

ΟΜΗΡΟΣ

ΠΑΡΑΦΡΑΣΘΕΙΣ, ΣΧΟΛΙΑΣΘΕΙΣ ΤΕ,

ΚΑΙ ΕΚΛΟΘΕΙΣ

Ἰε'

ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΔΟΥΚΑ.

ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΙΓ΄.

ΠΑΙΔΟΣ

ΤΟΜΟΣ ΤΡΙΤΟΣ.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μ. ΩΛΑΤΤ

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ,

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΑ.

1835.

Handwritten text, possibly a title or address, in a cursive script, appearing to be in a non-Latin alphabet.

Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Α. Μ. Μερωνίδης 610

Ο Μ Η Ρ Ο Σ

ΠΑΡΑΦΡΑΣΘΕΙΣ, ΣΧΟΛΙΑΣΘΕΙΣΤΕ,
ΚΑΙ ΕΚΔΟΘΕΙΣ

ὑπὸ

ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΔΟΥΚΑ.

ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΕΞ.

ΙΛΙΑΔΟΣ
ΤΟΜΟΣ ΤΡΙΤΟΣ

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ,
ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΔΑ

1835,

Handwritten text at the top of the page, possibly a name or address, which is mostly illegible due to fading and bleed-through.

OLIVER

Handwritten text, likely a name or address, appearing as bleed-through from the reverse side of the paper.

ALL RIGHTS

RESERVED

PRINTED

NEW YORK

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a date or a signature, which is mostly illegible.

1851

Blue ink markings or stamps in the bottom left corner, possibly a library or archival stamp.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ Ρ.

ΜΑΧΗ γίγνεται καρτερὰ περὶ τὸν ρεκρόν τοῦ Πατρόκλου, ἐν ἧ̄ Μενέλαος κτελερεὶ Εὐφοροβον. Ἐκτωρ δ' ἐπικρατήσας, ἀφαιρεῖται Πατρόκλου τὰ ὄπλα καὶ τὴν κεφαλὴν ἐθέλων ἀποτεμεῖν, ἐκκρούεται ὑπὸ Μενελάου καὶ Αἴαντος, ἐφ' οἷς ἐπιτιμηθεὶς ὑπὸ Γλαύκου, ἐρδύεται τὴν παροπλίαν τοῦ Ἀχιλλέως, καὶ ἴησιν αὐθις ὁμοσε ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις οὗς παραχθέντας ἀποκαθίστησιν αὐθις Αἴας πρὸς ἀλκὴν κάρταυθ' ἐπιώρτος σὺν πολλοῖς τῶν Τρώων Αἰεῖλου, μάχη αὐθις γίγνεται περὶ τὸν ρεκρόν καρτερὰ. Ζεὺς δὲ ἰδὼν τοὺς τοῦ Ἀχιλλέως ἵππους ἰδακρόντας ἐπὶ τῷ τοῦ Πατρόκλου θαράτῳ, ᾤκτειρε τούτους. Ἀντίλοχος δὲ πέμπεται πρὸς Ἀχιλλέα ἀγγελῶν αὐτῷ Πάτροκλον καταστρέψατα· ὁ δὲ Μενέλαος, ὑπερισχύσας σὺν Μηριόνη, ἀποσπᾶται τὸν ρεκρόν καὶ Αἴας ἀντιτελών ἐπιούσας τοῖς Τρώσι, δίδωσιν ἐκείνοις καιρὸν κατακομίσαι αὐτὸν ἡσυχῇ εἰς τὰς ραῦς.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ
ΙΛΙΑΔΟΣ Ρ.

Οὐδ' ἔλαθ' Ἄτρεος υἱόν, Ἀρηίφιλον Μενέλκον,
Πάτροκλος Τρῶεσσι δαμείς ἐν δηϊοτήτι.
Βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἴλοπι χαλκῷ·
Ἄμφι δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν', ὡς τις περὶ πόρτακι μήτηρ,
Πρωτοτόκος, κινυρῆ, οὐ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο· 5
ὣς περὶ Πατρόκλῳ βαῖνε Ξανθὸς Μενέλαος.
Πρόσθε δέ οἱ δόρου τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἴσθη,
Τὸν κτάμεναι μεμαῶς, ὅστις τοῦγ' ἀντίος ἔλθοι.
Οὐδ' ἄρα Πάνθου υἱὸς εὐμμελῆς ἀμέλητεν,
Πατρόκλοιο πετόντος ἀμύμονος· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ 10
ἔπτη, καὶ προσέειπεν Ἀρηίφιλον Μενέλαον·
Ἄτρεΐδη Μενέλαε, Διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
Χάζεο, λεῖπε δὲ νεκρὸν, ἕα δ' ἕναρα βροτόεντι·
Οὐ γάρ τις πρότερος Τρῶων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερῆν ὑσμίνην· 15
Τῷ με ἕα κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρῶεσσιν ἀρέσθαι,
Μή σε βάλω, ἀπὸ δὲ μελιηδέα θυμὸν ἔλωμαι.
Τόν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη Ξανθὸς Μενέλαος·
Ζεῦ πάτερ, οὐ μὲν καλὸν, ὑπέρβιον εὐχετάσθαι.

Τ Η Σ

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Ρ.

ΕΝ τούτοις τοίνυν Πάτροκλον ἐν τῇ μάχῃ πεσόντα πυθόμενος ὁ Μενέλαος, ἤνυτεν ὡς αὐτὸν διὰ τῶν προμάχων, καὶ προσιών αὐτῷ ἤμυεν, ὥσπερ δάμαλις πρωτοτόκος μύσχω τῷ ἑαυτῆς, τότε δόρυ καὶ τὴν ἀσπίδ' αὐτοῦ προβαλὼν, ὡς ἄν, εἴτις τῶν πολεμίων ἐπίοι, τοῦτον ἀποκτείνεει πρῶτον· οὐκ ἔφθη δὲ ταῦτα διανοηθεὶς, καὶ Εὐφορβος ὁ τοῦ Πάνθου, προσιών ὡς ἐπὶ τὸν νεκρὸν, λέγει πρὸς αὐτόν. Μενέλαε διοτρεφές, ἀπόσχου τοῦ νεκροῦ μεταστάς, καταλιπὼν ἐμοὶ λαβεῖν καὶ τὰ ὄπλα, καλῶς ποιῶν· οἴσθα γὰρ μηδένα Τρώων τρώσαντα Πάτροκλον πρὸ ἐμοῦ· ταῦτ' ἄρα προσήκειν μοι ἐν Τρωσίφημι ἔγωγε κλέεσθαι, ἵνα μὴ καί σε βαλὼν τῷ ξυστῷ, τὴν αὐτὴν τῷ Πατρόκλῳ ἀναγκάσω τραπέσθαι.

Μενέλαος δὲ προσοχθίσας ὄλωσ τοῖς εἰρημένοισι, ἔφη. Ζεῦ πάτερ, οὐ καλὸν, ὑπὲρ ὃ πέφυκεν ἕκαστος, καυχᾶσθαι· ἀλλ' οἱ παῖδες οὕτοιγε Πάνθου τοσαῦτον φρονουῖσιν ἐπ' ἀρετῇ, ὅσον

4. Πέρτακι] δαμάλιδι, μύσχω. 5. Κινυρῆ] θρηνητικῆ, κλαυθμηρά. 9. Εὐμμελίης] ὁ ἔχων μέλη καλὰ. ἢ ὁ εὖ χρώμενος τῇ μελίᾳ, τοῦτέστι τῷ δορί. ἔνθ' οὗτος Εὐφορβος ὁ Πάτροκλον πρῶτος βαλὼν. 19. Ἰπέρβιον] ὑπερηφάνως, ἀλαζωνικόν.

Οὐτ' οὖν πορδάλιος τόσσον μένος, οὔτε λέοντος, 20
 Οὔτε σὺς κάπρου ὀλοόφρονος, οὔτε μέγιστος
 Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πέρι σθένει βλεμεαίνει,
 Ὅσσον Πάνθου υἱεῖς ἔυμελῖαι φρονέουσιν.

Οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίη Ἰπερόνορος ἵπποδάμοιο
 Ἥε ἤδης ἀπόνηθ', ὅτε μ' ὄνατο, καί μ' ὑπέμεινεν, 25
 Καί μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολεμιστήν
 ἔμμεναι· οὐδέ ἔφημι, πόδεςσ' ἔγωγε οἷσι κίοντα,
 Εὐφρῆναι ἄλογόν τε φίλην, κεδνοῦς τε τοκῆας.
 Ὡς θην καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἴ κέ μευ ἅντα
 Στήης· ἀλλὰ σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω 30
 Ἔς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἴστας' ἐμεῖο,
 Πρὶν τι κακὸν παθεῖν· ῥεχθὲν δέ τι νήπιος ἔγνω.

Ὡς φάτο, τὸν δ' οὐ παῖθεν· ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·
 Νῦν μὲν δὴ, Μενέλαε Διοτρεφές, ἧ μάλα τίσεις
 Γνωτὸν ἐμὸν, τὸν ἔπεφνες, ἐπευχόμενος δ' ἀγορεύεις· 35
 Χήρωσας δὲ γυναῖκα μυχῶ θαλάμοιο νέοιο,
 Ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόνον καὶ πένθος ἔθηκας.
 Ἢ κέ σφιν δειλοῖσι γόου κατάπαυμα γενοίμην,
 εἴ κεν ἐγὼ κεφαλὴν τε τεῖν καὶ τεύχε' ἐναίικας,
 Πάνθω ἐν χεῖρεσσι βάλω καὶ Φρόντιδι δῖη. 40
 Ἀλλ' οὐ μὲν ἔτι θηρὸν ἀπείρητος πόνος ἔσται,
 Οὐδέ τ' ἀδήριτος, ἧτ' ἀλκῆς, ἧτε φόβοιο.

Ὡς εἰπὼν οὕτωςε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἔειπεν·
 Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν· ἀνεγνάμφθη δὲ οἱ αἰχμῆ
 Ἄσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ· ὁ δὲ δεύτερος ὄροντο χαλκῶ 45
 Ἀτρείδης Μενέλαος, ἐπευζόμενος Διὶ πατρί·
 Ἄψ δ' ἀναγαζόμενοι, κατὰ στομάχοιο θέμεθλα
 Νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖναι χεῖρὶ πιθήσας·

22. Βλεμεαίνει] αἰσθάνεται ἐλέπων ἐν ἐκυσθῇ, καυχᾶται. 5. ὄνατο] κατεφρόνησεν, ὀλιγώρησέ μου. 32. ῥεχθὲν] τὸ γεγεννημένον. δεῖ γὰρ τὸν νοῦν

οὔτε πάρδαλις, οὔτε λέων, οὔτε σῦς· οἷς ὁμολογουμένως
 πρὸ τῶν ἄλλων περίεστιν ἡ ἰσχύς· καίτοι ὁ Ἰπερήνωρ, κα-
 ταθρασυνάμενος ὑποστῆναί με πρόην τῆς θ' ἑαυτοῦ ἤβης οὐκ
 ἔφθη ἀπόνασθαι, καὶ τῶν λήρων ὁμοίως, κακὸν ἐν Ἑλλήσοι
 λέγων με εἶναι· ἐφ' οἷς οὐκέθ' οἷός τ' ἦν, ἐπανελθὼν οἴκαδε,
 τήν τε γυναῖκα καὶ τοὺς γειναμένους εὐφράναι τοὺς ἑαυτοῦ·
 Αὐτὸ τοίνυν τοῦτο, ὦ Εὐφορβε, πάθοις ἂν καὶ αὐτὸς, εἴγε
 μου ἐγγύτερον γένοιο· καίτοι ἔγωγ' ἂν ὑποθούμην σε, πρὶν τι
 παθεῖν, ἀποσχόμενον τῶν παρόντων, μεταστῆναί σε πρὸς
 τοὺς σεαυτοῦ· ἄφρονος γὰρ μὴ πρὶν γεγονέναι, ἀλλὰ γεγο-
 νότα βλέπειν τὰ δεινά. Οὗτος μὲν ταῦτα.

Εὐφορβος δ' ἐκκεκωφωμένῳ ἔοικώς πρὸς τὰ εἰρημένα, ἀπῆντα
 τοιαῦτα. ἦπου γ', ὦ Μενέλαε, νῦν δίκην δώσεις, ὅτι τὸν
 ἐμὸν ἀπέκτεινας ἀδελφόν· δι' ὃν δοκεῖς γαῦρος εἶναι, τήν τε
 γαμετὴν αὐτῷ ἐν θαλάμῳ νέῳ χήραν ποιήσας, καὶ πένθος
 μέγα τοῖς γειναμένοις ἐνθείς· ἀλλ' εἴγε νῦν μοι γένοιτο, τήν
 τε κεφαλὴν τὴν σὴν καὶ τὰ ὄπλ' ἀφελόντα, ἐν χερσὶ Πάνθου καὶ
 Φρόντιδος, τῶν φιλοστοργωτάτων μοι ἐπιθεῖναι τοκέων, συ-
 ναφέλοιμ' ἂν αὐτῶν καὶ τὸ πένθος· οὐκέτι γὰρ ἐπὶ πολὺ
 ἡμῶν ὁ ἀγὼν οὗτος ἔσται, οὐδ' ἀδιάκριτος ἑκατέροις τῆς
 ἀρετῆς καὶ κακίας.

Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἔβαλεν αὐτὸν κατὰ μέσσην ἀσπίδα· ἀνα-
 γαμφείσης δὲ τῆς αἰχμῆς, ἐξέπεσε τὸ βέλος, ἀχρεῖον γεγε-
 νημένον· ἐκ δὲ τούτου εὐξάμενος Διὶ πατρὶ καὶ Μενέλαος,

ἔχοντα πρὶν γενέσθαι τι προλαβεῖν φρονήσει. τὸ δὲ γεγενημένον βλέπειν
 καὶ διορθοῦν ἐθέλειν νηπίων ἐστὶ 34. Τίσις γνωτὸν] τιμωρίαν δώσεις ἐμοί ὁ
 πέρ τοῦ ἀδελφοῦ. 36. Θαλάμου νέοιο] ἔστω τοῖς νεονύμφοις νέος θάλαμος
 κτίζεσθαι. 37. Ἀρητῆ]ν μισήτῶν. 38. Δειλοῖσι] τοῖς ἀθλίοις ἐκείνοις. 47. Θεί-
 μεθλα] τὴν ἔχουσαν τοῦ στομάχου ὅ ἐστιν ὁ θρόγγος, ἢ καταπότης, ἢ οἰστρογάρι.

Αντικρὺ δ' ἀπκλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή.
 Δούπησεν δὲ πεσῶν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 50
 Αἷματί οἱ δεύοντο κόμαι, Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι,
 Πλοχμοί θ', οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφῆκωντο.
 Οἶον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθηλὲς ἐλαίης
 Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ' ἄλις ἀναδέβρυχεν ὕδωρ,
 Καλὸν, τηλεθάον· τὸ δέ τε πνοιαὶ δονέουσιν 55
 Παντοίων ἀνέμων, καὶ τε βρῦει ἀνθεὶ λευκῶ·
 Ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος σὺν λαίλαπι πολλῇ
 Βόθρου τ' ἐξέστρεψε, καὶ ἐξετάνουσ' ἐπὶ γαίῃ·
 Τοῖον Πάνθου υἱὸν εὐμμελίην Εὐφορβον
 Ἀτρείδης Μενέλαος ἐπεὶ κτάνε, τεύχε' ἐσύλα. 60
 ὣς δ' ὅτε τίς τε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλκί πεποιθὼς,
 Βοσκομένης ἀγέλης βοῶν ἀρπάσῃ, ἥτις ἀρίστη·
 Τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε, λαβῶν κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν
 Πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει,
 Δητῶν· ἀμφὶ δὲ τόνγε κύνες ἄνδρες τε νομῆες 65
 Πολλὰ μάλ' ἰύζουσιν ἀπόπροθεν, οὐδ' ἐθέλουσιν
 Ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλλα γὰρ γλωρὸν δέος αἰρεῖ·
 ὣς τῶν οὔτινι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐτόλμα
 Ἀντίον ἐλθέμεναι Μενελάου κυδαλίμοιο.
 Ἔνθα κε ρεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοίδαο 70
 Ἀτρείδης, εἰ μὴ οἱ ἀγάσσοτο Φοῖβος Ἀπίλλων,
 Ὃς ῥά οἱ ἔκτορ' ἐπῶρσε, θεῶ ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
 Ἀνέρι εἰσάμενος, Κικόνων ἠγήτορι Μέντη·
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ἔκτορ, νῦν σὺν μὲν ὧδε θέεις, ἀκίχητα διώκων, 75
 Ἴππους Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγείνοι
 Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἢδ' ὀχέεσθαι
 Ἄλλῳ γ', ἢ Ἄχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 Τόφρα δέ τοι Μενέλαος Ἀρήϊος Ἀτρέος υἱός,
 Πατρόκλῳ περιβᾶς, Τρώων τὸν ἀρίστον ἔπεφνεν, 80
 Πανθοίδην Εὐφορβον, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς.

καὶ βαλὼν ἐν μέρει ἀπὸ χειρὸς ἰσχυρᾶς, διήλασε τὸν αὐχένα
 ἐκείνου διαμπὰξ κατὰ τὸν ἐσωφάγον· ὁ δὲ ἐδούπησε πεσὼν
 σὺν κρότῳ τῶν ὄπλων· ἡ δὲ τῆς κεφαλῆς κόμη, χρυσῶ τε
 καὶ ἀργύρῳ ἐν πλοκάμοις εὐκόσμοις διηρθισμένη, ἐδευέτο
 ἐν τῷ αἵματι σὺν πολλῇ ἀηδία· καθάπερ γὰρ φυτὸν ἐλαίας
 ἴθυτενές, βρύον τε τῷ ἄνθει παρ' ὑδάτιον παρρᾶρέον φυτο-
 κόμου ἐμπειρία γενόμενον, αἴφνης ἐπιπνεύσας λαίλαψ, κατέ-
 βαλε πρόρριζον· οὕτως Εὐφορβὸς ὑπὸ τοῦ βραχίονος τοῦ Ἀ-
 τρεΐδου κατέστρεψε, καὶ τὰ ὄπλα μικροῦ δεῖν ἀφῆρέθη,
 τῶν ἀμφ' αὐτὸν ἀποσχόντων ἀπάντων· καθάπερ γὰρ λέων
 τις ὄρεσίτροφος, ἰσχυρὴ τῇ αὐτοῦ πεποιθώς, ἐπιπεσὼν ἐν
 ἀγέλῃ, καὶ τὴν ἀρίστην συλλαβὼν τῶν βοῶν, κατέαξε τὸν τρά-
 χηλον πρῶτον· εἴθ' οὕτω τό θ' αἶμα τά τ' ἔγκατα λάπτει τε,
 δάπτει τε· κύνες δὲ καὶ ποιμένες πόρρωθεν βοῶντες τῷ δέει,
 πλησίον γενέσθαι ἀπέγνωσαν ὅλως· οὕτω κάκεινοι Μενελάω
 ἐναντίον ἐλθεῖν οὐκ ἐτόλμησαν· τάχ' ἂν ἀπεσύλησεν αὐτὸν
 καὶ τὰ ὄπλα, εἰ μὴ νεμεσήσας Ἀπόλλων, Μέντη δὲ ὁμοιωθεὶς
 τῷ τῶν Κικόνων ἡγεμονεύοντι, ἐπώτρυνεν Ἴκτωρα, ὡς ἄλλον
 Ἄρην ἀφείς ἐπ' αὐτὸν, ἐκεῖνα εἰπών. Ἴκτωρ, τί ποθ' οὕτως
 ἀνόηθ' ᾤδε μοχθεῖς, τοὺς τοῦ Ἀχιλλέως ἐπιδιώκων ἵππους;
 οὐ γὰρ οἶόν τε τούτους οὐδενὶ τῶν ἀνθρώπων πλὴν Ἀχιλλεῖ,
 ὃν θεὸς μήτηρ ἔτεκεν, ἀναβῆναι, ἀλλὰ στρέψας δευρὶ, ἴδε
 Μενέλαον τουτονὶ, Εὐφορβὸν τὸν Πάνθου, ἄνδρα ἄριστον
 Τρώων περὶ Πάτροκλον ἀποκτείναντα.

52 . Πλογομοί] πλόκαμοι. 68. Οἰσπάλω] ἐν χειρὶ, ἐν ᾧ στρέφονται ὄϊς. 66
 ἰσχυροῖ] καὶ φωνῇ ἐσῶσι, παρὰ τὸ ἰσ. 71. Ἀγέσασατο] ἐσθ' ἔγχετο 76. Ἄλε-

Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν αὐτίς ἔβη θεὸς ἄμ. πόνον ἀνδρῶν·
 Ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφιμελαίνας.
 Πάπτηγεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ στίχας· αὐτίκα δ' ἔγνω
 Τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ 85
 Κείμενον· ἔρρει δ' αἷμα κατ' οὐταμένην ὠτειλήν.
 Βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
 Ὄξεα κεκληγῶς, φλογὶ εἵκελος Ἡφαίστιο
 Ἀσέεστω· οὐδ' υἱὸν λάθην Ἀτρεὺς ὄξυ βόησας·
 Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν· 90
 Ὡ μοι ἐγὼν, εἰ μὲν κε λίπω κάτα τεύχεα καλὰ,
 Πάτροκλόν θ', ὅς κεῖται ἐμῆς ἔνεκ' ἐνθάδε τιμῆς,
 Μῆτις μοι Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδῃται.
 εἰ δέ κεν Ἔκτορι μούνος ἐὼν καὶ Τρωσὶ μάχωμαι
 Λιδεσθεῖς, μήπως με περιστήσωσ' ἕνα πολλοί· 95
 Τρωῶας δ' ἐνθάδε πάντα ἄγει κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 Ὅππότε ἀνὴρ ἐθέλη πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι,
 Ὄν κε θεὸς τιμᾶ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίσθη.
 Τῷ μ' οὔτις Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδῃται 100
 Ἔκτορι χωρήσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.
 Εἰ δέ που Αἴαντός γε βοὴν ἀγαθοῖο πυθοίμην,
 Ἄμφω κ' αὐτίς ἰόντες, ἐπιμνησαίμεθα χάρμης,
 Κκὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυσάιμεθα νεκρὸν
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ· κκκῶν δέ κε φέρτατον εἶη. 105
 Ἔως ὁ ταυθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα κκὶ κατὰ θυμόν,
 Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον· ἤραγε δ' ἄρ' Ἔκτωρ.
 Αὐτὰρ ὄγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, λείπε δὲ νεκρὸν,
 Ἐντροπαλιζόμενος· ὥστε λίς ἠϋγένειος,
 Ὄν ῥε κύνες τε κκὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίκωνται 110

Ὁ μὲν αὖ εἰπὼν, μετέστη πρὸς τοὺς πολλοὺς. Ἔκτορι
 δὲ μέγα ἐνήκε πάθος· καὶ περιβλέψας εἰς τὸν στρατὸν, ὡς
 ἀνέκρινε τὸν μὲν κείμενον ἐν τῷ μέσῳ, κλυζόμενον αἵματι,
 Μενέλαον δὲ ἤδη ἀποσυλῶντα τὰ ὄπλα, ἔθει ὡς φλόξ πυρὸς
 διὰ τῶν προμάχων μέγα βοῶν. Μενέλαος δ' ἐτέρωθεν, ὡς
 ἤκουσε τῆς φωνῆς, στενάξας ἔφη καθ' ἑαυτὸν· οἴμοι ἐγὼ, τί
 δρῶ; εἰ μὲν γὰρ τὰ τοῦ Εὐφρόβου ὄπλα, καὶ τὸν τοῦ Πα-
 τρόκλου νεκρὸν ἐμοῦ ἔνεκα κείμενον ἐν τῷ μέσῳ ἐγκαταλί-
 ποιμι, οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ μεγάλη τις ἀπέχθεια ἔσται μοι πρὸς
 τοὺς Ἕλληνας, δόξαντι προσέσθαι ταῦτα διὰ φιλοψυχίαν· εἰ
 δ' αὖ Ἔκτορα καὶ Τρῶας ἄλλους μόνος αὐτὸς δι' αἰσχύνην
 ὑποστῆναι θελήψαιμι, φόβος καὶ οὕτω μὴ πολλοὶ ὄντες, ἕνα
 μόνον ἐμὲ, ἐπελθόντες πανταχόθεν, κυκλώσωσιν. Ἐκτωρ γὰρ
 πάρεστιν ὅσον οὐπῶ, ἐπ' ἐμὲ πάντας ἐπάγων Τρῶας· ἀλλὰ
 τί μοι ἐπῆλθε ταῦτα ἀνακυκλεῖν κατὰ νοῦν, εὐ εἰδότε, ὅτι
 ὅς ἂν πρὸς ἄνδρα τιμώμενον ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐθέλη μαχέσασθαι,
 τάχ' ἂν ὁ τοιοῦτος οὐκ ἂν καλῶς ἀπαλλάξειε; ταῦτ' ἄρα,
 εἰ αὐτὸς ὑποχωρήσαιμι Ἐκτορι, ὡς παρὰ θεοῦ τήν τε ἰσχὺν
 καὶ τὴν τιμὴν εὐραμένῳ, οὐδεὶς ἂν τῶν Ἑλλήνων δικαίως μοι
 μέμψαιτο. εἰ δ' αὖ Αἴας ποθὲν ἐπισταίῃ, τότε συνάμφω
 τὴν μάχην ἀνακαλέσαντες, τάχ' ἂν καὶ πρὸς δαίμον' ἦντι
 ναοῦν ἀντιπαραταξάμενοι, διασώσαιμεν τόν γε τοῦ Πατρόκλου
 νεκρὸν Ἀχιλλεῖ· μετριοτέρον γὰρ τοῦτο τῶν προκειμένων
 ἂν εἴη κακῶν.

Ὡς δὲ, ταῦτ' αὐτοῦ διαλογιζομένου, οἱ Τρῶες πλησίον
 ἦσαν, ἡγουμένου τοῦ Ἐκτορος, λιπὼν τὸν νεκρὸν, ὑπεχώρει
 αἰσχυνόμενος, ὥσπερ λέων, ἠνίχ' ὑπύ τε κυνῶν καὶ ποιμένων

χεινοί] ἀχείρωτοι. 98. Πρὸς δαίμονα] δὲ ἂν ἀνδρῆτινι ἐναντίον θεοῦ ἐθέλη πολε-
 μεῖν. 101. Χωρήσαντα] ὑποχωρήσαντα Ἐκτορι. 105. Φέρτερον] τῶν γὰρ πύ-
 ρόντων κακῶν τεύς' ἂν εἴη τὸ μετριοτέρον. 110. Δίωται] διώξωσι.

ἔγχεσι καὶ φωνῇ· τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
 Παχνοῦται, ἀέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσσαύλοιο·
 ὣς ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὸς Μενέλαος.

Στῆ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἑταίρων,
 Παπταίνων Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.

115

Τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
 Θαρσύνονθ' ἐτάρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
 Θεσπέσιον γὰρ σφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Απόλλων.

Βῆ δὲ θέειν, εἴθηρ δὲ πρριστάμενος ἔπος ἠΰδα·

Αἶχιν, δεῦρο, πέπον, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος

120

Σπεύσομεν, αἶ κε νέκυν περ Ἀχιλλῆϊ προσφέρωμεν
 Γυμνόν· ἀτὰρ τάγε τεύχ' ἔχει κορυθαίολος Ἔκτωρ.

ὣς ἔφατ'· Αἴαντι δὲ δαΐφροني θυμὸν ὄρινεν.

Βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος.

Ἔκτωρ μὲν πάτροκλον, ἐπαὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπήύρα,

125

ἔλχ', ἴν' ἀπ' ὠμοῖν κεφαλῆν τάμοι ὀξεί χαλκῶ,

Τὸν δὲ νέκυν Τρωῆσιν ἐρυσσάμενος κυσὶ δόιη.

Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος, ἥυτε πύργον.

Ἔκτωρ δ' αἰψ' ἐς ὄμιλον ἰὼν ἀνεχάξει' ἑταίρων.

Ἔς δίφρον δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὄγε τεύχεα καλὰ

130

Τρῶσιν φέρειν προτὶ ἄστν, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῶ·

Αἴας δ' ἀμφὶ Μενoitιάδῃ σάκος εὐρὺ καλύψας,

Ἔστήκει, ὡς τις τε λέων περιόισι τέκεσσιν,

ὦ ρά τε νῆπι' ἄγοντι συναντήσωνται ἐν ὕλῃ

Ἄνδρες ἐπακτῆρες· ὁ δὲ τε σθένει βλεμναίνε·

135

Πᾶν δὲ τ' ἐπισκύνιον κᾶτω ἔλκεται, ὅσσε καλύπτων·

ὣς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει.

Ἀτρείδης δ' ἐτέρωθεν, Ἀρηΐφιλος Μενέλαος,

Ἔστήκει, μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσιν ἀέζων.

Γλαῦκος δ' Ἰππολόχοιο παῖς Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,

140

Ἔκτωρ' ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῶ ἠνίπαπε μύθῳ·

Ἔκτωρ, εἶδος ἄριστε, μάχης ἄρα πολλὸν ἐδεύσο.

Ἦ σ' αὐτῶς κλέος ἐσθλὸν ἔχει, φύξην ἐόντα.

φωνῆτε καὶ δόρασιν ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ διωκόμενος, ἐκόντι
 ἀέκοντι θυμῷ ἀποσταίη· ἐλθὼν δὲ παρὰ ταῖς ἐταίροις, ἔστη
 περιδρόμων, εἶπε ἴδοι Δῖαντα τὸν τοῦ Τελαμῶνος· ὡς δὲ
 ἀνέγνω αὐτὸν θρασύνοντα τοὺς ἐταίρους μάχεσθαι ἐν τῷ
 εὐωνύμῳ (ἦν γὰρ Ἀπόλλων αὐτοῦ πολὺν φόβον αὐτοῖς ἐμ-
 βάλλων) ἔθει ὡς αὐτόν· καὶ παραστὰς αὐτῷ, ἔφη· Δῖαν πέπον,
 δεῦρο σπεύσωμεν, εἴπως διασώσασαιμεν Ἀχιλλεῖ τὸν νεκρὸν
 τοῦ Πατρόκλου· τὰ γὰρ ὄπλα ἔχει συλήσας Ἔκτωρ.

Τούτων δ' οὕτως εἰρημένων, σπεύσαντες ἄμφω, εὗρον
 Ἔκτορα, ἐπειδὴ ἀφέλοιτο τὰ ὄπλα, ἀσχολούμενον, ὅπως ἂν
 τὴν κεφαλὴν ἀποτεμὼν τοῦ Πατρόκλου, τὸ λοιπὸν ἐκθείη
 βορὰν ταῖς κυσίν· ἀλλ' οὖν ἰδὼν Δῖαντα προσιόντα, ὥσπερ
 ὑπὸ πύργῳ τῷ σάκει, ἀνεχώρησεν εἰς τὸ πλῆθος· καὶ ἐπιβὰς
 τοῦ ὀχήματος, παρεδίδου τὰ ὄπλα τὰ σεσυλημένα Τρῶσιν
 εἰς τὴν πόλιν κομίσαι, κλέος αὐτῷ ἐσόμενα πρὸς τοὺς ἔπειτα·
 Αἴας δὲ προσιών τῷ νεκρῷ, προὔσθη περικαλύψας τῷ σάκει·
 καθάπερ λέων· τὰ ἑαυτοῦ νεογνὰ, εἶπε θηρευταῖς ἐντύχοι,
 ποτὲ ἐν δρυμόσιν, σοβαρῷ τῷ ἐπισκυνίῳ πρὸς αὐτοὺς συνε-
 χῶς περιδρόμων· αὐτὸ δὴ τοῦτο ἐποίει ὁμοίως καὶ ὁ Μενέ-
 λαος, μέγα πενθῶν ἐπ' αὐτῷ. Ἐν δὲ τούτῳ Γλαῦκος ὁ τοῦ
 Ἴππολόγου, ἡγεμὼν τῶν Λυκίων, ἐπιδὼν πρὸς Ἔκτορα, εἶπε
 ταῦτα. Ἔκτορ, τὸ εἶδος ἄριστε, ἐλελήθεις ἄρ' ἡμᾶς ἐλάττω
 τὰ ἔργα τῆς φήμης ἔχων· δοκεῖς μοι γὰρ δεδιέναι· ὄρα τοῖ-

112. Πάχνοῦται] συσφιγγεται ὡς ἐν πύργῳ 132. Σάκος καλύψας] ἐπιθεῖς τῷ νε-
 κρῷ. 142. Ἔκτορ, εἶδος] γραπτέον ἴσως, Ἔκτωρ. ἢ Ἔκτορ φεῖδος ἄριστε, ἵνα ὑ-
 ψαινεῖ τὸ μέτρον. — Ἐδέουο] ἀπαλείπου. 143. Αὕτως] εἰς μάτην. — Φύξιπην)

φράζου νῦν, ὅπως κε πόλιν καὶ ἄστου σώσεις
 Οἶος σὺν λαοῖσι, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάσιν.

145

Οὐ γάρ τις Λυκίων γε μαχησόμενος Δαναοῖσιν
 Εἴσι περὶ πτόλιος· ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν,
 Μάρνασθαι δηΐτοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμές αἰεὶ.
 Πῶς κε σὺ χείρονα φῶτα σώσειας μεθ' ὄμιλον,
 Σχέτλι, ἐπεὶ Σαρπηδόν', ἅμα ξεῖνον καὶ ἐταῖρον,
 Κάλλιπες Ἀργείοισιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι;
 Ὃς τοι πόλλ' ὄφελος γένετο, πτόλει τε καὶ αὐτῷ,
 Ζωὸς ἐὼν· νῦν δ' οὐ οἱ ἀλαλκέμεναι κύνας ἔτλης.

150

Τῷ νῦν εἴ τις ἐμοὶ Λυκίων ἐπιπείσεται ἀνδρῶν,
 Οἴκαδ' ἴμεν, Τροίη δὲ πεφήσεται αἰπὺς ὄλεθρος.

155

Εἰ γὰρ νῦν Τρῶεσσι μένος πολυθαρσῆς ἐνεῖη,
 Ἄτρομον, οἷόν τ' ἀνδρας ἐσέρχεται, οἱ περὶ πάτρης
 Ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο,
 Αἰψά κε Πάτροκλον ἐρυσάιμεθα Ἴλιον εἴσω.

Εἰ δ' οὗτος προτὶ ἄστου μέγα Πριάμοιο ἀνακτος

160

ἔλθοι τεθνηὼς, καὶ μιν ἐρυσάιμεθα χάρις,

Εἰψά κεν Ἀργεῖοι Σαρπηδόνοσ ἐντεα καλά

Λύσειαν, καὶ κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἴλιον εἴσω.

Τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὃς μέγ' ἄριστος

Ἀργείων παρὰ νηυσὶ, καὶ ἀγγέμαχοι θεράποντες.

165

Ἀλλὰ σύγ' Δῖαντος μεγαλήτορος οὐκ ἐτάλασσας

Στήμεναι ἄντα, κατ' ὅσσε ἰδὼν δηῖων ἐν αὐτῇ,

Οὐδ' ἰθὺς μαχέσασθαι· ἐπεὶ σέο φέρτερός ἐστιν.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·

Γλαῦκε, τίη δὲ σὺ τοῖος ἐὼν, ὑπέροπλον εἶπες;

170

Ὡ πόποι, ἦ τ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,

Τῶν ὅσσοι Λυκίην ἐριβόλακα ναιετάουσιν·

νυν, ὅπως μόνος αὐτὸς σώσεις Τροίαν· τῶν γὰρ Λυκίων οὐδεὶς τοῦ γε λοιποῦ ἔφεται σοι, μηδεμιάς αὐτοῖς μαχομένοις χάριτος οὔσης· πῶς γὰρ ἂν καὶ τῶν ὑποδεστέρων ἀρετῇ πεσόντα τινὰ ἐν μάχῃ ὑπεξάγοις τῶν πολεμίων, Σαρπηδὸν αὐτὸν, ἄνδρα ξένον τε καὶ ἐταῖρον ἐν τοῖς μάλιστα σοι γεγενημένον, καταλιπὼν ἀνδράσι δυσμενέσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι, ὃς μὲγ' ὄφελος περιῶν σοὶ τε καὶ τῇ πόλει ἐγένετο· σὺ δ' οὖν καὶ τὸν νεκρὸν αὐτοῦ κυσὶ βορᾷ γενέσθαι κατέλιπες· ἀνθ' ὧν, εἴ μοι Λύκιοι πείθονται νῦν, ἅπιμεν οἴκαδε αὐτίκα μάλα. Τροία δ' οὖν αὐτῇ εὖ οἶδ' ὅτι οὐκ ἐς μακρὰν εἰς κίνδυνον τὰ πράγματα περιστήσεται· εἰ γὰρ Τρῶες αὐτοὶ ἦσαν ἄνδρες ἀγαθοὶ, οἷους δεῖ τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀγωνιζομένους, πάλαι ἂν ὁ τοῦ Πατρόκλου νεκρὸς ἐντὸς ἦν τῆς πόλεως· τούτου δὲ γενομένου, ἠδίστ' ἂν οἱ πολέμιοι, Σαρπηδὸν ἀποδόντες καὶ τὰ ὄπλα, ἐκείνον ἐλύσαντο· φίλος γὰρ οὗτος ἦν ἐν τοῖς μάλιστα Ἀχιλλέως, ὃν τῇ τ' ἀρετῇ πάντων διαφέροντα ἴσμεν, καὶ ἀνδρῶν ἀγαθῶν οὐχ ἤττον ἠγούμενον· σὺ δ' ὅμως οὐχ ὅπως Δῖαντ' ἐπελθόνθ' ὑποστῆναι, ἀλλ' οὐδὲ προσβλέψαι ἐτόλμησας εἰς αὐτόν· πολλῶ γὰρ σου ἐκεῖνός ἐστιν ἀμείνων.

Ταῦτα μὲν ἐκεῖνος· Ἐκτωρ δὲ καθεὶς ἐπ' αὐτόν τὰς ὄφρους, ἀπεκρίνατο. Γλαῦκε, τίνα ταῦθ' οὕτως ὑπεροπτικὰ εἴρηκας; ὦ πέπον, εἴτ' ἐγώ γε ὄφρην ἀπάντων σε Λυκίων προὔχειν

δειλόν, 151. Κάλλιπες] κατέλιπες· ἀγνοεῖ γὰρ ὁ Γλαῦκος, ὅτι Σαρπηδὸν διακομισθὴ εἰς Λυκίαν ὑπὸ Θανάτου καὶ Ἰπνώ τῶν Διδύμων. 155. Πιφίσεται] φανήσεται. 164. Πέφαται] ἀνήρηται. 166. Ἐτάλασας] οὐκ ἔτλης μάχεσθαι. Δῖαντι, οὐδὲ γούν ταῖς ὀφθαλμοῖς προσιδεῖν. 170. Ἰπέροπλον] ἀλαζονικόν, ὑβριστικόν. 171. Περὶ φρένας ἐμμεναι ἄλλων] ἐγὼ μὲν ὄφρην προὔχειν τῶν ἄλλων φρονήσει. 173. ὄνισσάμην] ἐμεμψάμην.

Νῦν δέ σευ ὠϊοτάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες·

Ὅστε με φῆς Αἴαντα πελώριον οὐχ ὑπομείναι.

Οὔτοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην, οὐδὲ κτύπον ἵππων·

175

Ἄλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείσσων νόος αἰγιόχοιο,

Ὅστε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην

Ῥηϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.

Ἄλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἴστασο, καὶ ἴδε ἔργον·

Ἦε πανημέριος κακὸς ἔσομαι, ὡς ἀγορεύεις,

180

Ἢ τινα καὶ Δαναῶν, ἀλκῆς μάλα περ μεμαῶτα,

Σχήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος·

Ὡς εἰπὼν Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὔσας·

Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγγιμαχηταί,

Ἄνερες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·

185

Ὅφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλλῆος ἀμύμονος ἔντεα δύω

Καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριζα κατακτάς.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἴκτωρ

Δηϊῶ ἐκ πολέμοιο· θεῶν δ' ἐκίχανεν ἐταίρους

Ὡκα μαλ', οὔπω τῆλε, ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπῶν,

190

Οἱ προτὶ ἄστου φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλείδαο.

Στάς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδακρύτου, ἔντε' ἄμειβεν·

Ἦτοι ὁ μὲν τὰ ἄ δῶκε, φέρειν προτὶ Ἴλιον ἱρήν,

Τρῶσιν φιλοπτολέμοισιν· ὁ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεν

Πηλείδew Ἀχιλλῆος, ἃ οἱ θεοὶ Οὐρανίωνες

195

Πατρὶ φίλω ἔπορον· ὁ δ' ἄρα ᾧ παιδὶ ὄπασσεν

Γηράς· ἄλλ' οὐχ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγήρα.

Τὸν δ' ὡς οὖν ἀπάνευθεν ἴδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς,

Τεύχεσι Πηλείδαο κορυσσόμενον θείοιο,

Κινήσας ῥα κάρη, προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·

200

Ἄ δειλ', οὐδέ τί τοι θάνατος καταθύμιός ἐστιν,

Ὃς δὴ τοι σχεδὸν ἐστί· σὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεις

φρονήσει· νῦν δ' ὄρω συνέσεως οὐδ' ὕπωσοῦν σε μετέχοντα·
 φῆς γὰρ μὴ τολμήσαντά με Αἴχνητα ὑπομείναι, καίτοι εἰδὼς
 μήτε μάχην, μηθ' ἰππέας με προσβαλόντας πώποτε δεδιότα·
 ἀλλὰ Ζεὺς βουλήματι αἰεὶ κρατεῖ τῶν ἀνθρώπων, τοὺς τ' ἀρί-
 στους αὐτῶν ἐκφοβεῖ, καὶ τὴν νίκην αὐτοὺς ῥαδίως ἀφείλετο.
 καὶ πάλιν ὀπότ' ἐθέλοι, παροξύνει τοὺς αὐτοὺς πρὸς τὸ μά-
 χεσθαι· ἀλλ' αὐτὸς γε δεῦρο σῆθι παρ' ἐμοὶ, ἴν' ἴδῃς, εἰ πχ-
 νημέριος δειλὸς, ὅπερ ἔφης, σοὶ δόξω, ἢ τούναντίον, ἅμ' ἐ-
 πιφανεῖς, ἐκδικάσομαι τοὺς προθύμως Πατρόκλου προμαχο-
 μένους ἀποσχέσθαι τῆς μάχης. καὶ ταῦτ' εἰπὼν, προσετίθει
 πρὸς Τρῳᾶς κἀκειῖνα Τρῳῆες, Αὐκιοὶ τε, καὶ Δάρδανοι, ἄνδρες
 ἔσπε, θούριδος ἀλκῆς μεμνημένοι, μέχρις ἂν ἐγὼ τὰ τοῦ
 Ἀχιλλέως περιθῶμαι ὄπλα· ἅ, Πάτροκλον ἀποκτείνας, ἔχω
 λαβῶν.

Ταῦτα δ' εἰπὼν, ἔθει καταληψόμενος τοὺς τὰ ὄπλα ἀνα-
 κομίζοντας εἰς τὴν πόλιν· ἦσαν δ' οὐ πόρρω πολὺ ἀπιόντες·
 καταλαβὼν δ' αὐτοὺς, καὶ δούς τὰ αὐτοῦ αὐτοῖς οἴκαδε κο-
 μίσει, μεθωπλίζετο τὰ τοῦ Ἀχιλλέως· ἅ θεοὶ μὲν ποτὲ τῷ
 πατρὶ αὐτοῦ δεδώκεσαν· ὁ δὲ, γηράσας ἦδη, δέδωκεν Ἀχιλ-
 λεῖ· ἀλλ' οὐχ οὕτως ἐδύνήθη καὶ αὐτὸς εἰς γῆρας ὁμοίως μετ'
 ἐκεῖνον ἐλάσαι. Ζεὺς τοίνυν ἰδὼν αὐτὸν πόρρωθεν οὕτω τοῖς
 τοῦ Ἀχιλλέως καταλάμποντα ὄπλοις, κινήσας τὴν κεφαλὴν
 ἔφη καθ' ἑαυτὸν· Ἄ δειλὰ σύγε! ἔοικας γὰρ μὴ ἐνθυμεῖσθαι
 τὸν θάνατον ὄλωσ, πλησίον σου ἦδη γεγεννημένον. ἀλλ' ὄπλ'

173· Ὅτε δὲ] ἄλλοτε δὲ· οὕτω γὰρ γραπτέον κἂν τῷ Π'. στίχ· 690 190·
 Μετασπῶν] ἐπακολουθήσας. ἔφθη γὰρ πέμψας τὰ ὄπλα εἰς τὴν πόλιν, ὡς εἴ-
 ρηται, στίχ· 130. —

Ἄνδρὸς ἀριστῆος, τόντε τρομέουσι καὶ ἄλλοι.

Τοῦ δὴ ἑταῖρον ἔπεφνες ἐνήεα τε κρατερόν τε
 Τεύχεα δ' οὐ κατὰ κόσμον ἐπὶ κρατὸς τε καὶ ὤμων 205
 Ἐἴλευ· ἀτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγγυαλίξω,
 Τῶν ποιηὴν, ὅ τοι οὔτι μάχης ἐκ νοστήσαντι
 Δέξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλείωνος.

Ἢ, καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρουσι νεῦσε Κρονίων.
 Ἔκτορι δ' ἤρμοσε τεύχε' ἐπὶ χροῖ· δῦ δέ μιν Ἄρης 210
 Δεινὸς ἐνυάλιος· πλησθεν δ' ἄρα οἱ μέλε' ἐντὸς
 Ἀλκῆς καὶ σθένεος· μετὰ δὲ κλειτοὺς ἐπικούρους
 Βῆ ῥα μέγα ἰάχων· ἰνδάλλετο δὲ σφισι πᾶσιν,
 Τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμου Πηλείωνος.

Ἰτρουνεν δὲ ἕκαστον ἐποιχόμενος ἐπέεσσιν, 215
 Μέσθλην τε Γλαυκόν τε, Μέδοντά τε Θερσίλοχόν τε,
 Ἄστεροπαῖόν τε Δεισήνορά θ', Ἰππόθοόν τε
 Φόρκυν τε, Χρομίον τε καὶ Ἔννομονοῖωνιστήν·
 Τοὺς δγ' ἐποτρύνων, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Κέλυτε, μυρία φῦλα περικτιόνων ἐπικούρων 220
 Οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος, οὐδὲ χατίζων,
 Ἐνθάδ' ἀφ' ὑμετέρων πολίων ἤγειρα ἕκαστον·
 Ἄλλ' ἵνα μοι Τρῶων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα
 Προφρονέως ῥύοισθε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν·
 Τὰ φρονέων, δώροισι κατατρύχω καὶ ἐδωδῆ 225
 Λαοὺς· ἡμέτερον δὲ ἐκάστου θυμὸν ἀέξω·
 Τῷ τις νῦν ἰθὺς τετραμμένος, ἢ ἀπολέσθω,
 Ἡὲ σωθήτω· ἢ γὰρ πολέμου ὀαριστύς.

Ὅς δέ κε Πάτροκλον, καὶ τεθνηῶτά περ' ἔμπης
 Τρῶας ἐς ἵπποδάμους ἐρύση, εἴζη δέ οἱ Αἴας, 230
 Ἥμισυ τῷ ἐνάρων ἀποδάσσομαι, ἥμισυ δ' αὐτὸς
 Ἐξω ἐγὼ· τὸ δέ οἱ κλέος ἔσσεται, ὅσσον ἐμοί περ.

ἀρίστευκτ' ἀνδρὸς ἀγαθοῦ, οὐ τῷ φόβῳ συνέχονται ἅπαντες,
τὸν αὐτοῦ ταῦτ' ἀφελόμενος φίλον, περιθέμενος νῦν ἀγάλλῃ.
ἀλλ' ἔγωγε νῦν βούλομαί σε δόξῃ περιβαλέσθαι, νίκην σοι
δοῦς, ἐπειδὴ ἡ Ἀνδρομάχῃ οὐκέτι σε δέξεται οἴκοι οὐδ' ἀ-
ποδύσει σε τῶν ὄπλων τοῦ Ἀχιλλέως.

Καὶ ταῦτ' εἰπὼν, ἐπένευσε τοῖς ὀφρύσιν· ἔπειτα δ' ἤρμο-
σεν εὖ μάλα τὰ ὄπλα τῷ Ἴκτωρι· κατέδου δὲ εἰς αὐτὸν καὶ
ὁ Ἄρης· ἐξ οὗ καινὴν τινα ἐκείνος ἐπίρρωσιν εὐθύς τοῖς ἑαυ-
τοῦ ἐνυπάρχουσαν μέλεσιν ἤσθετο· Ἐκ δὴ τούτου περιήει πα-
ρακλευόμενος τοὺς ἑαυτοῦ πρὸς τὴν μάχην, τοῖς τοῦ Ἀχιλ-
λέως καταλαμπόμενος ὄπλοις· παρώζυνε δ' ἕκαστον προῖων,
Μέσθληντε καὶ γλαυκόν, Μέδοντά τε καὶ Θερσίλοχον, Ἄστε-
ροπαῖον, Δεισεῖνορα, Ἰππόθοον, Φόρκυν, Χρόμιον, καὶ Ἐν-
νομον μάντην, τοιαῦτα λέγων.

Ἄνδρες φίλοι καὶ σύμμαχοι, ἴτε με μηδενὸς ἕνεκα τοσοῦ-
τους ὑμᾶς συναγεύραντα ὦδε, ἢ περὶ τῶν φιλτάτων ἡμῶν μα-
χουμένους πρὸς τοὺς πολεμίους. διὸ τροφαῖς τε καὶ δώροις
ὑμᾶς τιμῶν, ἀναγκαιῶς κατατρέχω τοὺς ὑπηκόους Πριάμου,
ἵνα προθυμότερους ὑμᾶς ἀπεργάσωμαι πρὸς τὰς μάχας· Ἰτέον
τοίνυν ὁμόσε ἐπὶ τοῦ ἐχθροῦς ἐρρωμένως· δεῖ γὰρ δὴ δυοῖν
θάτερον τήμερον, ἢ περιγενέσθαι, ἢ ἀπολέσθαι· τοῦτο γὰρ
τοῦ πολέμου τὸ τέλος. ὅστις δ' ἂν κρατήσας, ὑφαρπάσῃ τὸν νε-
κρὸν τοῦ Πατρόκλου, ἐκκρουσάμενος Αἴαντα, πρὸς τοῦτον ἐγὼ
οὐχ' ὅπως τὰ ὄπλα αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν δόξαν εἰς τὸν ἔψι-
τα χρόνον, μερίσομαι.

204 Ἐνέα. πρᾶσνῃ, πρᾶσν. 205. οὐ κατὰ κόσμον] παρὰ τὸ πρᾶσνῃ. 207
Τῶν ποιητῶν] ὧν ἀμειβὴν ἔχεις, ἢ τίσιν τὸ μηδέποτε ἐτι ἰδαῖν σε τὴν Ἀνδρομά-
χην. τούτεστι τιμήσω ἐν ὀλίγῳ, ἐπιεὶ ἐγγύς σοι τὸ τελευτᾶν. 210. Δὺ δέμιν]
ἐπιθυμία πολέμου εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν. 213. Ἰνδάλλετο] ἐπεδείκνυτο πρὸς
τοὺς Τρῶας οἷός ἐστιν ἤδη, οἷον ὁμοίος Ἀχιλλεῖ. 225. Κατατρέχω] καταδα-
πανῶ τοὺς λαοὺς, φόρους εἰσπράττων πολλοὺς πρὸς τὴν τροφήν καὶ τὸν μισ-
θὸν τῶν ἐπικυρόρων. 228. Ὀαριστὺς] ὀμιλία, συμφωνία, ἢ ἀρετὴ τοῦ πολέμου.

ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἰθὺς Δαναῶν ἐρίσαντες ἔβησαν,
 Δούρατ' ἀνασχόμενοι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμὸς
 Νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος ἐρύειν Τελαμονιάδαο·

235

Νήπιον, ἧ τε πολέσσιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπήυρα.
 Καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον·

ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε Διοτρεφές, οὐκέτι νῶϊ
 ἔλπομαι αὐτῷ περ νοστησέμεν ἐκ πολέμοιο.

οὔτι τόσον νέκυος περιδείδω Πατρόκλοιο,

240

ὅς κε τάχα Τρώων κορέει κύνεα ἠδ' οἰωνούς,

ὅσπον ἐμῇ κεφαλῇ περιδείδω, μήτι πάθῃσιν,

καὶ σῆ· ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει,

ἔκτωρ, ἡμῖν δ' αὐτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος.

Ἄλλ' ἄγ' ἀριστῆας Δαναῶν κάλει, ἧν τις ἀκούσῃ.

245

ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·

ἦυσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνώς·

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,

οἴτε παρ' Ἀτρείδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,

Δήμια πίνουσιν, καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος

250

Δαοῖς· ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.

Ἀργαλέον δέ μοι ἔστι διασκοπιᾶσθαι ἕκαστον

ἡγεμόνων· τόσση γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδην.

Ἄλλὰ τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ,

Πάτροκλον Τρωῆσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.

255

ὣς ἔφαθ'· ὃξὺ δ' ἄκουσεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας.

Πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε θεῶν ἀνὰ δῆϊοτῆτα·

τὸν δὲ μετ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος

Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ.

τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ἦσι φρεσὶν οὐνόματ' εἴποι,

260

ὅσσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἡγεῖραν Ἀχαιῶν;

Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' ἔκτωρ.

ὣς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῆσι Διυπετιὸς ποταμοῖο

χίμαρος

Ταῦτα δ' αὐτοῦ εἰπόντος, ὄρμησαν ἅπαντες ὀμοθυμαδὸν, τὰ δόρατα προῖσχύμενοι, τὸν νεκρὸν τοῦ Πατρόκλου ἀφαιρησόμενοι, ἐκκρουσθέντος τοῦ Αἴαντος· νήπιοι! οὐ γὰρ ἤδεσαν ἄρα πολλοὶ αὐτοῦ τεθνηζόμενοι· Αἴας δ' αὐτόρων Τρῶας ἐπιόντας ἐν τάξει, ἔφη. Μενέλαε πέπον, οὐκέθ' ἡμῖν ἐλπίς σῶς ἀπονοστήσει· οὐδὲ περὶ τῶ νεκρῶ ἔγωγε δέδια νῦν, εἰ σπάραγμα οὔτος ἔσαι κυσὶν, ἀλλὰ περὶ ἡμῶν αὐτῶν ἀμφοτέρων, μήτι πάθωμεν, ὁ φόβος ἡμῖν νῦν ἐστὶν τοσοῦτω νέφει στρατοῦ ἐπιόντος τοῦ Ἔκτορος. ἀλλ' ἄγε μοι σύγε κάλει τοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀρίστους, εἴ τις ὑπακούοι, ἴθι κάλει αὐτοὺς ἐν τάξει.

Ταῦτ' αὐτοῦ εἰπόντος, ἐπιστραφεὶς Μενέλαος πρὸς τὸν στρατὸν ἀνακέκραγε διαπρύσιον. Ἄνδρες Ἕλληνες, φίλοι τῶν Ἀχαιῶν ἡγεμόνες, οἴτε παρ' Ἀγαμέμνονι, οἴτε καὶ Μενελάῳ δημοσίᾳ σιτούμενοι, ὅσοις τε παρὰ τοῦ Διὸς ἄρχειν ἄλλων ὑπῆρξε· χαλεπὸν γάρ μοι ἐν τοιοῦτω ἀγῶνι ἅπαντας ὀνομάζειν. ἀλλ' αὐτὸς ἕκαστος ὑμῶν δεινὸν ποιησάμενος τὸν Πατρόκλου ἐᾶσαι νεκρὸν παίγιον γενέσθαι κυσὶν, ἴτω ὁμόσε προθύμως·

Ταῦτα δ' αὐτοῦ εἰπόντος ἀκούσας Αἴας πρῶτος ὁ τοῦ Οἰλέως, ἦκεν εὐθύς σπεύσας διὰ τῶν προμάχων· ἔπειτα Ἰδομενεὺς καὶ Μηριόνης ὁ ἐταῖρος αὐτοῦ, ἄλλος Ἄρης· τῶν δ' ἄλλων, ὅσοιγε εἰς χειρὰς ἐνταῦθα ἦλθον, τίν' ἄντις αὐτῶν πρότερον ὀνομάσει ;

Τρῶες δ' αὐτὸν ἐτέρωθεν, ἡγουμένου Ἔκτορος, οὐκ ἐλάττονι προσέβαλον τῇ βοῇ, ἣ καὶ κύμα βρούχεται διασχιζόμενον, ἐν-

233. Βρίσαντες] σὺν ὄρμῃ ἐπελθόντες. 250. Δήμια πίνουσιν] ἐκ δημοσίων τρεφόμενοι. ἐκ φόρων τοῦ δήμου δηλονότι. 252. Δεασκοπιᾶσθαι] διασκέπτεσθαι. 253. δέδμεν] διηγέσθην. 255. Μέλπηθρα] ἐλκύσματα, καὶ παίγνια· αἱ γὰρ κύνες κορεσθέντες προσπαῖζουσιν ταῖς ὑπολειψομένοις τῶν κρεῶν. 260. Ἦσι φρεσίν] ἴσω

- Βέβρυχεν μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι
 Ηἰόνες βοόωσιν, ἐρευγομένης ἀλῆς ἕζω· 265
- Τόσση ἄρα Τρῶες ἰαχῆ ἴσαν· αὐτὰρ Λαχιοὶ
 Ἔστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ ἓνα θυμὸν ἔχοντες,
 Φραχθέντες σάκεσιν χαλκῆρεσιν· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 Λαμπρῆσιν κορύθεσσι Κρονίων ἠέρα πολλὴν
 Χεῦ· ἐπεὶ οὐδὲ Μενoitιάδην ἤχθαιρε πάρος γε, 270
 Ὀφρα, ζωὸς εἶν, θεράπων ἦν Αἰακίδαο·
 Μίσησεν δ' ἄρα μιν δῆτων κυσὶ κύρμα γενέσθαι
 Τρωῆσιν· τῷ καὶ οἱ ἀμυνέμεν ὄρσεν ἐταίρους.
 Ὡσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Λαχιοῦς·
 Νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν, οὐδέ τιν' αὐτῶν 275
 Τρῶες ὑπέρθυμοι ἔλον ἔγχεσιν, ἰέμενοί περ·
 Ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο· μίνυνθα δὲ καὶ τοῦ Λαχιοῖ
 Μέλλον ἀπέσσεσθαι· μάλα γάρ σφεας ὣκ ἐλέλιξεν
 Λῆας, ὅς περὶ μὲν εἶδος περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
 Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα. 280
 Ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων, συτὶ εἰκελος ἀλγὴν
 Καπρίῳ, ὅστ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλερούς τ' αἰζήρους
 Ῥηϊδίως ἐκέδασσεν, ἐλιζήμενος διὰ βήσσας·
 Ὡς υἱὸς Τελαμῶνος ἀγαθοῦ, φαίδιμος Λῆας,
 Ρεῖα μετεισάμενος, Τρῶων ἐκέδασσε φάλαγγας, 285
 Οἱ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον δὲ μάλιστα
 Ἄστυ πότι σφέτερον ἐρύειν, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
 Ἦτοι τὸν Λήθοιο Πελασγοῦ φαίδιμος υἱός,
 Ἴππόθοος, ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ἠσμίνην,
 Λησάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας, 290
 Ἐκτορι καὶ Τρῶεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
 Ἦλθε κακὸν, τό οἱ οὔτις ἐρύκακεν ἰεμένων περ·
 Τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος, ἐπαίξας δι' ὀμίλου,
 Πληῆς' αὐτοσχεδίην κυνέης διὰ χαλκοπαρήν·
 Ἦρικε δ' ἰπποδάσεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῆ, 295

θα ποταμός τις ἐκδιδοῖ εἰς τὴν θάλασσαν· οἱ δὲ Ἕλληνες ἔστησαν ἀθρόοι, ὡς δεξόμενοι, διαβεβηκότες ὑπὸ ταῖς ἀσπίσι· Ζεὺς δ' αὖ ἄνωθεν νέφος αὐτοῖς περὶ τὰς κόρυθας ἐπέιχε πυκνὸν ἐξ εὐνοίας. οὐδὲν γὰρ αὐτῷ πρὸς Πάτροκλον τὸν τοῦ Ἀχιλλέως ὑπασπιστήν, οὐδὲ περιόντα μίσος ὑπῆν· διὸ ἀνάξιον δόξαν αὐτῷ βορὰν τοιοῦτον ἄνδρα κυσί γενέσθαι, ἐνῆκε πολλὴν ῥῶπιν τοῖς περὶ αὐτὸν ἑταίροις ἀμύνεσθαι· ὡς δὲ εἰς χεῖρας ἑκατέρωθεν ἦλθον, ἀπεκρούσαντο πρῶτοι οἱ Τρῶες τοὺς ἐναντίους, ἀναγκάσαντες αὐτοὺς καταλιπεῖν τὸν νεκρὸν κείμενον ἐν τῷ μέσῳ· οὐμὴν δὲ καὶ ἀποκτεῖναί τινα ἐκείνων δεδύνηνται, καίτοι προθυμούμενοι τοῦτο· ἐντεύθεν οὖν πολλὴ ἦν αὐτοῖς ἡ σπουδὴ, κρατήσασιν ἤδη, ἀνεγκύσασθαι τὸν νεκρὸν. ὁ μικροῦ δεῖν κατεπράξαντο, εἰ μὴ Αἴξ, τῷ τ' εἶδει καὶ τῇ ῥώμῃ, πλὴν Ἀχιλλέως διαφέρων ἀπάντων, μετακαλέσας τοὺς Ἕλληνας ἔπεσθαι αὐτῷ ἡγουμένῳ, ἐπιὼν διὰ τῶν προμάχων, τὰς τῶν Τρῶων διεσκέδασε φάλαγγας, κάπρω ἑοικὼς τῇ ἰσχυρί, ὃς ἐν ὄρεσιν ἐπὶ κύνας καὶ θηρευτὰς αἰξας, διαφυγάνειν κατὰ νάπας ἠνάγκασεν· ἤλπισαν γὰρ κρατήσαντες τοῦ νεκροῦ, κλέος μέγα λήψεσθαι ἐπ' αὐτῷ, εἰς Τροίαν δικχομίσαντες. Ἰππόθοος δὲ ὁ Λήθου καὶ δῆσας ἤδη αὐτὸν ἀπὸ τοῦ σφυροῦ τελαμῶνι, ἐξεῖλκε, χαριζόμενος Ἔκτορι· ἀλλ' οὗτος θᾶσσον τῆς ἐχυτοῦ ἀπονοίας ἀπώνατο, ὑπ' Αἴαντος αὐτοῦ, ἐπαΐζαντος διὰ τῶν προμάχων, βληθεὶς ἐκ χειρὸς στιβαρᾶς διαμπᾶξ εἰς τὴν

γραπτέον ἦσιν ἐνὶ φρεσὶν διὰ τὸ μέτρον. 272. Μίσσησε] μισπτόν ἐνέμψσε
277. Καὶ τοῦ] νεκροῦ· ὁ ἐστὶ μικροῦ δεῖν κατέλιπον τὸν νεκρὸν, εἰ μὴ Αἴξ
συνήγαγεν αὖ αὐτούς. 283. Μιτεισόμενος] ἐπελθὼν 295. Ἰρίκε] διεσχίσθη.

Πληγείσ' ἔγχει τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ·
 Ἐγκέφαλος δὲ παρ' αὐλὸν ἀνέδραμεν ἕξ ὠτειλῆς
 Αἱματόεις· τοῦ δ' αὖθι λύθη μένος· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 Πατρόκλοιο πόδα μεγαλήτορος ἦκε χαμαῖζε
 Κεῖσθαι· ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο πέσε πρηνῆς ἐπὶ νεκρῶ, 300
 Τῆλ' ἀπὸ Λαρίσσης ἐριβώλακος· οὐδὲ τοκεῦσιν
 Θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰῶν
 Ἐπλεθ', ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
 Ἐκτωρ δ' αὐτ' Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαειῶ.
 Ἐλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν, ἠλεύατο χάλκεων ἔγχος, 305
 Τυτθόν· ὁ δὲ Σχεδίον, μεγαθύμου Ἰφίτου υἱὸν,
 Φωκῆων ὄχ' ἄριστον, ὅς ἐν κλειτῶ Πανοπῆϊ
 Οἰκία ναιετάασκε, πολέσσ' ἀνδρῶσιν ἀνάσσων.
 Τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσση· διὰ δ' ἀμπερὲς ἄκρη
 Αἰχμὴ χαλκείη παρὰ νείατον ὦμον ἀνέσχεν. 310
 Δούπησεν δὲ πεσῶν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῶ.
 Αἴας δ' αὖ Φόρκυνα δαίφρονα Φαίνοπος υἱὸν,
 Ἴπποθόφω περιβάντα, μέτην κατὰ γαστέρα τύψεν·
 Ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
 Ἥφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσῶν, ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ. 315
 Χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἐκτωρ·
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,
 Φόρκυν θ' Ἴπποθόσῳ τε· λύοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων.
 Ἐνθα κεν αὐτε Τρῶες Ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκείησι δαμέντες· 120
 Ἀργεῖοι δέ κε κῦδος ἔλον, καὶ ὑπὲρ Διὸς αἴσαν,
 Κάρτεϊ καὶ σθένει σφετέρῳ. ἀλλ' αὐτῆς Ἀπόλλων
 Αἰνείαν ὄτρυνε, δέμας Περίφρατι εὐκλῶς,
 Κῆρυκι Ἠπτυτίδῃ, ὅς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι
 Κηρύσσων γήρασκε, φίλα φρεσὶ μῆδεα εἰδῶς· 325
 Τῶ μιν εἰσαάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 Αἰνεία, πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεῶν εἰρύσσαισθε
 Ἴλιον αἰπεινήν; ὡς δὴ ἴδον ἀνέρας ἄλλους
 Κάρτεϊ τε σθένει τε πεποιθότας, ἠγορή τε,
 Πλήθει τε σφετέρῳ, καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας. 330

αἰχμῆσι γὰρ αὐτοῦ
 αἰχμῆσι γὰρ αὐτοῦ

γνάθον, ὥσθ' ὁ ἐγκέφαλος, ἐκθλιβείς τῇ φορᾷ, ἀνέδραμεν πολὺς εἰς τὸ δόρυ ὀπίσω ἐπὶ πολὺ· ὁ δὲ ἔπεσε ἐπὶ τῷ νεκρῷ, ἐν ἀνεΐλκε, [τῆς τε Λαρίσσης τῆς πατρίδος αὐτοῦ πόρρω πη, καὶ τοῖς τεκοῦσιν μὴ ἀποδιδοὺς τὰ τροφεῖα. Δῖας δὲ ἐκ τούτου, ἀκοντήσαντος Ἐκτορος ἐπ' αὐτὸν, φυλαζάμενος τὸ βέλος, παρέκλινεν ἐπὶ θάτερα εὐφυῶς· τὸ δὲ ἐνεπάγη σχεδὶφ τῷ Ἰφίτου, ἀνδρὶ Φωκέων ἀρίστῳ, ἡγεμόνι τῶν Πανοπαίων, ἐς τὴν κλεῖν, διαμπάξ διελθὼν ἐς τὸν ὤμον· ὁ δὲ ἐδούπησε πεσῶν· ἀράβησε δ' ἐπ' αὐτῷ καὶ τὰ ὄπλα. Δῖας δ' αὖ Φόρκυνα τὸν Φαίνοπος, Ἴπποθόφ πεσόντι ἀμύνοντα, βαλὼν τῷ ξυστῷ κατὰ τῆς γαστρὸς, διήλασε διὰ τοῦ θώρακος εἰς τὰ ἔγκατα· ὁ δὲ πεσὼν, ἐτελεύτα.

Ἐκ δὲ τούτων ἀναχωρησάντων τῶν Τρώων σὺν Ἐκτορι, ἐπιβοηθήσαντες οἱ Ἕλληνες, ἐκράτησαν τῶν νεκρῶν Φόρκυός τε καὶ Ἴπποθόου, καὶ τὰ ὄπλα ἀφείλοντο παραχρῆμα· οὕτω δὴ οἵτε Τρῶες εὐθὺς τειχῆρεις ἐγένοντο ἂν ἠττηθέντες· οἵτε Ἕλληνες κλέος ἂν ἤραυτο μέγα καὶ βία Διὸς, εἰ μὴ Ἀπόλλων, Περὶφαντι τῷ κήρυκι ἐοικῶς τῷ Ἠπύτου, ὃς παρὰ τῷ ἑαυτοῦ πατρὶ τὴν ἐπιστήμην ταύτην ἐς γῆρας διήνεγκε, φωνήσας Αἰνεΐαν, ἔφη. Αἰνεΐα, πῶς ἂν, μὴ θέλοντος τοῦ Διὸς, ἐφυλάξατε Τροίαν; πολλοὺς γὰρ ἔγωγ' οἶδα καὶ ἄλλους οὐ μόνον σθένει καὶ ἀρετῇ, ἀλλὰ καὶ πλῆθει πολλῶ πεποηθῆτας, καὶ εὐτολμον λαὸν ἔχοντας, ἀλλ' ὅμως νικηθέντας· νῦν δὲ Ζεὺς

297. Παρ' αὐτὸν] ὁ δὲ ἐγκέφαλος ἐξεπήδησεν ὀπίσω περὶ τὸν αὐτὸν, τοῦτέστι τὸν στείλειον τοῦ δόρυτος, 327. Καὶ ὑπὲρ θεῶν] εἰ μετὰ τοῦ Διὸς οὐδύνασθε σώζειν τὴν πόλιν, ὑπὲρ δὲ θεῶν, τοῦτέστιν, ἄνευ θεοῦ τί ἂν ἐποιήσατε.

Ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βούλεται, ἢ Δαναοῖσιν
νίκην· ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄσπετον, οὐδὲ μάχεσθε.

Ὡς ἔφατ'· Αἰνεΐας δ' ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνα
ἔγνω, ἐσάντα ἰδὼν· μέγα δ' ἔκτορα εἶπε βοήσας·
ἔκτορ τ' ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἠδ' ἐπικούρων,
Αἰδῶς μὲν νῦν ἦδε γ', Ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
ἴλιον εἰσαναβῆναι, ἀναλκείησι δαμέντας.

335

Ἄλλ' ἔτι γὰρ τίς φησι θεῶν, ἐμοὶ ἄγχι παραστάς,
Ζῆν', ὕπατον μῆστωρα, μάχης ἐπιτάβροθον εἶναι.

Τῷ ῥ' ἰθὺς Δαναῶν ἴομεν, μηδ' οἴγε ἔκηλοι

340

Πάτροκλον νηυσὶν πελασαίατο τεθνηῶτα.

Ὡς φάτο· καὶ ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἔστη·

οἱ δ' ἐλελήθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.

Ἐνθ' αὐτ' Αἰνεΐας Λειώκριτον οὔτασε δουρὶ,

Υἱὸν Ἀρίσθαντος, Λυκομήδεος ἐσθλὸν ἐταῖρον.

145

Τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν Ἀρηϊφίλος Λυκομήδης·

στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,

καὶ βάλεν Ἰππασίδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,

Ἡπάρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·

ὅς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλακος εἰληλούθει,

350

καὶ δὲ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.

Τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν Ἀρήϊος Ἀστεροπαῖος,

ἴθυσεν δὲ καὶ ὁ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι·

Ἄλλ' οὕτως ἔτι εἶχε· σάκεσσι γὰρ ἔρχατο πάντα

ἔσταότες περὶ Πατρόκλω· πρὸ δὲ δούρατ' ἔχοντο.

355

Αἴας γὰρ μάλ' ἀπάντας ἐπώχετο, πολλὰ κελεύων·

οὔτε τιν' ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνώγει,

οὔτε τινὰ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἔξοχον ἄλλον,

Ἄλλὰ μάλ' ἀμρ' αὐτῷ βεβήμεν, σχεδόνθεν δὲ μάχεσθαι.

Ὡς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος· αἶψα δὲ χθῶν

360

Δεύετο πορφυρέω· τοὶ δ' ἀγγιστῖνοι ἐπιπτον

ὑμῖν μᾶλλον, ἢ τοῖς Ἕλλησι τὴν νίκην ἐπισταθμίζει· ἀλλ' ὑμᾶς ἄρα πλέον, ἢ ὥστε λέγειν, ὁ φόβος εἰσῆει. Ταῦτα μὲν ἔθεός.

Αἰνεΐας δὲ γνοὺς Απόλλων· αὐτὸν τοῦτον ὄντα, ὅσον ἦν ἐκ τῶν λόγων εἰκάσαι, ἔφη βοήσας πρὸς Ἑκτορα· Ἑκτορ, καὶ πάντες ὑμεῖς οἱ Τρώων καὶ συμμάχων ὁμοῦ ἡγεμόνες, αἰσχύνη ὑμῖν ἐκπλαγεῖσι τοὺς πολεμίους, ἐς τὴν πόλιν ἐθέλειν κατακλεισθῆναι· καὶ γὰρ θεῶν τις οὐκ οἶδ' ὅστις αὐτῶν, ἀρτίως ἐπιφανεῖς μοι, βοηθὸν ἡμῖν ἔφη τὸν Δία εἶναι· Ἰωμεν τοίνυν ὁμόσε ἐπὶ τοὺς πολεμίους, μήδ' ἐῷμεν αὐτοὺς ἀκονητὴ ἀποσῶσαι Πάτροκλον ἕς τὰς ναῦς. Ταῦτα δὲ εἰπὼν προήει πολὺ πρὸ τῶν ἄλλων· οἳ δὴ καὶ αὐτοὶ συστραφέντες, εἶποντο αὐτῷ εὐθύς ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς· ἐνθα δὲ γενομένων, πρῶτος αὐτὸς Αἰνεΐας βαλὼν, ἀνείλε Λεόκριτον τὸν Ἀρίσθαντος· ἐφ' ᾧ Λυκομήδης ἐταῖρος αὐτῷ ὢν, ἀλγήσας πεσόντι, καὶ προβάς ἔβαλεν Ἀπισάονα τὸν Ἰππάσου, ἐκ Παιονίας ἐλήλυθότα, ἐς τὸ ἦπαρ καιρίως, ἄνδρα τοῦτον ἄριστον, μετ' Ἀστεροπαῖον· ἐφ' ᾧ πεσόντι ἀλγήσας μάλιστα ὁ Ἀστεροπαῖος, ἀντεπήγει· ἀλλ' οὐκέτ' ἐδύνατο ὅ,τι καὶ ποιήσῃ· οἳ γὰρ ἀμφὶ Πάτροκλον συνασπίσαντες πανταχόθεν, καὶ τὰ δόρατα προῖσχόμενοι εὐρώστως ἡμύνοντο, Αἴαντος πᾶσιν ἐπιπαρίοντος, καὶ τοῦ νεκροῦ μήτ' ἀφίεσθαι, μήτε μὴν προβάοντας, ἀλλ' εὖ διαβάοντας αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς ἀπαμύνεσθαι.

Καὶ ταῦτα μὲν δὴ ᾧδε ἐπετέτακτο Αἴαντι· ἡ δὲ γῆ ἐφοινίσσετο αἵματι, πολλῶν ἐκατέρωθεν ἄλλων ἄλλοις ἐπιπιπ-

330. Ἰπερδέα] ὑπερδέοντα τῇ δυνάμει καὶ προθυμίᾳ. ὅ ἐστι γενναῖον. 359. Ἄμφ' αὐτῷ ἐσθάμεν] περιεσπίντες· ὑπερασπίζειν. 361. Ἀγχιστῖνοι] ἐπάλληλοι

Νεκροὶ ὁμοῦ Τρώων καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων
 Καὶ Δαναῶν. οὐδ' οἱ γὰρ ἀναιμωτί γ' ἐμάχοντο·
 Παυρότεροι δὲ πολὺ φθίνυθον· μέμνητο γὰρ αἰεὶ
 Ἀλλήλοισι καθ' ὄμιλον ἀλεξέμεναι φόνον αἰπύν.

365

Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρός· οὐδέ κε φαίης
 Οὔτε ποτ' ἥλιον σόον ἔμμεναι, οὔτε σελήνην.

Ἡέρι γὰρ κατέχοντο μάχης ἔπι, ὅσοι ἄριστοι
 Ἔστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ κατατεθνηῶτι.

Οἱ δ' ἄλλοι Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 Εὐκῆλοι πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι· πέπτατο δ' αὐγὴ
 Ἡελίου ὄξεια, νέφος δ' οὐ φαίνετο πάσης

170

Γαίης, οὐδ' ὄρέων μεταπαυόμενοι δ' ἐμάχοντο,
 Ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα στονόεντα,

Πολλὸν ἀφεσταότες. τοὶ δ' ἐν μέσῳ ἄλγε' ἔπασχον
 Ἡέρι καὶ πολέμῳ, τείροντο δὲ νηλεῖ χαλκῷ,

375

Ὅσοι ἄριστοι ἔσαν. δύο δ' οὐπω φῶτε πεπύσθην,
 Ἄνερε κυδαλίμῳ, Θρασυμήδῃς Ἀντίλοχός τε,

Πατρόκλοιο θανόντος ἀμύμονος, ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο
 Ζῶν ἐνὶ πρώτῳ ὁμάδῳ Τρῶεσσι μάχεσθαι.

380

Τῷ δ' ἐπισσομένῳ θάνατον καὶ φύζαν ἐταίρων,
 Νόσφιν ἐμαρνάσθην, ἐπεὶ ὧς ἐπετέλλετο Νέστωρ,

Ὅτρύνων πόλεμόνδε μελαινάων ἀπὸ νηῶν.

Τοῖς δὲ πανημερίοις ἔριδος μέγα νεῖκος ὀρώρει
 Ἀργαλέης· καμάτῳ δὲ καὶ ἰδρῶ νωλεμές αἰεὶ

385

Γούνατά τε, κνημαὶ τε, πόδες θ' ὑπένερθεν ἐκάστου,
 Χεῖρές τ', ὀφθαλμοὶ τε παλάσσετο μαρναμένοϊν,

Ἄμρ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Διακίδαο.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοῦς μέγαλοιο βοεῖν

Λαοῖσιν δῶν ταυνοῖν, μεθύουσαν ἀλοιφῇ·

390

Δεξάμενοι δ' ἄρα τοίγε διαστάντες ταυνοῖσιν

Κυκλός, ἄφαρ δέ τε ἰκμάς ἔβη, δύνει δέ τ' ἀλοιφῇ,

τόντων· ἐλαττόνων ὁμῶς ἐκ τῶν Ἑλλήνων, ἅτε δὴ ἐπιβοη-
θούντων τούτων ὀξέως ἀλλήλοις, ἐν οἷς ἐδόκειτι μάλιστα
πεπονῆσθαι· ἦν δ' οὖν μέγας ἀγὼν, καὶ οἷος μεγάλη φλογὶ
πυρὸς εἰκασθῆναι, ὥς' οὐκέθ' ὄραϊν οὔθ' ἥλιον ἦν, οὔτε σελήνην
φωτίζουσαν, τῶν ἀμφὶ τὸν Πατρόκλου νεκρὸν νέφει πυκνῶ
ἐπικεκαλυμμένων· οἱ δ' ἄλλοι Τρῶες καὶ Ἕλληνες, ὡς ἐν
φωτὶ ἠλιακῶ ἀνὰ πᾶν τὸ πεδίον ἐν ἀπόπτῳ τῶν πέριξ, μη-
δενὸς νέφους ὑφισταμένου, ἐμάχοντο ἡσυχώτερον ἐκ διαδοχῆς
ἀλλήλοις, ἕς τε τὸν ἀγῶνα ἐκπαυόμενοι, καὶ τὰ βέλη ὡς
ἐκ πολλοῦ διαστήματος φυλαττόμενοι· οἱ δὲ ἐν τῷ μέσῳ
ἄριστοι ἐν πολλῇ ἀγωνίᾳ ἦσαν. Τέως δ' οὖν Θρασυμήδης καὶ
Ἀντίλοχος οἱ τοῦ Νέστορος, ἀμρότεροι ἄριστοι, οὔπω ἦσαν
ἠσθημένοι τὸν θάνατον τοῦ Πατρόκλου, οἴομενοι ἔτι ἀρισεύειν
αὐτὸν ἐν προμάχοις· οὔτοι γὰρ ἐξ ὄτου εἶδον τὸν ὄλεθρον
καὶ τὴν φυγὴν τῶν ἐταίρων, πόρρω γενόμενοι, ἐμάχοντο
κατὰ μόνας, προστεταγμένον αὐτοῖς παρὰ τοῦ Νέστορος ἀπὸ
τῶν νεῶν.

Ἦν τοίνυν ἐνταῦθα περὶ τὸν νεκρὸν ἀγὼν ἀγώνων ὁ μέ-
γιστός τε καὶ ἐπικινδυνώτατος, πίνῳ πολλῶ καὶ ἰδρῶτι
χερσὶ τε ποσὶ τε, κνήμαις, γόνασιν, ὀφθαλμοῖς, τοῖς πᾶσι
τῶν πάντων ἐν πολλῷ τῷ λύθρῳ ἐπιπασσομένων· ὥσπερ
γάρ τινες, πολλοὶ ἅμα, ἐλαίῳ προαλείψαντες βύρσαν, ἄλλος
ἄλλοθεν σὺν πολλῷ ἔλκοντες σθένει, τανύουσιν· ἐξ οὗ τὸ μὲν
ὑδατῶδες ὑγρὸν ἐκθλίβεται· τὸ δὲ ἐλαιῶδες καθιζάνον εἰσδύει·

363. Οὐδὲ γὰρ οἱ] οὐδὰ γὰρ οὔτοι οἱ Δαναοί. 366. Δέμας πυρός] δίκην πυ-
ρός 367. Σίον] καὶ γὰρ καὶ οἱ φωστῆρες οὔτοι ἐκλιπεῖν ἔνδοξον ὑπὸ τῆς ἀγ-

Πολλῶν ἐλκόντων· τάνυται δέ τε πᾶσα διαπρό·
 ὧς οἴγ' ἔνθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγη ἐνὶ χώρῃ
 Ἐλκεον ἀμφοτέροι· μάλα γὰρ σφισιν ἔλπετο θυμὸς,
 Τρῶσιν μὲν, ἐρύειν προτὶ Ἴλιον· αὐτὰρ Ἀχαιοῖς,
 Νῆας ἔπι γλαφυράς· περὶ δ' αὐτοῦ μῶλος ὀρώρει
 Ἄγριος· οὐδέ κ' Ἄρης λαοσσόος, οὐδέ κ' Ἀθήνη
 Τόνγε ἰδοῦσ' ὀνόσκιτ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἴκοι.

395

Τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων
 ἦματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον· οὐδ' ἄρα πῶ τι
 ἦδες Πάτροκλον τεθνηότα δῖος Ἀχιλλεύς.

400

Πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε νεῶν μάραντο θοάων,
 Τείχει ὑπο Τρῳῶν· τό μιν οὐποτε ἔλπετο θυμῷ
 Τεθνάμεν, ἀλλὰ ζῶν, ἐνιγχιμφθέντα πύλῃσιν,
 Ἄψ ἀπονοστήσειν· ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ἔλπετο πάμπαν,
 Ἐκπέρσειν πτολίεθρον ἄνευ ἔθεν, οὐδὲ σὺν αὐτῷ.

405

Πολλάκι γὰρ τόγε μητρὸς ἐπέυθετο νόσφιν ἀκούων,
 ἢ οἱ ἀπαγγέλεσκε Διὸς μεγάλιοιο νόημα.

Δὴ τότε γ' οὐοὶ ἔειπε κακὸν τόσον, ὅσον ἐτύχθη,
 Μήτηρ, ὅττι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὦλεθ' ἑταῖρος.

410

Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες,
 Νωλεμές ἐγχιρίμπτοντο· καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον·
 ὧδε δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

415

ὦ φίλοι, οὐ μὴν μὰν ἡμῖν εὐκλεές ἀπονέεσθαι
 Νῆας ἔπι γλαφυράς· ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα
 Πᾶσι χάνοι· τό κέν ἡμῖν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἶη,
 Εἰ τοῦτον Τρῳέεσσι μεθήσωμεν ἵπποδάμοισιν
 Ἄστου πότι σφέτερον ἐρύσαι, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
 ὧς δέ τις αὐ Τρῳῶν μεγαθύμων αὐδήδασκεν·

420

ὦ φίλοι, εἰ καὶ μαῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
 Πάντας ὁμῶς, μήπω τις ἐρωεῖτω πολέμοιο.

ὧς ἄρα τις εἶπεσκε, μένος δ' ὄρσασκεν ἑταῖρου.

οὕτω τὸν νεκρὸν ἐν στενώῳ χωρίῳ ἀνθεΐλκον ἑκάτεροι οἱ μὲν, εἰς τὴν πόλιν· οἱ δὲ εἰς τὸν ναύσταθμον ἐκκομίσαι φιλοτιμούμενοι· ἦν δ' ὠθισμὸς ἄρρητος, καὶ οἷος μὴτ' Ἄρην αὐτὸν, μὴτ' Ἀθηναῖν ἰδόντας μὴ ἔχειν θαυμάζειν, καὶ εἰ ἦσαν πρὸς ἐκείνους ἀπεχθνημένοι· τοιοῦτον δὲ Ζεὺς ἀγῶνα ἰππέων τε καὶ πεζῶν ἐπὶ Πατρόκλῳ τότε προῦθηκεν αὐτοῖς μαχομένοις.

Ἄχιλλεὺς δ' οὐπω ἤσθετο Πάτροκλον τεθνηκότα· ἡ γὰρ μάχη πόρρω τῶν νεῶν μετέστη παρ' αὐτὰ τὰ τείχη τῆς πόλεως· οὐδ' ὑπόνοιά τις πώποτ' αὐτὸν ὑπεισηλθε περὶ ἐκείνου, μῆτι κινδυνεύσῃ· ἤλπιζε γὰρ, τρέψαντ' αὐτὸν εἰς φυγὴν τοὺς ἐχθρούς, ἐπανήξειν σφῶν ἐς τὰς ναῦς· ἦδει γὰρ μὴτ' ἐκεῖνον μόνον, μῆτε σὺν αὐτῷ κρατήσοντα Τροίας, τῆς μητρὸς πρὸς τοῖς ἄλλοις βουλευμασι τοῦ Διὸς καὶ τοῦτ' αὐτῷ πολλάκις ἐξηγησαμένης· τοῦτο δ' ὁμῶς τὸ πάθος τὸ περὶ Πάτροκλον τοιοῦτον, ὡς ἐσόμενον, παντάπασιν αὐτὸν ἀπεκρύψατο.

Οἱ δ' αὖ περὶ Πάτροκλον ἐμάχοντο ἔτι τοῖς δόρασιν ἰσχυρῶς, ὠθῶντες, ὠθούμενοι, πίπτοντες· καὶ φειδῶ οὐδ' ἦν ἂν εἴπη τις ἦν· παρεκελεύοντο δ' ἑκάτεροι τοῖς οἰκείοις· οἱ μὲν Ἕλληνες, λέγοντες ταῦτα. ὦ φίλοι, αἰσχύνῃ μεγίστη, ἐπανελθεῖν ἐς τὸ στρατόπεδον, Πάτροκλον τοῖς πολεμίοις προἰεμένους εἰς τὴν ἑαυτῶν εἰσκομίσαι· ἄμεινον γὰρ ἡμῖν αὐτοῦ τὴν γῆν χάναι· οἱ δὲ Τρῶες αὖθις. ὦ φίλοι, μηδεὶς ἀποχωρεῖτω κενός, καὶ εἰ πᾶσιν ἡμῖν πεπρωμένον εἴη αὐτοῦ ἀποθανεῖν.

Τοιαῦθ' ἕκαστος ἑκατέρωθεν τῷ ἑαυτοῦ παραστάτῃ, πρὸς

αὕτως ἢ περιέχετο τοῖς ἀμφὶ τὸν νεκρὸν τοῦ Πατρόκλου. 405. [Ἐρ. χρημ. φθόντα]

ὣς οἱ μὲν μάραντο· σιδήρειος δ' ὄρουμαγδὸς
 Χάλκειον οὐρανὸν ἴκε δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο. 425
 Ἴπποι δ' Αἰακίδαο, μάχης ἀπάνευθεν εἶοντες,
 Κλαῖον, ἐπειδὴ πρῶτα πυθέσθην ἠνιόχοιο
 Ἐν κονίησι πεσόντος ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνιοιο.
 Ἦ μὲν Αὐτομέδων, Διῶρεος ἄλκιμος υἱός,
 Πολλὰ μὲν ἄρ' μάστιγι θεῆς ἐπεμαίετο θείων, 430
 Πολλὰ δὲ μελιχίοισι, προσηύδα, πολλὰ δ' ἄρειη.
 Τῷ δ' οὔτ' ἀψ' ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον
 ἠθελέτην ἰέναι, οὔτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιοῦς·
 Ἄλλ' ὥστε στήλη μένει ἔμπεδον, ἥτ' ἐπὶ τύμβῳ
 Ἄνερὸς ἐστήκει τεθνηθός, ἢ ἢ γυναικός· 435
 ὣς μένον ἀσφαλέως, περικαλλέα δίφρον ἔχοντες,
 Οὔδει ἐνισκίμψαντε καρῆατα· δάκρυα δὲ σφιν
 Θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν,
 ἠνιόχοιο πόθῳ· θαλερῆ δὲ μιαίνετο χαίτη,
 Ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέρωθεν. 440
 Μυρομένῳ δ' ἄρα τῷγε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,
 Κινήσας δὲ κάρη, προτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν·
 Ἄ δειλῷ, τί σφῶϊ δόμεν Πηληϊῆ ἄνακτι
 Θνητῶ; ὑμεῖς δ' ἐστὸν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε
 Ἦ ἵνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχητον; 445
 Οὐ μὲν γάρ τί πού ἐστιν οἰζυρώτερον ἀνδρὸς
 Πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἔπι πνεῖει τε καὶ ἔρπει.
 Ἄλλ' οὐ μὲν ὑμῖν γε καὶ ἄρμασι δαιδαλέοισιν
 Ἐκτωρ Πριαμίδης ἐποχήσεται. οὐ γὰρ ἐάσω.
 Ἦ οὐχ ἄλλις, ὡς καὶ τεύχε' ἔχει, καὶ ἐπεύχεται αὐτῶς; 450
 Σφῶϊν δ' ἐν γούνασσι βαλῶ μένος ἠδ' ἐνὶ θυμῷ,
 ὄφρα καὶ Αὐτομέδοντα σαώσεται ἐκ πολέμοιο
 Νῆας ἐπι γλαφυράς· ἔτι γὰρ σφισι κῦδος ὀρέξω,

τὴν μάχην ἐπιθαρρύνων, παρεκελεύετο· δοῦπος δὲ σιδήρου
καὶ κρότος πολὺς ἦν, προήκων μέχρις οὐρανοῦ. Οἱ δὲ ἵππος
τοῦ Ἀχιλλέως ὡς μεθεστηκότες τῆς μάχης, ἠγνόουν παντά-
πασιν τὰ γενόμενα· ἐπειδὴ ὁμως τὸν τοῦ ἠνιόχου ἑαυτῶν
ἐπύθοντο θάνατον, ἔκλαιον. Αὐτομέδων δὲ, ὅτε μὲν μᾶστιγι
χρώμενος, ὅτε δὲ καὶ λόγοις ἐπεικιστέροις παροτρύνων αὐτοὺς
οὐκ εἶχε μετακινήσαι· οὐκέτι γὰρ οὔτε πρόσω, οὔτε πάλιν
πρὸς τὰς ναῦς ἐβούλοντο ἀπελθεῖν· ἀλλ' ὥσπερ ἐπιτάφιος
στήλη, πεπηγότες αὐτοῦ σὺν τῷ δίφρῳ, κάτω μὲν σχόντες
τὴν κεφαλὴν, ἀπὸ δὲ τῶν ὀφθαλμῶν κατασπένδοντες δάκρυα,
τὸν ἑαυτῶν διφρηλάτην ὀλοφυρόμενοι· καὶ ἡ χαίτη χαλαρω-
τέρα καθειμένη ἀπὸ τῆς ζεύγλης, καὶ τῆς γῆς ἀψαμένη,
ὑπεμαίνατο· τοῦτο δ' οὖν τὸ πάθος ἐλεήσας ὁ Ζεὺς, καὶ ἄμ'
ὑποκινήσας τὴν κεφαλὴν, ἔφη. Ἄ δειλοί! τί ποθ' ἡμεῖς πα-
θόντες δεδῶκαμεν ὑμᾶς ἀθανάτους γε ὄντας ἀνθρώπων θνητῶ;
ἢ ἵνα πολλὰ αὐτοῖς συμπάσχητε καὶ ἡμεῖς; ἀνθρώπου γὰρ
ἀθλιώτερον οὐδὲν ἐν τοῖς ζῶσιν· ἀλλ' οὐκ ἂν ἔκτωρ οὐθ'
ὑμῶν οὔτε τοῦ ἄρματος ἐπιθήσεται· οὐ γὰρ ἐπιτραπήσεται
τοῦτ' αὐτῷ παρ' ἐμοῦ· ἄλλ' οὐδ' αὐτῷ τὰ ὄπλα ἔχει λαβόντα,
οἷς μάτην ἀγάλλεται· ὑμῖν δ' οὖν αὐτίκ' ἐγώ γ' ἐν τε γούνασι
καὶ καρδίᾳ δύναμιν ἐνήσω, ὅπως Αὐτομέδοντα διασώσῃτε
εἰς τὰς ναῦς· βούλομαι γὰρ ἔτι νίκην δοῦναι Τρωσίν, ὅπως

ἀπτόμενος τῶν πυλῶν τοῦ τείχους. 427. ἠνιόχοιο] τοῦ Πατρόκλου· οὗτος γὰρ
ἦν Ἀχιλλέως ἠνιόχος· Πατρόκλου δὲ, Αὐτομέδων. Αὐτομέδωντος δὲ, Ἀλκιμέ-
δων. 430. Θείνων] ἤλαυνε τύπτων. 431. Ἀρειῆ] ἀπειλῆ. 437. Ἐνισκήψαντες]
ἐπιθαρρύναντες, ἐγκραμασάντες τὰς κεφαλὰς πρὸς τὸ ἔδαφος. 440. Ζεύγλης
ἔξεριποῦσα] ἐκπεσεῦσα τῆς ζεύγλης, καὶ ἐπιχαλασθεῖσα πρὸς τὴν γῆν. 446.
ὄϊζυράτερον] ταλαιπωρότερον. 450. Αὐτως] μάτην, αὐτίκα γὰρ καὶ αὐτὸς
τῷ τοῦ Ἀχιλλέως τεθνήξεται ἔγχει. 453. Σφίσιν] αὐτοῖς τοῖς Τρωσίν.

- Κτείνειν, εἰσόκε νῆας εὔσσελμους ἀφίκωνται,
 Δὴ τ' ἥλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθη· 455
 Ὡς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἠΰ.
 Τῷ δ', ἀπὸ χαιτῶν κονίην οὐδάσδε βαλόντε,
 Ρίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῳᾶς καὶ Ἀχαιοῦς·
 Τοῖσι δ' ἐπ' Αὐτομέδων μάχετ', ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
 Ἴπποις αἴσσω, ὥστ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας· 460
 Ῥέα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπέκ Τρῳῶν ὀρουμαγδοῦ,
 Ῥεῖα δ' ἐπαΐζασκε πολὺν καθ' ὄμιλον ὀπάζων.
 Ἄλλ' οὐχ' ἦρει φῶτας, ὅτε σεύαίτο διώκειν·
 Οὐ γὰρ πως ἦν, οἷον ἐόνθ' ἱερῶ ἐνὶ δίφρῳ
 Ἐγγχει ἐφορμαῖσθαι, καὶ ἐπίσχειν ὠκέας ἵππους· 465
 Ὄψε δὲ δὴ μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν
 Ἀλκιμέδων, υἱὸς Λαέρκεος Αἰμονίδαο·
 Στῆ δ' ὀπιθεν δίφρῳ, καὶ Αὐτομέδοντα προσηύδα·
 Αὐτομέδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλήν
 Ἐν στήθεσσιν ἔθηκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλᾶς; 470
 Οἷον πρὸς Τρῳᾶς μάχεχι πρῶτω ἐν ὀμίλῳ
 Μοῦνος ἄτάρ τοι ἑταῖρος ἀπέκτατο. τεύχεα δ' ἔκτωρ
 Αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.
 Τὸν δ' αὖτ' Αὐτομέδων προσέφη, Διώρεος υἱός·
 Ἀλκιμέδον, τίς γὰρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὀμοῖος, 475
 Ἴππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμῆσιν τε μένος τε,
 Εἰ μὴ Πάτροκλος, θεόφιν μῆστρω ἀτάλαντος,
 Ζῶς ἐών; νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει·
 Ἄλλα σὺ μὲν μᾶστιγα καὶ ἠνία σιγαλόεντα
 Δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποθήσομαι, ὄφρα μάχωμαι· 480
 Ὡς ἔφατ'. Ἀλκιμέδων δὲ βοηθῶν ἄρμ' ἐπορούσας,
 Καρπαλίμως μᾶστιγα καὶ ἠνία λάζετο χερσίν·
 Αὐτομέδων δ' ἀπόρουσε. νόησε δὲ φαίδιμος ἔκτωρ·
 Αὐτίκα δ' Αἰνείαν προσεφώνεεν, ἐγγὺς ἐόντα·
 Αἰνεῖα, Τρῳῶν βουληφόρε χαλκοχιτῶνων, 485
 Ἴππῳ τῷδ' ἐνόησα ποδώκεος Αἰακίδαο,
 Ἐς πόλεμον προφανέντε σὺν ἠνιόχοισι κακοῖσιν.

κατακλείσωσιν αὐθις τοὺς Ἕλληνας ἐς τὰς ναῦς, μέχρις ἂν ἡ νύξ ἐπελθοῦσα διαλύσῃ τὴν μάχην.

Ταῦτ' εἰπὼν μεγίστην ῥώμην τοῖς ἵπποις ἐνέβαλεν· οἱ δὲ ἀποσεΐσαντες εὐθύς τὴν κόνιν ἀπὸ τῆς χαίτης ἐς τοῦδαφος, θάσσον μεταξὺ Τρώων τε καὶ Ἑλλήνων ἐγένοντο· ἔνθ' Αὐτομέδων, καίτοι ἄλῳν ἐπὶ τῷ ἑταίρῳ πεσόντι, ἀλλ' ἐπιὼν ἐμάχετο τοῖς Τρωσὶν, ὥσπερ γῦψ ἐπὶ χῆνας αἴσων, καὶ πάλιν ἀποχωρῶν· ἀποκτεῖναι δὲ οὐκ εἶχεν οὐδένα μόνος ὢν ἐν τῷ δίφρῳ· οὐ γὰρ ἔξῃν αὐτῷ τάςθ' ἡνίας ἔχειν καὶ τῷ δόρατι ἅμα χρῆσθαι· ὄψε δὲ ἰδὼν αὐτὸν ὄπισθεν Ἀλκιμέδων ὁ Λαέρκουσ τοῦ Αἰμύνου, ἑταῖρος αὐτῷ ὢν, Αὐτομέδων, φησὶ, τίς σε τῶν θεῶν τὰς φρένας ἐξεῖλεν, ὥστε μόνον μάχεσθαι πρὸς πολλοὺς; ἢ οὐχ ὄραξ Πάτροκλον μὲν πεσόντα· τὰ δ' ὄπλα Ἴκτορα φέροντα, καὶ ἀγαλλόμενον ἐπὶ τούτοις;

Αὐτομέδων δὲ πρὸς ταῦτα. Τίς σε τῶν Ἑλλήνων δοκεῖ, ὦ Ἀλκίμεδον, ἀθανάτους κατέχειν δύνασθαι ἵππους παρὰ τὸν Πάτροκλον παριόντα; ἀλλ' ὅμως καὶ οὗτός γε νῦν λειτουργείσας τῷ χρεῶν, κεῖται νῦν ἐν τῷ μέσῳ νεκρός· ἀλλ' ἄγε σὺ μὲν δεξάμενος τὰς ἡνίας, κάτεχε τοὺς ἵππους ἐνταῦθα· ἐγὼ δὲ καταβὰς μαχήσομαι τοῖς ἐχθροῖς.

Ταῦτα μὲν ἐκεῖνος. Ἀλκιμέδων δ' ἐπιβὰς, ἔλαβε τὴν τε μάλιστα παραχρῆμα, καὶ τὰς ἡνίας· ὁ δὲ κατεπήδησεν· ἐν δὲ τούτῳ Ἴκτωρ ἰδὼν αὐτοὺς ταῦτα πράττοντας, ἔφη πρὸς τὸν Αἰνεΐαν πλησίον ὄντα· Αἰνεΐα, ὄρω ἵππους ἐκείνους τοὺς Ἀχιλλείους προφανέντας εἰς μάχην ὑπὸ κακοῖς ἡνιόχοις·

476. Δμῆσιν] τὴν ὑποταγὴν καταπόνησιν. δοκεῖ δὲ προσποιεῖσθαι τούτοις, ὅτι ἅκων παρασύρεται ἐν τῇ μάχῃ ὑπὸ τῆς τῶν ἵππων ὀρμῆς, καίτοι αὐτὸς ἐκὼν φαίνεται ἐμβαλὼν. 481. Βοηθόν] ὀρμητικόν, τὸ σὺν βοῇ καὶ κρότῳ ὀρμῶν. 487. Σὺν ἡνιόχοις κακοῖς] ἐξευτελίζει αὐτοὺς ἐν εἰρωνείᾳ· ἦν δὲ καθ' ἐν χρόνον ἐπέ-

Τῷ κεν ἐελποίμην αἰρησέμεν, εἰ σύγε θυμῷ
 Σῷ ἐθέλεις· ἐπεὶ οὐκ ἂν, ἐφορμηθέντε γε νῶϊ,
 Τλαῖεν ἐναντίβιον στάντες μαχέσασθαι Ἄρηϊ. 490

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν εἰς παῖς Ἀγχίσηο.

Τῷ δ' ἰθὺς βήτην, βοέης εἰλυμένω ὦμος
 Αὔησι, στερεῆσι· πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός.
 Τοῖσι δ' ἅμα Χρομῖος τε καὶ Ἄρητος θεοειδῆς
 ἦσαν ἀμφοτέροι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμός, 495

Αὐτῷ τε κτενέειν, ἐλάαν τ' ἐριζύχενας ἵππους·
 Νήπιοι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναιμωτὶ γε νέεσθαι
 Αὐτίς ἀπ' Αὐτομέδοντος· ὁ δ' εὐζάμενος Διὶ πατρὶ,
 Ἀλκῆς καὶ σθένεος πλῆτο φρένας ἀμφιμελαίνας.

Αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσηύδα, πιστὸν ἐταῖρον· 500

Ἀλκίμεδον, μὴ δὴ μοι ἀπόπροθεν ἰσχύμεν ἵππους,
 Ἀλλὰ μάλ' ἐμπνεῖοντε μεταφρένω. οὐ γὰρ ἔγωγε
 ἔκτορα Πριαμίδην μένεος στήσεσθαι ὄτω,

Πρὶν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμεναι ἵππω,
 Νῶϊ κατακτείναντα, φοβῆσαι τε στίχας ἀνδρῶν 505

Ἄργείων, ἢ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ἀλοίη. *ἄργεον πύρρον*

Ὡς εἰπὼν Δῖαντε καλέσσατο καὶ Μενέλαον·

Δῖαντ', Ἄργείων ἠγήτορε, καὶ Μενέλαε,

ἦτοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ', οἵπερ ἄριστοι,

Ἄμφ' αὐτῷ βεβάμεν, καὶ ἀμύνεσθαι στίχας ἀνδρῶν· 510

Νῶϊ δὲ ζωῖσιν ἀμύνετε νηλεές ἦμαρ.

Τῆδε γὰρ ἔθρισαν πόλεμον κάτα δακρυόεντα

ἔκτωρ Δινείας θ', οἱ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.

Ἄλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.

ἦσω γὰρ καὶ ἐγὼ· τὰ δὲ κεν Διὶ πάντα μελήσει. 515

Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,

καὶ βάλεν Ἀρήτοιο κατ' ἀσπίδα πάντος εἴσην·

Ἑλλίς οὖν ἡμᾶς κρατήσῃν αὐτῶν, εἴγ' αὐτὸς ἔθειλήσειας· οὐ γὰρ ἂν ὑποσταίεν ἡμᾶς ἐκεῖνοι τοιοῦτοι ὄντες. Ὁ μὲν ταῦτ' εἶπεν.

Δινείας δὲ ἠδέως ἐπέειθετο· καὶ δὴ προὔβαινον συναμφότεροι, ἀσπίσι στιβαραῖς, πολλῶ σιδήρῳ ἄνωθεν ἐληλασμέναις, κεκαλυμμένοι· εἶποντο δὲ μετ' αὐτῶν Χρόμιός τε καὶ Ἄρητος· ὦντο γὰρ τοὺς μὲν αὐτοῦ ἀναιρήσεσθαι, τῶν δ' ἵππων κρατήσῃν· νήπιοι, μὴ εἰδότες, ὅτι οὐκ ἂν ἀναιμωτὶ ἀποσταίεν ἐκεῖθεν. Αὐτομέδων γὰρ εὐζάμενος Διὶ πατρὶ, ἔφη πρὸς Ἀλκιμέδοντα. Ἀλκίμεδον, ἔπεσχε, ὅσον ἕξεστι, κατόπιν ἐμοῦ τοὺς ἵππους, κατ' αὐτό μοι ἐμπνέοντας τὸ μετὰ φρονον. Ἐκτωρ γὰρ οὐκ ἂν πρότερον, οἶμαι, μάχης ἀπόσχοιτο, πλὴν ἢ ἐπιβῆναι τῶν ἵππων τοῦ Ἀχιλλέως, ἡμᾶς ἀποκτείνας, καὶ οὕτω τὰ τῶν Ἑλλήνων ἐκφοβῆσαι ἀγήματα, ἢ αὐτὸς πεσεῖν ἐν προμάχοις.

Καὶ ταῦτ' εἰπὼν, φωνήσας ἄμφω τοὺς Αἴαντας καὶ Μενέλαον, ἔφη πρὸς αὐτούς. Αἴαντες καὶ Μενέλαε, τὸν μὲν νεκρὸν εἴατε τοῖς ἄλλοις ἀμύνειν, τὰς τῶν ἐναντίων προσβολὰς ἀποκρουομένους· ὑμεῖς δ' ὑμῖν ἤδη σπεύσατε τὸν κίνδυνον ἀλεξήσοντες· Ἐκτωρ γὰρ καὶ Αἰνείας οἱ ἄριστοι Τρώων σὺν πολλῶ θυμῷ ἔρμηνται ἡμῖν ἐπιθέσθαι· ἀλλ' ὅ,τι μὲν τέλος τούτοις ἔσται, τοῦτο θεῶν ἐν γούνασι κεῖται· ἐγὼ δὲ τὸ ἐμαυτοῦ ποιῶ. Ζεὺς δὲ τελείτω ὅ,τι καὶ βούλοιο. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἀφῆκε τὸ ἀκόντιον ἐπ' Ἄρητον· τὸ δὲ, διελθὼν

Ἐπὶ Ἀλκιμέδων, πρὶν καταβῆναι Αὐτομέδοντα. 493. Ἄρησι] κούφαις, Ξηραῖς 503. Σχήσεσθαι] οὐ γὰρ ἂν παύσαιτο Ἐκτωρ μαχόμενος, πρὶν ἂν ἐπιβῆ τοῦ Ἀχιλλείου ἄρματος, κτείνας ἡμᾶς. ἢ γοῦν αὐτὸς ληφθῆ ἐν προμάχοις. 509. Ἐπιτρέπατε] εἴατε τοῖς ἄλλοις τῶν ἀρίστων ὑπερασπίζειν. 515. Ἦσω] ἀφήσω τὸ ἀκόντιον.

Ἡ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο· διαπρὸ δὲ εἶσατο χαλκός·
 Νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρας ἔλασεν.
 ὣς δ' ὅτ' ἂν ὄξυν ἔχων πέλεκυν αἰζήϊος ἀνὴρ, 520
 Κόφας ἐξόπιθεν κεράων βοῶς ἀγραυλοιο,
 ἵνα τάμη διὰ πᾶσαν, ὁ δὲ προθορῶν ἐρίπησιν·
 ὣς ἄρ' ὅγε προθορῶν πέσεν ὑπτιος· ἐν δὲ οἱ ἔγχος
 Νηδυίοισι μάλ' ὄξυν κραδαινόμενον, λύε γυῖα.
 Ἐκτωρ δ' Αὐτομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῶ· 525
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος.
 Πρόσσω γὰρ κατέκυψε· τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν·
 Οὐδεὶ ἐνισκίμωθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
 Ἐγχος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης·
 Καί νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν ὀρμηθήτην, 530
 Εἰ μὴ σφῶ' Αἴαντε διέκριναν μεμάωτε,
 Οἳ ῥ' ἦλθον καθ' ὄμιλον, ἐτάρου κικλήσκοντος.
 Τοὺς ὑποταρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὐτίς
 Ἐκτωρ Αἰνείας τ' ἠδὲ Χρομῖος θεοειδής·
 Ἄρητον δὲ κατ' αὐθι λίπον, δεδαῖγμένον ἦτορ, 535
 Κείμενον· Αὐτομέδων δὲ, θεῶν ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
 Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος πύδα·
 Ἡ δὴ μὰν ὀλίγον γε Μενoitιάδαο θανόντος
 Κῆρ ἄχεος μεθέηκα, χερεῖονά περ καταπέφνων.
 ὣς εἰπὼν, ἐς δίφρον ἑλὼν ἕναρα βροτόεντα 540
 Θῆκ' ἂν δ' αὐτὸς ἔβαινε, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν
 Αἱματόεις, ὡς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.
 Ἄψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 Ἄργαλέη, πολύδακρυς· ἔγειρε δὲ νεῖκος Ἀθήνη,
 Οὐρανόθεν καταβάσα· προῆκε γὰρ εὐρύσπα Ζεὺς, 545
 Ὀρνύμεναι Δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ.
 Ἦύτε πορφυρέην ἱρὴν θνητοῖσι τανύσση
 Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο,
 Ἡ καὶ χειμῶνος δυσθαλπέος, ὅς ῥά τε ἔργων
 Ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονὶ, μῆλα δὲ κήδει· 550
 ὣς ἢ πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασα ἔαυτήν,
 Δύσειτ' Ἀχαιῶν ἔθνος· ἔγειρε δὲ φῶτα ἔκαστον.
 Πρῶτον δ' Ἀτρείος υἱὸν ἐποτρύνουσα προσηύδα,
 Ἴφθιμον Μενέλαιον· ὁ γὰρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν·
 Εἰσαμένη Φοῖνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν· 555

διὰ τῆς ἀσπίδος καὶ τοῦ ζωστῆρος, ἐνεπάγη εἰς τὴν γαστέρα·
 ὁ δὲ, μικρὸν προβάς, ἔπεσεν ὡσπερ βοῦς, οὐ τὸν τράχηλόν
 τις πελέκει ὀξεῖ ἀπέτεμε, κατενεγκὼν ἀπὸ βραχίονος ἰσχυροῦ·
 ἐκ δὲ τούτου Ἔκτωρ ἐν μέρει βαλὼν ἐπ' αὐτὸν Αὐτομέδοντα,
 ἤμαρτε· κύψαντος γὰρ αὐτοῦ ἐπὶ πρόσωπον, ὑπερβαλὼν τὸ
 βέλος, ἐνεπάγη ἐς τοῦδαφος, ἀπρακτον καὶ ἀκίνητον κείμενον,
 τὸν σαυρωτῆρα ὀπισθεν μετέωρον ἔχον. ἐκ δὲ τούτου ὄρμο-
 μένους αὐτοὺς εἰς τὰ ξίφη, ἐπιφανέντες οἱ Αἴαντες, διεκώ-
 λυσαν· οἱ γὰρ ἀμφὶ τὸν Ἔκτορα ὑποτρέσαντες, ὑπεχώρησαν,
 ἄρητον καταλιπόντες ἄθλιον κείμενον ἐν τῷ μέσῳ· ὃν Αὐ-
 τομέδων συλῆσας τὰ ὄπλα καθ' ἡσυχίαν, ἔφη καθ' ἑαυτόν·
 ἤδη τὸ πάθος τὸ περὶ τὸν Πάτροκλον δοκεῖ μοι ὕφесίν τινα
 εἰληφέναι, καὶ πολλῶ χείρων ἢ ὁ ἀναιρεθεὶς ὑπ' ἐμοῦ· ταῦτα
 δὲ εἰπὼν, καὶ τὰ ὄπλα θεὶς ἐν τῷ δίφρῳ, ἐπέβη αὐτοῦ,
 χεῖρας τε καὶ πόδας, ὡσπερ λέων, ταῦρόν ποτε διασπαράξας,
 ἀνάπλευς λύθρου γενόμενος.

Περὶ δὲ τὸν τοῦ Πατρόκλου νεκρὸν μέγας αὔθις ἀγὼν ἀνε-
 γήγερτο, πολλὴν ἀμιλλαν ἐμβαλούσης αὐτοῖς Ἀθηνᾶς. Ζεὺς
 γὰρ, οὐκ οἶδ' ὅπως μεταμαθὼν τὰ γεγενημένα, ἔπεμψεν
 αὐτὴν οὐρανόθεν, τοὺς Ἕλληνας ἐπιβρώσουσαν πρὸς τὸ μά-
 χεσθαι· ἡ δὲ, νεφέλη κεκαλυμμένη τοιαύτη, οἷα ἐστὶ μά-
 λισθ' ἡ Ἴρις, ἣν Ζεὺς σημεῖον οὐρανόθεν πολέμιου, ἢ χειμῶνος
 ἀνθρώποις ἐτάνυσεν, οἱ δ' ἐργάται ἐκπλαγέντες τῶν ἔργων ἐπαύ-
 σαντο, καὶ τὰ κτήνη φοβοῦνται, οὕτως αὐτὴ εἰς τὴν πληθύν
 καταδῦσα, διήγειρεν ἕκαστον· καὶ πρώτῳ προσιοῦσα τῷ
 Μενελάῳ, τότε εἶδος καὶ τὴν φωνὴν εἰκασθεῖσα τῷ Φοίνικι,

520. Αἰζήσιος] ἀκμαῖος. 522. Ἰνα τάμη] τὴν νοτιαίαν κόψη φλέβαν. 529.
 ἄρης] ἡ σιδηρᾶ αἰχμη ἔμεινεν ἀπρακτος. Ἴδε Ν. στίχ. 444. καὶ Η. 613. 539.
 ἄχως μεθέημα] ἀνέπνευσα μικρὸν ἀπὸ τοῦ πάθους.

Σοὶ μὲν δὴ, Μενέλαε, κατηφείη καὶ ὄνειδος
 ἔσσειται, εἴ κ' Ἀχιλλῆος ἀγαθοῦ πιστὸν ἐταῖρον
 Τείχει ὑπο Τρώων ταχέες κύνες ἐλκήσουσιν.

Ἄλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος 550

Φοῖνιξ, ἄττα, γεραῖε παλαιγενές, εἰ γὰρ Ἀθήνη
 Δοίη κάρτος ἐμοὶ, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρωήν·

Τῷ κεν ἔγωγ' ἐθέλομι παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
 Πατρόκλῳ· μάλα γάρ με θανὼν ἐσεμάσματο θυμόν.

Ἄλλ' ἔκτωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένας, οὐδ' ἀπολήγει 565

Χαλκῷ δηϊῶων· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.

Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Ὅτι ῥά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἤρησατο πάντων.

Ἐν δὲ βίην ὤμοισι καὶ ἐν γούνασιν ἔθηκεν,

καὶ οἱ μυῖης θάρσος ἐνὶ στήθεσιν ἐνήκεν, 570

ἦτε, καὶ ἐργομένη μάλα περ χροῶς ἀνδρομέοιο,

Ἰσχανάα δακείην, λαρόν τε οἱ αἶμ' ἀνθρώπου·

τοίου μιν θάρσευς πλῆσε φρένας ἀμφιμελαίνας.

Βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.

Ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Ποδῆς, υἱὸς Ἡετίωνος, 575

Ἀφνειὸς τ' ἀγαθὸς τε· μάλιστα δὲ μιν τίεν ἔκτωρ

Δήμου, ἐπεὶ οἱ ἐταῖρος ἦν φίλος εἰλαπιναστής·

τόν ῥα κατὰ ζωστήρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος,

Ἄϊζαντα φόβονδε· διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν· 580

δοῦπήσεν δὲ πεσὼν· ἀτὰρ Ἀτρεΐδης Μενέλαος

νεκρὸν ὑπέκ Τρώων ἔρυσεν μετὰ ἔθνος ἐταῖρων.

ἔκτορα δ' ἐγγύθεν ἰστάμενος ὠτρυνεν Ἀπόλλων,

φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίγκιος, ὃς οἱ ἀπάντων

εἰίνων φίλτατος ἔσκεν Ἀβυδόθι οἰκία ναίων·

τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη ἐκέργος Ἀπόλλων. 585

ἔφη ᾧδε. Αἰσχύνη σοι, ᾧ Μενέλαε, καὶ ὄνειδος μέγα ἔσται,
εἰ τὸν τοῦ Ἀχιλλέως ἑταῖρον κύνες ὑπὸ τοῖς τῶν Τρώων
τείχεσι φαίνονται ἔλκοντες· ἀλλὰ σύγ' αὐτὸς σεαυτὸν ἐπιρ-
ρώνυε, καὶ τοῖς ἄλλοις παρακελεύου τὰ αὐτὰ ἐπὶ τούτους.

Μενέλαος δὲ πρὸς ταῦτα· Φοῖνιξ γέρον σεβαστὲ, εἰ μὲν
δόξειεν τῇ Ἀθηνᾷ ἀπαρύκειν τὰ βέλη, καὶ θάρσος ἐπὶ τούτοις
ἐνθεῖναι μοι, οὐδέ ποτ' ἂν ἀπολήξαιμι ἐπαμύνων Πατρόκ-
λω· πικρῶς γὰρ ὁ θάνατος αὐτοῦ μου καθήψατο· νῦν δ' ἔκ-
τωρ οὐ παύεται κατακαίνων τοὺς τυχόντας, ὡς εἰ δύναμιν
εἶχε πυρὸς, τοῦ Διὸς αὐτῷ βουλομένου δόξαν περιβαλέσθαι.

Ταῦτα δ' αὐτοῦ εἰπόντος, ἠδέως ἡ θεὸς διετέθη, ὅτι πρω-
τίστης αὐτῆς ἐν εὐχαῖς ἐπεμνήσθη· διὰ ἰσχὺν τ' αὐτῷ ἔντε
ᾧμοις καὶ γούνασιν ἔθηκε, καὶ θάρσος μυίας ἐνῆκε τῷ στήθει·
ἢ καὶ εἰργομένη, οὐ πάμπαν ἀπέχεται τῶν σωμαίων. ἀλλ'
εὐθύς ἐπιπτᾶσα πάλιν, ἐμφιλοχωρεῖ καὶ ἀποσοβουμένη,
ἐφιζάνει, ἐκμυζῶσα τοῦ αἵματος. Προσιῶν τοίνυν τῷ νεκρῷ,
καὶ ἰκοντίσας, ἔβαλε Ποδῆν τὸν Ἡετίωνος, ἥδη τρεπόμενον
εἰς φυγὴν, διαμπάξ κατὰ τὸν ζωστῆρα. ἦν δ' οὗτος πλούτῳ τε
καὶ ἀρετῇ ἐν Τρωσὶ διαπρέπων, ἑταῖρός τε καὶ ὁμοτράπεζος
ἔκτορι· ἐκ δὲ τούτου Μενέλαος προβάς, εἴλκυσε τὸν τοῦ Πα-
τρόκλου νεκρὸν εἰς τοὺς ἑταίρους ὀπίσω.

Ἐν δὲ τούτῳ Ἀπόλλων φαίνοπι εἰκασθεὶς τῷ Ἀσίου, ὃς ἐξ
Ἀβύδου ἔλθων, φίλος ἦν ἐν ταῖς μάλιστα ἔκτορι, προσιῶν

556. Κατηφείη] αἰσχύνη. 564. Ἐσεμάσσατο] καθήψε, περιέκνυσε. 568. Ἠρήσατο]
αὐτῇ πρώτη πῆξατο. 570. Μυίας θάρσος] διὰ τὸ ἐπίμονον τοῦ ζωῖου ἢ πα-
ραβολὴ ἀποσοβουμένη γὰρ ἡ μυία ἐπανέρχεται εἰς ταῦτόν, καὶ οὐκ ἐθέλει
ἐπαλλχθῆναι ἐπὶ πολὺ. 577. Εἰλαπιναστή] ὁμοτράπεζος. 579. Αἰζάντα φέ-

Ἔκτορ, τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλος Ἀχαιῶν ταραθήσειεν;
 Οἷον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὅς τὸ πάρος περ
 Μαλθακὸς αἰχμητῆς· νῦν δ' οἴχεται οἷος αἰείρας
 Νεκρὸν ὑπέκ Τρώων, σὸν δ' ἔκτανε πιστὸν ἑταῖρον,
 Ἔσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Ποδῆν, υἷον Ἡετίωνος. 590

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
 Βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
 Καὶ τότε ἄρα Κρονίδης ἔλετ' αἰγίδα θυσανόεσσαν,
 Μαρμαρέην· Ἰδὴν δὲ κατὰ νεφέεσσιν κάλυψεν,
 Ἀστράψας δὲ, μάλα μεγάλ' ἔκτυπε, τὴν δ' ἐτίναξεν· 595
 Νίκην δὲ Τρώεσσι δίδου, ἐφόβησε δ' Ἀχαιοὺς.

Πρῶτος Πηνέλεως Βοιωτίας ἦρχε φόβοιο.

Βλήτο γὰρ ὄμρον δουρὶ, πρόσω τετραμμένος αἰεὶ,
 Ἄκρον ἐπιλίγδην· γράψεν δὲ οἱ ὀστέον ἄχρῖς
 Αἰχμὴ Πουλυδάμαντος· ὁ γὰρ ῥ' ἔβαλε σχεδὸν ἐλθῶν. 600

Ἀήτιον αὐτ' Ἔκτωρ σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
 Υἷον Ἀλεκτρυόνος μεγαθύμου, παῦσε δὲ χάρμης·
 Τρέσσε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ οὐκέτι ἔλπετο θυμῷ,
 Ἐγγχος ἔχων ἐν χειρὶ μαχήσεσθαι Τρώεσσιν. 605

Ἔκτορα δ' Ἰδομενεὺς μετὰ Ἀήτιον ὀρμηθέντα
 Βεβλήκει θώρηκα κατὰ στήθος παρὰ μαζόν·
 Ἐν καυλῷ δ' ἐάγη δολιχὸν δόρυ· τοὶ δ' ἐβόησαν
 Τρώες· ὁ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδαο,
 Δίφρω ἐφεσταότας· τοῦ μὲν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἄμαρτεν·
 Λύταρ ὁ Μηριόναο ὀπάονά θ' ἠνίοχόν τε, 610

Κοίρανον ἐκ Λύκτου, ὅς ῥ' εὐκτιμένης ἔπετ' αὐτῷ
 Πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέας ἀμφιελίσσας
 ἦλυθε, καὶ κε Τρωσὶ μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν,

Εὐν δὲ] παλινδρομήσαντα πρὸς φυγὴν. 597. ἦρχε φόβοιο] ἦρχε φυγῆς, 599.
 Γράψεν] ἐπέξεσε μικρὸν ἐξ ἐπιπολέου. 607. Ἐν καυλῷ] καυλὸς λέγεται τὸ ἄ-

αὐτῷ λέγει· Ἔκτωρ, τίς ποτ' ἂν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων φοβη-
θήσοιτό σε, εἴπερ ἴδοιαι νῦν Μενέλαιον τούτον ὑπατρέσαντα;
τούτον γὰρ πρότερον κακὸν ἴσμεν ὄντα· νῦν δ' ὑφαρπάσας
τὸν νεκρὸν ἀπὸ μέσων τῶν Τρώων, αὐτὸς τε ὄχετο ἀπιῶν, καὶ
τὸν σὸν ἑταῖρον, ἄνδρα ἐν τοῖς μάλιστα ἀγαθὸν, ἀπέκτεινεν
ἐν προμάχοις.

Ὁ μὲν ταῦτα εἶπεν· Ἔκτορι δ' ἐπὶ τούτοις βαρεῖα ἐπέπεσε
λύπη. Ζεὺς δ' οὖν ἰδὼν αὐτὸν προβαίνοντα ἐν προμάχοις,
τὴν τε κροσσωτὴν αἰγίδα λαβὼν ἐν χερσὶ, καὶ τὴν Ἴδην
νεφέλη πανταχόθεν καλύψας, καὶ ἀστράψας ἐξ αἴσιον, ἐβ-
ρόντησε μέγα· εἶτα ἐπισείσας τὴν αἰγίδα, Τρωαὶ μὲν παρέσ-
χε νίκην· τοὺς δὲ ἔτρεψεν εἰς φυγὴν φανεράν· Πρῶτος οὖν
ἤρξε φυγῆς ὁ Πηνέλαιος ὁ Βοιωτίας· οὗτος γὰρ μαχόμενος
ἀεὶ ἐν προμάχοις, ἐβέβλητο παρὰ Πολυδάμαντος κατ' ἄκρον
τὸν ὦμον· καταέγη δὲ αὐτῷ τὸ ὄστον· Ἔκτωρ δ' αὖτις,
βαλὼν Λήϊτον ἐκ χειρὸς τὸν Ἀλεκτρούνος κατὰ τὸν καρπὸν
τῆς χειρὸς, ἔπαυσε μάχεσθαι, ὡς μηκέτ' ἰκανὸν ὄντα τὸ δόρυ
φέρειν. Ἰδομενεὺς δ' ἰδὼν Ἔκτορα ὀρῳόμενον ἐπὶ Λήϊτον, ἔβα-
λεν ἐς τὸ στήθος παρὰ τὸν μᾶζον· ἀλλὰ τὸ δόρυ προσβα-
λὸν ἐς τὸν θώρακα καὶ ἀποκαυλισθὲν, κατέπεσε μάταιον.
ἐφ' ᾧ ἥδιστα διατεθέντες οἱ Τρῶες, ἀνεβόησαν· Ἔκτωρ δ'
αὐ βαλὼν ἐπὶ Ἰδομενεά, ἐφροσῶτα παρὰ τῷ δίφρῳ, αὐτοῦ
μὲν ἀφήμαρτε· Κοίρανον δὲ τὸν τοῦ Μηριόνου ἠνίοχον τὸν
ἐκ Λύκτου ἀνεῖλε· Μηριόνης γὰρ πεζῆ ἀπὸ τῶν νεῶν ἐπε-
δίωκε Τρῆας· καὶ ἀπέθανεν ἄν, εἰ μὴ Κοίρανος προσελάσας,

κρον τοῦ δόρατος, καθ' ὃ συνάπτεται ἡ αἰγμὴ. 612. Πεζός] ὁ Μηριόνης ἦλ-
θεν ἀπὸ ναυστάθμου. 613. κράτος ἐγγυάλισεν] εἰ μὴ γὰρ Κοίρανος ἔφθη τοὺς
ἵππους αὐτῷ ἀγαθόν, κράτος ἦν καὶ κλέος παρέσχε τοῖς Τρωσὶν ἀποκτανθεῖς

Εἰ μὴ Κοίρανος ὦκα ποδόκεας ἤλασεν ἵππους·
 Καὶ τῷ μὲν φάος ἤλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἡμαρ· 615
 Αὐτὸς δ' ὠλεσε θυμὸν ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο·
 Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐατος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας
 Ὡσε δόρου πρυμνόν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμα μέσσην.
 Ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠνία χεῦεν ἔραζε.
 Καὶ τάγε Μηριόνης ἔλαβεν χεῖρεςσι φίλησιν 620
 Κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενῆα προσήδα,
 Μάστιε νῦν, εἴως κε θοάς ἐπὶ νῆας ἵκηαι.
 Γινώσκεις δὲ καὶ αὐτὸς, ὅτ' οὐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν·
 Ὡς ἔφατ'· Ἰδομενεὺς δ' ἵμασεν καλλίτριγας ἵππους 625
 Νῆας ἐπι γλαφυράς· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῷ.
 Οἷδ' ἔλαθ' Αἴαντα μεγαλήτωρα καὶ Μενέλαιον
 Ζεὺς, ὅτε δὴ Τρώεσσι δίδου ἑτεραλκεία νίκην.
 Τοῖσι δὲ μύθειν ἤρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 Ἢ πόποι, ἦδη μὲν κε, καὶ ὅς μάλα νῆπιός ἐστιν,
 Γνοίη, ὅτι Τρώεσσι πατὴρ Ζεὺς αὐτὸς ἀρήγει. 630
 Τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἄπτεται, ὅστις ἀφείη,
 Ἢ κακὸς, ἢ ἀγαθὸς· Ζεὺς δ' ἔμπης πάντ' ἰθύνει·
 Ἡμῖν δ' αὐτίως πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε.
 Ἄλλ' ἄγετ', αὐτοῖπερ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
 Ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ 635
 Χάρμα φίλοις ἐτάροισι γενώμεθα νοστήσαντες.
 Οἳ που δεῦρ' ὀρόωντες ἀκηχέδατ', οὐδ' ἔτι φασὶν
 Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
 Σχῆσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι.
 Εἶη δ', ὅστις ἐταῖρος ἀπαγγεῖλαιε τάχιστα 640
 Πηλείδῃ· ἐπεὶ οὐ μιν οἶομαι, οὐδὲ πεπύσθαι
 Λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἱ φίλος ὦλεθ' ἐταῖρος·
 Ἄλλ' οὔπη δύναμαι ἰδέειν τοιοῦτον Ἀχαιῶν·

διέσωσεν αὐτὸν, ἀνειληφῶς εἰς τὸ ὄχημα· ἀλλ' αὐτὸς ὁμῶς
 νῦν ἀπόλεθ' ὑφ' Ἐκτορος, εἰς τὴν γνάθον ὑπὸ τὸ οὖς διὰ
 τῶν ὀδόντων καὶ γλώσσης διαπαρεῖς τῷ ξυστῶ· πεσόντος
 δ' αὐτοῦ, κύψας ὁ Μηριόνης, ἀνέλαβε τὰς ἡνίας ἀπὸ τῆς γῆς·
 καὶ στραφεῖς πρὸς Ἰδομενέα, φησὶν· Ἐλαυνε πάλιν, ὦ Ἰδο-
 μενεῦ, ὡς ἐπὶ τὰς ναῦς ὄρα· γὰρ καὶ αὐτὸς ἤδη τὴν νίκην
 σαφῶς ἐγκαταλειποῦσαν αὐθις τοῖς Ἕλληνας.

Ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος, πεισθεῖς ὁ Ἰδομενεὺς, ἤλαυνε
 στρέψας, δέει συσχεθεῖς καὶ αὐτὸς αὐτὸν Δία ὄντα τὸν ἑτε-
 ρακλῆ τὴν νίκην πεποιηκότα, ἔφη πρὸς τοὺς ἀμφ' αὐτόν. Ἠ-
 πόποι! ἤδη γὰρ καὶ ἄφρονι δῆλός ἐστιν ὁ Ζεὺς, πρὸς τοὺς
 Τρῶας ἐπιταλαντεύσας τὴν νίκην· τῶν γὰρ βελῶν ὅ,τι ποτ'
 ἀν' ἐφ' ἡμᾶς καὶ ὑφ' ὄτου, εἴτε ἀγαθοῦ εἴτε κακοῦ, τοξευθείη,
 πάνθ' ὁμοίως ἀπτεται τῶν σωμάτων ἡμῶν· κούδεν αὐτῶν
 ἄπρακτον ἐξέπεσεν ἀποπλανηθέν, τοῦ Διὸς διευθύνοντος· τὰ
 δὲ ἡμέτερα εἰκῆ καταπίπτει ἄγερ' οὖν βουλευόμεθα τὰ
 ἄρισθ' ὑμῖν αὐτοῖς, ὅπως τὸν τε νεκρὸν διασώσομεν, καὶ
 αὐτοὶ ἡμεῖς ἀπονοστήσαντες εἰς τὰς ναῦς, ταῖς ἐκεῖ ἐταίροις
 ἤδη ἀποδεχομένοις ἡμᾶς σὺν ἡδονῇ παρεσόμεθα· ὄρωντες
 γὰρ ἐκεῖνοι τὰ ἐνταῦθα γιγνόμενα, τὸν θ' Ἐκτορα μηκέτι ἂν
 πρότερον ἐπισχόντα, πρὶν ἂν ἐς τὰς ναῦς αὐτὰς ἔλθῃ, δυσ-
 θυμῖα κατέχονται· ἀλλ' εἴη τις ἐν ἡμῖν, ὃς θᾶσσον ἀπαγ-
 γελεῖ Ἀχιλλεῖ τὰ πραττόμενα· οἶομαι γὰρ αὐτὸν μήπω τὸν
 θάνατον τοῦ Πατρόκλου πυθέσθαι· ἀλλ' οὐχ ὄρω οὐδένα τῶν

ὑπ' αὐτόν· νῦν δὲ ἐλθὼν φῶς αὐτῷ παρέσχε καὶ σωτηρίαν. 616. Τὸν ἐάλε] πρὸς τοῦτ' ἀποδοτέον καὶ τὸ Κεῖρανον ἀνωτέρω, ἀναπόδοτον ἐκεῖ ληφθέν. 618. Πρυμνὸν δόρου] τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος, 637. Ἀκχιέδατ'] λυποῦνται. 642

Ἡέρι γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι.
 Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἠέρος νῆας Ἀχαιῶν, 645
 Ποίησον δ' αἶθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι.
 Ἐν δὲ φαίει καὶ ἄλεσσον, ἐπεὶ νῦ τοι εὐάδεν οὕτως.
 Ὡς φάτο· τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα·
 Αὐτίκα δ' ἠέρα μὲν σκέδασεν, καὶ ἀπῶσεν ὁμίχλην·
 Ἡέλιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φαάνθη· 650
 Καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον·
 Σκέπτεο νῦν, Μενέλαε Διοτρεφές, αἴ κεν ἴδῃαι
 Ζῶν ἔτ' Ἀντίλοχον, μεγαθύμου Νέστορος υἱόν·
 Ὀτρυνον δ' Ἀχιλλῆϊ δαΐφρονι θᾶσσον ἰόντα
 Εἰπεῖν, ὅττι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὦλεθ' ἐταῖρος. 655
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Βῆ δ' ἰέναι, ὡς τίς τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,
 Ὅστ' ἐπεὶ ἄρ κε κάμησι κύνας τ' ἄνδρας τ' ἐρεθίζων,
 Οἶτε μιν οὐκ εἰδῶσι βοῶν ἐκ πῆαρ ἐλέσθαι,
 Πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων 660
 Ἰθύει, ἀλλ' αὐτί πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
 Ἀντίοι ἀίσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
 Καιόμεναί τε δεταῖ, τὰς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
 Ἡῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
 Ὡς ἀπὸ Πατρόκλοιο βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος 665
 ἦιε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δῖε, μή μιν Ἀχαιῶν
 Ἀργαλέου πρὸ φόβοιο ἔλωρ δηΐοισι λίποιεν.
 Πολλὰ δὲ Μηριόνη τε καὶ Αἰάντεσσι ἐπέτελλεν·
 Αἴαντ', Ἀργεῖω ἠγήτορε, Μηριόνη τε,
 Νῦν τις ἐνηεῖς Πατροκλῆος δειλοῦτο 670
 Μνησάσθω· πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μείλιχος εἶναι,
 Ζῶδς ἐών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κυχάνει.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
 Πάντοσε παπταίγων, ὥστ' αἰετὸς, ὃν ῥά τέ φασιν

Ἑλλήνων τοιοῦτον, πάντων αὐτῶν τε καὶ τῶν ἵππων ἐπιεκαλυμμένων τῷ νέφει ἐκείνῳ. Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ γ' αὐτὸς ἀπάλλαξον τοὺς Ἕλληνας ταυτησὶ τῆς νεφέλης, ποιήσας αὐτοῖς εὐδίαν· δὸς δὲ φῶς αὐτοῖς, ὥστε βλέπειν· κἄν τούτῳ ποίησον αὐτοὺς ὅ,τι βούλει, ἐπειδὴ οὕτω σοι δοκεῖ αὐτοὺς ἀπολέσαι.

Ἐκ δὴ τούτου, οἰκτείραντος τὰ δάκρυα αὐτοῦ τοῦ Διὸς, διελύθη μὲν παραχρῆμα τὸ σκότος· ἥλιος δ' ἐπέλαμψεν ἀνὰ πᾶσαν τὴν μάχην· καὶ τότε δὴ Αἴας φησὶ πρὸς Μενέλαον· ὄρα σκοπήσας πέριξ, ὦ Μενέλαε, εἴπως ἴδοις Ἀντίλοχον τὸν Νέσσορος, εἰ οὗτος ἔτι περίεσιν· ἰδὼν δὲ κέλευε αὐτὸν θάσσον κατελθεῖν εἰς τὸν ναύσταθμον, ἀπαγγελοῦντα Ἀχιλλεῖ Πάτροκλον τεθνηκότα.

Ὁ μὲν ταῦτα. Μενέλαος δὲ ἔθει ἰὼν, ὥσπερ λέων ἀπὸ μάνδρας ἀναχωρῶν· ὅς πολλὰ καμῶν διὰ πάσης νυκτὸς, τοὺς τε κύνας καὶ τοὺς ποιμένας διετέλεσε κατατρίβων τοῖς πόνοις, οἷγε γρηγοροῦντες οὐ παρέσχον αὐτῷ ἐμπλησθῆναι κρεῶν, πολλῶν μὲν ἐπ' αὐτὸν ἀφειμένων βελῶν, πολλῶν δὲ καὶ λαμπάδων ἡμμένων· ὥς αὐτὸς μάλιστα δεδιώς, ἀνεχώρησεν ἅμα ἔφ' οὕτω καὶ Μενέλαος ἄκων ἀπὸ Πατρόκλου ἐπυροῦετο ἄλλοτε, δεδιώς, μὴ οἱ ἄλλοι ὀπίσω φοβηθέντες, καταλίπωσι τὸν νεκρὸν ἀγώνισμα καὶ χάριμα γενέσθαι Τρωσέ· διὸ τοῖσ' Αἴασιν ἀμφοτέροις, καὶ Μηριόνη ἔφη ταῦτ' ἀπιών· Αἴαντες ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων, καὶ Μηριόνη, νῦν ὑμᾶς δεῖ μνησθῆναι τῆς τοῦ Πατρόκλου ἀρετῆς, ὅσον πρῶτος καὶ μαιλίχιος ἦν, περιών· ἀλλ' ἤδη τῷ χρεῶν καὶ αὐτὸς λειτουργήσας κεῖται νεκρός.

Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἀπῆλθε, περιβλέπων πάντῃ ὡς ἀετὸς, ὃν ὄξυδερχέστατον ἀπάντων τῶν πτηνῶν φασὶν εἶναι· ὥσπερ

Ἐπείνυται εὐαδεν] ἐπειδὴ σοι οὕτως ἀρέσκει. 659. Ἐκ πῖπρ ἐλέσθαι] ἀρπάσας τὴν παχίστην τῶν βῶν. 663. Λεττῆ] δέσμαι δαδῶν. 666. Μῆ μιν] αὐτὸν τὸν νεκρὸν τοῦ Πατρόκλου. 667. Πρὸ φέβου] ἐκ φόβου. 670. Ἐναείας] πρῶτος

- Οζύτατον δέρκεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν, 674
 ὄντε, καὶ ὑψόθ' ἐόντα, πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτώξ,
 Θάμνω ὑπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος· ἀλλὰ τ' ἐπ' αὐτῷ
 ἔσσυτο, καὶ τέ μιν ὤκα λαβῶν, ἐξείλετο θυμόν·
 ὣς τότε σοὶ, Μενέλαε Διοτρεφές, ὅσσε φαιινῶ
 Πάντοσε δινείσθην, πολέων κατὰ ἔθνος ἐταίρων, 680
 εἴ που Νέστορος υἱὸν εἶι ζῶοντα ἴδιοιο.
 Τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
 Θαρσύνονθ' ἐτάρους, καὶ ἐποτρούνοντα μάχεσθαι·
 Ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 Ἀντίλοχ', εἰ δ' ἄγε δεῦρο, Διοτρεφές, ὄφρα πύθηναι 685
 Λυγρῆς ἀγγελίης, ἧ μὴ ὠφελλε γενέσθαι.
 Ἦδη μὲν σὲ καὶ αὐτὸν οἶομαι εἰσορόωντα
 Γινώσκειν, ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,
 Νίκη δὲ Τρώων· πέφαται δ' ὄριστος Ἀχαιῶν,
 Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται· 690
 Ἀλλὰ σύγ' αἰψ' Ἀχιλῆϊ, θεῶν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 εἰπεῖν, αἶ κε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σώσῃ
 Γυμνόν· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἴκτωρ.
 ὣς ἔφατ'· Ἀντίλοχος δὲ κατέστυγε, μῦθον ἀκούσας.
 Ἄην δὲ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε· τῷ δέ οἱ ὅσσε 695
 Δακρυόφι πλησθεν, θαλερῇ δέ οἱ ἔσχετο φωνή·
 Ἀλλ' οὐδ' ὡς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησεν·
 Βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἐταίρω,
 Λαοδόκῳ, ὅς οἱ σχεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους.
 Τὸν μὲν δακρυχέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο, 700
 Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα.
 Οὐδ' ἄρα σοὶ, Μενέλαε Διοτρεφές, ἤθελε θυμὸς
 Τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν
 Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·
 Ἀλλ' ὄγε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν, 705

καὶ ὑπερνέφελον γινόμενον τῷ πτερῶ, οὐ λανθάνει αὐτὸν
 γῆρας, ὑπὸ θάμνῳ σκιαρῶ κατακείμενος· ἀλλ' ἐπιπτώς,
 κήρυξεν συλλαβῶν· οὕτω δὴ καὶ σὺ, ὦ Μενέλαε, τότε δει-
 ὄν ἐνητένιζες, εἶπου ἴδοις τὸν τοῦ Νέστορος περιόντα· ὡς
 δὲ κατὰ τὸ εὐώνυμον ἦει περισκεψόμενος, ὄρα ἐκείνον παροτρύ-
 νοντα τοὺς περὶ αὐτὸν ἐς τὴν μάχην· καὶ δὴ προσίων, Ἀν-
 τίχε, φησὶν, ἄγε δὴ δεῦρ', ὅπως καὶ αὐτὸς πικρῶν ἀκουσ-
 μων κατήκοος γένη· καίτοι μηδέ σε οἶμαι λανθάνειν μεγ'
 ἢ παρὰ τοῦ Διὸς γενόμενον βλάβος· ἦτε γὰρ νίκη ἤδη
 μεταλάντευται ἐπὶ θάτερα πάλιν, καὶ Πάτροκλος ὁ ἄριστος
 πτωκεν ἐν τῇ μάχῃ, πολὺν τοῖς Ἕλλησι πόθον καταλιπών·
 δέ μοι ἴθι θάττον ὡς Ἀχιλλέα τοῦτ' αὐτὸ ἀγγελῶν, εἶπως
 ὀσώσειε τὸν γε νεκρὸν γυμνόν· τὰ γὰρ ὄπλα ἔχει συλή-
 ρ· Ἔκτωρ. Ὁ μὲν ταῦτ' εἶπεν.

Ἄντιλοχος δ' ἀκούσας, ἔστη ἐπὶ πολὺ σιωπῶν, ὑποβρύ-
 ρος τῇ λύπῃ γενόμενος, καὶ δακρύων τὰ ὄμματα ἔμπλεως·
 λ' οὐδ' ὡς κατημέλησεν, ὧν προστέτακται ὑπὸ Μενελάου·
 φραδοὺς γὰρ τὰ ὄπλα Λαοδόκῳ, ὃς κατεῖχεν αὐτῷ ἐχο-
 55 ῶς τοὺς ἵππους, ἔθει ὡς Ἀχιλλέα, ἧ τάχος εἶχε, καταρ-
 κενος δάκρυσιν, ἀγγελῶν αὐτῷ τὸ γεγενημένον· Μενέλαος
 μὴ ἐξὸν αὐτῷ ἀμύνειν αὐτοῖς Πυλίοις, οἷς Ἀντιλόχου
 θόντος πόθος πολὺς εὐθύς ἐνεφύη, ἀντεπιστήσας αὐτοῖς
 700 ὑμῆδην, ἐπανῆκεν· καὶ προσίων τοῖς Αἴασιν ἔλεγε

— Δειλοῖο] τοῦ ἀθλίου. 680. Δινείσθη] περισθινούοντο, περιστρέφοντα
 ἐφαται] πεφόνευται ὁ ἄριστος. 694. Κατέστυγε] κατεστύγνασε, λε-
 705 σφόδρα καὶ ἀφασίᾳ ἐπὶ πολὺ κατεσχέθη. 697. Ἐφημεσίης] ἐντελής
 ασυμῆδεια] ἀδελφὸν τοῦ Ἀντιλόχου ὄντα ἀντικατέστησε.

Αὐτὸς δ' αὐτ' ἐπὶ Πατρόλλῳ ἤρωϊ βεβήκει·
 Στῆ δὲ παρ' Διάντεσσι θεῶν, εἶθαρ δὲ προσηύδα.
 Κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα θοῆσιν,
 Ἐλθεῖν εἰς Ἀχιλλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ μιν οἶω
 Νῦν ἰέναι, μάλα περ κεχολωμένον Ἔκτορι δίφ·
 Οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο.
 Ἡμεῖς δ' αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
 Ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
 Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ Κῆρα φύγωμεν.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 Πάντα κατ' αἴσαν ἔειπες, ἀγακλεῆς ὦ Μενέλαε·
 Ἄλλὰ σὺ μὲν καὶ Μηριόνης ὑποδύντε μάλ' ὤκα,
 Νεκρὸν αἰείραντες, φέρετ' ἐκ πόνου. αὐτὰρ ὀπισθεν
 Νῶϊ μαχησόμεθα Τρωσὶν τε καὶ Ἔκτορι δίφ,
 Ἴσον θυμὸν ἔχοντες, ὁμώνυμοι, οἳ τὸ πάρος περ
 Μίμνομεν ὄξυν Ἄρηα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες·

ὧς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο
 ὕψι μάλα μεγάλως· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὀπισθεν
 Τρωϊκὸς, ὡς εἶδοντο νέκυν αἶροντας Ἀχαιοὺς.
 Ἰθυσαν δὲ κύνεσσιν εἰοκότες, οἳτ' ἐπὶ κάπρῳ
 Βλημένῳ αἰῆσσι πρὸ κούρων θηρητήρων·
 Ἔως μὲν γάρ τε θέουσι, διαρραῖσαι μεμαῶτες,
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐν τοῖσιν ἐλίξεται, ἀλκὴ πεποιθώς,
 Ἄψ τ' ἀνεχώρησαν, διὰ τ' ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος·
 ὧς Τρῶες εἰως μὲν ὀμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο,
 Νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' Αἴαντε μεταστρεφθέντε κατ' αὐτοὺς
 Σταίησαν, τῶν δὲ τράπετο χρῶς, οὐδέ τις ἔτλη
 Πρόσσω αἰῆας, περὶ νεκροῦ θηριάσθαι.

ὧς οἶγε μεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ παλέμοιο

ταῦτα Ἀντίλοχος μὲν ἀπῆει ὡς Ἀχιλλεῖα· ἄλλ' ἐκείνον, καίτοι τὰ μέγιστα τῷ Ἔκτορι χολωσάμενον, ἐξιέναι ἐς μάχην οὐκ ἂν ἔγωγε φαίην· πῶς γὰρ ἂν μάχοιτο ἄνευ ὄπλων, διὸ βουλευτέον γ' ἡμῖν ἐστὶν αὐτοῖς, ὅπως τόν τε νεκρόν, ὡς ἂν δυναίμεθα, σώσαμεν, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ τὴν τοῦ θανάτου ἀποφύγοιμὲν μοῖραν.

Ταῦτα μὲν ἐκείνος. Αἴας δὲ τοῦ Τελαμῶνος πρὸς ταῦτα. Πάντα μὲν κατὰ λόγον σοι εἴρηται, ὦ Μενέλαε· νῦν δ' οὖν, σὺ μὲν καὶ Μηριόνης, ὑποδύντες εὐπετῶς, ἀναρπάσατε τὸν νεκρόν ἔξω βέλους· ἡμεῖς δὲ τότε ὄνομα κοινὸν καὶ τὴν ἀρετὴν, εἴπερ ποτὲ καὶ νῦν, ἴσην ἀμφοτέροι ἐχόντες, ἐπιμαχησόμεθα πρὸς Τρῶας καὶ Ἔκτορα αὐτὸν ἐπιόντα, παρ' ἀλλήλων, ὡς ἔθος ἡμῖν, βοηθούμενοι.

Ὁ μὲν ταῦτ' εἶπεν· οἱ δὲ προβάντες, ἤραντο τὸν νεκρὸν ἐν ἀγκάλαις, ὅσον οἶόν τε ἦν· τὸ δὲ πλῆθος τῶν Τρῶων, ὡς εἶδον αὐτοὺς τοῦτο πράττοντας, ἔθεον ἐπ' αὐτοὺς, κυσὶν ἐοικότες, κάπρω βεβλημένῳ πρὸ τῶν θηρευτῶν ἐπαμβαίνουσι, διαρρήξαι προθυμουμένοις· ἀλλ' ἐπειδὴν τάχιστα ἐκείνος, μνησθεὶς τῆς ἑαυτοῦ ἀλκῆς, ἀντεπεξίη, ἄλλος ἄλλοσε ὑπεξέφυγε φοβηθεὶς. οὕτω δὴ καὶ οἱ Τρῶες, πρὸς βραχὺ μὲν πάντες ἐπήεσαν, ζήφασί τε καὶ δόρασι νύττοντες· ἐπεὶ δ' ὄρωψεν Αἴαντας ἐφ' ἑαυτοὺς ἀνθορμῶντας, φυγῆς εὐθύς ἐμνήσθησαν, ὑποτρέσαντες· καὶ οὐδεὶς ἔτι αὐτῶν ἐτόλμα τοῦ πρόσω ἰέναι, ἀγωνισόμενος περὶ τοῦ νεκροῦ.

Τοιαύτη δὴ προθυμία οὐτοίγε ὑπεξεκομίζοντο τὸν νεκρὸν

710. ἰέναι] εἰς μάχην τὸν Ἀχιλλεῖα. 722. Ἀγκάζοντο] ἀνελάμβανον εἰς τὰς ἀγκάλας. 723. Ἐλίξεται] ἐπιστραφῆ ἐπ' αὐτοῦς. 730. Εἴως μὲν] μέχρι μὲν τινός

Νῆας ἔπι γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν
 Ἄγριος, ἠύτε πῦρ, τό τ' ἐπεσσύμενον πόλιν ἀνδρῶν
 ὄρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ οἴκοι·
 Ἐν σέλαϊ μεγάλῳ τὸ δ' ἐπιβρέμει ἰς ἀνέμοιο·
 ὧς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητῶν 740
 Ἄζηχῆς ὀρυμαγδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισιν.
 Οἱ δ', ὥσθ' ἡμίονοι, κρατερόν μένος ἀμφιβαλόντες,
 Ἐλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν ὄρμιον φρε
 Ἡ δοκὸν, ἠὲ δόρυ μέγα νήϊον· ἐν δέ τε θυμὸς
 Τείρεθ' ὀμῶ κχιμάτω τε καὶ ἰδρῶ σπευδόντεσσιν· 745
 ὧς οἴγε μεμαῶτε νέκυν φέρον. αὐτὰρ ὀπίσθεν
 Αἴαντ' ἰσχανέτην, ὥστε πρῶν ἰσχάνει ὕδωρ
 Ὑλῆεις, πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκῶς·
 Ὅστε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ρέεθρα χαρμιστα
 Ἴσχει, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ρόον πεδίονδε τίθησιν, 750
 Πλάζων· οὐδέ τί μιν σθένει ρηγνῦσι βέοντες·
 ὧς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω ἀνεχρῆστον
 Τρώων· οἱ δ' ἄμ' ἔποντο, δύω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
 Αἰνεΐας τ' Ἀγχισιιάδης καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ.
 Τῶν δ', ὥστε ψαρῶν νέφος ἔρχεται ἠὲ κολαιῶν, 755
 Οὔλον κεκλήγοντες, ὅτε προΐδωσιν ἰόντα
 Κίρκον, ὃ τε σμικρῆσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν·
 ὧς ἄρ' ὑπ' Αἰνεΐα τε καὶ Ἴκτορι κοῦροι Ἀχαιῶν
 Οὔλον κεκλήγοντες ἴσαν, λίθοντο δὲ χάρμης.
 Πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περὶ τ' ἀμφί τε τάρρων 760
 φευγόντων Δαναῶν· πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή.

ἐς τὰς ναῦς· καὶ ἦν ἀγὼν ἐνταῦθα μέγας καὶ ἄρρητος· καθάπερ γὰρ τὸ πῦρ, πόλιν τινὰ ἐπινεμόμενον, βρέμεται, καὶ ἐπιφόρου πνεύματός ποθεν γενομένου μάλιστα, ἐν ὀλίγῳ κατέφλεξε πάντα· τοιοῦτος ὁ βρόμος πεζῶν τε καὶ ἵππέων ἅμα ἐπιόντων τε καὶ ἀπιόντων ἐπὶ πολὺ διηκούετο· οἱ δὲ ἄμφι τὸν Μενέλκον, ὥσπερ ἡμίονοι ἐν ζενωτάτῃ ὁδῷ, δοκόν τινα, ἢ ἱστὸν ἐξ ὄρους ἀπὸ μιᾶς ἰσχύος καθέλκοντες, καμᾶτω πολλῷ καὶ ἰδρῶτι τεταλαιπώρηνται· οὕτω κἀκεῖνοι χαλεπῶς ἐξεκομίζοντο τὸν νεκρόν· ὅπισθεν δ' αὐτῶν ἐπεῖχον οἱ Αἴαντες ἐπομένους τοὺς πολεμίους· καθάπερ γὰρ λόφος ἐν πεδίῳ πη κείμενος σύνδενδρος πάνυ, χαράδραν χειμάρρου, ἢ ρεῦμα ὄλον σφοδροῦ ποταμοῦ καταράσσαν, ἀνέτρεψεν ἄλλη πη χωρεῖν κατὰ τὸ πεδίον, μηδὲν αὐτὸς μετακινήσεις, οὐδ' ἄλλο τι τῶν εἰωθότων παθῶν ὑπ' αὐτοῦ· οὕτω δὴ καὶ οἱ Αἴαντες ἀνεκοπτον Τρῶας ἐπιόντας ἀθρόους· δύο δ' αὐτῶν μάλιστα, Αἰνεΐαν τὸν Ἀγγίσιου καὶ Ἴκτορα· τῶν δ' Ἑλλήνων τὸ πλῆθος, μηκέτ' εἰς ἀλκὴν τραπέσθαι δυνάμενοι, ἔφευγον φόβῳ τε καὶ βοῇ, καθάπερ ψάρες, ἢ κολοιοὶ, ἰέρακος ὑποφαινομένου· ὡς δ' οὖν οἱ Τρῶες ἐπεδίωκον σὺν σπουδῇ, μηδὲν ἀνέντες μηδενί, πολλὰ τῶν ὄπλων κατέπεσον ἐς τὴν τάφρον, σὺν οὐδενὶ κόσμῳ τῆς φυγῆς γενομένης.

εἶποντο σύμπαντες. 738. Μινῆθουσιν] ἐλαττοῦνται. 739. Ἐπιβρέμει [εἰς ἀνέμοιο] τοῦτο δὲ αὖξει, ἢ ἐπηχεῖν καὶ ψοφεῖν ποιεῖ ἡ δύναμις τοῦ ἀνέμου 747. Ἴπερ πρῶν] ἔχοχ' ὄρους, οἷον ἀκρωτήριον, κωλύον ῥύακα κατιόντα, καὶ ἀνακάμπτον ἄλλη. 756. Οὐλον] ὄζον, ἢ πυκνὸν κράζοντες· τὸ δὲ, τῶν δὲ, ἀποδοτέον κατωτέρω ἀπτικῶς εἰς τὸ, Κοῦροι. 761. Πολέμου ἐρωή] ἀνάπαυσις καὶ ἀνακωχή.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

Οδύρεται Ἀχιλλεύς Πάτροκλον καταστρέψαντα, καὶ ἡ μήτηρ ἀναδύσα εὐθύς τῆς ἀβύσσου, πνιθάρεται τὴν αἵτλιαν· παραμυθήσασα δὲ τὰ εἰκότα, κελεύει ἠσυχίαν ἄγειν παρὰ ταῖς ναυσὶ, μέχρις ἂν ἐπαρελθοῦσα, τάχισθ' ἕτερ' ἔπλακομίση οἱ παρὰ τοῦ Ἡφαίστου· ἐπικωλύοντας δέ τι τοὺς Τρῶας τὸν νεκρὸν τοῦ Πατρόκλου, ἐπιφανεῖς ἐπὶ τῆς

ΙΔΙΑΔΟΣ Σ.

Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιοι·
Ἄντιλοχος δ' Ἀχιλλῆϊ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθεν.
Τὸν δ' εὔρε προπάρουθε νεῦν ὀρθοκραϊράων,
Τὰ φρονέοντ' ἀνά θυμὸν, ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν·
ὦ μοι ἐγὼ, τί τ' ἄρ' αὐτε κερηκομύωντες Ἀχαιοὶ
Νηυσὶν ἐπι κλονέονται, ἀτυζόμενοι πεδίοιο;
Μὴ δὴ μοι τελέσωσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῶ,
Ὡς ποτέ μοι μήτηρ διαπέφραδε, καὶ μοι εἶπεν,
Μυρμιδόνων τὸν ἀριστον, ἐτι ζώοντος ἐμεῖο,

5

10

ΤΟΥ Σ.

τάφρον, ἔτρεψεν αὐτοὺς εἰς φυγὴν, τῇ βοῇ καταπλήξας.
καὶ τῇ τροπῇ φόβος αὐτῶν πολὺς ἐπιγίγνεται· τοῦ δὲ
νεκροῦ οὕτω διασωθέντος ἐς τὰς ναῦς, παρεμπιπλῶσιν οἱ
Μυρμιδόνες τὰς ὤτειλὰς αὐτοῦ ἐλαίῳ εὐώδει· τοῦ δὲ Η-
φαιστοῦ αὐθωρεῖ τὰ ὄπλα κατασκευάσαντος, παραλαβοῦσά
ἡ Θέτις κομίζει.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Σ.

ΟΥΤΟΙ μὲν οὕτως ἐμάχοντο δίκην πυρός, τὸ προστυχὸν
καταφλέγοντος. Ἀντίλοχος δὲ, ἀφικόμενος ὡς Ἀχιλλεῖα, τοῦ
ἀπευκταϊοτάτου αὐτῷ συμβάντος γίνεται μηρυτής· εὖρε δ'
αὐτὸν πρὸς ταῖς ναυσὶ, τοιαῦτα κατὰ νοῦν ἀνακυκλοῦντα,
ἃ ἤμελλε συμβῆσθαι μάλισα· ἰδὼν γὰρ τοὺς Ἕλληνας εἰς
φυγὴν τραπέντας, ἔφη καθ' ἑαυτόν· οἴμοι! τί τοῦθ' ὄρω τοὺς
Ἕλληνας ἀπὸ τοῦ πεδίου κατασπεύδοντας πρὸς τὸν ναύ-
σταθμον· μή τι μοι κακὸν συνέβη παρὰ τῶν θεῶν, ὃ μάλισθ'
ἢ μήτηρ ἠνίξαστόποτε πρὸς ἐμὲ, ζῶντος ἔτι ἐμοῦ, τὸν ἄριστον

1 Δέμας] δίκην πυρός κλιμεῖνον. 3. Ὁρθοκρησίων] ὀρθὸς κρησίας ἐχρυσῶν

Χερσὶν ὑπο Τρώων λείψει φάος ἡελίου.

Ἡ μάλα δὴ τέθνηκε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·

Σχέτλιος, ἧ τ' ἐκέλευον, ἀπώσαμενον δῆϊον πῦρ,

Ἄψ ἐπὶ νῆας ἴμεν, μηδ' ἔκτορι ἴφι μάχεσθαι.

Ἔως ὁ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 15

Τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγαυοῦ Νέστορος υἱός,

Δάκρυα θεομὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινήν·

Ὡ μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἧ μάλα λυγρῆς

Πεύσεαι ἀγγελίης, ἧ μὴ ὄφελλε γενέσθαι.

Κεῖται Πάτροκλος· νέκυος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται 20

Γυμνοῦ· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος ἔκτωρ.

Ὡς φάτο. τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.

Ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν,

Χεύατο κακ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ἤσχυνε πρόσωπον·

Νεκταρέω δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη. *σπαραχῆς* 25

Αὐτὸς δ' ἐν κονίησι μέγας μεγαλωστί τανυσθεῖς,

Κεῖτο, φίλησι δὲ χερσὶ κόμην ἤσχυνε δαΐζων,

Δμωαὶ δ', ἃς Ἀχιλλεὺς ληΐσσατο Πάτροκλός τε

Θυμόν Ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴαχον· ἐκ δὲ θύραζε

Ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα, χερσὶ δὲ πᾶσαι 30

Στήθεα πεπλήγοντο, λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστης.

Ἀντίλοχος δ' ἐτέρωθεν ἀδύρετο, δάκρυα λείβων,

Χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ·

Δεΐδιε γὰρ μὴ λαιμὸν ἀποτμήξειε σιδήρω.

Σμερδαλέον δ' ὤμωξεν· ἄκουσε δὲ πτόνια μήτηρ, 35

Ἡμῆνη ἐν βένθεσσιν ἀλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι·

Κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο

ἢ ἐρθεπρόμνων. 27. ἤσχυνε δαΐζων] καθύβριζε διατάραιτε, σπαραγγων. 31

τῶν Μυρμιδόνων ἀπολεσθήσεσθαι; Πάτροκλος γὰρ ἔοικε πεσεῖν ἐν τῇ μάχῃ· σθένος! εἴτ' οὐκ εἶπον αὐτῷ, ἄμ' ἀποσάμενον Τρωῶας ἀπὸ τῶν νεῶν, ἐπανελθεῖν ἐς τὰς ναῦς, ἀπειπάμενος πρὸς Ἔκτορ' αὐτὸν ἀγωνίσασθαι;

Ταῦτα δ' αὐτοῦ ἐνθυμουμένου, πάρεστιν Ἀντίλοχος· καὶ προσίων αὐτῷ τοῖς δάκρυσιν ὄλως καταρρέόμενος, εἶπεν. οἴμοι, ὦ Ἀχιλλεῦ· ἴσθι με κακῶν σοι ἀγγελμάτων ἄγγελον ἄκοντα· ἃ ὤφειλε τὴν ἀρχὴν μὴ γενέσθαι· κεῖται γάρ σοι Πάτροκλος ἤδη, ἐν τῇ μάχῃ πεσών· οἱ δὲ ἀπομάχονται ἤδη περὶ τὸν νεκρὸν, καὶ τοῦτον γυμνόν· Ἐκτώρ γὰρ κρατήσας, ἔχει τὰ ὄπλα λαβών.

Ἀχιλλεῖ δὲ πάθος τοῦτ' ἐγένετο μέγα, πληγέντι σφόδρα πρὸς τὴν ἀκοήν· τοσοῦτον γὰρ ἤλγησε πρὸς τὴν ἀγγελίαν, ὥστ' ἐξεστηκῶς ὄλως ἑαυτοῦ, κόνιν ἐκ τῆς γῆς ἀμφοτέραις ἀράμενος, κατέχει τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς, τότε πρόσωπον, καὶ πᾶσαν ἐξῆς ἀναπιμπλῶν τὴν ἐσθῆτα· εἶθ' ὄλως καταβαλὼν ἑαυτὸν ἐς τὴν γῆν, τὰς τῆς κεφαλῆς ἐξέτιλλε τρίχας· ἀλλὰ καὶ ἅς αὐτὸς Ἀχιλλεὺς καὶ Πάτροκλος θεραπαίνας ἦσαν ἠνδραποδικότες, καὶ αὐταὶ ἐξελθοῦσαι σὺν θάμβει, ὠλοφύροντο σφόδρα, τὰ τε στήθη τύπτουσαι, καὶ τὰ γόνατα ἐκλυθεῖσαι τῷ ἀπροσδοκῆτῳ. Ἀντίλοχος δὲ καὶ αὐτὸς δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν ἠρέμ' ἀποθλίβων, καὶ τῆς τοῦ Ἀχιλλέως χειρὸς ἠλειμμένος, ὠδύρετο· ὡς γὰρ εἶδεν αὐτὸν οὕτω κατενηνεγμένον τῷ πάθει, καὶ στένοντα μύχιον, ἐδεδίει, μὴ αὐτὸς ἑαυτὸν διαχρήσηται· ἐπὶ γὰρ τοσοῦτον ὤμοξεν, ὥστε καὶ ἡ μήτηρ ἀπὸ τῆς ἀβύσου, παρὰ τῷ Γέροντι οὔσα, ὠλόλυξεν, ἀκούσασα

λύθεν] ἐλύθησαν. 33. Κυδάμιμον κῆρ] κατὰ τὴν ἐνδοξον ἑαυτοῦ καρδίαν. ὡς ἐν παρενθέσει ἀναγνωστέον ταῦτο. 37. Ἀμφαγέροντο] ἠθροίζοντο περὶ αὐτήν.

Πᾶσαι, ὅσαι κατὰ βένθος ἄλως Νηρηίδες ἦσαν·
 Ἐνθ' ἄρ' ἦν Γλαύκη τε, Θάλειά τε Κημοδόκη τε,
 Νησαίη Σπειώ τε, Θόη θ' Ἀλίη τε βοῶπις

40

Κυμοθόη τε καὶ Λυταίη καὶ Λιμνώρεια,
 Καὶ Μελίτη καὶ Ἰαιρα, καὶ Ἀμφιθόη καὶ Ἀγαυή,
 Δωτώ τε Πρωτώ τε, Φέρουσά τε Δυναμένη τε,
 Δεξαμένη τε καὶ Ἀμφινόμη καὶ Καλλιάνειρα,
 Δωρίς καὶ Πανόπη καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια,
 Νημερτής τε καὶ Ἀψευδῆς καὶ Καλλιάνασσα·
 Ἐνθα δ' ἦν Κλυμένη Ἰάνειρά τε καὶ Ἰάνασσα,
 Μαῖρα καὶ Ὠρείθυια, εὐπλόκαμός τε Ἀμάθεια.

45

Ἄλλαι θ', αἱ κατὰ βένθος ἄλως Νηρηίδες ἦσαν.

Τῶν δὲ καὶ ἀργύρεον πλῆτο σπέος· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι

50

Στήθεα πεπλήγοντο. Θέτις δ' ἐζῆρχε γόοιο·

Κλυτε, κασίγνηται Νηρηίδες, ὄφρ' εὖ πᾶσαι

Εἶδεν' ἀκούουσαι, ὅσ' ἐμῷ ἐνὶ κήδεα θυμῷ·

Ἦ μοι ἐγὼ δειλή, ὦ μοι δυσαριστοτόκεια·

Ἦτ' ἐπεὶ ἄρ' τέκον υἱὸν ἀμόμονά τε καρτερόν τε,

55

Ἐξοχὸν ἠρώων· ὁ δὲ ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·

Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὡς γουνοῖ ἀλωῆς,

νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω,

Τρωσὶ μαχλσόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς,

οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηληϊῶν εἶσω.

60

Ὅφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρᾳ φάος Ἡελίοιο,

ἄχνηται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.

Ἄλλ' εἴμ', ὄφρα ἴδωμι φίλον τέκος, ἠδ' ἐπακούσω,

Ὅ ττι μιν ἴκετο πένθος ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα.

Ὡς ἄρ' φωνήσασα, λίπε σπέος· αἱ δὲ σὺν αὐτῇ

65

ἀακρῦεσσαι ἴσαν, περὶ δὲ σφίσι κῦμα θαλάσσης

καὶ αὐτὴ διὸ πάσαι Νηρηίδες αἱ ἐν τῷ Εὐθῷ πανταχόθεν
 παρεγένοντο πρὸς τὴν ὀλολυγὴν συλλεγεῖσθαι· οἶον, Γλαύκη,
 Θάλεια, Κυμοδόκη, Νησαία, Σπειῶ, Θόη, Ἀλία, Κυμο-
 θόη, Ἀκταία, Λιμνώρεια, Μελίτη, Ίαιρα, Ἀμφιθόη,
 Ἀγαυή, Δωτῶ, Πρωτῶ, Φέρουσα, Δυναμένη, Δεξαμένη,
 Ἀμφινόμη, Καλλιάνειρα, Ἀωρίς, Πανώπη, Γαλάτεια, Νη-
 μερτής, Ἀψευδής, Καλλιάνασσα, Κλυμένη, Ίάνειρα, Ίά-
 νασσα, Ναῖρα, Ὠρείθυια, καὶ Ἀμάθεια· ἄλλαι τε πολλαὶ θεαί·
 αἱ ἐκ τοῦ σπηλαίου ἀθρόαι γινόμεναι, ἔτυπτον καὶ αὐταὶ
 ὁμοίως τὰ στήθη. Θέτις δ' αὖν ἐξῆρχε τοῦ θρήνου, λέγουσα
 πρὸς αὐτὰς τοιαῦτα· Ἀκούσατέ μου, ἀδελφαὶ Νηρηίδες· βου-
 λοίμην γὰρ ἂν πάσας ὑμᾶς εἰδέναι, ἅ μοι συνέβη παθεῖν·
 ἀλλ' οἴμοι τῇ δειλαίᾳ· οἴμοι, ὅτι τὸν ἄριστον εἰς πένθος ἔτε-
 κον μάλιστα· Ἀχιλλέα τοῦτόν φημι, τῶν ἡρώων τὸν ἀνδρείσ-
 τατον· ὃς τρεφόμενος μὲν ὑπ' ἔμοῦ, ἀνέδραμεν εὐθὺς, ὡς
 βλαστὸς ἐκ γῆς ἀγαθῆς· ἔπειτ' ἔπεμψα αὐτὸν ἐς Τροίαν Τρωσὶ
 μαχεσόμενον· νῦν δὲ οὐκέθ' ὑποδέξομαι αὐτὸν νοστήσαντα
 οἶκαδε· καὶ πρὸς τῷ ὠκύμορον εἶναι, οὐδὲ γοῦν ἐν τῷ βραχεῖ
 αὐτοῦ βίῳ εὐθυμῶν διαγίγνεται, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλοις λυπούμε-
 νος, καὶ στυγνάζων· ἐγὼ δ' οὐχ οἶα τε εἶμι ἐπαρκέσαι αὐτῷ
 ὅ,τι μου δεηθείη· ἀλλ' εἶμι νῦν τοῦτ' αὐτὸ ὀφρομένη ὅ,τι ποτ'
 αὐτῷ αὐθις νέον συνέβη κακόν, ἐν σκέπη παραμέναντι τοῦ
 πολέμου.

Ἐκ δὴ τούτου ἀπολιποῦσα τὸ σπέος, ἀνήει· αἱ δὲ θακρούου-
 σαι καὶ αὐταὶ ἠκολούθουν· διαρῥαγείσης δὲ ἐφ' ἑκάτερα τῆς

50. Ἀργύρεον] μέγα, ἢ λαμπρόν 53. Θυμῷ ἐν] ἐνεστι τῇ ψυχῇ. 54. Δυ-
 σαριστοτόκεια] τὸν ἄριστον μὲν τεκοῦσα, ὠκύμορον δὲ· καὶ διὰ τοῦτο ἐπιθλήψει
 καὶ λύπη ἐμαυτῆς. 56. Ἐνεὶ ἴσος] ὡσπερ φυτόν. 57 Γουῶ ἀλωῆς] ἐν οἴνο-
 κώτῳ, ἢ ἐν χειρὶ γυναικῶν. 64. Ἄπο πτελέμιο] μακρὸν τῆς μάχης ἀρ-

Ῥήγνυτο· ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἴκοντο,
 Ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερώ, ἔνθα θαμειαὶ
 Μυρμιδόνων εἴρυντο νέες ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα,
 Τῷ δὲ βαρυστενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ,
 Ὄζυ δὲ κωκύσασα, κάρη λάβε παιδὸς ἐοῖο.

70

Καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Τέκνον, τί κλαίεις, τί δέ σε φρένας ἴκετο πένθος;
 Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε· τὰ μὲν δὴ τοι τετέλεστοι

Ἐκ Διὸς, ὡς ἄρα δὴ πρὶν γ' εὔχεο, χεῖρας ἀνασχών,

75

Πάντας ἐπὶ πρύμνησιν ἀλήμεναι υἱᾶς Ἀχαιῶν,

Σεῦ ἐπιδευημένους, παθέειν τ' ἀεκήλια ἔργα.

Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

Μῆτερ ἐμῆ, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσσεν·

Ἄλλὰ τί μοι τῶν ἧδος, ἐπεὶ φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος,

80

Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῶν ἑταίρων,

Ἴσον ἐμῆ κεφαλῇ, τὸν ἀπώλεσα· τεύχεα δ' ἔκτωρ

Δηώσας ἀπέδυσε πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,

Καλά· τὰ μὲν Πηληϊεὶ θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα,

Ἢματι τῷ, ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβαλον εὐνῆ.

85

Αἴθ' ὄφελος σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτης ἀλήησιν

Ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν.

Νῦν δ', ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρίον εἴη,

Παιδὸς ἀποφθιμένιο, τὸν οὐχ ὑποδέξεαι αὖτις,

Οἴκαδε νοστήσαντ'· ἐπεὶ οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν

90

Ζῶειν, οὐδ' ἄνδρεςσι μετέμμεναι, αἴ κε μὴ ἔκτωρ

Πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δορὶ τυπείς, ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσει,

Πατρόκλοιό δ' ἔλωρα Μενoitιάδew ἀποτίσει.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις, κατὰ δάκρυ χέουσα·

Ὠκύμορος δὴ μοι, τέκος, ἔσσειαι, οἷ', ἀγορεύεις·

95

Αὐτίκα γὰρ τοι ἔπειτα μεθ' ἔκτορα πύτμος ἐτοῖμος.

ἀβύσσου, εὐθύς ἄνω ἦσαν παρὰ τὴν ἀκτὴν· ἔνθα Μυρμιδόνων αἰ νῆες ἦσαν· ἐπιβασῶν δὲ πασῶν εἰς τὴν ἠϊόνα σὺν κόσμῳ, παρέστη τῷ Ἀχιλλεῖ στενάζοντι πρώτη ἢ πότνια μήτηρ· ἡ δὲ ὄλολύξασα, ἤψατο τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ὀδυρομένη τοιαῦτα. Τέκνον ἐμὸν, τί ποθ' οὕτω κλάεις; τί τοῦτο πένθος οὕτω τῆς σῆς ψυχῆς καθικνεῖται; λέγε, μηδέν με κρυπτόμενος· ἃ γὰρ χεῖρας ἀνασχῶν, ἐξητήσω παρὰ τοῦ Διὸς ἐπιδιωχθῆναι τοὺς Ἕλληνας ἔστ' ἐπὶ τὰς ναῦς, παθόντας ὑπὸ Τρώων πολλὰ, ταῦτά σοι τέλος ἔχει. Ταῦτα μὲν ἐκείνη.

Ἀχιλλεὺς δὲ πρὸς αὐτὴν, ὀλοφυρόμενος, μήτηρ, ἔφη, Ζεὺς μὲν οἶδ' ὅ,τι πάντα ἐξετέλεσε ταῦτα· ἀλλὰ τί μοι ὄφελος ἔσαι, Πατρόκλου ἀποθανόντος, ὃν ἐγὼ ἐταίρων ἀπάντων μᾶλλον ἐφίλησα, ὥσπερ ἐμαυτόν; τὰ δ' ὄπλα καλὰ, ἄζια, θαῦμ' ἰδέσθαι, ἔκτωρ νῦν ἔχει κρατήσας· θεοὶ γὰρ εἰσὶν οἱ τότε ταῦτα Πηλεῖ δεδωκότες, ὅτε σε ἀθάνατον θνητῷ αὐτῷ ὄντι συνέζευζαν γάμῳ· ἀλλ' εἴθε ἦν σοὶ μὲν ἐν Ἀλῖαις ἀθανάτοις ἐνδικοῦσθαι· Πηλεῖ δὲ θνητὴν ἀγιοχένην γυναῖκα. νῦν δὲ μέγα πενήθειαι ἐπ' ἐμοὶ ὠκυμόρφω τεχθέντι, ὡς οὐκέθ' ὑποδεξομένη με νοστήσαντα οἴκαδε· οὐδὲ γὰρ ἐγωγ' ἔτι βουλοίμην ἂν ἐν ἥρωσι περιεῖναι, εἰμὴ ἔκτωρ πρῶτος ὑπὸ τῆσδε τῆς ἐμῆς χειρὸς τεθνεῶς, τὸν Πατρόκλου θάνατον ἀπομόρξεται, βορὰ γενόμενος τοῖς κυσί.

Θέτις δὲ πρὸς ταῦθ' ὑποδεδακρυσμένη καὶ αὐτὴ ἀπεκρύνατο, τίνα ταῦτα, τέκνον, φῆς; ἢ οὐκ οἶσθ', ὅτι μετὰ ἔκτορα τεθνηκότα, τὴν αὐτὴν σοι πέπρωται βαδίσαι κατόπιν;

γούνα. 68. Ἐπισχερῶ] ἐφεξῆς. 77. Ἀεκήλια] τεραχῆς καὶ ἀνησυχίας μεσά. 80. Τίμαι τῶν εἰδος] τίς ἐμοίγε τούτων ἠδονὴ καὶ ὠφέλεια. 93. [κλωρα] τὴν

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ἀὐτίκα τεθναίνην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἑταίρω
 Κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
 Ἔφθιτ', ἐμεῖο δὲ δῆσεν, ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι. 100
 Νῦν δ', ἐπεὶ οὐ νέομαι γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Οὐδέ τι Πατρόκλῳ γενόμεν φάος, οὐδ' ἐτάροισιν
 Τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν Ἔκτορι δίῳ·
 Ἀλλ' ἤμαι παρὰ νηυσὶν, ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
 Τοῖος ἐὼν, οἷος οὔτις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων 105
 Ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.
 Ὡς ἔρις ἐκ τε θεῶν, ἐκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,
 Καὶ χόλος, ὅστ' ἐφάρηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι·
 Ὅστε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
 Ἀνδρῶν ἐν στήθεσσι ἀέξεται, ἥ ἕτε καπνός· 110
 Ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 Ἄλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
 Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη.
 Νῦν δ' εἴμ', ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχέω,
 Ἔκτορα· Κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅπποτε κεν δῆ 115
 Ζεὺς ἐθέλη τελέσαι, ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
 Οὐδέ γάρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος φύγε Κῆρα,
 Ὅσπερ φίλτατος ἔσχε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι·
 Ἄλλὰ ἐ Μοῖρ' ἐδάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης·
 Ὡς καὶ ἐγὼν, εἰ δὴ μοι ὁμοίη μοῖρα τέτυκται, 120
 Κεῖσομ', ἐπεὶ κε θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην·
 Καὶ τινα Τρωιάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπων,

τοῦ φόνου ποιήν. 100. Ἐμοῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι] τὸ μὲν Ἀρῆ
 σημανέντω εὐάθην· τὸ δὲ Ἀλκτῆρα, φύλαξ, παρὰ τὸ ἀλέξειν· τὸ δὲ Δῆσαν ἔ-
 στω ἐξ ἀπεκοπῆς τοῦ ἐδέσσειν. (γ' ἢ σύμπαν ἦδ' ἐννοίας ἔχον, ἐδεήθη δὲ μοῖ

Ἀχιλλεύς δὲ πρὸς ταῦτα αὐτίκα τεθναίνην, εἰ μὴ τῷ
 τοῦ Πατρόκλου θανάτῳ ἐπέξειμι· νῦν γὰρ ὁ μὲν πόρρω πη
 τῆς ἑαυτοῦ ἐστί τεθνηκώς· πολλά μου εἰκότως δεηθεὶς ἀποθ-
 νήσκων ἀμύνασθαι Ἴκτορα· ἐγὼ δὲ οὔτ' αἴκαδε ἤζω, οὔτε
 μὴν Πατρόκλῳ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐταίροις, τοῖς γ' ὕφ' Ἴκτο-
 ρος ἀποκτανθεῖσιν, ὄφελός τι γενέσθαι ἠξίωμαι· κἀθημαί-
 δὲ οὔτω παρὰ ταῖς ναυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης, τοιοῦτος
 ὢν, οἷος οὐδεὶς τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐν γε τοῖς ἀγῶσι·
 βουλῇ γὰρ εἶεν ἂν ἄλλοι κρείττους ἐμοῦ. Ἀλλ' εἴθε ἐκλί-
 ποιεν ἔριδες ἀπὸ τε θεῶν καὶ ἀνθρώπων, καὶ πᾶσα ὀργή·
 ἥτις ταῖς τῶν ἀνθρώπων ἐντροφομένη ψυχαῖς, καὶ κατὰ μικ-
 ρὸν αὐξομένη, ὥσπερ καπνός, καὶ τὸν φρονοῦντα ἔπεισε χα-
 λεπῆναι· οἷον κἄμοι πρόφην συνέβη παθεῖν ὑπ' αὐτοῦ Ἀγα-
 μέμνονος· ἀλλὰ ταῦτ' ἔωλα νῦν λέγειν ὄντα, ἐῷμεν ὄλωσ,
 λόγῳ τοῦ ἀλόγου κρατήσαντες· νῦν δ' εἶμι ἀμυνόμενος Ἴκ-
 τορα, ἐπέξιδὼν τῷ τοῦ φιλότατου μοι πάντων θανάτῳ· τὸ δὲ
 μηκέτι ζῆν τότε δήπου μοι τοῦτο ἔσται, ὅποτε Ζεὺς καὶ οἱ
 ἄλλοι θεοὶ βούλωντο τοῦτο πράξαι· καὶ γὰρ οὐδ' αὐτῷ γ' Ἡ-
 ρακλεῖ, καίτοι πεφίληται μάλιστα παρὰ τοῦ Διός, τῆς Ἥρας
 πρὸς αὐτὸν πολλῇ φερομένης ὀργῇ, τὴν μοῖραν ἐξεγένετο
 ἐκφυγεῖν· οὔτω κἄμοι ἔσται, εἰ ταῦτά ἐμαί τε κἀκείνῳ εἴμαρ-
 ται παρὰ τῶν θεῶν· νῦν δὲ ζῶντι ἔξεστι μεγίστης δόξης
 τυχεῖν, εἴγε τῶν Τρωάδων ἐκείνων καὶ τῶν βαθυκόλπῳ

(Πατρόκλος ἀποθνήσκων) βλάβος αὐτῷ φυγαδευτῆρα γενέσθαι. 101. Νῦν δ' ἐπεὶ] ἀπαρασύναπτον δεκεῖ τὸ παρασυναπτικὸν Ἑπαί. Ἐπισυναπτέον τοίνυν ἐνδιαθέτως τι οὕτως, Νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαι φίλην ἐν πατρίδα γαίαν, . . . ἀγορῇ δὲ τε ἀμείνονες εἰσὶ καὶ ἄλλοι, τί με δεῖ ζῆν; ἐν γὰρ ταῖς παραχμῆς τῆς ψυχῆς πολλά συγνεοῖται τὰ ἐνδιάθετα. 110. Καπνός] ὅπως καὶ γλυκυθυμίας τὸ πάθος ὑποτυφόμενον κατὰ μικρὸν, ὡς καπνός, κρατεῖ, φρεῖ, καὶ αὐτῆς τῆς ψυχῆς. 117. Βίη Ἡρακλεῖς] ἀντὶ τοῦ Ἡρακλεῖς ἀπλῶς. 122. Κα

Ἄμφοτέρῃσιν χερσὶ παρειῶν ἀπαλάων
 Δάκρυ' ὁμορξαμένην, ἀδινὸν στοναχῆσαι ἐφείην·
 Γνοῖεν δ', ὡς δὴ δῆρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι. 125
 Μηδὲ μ' ἔρυκε μάχης, φιλέουσά περ' οὐδέ με πείσεις.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον, ἐτήτυμον· οὐ καχόν ἐστιν,
 Τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον·
 Ἄλλὰ τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται, 130
 Χάλκεα, μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἔκτωρ
 Αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν, ἀγάλλεται· οὐδέ ἔφημι
 Δῆρὸν ἐπαγλαϊεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ
 Ἄλλὰ σὺ μὲν μήπω καταδύσσο μῶλον Ἄρης
 Πρὶν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃαι· 135
 Ἡῶθεν γὰρ νεῦμαι, ἄμ' ἠελίῳ ἀνιόντι,
 Τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίστοιο ἀνακτος.

Ὡς ἄρα φωνήσασα πάλιν τράπεθ' υἱὸς ἐοῖο·
 Καὶ στρεφθεῖς, ἀλίησι κασιγνήτησι μετηΐδα·
 Ὑμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον, 140
 Ὀψόμεναί τε γέρονθ' ἄλιον καὶ δώματα πατρὸς,
 Καὶ οἱ πάντ' ἀγορεύσατ'· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον
 Εἶμι παρ' Ἡφαιστον κλυτοτέχνην, αἴκ' ἐθέλησιν
 Υἱεῖ ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανώοντα·

Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν· 145
 Ἡ δ' αὐτ' Οὔλυμπόνδε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 ἦεν, ὄφρα φίλῳ παιδὶ κλυτὰ τεύχε' ἐνεῖκοι·
 Τὴν μὲν ἄρ' Οὔλυμπόνδε πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο
 Φεύγοντες, νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο. 150

Δαρδανίδων τινὰ ποιήσαιμι ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ τὰ ἐκ
τῶν ἀπαλῶν παρειῶν καταρρέοντα σὺν πολλῷ στεναγμῷ
ἀπομόρξασθαι δάκρυα· οὕτως ἂν γνοῖέν με Τρῶες, ἐκ πολλοῦ
αὐτοῖς πεπαισμένον ἤδη τοῦ ἀντεπεξίεναι ἐν μάχαις. Σὺ δ',
ὦ μῆτερ, μὴ θελήσης κωλύειν με τούτου, καίπερ φιλοῦσα·
οὐ γὰρ ἂν με πείσεις.

Θέτις δὲ πρὸς ταῦτα· ἀληθῆ μὲν ταῦτ' εἴρηκας, τέκνον·
καλὸν γὰρ ἐπαμύνειν τοῖς ἐταίροις ἀπολλυμένοις, ἀλλὰ τὰ
σὰ ὄπλα Ἔκτωρ ἔχει λαβῶν· οἷς νῦν ἀγάλλεται περιθέμενος·
καίτοι πρὸς ὀλίγον αὐτῷ ἔσται τὸ σέμνωμα τοῦτο, πρὸς
αὐτῷ τῷ θανάτῳ ἤδη γεγενημένῳ. διὸ ἀπόσχου μάχης, μέχρις
ἂν ἴδῃς με ἐπανεληθοῦσαν ἐνταῦθα· αὔριον γὰρ ἄμ' ἠλίῳ ἀνίσ-
χοντι παραγενήσομαι ὧδε, ἕτερόν ὄπλ' Ἡφαιστότευκτά σοι κο-
μίσουσα.

Ὡς δὲ ταῦτ' εἶπεν, στραφεῖσα πρὸς τὰς ἀδελφάς, ὑμεῖς
μὲν, ἔφη, καταδῦσαι νῦν εἰς τὸ ὕδωρ, ἅπιτε ὀφύμενοι· Νη-
ρέα τὸν γέροντα, καὶ τὴν πατρίαν αὐτῷ οἰκίαν, λέγουσαι
αὐτῷ τὰ ἐνταῦθα γιγνόμενα· ἐγὼ δ' εἶμι εἰς Ὀλυμπον μέγαν
ὡς Ἡφαιστον, ὄπλα τῷ υἱῷ, εἰ θελήσεις δοῦναι, θεότευκτα
αἰτήσουσα παρ' αὐτοῦ.

Ἐκ δὲ τούτου αἱ μὲν ὄχοντο ἐς τὰ κύματα καταδῦσαι
Θέτις δὲ ἦνυτεν ἀνιῶσα εἰς Ὀλυμπον μέγαν, ὄπλα παρὰ
τοῦ Ἡφαιστοῦ τῷ ἐκυτῆς υἱῷ μεταληφθῆσιν. Οἱ οὖν Ἕλληνες
ἐν τούτῳ διηκούοντο σὺν πολλῷ θορύβῳ πρὸς τὰς ναῦς
καταφεύγοντες, ὑφ' Ἐκτορος κρατερῶς ἐπιδιωκόμενοι· οὐπω

τίνα] οἷον τὴν Ἀνδρομάχην. 124. Ὀμορξασμένην] ἀπονησασμένην. — Ἀδινῶν]
ἐλαεινῶν. — Ἐφείην ἀναιγάσκειμι. 125. Οὐ δέ με πείσεις] λένυται ἄρα ὧδε
ἐν μέρει ἢ Δίαις τῷ ποιητῇ· καὶ ὁ ἦρωες αὐτῷ ἀπίστη τοῦ χόλου, πάθος πά-
θος μείζονος ἐκκερῶσαντος ἔλαττον. 136. Ἡῶθεν δὲ γεῦμαι] ἄμα ἐπὶ ἐπανε-

Οὐδέ κε Πάτροκλόν περ ἑκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 Ἐκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλλῆος.
 Αὐτίς γὰρ δὴ τότε κίχον λαός τε καὶ ἵπποι,
 Ἐκτῶρ τε Πριάμοιο παῖς, φλογὶ εἵκελος ἀλκῆν.
 Τρὶς μὲν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Ἔκτωρ, 155
 Ἐλκόμεναι μεμαῶς, μέγα δὲ Τρῶεσσιν ὀμόκλα·
 Τρὶς δὲ δὴ Λῆαντες, θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκῆν,
 Νεκροῦ ἀπεστυφέλιξαν· ὁ δ' ἔμπεδον, ἀλκὴ πεποιθῶς,
 Ἄλλοτ' ἐπαΐζασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὐτὴ
 Στάσκε μέγα ἰάχων· ὀπίσω δ' οὐ χάζετο πάμπαν. 160
 Ὡς δ' ἀπὸ σώματος οὔτι λέοντ' αἴθωνα δύνανται
 Ποιμένες ἀγραυλοὶ μέγα πεινάοντα δῖεσθαι·
 Ὡς ῥὰ τὸν οὐκ ἐδύναντο δύο Λῆαντε κορυστὰ
 Ἐκτορα Πριάμιδην ἀπὸ νεκροῦ δειδίζασθαι.
 Καὶ νύ κεν εἴρουσέν τε, καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος, 165
 Εἰ μὴ Πηλείωνι ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις
 Ἄγγελος ἦλθε θεοῦσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσασθαι,
 Κρύβδρα Διὸς ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἦκέ μιν Ἥρη·
 Ἀγχοῦ δ' ἰσταμένα, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ὅρσεο, Πηλείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν. 170
 Πατρόκλω ἐπάμυνον, οὐ εἴνεκα φύλοπις αἰνῆ
 Ἔστηκε πρὸ νεῶν· οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν,
 Οἱ μὲν, ἀμυνόμενοι νέκυος πέρι τεθνηῶτος,
 Οἱ δὲ ἐρύσασθαι ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
 Τρῶες ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαίδιμος Ἔκτωρ 175
 Ἐλκόμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δὲ ἐ θυμὸς ἀνώγει
 Πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι, ταμόνθ' ἀπαλῆς ἀπὸ δαιρῆς·
 Ἄλλ' ἄνα, μῆδ' ἔτι κείσο. σέβας δὲ σε θυμὸν ἰκέσθω·
 Πάτροκλον Τρῶῃσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.
 Σοὶ λῶβη, αἶ κέν τι νέκυος ἠσχυρμένους ἔλθη. 180

γὰρ ἀποσεσώκεσαν τὸν νεκρὸν ἐν τῷ ἀσφαλεῖ, Τρώων πεζῶν
 θ' ἅμα καὶ ἰππέων ἐπικαταλαβόντων. Ἔκτωρ γὰρ αὐτὸς τρεῖς
 μὲν ἐπιλαβόμενος τοῦ ποδῶς ὀπισθεν τοῦ νεκροῦ, αὐτὸς τε
 ἀνθεΐλκε, καὶ τοὺς ἄλλους τῶν Τρώων τοῦτ' ἐκέλευε το-
 σάκις δὲ ἄμφω οἱ Αἴαντες, ἐς ἄλλην τραπόμενοι, ἀπεκρού-
 σαντο· ἀλλ' οὐδ' ὡς ἐκεῖνος, τῇ ἑαυτοῦ ἰσχυρί πεποιθῶς,
 ἐφρόντιζε μεταστῆναι, ὅτε μὲν ἐπιῶν, ὅτε δὲ βοῶν, τῶν
 Αἰάντων μὴ δυναμένων μεταστῆσαι σὺν βία αὐτὸν ἐκποδῶν,
 ὥσπερ λέοντα ἄσιτον σώματι νεκρῷ ἐπιθέμενον· καὶ τάχ' ἂν
 ἐκράτησε τοῦ νεκροῦ, καὶ μέγα ἂν οὕτως ἦρατο κλέος, εἰ μὴ
 Ἴρις φθάσα, ἄγγελος ἦκε θεούσα Ἀχιλλεῖ, κρύφα Διὸς καὶ τῶν
 ἄλλων θεῶν παρὰ τῆς Ἥρας πεμφθεῖσα· ἢ προσιοῦσ' αὐτῷ,
 ἔφη τάδε.

Ἀχιλλεῦ ἐκπληκτικώτατε πάντων ἀνδρῶν οὐκέτι σοι καιρὸς
 ἐνταῦθα καθῆσθαι· ἀλλ' ἀναστὰς, ἐπάμυνον τῷ Πατρόκλῳ
 νεκρῷ· περὶ ὃν ἀγὼν νῦν ὦλ' παρὰ ταῖς ναυσὶν ἐστὶ μέγας,
 ὠθούντων τε καὶ ὠθουμένων, ἀπολλύντων τε καὶ ἀπολλυμένων
 ἑκατέρων· ἀλλήλους καὶ ὑπ' ἀλλήλων· τῶν μὲν, ὑπὲρ τοῦ
 νεκροῦ· τῶν δὲ Τρώων, περιγενομένου κρατῆσαι τούτου, καὶ
 εἰς τὴν πόλιν ἀνακομίσει πᾶσαν σπουδὴν ποιουμένων. Ἔκτωρ
 δ' αὐτὸς καὶ πλέον τι δοκεῖ ἐξυβρίσαι σκοπεῖν, τὴν κεφαλὴν
 ἀποτεμὼν ἀνασκολοπίσαι· διὸ οὐκέτι σοι καιρὸς οὕτω μέλλειν,
 δεδιότα περὶ Πατρόκλῳ, μὴ βορᾶ καὶ παίγιον γένηται ταῖς
 τῶν Τρώων κυσί· πᾶν γὰρ τὸ ἐς τὸν νεκρὸν ἀποτολυμὴν,
 εἰς σὲ αὐτὸν ἀνοίσει τὴν ὕβριν.

λευσάμιαι ἐξ Ὀλύμπου. 155. Ὀμόκλα] σὺν ἀπειλεῖ παρεκελεύετο ταῖς Τρωσὶν
 ἐπιτίθεσθαι τῷ νεκρῷ. 158. Ἀπεστουφέλιξαν] ἀπώσαντο. 159. Κατὰ μέθον]
 εἰς τὴν μάχην. 162. Δίεσθαι] ἀποσοβῆσαι. 164. Δειδίξασθαι] ἐκφοβῆσαι.
 165. Εἴρυσσεν] εἴλωσεν ἂν τὸν νεκρὸν. 167. Θωρήσασθαι] ἐν νεείσθω τὸ ἔ-
 ρουσα εἰς ἐξάρτησιν τοῦ ἀπαρμεφάτου, κίτοι καὶ τὸ ἄγγελος ἰκανὸν τοῦτό
 ἐστὶ ποιεῖν. 175. Ἐπιθύουσι] ἐφορμῶσιν ἰθὺς. 192. Οὐ θῆν εἶδα] οὐκ εἶδα δὴ

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἴρι θεὰ, τίς γάρσε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦκεν;
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις·
 Ἦρῃ με προέηκε, Διὸς κυδρὴ παράκοιτις.
 Οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγος, οὐδέ τις ἄλλος
 Ἀθανάτων, οἳ Ὀλυμπον ἀγάννιφον ἀμφιπέμονται. 185
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχε' ἐκεῖνοι·
 Μήτηρ δ' οὐ με φίλη πρὶν γ' εἶχθωρήσσεσθαι,
 Πρὶν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν ἐν ὑφθαλμοῖσιν ἴδωμαι· 190
 Στεῦτο γὰρ Ἠφαίστιο πάρ' οἰσέμεν ἔντεα καλά.
 Ἄλλου δ' οὐ θὴν οἶδα, τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,
 Εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο.
 Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὄγ', ἔλπομ', ἐνὶ πρώτοισιν ὀμιλεῖ,
 Ἐγχεῖ δηϊόων περὶ πατρόκλοιου θανόντος. 195
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις·
 Εὐ νυ καὶ ἡμεῖς, ἴδμεν, ὅ τοι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται.
 Ἀλλ' αὐτῶς ἐπὶ τάφρον ἰὼν, Τρώεσσι φάνηθι,
 Αἴ κέ σ' ὑποδδείσαντες, ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' Ἀρήϊοι υἴες Ἀχαιῶν 200
 Τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευστις πολέμοιο.
 Ἡ μὲν ἄρ' ὧς εἰποῖσ', ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις·
 Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ὄρτο Διὶ φίλος. ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
 ὦμοις ἰφθίμοισι βάλ' αἰγίδα θυσανόεσσαν·
 Ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε δῖα θεάων 205
 Χρῦσεον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαΐτε φλόγα παμφανώσαν.
 ὧς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος, αἰθέρ' ἵκηται,
 Τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δηϊοὶ ἀμφιμάχονται,
 Οἴτε πανημέριοι συγερῶ κρίνονται Ἀρηῖ 210
 ἄστεος ἐκ σφετέρου· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
 Πυρσοὶ τε φλεγέθουσιν ἐπίτριμοι, ὑψόσε δ' αὐγῇ
 Γίγνεται αἴσσουσα περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι,
 Αἴ κέν πῶς σὺν νηυσὶν ἀρῆς ἀλκτῆρες ἴκωνται·
 ὧς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλκεσσι αἰθέρ' ἵκανε.

Ἀχιλλεύς δὲ πρὸς ταῦτα· τίς, ὦ Ἴρι, τῶν θεῶν ἔπεμψε σε ἐροῦσάν μοι ταῦτα; Ἥρα, ἔφη ἐκείνη, τοῦ Διὸς καὶ τῶν ἄλλων θεῶν ἀγνοούντων. Ἀλλὰ πῶς ἂν ἔγωγ', ἔφη Ἀχιλλεύς, εἰς μάχην ἐξέλθοιμι, τῶν θ' ὄπλων μοι ἀφαιρεθέντων παρὰ τῶν ἐχθρῶν, καὶ τῆς μητρὸς κελευσάσης με ἡσυχίαν ἄγειν, ἕως ἂν ἐπανελθοῦσα, ἕτερόν ὄπλα κομίσῃ παρὰ τοῦ Ἡφαίστου; οὐ γὰρ ὄρω, ὅτου λαθῶν, ἀρμοζόντως ἂν περιθοίμην, εἰ μή τις εἴποι τὸ τοῦ Διᾶντος σάκος· ἀλλ' οὗτος εἰκότως ἀμύνεται ἐν προμάχοις ἤδη περὶ τὸν νεκρὸν. Εὐ μὲν τοῦτ' ἴσμεν καὶ ἡμεῖς, ἔφη ἡ Ἴρις, τὰ σὰ ὄπλα σκύλα γεγενημένα ἔκτορι· ἀλλὰ σύγ' οὕτως ὡς ἔχεις μόνον ἐπιφάνηθι ἐς τὴν τάφρον; καὶ ὄψει αὐτίκα Τρῶας μὲν ἐκ μόνης τῆς θεᾶς ἐς φυγὴν τρεψομένους· τοὺς δ' Ἕλληνας ἀπὸ τῶν πολλῶν ἀναπνεύσοντας πόνων· τὸ δὲ μικρὸν τοῦτο μέγα ἔσται, ἀπαλογισθὲν ἐς τὸ ὄλον. Ἡ μὲν οὖν ἐκ τούτων ὄχετο ἀπιούσα.

Ἀχιλλεύς δὲ, πεφιλημένος μὲν ὑπὸ τοῦ Διὸς, περιβεβλημένος δὲ ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς τὴν Αἰγίδα, καὶ τὴν κεφαλὴν ἄνωθεν νεφέλη ἐστεμμένος χρυσῆ, ἐξ ἧς φλόξ ἀνήκει μεγάλη (καθάπερ γὰρ ἐν νήσῳ πη πόλεως πολυορκουμένης, τὴν μὲν ἡμέραν, μαχομένων τῶν πολιτῶν, καπνὸν ἀποθρώσκειν συμβαίνει· νυκτὸς δὲ, αἰρομένων πυρσῶν, φλόγα εἰς αἰθέρα ἀνιέναι μεγάλην, σημεῖον παρεχομένην τοῖς γείτοσιν, εἰπότεν τινες ἰδόντες ἐπιβοηθοῦεν· οὕτως ἀπὸ τῆς τοῦ Ἀχιλλέως

τίνας ἄλλου ἔπλα ἐνδύσωμαι. 195. Διῖόν] κόπτων καὶ ἀνατρώων πᾶν τὸ ἐπερχόμενον. 201. Ὀλίγη] ὀλίγη ἀνάπνευσις· μεγίστη ἰσχύς αὐτοῖς γίνεται. 208 Τὴν] περὶ τὴν οἱ πόλεμοι μάχονται. 211. Ἐπίτριμοι] ἐπάλληλοι, πυκνοί. 212. Ἀρῆς ἀλκτῆρες] ἀποτρεπτικοὶ τοῦ πολέμου ὡς καὶ ἀνωτέρω εἰχ 100. Εἶδη-

Στῆ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς 215
 Μίσαγετο μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφετμήν.
 Ἐνθα στὰς ἦυσ' ἀπάτερθε δὲ παλλὰς Ἀθήνη
 Φθέγγατ' ἀτὰρ Τρῳέσσιν ἐν ἄσπετον ὄρωσε κυδοιμόν.
 ὣς δ' ὄτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε τ' ἔαχε σάλπιγγ'·
 Ἄστυ περιπλομένων δῆϊόν ὑπο θυμοραϊστέων· 220
 ὣς τότε ἀριζήλη φωνή γένετ' Διακίδαο.
 Οἱ δ' ὡς οὖν αἶον ὅπα χάλκεον Διακίδαο,
 Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι.
 Ἄψ ὄχεα τρόπεον· ὅσσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῷ.
 Ἠνίοχοι δ' ἐκπλήγεν, ἐπεὶ ἶδον ἀνάματον πῦρ 225
 Δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλεΐωνος
 Δαϊόμενον· τὸ δὲ δαΐε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Τρὶς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἔαχε δῖος Ἄχιλλεύς·
 Τρὶς δὲ κυκλήθησαν Τρῳῆες, κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι.
 Ἐνθα δὲ καὶ τότε ὄλοντο δωώδεκα ρῶτες ἄριστοι 230
 Ἄμφι σφοῖς ὄχεεσσι καὶ ἐγγεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπ' ἐκ βελέων ἐρύσαντες,
 Κάτθεσαν ἐν λαχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἐταῖροι
 Μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι παδώκης εἶπετ' Ἀχιλλεύς·
 Δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἶσιδε πιστὸν ἐταῖρον, 235
 Κείμενον ἐν φέρτρῳ, δεδαῖγμένον ὀξεῖ χαλκῷ.
 Τὸν ῥ' ἦτοι μὲν ἔπειπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 Ἔς πόλεμον, οὐδ' αὐτίς ἐδέξατο νοστήσαντα.
 Ἥελιον δ' ἀνάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
 Πέμψεν ἐπ' Ὠκεανοῦ ροῆς ἀέκοντα νέεσθαι· 240
 Ἥελιος μὲν ἔδω, παύσαντο δὲ δῖοι Ἀχαιοὶ

ται 216. ὠπίζετο] ἐφρόντιζε τῆς μητρῶας ἐντολῆς. 217. ἀπάτερθε] χωρὶς δέ, ἐφώνησε καὶ ἡ Ἀθηνᾶ· 218. Κυδοιμόν] θύρουθεν· 219. φωνή] ἀκούεται 220.

κεφαλῆς σέλας οὐ σμικρὸν ἐξήει ἀνιὸν εἰς τὸν αἰθέρα. Οὕτω δὴ ἅμα ἐξιὼν τοῦ τείχους, ἔστη ἐπὶ τῆς τάφρου, μὴδὲ τοῖς Ἕλλησι συμμίξας αὐτοῖς· ἀλλ' αὐτοῦ ἀνακεκραγὸς, συγαντιλαβούσης εἰς τοῦτο καὶ τῆς Ἀθηνᾶς, ὁ στρατὸς τῶν Τρώων τετάρακται ἅπας· καθάπερ γὰρ ἐν πόλει τινὶ, σάλπιγγος τὸ πολεμικὸν σαλπισάσης, περιθέουσι σὺν θορύβῳ ἅπκντες ἄλλος ἄλλοθεν εἰς τὰ ὄπλα, ἐπιόντων τῶν πολεμίων· οὕτως ἀνακεκραγὸς τοῦ Ἀχιλλέως, οἱ μὲν καταπτῆξαντες πρὸς τὴν φωνὴν, ἐξεπλάγησαν· οἱ δὲ ἵπποι ἀπετρέποντο σὺν τοῖς δίφροις, δεινὸν τι ἐντεῦθεν ἐσόμενον προϊδόντες· οἱ δὲ ἠνίοχοι καὶ αὐτοὶ τὸ ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἀνδρὸς ἐκφαινόμενον πῦρ, ὃ αὐτῇ ἢ Ἀθηνᾷ ἦν ἡ ἄπτουσα, ὀρῶντες ἐξίσταντο· τρεῖς μὲν γὰρ ἐβόησεν ἐν τῇ τάφρῳ, τσοάκις Τρῶες τε καὶ οἱ ἐπίκουροι αὐτῶν ἐκυκήθησαν· ὅπου γε δυωκαίδεκα ἄνδρες τῶν ἀρίστων αὐτοὶ περὶ αὐτοὺς ἐν τῇ ἀναστροφῇ τῶν τε δοράτων καὶ τῶν δίφρων ἀπώλοντο· τότε δὴ οἱ Ἕλληνες, ἔξω βελῶν ὑφαρπάσαντες Πάτροκλον, κατέθεσαν ἐν τῇ κλίνῃ· περὶ ἣν πολλοὶ τῶν ἐταίρων συρρυμέντες, ὠλοφύροντο σφόδρα· ἐν οἷς μάλιστα Ἀχιλλεὺς, δάκρυα ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ κατασπεύδων, καὶ στεναγμοὺς ἀπὸ καρδίας βαθεῖς ἀναπέμπων, ἐπειδὴ ἴδοι τὸν ἑαυτοῦ πιστὸν φίλον κείμενον νεκρὸν ἐν φερέτρῳ, ὃν ἐκπέμψας εἰς μάχην σὺν τοῖς ὅπλοις καὶ τοῖς ὀχήμασιν ἑαυτοῦ, οὐκέτ' ἠξιώται δέξασθαι.

Ἐν δὲ τούτῳ ἔδου μὲν καὶ ἄκων ὁ ἥλιος, τῆς Ἥρας προπεμψάσης αὐτὸν πρὸς τὰ ὠκεάνεια ρεῖθρα περιοδοεύονται·

Περιπλομένων] ἐπειδὴν οἱ πολέμιοι, οἱ τὴν ψυχὴν τῶν ἀνθρώπων φθείροντες, κυκλώσει τὴν πόλιν. 222. Χάλκεον] στερεὰν βροντώδη· 224 Τρόπτεον] ἔτρεπον — ὄσσοντο] προσώρων 236· φέτρῳ] νεκροφόρῳ κλινιδίῳ. 251. Ἡ δὲ νυ-

Φιλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πολέμοιο.
 Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν, ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
 Χωρήσαντες, ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκείας ἵππους·
 Ἔς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο, παρὸς δόρποιο μέδεσθαι.
 Ὀρθῶν δ' ἐσταύτων ἀγορὴ γένηε', οὐδέ τις ἔτλη
 Ἐξεσθαι· πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, οὐνεκ' Ἀχιλλεὺς
 Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
 Τοῖσι δὲ Πουλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν,
 Πανθοίδης· ὁ γὰρ οἶος ὄρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·
 Ἐκτορι δ' ἦεν ἐταῖρος, ἱῆ δ' ἐν νυκτὶ γένοντο·
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἄρ' μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχεϊ πολλὸν ἐνίκα·
 Ὅ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν·
 Ἄμφι μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε
 Ἄστυδε νῦν ἰέναι, μὴ μίμνειν Ἡῶ δι᾿ ἄν
 Ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσὶν· ἕκασ δ' ἀπὸ τείχεός εἰμεν.
 Ὄφρα μὲν οὗτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μῆνιε δῖω,
 Τόφρα δὲ ῥήτεροι πολεμίζειν ἦσαν Ἀχαιοί.
 Χαίρεσκον γὰρ ἔγωγε θεῆς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,
 Ἐλπόμενος νῆας αἰρησέμεν ἀμφιελίσσας.
 Νῦν δ' αἰνῶς δεῖδοικα ποδώκεα Πηλεΐωνα·
 Οἶος ἐκείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐθελήσει
 Μίμνειν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ
 Ἐν μέσῳ ἀμφοῖτεροι μένος ἄρνος δατέονται,
 Ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχήσεται ἠδὲ γυναικῶν.
 Ἄλλ' ἴομεν πρὸς τὸ ἄστυ· πίθεσθέ μοι· ὧδε γὰρ ἔσται.
 Νῦν μὲν νύξ ἀπέπαυσε ποδώκεα Πηλεΐωνα

κτὴ ἀμφοῖτεροι ἐγεννήθησαν. 254. Ἀμφι μάλα] ἐπιμελέστερον βουλεύει
 ἢ δὴ. 258. Ῥήτεροι πολεμίζειν] ῥᾶτος ἠττάσθαι· τὸ ἐνεργητικὸν ἀντὶ τοῦ
 θητικῆς. ὣτω γὰρ καὶ παρὰ Θεουκιδίδη. ἄξιος θαυμάζειν, ἀντὶ τοῦ θαυμ

ἐπαύσαντο δὲ μαχόμενοι καὶ οἱ Ἕλληνες· ἀναχωρήσαντες δὲ μικρὸν καὶ οἱ Τρῶες, ἔλυσαν τοὺς ἵππους τῶν δίφρων· πρὶν δὲ δειπνοποιεῖσθαι, ἐκκλησιάσαντες ἐβουλεύοντο ἐπὶ ποδὸς περὶ τῶν παρόντων· οὐδεὶς γὰρ αὐτῶν καθέζεσθαι ἤθελε, φόβῳ συσχεθέντων ἀπάντων τῷ, τὸν Ἀχιλλεῖα πάλαι πεπαυμένον, αὐθις ἀναφανῆναι· Ἐν τούτοις οὖν Πολυδάμας ὁ Πάνθου, ἀνὴρ τὰ τ' ἄλλ' ἀγαθὸς καὶ συνετὸς ἐν τοῖς μάλιστα· καὶ οἷος ἐκ τῶν παρεληλυθότων καὶ τῷ μέλλοντι προεικάσαι τι, φίλος οὗτος Ἴκτορι καὶ συνήλικος ἀκριβῶς ἦν δ' ἐκάτερος ἐκατέρου κρείττων ἕτερος ἐτέρῳ τῷ· ὁ μὲν, δορί· ὁ δὲ, λόγῳ νικῶν· οὗτος δὴ παρελθὼν, ἤρξε λόγου τοιοῦδε.

Ἄνδρες Τρῶες καὶ σύμμαχοι, νῦν ἐς τοῦθ' ἡμῖν τὰ πράγματα ἔστηκεν, ὅστ' εἴπερ ποτὲ καὶ νῦν σκέψασθαι δεῖ ἀσφαλέστερον περὶ τῶν παρόντων· ἔμοιγε γὰρ οὐ δοκεῖ παρά ταῖς ναυσὶν ᾧδ' ἀυλισθῆναι, τοσοῦτον ἀπέχοντας τῶν τειχῶν καὶ τῆς πόλεως, ἀλλ' ἐπανελθόντας μάλιστα εἰς τὸ ἄστυ, αὐτοῦ διαφυκτερεῦσαι· τέως μὲν γὰρ ἐμήνιεν Ἀχιλλεὺς Ἀγαμέμνονι, βραδίως τῶν ἄλλων ἡμεῖς περιῆμεν· ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ἐλπίδι τοῦ κρατήσῃν, ἥδιστ' ἐπέειν ἐπὶ τὰς ναῦς· νῦν δ' ὄρω ἑμαυτὸν ὅλον ἐμπληκτον πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖα· ὁ γὰρ ἀνὴρ οὗτος βώμη καὶ φρονήματι ἐπλημένος, ἀκατάσχετός τε καὶ ἀνυπόστατος ἔσται, οὐκ ἐν τῷ πεδίῳ τούτῳ, ἐνθ' ἡμεῖς ἀλλήλοις ἀγωνιζόμεθα, ἐπιῶν· ἀλλ' ἐπὶ μείζω ταῖς ἐλπίσιν αἰρόμενος, πόλεως αὐτῆς καὶ τῶν ἡμετέρων φιλτάτων κρατήσῃν· Ἄγετ' οὖν πείθεσθέ μοι τὰ ἄριστα συμβουλεύοντι· ἴωμεν εἰς τὴν πόλιν· ὁρᾶτε γὰρ, ὅτι νῦν ἐπελθοῦσα ἡ νύξ, διεκώλυσεν ἐκεῖνον ἡμῖν ἐπιθέσθαι· εἰ δ' ἄμ' ἔω ἐπιῶν τοῖς

Ἀμβροσίη· εἰ δ' ἄμμε κυχῆσται ἐνθάδ' ἰόντας,
 Αὔριον ὀρηθεῖς σὺν τεύχεσιν, εὖ νύ τις αὐτὸν
 Γνώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱρὴν, 270
 Ὃς κε φύγη· πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται.

Τρώων· αἱ γὰρ δὴ μοι ἀπ' οὔατος ὧδε γένοιτο.
 Εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσι πιθώμεθα, κηδόμενοι περ,
 Νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ σθένος ἔξομεν· ἄστυ δὲ πύργου,
 Ἴψηλαί τε πύλαι, σκνίδες τ' ἐπὶ τῆς ἀραρυῖαι, 275
 Μακροαὶ, εὐξέστοι, ἔξευγμένοι εἰρύσσονται.

Πρῶτ' δ' ὑπηῶσι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
 Στησόμεθ' ἄμ πύργους· τῷ δ' ἄλγιον, αἱ κ' ἐθέλησιν.
 Ἐλθὼν ἐκ νηῶν περὶ τείχεος ἄμμι μάχεσθαι.
 Ἀψὲς πάλιν εἴς' ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κ' ἐριαύχενας ἵππους 280

Παντοίου δρόμου ἄση, ὑπὸ πτόλιν ἠλασκάζων.
 Εἴσω δ' οὐ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἔξει,
 Οὐδέ ποτ' ἐκπέρσει, πρὶν μιν κύνες ἀργαὶ ἔδονται.

Τὸν δ' ὑπόδρα ἰδὼν, προσέφη κορυθαίολος ἕκτωρ·
 Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις, 285
 Ὃς κέλεαι κατὰ ἄστυ ἀλῆμεναι αὐτίς ἰόντας.

Ἢ οὐπω κεκόρησθε, ἐελμένοι ἐνδοθι πύργων;
 Πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἀνθρώποι.
 Πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον, πολύχαλκον.
 Νῦν δὲ δὴ ἐξκπλόωλε δόμων κειμήλια καλὰ· 290

Πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν
 Κτήματα περνάμεν' ἴκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεὺς.
 Νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,
 Κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσὶ, θαλάσση τ' ἔλσαι Ληγαίους,

τὴν δύναμιν τοῦ πολέμου, τοῦτέστι τὸν κίνδυνον. 272. Αἱ γὰρ δή μοι ἀπ' οὔατος
 [εἴθε τοῦτο μὴ γένοιτό μοι ἀκίσειν. 281. Ἄση] κορυθαίολος. — ἠλασκάζων

ὄπλοις, καταλάβοι ἡμᾶς ἐνταῦθα, τὸθ' ἕκαστος ἡμῶν, ἅμ' ἰδὼν αὐτὸν, ἤδιστα σπεύσειε πρὸς τὴν πόλιν, ἄλλος ἄλλον ἐπειγόμενος φθάσαι, εἴτις τὸν κίνδυνον διαφύγοι· εὖ γὰρ οἶδα, ὅτι πολλοὺς αὐτοῦ κύνες τε καὶ γύπες καταφαγοῦνται· ὃ μῆτ' ἰδεῖν, μῆτ' ἀκοῦσαί μοι γένοιτο· εἰ δ' ὅπερ ἐγὼ κελεύω, πραχθείη, ἡμεῖς τε καθ' ἡσυχίαν νυκτὸς βουλευσόμεθα περὶ τῶν πρακτέων· καὶ ἡ πόλις ἔσαι ἐν τῷ ἀσφαλεῖ, πύργων θ' ὑψηλῶν ἐστηκότων, καὶ τῆς ἄλλης προμηθείας οὐκ ἐνδεῶς ὑπαρχούσης· ἐπειδὴν δὲ πρὸς ἡμέραν ἦ, ἀναβάντες ἐς τὰ τείχη σὺν ὄπλοις αὐτόθεν ἀπαμυνώμεθα· οὕτω γὰρ χαλεπὰ οἶμαι ἔγωγ' Ἀχιλλεῖ τὰ πράγματα ἔσεσθαι, ἀπὸ τῶν νεῶν ὀρμώμενον, καὶ περὶ τὴν πόλιν ἐλαύνοντα μάχεσθαι· καὶ πάλιν ἀποχωρεῖν· καὶ οὕτως ἄνω καὶ κάτω γινόμενον κόπτεσθαι· οὐ γὰρ ἄντις τὴν πόλιν αὐτὴν ῥαδίως ἐξέλοι, πρὶν ἂν βορὰ γένηται τοῖς κυσὶ.

Ἐκτωρ δ' ὑπόδρα ἐμβλέψας πρὸς αὐτὸν, ἔφη. Πολυδάμα, οὐ φίλα μοι δοκεῖς ταῦτ' εἰρηκέναι· τειχήρεις γὰρ Τρῶας ποιῆσαι ἐθέλεις· ἀλλ' οὐπω κεκόρεσθε, ἐντὸς τοσοῦτον χρόνον καθήμενοι· ἦν μὲν γὰρ ὅθ' οἱ ἄνθρωποι τὴν πόλιν ἡμῶν ἐμακάριζον, πολύχρυσόν τε καὶ πολύχαλκον αὐτὴν ὀνομάζοντες· νῦν δὲ πᾶς ὁ πλοῦτος αὐτῇ ἐξερρήθη, πολλῶν μὲν ἐς Φρυγίαν ἐκπεφορημένων, πολλῶν δὲ καὶ εἰς Μαιονίαν κειμηλίων αὐτῆς ὀργῇ τῇ τότε τοῦ Διὸς ἀποδεδομένων· νῦν δ' ἐξ ὑπαρχῆς μοι τοῦ θεοῦ εὐνοήσαντος δόξης μεγίστης τυχεῖν, ἐν τῷ στενωτάτῳ παρὰ ταῖς ναυσὶ τοῦς πολεμίουσ

ἐλαύνων πλάνωμενος· 286 Ἀλόμεναι] ἀποχωρεῖν ἐπιστρέφειν 287. Ἐελμένει] συνειλεγμένοι, συγκλεισμένοι. 291. Μηονίην] τὴν Λυδίαν φησι· 292 Περνάμενα ἵπποι] πωλούμενα ἔργοντα. ὃ ἐστὶ τὰ τῆς πόλεως κτήνηματα πωλοῦνται ἐπὶ τῆς ἀλλοδαπῆς· πρὸς πορισμὸν τῇ πόλει τῶν ἐπιτηδείων, καὶ διὰ ταῦτα οὐκ ἔστι κικέρησθαι τὸν πόλεμον γινόμενος· τειχήρεις· 284. [ἔλοι] συγκλείσει

Νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δήμῳ. 295
 Οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπέσεται· οὐ γὰρ εἴσω.
 Ἀλλ' ἄγεθ', ὧς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες.
 Νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν,
 Καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
 Τρώων δ' ὅς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει, 300
 Συλλέξας, λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι,
 Τῶν τινὰ βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν, ἥπερ Ἀχαιοὺς,
 Πρωί δ' ὑπηροῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
 Νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.
 Εἰ δ' ἑτεὸν παρὰ ναῦφιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεὺς, 305
 Ἄλγιον, αἶ κ' ἐθέλῃσι, τῷ ἔσσεται. οὐ μιν ἐγῶγε
 Φεύζομαι ἐκ πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
 Στήσομαι, ἥ κε φέρησι μέγα κράτος, ἥ κε φεροίμην·
 Εὐνὸς Εὐνάλιος, καὶ τε κτανέοντα κατέκτα.
 Ὡς ἔκτωρ ἀγόρευ' ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν, 310
 Νήπιοι· ἐκ γὰρ σφραγῶν φρένας εἶλετο Πηλλῆς Ἀθήνη.
 ἔκτορι μὲν γὰρ ἐπήνησαν, κακὰ μητιόωντι·
 Πουλυδάμαντι δ' ἄρ' οὔτις, ὅς ἐσθλὴν φράζετο βουλήν·
 Δόρπον ἐπειθ' εἶλοντο κατὰ στρατόν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Παννύχοιο Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες. 315
 Ταῖσι δὲ Πηλείδης ἀδινουῖ ἐξῆρχε γόοιο,
 Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἐταίρου,
 Πυκνὰ μάλα στενάχων· ὥστε λῆς εὐγένειος,
 ὦ ρά θ' ὑπὸ σκύμνους ἐλαφηθύλος ἀρπάσῃ ἀνὴρ
 Ἰλῆς ἐκ πυκινῆς· ὁ δὲ τ' ἄχνηται ὕστερος ἐλθῶν· 320
 Πολλὰ δέ τ' ἄγκε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἵχνι' ἔρευων,

στενοχωρῆσαι τὸ θέμα ἔλλω, ὅθεν ἐελμένος. 300. Ἰπερφιάλως ἀνιάζει] ὑπερ-
 θαλλόντως λυπῆται ὑπὲρ τῶν κτημάτων αἰνίττεται δὲ ταῦτα πρὸς τὸν Πο-

ἐκδικασάμενον, οὐκέτι σε δεῖ νήπια ταῦτα τοῖς Τρωσὶ πα-
 ραινεῖν· οὐδεὶς γὰρ αὐτὸν βία ἐμοῦ σοι πεισθήσεται. Ἄλλ'
 ἄγεθ' ὑμεῖς, οἷς ἐγὼ ἐρῶ, πείθεσθέ μοι· νῦν μὲν σίτον κατὰ
 τάξεις τῷ στρατῷ αἰρετέον· εἶτα φυλακὰς ταξασμένους, τὸ
 ἑαυτοῦ ἕκαστον μέρος προσέχειν τὸν νοῦν τοῖς παροῦσιν· ὅς
 δ' ἂν ἀλαζόνως περὶ τῶν ἑαυτοῦ ὑποπτεῦη κτημάτων, οὗτος
 συλλέξας πάντα, μεταδότω τοῖς μὴ ἔχουσι τροφήν ἐν κοινῷ·
 ἄμεινον γὰρ τούτους, ἢ τοὺς πολεμίους αὐτῶν ἐπαυρέσθαι·
 Ταῦτα μὲν νῦν· αὔριον δ' ἅμα τῇ ἡμέρᾳ περιθέμενοι αὐθις
 τὰ ὄπλα, ἐπίωμεν ὁμόσως τοῖς πολεμίους παρὰ ταῖς ναυσί·
 τὸ δὲ τοῦ Ἀχιλλέως οὐδὲν πρὸς ἔπος· εἰ γὰρ ἀληθῶς εἰς
 χεῖρας πρὸς ἐμὲ ἔγνω ἔλθειν, οὐ χαιρήσει· ἐγώ γε γὰρ, μηδὲν
 δεδιώς, ὑποστήσομαι αὐτὸν οὐ μόνον σὺν φρονήματι, ἀλλὰ
 καὶ καταφρονήματι, μέχρις ἂν ἦτοι ἐγὼ, ἢ ἐκεῖνος ἐμὲ ἀπο-
 κτείνῃ· ἢ γὰρ ἐκ τοῦ πελέμου τύχη κοινὴ, καὶ ὁ Ἄρης πολ-
 λάκις καὶ τῷ νικήσαντι ἀντιταλαντεύει ἐν μέρει τὴν ἦτταν.

Ἐκτωρ μὲν ταῦτα εἶπεν· οἱ δὲ ἐπήνεσαν πάντες· νήπιοι!
 Ἀθηνᾶ γὰρ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς ἀδόκιμον νοῦν ποιεῖν τὰ
 μὴ κατήκοντα· τὰ μὲν γὰρ ἐκείνῳ βεβουλευμένα ἀπεδέ-
 ξαντο πάντες· ἃ δ' ἄριστα εἴρηται Πολυδάμα, ἀπεδοκῆμα-
 σαν· οὗτοι τοίνυν ἐδειπνοποιῶντο· οἱ δὲ Ἕλληνες πένθος
 μέγ' ἐποιῶντο Πατρόκλῳ, ὀλοφυρόμενοι διὰ πάσης νυκτός.
 ἐν οἷς Ἀχιλλεὺς προεζῆρχε τοῦ θρήνου, τὰς θ' ἑαυτοῦ χεῖρας
 ἐπιθείς ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ ἐτάϊρου, καὶ συχνοὺς ἀναστε-
 ναγμοὺς ἐκπέμπων ἀπὸ καρδίας· καθάπερ γὰρ λέων εὐγενῆς,
 τῶν σκύμνων αὐτῷ ἀρπασθέντων, περιθεῖ σὺν ὀργῇ ἀνά
 πᾶσαν τὴν ὕλην, κατ' ἴχνη βαίνων, εἴπως εὔροι τὸν ἀδική-

Πολυδάμαντα· 306. Τῷ ἔσσεται] αὐτῷ τῷ Ἀχιλλεῖ. 321. Ἄγχεα] συμφύτους

Εἴ ποθεν ἐξεύροι μάλα γὰρ δριμύς χόλος αἰρεῖ·
 ὣς ὁ βαρυστενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν·
 ἦ πόποι, ἦ ῥ' ἄλιον ἔπος ἔκβαλον ἤματι κείνῳ,
 Θαρσύνων ἦρωα Μενόϊτιον ἐν μεγάροισιν· 32
 Φῆν δέ οἱ εἰς Ὀπόντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε ληΐδος αἴσαν.
 Ἄλλ' οὐ Ζεὺς ἄνδρεςσι νοήματα πάντα τελευτᾷ·
 Ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι 33
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ· ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νοστήσαντα
 Δέξεται ἐν μεγάροισι γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς,
 Οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καθέξει. *κειρί*
 Νῦν δ' ἐπεὶ οὔν, Πάτροκλε, σεῦ ὕστερος εἶμ' ὑπὸ γαῖαν,
 Οὐ σε πρὶν κτεριῶ, πρὶν γ' Ἔκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαι· 33
 Τεύχεα καὶ κεφαλὴν, μεγαθύμου σεῖο φονῆος·
 Δώδεκα δὲ προπάρουθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν καταμένοιο χολωθεῖς.
 Τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσι κείσεται αὐτῶς·
 Ἄμφι δὲ σὲ Τρῳαὶ καὶ Λαρδανίδες βαθύκολποι 34
 Κλαύσονται, νύκτας τε καὶ ἡμέατα δακρυχέουσαι,
 Τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα βίηφι τε δουρί τε μακροῦ,
 Πιείρας πέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.
 ὣς εἰπὼν ἐτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 Ἄμφι πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα 34
 Πάτροκλον λούσειαν ἄπο βρότον αἵματόεντα.
 Οἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἴστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
 Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ζύλα δαῖον ἐλόντες·
 Τάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέεσεν ὕδωρ ἐνὶ ἦνοπι γαλκῶ,
 Καὶ τότε δὴ λούσαν τε, καὶ ἤλευσαν λίπ' ἐλαίῳ· 35

σαντα· οὕτως Ἀχιλλεύς, βαρέως στενάζων ἐν Μυρμιδόνει, ἐθρήνει τοιαῦτα. Φεῦ, φεῦ! ἤπού γε μάτην μοι λόγος ἐκεῖνος ἔρριπται παρ' ἐμοῦ πρὸς Μενότιον· ἔφην γὰρ αὐτῷ πάλαι ποτὲ ἤξειν πάλιν Πάτροκλον εἰς Ὀποῦντα, Τροίαν τε συνεξελόντα, καὶ πολλὴν ἐπαγόμενον λείαν· ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων βουλευμὰτ' ἀτέλεστα πολλάκις ἐστὶ παρὰ τῷ Διὶ· ἀμφοῖν γὰρ ἡμῖν πέπρωται ὁμοῦ τὴν αὐτὴν γῆν ὧδε ποτὲ ἐρυθράναι τῷ αἵματι· οὐκέτι γὰρ καμὲ οὔτε πατήρ ὁ Πηλεὺς, οὔτε μήτηρ ἡ Θέτις ὄψεται νοστήσαντα οἴκαδε, ἀλλ' αὐτοῦ με γαῖα καθέξει· Νῦν δ', ὦ Πάτροκλε, ἐπειδὴ σου τεθνήξομαι ὕστερος, οὐ πρότερόν σε ταφῆς ἀξιόσω, πρὶν ἢ Ἕκτορος μὲν τὰ θ' ὄπλα καὶ τὴν κεφαλὴν ἐνταῦθα κομίσω· δυωκαίδεκα δὲ τέκνα ἀπὸ Τρώων πρὸ τῆς σῆς ἀποδειροτομήσω πυρᾶς, τῷ σῷ θανάτῳ οὕτως ἐπεξιῶν· μέχρι δ' ἂν ταῦτα γένηται, σὺ κείσῃ ἐνταῦθα παρὰ ταῖς ναυσὶ, νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέρας ἄταφος ἔτι ὑπὸ τε Τρωάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπων θρηνούμενος· ἃς ἡμεῖς γε πολλὰς εὐδαίμονας πόλεις πορθήσαντες, αἰχμαλώτους εἰλόμεθα.

Ὡς δὲ ἀπωλοφύρετο οὕτως, ἐκέλευσε τοὺς ἐταίρους θερμάναι ὕδωρ, ὅπως τὸν λύθρον ἐκπλύνειν τοῦ νεκροῦ· οἱ δὲ λέβητα παραγοῆμα ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἐπιθέντες, ὕδωρ ἐνέχεαν αὐτῷ· εἶτα ξύλων ὑποτεθειμένων, τὸ μὲν ὕδωρ ὑπὸ τοῦ πυρὸς κάτωθεν ἐπειγόμενον, ἐθερμαίνετο· αὐτοὶ δ' ὕστερον λούσαντες οὕτω τὸν νεκρὸν, ἤλειψαν· τὰ δὲ τραύματ' αὐτὰ ἐνεαετοῦς ἐνέ-

καὶ δασεῖς τόποις· 324. Ἄλιον ἔπος] μάταιον λόγον εἶπον. 325. Ὀπόεντα] Ὀποῦντα. 327. Ἀπίδος αἵσαν] μοῖραν λείας λαβόντα. 328. Τελευτᾶ] ἐκπληροῦ 329. Ἐρεῦσαι] τῷ ἡμετέρῳ αἵματι θαψαί. 341. Καμόμεσθα] μετὰ πόνου καὶ κινδύνου ἐλάσομεν. 342. Πιεῖρας] πλουσίας καὶ εὐδαίμονας. 348. Ἄμ-

Ἐν δ' ὠτειλὰς πλῆσαν ἀλείφατος ἐννεώροιο·
 Ἐν λεγέεσσι δὲ θέντες, ἐανῶ λιτὶ κάλυψαν
 Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς· καθύπερθε δὲ φάρεϊ λευκῶ.
 Παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα
 Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες.

355

Ζεὺς δ' Ἥρην προσέειπε κασιγνήτην ἄλογόν τε·
 Ἐπρηξας καὶ ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 Ἄνυσ' ἴσασ' Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· ἦ ῥά νυ σεῖο
 Ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο καρηκομῶντες Ἀχαιοί.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;

360

Καὶ μὲν δὴ πού τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι,
 Ὅσπερ θνητός τ' ἐστὶ, καὶ οὐ τόσα μῆδεα οἶδεν·

Πῶς δὴ ἔγωγ', ἣ φημι θεῶων ἔμμεν ἀρίστη,
 Ἀμφοτέρων, γενεῇ τε, καὶ οὐνεκα σὴ παράκοιτις
 Κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,
 Οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοτεσσαμένη κακὰ ῥάψαι;

365

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

Ἡφαίστου δ' ἴκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα
 Ἄφθιτον, ἀστερόεντα, μεταπρεπέ' ἀθανάτοισιν,
 Χάλκεον, ὃν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο Κυλλοποδίων.

370

Τὸν δ' εὐρ' ἰδρῶντα, ἐλισσόμενον περὶ φύσας,
 Σπεύδοντα· τρίπαδας γὰρ εἰκόσι πάντα ἔτευχεν,
 Ἐστάμεναι περὶ τοῖχον εὐσταθέος μεγάρου·

Χρῦσα δὲ σφ' ὑπὸ κύκλα ἐκάστω πρυθμῆνι θῆκεν,
 Ὅφρα οἱ αὐτόματοι θεῖον δυσαίατ' ἀγῶνα,
 Ἡὸ' αὐτίς πρὸς δῶμα νεοίατο, θαῦμα ἰδέσθαι.

375

Οἱ δ' ἦτοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὐατα δ' οὐπω
 Δαιδάλεα προσέκειτο· τὰ ῥ' ἤρτυε, κόπτε δὲ δεσμούς.

πληκην ἐλαίου· εἶθ' οὕτως ἄραντες, περιεκάλυψαν δι' ὄλου λεπτοτάτῃ ὀθόνη· ἔπειτ' ἐξετάνυσαν ἕτερον ἐπὶ τούτοις φάρος λευκόν· οὕτως οὖν οἱ Μυρμιδόνες ἐστῶτες περὶ τὸν Ἀχιλλέα διὰ πάσης νυκτὸς ὠλοφύροντο.

Ζεὺς δ' ἐν τούτοις γραφεὶς πρὸς τὴν Ἥραν, ἔφη. Ἐπράξας ὦ Ἥρα, ὃ πάλαι βουλομένη σοι ἦν, διεγείρασα τὸν Ἀχιλλέα· εἰκότως οὖν εἶποι τις ἄν, ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐκ σοῦ ἐγεννήθησαν.

Ἥρα δὲ πρὸς ταῦτα Αἰνότατε Ζεῦ, τίνα τοῦτον ἐφθέγγω λόγον; ἀνθρώπους γὰρ ὀρώμεν αὐτούς, θνητούς τε ὄντας, καίτοι ἐκ μικρῶν μὲν ὀρουμένους φρονημάτων, ἀλλ' οὖν ἀπεχθανομένους πρὸς τινὰς τῶν ὀμοφυῶν, καὶ σπεύδοντας ἐκ παντὸς ἀμύνεσθαι τρόπου· πῶς οὖν ἐγὼ, ἢ τῷ τε γένει καὶ τῷ γάμφῳ τῷ σῶ θεῶν ἀπασῶν διαφέρειν σεμνυνομένη, οὐκ ἤμελλον κακὰ βουλευσασθαι τοῖς Τρωσίν, οὓς τυγχάνω μισοῦσα;

Οὗτοι μὲν ταῦτα ἤριζον πρὸς ἀλλήλους· Θέτις δὲ ἤκεν εἰς τὸ δῶμα Ἡραίου, ὄλον χαλκοῦν, ἄφθαρτον, μεγαλοπρεπές· ὃ αὐτὸς ἐχάλκευσεν Ἡφαίστος· εὖρε δ' αὐτὸν παρὰ ταῖς φύσαις ἰδρῶτι ρέομενον· ἔσπευδε γὰρ χαλκεῦσαι λέβητας εἴκοσιν, ἐφ' ᾧ περιστῆσαι αὐτούς ἐν τῷ οἴκῳ, τροχὸν ἐκάστω χρυσοῦν ὑποθεῖς, ἵν' αὐτόματοι εἰσέρχονται εἰς τὴν πῶν θεῶν ἀγορὰν, καὶ πάλιν εἰς τὸ αὐτὸ ὀμοίως ἀποκαθίζονται· καὶ τὰ μὲν ἄλλα πάντα τέλος ἤδη αὐτῷ ἐσχίκει· αἱ δὲ λαβαὶ οὐπω· τούτων γὰρ τότε περὶ τοὺς δεσμούς καὶ

φισα] περιέβαλε. 35 γ. Ἐννεώροισ] ἐννεαετοῦς ἐλαίου. 35 α. Ἐκνῶ λιτί] πέπλω λεπτῷ τῷ ἀποικίλω. 36 α. Τελέσαι] κακὸν δηλονότι. ὡς ἐκ τῶν ἐπομένων, εἰ μήτις εἶποι, θεήθειαν προσφέρειν φίλω. 37 γ. Κυλλοποδίον] χωλός. 37 δ. Κόκλα] τροχός, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἀφ' ἐκνῶν εἰσέρχονται εἰς τὰς τῶν θεῶν συναλεύσεις. 378. Ἐχον τέλος] τὰ μὲν ἄλλα τατέλεστο, ὧτων δὲ ἐλλείποντο ἐν 379. Ἐσπετε δὲ δεσμοῦς] κατέσκηπτεν ἦλους, ἐφ' ᾧ τὰ οὐατα προσήκασαν.

Ὄφρ' ὄγε ταῦτ' ἐπονείτο ἰδυίησι πραπίδεςσιν, 380
 Τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.
 Τὴν δὲ ἶδε προμολοῦσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος,
 Καλὴ, τὴν ὤπαιε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
 Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ, 385
 Λίδοιή τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις.
 Ἄλλ' ἔπεο προτέρω, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω.
 Ὡς ἄρα φωνήσασα πρόσω ἄγε δῖα θεάων.
 Τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
 Καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν· 390
 Κέκλετο δ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, εἶπέ τε μῦθον·
 Ἥφαιστε, πρόμολ' ὧδε· Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει.
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
 Ἡ ῥά νύ μοι δεινὴ τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον!
 Ἡ μ' ἐσάωσ', ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο, τῆλε πεσόντα, 395
 Μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδος, ἧ μ' ἐθέλησεν
 Κρύψκει, χωλὸν ἔόντα· τότε ἂν πάθον ἄλγεα θυμῷ,
 Εἰ μὴ μ' Εὐρυνόμη τε Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,
 Εὐρυνόμη, θυγάτηρ ἀφορρόου Ωκεανοῖο.
 Τῆσι παρ' εἰνάστες χάλκεον δαίδαλα πολλὰ, 400
 Πόρπας τε γναμπτάς θ' ἔλικας, κάλυκας τε καὶ ὄρμους,
 Ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ· περὶ δὲ ῥόος Ωκεανοῖο,
 Ἀφρῷ μορμύρων, ῥέεν ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος
 Ἦδεν, οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
 Ἀλλὰ Θέτις τε καὶ Εὐρυνόμη ἴσαν, αἷ μ' ἐσάωσαν. 405
 Ἡ νῦν ἡμέτερον δόμον ἔχει τῷ με μάλα χρεῖω
 Πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζωάγρια τίνειν.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παράθεο ξεινήϊα καλὰ,
 Ὄφρ' ἂν ἐγὼ φύτας ἀποθείομαι ὄπλα τε πάντα.

πῶς ἦλους ἐνησχολεῖτο. Ἐν τούτοις δ' οὖν Χάρις ἢ λευκοκρήδεμνος, ἢ πηράκοιτις τοῦ Ἡφαιστοῦ, ἰδοῦσα προσιούσαν τὴν Θέτιν, ἀψαμένη αὐτῆς τῆς χειρὸς, ἔφη· Θέτι, τί τοῦθ' ὅτι εἰς τὸν ἡμέτερον ἦκες δόμον; πρότερον γὰρ ὡς ἡμᾶς θαμίζειν οὐκ εἴωθας· ἀλλ' ἄγ' εἴσελθε πρῶτον, ἵνα ξενίων τύχης, ὡς εἰκὸς, παρ' ἐμοῦ· καὶ ταῦτ' εἰποῦσα, εἰσήγαγεν. ἐκάθησέ τε αὐτὴν ἐπὶ θρόνου ἀργυροῆλου, καὶ ὑποπόδιον ὑπέθηκεν αὐτῇ τοῖς ποσίν· εἶθ' οὕτως ἐλθοῦσα πρὸς Ἡφαιστον, ἔφη· Ἡφαιστε, δεῦρ' ἐλθέ ὦδε· Θέτις γὰρ ἐλθοῦσα, ἔοικεν ἀξιῶν τυχεῖν τινος παρὰ σοῦ.

Ἡφαιστος δὲ πρὸς ταῦτα; Θέτις ὡς ἡμᾶς, ἢ σεβασμιωτάτη πασῶν τῶν θεῶν, ἢ ἔσωσέ με ἀδίκως πεπονητότα ὑπὸ τῆς μητρὸς, οὐρανόθεν κρύψαι με χωλὸν ὄντα ποτὲ βουλομένης; τότε δὴ πόλλ' ἂν ἔπαθον ἔγωγε, εἰ μὴ Θέτις αὕτη σὺν τῇ Εὐρυνόμῃ τῇ Ὠκεανοῦ ὑπεδέξατό με ἐν τῷ σπηλαίῳ, ἐνθα ἐννέα ἔτη ἐξῆς ἐχάλκευον πόρπας τε καὶ ἔλικας, κάλυκας τε καὶ ὄρμους, τοῦ Ὠκεανοῦ περὶ ῥιρέοντος σὺν ἀφρῶ καὶ ἤχῳ πολλῷ· ἤθει δέ με αὐτοῦ οὐδεὶς οὔτε θεῶν, οὔτ' ἀνθρώπων πλὴν τῶν εἰρημένων σωτήρων μοι τούτων· Νῦν δ' οὖν Θέτιδος πρὸς ἡμᾶς ἀφικομένης, δεῖ με πάντ' ἐάσαντα, τὰ ζωάγρια αὐτῇ ἀπυτίσαι· ἀλλ' ἴθι σὺ πρῶτον ξένια καλὰ αὐτῇ παρατίθει, μέχρις ἂν εὖ τὰ περὶ τὰς φύσας κἀγὼ διαθῆις, παρὰ γένωμαι.

401. Πόρπας καὶ τὰ ἐξῆς] πόρπας μὲν περόνας, δι' ὧν αἱ χλανίδες ἤρτηντα ἔλικας δὲ, τὰ ψέλλια, κάλυκας δὲ, σωληνίσκους τινάς, τὰς καὶ σύριγγας καλουμένας, ἐν αἷς τίθενται αἱ περόναι. ὄρμους δὲ τὰ περιτραχίλια. 405. Ἰσαν ἤδεσαν] περιεγένοντο. 41. Ζωάγρια] τῆς ζωῆς χαριστήρια. 410. Πέλωρ αἶπτεν]

Η, καὶ ἀπ' ἀκμοθέσιοι πέλωρ αἴητον ἀνέστη, 410
 Χωλεύων ὑπὸ δὲ κνήμασι βῶοντο ἀραιαί.
 Φύσας μὲν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρὸς, ἅπλα τε πάντα
 Λάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖς ἐπονείτο·
 Σπόγγω δ' ἀμφὶ πρόσωπα καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ,
 Λύχένα τε στιβαρὸν καὶ στήθεα λαχνήεντα 415
 Δῦ δὲ χιτῶν' ἔλε δὲ σκῆπτρον παχὺ, βῆ δὲ θύραζε,
 Χωλεύων ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι βῶοντο ἀνακτι,
 Κρύσειαι, ζῶησι νεήνισιν εἰοικυῖαι.
 Τῆς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσὶν, ἐν δὲ καὶ αὐδῆ,
 Καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἄπο ἔργα ἴσασιν. 420
 Αἰ μὲν ὑπαιθα ἀνακτὸς ἐποίπνυον· αὐτὰρ ὁ ἔρρων,
 Πλησίον, ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου ἴξε φαεινοῦ·
 Ἐν τ' ἄρα οἱ πῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν.
 Τίπττε, Θέτι τανύπεπλε, ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ,
 Αἰδοίη τα φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις. 425
 Αὔδα, ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἀνωγεν,
 Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα.
 Ἰφραιστ', ἧ ἄρα δὴ τις, ὅσαι θεαὶ εἰς ἐν Ὀλύμπῳ,
 Τοσσάδ' ἐνὶ φρεσὶν ἦσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρὰ, 430
 Ὅσα ἔμοι ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν;
 Ἐκ μὲν μ' ἀλλάων ἀλιάων ἀνδρὶ δάμασσεν,
 Λιάκίδη Πηληΐ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνὴν,
 Πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα· ὁ μὲν δὲ γήραϊ λυγρῷ
 Κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένοσ· ἄλλα δέ μοι νῦν 435
 Ἰῖδον ἐπεὶ μοι δῶκε γενέσθαι τε τραφέμεν τε,
 Ἐξοχον ἠρώων· ὁ δὲ ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·
 Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὡς γουνοῦ ἀλωῆς,

Ταῦτα δ' εἰπὼν , ἀνίστη ἀπὸ τοῦ ἀκμοθέτου κατῆσθολω-
 μένος, χωλαίνων μὲν, σπεύδων δέ· καὶ δὴ πρῶτον μὲν ἀπὸ
 τοῦ πυρὸς τὰς φύσας ἐτίθει· ἔπειτα τὰ, οἷς ἐργάζετο ὄπλοις,
 πάντ' ἀπέθετο συλλέξας εἰς λάρνακα ἀργυράν· εἶτα σπόγγον
 λαβὼν, τὴν περὶ τὰ πρόσωπα, αὐχένα τε, καὶ τὸ στῆθος ἀσ-
 θόλην ἐκυτοῦ ἀπεμύρξατο, τόν τε χιτῶνα περιβαλόμενος,
 καὶ τὸ σκῆπτρον λαβὼν, ἐξῆει τοῦ χαλκείου χωλαίνων ; ὑπὸ
 δυοῖν ἐκατέρωθεν θεραπευνίδων χρυσῶν ἀνακουφίζομενος· ὡς
 εἶδὼν εἰποις ἂν ζώσας εἶναι· ἐνὴν γὰρ αὐταῖς καὶ νοῦς, καὶ
 φωνή, καὶ ἰσχύς, καὶ τέχνη παντοία, ὑπὸ τῶν θεῶν αὐταῖς ἐν-
 τεθεῖσα· Παραγεγόμενος δὲ εἰς τὸ δῶμα, ἐκαθέσθη ἐπὶ θρόνου
 παρὰ τῇ Θέτιδι· καὶ δὴ ἀψάμενος αὐτῆς, ἤρξατο πυνθάνεσθαι
 οὕτω· Θέτι, σεβασμιωτάτη πασῶν, τί ποθ' ὧδε παρὰ προσ-
 δοκίαν ἐλήλυθας ὡς ἡμᾶς, μὴ πάνυ εἰωθυῖα πρότερον τοῦτο
 ποιεῖν; λέγε γὰρ, ὅτι ποτ' ἂν βουλομένη σοι ἦ, καὶ τεύξῃ
 γε παρ' ἐμοῦ τούτου προθύμως, εἰ μόνον ἐπ' ἐμοὶ τοῦτο κέοιτο.

Ἐπιστραφεῖσα δὲ ἡ Θέτις πρὸς αὐτὸν, ἤρξατο δακρυ-
 χέουσα λόγου τοιοῦδε· Ἔφαιστε, ἄρ' ἔσι τις τῶν θεῶν, ὅσαι γ'
 ἐν οὐρανῷ κατοικοῦσιν, ἧτις τοσούτων κακῶν ἐπειράθη,
 ὅσοις Ζεὺς ἐμὲ ἐνέβαλε μόνην; πρῶτον μὲν γὰρ ἐκ πασῶν
 Νηρηίδων ἐμὲ μόνην λαβὼν, ἐξεβίασεν ἀνδρὸς θνητοῦ τοῦ
 Πηλέως εὐνήν ὑποτλῆναι, μὴ βουλομένην· ἀλλ' ὁ μὲν, ὑπερ-
 γεγηρακῶς ἦδη, κεῖται οἴκοι τελέως ἐκλελυμένος· σὺ δέ μοι
 νῦν ἄλλο ἀκόπει· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ τούτου μοι παῖς ἐγένετο Ἀ-
 χιλλεὺς, ἀνατραφεὶς καὶ αὐξηθεὶς ὡς βλαστὸς ἐν γῆ λιπαρᾷ,

μέγα τι κατῆσθολημένον. 411. Ῥώοντο] ἐκινούτο ὑπὸ λεπτότητος. 415. Λα-
 χνήεντα] τετριχωμένα. 418. Ζωῆσι] ζώσας νεάνισιν εὐκείαις ἐμφυχοὶ γὰρ.
 421. Ἰπαῖθα] παριστάμεναι διηκόντων· ὁ δὲ ἔρρον, μολὶς ἐλθὼν πλησίον, φησί.

Νηυσὶν ἐπιπροέηχα κηρωνίσιν Ἴλιον εἴσω,
 Τρωσὶ μαχησόμενον, τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς, 440
 Οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηληϊῶν εἴσω.
 Ὅφρα δέ μοι ζώει καὶ ὄρα φάος Ἡελίοιο,
 Ἄχνηται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰούσα.
 Κούρην ἦν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
 Τὴν ἅψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων. 445
 ἦτοι ὁ τῆς ἀχέων, φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 Τρωῆες ἐπὶ πρύμνησιν ἐεῖλεον, οὐδὲ θύραζε
 εἴων ἐξιέναι· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
 Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον.
 Ἔνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠναίνετο λοιγὸν ἀμύναι· 450
 Αὐτὰρ ὁ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἅ τεύχεα ἔσσεν,
 Πέμπει δέ μιν πόλεμόνδε, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὄπασσεν.
 Πᾶν δ' ἤμαρ μάρναντο περὶ Σκαιῆσι πύλησιν·
 Καὶ νύ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων
 Πολὰ κακὰ ρέξαντα, Μενoitίου ἄλκιμον υἷον, 455
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ ἔκτορι κῦδος ἔδωκεν.
 Τοῦνεκα νῦν τὰ σά γούναθ' ἰκάνομαι, αἴ κ' ἐθέλησθα
 γίει' ἐμῷ ὠκυμόρῳ δόμεν ἀσπίδα καὶ τριφάλειαν,
 Καὶ καλὰς κνημίδας, ἐπισφυρίαις ἀραρυίας,
 Καὶ θώρηχ'· ὁ γὰρ ἦν οἱ ἀπίωλεσε πιστὸς ἑταῖρος, 460
 Τρωσὶ δαμείς· ὁ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχέων.
 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλιτὸς Ἀμφιγυήεις.
 Θάρσει, μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων.
 Αἰ γάρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ὦδε δυναίμην
 Νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἰκάνοι, 465
 ὡς οἱ τεύχεα καλὰ παρέσσεται, οἷά τις αὐτε
 ἀνθρώπων πολέων θαυμάσσεται, ὅς κεν ἴδῃται.

ἄριστος ἀπάντων ἡρώων, τοῦτον πέπομφα ἔγωγε σὺν ναυσὶν
 ἐς τὸ Ἴλιον Τρωσὶ μαχεσόμενον· καλῶς τοῦτο· ἀλλά γε νῦν
 οὐκέτ' ἔγωγ' αὐτὸν ὑποδέξομαι νοστήσαντα οἴκαδε· ὃ δ' αὔθις
 ἔτι τοῦ χρόνου ζῆ, καὶ τοῦτο ζῆ κακῶς, ἄλύων, καὶ ἀνιώμενος·
 ἐγὼ δ' ὅπως χρήσιμος αὐτῷ γένομαι οὐχ ἄρῳ, οὐδ' ὃ πόθεν τοῦτ'
 ἂν οἶατε εἶην· τὴν κόρην γὰρ, ἣν αὐτῷ ἀρετῆς γέρας ἐξεῖλον
 οἱ Ἕλληνες, ταύτην ὑπ' ὀργῆς ἔχει λαβὼν Ἀγαμέμνων· δι'
 ἣν ἐκεῖνος εἰς μεγίστην ἀθυμίαν ἐνέπεσεν· Ἐκ τούτων τοίνυν
 τῶν Τρώων πολλῇ ἐπιόντων ὑπεροχῇ, καὶ κατακλεισάντων
 τοὺς Ἕλληνας ἐν τῷ στενωπῷ παρὰ ταῖς ναυσὶν, ὥστε μη-
 κέτι δύνασθαι αὐτοὺς προκόψαι ἐς τὸ παντελές, ἐδεθήθησαν
 αὐτοῦ ἐξ ὑπαρχῆς οἱ γεραίτεροι θούριδος μνησθῆναι ἀλκῆς,
 πόλλ' αὐτῷ δῶρα ὑποσχόμενοι δώσειν, ὀνομάσαντες ἕκαστα·
 ὃ δὲ τὰ πρῶτ' ἀπειπάμενος τὴν βοήθειαν, ἔπεμψεν ὕστερον
 Πάτροκλον σὺν τοῖς Μυρμηδόσιν, ὑπ' αὐτοῦ πεισθεὶς τούτου,
 δούς αὐτῷ καὶ τὰ ὄπλα τὰ ἑαυτοῦ· καὶ δὴ ἐπιόντες οὔτοι
 ἐμάχοντο πανημέριοι παρὰ ταῖς Σκιαῖς πύλαις, προϊόντες εὐ-
 τυχῶς· καὶ εἶλον γ' ἂν τὴν πόλιν αὐτῆμαρ, εἰ μὴ Ἀπόλλων
 ἐπιθέμενος Πατρόκλῳ, ἀνεῖλεν αὐτὸν ἐν προμάχοις, κλέος
 προσθεῖναι βουλούμενος ἕκτορι· Τούτου οὖν ἕνεκα ἦκω, τῶν
 σῶν γονάτων λαβομένη, ὄπλα ἔτιρα τῷ υἱῷ μου δοῦναι δεη-
 σομένη, ἀσπίδα, περικεφαλαίαν, κνημίδας τε σὺν ἐπισφυρίοις,
 καὶ θώρακα ἐπὶ πᾶσι· τὰ γὰρ αὐτοῦ ἀπώλετο σὺν Πατρόκλῳ·
 ἐ δὲ, ἐπιπεσὼν κεῖται ὑποβρύχιος λύπη

Ἥφαιστος δὲ πρὸς ταῦτα· θάρσει αἰδοίκα Θετίς· ἔσται σοι
 ταῦτ' αὐτίκα γε μάλα, μηδὲν οὔτω τὴν σὴν περικλαιέτω
 καρδίαν· Εἴθε γὰρ ἦν μοι, ὅση μοι περίεστι δύναμις τοῦ
 τοιαῦτα καὶ αὐτῷ ὄπλα κατασκευάσαι, οἷον εἰς θαῦμ' ἄγειν
 τοὺς ἐνορῶντας, τοσούτην μοι εἶναι καὶ τοῦ θανάτου, ἐπει-
 δὲν παρῆ, αὐτὸν ἀπαλλάξαι.

ὣς εἰπὼν τὴν μὲν λίπεν αὐτοῦ, ἔη δ' ἐπὶ φύσας.
 Τὰς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψεν, κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι.
 Φῦσαι δ' ἐν χράνοισιν εἰκόσι πᾶσαι ἐφύσων, 470
 Παντοίην εὐπρηστον αὐτμὴν ἐξανιεῖσαι,
 Ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὐτε,
 Ὅπως ἦφαιστός τ' ἐθέλοι, καὶ ἔργον ἄνοιτο.
 Χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα κασσίτερόν τε,
 Καὶ χρυσοῦν τιμῆντα καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα 475
 Ὄηκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα· γέντο δὲ χειρὶ
 Ῥαιστῆρα κρατερὴν, ἐτέρηφι δὲ γέντο πυράγρην.
 Ποίει δὲ πρότιστα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 Πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαεινὴν,
 Τρίπλακα, μαρμαρέην, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμῶνα. 480
 Πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκεος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 Ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδυίησι πραπίδεςσιν.

Ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανὸν, ἐν δὲ θάλασσαν,
 Ἥελιόν τ' ἀκάμαντα, Σελήνην τε πλήθουσαν,
 Ἐν δὲ τὰ τεῖρεα πάντα, τὰτ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται, 485
 Πληϊάδας θ' Ἰάδας τε, τό τε σθένος Ὠρίωνος,
 Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν,
 ἥτ' αὐτοῦ σρέφεται, καὶ τ' Ὠρίωνα δοκεύει,
 Οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοστρῶν Ὠκεανοῖο.

471. Εὐπρηστον αὐτμὴν] τἀποτέλεσμα τοῦ ἐμφυσηματος βούλεται λέγειν. 472. Παρέμμεναι] ἄλλοτε μὲν παρεῖναι αὐτῷ σπεύδοντι, ἄλλοτε δὲ οὐ. 473. Ἄνοιτο] ἀνύοιτο. 477. Γέντο] ἔλαβε. 480. Τρίπλακα] τρίπτυχα. 485. Τεῖρεα] ἄστρα. 486. Πληϊάδες] αἱ Πληάδες ἑπτὰ ἀστέρας ἐν τῷ Ταύρῳ κείμενοι, Ἄτλαντος καὶ Πληϊόνος θυγατέρες μυθεύονται εἶναι, ἃν τὰ ὀνόματα Μαῖα, Ταυρίτη, Καλενώ, Μερόπη, Ἠλέκτρα, Στερόπη, Ἀκυόνη. — Ἰάδας τε] Ἰάδες δὲ οἱ ἐπὶ τῶν κέρατων τοῦ Ταύρου ἑπτὰ ἀστέρες· εἰσὶ δ' αὐταὶ αἱ Δωδωνίδες Νύμφαι, Ἀμβροσία, Κορωνίς, Εὐδώρη, Λιόνη, Λιτύλη, Πολυψῶ

Καὶ ταῦτ' εἰπὼν ἀπῆλθεν, αὐτοῦ καταλιπὼν τὴν θεόν·
 θεὸς δὲ παραχρῆμα τὰς φύσας παρὰ τῷ πυρὶ, ἐκέλευσεν
 αὐτὰς ἔργου ἔχουσαι· αἱ δὲ πεισθεῖσαι, ἐφύσων χωνείοις εἴ-
 κοσιν, ὅτε· μὲν σφοδρότερον, ὅτε δὲ καὶ ἡρέμα, ἢ αὐτῷ ἐδό-
 κει κατὰ τὸν καιρὸν ἄμεινον ἐς τὸ ἔργον ἔχειν· αὐτὸς δὲ
 εἰδῆρον ἐνετίθει σκληρὸν τῷ πυρὶ, κασσίτερόν τε, καὶ ἄρ-
 γυρον, καὶ χρυσόν· εἶτ' ἐμβαλὼν τὸν ἄκμονα ἐν τῷ ἀκμο-
 θέτῃ, ἔλαβε τῇ μὲν ραιστῆρα καρτερόν· τῇ δὲ λαιᾷ, τὴν
 πυράγραν· ἤρξατο δὲ πρῶτον χαλκεύειν τὸ σάκος, μέγα,
 στιβαρόν τε, καὶ πολυδαίδαλον, τρίπλακιν· ἄντυγι αὐτὸ πε-
 ριφράζας, ταῖς ἐξιούσαις τῶν μαρμαριγῶν ἐξαστράπτων·
 τὸν δὲ τελαμῶνα ὅλον ἀργύρου· τὸ δὲ σύνολον ἐκ πέντε
 πτυχῶν κατεσκευάσται· ἐν δ' αὐτῷ πολλὰ ποικίλα ἐνέσπαρ-
 ται πανταχοῦ καὶ σοφὰ ἐν τοῖς μάλιστα, καὶ ἄξιά γε δῆπου
 τῆς τοῦ θεοῦ ἐπινοίας.

Ἦν γὰρ ὄραξ ἐν αὐτῷ οὐρανόν τε ὅλον τετευγμένον, καὶ
 θάλασσαν· ἡλιόν τε ἀνάμαντα, καὶ σελήνην πλησιφαῆ· τάτε
 ἄστρα, οἷς οὐρανὸς ἐνοράται ἀγλαϊζόμενος· τὰς τε Πλειάδας
 καὶ τὰς Ύαδας σὺν Ωρίωνι τῷ καλῷ· καὶ ἐπὶ πᾶσι τὴν Ἄρ-
 κτον, ἣν καὶ ἄμαξαν οἱ πολλοὶ ὀνομάζουσιν, αὐτοῦ μὲν αἰεὶ
 περιστρεφομένην, ὥστε τῶν ἐν Ωκυανῷ λουτρῶν μὴ μετέχειν.

αἷς Διόνυσον ἀναθρέψαι ἐπέτρεψε Ζεὺς· καὶ κατὰδιωχθείσας ὑπὸ Λυκαῦργου,
 ἐλεήσας, κατεστέρισεν. — Ωρίων δὲ ἄστρον καὶ αὐτὸς ἐν οὐρανῷ μέγιστον·
 συγκυνηγετῶν γὰρ τῇ Ἀρτέμιδι, ἐπεχείρησεν αὐτὴν βιάσασθαι· ἔδὲ ὀργισθεῖ-
 σα, σκορπίον ἀνέδωκεν ἐκ τῆς γῆς· ἐς δακῶν αὐτὸν ἐν ἀστραγάλῳ, ἀπέκται-
 νεν· ἐλεήσας δ' ὁ Ζεὺς, κατεστέρισεν αὐτόν· διὸ τοῦ Σκορπίου ἐπιτέλλοντος,
 Ωρίων δύει. — Ἄρκτος ἢ καὶ Ἄμαξα ἀστερισμὸς περὶ τὸν βόρειον πόλον.
 Καλλιστοῦς γὰρ τῆς Λυκάονος ἐρασθεὶς ὁ Ζεὺς, ἐμίσητο κρύφα Ἥρας· ἐπι-
 γνεῦσα δὲ τοῦτ' ἐκείνη, μετέβαλεν αὐτὴν εἰς Ἄρκτον, προσταῆσασα Ἀρτέμιδι
 τοξεύσαι αὐτὴν ὡς θηρίον· Ζεὺς δ' ἐλεήσας κατηστέρσα. 488. Αὐτοῦ στρέ-
 φεται] περὶ τὸν πολικὸν κύκλον οὐδέποτε γὰρ δύει, ἀλλὰ μέχρι τοῦ ὀρίζοντος
 κατιέυσα, ἐπὶ πάντας πρὸς ἀνατολὰς περιούσῃ. —

Ἐν δὲ δῦο ποίησε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων 490
 Καλῆς· ἐν τῇ μὲν ῥα γάμοι τ' ἔσαν εἰλαπίνας τε
 Πύμφας δ' ἐκ θαλάμων, δαΐδων ὑπο λαμπομενάων,
 Ἡγίνεον ἀνὰ ἄστυ· πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει
 Κοῦροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 Αὐλοὶ φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες 495
 Ἰστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἑκάστη.
 Λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἔνθα δὲ νεῖκος
 ἐρώρει· δῦο δ' ἄνδρες ἐνεΐκεον εἵνεκα ποινηῆς
 Ἀνδρὸς ἀποφθιμένου· ὁ μὲν εὔχετο πάντ' ἀποδοῦναι,
 Δήμῳ πιφάσκων· ὁ δ' ἀναίνετο μηδὲν ἐλέσθαι. 500
 Ἄμφω δ' ἰέσθην ἐπὶ ἱστορι πείραρ ἐλέσθαι.
 Λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπυσον, ἀμφὶς ἀρωγοί·
 Κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἱ δὲ γέροντες
 Εἶατ' ἐπὶ ζεστοῖσι λίθοις, ἱερῶ ἐνὶ κύκλῳ·
 Σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἠεροφώνων· 505
 Τοῖσιν ἔπειτ' ἦϊσσον, ἀμοιβηδὶς δὲ δικάζον.
 Κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δῦο χρυσοῖο τάλαντα,
 Τῷ δόμεν, ὃς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα εἶποι.
 Τὴν δ' ἐτέρην πόλιν ἀμφὶ δῦο στρατοὶ εἶατο λαῶν,
 Τεύχεσι λαμπόμενοι· δίχα δὲ σφισιν ἦνδανε βουλή, 510
 Ἡὲ διαπραθέειν, ἢ ἄνδιχα πάντα δάσασθαι,
 Κτῆσιν ὅσῃν πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔργει·
 Οἱ δ' οὐπω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο.

Λοκεύει] παρατηρεῖ δεδιυῖα ἴσως ὡς κνηγέτην. 493. Ἡγίνεον ἦγον. 494.
 ἐδίνεον] ἐστρέφοντο κύκλῳ. 493. Ἐνεΐκεον] ἐφιλονείκουν· δύο τινὲς ἐνταῦθα
 δικάζονται περὶ φόνου· ὃν ὁ μὲν φονεύσας ἀποδεδωκέναι φησὶ λῦτρα· ὁ δ' ἐγ-
 καλῶν, μὴ εἰληφέναι μηδὲν· δύο δὲ τάλαντα χρυσοῦ καταθειμένα, ἐμελλοῦ
 δοθῆσθαι τῷ τὸ ἀληθὲς ἐπιδείξοντα. 500. Δήμῳ πιφάσκων] δεικνύς τῷ κρι-
 νῶ. 501. Ἐπὶ ἱστορι πείραρ ἐλέσθαι] ἐπὶ μάρτυσι πέρας τῶν διαφορῶν λαβεῖν.

Ἐπὶ δὲ τούτοις πόλεις ἐνήσαν δύο· ὧν θατέρα μὲν γάμοι ἐνορῶντο τελούμενοι, καὶ εἰλαπίνας γιγνόμεναι· νύμφαι τε ἐκ θαλάμων ἤδη προήκουσαι, καὶ ὑπὸ λαμπάσι περισσοῦσαι ἀνὰ τὴν πόλιν, ἐπιθαλαμίων ἀδομένων ἐπαίνων, καὶ ὄρχηστῶν πρὸς αὐλοὺς ἠχοῦντας, καὶ φόρμιγγας ὄρχουμένων· γυναῖκες δ' αὖ αἱ κατὰ τὴν πόλιν, ἑασταχοῦ προκύψασαι τῶν θυρῶν ἐθεῶντο σὺν ἡδονῇ τὰ γιγνόμενα· καὶ τὸ πλῆθος ἐν ἀγορᾷ ἀθρόον συνεληλυθὸς, ἐφ' ἐτέρῳ τῷ ἐνησμένιζεν· ἕρις γάρ τις ἐδόκει ἀνεγηγέρθαι δύο τινῶν περὶ θανάτου ποινηῆς· ὁ μὲν γὰρ φονεύσας ἐν ἀγῶνι ἦν ἀποδείξει, ὅτι πάντ' ἦν ἤδη θατέρῳ ἀποτετικῶς, καὶ οὐκέτι ὀφείλει αὐτῷ οὐδέν· ὁ δὲ οὐκ ἔφη λαβεῖν· δόξαν τοίνυν εἰς τὸ δικαστήριον αὐτοῦς εἰσαχθῆναι, ἴν' ὡς ὑπὸ μάρτυσι κριθεῖη τὰ δίκαια, οἱ μὲν λαοὶ ἐπευφημίσαντες, συνέρρεον ἑκατέρωθεν βοηθήσοντες· οἱ δὲ κήρυκες κωλύοντες, ἡσυχίαν ἄγειν ἐκέλευον· τὸ δ' αὖ δικαστήριον ἦν ἐν κύκλῳ κατεσκευασμένον, θρόνοις λίθου ξεστοῦ εὐ ἡσκημένοις ἐστεφανωμένον· ἐφ' ὧν οἱ γέροντες ἐδίκάζον καθεζόμενοι, προϊσταμένων τῶν κηρύκων, καὶ τὰ σκῆπτρα αὐτοῖς φερόντων· ἠνίκα γὰρ ἐβούλετό τις γνώμην εἰπεῖν, τότε ἀναστὰς τὸ σκῆπτρον ἐδέχετο· ἔκειντο δ' ἐν τῷ μέσῳ καὶ δύο τάλαντα χρυσοῦ τῷ τὰ δίκαια μᾶλλον εἰπόντι ἀποδοθησόμενα.

Ἐν δὲ τῇ ἐτέρᾳ πόλει αὖθις ἦσαν δύο στρατοὶ ἀντιπαρατεταγμένοι, ἑκάτεροι κατηγλαῖσμένοι τοῖς ἔπλοις· δίχα δὲ ἐφρόνου· οἱ μὲν ἐζῶθεν ἐβούλοντο πορθηθῆσαι τὴν πόλιν, ἢ γοῦν δίχα τὰ ἐν αὐτῇ διελόντες μετὰ τῶν ἔνδον, ἐλέσθαι ἑκατέρους τὸ μέρος· οἱ δὲ οὐκ ἔφασαν· ἠξίου δὲ ἐκείνησαντες

502. Ἐπήπυσον] ἐνήργουν 505. Ἐερροφάνων] μεγαλοφάνων. 506. Τάσιν ἦσαν]

Τεῖχος μὲν ῥ' ἄλογοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα
 ῥύατ', ἐφισταότες, μετὰ δ' ἄνδρες, οὓς ἔχε γῆρας· 513
 Οἱ δ' ἴσαν ἤρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 Ἄμφω χρυσεῖω, χρύσεια δὲ εἴματα ἔσθην,
 Καλῶ καὶ μεγάλῳ σὺν τεύχεσιν, ὥστε θεῶ περ,
 Ἀμφὶς ἀριζήλω λαοὶ δ' ὑπολιζονες ἦσαν.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὅθι σφίσιν εἶκε λοχῆσαι. 520
 Ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν,
 Ἐνθ' ἄρα τοῖγ' ἴζοντ', εἰλυμένοι αἶθοπι χαλκῷ.
 Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύω σκοποὶ εἶατο λαῶν,
 Δέγμενοι ὀππότε μῆλα ἰδοῖατο καὶ ἔλικας βοῦς.
 Οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δύω δ' ἅμ' ἔποντο νομῆες, 525
 Τερπόμενοι σύριγγι· δόλον δ' οὔτι προνόησαν.
 Οἱ μὲν τὰ προιδόντες ἐπέδραμον, ὧκα δ' ἔπειτα
 Τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πῶσα καλὰ
 Ἀργεννῶν οἴων κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας.
 Οἱ δ' ὡς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσίην, 530
 Εἰράων προπάραιθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
 Βάντες ἀρσιπόδων μετεκίαθον, αἶψα δ' ἴκοντο.
 Στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
 Βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκῆρεσιν ἐγχέησιν.
 Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὀμίλειον, ἐν δ' ὀλοή Κῆρ, 535
 Ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
 Ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖν·
 Εἶμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὦμῳσι δαφοινεὸν αἶματι φωτῶν.
 Ὀμίλειον δ', ὥστε ζωοὶ βροτοὶ, ἠδ' ἐμάχοντο,
 Νεκρούς τ' ἀλλήλων ἔρουον κατατεθνηῶτας. 540

οὖν τοιαύτα τοῖς σκῆπτροις ἀνίσταντο οἱ γέροντες. 513. Δόλον δ' ὑπεθαυμά
 ροντο] εἰς ἔναδραν πηρεσκευάζοντο. 515. ῥύατι] ἐρύλαττον. 526. οἱ δὲ ἴσαν

λόχον καθίσαι τοῖς ἐναντίοις, τοῖς τε πρεσβυτέροις καὶ γυναίξει καὶ τοῖς νεωτέροις τὴν τῆς πόλεως ἐπιτρέψαντες φυλακὴν. Ἐξελθόντων οὖν αὐτῶν ἠγεῖτο Ἄρης καὶ Ἀθηνᾶ, αὐτοὶ τε ὄλως διάχρυσοι, καὶ τὰ περὶ τὴν ἐσθῆτα ὁμοίως, καλοῖτε καὶ μεγάλοι, θεοπρεπεῖς τε καὶ ἀορίζηλοι ἐν λαοῖς ἐλάττωσι πολλῶ τὸ ἀνάστημα. Ἐλθόντες τοῖνυν, ὅπου ἐν καλῷ ἐνέδρας ἐδόκει εἶναι παρὰ ποταμῷ, ἐνθα μάλιστα τὰ ποίμνια εἰώθασιν πίνειν πρῶτον μὲν ἐκαθέσθησαν εὖ κακαλυμμένοι τοῖς ὄπλοις· εἶτα δύο κατασκόπους πέμψαντες πρόσω, ἐκέλευσαν αὐτοὺς, εἴπη πρόβατα ἴδοιεν, ἢ βόας, τὴν ταχίστην ἑαυτοῖς ἀπαγγεῖλαι. Ἰδόντες οὖν ἐκεῖνοι ἐρχόμενα ταῦτα πρὸς τὸν ποταμὸν, δύο δὲ ποιμένας κατόπιν ἐν σύριγγιν ἄδοντας, ἅτε δὴ ἀγνοοῦντας τὰ σκευωρούμενα ὑπ' ἐκείνων, δραμόντες ἀνήγγειλαν· οἱ δὲ, ὑποδραμόντες αἴφνης ἐκ τῆς ἐνέδρας, ἤλασαν μὲν τὰ κτήνη, ἀπέκτειναν δὲ καὶ τοὺς νομεῖς· θορύβου δὲ γενομένου, μαθόντες τοῦθ' οἱ πολέμιοι οἱ παρὰ τὴν πόλιν, ἀναβάντες ἐπὶ τοὺς ἵππους, ἐβόηθουν, ἧ τάχος εἶχον· καὶ καταστάντες ἐμάχοντο παρὰ τὸν ποταμὸν πρὸς ἀλλήλους· ἦν δ' ἀγίον μέγας, καὶ φόνος πολὺς· ἡ γὰρ ὀλεθρία μοῖρα σὺν τῇ Ἑριδι, ἐκασταχοῦ παραγινόμενη, καὶ ἰμάτιον αἵματι ἀνθρωπίνῳ βύσσινον περιβεβλημένη, ὃν μὲν ζῶντα ἔτι, ὃν δὲ νεκρὸν, καὶ χαμαὶ κατακείμενον, ἄλλαν δὲ ἤδη τετρωμένον παρέσυρε τοῦ ποδὸς ἀπὸ μέσης τῆς μάχης. οἱ δὲ μαχόμενοι διελέγοντο, ὡσπερ εἰ ἦσαν ζῶντες, καὶ τοὺς νεκροὺς ὑφαιρούμενοι ἀλλήλων, ἐσύλων·

οἱ ἐν ἡλικίᾳ ἐξῆλλον. 519. ὑπολίζοντες] ἐλάττωσι τῷ σώματι ὡς πρὸς τοὺς θεοὺς. 520. Εἶκας] ἐνεχώρησι. 521. Ἀρδμὸς ποτισμὸς, ἀπὸ τοῦ ἀρδμεῖσθαι, 528. Τάχοντ' ἀμφί] ἀπεχώρισαν τὰ ποίμνια. 531. Εἰράων] ἐν ταῖς ἀγοραῖς. 542.

Ἐν δ' ἐτίθει νεῖον μαλακὴν, πίσιραν ἄρουραν,
 Εὐρείαν, τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
 Ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα.

Οἱ δ' ὁπότε στρέψαντες ἰκοῖατο τέλσον ἀρούρης,
 Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιηδέος οἴνου
 Δόσκειν ἀνὴρ ἐπιών· τοὶ δὲ στρέψασκον ἀν' ὄγμους,
 Ἰέμενοι νειοῖο βαθείης τέλσον ἰκέσθαι.

Ἡ δὲ μελαίνετ' ὄπισθεν, ἀρηρομένη δὲ ἐφκει,
 Χρυσείη περ ἐοῦσα· τὸ δὲ πέρυ θάυμα τέτυκτο.

Ἐν δ' ἐτίθει τέμενος βαθυλήϊον· ἔνθα δ' ἔριθοι
 Ἥμων, ὄξειας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.

Δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πίπτον ἔραζε,
 Ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἐλλεδανοῖσι δέοντο.

Τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὄπισθεν
 Παῖδες δραγμαεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες,

Ἄσπερχές πάρεχον· βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
 Σκῆπτρον ἔχων ἐστήκει ἐπ' ὄγμου γηθόσυνος κῆρ.

Κήρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυὶ δαῖτα πένοντο,

Βοῦν δ' ἱερεύσαντες μέγαν ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες,
 Δαῖπνον ἐρίθοισιν, λεύκ' ἄλφιτα πολλὰ πάλυνον.

Ἐν δ' ἐτίθει σταφυλῆσι μέγα βρίθουσαν ἀλώην,
 Καλὴν, χρυσεῖν· μέλανες δ' ἀνά βότρυες ἦσαν·
 Ἐστήκει δὲ κάμαξι διαμπερὲς ἀργυρέησιν.

Ἀμφὶ δὲ, κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἔρκος ἔλασσαν
 Κασσιτέρου· μία δ' οἷη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτὴν,
 Τῇ νίσσοντο φορῆες, ὅτε τρυγόφην ἀλώην.

Τρίπολον] τρεῖς ἠροτριασμένην. 543. Δινεῦτες] σρέφοντες, ἤλαυνον. 544. Τέλσον
 ἐπὶ τέλος τῆς ἀρούρης. 546. Ἀν' ὄγμους] ἀνά τὰς αὐλακας. 553. Ἀμαλλοδετῆρες
 οἱ δέοντες τὰ δράγματα ὄπισθεν — ἐλλεδανοῖσιν] ἐν δεσμοῖς. 555. Δραγμαεύοντες
 οἱ τὰ δράγματα εἰς δεσμὸν ἐπισυνάγοντες ἐν ἀγκάλαις. 556. Βασιλεὺς] ὁ Δαῖς

Πλησίον δὲ τούτων τὰ τῆς γεωργίας εἰκονίζετο ἔργα, ἄρουρα λιπαρὰ καὶ βαθύγειος, τρεῖς ἐξαιρετασμένη· ἐν ἧ ἀρο-
τῆρες ἅμα πολλοί, οἱ μὲν ἔνθεν, οἱ δ' ἔνθεν τὰ ζεύγη ἦσαν
ἐλαύνοντες· ὅτε δὲ κατὰ τὸ τέρμα τῆς ἀρούρης ἐγένοντο,
ποτήριον οἴνου δοθέντος αὐτοῖς, λαμβάνοντες ἔπινον· εἶτα
στρέψαντες πάλιν, δευτέραν ἐξῆς ἤλαυνον αὐλακα, σπεύ-
δοντες τέλος ἐπιθεῖναι τῷ ἔργῳ· ἡ δὲ γῆ ὀπισθεν, καίτοι
χρυσόπαστος ἐν τῷ σάκει τυγχάνουσα, ἀλλὰ τοῖς γ' ὀρῶσι
παρεῖχε δύσκειον ὑπομέλαινα εἶναι· θαῦμα γὰρ ἦν τὸ γιγ-
νόμενον.

Παρὰ δ' αὖ τούτῳ, τέμενος παρέκειτο βαθυλήϊον, ἐνθα
ἐργάται, ὀξείας δρεπάνας φέροντες ἐν χερσίν, ἡμῶν δράγμα-
τα δὲ κατὰ πάντα τὸν ὄγκον, τὰ μὲν ἐξῆς κείμενα κατ'
ἀμᾶλλας, τὰ δὲ ἀμαλλοδέταις ἤδη δεόμενα εἰς δεσμάς· τρεῖς
γὰρ ἄνδρες εἶποντο τοῖς ἐρίθοις ἀμαλλοδετῆρες· πλείους δὲ
παῖδες ὀπισθεν αἶροντες τὰς ἀμᾶλλας, παρεῖχον αὐτοῖς· ἐφ'
ἅπασι δὲ βασιλεὺς κατὰ τὸ τέρμα τοῦ ὄγκου ἐστῶς, καὶ
σκῆπτρον ἐν χερσίν ἔχων, ἐθεᾶτο σὺν ἠδονῇ τὰ γινόμενα·
πορρωτέρῳ δὲ τούτων μικρὸν, κήρυκες ἕστασαν, ὑπὸ δρῶν
δεῖπνον τοῖς ἐργαζομένοις παρασκευάζοντες· οἱ μὲν, βοῦν
σφάζαντες μέγαν· αἱ δὲ γυναῖκες περὶ τὰ ἄλφειτα ἀσχολού-
μεναι.

Ἐχομένως δὲ τούτων αὖ πάλιν ὄρα τις ἄμπελοι ἔλην καλὴν,
ὄλην χρυσῆν, μέλασιν βρύθουσαν βότρουσιν· ἦν κάμακες κά-
τωθεν πεπηγότες ἀνέχουσιν ἀργυροῖ· τὸ δὲ περίφραγμα κύκλῳ
τάφρος κυανῆ κασσιτέρου· εἴσοδος δὲ μία, καθ' ἣν εἰσῆσαν
οἱ τρυγηταί, ἠνίκα καιρὸς λαμβάνοι· εἶδες δ' ἂν αὐτοῦ τη-

ἐπιπνον

της τοῦ χωρίου. 560. Πάλυνον] ἐλάσσον εἰς μάχην. 563. Κάμαξιν] ἐν σύλοις καὶ ἐφ'
ρυξίν ἐρειδομένη. 564. Κάπετον] βαθεῖαν τάφρον. 565. Ἀταρπιτὸς] ἀτραπὸς.
566. Νίσσαντο] εἰσῆρχοντο. 567. Ἄταλῆ] προτινῆ, ἐπιπικῆ. 570. Αἶνον] λίγον τίχ

Παρθενικαὶ δὲ καὶ ἡθεοὶ, ἀταλά φρονέοντες,
 Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιθδέα καρπόν.
 Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάϊς φόρμιγγι λιγείῃ
 Ἰμερόεν κιθάριζε· λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν
 Λεπταλή φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσοντες ἀμαρτῆ
 Μολπῆ τ' ἰυγμῶ τε ποσὶ σκαίροντις ἔποντο.

570

Ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραιράων·
 Αἰ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχατο κασσιτέρου τε·
 Μυκηθμῶ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόνδε,
 Πὰρ ποταμὸν κελάδοντα, παρὰ ῥοδανὸν δονακῆα.
 Χρῦσειοι δὲ νομῆες ἄμ' ἐστιχόωντο βόεσσιν,
 Τέσσαρες, ἐννέα δὲ σφι κύνες πόδας ἄργοι ἔποντο.
 Σμερδαλέω δὲ λέοντε δύ' ἐν πρώτῃσι βόεσσιν
 Ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὁ δὲ μακρὰ μεμυκῶς
 ἔλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον ἠδ' αἰζηοί.

575

580

Τὼ μὲν ἀναρρήξαντε βοὸς μεγάλῳ βοείην,
 ἔγκατα καὶ μέλαν αἶμα λαφύσσετον· οἱ δὲ νομῆες
 Λῦτως ἐνδίσαν, ταχέας κύνας ὀτρύνοντες.
 Οἱ δ' ἦτοι δακέειν μὲν ἀπετρωπῶντο λεόντων,
 Ἰστάμενοι δὲ μάλ' ἐγγὺς ὑλάκτεον, ἔκ τ' ἀλέοντο.

585

Ἐν δὲ νομόν ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
 Ἐν καλῇ βήσση, μέγαν οἶων ἀργεννάων,
 Σταθμούς τε κλισίας τε κατηρεφέας ἰδὲ σηκούς.

Ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,

590

νευράν λέγει ὡς ἐκ λίνου οὔσαν· ἢ ἀντὶ τοῦ τὴν ἐπὶ Αἰῶ τῷ Ἀπόλλωνι
 παιδὶ ᾠδὴν νηπίῳ ὄντι, καὶ ὑπὸ κυνῶν ποιμνικῶν διχασπασθέντι, πρώτῃν ἀ-
 θεῖσαν. 571. Ῥήσσοντες] κροτοῦντες ἐν ῥυθμῶ ἑμοῦ πάντες. 576. Ῥοδανὸν δὲ
 νακῆα] εὐκίνητον καὶ δόνακας, ἦτοι καλάμους ἔχοντα. 580. Ἐρύγμηλον] ἡ-
 γα μηκώμενον. 584. Ἐνδίσαν] ἐπέπιπτον παρορμῶντες. 590. Χορὸν]

Ἀριάδνης· ὃν Δαίδαχλος ἔστηπεν αὐτῇ ποτὲ ἐν Κνωσῶ· ἐν ᾧ
 ἤθεοι καὶ παρθένοι ἅμ' εὐειδεῖς, ἀλλήλων ἐγόμεναι ταινί-
 χεροῖν, ὠρχοῦντο εὐρύθμω· αἱ μὲν, λεπτοτάτας ἀμοργίδας
 ἐνδεδυμέναι, καὶ στεφάνοις εὐκνήσει τὴν κεφαλὴν ἐστεμ-
 μέναι· οἱ δὲ, χιτῶνας καθαρὸς περιβεβλημένοι, ὥσπερ
 ἔλαιον ἀποστίλθοντας, καὶ μαχαίρας ἔχοντας χρυσᾶς, ἐξ ἀρ-
 γύρων τελαμώνων ἀπαιωρούμενας· τοὺς τε πόδας, ὅτε μὲν,
 ὥσπερ κεραιεὺς τὸν τροχόν, κινουῦντες σὺν ῥυθμῷ κυκληδόν·
 ὅτε δὲ κατ' εὐθυωρίαν σὺν ἀλλήλοις προβαίνοντες· ὄχλος δὲ
 πέριξ πολὺς συνεῤῥύη θεασόμενος τὸν χορόν· δύο δὲ μάλιστα
 ἐν μέσοις αὐτοῖς, ἀλλητοῦ ἐξάρχοντος ὦδῆς, ἐκυβίστων.

Παρὰ δὲ τὴν ἄντυγα ἔσχατον τῷ σάκει ἐπαίησε πέριξ τὰ
 ὠκεάνεια ρεῖθρα· τοιοῦτον δὴ σοι τὸ σύνολον σάκος θεό-
 τευκτον ὄλωσ Ἀχιλλεῖ.

Ἐπεὶ δὲ ταῦτ' αὐτῷ καλῶς ὦδ' ἔσχεν, ἐποίησεν ἔπειτα
 τὸν θυρεὸν φαεινόν, ὡς τὸ πῦρ· εἶτα τὴν περικεφαλαίαν
 μεγάλην, καὶ ἀμφοτέρωθεν τοῖς κροτάφοις ἀρμόζουσαν, καὶ
 χρυσοῦν λόφον ἄνωθεν ἐπιβεβλημένην, ἐπιρρέποντα ἐφ' ἐκά-
 τερα, καὶ τελευτῶν τὰς κνημίδας σὺν ἐπισφυρίοις ἐκ κασ-
 σιτέρου.

Ταῦτα δὲ ποιήσας ὁ θεὸς Ἀχιλλεῖ, φέρων ἀνέθηκε τῇ
 μητρὶ αὐτοῦ· ἣ δὲ λαβοῦσα, ὦχετο εὐθύς, ὥσπερ τις ἰέραξ,
 κατὰ τοῦ Ὀλύμπου, προσοίσουσα ταῦτα τῷ παιδί.

ματα ἐλάμβανον προγαμιαῖα δῶρα· οἱ δὲ βόες ἦσαν τὰ τιμιώτερα. 596. Εἶτα
 εὐνήτους] ἡμερισμένοι ἦσαν εὐ νενησιμένους καὶ εἰργασμένους· — Ἦκα] ἡ-
 ρέμα· 597. Στεφάνος] κόσμον ἐπὶ κεφαλῆς. 599. Θρέξασκον] ἐν κύκλῳ ἔ-
 ρεχον. 600. Ἄρμενον] ἡμερισμένον πανταχῶθεν, σύμμετρον. 601. Παιρήσεται]
 παίρην λαμβάνει, εἰ κινεῖτο ῥαδίως. 602. Ἐπὶ στήχας] ἐπ' εὐθείας· 615. Ἦρηξ]
 κηχάπερ ἰέραξ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΙΔΩΝ Ἀχιλλεὺς τὰ ὄπλα ἀριστότενκτα ὄλωσ, ἠδέως
διετέθη· ἢ δὲ μήτηρ ὑποσχομένη ἀπερῦξεν αὐτῷ τὴν τοῦ
νεκροῦ σῆψιν, κελεύει σύλλογον τῶν ἀρίστων ποιησάμενον,
συμβουλευέσθαι· τούτου δὲ γερομένου, κηρύττει Ἀχιλλεὺς
τὴν τῆς μήριδος παραίτησιν· ὁμολογεῖ δὲ καὶ Ἀγαμέμνων
τὴν εἰς αὐτὸν ἀδικίαν, ὑποσχόμενος δώσειν οἱ καὶ τὰ
δῶρα εὐθύς. Ἀχιλλεὺς δὲ παρασιωπήσας τοῦτ' ἐν ὀλίγῳ,
ἐξαγγέλλει τὴν ἐξοδον εἰς τὴν μάχην· ἀλλ' Ὀδυσσεὺς ἀρ-
τιτείων, οὐ φησι τοὺς στρατιώτας ἀσίτους δύρασθαι ἀγω-
ρίσασθαι εἰς ἐσπέραν· καὶ εὐθύς κελεύει σίτον αἰρεῖσθαι.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Τ.

ἮΩς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὠκεανοῦ ροάων
Ἄρνυθ', ἴν' ἀθανάτοισι φῶς φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
Ἠδ' ἐς νῆας ἴκανα, θεῶν πάρα δῶρα φέρουσα.
Εὔρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὄν φίλον υἷον,
Κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἄμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Μύρονθ'· ἢ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο δῖα θεάων,
Ἴν τ' ἄρα οἱ φῶ χειρὶ, ἔπος τ' ἔρατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν.

ΤΟΥ Τ.

ἔπειτ' ἔλθων σὺν ἑταίροις ἑπτὰ, κομίζει Ἀχιλλεῖ τά τε
δῶρα καὶ τὴν Βρισηΐδα. Ἀγαμέμνων δὲ θύει ταῦρον Διὶ.
τῶν δὲ δῶρων ἀποκομισθέντων εἰς τὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος
σκηπτήν, ἰδοῦσα Πατρόκλον ἢ νεάνις, ὀδύρεται σφόδρα.
Ζεὺς δὲ πέμπει Ἀθηναίαν ἐμβαλοῦσαν ἰσχὺν Ἀχιλλεῖ,
ὥς μὴ θέλοντι ἄφασθαι τροφῆς· οὕτω περιθέμενος τὰ ὄπλα,
καὶ ἐπιβάς τοῦ δέγρον, πολλὰ ἐπετίμα τοῖς ἵπποις ἐπὶ τῷ
τοῦ Πατρόκλου θανάτῳ· ὧν ὁ ἕτερος, Ξάνθος δ' ὄνομα
αὐτῷ, ἀπολογούμενος πρὸς τοῦτ' ἀνθρωπίνῃ φωνῇ, προ-
λέγει αὐτῷ καὶ τὴν οὐκ ἐς μακρὰν αὐτῷ τελευτήν.

ΙΛΙΑΔΟΣ Τ.

Ἡ μὲν οὖν Ἥως ἀνήει ἐκ τῶν Ὠκεανείων ρεΐθρων, φῶς ἀθα-
νάτοις τε καὶ θνητοῖς ἀνακομιούσα. Θέτις δὲ ἀφίκετο εἰς τὸν
ναύσταθμον, τὰ πρὸς τοῦ θεοῦ δῶρα φέρουσα. εὔρε δὲ Ἀχιλ-
λέα περικεκαλυμμένον Πατρόκλῳ, καὶ κλάοντα σὺν πολλοῖς
τῶν ἑταίρων· μεταξὺ δὲ γενομένη, λαβοῦσα αὐτὸν τῆς χειρὸς,

3. Ἡδὲ] Θέτις. — θεῶ παρὰ] παρὰ τοῦ Ἠφαιστου. 9. Ἰότητι] τῆ βουλή

Τέκνον ἐμὸν, τοῦτον μὲν ἔασομεν, ἀχνύμενοί περ,
 Κεῖσθαι, ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν ἴστυτι δαμάσθη·
 Τύνη δ' Ἠφαιστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο,
 Καλὰ μάλ', οἷ' οὔπω τις ἀνὴρ ὤμοισι φόρησεν.

Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκεν
 Πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
 Μυρμηκδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλε τρόμος, οὐδέ τις ἔγλη
 Ἄντην εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Ὡς εἶδ', ὧς μιν μᾶλλον ἔδυ γόλως· ἐν δέ οἱ ἄσσε
 Δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων, ὥσει σέλας, ἐξεφάνθεν·
 Τέρπετο δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ἦσι τετάρπετο, δαίδαλα λεύσσω,
 Αὐτίκα μητέρα ἦν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Μῆτερ ἐμὴ, τὰ μὲν ὄπλα θεὸς πόρην, οἷ' ἐπιεικὲς
 Ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι.
 Νῦν δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 Δεῖδω, μή μοι τόφρα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
 Μυῖαι, καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠπειλάς,
 Εὐλάς ἐγγείνωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρόν·
 Ἐκ δ' αἰὼν πέφαται· κατὰ δὲ χροῖα πάντα σαπήη.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 Τέκνον, μή τοι τχυτά μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων.
 Τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκεῖν ἄγρια φύλα,
 Μυῖας, αἶ' ῥά τε φῶτας Ἀρηϊφάτους κατέδουσιν.
 Ἦνπερ γὰρ κῆταί γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν,
 Αἰεὶ τῷδ' ἔσται χροῖς ἔμπεδος, ἧ καὶ ἀρείων.
 Ἀλλὰ σύγ', εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς,
 Μῆνιν ἀποσιπῶν Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 Λῖψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσει, δύσει δ' ἀλκήν.
 Ὡς ἔρα φωνήσασα, μένος πολυδερσὲς ἐνήκεν·

παρεμυθεῖτο ταῦτα. Τέκνον ἐμὸν, τοῦτον μὲν νῦν εἴωμεν
καῖσθαι, καίπερ αὐτοῦ κηδόμενοι μάλιστα, ἐπειδὴ ἄπαξ
ἔδοξε τοῖς θεοῖς αὐτὸν ἀπαλλάξαι τοῦ βίου· σὺ δέ μοι δέξαι
δῶρα ταυτὶ λαβὼν παρ' Ἡφαιστού, οἷα οὐδεὶς τῶν βροτῶν
ἐφάνη πω φέρων.

Ταῦτα δὲ εἰποῦσα, κατέθηκεν αὐτὰ παρ' αὐτῷ· τῶν δὲ
ἠχησάνων, τρόμος εἶλε πάντας τοὺς Μυρμιδόνας, ὥστε μη-
δένα τλῆναι πρὸς αὐτὰ ἀντιβλέπειν. Ἀχιλλεὺς δὲ ἅμα ἰδὼν,
ἐπέτεινεν ἔτι τὸ πάθος πρὸς τοὺς πολεμίους, πῦρ ὄρων ὅλως·
λαβὼν δὲ τὰ ὄπλα, ἐνησμένιζεν ἐνδιατρίβων αὐτοῖς τῆ
θέα· εἶτα στραφεὶς πρὸς τὴν θεὸν, ἔφη ταῦτα. Μῆτερ ἐμῆ,
ὃ μὲν θεὸς δέδωκέ μοι τὰ ὄπλα ταῦθ', οἷα εἰκὸς ἦν θνητὸν
μὲν οὐ, ἀθάνατον δὲ κατασκευάσαι· ὥρα μοι τοίνυν περιθέσθαι
αὐτά· ἀλλ' ἐκεῖνο δεδίτεταί με, μὴ ὁ νεκρὸς μεταβαλὼν ζυ-
μώσει, περιστῆ εἰς αἰλᾶς καὶ κνώδαλα, τῶν μυιῶν κατα-
δυσῶν εἰς τὰ τραύματα.

Θέτις δὲ πρὸς ταῦτα· μηδὲν σοι, ὦ τέκνον, μελέτω τούτου·
μυίας γάρ, αἶ τὰ τῶν ἀνθρώπων σώματα κατεσθίουσιν, ἐμοὶ
μελήσει ἀποσοβεῖν· τοῦτο γάρ, καὶν ὄλον ἐνιαυτὸν ᾧδε κέηται,
οὐ παραλλάξει ἐκστάν· τάχα δ' ἂν καὶ ἄμεινον εἶη. Ἀλλὰ
σύγε συγκαλέσας νῦν τοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀρίστους, καὶ διαλ-
λαγὰς πρὸς Ἀγαμέμνονα ποιησάμενος, ὀπλίζου, καὶ μνησ-
θητι θούριδος ἀλκῆς. Ταῦτα δὲ εἰποῦσα, πρὸς τῷ ἐνόντι
καὶ ἕτερον οὐκ ὀλίγον ῥώμης αὐτῷ ἐνήκεν· καὶ δὴ αὐτὴ μὲν

τῶν θεῶν. 10. Τύνη δέ] σύδε. — Δέξο] δέξαι. 16. Αἰλᾶς ἐγγείωνται] γεν-
νήσωσι σκόληκας ἐν αὐταῖς ταῖς ὥραις, καὶ κακώσωσιν αὐτοῦ τὸ σῶμα. 27.
Ἐκ δὲ αἰὼν πάσσαι] ἕως οὐκέτι ἐστὶ καὶ θεός, μὴ σαπῆ. 30. ἀλακτεῖν] ἀποσοβεῖν.
31. Ἀρηιφάττου] ἐν πολέμῳ καὶ σιδήρῳ πεφρονεμένους. 35. Ἀποσιπῶν] ἄφρεις

Πατρόκλω δ' αὐτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρὸν
 Σταῆζε κατὰ ρινῶν, ἵνα οἱ χροῖς ἔμπεδος εἴη.

Αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῆνα θαλάσσης διὸς Ἀχιλλεύς. 40

Σμερδαλέα ἰάχων, ὤρσεν δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς.

Καὶ ῥ' οἴπερ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον,

Οἳ τε κυβερνῆται καὶ ἔχον οἴηϊα νηῶν,

Καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίταιο δοτῆρες,

Καὶ μὴν οἱ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν οὐνεκ Ἀχιλλεύς. 45

Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς,

Τὼ δὲ δύω σκάζοντε βάτην Ἄρεος θεράποντε,

Τυδεΐδης τε μενεπτόλεμος καὶ διὸς Ὀδυσσεύς,

Ἔγχει ἐρειδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἔλκεα λυγρά·

Καδδὲ μετὰ πρώτῃ ἀγορῇ ἴζοντο κίοντες. 50

Αὐτὰρ ὁ δεύτατος ἦλθεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

ἔλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ

Οὔτα Κρόων Ἀντηνορίδης χαλκῆρεϊ δουρί.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἀολλίσθησαν Ἀχαιοὶ,

Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς· 55

Ἄτρεΐδῃ, ἧ ἄρ' τι τὸδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον

ἔπλετο, σοὶ καὶ ἐμοὶ, ὅτε νῶϊ περ, ἀχνυμένω κῆρ,

Θυμοβόρῳ ἔριδι μενεήναμεν εἵνεκα κούρης.

Τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἄρτεμις ἰῶ,

ἧματι τῷ, ὅτ' ἐγὼν ἐλόμην Λυρνησὸν ὀλέσσας· 60

Τῷ κ' οὐ τύσσοι Ἀχαιοὶ ὀδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὔδας,

Δυσμενέων ὑπὸ χερσὶν, ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος.

Ἐκτορι μὲν καὶ Τρωσὶ τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς

Δηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι οἴω.

Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοι περ, 65

Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες, ἀνάγκη.

Νῦν δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πάυω χόλον· οὐδέ τί με χρῆ

παραχρήμα νέκταρ ἐρυθρὸν καὶ ἀμβροσίην ἐπέχει Πατρόκλω,
κατὰ τῶν ῥινῶν, ἵνα μή τις αὐτῷ ἐγγένηται σῆψις.

Ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς προΐων εὐθὺς παρὰ τὴν ἀκτὴν, καὶ ἀνα-
κεκραγῶς, παρεκκλεί τούτους ἀρίστους εἰς τὴν ἀγορὰν· οἱ δὲ ὤρ-
μηνται ὀμβρυμαδὸν, οὐχ ὅπως οἱ στρατιωτικοί· ἀλλὰ ναῦται
τε καὶ ἀρτοποιοὶ, καὶ ὅσοι γε πρόην παρέμενον ἐς τὰς ναῦς,
ἅπαντες πανταχόθεν ἔσπευδον εἰς τὴν ἀγορὰν, ἐπειδὴ ἴδοιεν
Ἀχιλλεὺς ἐκ τοσαύτης ἀργίας φανέντ' αὐτοῖς παρὰ προσδο-
κίαν· ἐν δὲ ταῖς, καὶ ἔτι δύο προσίεσαν ὑποσκάζοντες ὑπὸ
τῶν τραυματίων, Διομήδης καὶ Ὀδυσσεὺς, ἄμφω ἄριστοι,
καὶ θεράποντες Ἄρεως, ταῖς ἑαυτῶν ἐκάτερος ἐρείδόμενος
ἔγχεσιν· οὗτοι δὲ πρόωτοι ἐλθόντες, ἐκαθέσθησαν ἐν τῇ ἀγορᾷ·
ἔπειτ' Ἀγαμέμνων, τραυματίας καὶ αὐτὸς ὑπὸ Κόωνος τοῦ
Ἀντινορίδου γεγενημένος. Οὕτως οὖν ἐξῆς συνεληλυθότων
ἀπάντων, ἀναστὰς Ἀχιλλεὺς, ἔφη ταῦτα.

Ἀγάμεμνον, καλῶς γ' ἄρα οὕτως ἀμφοτέροις ἔσχεν ἡμῖν
εἰς τοῦτ' ἐλάσαι τῆς ἐριδος περὶ κόρης! ἦν εἴθε φθᾶς ἢ
Ἄρτεμις ἀπέκτεινεν ἔτι ἐν ναυσὶν, ὀπότ' αὐτὴν, Λυρνησὸν
ἐξελὼν, ἠγαγόμην ἐνταῦθα· οὐ γὰρ ἂν οὕτω τοσοῦτοι τῶν
Ἑλλήνων κατέστρεψαν, Τρωσὶ μὲν κλέος, ἐμοὶ δὲ καὶ σοὶ
τῆς μῆνιδος μνεῖαν ἐπὶ πολὺ τοῦ ἐσομένου τοῖς ἐπιγιγνομέ-
γοις καταλιπόντες· ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἔωλα ὄντα ἤδη, καὶ
ὀδωδύτα ἐῷμεν, ἐν ἡμῖν αὐτοῖς τὸ πάθος καταπέψαντες
ὄλω· νῦν γὰρ ἔγωγε τὴν μῆνιν ἀποτίθεμαι πάσαν· οὐδὲ γὰρ ἂν

42. Ἐν ἀγῶνι νεῶν] ἐν τῷ στρατοπέδῳ κατὰ τὰς ναῦς. 43. Οἰήσασθε] τοὺς εἰσάκτες. 47. Σκάζοντες] ὁ μὲν Τυδείδης καὶ ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς τὴν πλευρὰν προθείς κατὰ συμπό-
θειαν ταύτης ἐδόκει χωλαίνειν. 51. Δεύτατος] ἔσχατος. 56. Ἢ ἄρτι τόδε ἄρειον]
καλῶς ἄρ' ἡμῖν ἔχει ταῦτα οὕτω γεγόμενα· ἐν ἧθει δέποις καὶ εἰρωνικῶς
ἂν εἶη ταῦτα ἀναγνωστέα. 65. Προτετόχθαι] ἐῷμεν ταῦτα ὡς παποημένον

Ἀσκέλειω; αἰεὶ μενεαίνεμεν· ἀλλ' ἄγε θάσσοιν
 Ὀτρυνον πόλεμόνδε καρηκομόωντας Ἀχαιοῦς,
 Ὄφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἔλθων, 70
 Αἷ κ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰαυεῖν· ἀλλὰ τιν' οἴω
 Ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν, ὅς κε φύγησιν
 Διῆου ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχροσ ἡμετέροιο.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχώρησεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 Μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλείωνος. 75
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 [Αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς.]

Ἢ φίλοι, ἦρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρης,
 Ἔσταότος μὲν καλὸν ἀκούειν, οὐδὲ ἔοικεν 80
 Ἰββάλλειν χαλεπὸν γὰρ, ἐπιστάμενόν περ ἐόντα.

Ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὀμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι,
 Ἢ εἶποι; βλάβεται δὲ λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής.
 Πηλεΐδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείζομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Σύνθεσθ', Ἀργεῖοι μῦθόν τ' εὖ γινῶτε ἕκαστος.

Πολλάκι δὴ μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον, 85
 Καί τέ με νεικείσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἰτίος εἰμι,
 Ἀλλὰ Ζεὺς καὶ Μοῖρα καὶ ἠεροφοῖτις Ἐρινύς,
 Οἴτε μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἄγριον ἄτην,
 Ἥματι τῷ, ὅτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπηύρων.

Ἀλλὰ τί κεν ρέζαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ. 90
 Πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἣ πάντας ἀᾶται,
 Οὐλομένη· τῆς μὲν θ' ἀπκλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὔδει
 Πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἦγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει.
 Βλάβπτους' ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὖν ἕτερόν γε πέδησεν.

ἔστιν ὡς γιγεννημένα καὶ μὴ ἀπογιγνώμενα. 72. Γόνυ κάμψειν οἴκαδε ἐπανάξειν.
 79. Ἔσταότος] ἀποδοτέον τοῦτο μᾶλλον ἂν εἴη κτητικῶς εἰς τὸ Καλὸν ἔργον

βουλοίμην ἔτι κρατεῖσθαι· σὺ δ' ἄγε νῦν παρακλείου τοῖς Ἕλλησιν ἐπὶ μάχην, ἵν' ἴδωμεν, εἰ ἔτι τλαῖεν οἱ Τρῶες ἐμοῦ ἀντεπεξίοντος, αὐλίζεσθαι παρά ταις ναυσίν· ἀλλ' οὐχ ἠδέως ἕκαστος αὐτῶν οἴκαδ' ἐπανελθὼν, ἀναπαύσεται, εἴγε τὸν παρ' ἐμοῦ θάνατον ἀποφύγοι. Ὁ μὲν ταῦτ' εἶπεν.

Οἱ δὲ ἥδιστ' ἀκηκόασι ἀπειπόντος αὐτοῦ τὴν μῆνιν· ἐκ δὲ τούτου Ἀγαμέμνων ἤρξατο λέγειν ἐν μέσοις τοιαῦτα, οὐκ ἀναστὰς ἐκ τῆς ἔδρας. Ὡ φίλοι ἥρωες Ἕλληνες, θεράποντες Ἄρεως, καλὸν μὲν καθ' ἡσυχίαν καὶ σὺν κόσμῳ ἀκρόασι τῶν λεγομένων ποιῆσθαι, μηδὲν ὑπεμβάλλοντας αὐτοὺς μηδὲ ὑποκρούοντάς τι μεταξὺ, καὶ εἴ τις σὺν λόγῳ τι ἔχοι λέγειν· ἐν γὰρ πολλῷ τῷ θορόδῳ ὅ,τ' ἀκούων ἀζύνητος ἔσται, καὶ ὁ λέγων, κἄν φωνασκείας τις τύχη ὦν, ἀσυντελής καὶ ἄπρακτος καταθήσεται· Νῦν σὺν ἐγὼ μὲν ἀποκρίνασθαι βούλομαι πρὸς τὰ εἰρημένα Ἀχιλλεῖ· ὑμᾶς δ' ἀκούσαντας πάντα, συναινέσαι τοῖς λεγομένοις, ὡσθ' οὕτω καὶ ὦν τινὲς μου κατεῖπον, πολλάκις ἐρίσαντες, συνιέναι· οὐ γὰρ ἂν ἔγωγε αἴτιος εἶην τῶν δεινῶν. Ζεὺς δ' αὐτὸς καὶ Μοῖρα, καὶ ἡ καταχθόνιος Ἑρσίνυς· οἱ τότε ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ, ὅπῃ ἀφειλούμην τὴν Βρισηΐδα, βλάβησιν με γνόντες, τοιαῦτά με ποιεῖν ἐξεδίδαξαν· τί γὰρ εἶδει με ποιεῖν, τῆς Ἄτης, θυγατρὸς οὔσης τοῦ Διὸς πρεσβυτάτης, δυναμένης ὅ,τι ἂν βούληται; αὕτη γὰρ ἀπαλόπους οὔσα, ἐπὶ γῆς μὲν οὐ, ἐπὶ δὲ τῆς τῶν ἀνθρώπων κορυφῆς βαίνει ἀεὶ παραβλάπτουσα· ἐμβαλοῦσα γὰρ ἔριν τισίν, ἀεὶ τὸν ἕτερον ἐβλάψε· καὶ τί δεῖ

οἶον καλὸν ἐστὶν ἐστῶτα καθ' ἡσυχίαν ἀκούειν, καὶ μὴ ὑποβάλλειν, ὑποκρούειν καὶ διακρίπτειν τὸν λέγοντα. 81. Ἀνδρῶν δέ] ἀνδρῶν γάρ. 83. Ἐνδείξομαι ἀποληγήσομαι. 87. Ἡεροφυίτις] ἡ διὰ σκοτούς ἰούσα, ἢ ἡ ἐν τῷ ζόφῳ κάτω διατιομένη. 93. Πύλονατι] οὐ προσπελάζει τῇ γῆ, εἰσὶναι δὲ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν ἀνθρώπων. 94. Κατὰ δ' οὖν] ἕνα γούν τινα τῶν πολλῶν κατέδησε. 95. Ἀσσατο] ἐβλάψε. 97. Θῆλος ἐούσα] κίττι γυνὴ εἶσα, οἶον ἄφρων. 99. Εὔσε-

Καὶ γὰρ δὴ νύ ποτε Ζῆν' ἄσατο, τόνπερ ἄριστον 95
 Ἄνδρῶν ἠδὲ θεῶν φασ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
 Ἥρη, θῆλυς εὐῶσα, δολοφροσύνης ἀπάτησεν,
 Ἥματι τῷ, ὅτ' ἔμελλε βίην Ἡρακληΐην
 Ἀλκμήνη τέξασθαι εὐστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
 ἦτοι ὄγ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσιν· 100
 Κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ πᾶσαι τε θεαῖναι,
 Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀνώγει,
 Σήμερον ἄνδρα φώσδε μογοστόκος Εἰλειθυία
 Ἐκφανεῖ, ὃς πάντεσσι περικτιόνεσσι ἀνάξει,
 Τῶν ἀνδρῶν γενεῆς, οἷθ' αἵματος ἐξ ἑμεῦ εἰσίν· 105
 Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
 Ψευστήσεις, οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις.
 Εἰ δ', ἄγε νῦν μοι ὄμοσον, Ὀλύμπιε, καρτερόν ὄρκον,
 Ἥμῃν τὸν πάντεσσι περικτιόνεσσι ἀνάξειν,
 Ὃς κεν ἐπ' ἧματι τῷδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικὸς 110
 Τῶν ἀνδρῶν, οἱ σῆς ἐξ αἵματος εἰσι γενέθλης.
 Ὡς ἔφατο· Ζεὺς δ' οὔτι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
 Ἀλλ' ὄμοσεν μέγαν ὄρκον· ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη.
 Ἥρη δ' αἰῶσα λιπὲν ρίον Οὐλύμποιο,
 Καρπαλίμως δ' ἔκετ' Ἄργος Ἀχαιϊκὸν, ἐνθ' ἄρα ἤδη 115
 Ἰφθίμην ἄλογον Σθενέλου Περσηϊάδαο.
 Ἥ δ' ἐκύει φίλον υἷόν· ὁ δ' ἑβδομος ἐστήκει μείς·
 Ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φώσδε, καὶ ἠλιτόμηνον ἐόντα,
 Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, σχέθε δ' Εἰλειθυίας.
 Αὐτὴ δ' ἀγγελεύουσα, Δία Κρονίων προσηύδα. 120

φάνῳ] εὐ τετειχισμένῳ, ὡς ὑπὸ Ἀμφίονος καὶ Ζήθου. 116. Ἄλογον] τὴν Λευ-
 κίππην, ἢ Νικίππην, ἢ Αὐτίθειαν. Σθενέλος δὲ υἱὸς ἦν Περσέως καὶ Ἀνδρομέ-
 δης τῆς θυγατρὸς τοῦ Κηφέως βασιλέως τῆς Αἰγύπτου, ἐξ οὗ Εὐρυσθεύς. 117.
 Μείς μείνους] ὁ μῆν. 118. Ἐκ δὲ ἄγαγε πρὸ] προεξήγαγε δὲ αὐτὸν ἐς τὸ φῶς

λέγοντα τὰ πολλὰ, ἐπιμηκύνειν τὸν λόγον; οὐχὶ καὶ Δί' αὐτὸν ὄν ἄριστον τῶν θεῶν ἀπάντων φαμὲν γενέσθαι, ἔβλαψεν αὕτη πολλάκις; καὶ οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡ Ἥρα αὕτη, θῆλυς οὔσα θεός, αὐτὸν ἐξηπάτησεν, ὁπόθ' ἡ Ἀλκμήνη ἐν Θήβαις ἔμελλε τέξασθαι Ἡρακλέα. Ζεὺς γὰρ τότε σύλλογον τῶν θεῶν ποιησάμενος, ἐνεκαυχῆσατο πρὸς αὐτήν, εἰπὼν τάδε. Ἀκούσατέ μου, ὅσοι θεοὶ πάρεστε, ὅσαιτε θεαίναι, ἃ γινώσκω· ἴστε γὰρ τήμερον, ὡς ἡ Εἰλείθυια ἄνδρ' ἐκφανεῖ ἐς τὴ φῶς· ὅς τῶν τε πέριξ ἀνθρώπων, καὶ ὅσοι γ' ἐκ τοῦ ἐμοῦ γεγέννηται αἵματος, πάντων ἄρξει.

Ἥρα δὲ πρὸς ταῦτα σὺν δόλφ' ἀπίθανα ταυθ' ἡμῶν, ὦ Ζεῦ, δοκεῖς λέγειν· οὐ γὰρ δοκεῖμοι κατορθωθήσεσθαι· ἡ δευρῶ μοι ὄμοσον, ἢ μὴν πάντως τοιοῦτον ἄνδρα τεχθήσεσθαι τήμερον, οἷος τῶν τε πέριξ πάντων, καὶ οἷς ἡ γέννησις ἐκ σοῦ ἔστιν, ἄρξει.

Ζεὺς τοίνυν μὴ ὑπονοήσας, οὗς ἐκείνη ἐτολύπευε δόλους, ὤμοσεν ταῦτα, ἐξ οὗ πολλὴν βλάβην ἐπέστυρεν ἑαυτῷ· ἡ δὲ Ἥρα καταλιποῦσα παραχρῆμα τὸν οὐρανὸν, παρ' αὐτὸ τὸ ἄργος εὐθύς ἦν· ἐνθα ἤδει τὴν Σθενέλου γυναῖκα, ἔβδομον ἤδη κύουσαν μῆνα· ταύτη μὲν οὖν τὴν γέννησιν παρὰ καιρὸν ἐξεβίασεν, τῇ δὲ Ἀλκμήνη τανάπαλιν διεκώλυσεν· εἴτ' ἀναβάσα εἰς τὸν οὐρανὸν, φησὶ πρὸς τὸν Δία. Ζεῦ πάτερ, ἀκή-

ἠλιτόμενον, τούτεστι διημεκρτικῶτα τῶν μηνῶν. οὐ γὰρ ἐννέα ἦν μηνῶν ἀλλ' ἐπτὰ. Ζεὺς γὰρ μιγείει Ἀλκμήνῃ τῇ Ἥλεκτρονος, ἔγκυον ἐποίησε· μελλούσας δὲ τίθειν, ὤμοσεν ἐν θεοῖς τὸν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γεννηθέντα βασιλεύσειν τῶν ἐξ αὐτοῦ· Ἥρα δὲ ζηλότυπος οὔσα τῇ μὲν Ἀλκμήνῃ τὰς ἐδίνας ἐπέσχε· τὴν δὲ Λευκίππην τὴν Σθενέλου γυναῖκα τεκεῖν ἐποίησεν, ἥδη κυοφοροῦσαν, Εὐρυσθέα ἐπτάμηνον· καὶ τούτου βασιλεὺς ἀντικαθίσταται Εὐρυσθέης κατὰ τὸν

Ζεῦ πάτερ, ἀργικέραυνε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω.

Ἦδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλὸς, ὃς Ἀργείοισιν ἀνάξει,

Εὐρυσθεὺς, Σθενέλοιο παῖς Περσηϊάδαο,

Σὸν γένος· οὐ οἱ ἀεικὲς ἀνασσεύμεν Ἀργείοισιν.

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄχος ὄξυ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν. 125

Αὐτίκα δ' εἶλ' Ἄτην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο,

Χωόμενος φρεσὶν ἦσι, καὶ ὤμοσε καρτερόν ὄρκον,

Μή ποτ' ἐς Οὐλυμπόν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα

αὐτίς ἐλεύσεται Ἄτην, ἢ πάντας ἄαται.

Ὡς εἰπὼν, ἔρριψεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος,

130

Χειρὶ περιστρέψας· τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνθρώπων.

Τὴν αἰεὶ στενάχεσθ', ὅθ' ἐὼν φίλον υἷὸν ὀρώπο

ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα ὑπ' Εὐρυσθέως ἀέθλων.

Ὡς καὶ ἐγὼν, ὅτε δ' αὐτε μέγας κορυθαίολος ἔκτωρ

Ἀργείους ὀλέσσειεν ἐπὶ πρύμνησι νέεσσιν,

135

οὐ δυνάμην λελαθέσθ' Ἄτης, ἢ πρῶτον ἀάσθην.

Ἄλλ' ἐπεὶ ἀασάμην, καὶ μευ φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,

Ἄψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα·

Ἄλλ' ὄρσειν πόλεμόνδε, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς.

Δῶρα δ' ἐγὼν ὄδε πάντα παρασχεῖν, ὅσση τοι ἐλθὼν 140

Χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς.

Εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐπαιγόμενός περ Ἄρηος·

Δῶρα δέ τοι θεράποντες, ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐλόντες,

οἴσουσ', ὄφρα ἴδῃαι, ὅ τοι μενοεικέα δώσω.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς. 145

τοῦ Σιδος ὄρκον. 136. [Ἐἶλεν Ἄτην] λαβὼν τὴν Ἄτην τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, ἔρριψεν αὐτὴν ἀπὸ θελοῦ θεσπεσίου. 127. Καρτερόν ὄρκον] τὸ τῆς Στυγὸς ὕδαρ-
παῖδα δὲ ὠκεανοῦ τὴν Στύγα τιμιωτάτην βούλονται εἶναι τῶν ἀδελφῶν ἀ-
πασῶν· εἰ δὲ ἀμφὶ τὸν Κρόνον Τιτᾶνες τοῖς ἀμφὶ τὸ, Δία γειωτέρους θεοὺς πᾶς

κρας τί τῶν καινῶν, ὃ μάλιστα γεγένηται τήμερον; Εὐρυσθέως ὁ Σθενέλου τοῦ Περσείδου ἀνὴρ ἀγαθός, ἐκ σοῦ καταγόμενος, ἐς τὸ φῶς προσήλυθε σήμερον, εἰκότως οὖν οὗτος Ἀργείων ἄρξει.

Ταῦτα μὲν ἐκείνη· ἀλλὰ τοῦτο δεινῶς ἐκείνου καθήψατο τῆς ψυχῆς· διὸ λαβὼν τὴν Ἄττην σὺν ὀργῇ ἀπὸ τῶν πλοκάμων, καὶ μέγαν ὁμόσας ὄρκον, ἧ μὴν μηκέτι οὔτ' ἐς Ὀλυμπον, οὔτ' ἐς οὐρανὸν ἀναθήσεσθαι, ὡς ὁμοίως βλάπτουσιν πάντας, περιστρέψας τῇ χειρὶ, ἀπεσφενδόνησεν αὐτὴν εἰς τὴν γῆν· ἔνθα νῦν τὰ τῶν ἀνθρώπων λυμαίνεται πράγματα· αὐτὸς δὲ βαρέως τὸ περὶ Εὐρυσθέως γενόμετον ἤνεγκεν, ἀνάγκην ἑρῶν Ἡρακλεῖ ἐσομένην τοὺς παρ' Εὐρυσθέως προτενουμένους ἄθλους ἐκτελεῖν· Οὕτως οὖν συνέβη κάμοι, ἐπειδὴ ἅπαξ ὁ, τε Ζεὺς ἔθηκέ με ἀνόητον, καὶ ἡ Ἄττη παρέβλαψεν, ὥστε μηκέτι με δύνασθαι μὴ μεμνήσθαι αὐτῆς, πολλῶν ὑφ' Ἐκτορος παρὰ τῷ ναυστάθμῳ ἤδη κτεινομένων Ἑλλήνων· Τέως δ' οὖν λήθη πάντων ἐκείνων ἔστω· Σὺ δ', ὦ Ἀχιλλεῦ, δῶρα ἤδη δεξάμενος παρ' ἐμοῦ, ὅσα σοι Ὀδυσσεὺς οὕτως ἰχθὺς ἐλθὼν ὑπέσχετο παρ' ἐμοῦ, αὐτὸς τε ἀνὴρ γενοῦ ἀγαθός, καὶ τοῖς ἄλλοις παρακελεύου· εἰ δὲ θέλεις πρὸς βραχὺ παραμεῖναι (δοκεῖς γὰρ μοι ἤδη ἀσπαίρειν πρὸς μάχην) αὐτίχ' οἱ θεράποντες οἴσουσι ταῦτα ἀπὸ τῆς νεῶς· ἴν' αὐτοῖς ἐπίδης ὀφθαλμοῖς, ὄσης φιλοτιμίας καὶ λυμπρότητος ἔχονται ταῦτα.

Ἀχιλλεὺς δὲ πρὸς ταῦτα· Ἀγάμεμνον κύδιστε, δῶρα μὲν

λεμον ἦραντο· συμμαχίας δὲ γενομένης, ἡ Στύς πρώτη πάντων σὺν τοῖς παῖσιν ἐαυτοῖς ἐδοθήθη τῷ Διὶ, καὶ διὰ τοῦτο ἐτιμήθη παρὰ τῶν συμμάχων τὰ μάλιστα, ὥστε τὸ ὕδωρ αὐτῆς τῆς ἐν ἄδου πηγῆς ὄρκον αὐτοῖς εἶναι μέγιστον 132. Στενάχεσσι] ἀνέστησε δὲ αὐτὴν τὴν Ἄττην ὁ Ζεὺς. 138. Ἀρέσαι] ἐν ἀρμονίᾳ γενέσθαι, συμβιβασθῆναι. 140. Πηρασχήν] ἐθέλω δεῦναι. 148. Πάσα

Ἄτρεΐδῃ κύδιπτε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον, 146
 Δῶρα μὲν, αἶ κ' ἐθέλησθα, παρασχέμεν, ὡς ἐπιεικὲς,
 ἦτ' ἐχέμεν, πάρα σοί· νῦν δὲ μνησώμεθα χάριτος
 Δίψα μάλ'· οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπεύειν ἐνθάδ' ἐόντας,
 Οὐδὲ διατρίβειν· ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον. 150
 ὧς κέ τις αὐτ' Ἀχιλῆα μετὰ πρότοισιν ἴδῃται,
 Ἐγχεῖ χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας.
 Ὡδέ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

Μῆ δ' οὕτως, ἀγαθός περ ἐὼν, θεοσεϊκέλ' Ἀχιλλεῦ, 155
 Νῆστιας ὄτρυνε προτὶ Ἴλιον υἴας Ἀχαιῶν,
 Τρωσὶ μαχησομένους· ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
 Φύλοπις, εὖτ' ἂν πρῶτον ὀμιλήσωτι φάλαγγες
 Ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισιν.
 Ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι θαῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοὺς 160
 σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.

Οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἤμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα
 Ἄκμηνος σίτοιο δυνήσεται ἅντα μάχεσθαι.

Εἴπερ γὰρ θυμῷ γε μενοινάα πολεμίζειν, 165
 Ἀλλά τε λάθρη γυῖα βαρύνεται, ἠδὲ κιχάνει
 Δίψα τε καὶ λιμὸς, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι.
 Ὃς δὲ κ' ἀνὴρ, οἴνοιο κορυσάμενος καὶ ἐδωδῆς,
 Ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζῃ,
 Θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, οὐδέ τι γυῖα
 Πρὶν κίχνηι, πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο. 170

Ἀλλ' ἄγε, λαὸν μὲν σκέδασον, καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
 ὄπλεσθαι· τὰ δὲ δῶρα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορὴν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
 ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῆσιν ἱκνθῆς.
 Ὀμνύστω δέ τοι ὄρκον, ἐν Ἀργείοισιν ἀναστάς, 175
 Βιήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἠδὲ μιγῆναι.

ἄζια, εἴ τ' ἐθέλοις μοι δοῦναι, εἴτε μὴ, πάρεςί σοι πολλά. νῦν δὲ τῶν προὔργου μάλιστα ἐστὶ μνήσασθαι θούριδος ἀλκῆς τὴν ταχίστην. οὐκέτι γὰρ καιρὸς διατρίβοντας ὧδε καθῆσθαι, μεγάλου ἡμῖν προκειμένου ἀγῶνος· Ἰμῶν δ' οὖν ἕκστος, ὄρων Ἀχιλλεὺς ἐν προμάχοις ἀγωνιζόμενον, καὶ τὰς τῶν Τρώων διαρρηγνύοντα φάλαγγας, οὕτω καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς αὐτῆς ὀρμώμενος προθυμίας, ἀνὴρ ἀνδρῶν συμπλεκέσθω.

Ὀδυσσεὺς δὲ πρὸς ταῦτα· θαυμάζω, ὦ Ἀχιλλεῦ, ὅπως αὐτὸς ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν, ἀσίτους ἐπὶ τοῖς πολεμίοις ἰέναι κελεύεις· ἐπειδὴν γὰρ ἅπαζ εἰς χεῖρας αὐτοῖς ἔλθωμεν, οὐκ ἂν, τοῦ θεοῦ ἀμφοτέρους ἐπιβρώνοντος, δι' ὀλίγου ἀλλήλων ἀπαλλαγείημεν· κελεύειν δὲ μᾶλλον χεῖρα σίτου τε καὶ οἴνου ἄψασθαι πρῶτον, ἃ ἰσχυροὺς πέφυκεν ἀπεργάζεσθαι τοὺς ἀνθρώπους· ὅς γὰρ ἂν λιμῶ πιέζοιτο, οὐκ ἂν ἐς δύομενον ἥλιον μάχοιτο· καὶ γὰρ καὶ προθυμουμένῳ τά γε γόνατα κάτωθεν ἐκλύουσιν ἂν τῷ λιμῶ καὶ τῷ δίψει· ὁ δ' ἐμπλησθεὶς προθύμως ἐς ἐσπέραν μαχήσεται, μὴ προκαμνόντων τῶν μελῶν αὐτῷ, πρὶν ἂν πάντες τῆς μάχης ἀπαλλαγῶσι, παυσάμενοι· διὸ κέλευε σύ γε πρῶτον τὸ πλῆθος δειπνοποιεῖσθαι. Ἀγαμέμνων δ' ἐνεγκέτω τὰ δῶρα εἰς μέσον, ἵν' ἡμεῖς τε ἴδωμεν ἅπαντες, καὶ σύ γ' αὐτῷ προσιδόντι ῥάων γένηται ἡ ψυχὴ· ἔπειτ' ὁμόσας μήπω ἐς εὐνὴν κατὰ τὸν τοῦ ἄρρενος

σαι] παρά σοι κείται δηλονότι· 149. Κλοτοπεύειν] ὑποκλέπτειν ἑαυτοῦς ἀναθάλλοντας, ὑστερίζειν τῆς μάχης. 150. Ἄρεκτον] ἄπρακτον. τὸ ποῖον; ἢ ταφῆ τοῦ Πατρόκλου, ἢ ἡ ἀναίρεσις τοῦ Ἑκτορος. 151. Πρῶτον] ἐπειδὴν ἅπαζ. 160. Πάσασθαι] γεύσασθαι. 163. Ἄκμηος] πρόσπεινος, ἐστερημένος τῆς ἀπὸ τῆς τροφῆς δυνάμεως, 174. Φρεσὶ σφῖν] ἐν ἄλλοις, φρεσὶ ἦσαν. — ἰαυθῆς]

[Ἡ θέμις ἔστιν, ἄναξ, ἢ τ' ἀνδρῶν, ἢ τε γυναικῶν.]

Καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἴλαος ἔστω.

Αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃς ἀρεσάσθω

Πισίρη, ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευῆς ἔχησθα.

180

Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔπειτα δικαιοτέρος καὶ ἐπ' ἄλλω

ἔσσεαι. οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν βασιλῆα

ἄνδρ' ἀπαρέσσασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνη.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

Χαίρω, σεῦ, Λαερτιάδῃ, τὸν μῦθον ἀκούσας·

185

Ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα δίκαιο καὶ κατέλεξας.

Ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὁμῶσαι, κέλεται δέ με θυμὸς,

οὐδ' ἐπιорκήσω πρὸς δαίμονας· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

Μιμνέτω αὖθι τέως, ἐπειγόμενος περ Ἄρην·

Μίμνετε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὄφρα κε δῶρα

190

Ἐκ κλισίῃς ἔλθῃσι, καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.

Σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι, ἠδὲ κελεύω·

Κρινάμενος κούρητας ἀριστῆας Παναχαιῶν,

Δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεικέμεν, ὅσσ' Ἀχιλῆϊ

Χθιζὸν ὑπέστημεν δῶσαι, ἀγέμεν τε γυναῖκας.

195

Ταλθύβιος δέ μοι ὄκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν

Κάπρον ἐτοιμασάτω, ταμέειν Διὶ τ' Ἡλίῳ τε.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς

Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεινον,

Ἄλλοτὲ περ καὶ μᾶλλον ὀφέλλετε ταῦτα πένεσθαι,

200

Ὅππότε τις μεταπαυσωλὴ πολέμοιο γένηται,

Καὶ μένος οὐ τόσον ἦσιν ἐνὶ στήθεσσι ἐμοῖσιν.

Νῦν δ' οἱ μὲν κέεται δεδαίγμενοι, οὐς ἐδάμασσαν

Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κύδος ἔδωκεν.

Ἰμεῖς δ' ἐς βρωτῶν ὀτρύνετον· ἢ τ' ἂν ἐγώγω

205

Νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτολεμίζειν υἱας Ἀχαιῶν

Νῆστιας, ἀκμήνους· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι

πρὸς τὸ θῆλυ νόμον ὀμιλῆσαι τῇ κόρῃ, ὅπως πᾶσά σοι ὑπό-
νοια ἐντεῦθεν ἀρθῆ τοῦ λοιποῦ, ἀγέτω σε ἐπὶ δεῖπνον πολυ-
τελές· ὅπως δόξῃ σοι πλήρη τὴν δίκην ἀποτίσαι· σὺ δ', ὦ
Ἀγάμεμνον, ὄρα, ὅπως δικαιότερος καὶ μετριώτερος τοῦ γε
λοιποῦ ὀτωδῆποτε ἔσῃ· ἀνεμέσητον δὲ καὶ τὸν βασιλέα αὐτὸν
ὑπάρξαι φιλοφρόνως τῆς διαλλαγῆς, τόν γ' ἀδικίας μάλισθ'
ὑπάρξαντα οἴασουν.

Ἀγαμέμνων δὲ πρὸς ταῦτα· ἡδισταί μοι ταῦτα εἴρηται
παρὰ σοῦ, Ὀδυσσεῦ· πάντα γὰρ κατὰ τρόπον δοκεῖ σοι εἰ-
ρῆσθαι· καὶ δὴ συνειδῶς ἐμαυτῷ μηδὲν ψευσαμένῳ, ὁμόσω·
διὸ μενέτω ὡδε ὅ, τε Ἀχιλλεὺς καὶ οἱ ἄλλοι πάντες μέχρις
ἂν κομισθῶσιν τὰ δῶρα, καὶ τὸν ὄρκον ποιήσωμέν· σὺ δ'
αὐτὸς, Ὀδυσσεῦ, παραλαβὼν μοι τῶν στρατιωτῶν τινὰς τοὺς
εὐσθενεσέρους, ἴθι τά τε δῶρα, ἃ χθὲς ὑπεσχόμεθα, καὶ τὰς
γυναῖκας ἄζων ἀπὸ τῆς νεῶς τῆς ἐμῆς. Ταλθύβιος δὲ ἀγέτω
χοῖρον ἀπὸ τοῦ στρατοῦ, ἵνα θύσωμεν Διί τε καὶ Ἡλίῳ.

Ἀχιλλεὺς δὲ πρὸς ταῦτα· Ἀγάμεμνον κύδιστε, ταῦτα μὲν
σοι μελήσει καὶ αὐθις, ὅποτε πολέμου καὶ μάχης ἀνάπαυλα
εἴη, κάμοι τὸ πρόθυμον ἀμωσγέπως ὑπομαρανθείη· νῦν δὲ
πολλῶν κειμένων οἰκτρῶς χαμαὶ ὑπὸ Ἐκτορος, ὅτε Ζεὺς αὐτῷ
κλέος δέδωκεν, οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμεῖς μοι δοκεῖτε μὴ ὀρθῶς
τροφῆς μνημονεύειν· ἔγωγ' οὖν βουλοίμην ἂν καὶ τοὺς ἄλ-
λους πάντας ἀσίτους συμμίξαι τῇ μάχῃ ἐς ἥλιον δύνοντα·

εὐφρανθῆς. 179. Ἀρεσάσθω] φιλοφρονησάμενος ἐν τραπέζῃ λεπυρῶ, προσαρ-
μοσάσθω σε ἐαυτῷ ἐντελῶς. 283. Ἀπαρέσσασθαι] θεραπεῦσαι, καὶ εἰς εὖνοιαν
μετακλαῖν, ἀρξάντα μάχης αὐτόν 293. Κρινάμενος] ἐπιλεξάμενος νέους. 194
ἔνεγκέμεν] ἐνεργεῖν ἀντὶ προστακτικῆς. 119. Ἰεῖη] καθίει, κτελθῆναι.

Τεύξεσθαι μέγα δόρπον, ἐπὴν τισαίμεθα λώδην.
 Πρὶν δ' οὕτως ἂν ἔμοιγε φίλον κατὰ λαιμὸν ἰεῖν
 Οὐ πόσις, οὐδὲ βρῶσις, ἐταίρου τεθνηῶτος, 210
 Ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαϊγμένος ὄξει χαλκῷ
 Κεῖται, ἀνά πρόθυρον τετραμμένος· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 Μύρονται· τό μοι οὔτι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμηλεν,
 Ἀλλὰ φόνος τε καὶ αἶμα καὶ ἀργαλέος στόνος ἀνδρῶν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 215

ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
 Κρεῖσσων εἰς ἐμέθεν καὶ φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ
 ἔγχει, ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματί γε προβαλοίμην
 Πολλόν· ἐπεὶ πρότερος γενόμεν, καὶ πλείονα οἶδα.
 Τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη μύθοισιν ἐμοῖσιν. 220
 Αἰψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν·
 Ἦστε πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχθειεν·
 Ἄμητος δ' ὀλίγιστος, ἐπὴν κλίνῃσι τάλαντα
 Ζεὺς, ὅστ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
 Γαστέρι δ' οὕτως ἔστι νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιοῦς· 225
 Λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτριμοι ἤματα πάντα
 Πίπτουσιν· πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο;
 Ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν, ὅς κε θάνησιν,
 Νηλέα θευδὸν ἔχοντας, ἐπ' ἤματι δακρύσαντας·
 Ὅσσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ στυγεροῖο λίπωνται, 230
 Μεμνῆσθαι πόσιος καὶ ἐδητύος, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
 Ἀνδράσι δυσμενέεσσι μυχῶμεθα νωλεμῆς αἰεὶ,
 Ἐσάμενοι χροῖ χαλκὸν ἀτειρέα· μηδέ τις ἄλλην
 Λαῶν ὄτρυντῶν ποτιδέγμενος ἰσχανάσθω.

212. Ἀνά πρόθυρον] τοὺς πόδας ἔχων πρὸς τὴν θύραν, ὡς μὴκέτι εἰσελεύσεσθαι
 μᾶλλον, ἐξελθὼν ἤδη τοῦ βίου, 222. ἤσει] ἐν ἄλλοις, ἤσει· καλάμην δ' οὖν ἐννοεῖ

τέως δὲ, καλῶς ἡμῖν τούτων σχόντων, ἥδιον ἂν εἰς δεῖπνον
τραποῖμεθα, δίκην ἤδη τῶν παρόντων λαβόντες κακῶν·
πρὶν δὲ ταῦτα γενέσθαι, πῶς ἂν βρώσις, ἢ πόσις τὸν ἐμὸν
φάραγγα δύναντ' ἂν λιπᾶναι, τοῦ ἐμοῦ ἐταίρου κειμένου ἐν
τῷ μέσῳ τῆς σκηπῆς ἐλεεινῶς παρὰ τῷ προθύρῳ, καὶ τῶν
ἄλλων περὶ αὐτὸν ὀλοφυρομένων; οὐκ οὖν, ὦν ὑμεῖς φατε, με-
μνησθαι καιρός· ἀλλὰ φόνος, καὶ αἷμα, καὶ μέγας στε-
ναγμὸς τῶν ἐχθρῶν, ταῦτα πᾶσι μελέτω.

Ὀδυσσεὺς δὲ πρὸς ταῦτα. Ἀχιλλεῦ κύδιστε, οἶδα μὲν σε
ἐμαυτοῦ πολλῷ κρείττω ὄντα δόρατι χρῆσθαι· γνώμη δὲ ἤττων
εἶναι οὐδ' ἂν αὐτὸς ἀρνηθείης· καὶ γὰρ τῷ τε χρόνῳ πρεσβύ-
τερός σου τυγχάνω γενόμενος, καὶ πλείω ἐπίσταμαι· διὸ
τλαίης ἂν μου ὑπακούσαι καὶ ταῦτα, ὡς ὄντα γε ἀληθῆ· ἐν
γὰρ ταῖς μάχαις κόρος εὐθὺς γίγνεται τοῖς ἀνθρώποις· κά-
πειδ' ἂν ὁ Ζεὺς ἐπὶ θάτερα τὰ τῆς νίκης ἐπιταλαντεύσῃ, ὡς
βούλεται, πολλοὶ μὲν οἱ ἀπολλύμενοι, ὀλίγοι δὲ οἱ σωζό-
μενοι· γαστρὶ δ' οὖν τοὺς Ἕλληνας καὶ ἀποχὴ βρωμάτων
τὸ πένθος τοῖς νεκροῖς ἐπιδείκνυσθαι οὐδὲν πρὸς δόξαν αὐτῶν
συντελοίη· εἰ δὲ μὴ, τίς ἂν εἴη ταῖς πενθοῦσιν ἀνάπαυσις,
πολλῶν καθ' ἐκάστην πιπτόντων; Χρὴ τοίνυν θάπτειν μὲν
τοὺς θανόντας γενναίως, ἐφήμερον σὺν κόσμῳ καὶ τάξει θρη-
νήσαντας· ἡμᾶς δὲ τοὺς σωζομένους βρώσεως μεμνησθαι καὶ
πόσεως, ἵν' αὖ πάλιν τῶν ὀπλῶν λαβόμενοι σὺν φρονήματι,
ἔχωμεν μάχεσθαι ταῦθ' οὕτως ἐχέτω, οὐκ ἄλλως· εἰ δὲ τις
ἄλλα φρονῶν καὶ ἀκούων, ἐθελήσειε παραμείναι ὀπίσω παρὰ

τά σώματα τῶν ἀνθρώπων τῶν ἀνακρομένων· ἀμητεν δὲ καὶ καρπὸν, τοὺς σω-
ζομένους. 223. Τάλαντα] ἴδε ἀνωτέρω ἐν τῷ Θ'. στίχ. 69. 233. Ἐσαμένους]
ἐνδυσάμενοι. 234. Ὀτρυτὴν] παρακλίευσιν. — Ἰσχυρακάθω ἀπεσχέθω κα-

Ἦδε γὰρ ὄτρυντ' ἑκατὸν ἔσσεται, ὅς κε λίπηται 235
 Νηυσὶν ἐπ' Ἀργίων· ἀλλ' ἀθρόοι ὀρμηθέντες,
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.
 Ἡ, καὶ Νέστορος υἱᾶς ὀπάσσαντο κυδαλίμοιο,
 Φυλεΐδην τε Μέγητα, Θόαντά τε μηριόνην τε,
 Καὶ Κρεοντιάδην Λυκομήδεα, καὶ Μελάμπρον. 240
 Βάν δ' ἴμεν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνωνος Ἀτρείδαο.
 Αὐτίκ' ἐπειθ' ἅμα μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον·
 Ἐπτὰ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, οὓς οἱ ὑπέστη,
 Αἰθωνας δὲ λέβητας εἰκόσι, δώδεκα δ' ἵππους·
 Ἐκ δ' ἄγον αἶψα γυναῖκας, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας, 245
 Ἐπτ', ἀτὰρ ὀγδοάτην, Βρισηΐδα καλλιπάρρον.
 Χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα,
 ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητες Ἀχαιῶν·
 Καὶ τὰ μὲν ἐν μέσση ἀγορῇ θέσαν. Ἐν δ' Ἀγαμέμνων
 Ἰστατο· Ταλθύβιος δὲ, θεῶν ἐναλίγκιος αὐδὴν, 250
 Κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ, παρίστατο ποιμένι λαῶν.
 Ἀτρείδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεςσι μάχαιραν,
 Ἡ οἱ παρ' ἕζετο μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,
 Κάπρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διὶ χειρᾶς ἀνασχῶν,
 Εὐχετο τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἶατο σιγῇ 255
 Ἀργεῖοι, κατὰ μοῖραν, ἀκούοντες βασιλῆος.
 Εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 Ἰττω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὑπατος καὶ ἄριστος,
 Γῆ τε καὶ Ἥλιος καὶ Ἐρινύες, αἴθ' ὑπὸ γαίαν
 Ἀνθρώπους τίνυνται, ὅτις κ' ἐπιόρκον ὀμόσση· 260
 Μὴ μὲν ἐγὼ κούρη Βρισηΐδι χεῖρ' ἐπενεῖλαι,
 Οὔτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχρημένος, οὔτε τευ ἄλλου·
 Ἀλλ' ἔμεν' ἀπροτίμηστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῆσιν.

ταῖς ναυσί, χαλεπὸν αὐτῷ ἔσται· δεῖ γὰρ δὴ ἀθρόους ἡμᾶς
ἄπαντας νῦν γ' ἀφ' ὁμοίας καὶ γνώμης καὶ προθυμίας ἐπι-
θέσθαι τοῖς πολεμίοις.

Ἐκ δὴ τούτων, παραλαβὼν τοὺς τε παῖδας τοῦ Νέστορος,
καὶ πρὸς τούτοις Μέγητα τὸν Φυλέως, Θόαντα, Μηριόνην,
Λυκομίδην τὸν τοῦ Κρέοντος, καὶ Μελάνιππον, ἦκεν εἰς
τὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος σκηνήν· καὶ εὐθύς ἡ ὑπόσχεσις ἔργον
ἦν· ἐπτὰ γὰρ ἐκεῖθεν ἐξεκομίζοντο τρίποδες· λέβητες δὲ, εἴ-
κοσιν· ἵπποι δὲ, δυωκαίδεκα· ἐκ δὲ τούτων γυναῖκες ἐπτὰ,
ἐφ' αἷς ὀγδόη ἦν ἡ καλλιπάρειος Βρισηΐς· χρυσοῦ δὲ τάλαντα
δέκα, αὐτοῦ στήσαντος Ὀδυσσεώς. ἐκ τούτου δὴ ἠγείτο μὲν
αὐτὸς Ὀδυσσεύς, εἶποντο δὲ κατόπιν οἱ ἄριστοι τὰ δῶρα
κομίζοντες· ὧν κατὰ τὸ μέσον κατατεθειμένων τῆς ἀγορᾶς,
τοῦ τε κάπρου προσαχθέντος, ἀναστὰς Ἀγαμέμνων, καὶ σπα-
σάμενος τὴν μάχαιραν τὴν παρὰ τῷ ξίφει, καταρξάμενος
ταύτη τῶν τριχῶν, καὶ τῆς χειρὸς ἀνασχών, ἠὔξατο τῷ
Διὶ, πάντων σιγῇ παρακαθημένων, εἰπών. Ἴσω Ζεὺς πρῶτον
ὁ ὕπατος τῶν θεῶν, ἥτε Γῆ αὐτῇ καὶ ὁ Ἥλιος, καὶ αἱ Ἔριν-
νύες· αἱ τοὺς ἐπιροκοῦντας τίουσιν ὑπὸ γῆν, ἧ μὲν οὐδέ-
πω οὔτε χειρὶ ἄψασθαι Βρισηΐδος, οὔτε ἐν εὐνῇ γενέ-
σθαι αὐτῇ πλησίον, μήτ' ἄλλως ὀπωσδήποθ' ὀμιληκέναι,
ἀλλ' ὡς εἶχεν ἐλθοῦσα, οὔτως ἐν ταῖς σκηναῖς μεταξὺ

κρίσθω. 238. Ὁπάσατο] ἐπεράγατο ἀκολούθους· 247. Στήσας] ταλαντεύσας διὰ
τοῦ ζυγοῦ· 253. Ἡ οἱ παρ' ξίφος] παρὰ τῷ ξίφει ἐν τῇ αὐτῇ θήκῃ ἐκ πλα-
γίου οὐσκ. 254. Ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος] ἀπαρξάμενος τῶν τριχῶν, ἀποτεμῶν
ἐκασίην διὰ τὸ μηλωτᾶς τὸ πάλαι, φασί, ἀμπέχεσθαι τοὺς ἀνθρώπους πρὶν
εὐρεθῆναι τὴν ἐσθῆτα, πρὸς ἀνάμνησιν ἐκείνου, ἀπέρχοντο τῶν τριχῶν, μέλ-
λοντες ἐμύσειν. 255. Ἐπ' αὐτόφιν] ἐπ' αὐτοῦ τοῦ τόπου. — Εἶτα] ἐκαθέ-
τησαν, 261. Ἐπινεΐκαι] ἐπέβαλον τὴν χεῖρα. 363. Ἀπροτίμαστος] ἀνύβρι-

Εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπιόρκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν
Πολλὰ μάλ', ὅσσα διδοῦσιν, ὅτις σφ' ἀλίτῃται ὁμόσσας. 265

Ἢ, καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε νηλεῖ χαλκῶ
Τὸν μὲν Ταλθύβιος πολιτῆς ἄλῃς ἐς μέγα λαῖτμα
Ῥίψ' ἐπιδινήσας, βόσιν ἰχθύσιν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἄνστας Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα
Ζεῦ πάτερ, ἧ μεγάλας ἄτας ἄνδρεςσι δίδουισθα. 270

Οὐκ ἂν δήποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἐμοῖσιν
Ἄτρείδης ὄρινε διαμπερές, οὐδέ κε κούρην
Ἦγεν, ἐμεῦ ἀέκοντος, ἀμήχανος· ἀλλὰ ποθι Ζεὺς
Ἢθέλ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.
Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα. 275

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψήρην.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὼν ἐπὶ νῆα ἕκαστος.
Δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορος ἀμφεπένοντο,
Βἴαν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θεῖοιο
Καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναῖκας· 280

Ἴππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἄγαυοί.
Βρισηῆς δ' ἄρ' ἔπειτ', ἐκέλη χρυσῆ Ἀφροδίτῃ,
Ὡς ἴδε Πάτροκλον δεδαῖγμένον ὄξεί χαλκῶ,
Ἄμφ' αὐτῷ χυμένη, λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσεν
Στήθεά τ' ἠδ' ἀπαλὴν δειρὴν ἰδὲ καλὰ πρόσωπα. 285

Εἶπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ εἰκυῖα θεῆσιν·
Πάτροκλέ μοι δειλῆ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ,
Ζωὸν μὲν σε ἔλειπον ἐγὼ κλισίῃθην ἰούσα·
Νῦν δέ σε τεθνηῶτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,
Ἄψ ἀνιούσ' ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεὶ. 290

στος. 265. Ἀλίτῃται] ἀμάρτη. 266. Στόμαχον] τὸν λαίμον. 268. Βόσιν] εἰς

ἄθικτον ὄλωσ' διὰ γενέσθαι· εἰ δέ τι τούτων οὐκ εὖρηκον ἔσται,
γενέσθω μοι παρὰ τῶν θεῶν, ὅσα τοῖς γ' ἐπιροκῶσιν ἄφρευκτα
γίγνεται.

Ταῦτα δὲ εἰπὼν, ἀπέτεμε τὸν λαιμὸν τοῦ κάπρου. Ταλ-
θύβιος δὲ περιδιθήσας, ἀπέβριψεν αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν
βορᾶν αὐτοῦ τοῖς ἰχθύσι γενέσθαι· ἐκ δὲ τούτου ἀναστὰς
Ἀχιλλεὺς, εἶπε. Ζεῦ πάτερ, ὡς μέγала καὶ χαλεπὰ κατα-
πέμπεις ἀνθρώποις· οὐ γὰρ ἂν Ἀγαμέμνων τοσοῦτόν μοι πάθος
ἐνήκε, τοῦμὸν ἀφελόμενος γέρας· ἀλλ' ἀμήχανός τε καὶ ἀρ-
γαλέος ἔοικας εἶναι, τοσοῦτοις τῶν Ἑλλήνων αἵτιος τῆς ἀπω-
λείας γεγεννημένος.

Ταῦτα δὲ εἰπὼν ἔλυσε μὲν τὴν ἀγοράν· κελεύσας δ' ἀπελ-
θόντας ἀριστοποιεῖσθαι, προσέθηκεν, ἐπειδὴν τάχιστ' αὐτοῖς
καλῶς σχῆ ταῦτα, ἐπὶ τὴν μάχην παρασκευάσασθαι· τῶν
μὲν οὖν ἄλλων σκεδασθέντων ἐκάστων παρὰ τὰς σκηνας,
Μυρμιδόνες ἀμφὶ τὰ δῶρα εἶχον· ὧν τὰ μὲν φέροντες, κατέ-
θεντο ἐν σκηναῖς· τὰς δὲ γυναῖκας ἐκάθισαν αὐτοῦ· τοὺς δ'
ἵππους, λαβόντες οἱ θεράποντες, ἤλασαν ἐς τὴν ἀγέλην· Βρι-
σηΐς δ' ὁμοίᾳ οὔσα τῇ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ, ὡς εἶδε Πάτροκλον
κείμενον ἐν τῷ μέσῳ ἀνατετραμμένον νεκρὸν, περικυθηῖσ'
αὐτῷ ὠλοφύρετο σφόδρα· τά τε στήθη καὶ τὸ πρόσωπον κα-
θαιμάσσουσα, ἐκώκυε τοιαύδε, ὀλοφυρομένη, Πάτροκλε, μά-
λιστά μοι πεφιλημένε, ζῶντα μὲν σε ἡ δευλαία κατέλιπον
ἐν σκηναῖς, ἀπελθοῦσα· νῦν δ' ἐπανελθοῦσα, τεθνεῶτα εὐρίσκω·
ὦ πόσα τῶν κηκῶν, ἀλλ' ἄλλοθεν τῶν πρώτων διάδοχα

Ερῶσιν τοῖς ἰχθύσιν· οὐ γὰρ ἤσθιον τὰ ἀπὸ τῶν ἔρκων σφάγια. 170. Δίδισθα·
δίδως· 273. Ἀμήχανος] κηκομήχανος· πρὸς τὸν Δία δὲ τοῦτο συναπτέον· εἶ-
τα κατ' ἀποστροφὴν ἀλλάττει τὸ πρόσωπον· εἶδ' ἀποδοῖμεν αὐτῷ πρὸς Ἀγα-
μέμνονα, ἐκληφθῆτω ἀντὶ ἀδυσώπητος. 376. Αἰψήρην] τὴν ταχέως ἀθροισ-

Ἄνδρα μὲν, ᾧ ἔδοσαν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
 εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαιγμένον ὀξείῃ χαλκῷ.
 Τρεῖς τε κασιγνήτους, τοὺς μαι μία γείνατο μήτηρ,
 Κηδεῖους, οἳ πάντες ὀλέθριον ἦμαρ ἐπέσπον.
 Οὐδὲ μὲν οὐδέ μ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκὺς Ἀχιλλεὺς 295
 ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,
 Κλαίειν, ἀλλὰ μ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο
 Κουριδίην ἄλοχον θήσειν, ἄξειν τ' ἐνὶ νηυσὶν
 Ἔς φθίνῃ, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσιν.
 Τῷ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηότα μείλιχον αἰεὶ. 300

Ὡς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες,
 Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κίδε' ἐκάστη.
 Αὐτὸν δ' ἄμφι γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο,
 Λισσόμενοι δειπνῆσαι· ὁ δ' ἠρνεῖτο στεναχίζων·
 Λίσσομαι, εἴτις ἔμοιγε φίλων ἐπιπέιθεθ' ἑταίρων, 305
 Μῆ με πρὶν σίτοιο κελεύετε μηδὲ ποτῆτος
 Ἄσασθαι φίλον ἦτορ· ἐπεὶ μ' ἄχος αἰνὸν ἰκάνει·
 Δύντα δ' ἐς ἥλιον μενέω, καὶ τλήσομαι ἔμπης.

Ὡς εἰπὼν ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας.
 Δοιῶ δ' Ἀτρεΐδα μενέτην καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς, 310
 Νέστωρ Ἰδομενεὺς τε, γέρων θ' ἱππηλάτα Φοῖνιξ
 Τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· οὐδέ τι θυμῷ
 Τέρπετο, πρὶν πολέμου στόμα δύμεναι αἱματόεντος.
 Μνησάμενος δ' ἀδινῶς ἀνενείκατο, φώνησέν τε·
 Ἦ ρά νύ μοί ποτε καὶ σὺ, δυσάμμορε, φίλταθ' ἑταίρων, 315
 Αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας

Θῆσαν. 307. Ἄσασθαι φίλον ἦτορ] κορέσαι τὴν ψυχὴν μου· 312. Τέρποντες
 παραμυθεύμενοι. 314. Ἀδινῶς ἀνενείκατο] ἀθρόον καὶ οἰκτρῶς ἀνέκραξεν. 316.

ἄει διαδέχεται με! πρῶτον μὲν τὸν ἄνδρα, ᾧ πατὴρ οὐμὸς
καὶ ἡ μήτηρ οἱ φίλοι μοι καὶ σεβάσμιοι, συνέζευξάν με,
τοῦτον αὐτοῖς εἶδον ὀφθαλμοῖς πρὸ τῆς πόλεως πεσόντα ὑπὸ
τοῦ δορός· τρεῖς δ' ἀδελφοὺς, οὓς ἡ αὐτὴ μοι ἐγείνατο μήτηρ,
καὶ τούτους ὁμοίῳ τετελευτηκότας θανάτῳ· σὺ δ' οὐδ' οὕτως
εἷας ἐμὲ ἐκεῖ κλαίειν, ὅτε Ἀχιλλεὺς τὴν τοῦ Μύνητος ἐπόρ-
θησε πόλιν, ἀλλ' ἐς τὰς ναῦς ἠξίους ἀπαγαγέσθαι, γαμετὴν
με θήσειν ὑποσχόμενος Ἀχιλλεῖ, καὶ εἰς Φθίαν νοστήσαντας
πόθ' ὕστερον, γάμους ἐορτάσειν ἐν Μυρμιδόνσιν· ἀνθ' ὧν ὀλο-
φύρομαι, ἄλγος ἐπ' ἄλγεσιν ἐπὶ σοὶ ἀναδεχομένη.

Αὕτη μὲν τοιαῦτα ἐθρήνει κωκύουσα· αἱ δὲ παρ' αὐτὴν
ὀλοφύροντο καὶ αὐταὶ ἐν προφάσει Πατρόκλου τὰ ἑαυτῆς
ἐκάστη δεινά· Ἀχιλλεὺς δὲ τῶν ἀρίστων συρρύντων παρ'
αὐτῷ, καὶ κελευόντων ἄψασθαι τροφῆς, οὐκ ἔφη· ἀλλὰ δάκρυ'
ἄει ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν καταλείβων, καὶ στεναγμοὺς ἐκ-
πέμπων ἀπὸ τῆς καρδίας, ἔλεγε ταῦτα· δέομαι ὑμῶν, εἴτις
ἑταῖρος ὢν, πείθεται μοι, μήτε βρώσεως, μήτε πόσεως
μνησθήτω πρὸς ἐμέ· οὐ γὰρ ὀρῶ τὸν καιρὸν ἀμφὶ ταῦτα
ἔχειν, τοῦ πάθους ἤδη μοι ὑπερζέοντος· ὑπερῆήσομαι δὲ ταῦτα
ἐς ἥλιον δύνοντα, μηδὲν τοῖς πόνοις ἐνδούς τοῖς ἀπὸ τοῦ
μάχεσθαι.

Ταῦτα δὲ εἰπόντος αὐτοῦ, οἱ μὲν ἄλλοι τῶν ἡγεμόνων
ἀνεχώρησαν· οἱ δὲ Ἀτρεΐδαι καὶ Ὀδυσσεὺς, Νέστωρ τε καὶ
Ἰδομενεὺς, καὶ Φοῖνιξ ὁ γηραιὸς παρέμειναν παραμυθησό-
μενοι, καὶ τῆς λύπης ἀνακουφιοῦντες· ὁ δ' οὖν ἐδόκει παρα-
μυθίας οἰασθῆναι τὸ σύνολον ἀνεπίδεκτος εἶναι, πρὶν ἢ συμ-
πλακῆναι τοῖς πολεμίοις ἐν μάχῃ· ἀναμνησθεῖς γὰρ ἐν τούτοις
αὐθις Πατρόκλου, ἐθρήνει τοιαῦτα. Αἰ, αἰ! σὺ μὲν, ᾧ δύσ-
μορε φίλτατε Πάτροκλε, ἄλλοτ' αὐτὸς παρετίθεις με δειπνον,

Αἶψα καὶ ὀτραλέως, ὅποτε σπερχοῖατ' Ἀχαιοὶ,
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολύδακρον Ἄρηα·
 Νῦν δὲ σὺ μὲν κείσαι δεδαῖγμένος· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 Ἄκμηνον πόσιος καὶ ἐδητύος, ἔνδον ἐόντων, 320
 Σῆ ποθῆ· οὐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι,
 Οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,
 Ὃς που νῦν Φθίῃφι τέρεν κατὰ δάκρυον εἴσει
 Χήτει τοιοῦδ' υἱός· ὁ δ' ἄλλοδαπῶ ἐνὶ δήμῳ
 Εἵνεκα ριγεδανῆς Ἑλένης Τρωσὶν πολεμίζω· 325
 Ἡὲ τὸν ὃς Σκύρῳ μοι ἐνὶ τρέφεται φίλος υἱός.
 [Εἴ που ἔτι ζῶει γε Νεοπτόλεμος θεοειδής.]
 Πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἐώλπει,
 Οἷον ἐμὲ φθίσεσθαι ἀπ' Ἄργεος ἵπποβότοιο
 Αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, σὲ δέ τε Φθίηνδε νέεσθαι, 330
 Ὡς ἂν μοι τὸν παῖδα θοῆ ἐνὶ νηϊ μελαίνῃ
 Σκυρόθεν ἐξαγάγοις, καὶ οἱ δεῖξαις ἕκαστα,
 Κτῆσιν ἐμὴν δμῶάς τε καὶ ὑπερφερὲς μέγα δῶμα.
 Ἦδη γὰρ Πηληϊά γ' οἴομαι ἢ κατὰ πάμπαν
 Τεθνάμεν, ἢ που τυτθὸν ἔτι ζῶντ' ἀκάχησθαι, 335
 Γῆραί τε στυγερῶ, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενον αἰεὶ
 Λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθεται.
 Ὡς ἔφατο κλυίων· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες,
 Μνησάμενοι τὰ ἕκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον.
 Μυρομένους δ' ἄρα τοῦσγε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων, 340
 Αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Τέκνον ἐμὸν, δὴ πάμπαν ἀποίχεαι ἀνδρὸς ἔῃος.

Λαρόν] ἡδύ. 320. Ἄκμηνον] ἀμέτοχον βρώσεως καὶ πόσεως τῶν παρόντων 323
 Τέρεν] ἀπαλὸν ὑγρὸν. — Εἴσει] λείπει, καταστάζει. 3 5. Ριγεδανῆς] φρικτὴ
 χαλεπῆς. 326. Ἡὲ τὸν] Νεοπτόλεμον ἀποδοτέον δὲ τοῦτο ἀνωτέρω εἰς
 Πυθοίμην, ἢ ἢ, οὐδὲ εἰ πυθοίμην Νεοπτόλεμον ἀπεφθιμένον. — Ἐν Σκίρῳ

ἀπόθ' οἱ Ἕλληνας παρεσκευάζοντο ὡς ἐπιπεσούμενοι τοῖς Τρωσὶ νῦν δέ σου προκειμένου ἐλεεινῶς, ἔγωγ' οὐκ ἂν, οὐδ' ἐν ἄκων ἐθελήσω τὴν φύσιν βιάσασθαι, δυναίμην ἂν σίτου ἄψασθαι, τοῦ πάθους μὴ ἐπιτρέποντος· τί γὰρ ἂν καὶ πάθοιμι χειρόν; οὐδὲ γὰρ εἰ τὸν πατέρα τεθνεῶτα πυθοίμην, ὃς ἐν Φθίᾳ πῆ τὰς παρειαῖς ἐπὶ τῇ ἐμῇ ἀπουσίᾳ καταλείθει τοῖς δάκρυσιν, ἐγὼ δ' ἐν ἄλλοδαπῇ περὶ καταράτου γυναιίου ποιοῦμαι τὸν πόλεμον· οὐδ' εἰ αὐτὸν τὸν φίλτατον Νεοπτόλεμον τὸν ἐν Σκύρῳ τρεφόμενον· ἐγὼ γὰρ ὤομην αὐτὸς μὲν πόρρω τῆς Ἑλλάδος ἐν Τροίᾳ τεθνήξασθαι μόνον· σὲ δὲ ἐς Φθίαν ἀπονοστήσαντα, καὶ τὸν παῖδα ἐξαναγαγόντα τῆς Σκύρου, διδάξειν αὐτὸν ἕκαστον, τά τε κτήματα δεῖξας πάντα, τὰς τε θεραπαίνας, καὶ τὰ δώματα τὰ ὑψηροφῆ· οἴομαι γὰρ ἦδη Πηλέα ἢ τεθνηκέαι, ἢ ἐγγὺς τούτου εἶναι, ἦτοι ἐπὶ γῆρα συγερωῖ, ἢ τὸν ἐμὸν μετ' οὐ πολὺ προμαθόντα θάνατον.

Ταῦτα δὲ εἰπόντος αὐτοῦ, μνησθέντες οἱ παρακαθήμενοι τῶν οἰκείων, ὧν οἴκοι κατέλιπεν ἕκαστος, ἤρξαντο καὶ αὐτοὶ ἐπροδύρεσθαι. Ζεὺς δ' ὡς εἶδεν αὐτοὺς οὕτω μυρομένους, ἐλεήσας, ἔφη πρὸς τὴν Ἀθηναῖν. Τέκνον ἐμὸν, τί ποθ' οὕτω

Ἀγαμέμνονος, κινουῦντος τοὺς Ἕλληνας εἰς τὴν ἐκστρατείαν, Πηλεὺς εἰδὼς ὠκυμωρον Ἀχιλλέα ἐν Τροίᾳ ἐσόμενον, ὑπεκτίθεται αὐτὸν παρὰ τῷ Λυκομήδει ἐν Σκῆρῳ, ἐνθα γυναικεῖα μετενδύς, ἐθαλαμύετο σὺν ταῖς παρθένοις ἄγνωστος τοῖς ἄλλοις· χρησμοῦ δὲ δοθέντος μὴ ἂν ἀλωθῆναι τὸ Ἴλιον ἄνευ Ἀχιλλέως, τοῦ δὲ Πηλέως ἀρνούμενου μὴ ἔχειν, ἔρχονται ἐπὶ Σαῆρον Νέστορ, Φοῖνιξ, καὶ Ὀδυσσεὺς, καὶ ὑπονοήσαντες μετὰ τῶν παρθένων αὐτὸν τρέφεσθαι, προῦθηκον πρὸ τοῦ παρθενῶος γνῶμη Ὀδυσσεῖος, ὄπλα καὶ ταλάρους σὺν ἰστουργικαῖς ἐργαλείοις· Αἱ μὲν οὖν κόραι ἔδραμον ἐπὶ τοὺς ταλάρους· ὁ δὲ ἐπὶ τὰ ὄπλα, ἐπιλεισιμμένος ὄλωσ τῆς προσπονήσεως· Ἐν τῇ οὖν διατριβῇ ταύτῃ διέφθιρε Ἀπιδάμειαν τὴν Λυκομήδους· ἐξ ἧς ἐγένετο Πύρρος, ὁ ὕστερον κληθεὶς Νεοπτόλεμος, ὁ καὶ συστρατεύσας ὕστερον μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς εἰς Τροίαν, νείξ ὧν κομίδῃ. 342. Ἀπίχαι| ἀπέλη ἦδη τοῦ σοῦ ἥρωος

Ἢ νύ τοι οὐκέτι πάγγυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς;
 Κεῖνος ὄγε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραϊράων,
 Ἦσται ὀδυρόμενος ἕταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι 345
 Οἴχονται μετὰ δεῖπνον, ὃ δ' ἄκμηνος καὶ ἄπαστος.
 Ἄλλ' ἴθι οἱ νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
 Σταῆξον ἐνὶ στήθεσσ', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἴκηται.
 ὣς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
 Ἢ δ' ἄρπη εἰκυῖα τανυπτέρυγι, λιγυφώφω, 350
 Οὐρανοῦ ἐκ κατέπαλτο δι' αἰθέρος· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Αὐτίκα θωρήσσοντο κατὰ στρατόν· ἡ δ' Ἀχιλλῆϊ
 Νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
 Σταῆξ', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἀτερπῆς γούναθ' ἴκοιτο·
 Αὐτὴ δὲ πρὸς πατρός ἐρισθενέος πυκινὸν δῶ 355
 Ἶχετο· τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.
 ὣς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται
 Ψυχραὶ ὑπὸ ριπῆς αἰθρηγενέος Βορέαο·
 ὣς τότε ταρφειαὶ κόρυθες, λαμπρὸν γανθῶσαι,
 Νηῶν ἐκφορέοντο, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι, 360
 Θώρηκές τε κραταιγύαλοι καὶ μείλινα δοῦρα.
 Αἴγλη δ' οὐρανὸν ἴκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθῶν
 Χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ὤρνυτο ποσσὶν
 Ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι κορύσσετο δῖος Ἀχιλλεύς.
 [Τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε· τῷ δὲ οἱ ὄσσα 365
 Λαυπέσθην, ὡσεὶ τε πυρὸς σέλας· ἐν δὲ αἰ ἦτορ
 Δῦν' ἄχος ἄτλητον· ὃ δ' ἄρα Τρωσὶν μενεαίνων
 Δύσετο δῶρα θεοῦ, τὰ οἱ Ἡφαιστος κάμε τεύχων.]
 Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
 Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας· 370
 Δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσι ἐδυνεν.
 Ἄμφι δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυροήλων,

πάμπαν τῆς σῆς γνώμης Ἀχιλλεύς ἐξεφόρη; ἢ οὐκ ἀκούεις,
οἷα ὑδύρεται Πάτροκλον ὑπὸ ταῖς σκηναῖς; οἱ μὲν γὰρ ἀπῆ-
σαν ἐπὶ δεῖπνον· ὁ δὲ ἄσιτος διακαρτερεῖ· ἀλλὰ δεῦρο σύγ'
ἔθι ἐνστάξουσα αὐτῷ τοῦτε νέκταρος καὶ τῆς ἀμβροσίας ἐν τοῖς
σῆθεσιν, ἵνα μῆτι ἢ πείνα αὐτοῦ κατισχύσῃ.

Ὁ μὲν καὶ ἐκοῦσαν πρὸς ταῦθ' οὕτω τὴν ἐκνυτοῦ θυγα-
τέρα παρώτρυνεν· ἡ δὲ Ἄρπη εἰκασθεῖσα, κατέβη εὐθύς οὐρα-
νόθεν διὰ τοῦ αἰθέρος, τῶν Ἑλλήνων ἤδη θωρακίζομένων·
καὶ δὴ νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίαν Ἀχιλλεῖ στάξασα ἐν τοῖς
στήθεσιν, ὡς μὴ λιμὸς ἐπιῶν, παραλύσῃ τὰ γόνατα, ὥχετ'
αὔθις ἀποπιτᾶσα πρὸς τὰ δώματα τοῦ Διός. Οἱ δὲ Ἕλληνες
διεχέοντο ἀπὸ τῶν νεῶν ἐπὶ τὸ πεδῖον· ἦν δὲ ἡ θεὰ θαυμαστῆ·
καθάπερ γὰρ νιφάδες ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, πυκναὶ καὶ ψυχραὶ
ὑπὸ τῆς πνοῆς τοῦ βορέως γιγνόμεναι, καταπίπτουσιν· οὕτω
καὶ αἱ κόρυθες ἀποσίλβουσαι, θώρακές τε καὶ ἀσπίδες ὁμοίως,
καὶ δόρατα ἀπὸ τῶν νεῶν ἐξεκομίζοντο· ὧν ἡ αἰγλή πρὸς
πάντα ἐσελάγιζε τὸν αἰθέρα. τά τε πέριξ ἐπὶ πολὺ γῆς διῶ-
κνεῖτο τοῦ σιδήρου τὸ σέλας, καὶ ὁ κτύπος τῶν πολλῶν πο-
λλὴς ἐπεκράτει· ἐν δὲ μέσοις τούτοις μάλισθ' ὠπλίζετο Ἀχιλ-
λεὺς, τοὺς τ' ὀδόντας ἐπικροτῶν, καὶ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν
πῦρ ὄλως βλέπων· τὸ δὲ πάθος οὐκ ἂν εἴποιτις, ὅσον ἦν
αὐτῷ ἐπὶ Τρῳάς. Περιέθετο τοίνυν τὰ Ἰφαιστότευκτα ὄπλα,
κνημίδας μὲν πρῶτον περιθεὶς περὶ τὰς κνήμας σὺν ἀργυροῖς
τοῖς ἐπισφυρίοις· ἔπειτα τὸν θώρακα ἐνδυσάμενος, τότε
ξίφος ἠρτημένον τῶν ὤμων, καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἐπιβεβλημένος τὸ

Ἀχιλλεύς· 343. Μέμβλεται] σὺνέτι μέλαι σοι Ἀχιλλεύς· οὐκ ἔστιν ἐν φροντίδι
τῆ σῆ. 346. Ἄπαστος] ὁ μῆπω γευσάμενος 351. Ἐκ κατέπαλτο] ἐκ τοῦ οὐρα-
νοῦ καθήλατο, κατήαι· 357. Ταρφαιαί] πυκναί. — Ἐκπιτέονται] ἐξίπτανται
361. Κραταί· ἄλαι] κραταῖος· γράφου· ἔχοντες· 366] Ἐξαναχὴ κράτος ἐκδιη

Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
 Εἶλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένητ', ἥυτε μήνης.
 ὣς δ' ὄτ' ἂν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτησι φανήη 375
 Καιομένοιο πυρός· τὸ δὲ κλίνεται ὑψόθ' ὄρεσφιν,
 Σταθμῶ ἐν οἰοπόλῳ· τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἄελλαι
 Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·
 ὣς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκος σέλας αἰθέρ' ἴκανεν
 Καλοῦ, δαιδαλέου· περὶ δὲ τρυφάλειαν αἰείρας 380
 Κρατὶ θέτο βριαρῆν· ἢ δ', ἀστὴρ ὥς, ἀπέλαμπεν
 Ἴππουρις τρυφάλεια· περισσεύοντο δ' ἔθειραι
 Χρύσειαι, ἃς Ἥφαιστος ἴει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
 Πειρήθη δ' ἔο αὐτοῦ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεὺς,
 Εἰ οἷ ἐφαρμόσσειε, καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα· 385
 Τῷ δ' αὐτὰ πτερὰ γίγνητ', ἄειρε δὲ ποιμένα λαῶν.
 Ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρῴων ἐσπάσατ' ἔγχος,
 Βριθὺ, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 Πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεὺς,
 Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρος Χείρων 390
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν.
 Ἴππους δ' Αὐτομέδιον τε καὶ Ἄλκιμος ἀμφιέποντες,
 Ζεύγνυσαν· ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν· ἐν δὲ χαλινούς
 Γαμφηλῆς ἔβαλον, κατὰ δ' ἠνία τεῖναν ὀπίσσω
 Κολλητὸν ποτὶ δίφρον· ὃ δὲ μάστιγα φαεινὴν 395
 Χειρὶ λαβῶν ἀραρυῖαν, ἐφ' ἵπποιϊν ἀνόρουσεν,
 Αὐτομέδων· ὅπιθεν δὲ κορυσσάμενος, βῆ Ἀχιλλεὺς,
 Τεύχεσι παμφαίνων, ὥστ' ἠλέκτωρ Ἰπερίων.
 Σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἐοῖο·
 Ἐάνθε τε καὶ Βαλίε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης, 400

τος τῶν ἀδόντων. 377! Οἰοπόλῳ ἐν ᾧ περιπολοῦσιν οἱ ἕξ· φαίνεται δὲ σέλας

σάκος· οὐ ἢ ἀστραπή, οἷα ἢ τῆς σελήνης, διῆκεν ἐπὶ πολὺ·
καθόπερ γὰρ ναύταις, ἄλλοτ' ἄλλοσα φερομένοις ὑπὸ τῶν
κυμάτων σέλας τι ἐν τοῖς ὕδασι ἐνίοτε ὑπεμφαίνεται ἐξα-
στράπτων, πυρὸς κατὰ μάνδραν πῆ ἐν τοῖς ὄρεσι καιομένου·
οἷως ἢ τοῦ Ἀχιλλέως ἀσπίς ἐτύγγανεν ἐξαστράπτουσα· ἐκ
ἔ τούτου ἐτίθει τὴν περικεφαλαίαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἵπ-
πουριν, ὡσπερ ἀστὴρ καὶ αὐτὴν ἀπαστράπτουσαν, καὶ ὅλως
χρυσῆν κόμην ἔχουσαν τὰ περὶ τὸν λόφον· Ἡφίστου γὰρ
ἔργον ἦν.

Ἐνδυσάμενος δ' αὐτῷ, προῆει μικρὸν, ἀπόπειραν τῶν
ὄπλων ληψόμενος, εἰ ἀρμόζοι· τὰ δὲ πτερὰ οἱ ὅλως ἐδόκει
εἶναι· ὡς δὲ πάντ' αὐτῷ καλῶς εἶχε, τότε δὴ ἐξεῖλε τὸ
δάρυ τῆς σύριγγος, τὸ μέγα, τὸ στιβαρὸν, τὸ ἐκ μελίας· ὃ
οὐδ' ἂν εἷς τῶν ἀπάντων ἀνθρώπων πλὴν αὐτὸς, οἷός τε
εἶη πάλλειν. Χείρων δ' ἦν τοῦτο Πηλεΐ προσενεγκὼν, ἐκ τοῦ
Πηλίου ὄρους τεμὼν, πολεμιστήριον κατὰ τῶν ἱρώων· ὃ δ'
αὐτὸν Αὐτομέδων καὶ Ἄλκιμος ἐξεύγνυσαν τοὺς ἵππους, τὰ τε
λέπαθνα περιθέντες, καὶ τοὺς χαλινούς ἐμβαλόντες, καὶ
τὰς ἡνίας ὀπίσω τείναντες πρὸς τὸν δίφρον· ἔχόντων δὲ
καὶ τούτων καλῶς, ἀνέβη μὲν πρῶτος Αὐτομέδων, φέρων-
τὴν μάστιγα ἐν χερσὶ· παρὰ δὲ αὐτῷ ἐξῆς Ἀχιλλεὺς, ὡς
ἄλλος ἵπερίων καταλάμπων τοῖς ὄπλοις· καὶ δὴ στραφεὶς
πρὸς τοὺς ἵππους τοῦ ἑαυτοῦ πατρὸς, ἔφη ταῦτα πρὸς αὐτοὺς
σὺν ἐξύττητι· Ἐάνθε, καὶ Βάλιε, τέχνα περιβόητα τῆς Ποδάρ

τι αἶε ἐν τοῖς ὕδασι πυρὸς ἀπέναντι καιομένου, ἢ τῶν ἀστέρων ἐπιλαμπόντων,
πολλάκις δὲ καὶ ἐκ τῆς τριβῆς καὶ κινήσεως τῶν ὑδάτων κατὰ τοὺς
φυτικὰς ἀναφάνεται σέλας τι. 383. [Ἰε] ἀφίει περίε, προ- ἰομοσεσ περι τὸ
λέφον πολλάς, 386. Ἄυτα πτερὰ] ὡς πτε: ἀ ἀνκοοριστιαί 387. Σύριγγος] τῆς
δορατιθῆκης. 400. Ποδάργης] τῆς ὠκύπεδος.

Ἄλλως δὴ φράζεσθε σαωσέμεν ἠνιοχῆα
 Ἄψ Δαναῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ χ' ἔωμεν πολέμοιο·
 Μηδ', ὡς Πάτροκλον, λίπετ' αὐτοῦ τεθνηῶτα.

Τὸν τ' ἄρ' ὑπὸ ζυγῶφι προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος,
 Εἶνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσσε καρῆατι· πᾶσα δὲ χαιίτη, 405
 Ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν, οὔδας ἴκανεν·
 Δυδῆντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 Καὶ λίνην σ' ἔτι νῦν γε σαώσομεν, ὄβριμ' Ἀλιλλεῦ·
 Ἀλλά τοι ἐγγύθεν ἤμαρ ὀλέθριον· οὐδέ τοι ἡμεῖς
 Δίτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ Μοῖρα κραταίη. 410

Οὐδὲ γὰρ ἡμετέρη βραδυτῆτι τε νωχελίη τε
 Τρῶες ἀπ' ὠμοῖν Πατρόκλου τεύχε' ἔλοντο·
 Ἀλλὰ θεῶν ὄριστος, ὃν ἠύκομος τέκε Λητώ,
 Ἐκταν' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ ἔκτορι κῦδος ἔδωκεν.
 Νῶϊ δὲ καὶ κεν ἅμα πνοιῆ Ζεφύροιο θέοιμεν, 415
 Ἦνπερ ἐλαφροτάτην φᾶσ' ἔμμεναι· ἀλλὰ σοὶ αὐτῶ
 Μόρσιμόν ἐστι, θεῶ τε καὶ ἀνέρι ἴφι δαμῆναι.
 Ἦς ἄρα φωνήσαντος Ἐρινύες ἔσχεθον αὐδῆν.

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεὺς·
 Εἶνθε, τί μοι θάνατον μαντεύσαι; οὐδέ τί σε χρή. 420
 Εὖ νύ τοι οἶδα καὶ αὐτὸς, ὃ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
 Νόσφι φίλον πατρός καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 Οὐ λήζω, πρὶν Τρῶας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο.
 Ἦ ῥα, καὶ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

402. Ἐῶμεν] κορεσθῶμεν· κατὰ τὸ Ἐξ ἔρον ἔντο· τὸ γὰρ Ἐῶμεν εἶη ἂν μᾶλ-
 ἐν Ἰπποτακτικῇ ἀπὸ τοῦ Ἐῶ, ἴημι τὸ πέμπω· οἷον ἐπειδὴν ἐκ πέμψωμεν τὸν
 ἔρον τοῦ πολέμου, ὃ ἐστίν, ἀφ' οὗ κορεσθῶμεν. 405. ἤμυσσε] παρέκλινε
 τὴν κεφαλὴν. 406. Ἐξεριποῦσα] παραχαλασθεῖσα. 411. Νωχελίη] ἀσθενεία,
 βραδυτῆτι.

γης, ὄραθ' ὅπως περισώσητε τὸν ἠνίοχον, ἐπαιδὰν τοῖς πο-
λεμίοις συμμίζαντες, καρεσθῶμεν, μὴδ' ἀπολίπητέ ε αὐτοῦ
τεθεῶτα, ὥσπερ τὸν Πάτροκλον.

Ἐάνθος δ' ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ, στρέψας οὕτω τὴν κεφαλὴν,
ὄσθ' ἢ χαίτη ἐκχυθεῖσα τῆς ζεύγλης, ἤπιετο τοῦ ἐδάφους,
ἔφη πρὸς αὐτὸν ταῦτα, παρὰ τῆς Ἥρης ἤδη προσβαλὼν τὴν
φωνήν· Ἡμεῖς μὲν, θεοεἰκλε Ἀχιλλεῦ, καὶ μάλιστα γὰρ σὲ
ἔτι καὶ νῦν διασώσομεν· ἀλλὰ τί καὶ πάθοιμεν, ὅποτε σοὶ
τὸ τοῦ βίου παρσίη τέλος; οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς ἀν εἴημεν αἴτιοι,
τοῦ τε μεγάλου θεοῦ καὶ τῆς Μοίρας διοικούντων, ὡς βού-
λονται, τὰ ὑμέτερα· τὸ δὲ περὶ Πάτροκλον πάθος, ὥστε
καὶ τὰ ὄπλ' ἀφελέσθαι αὐτὸν τοὺς ἐχθροὺς, οὐδὲ τοῦτ' ἐξ
ἡμετέρης ῥαθυμίας, ἢ βραδυτῆτος συνέδη· ἀλλ' Ἀπόλλων
αὐτὸς ὄλωσ γέγονεν αἴτιος, τὸν τε Πάτροκλον κτείνας, καὶ
Ἔκτορα δόξῃ περιβαλέσθαι βουλούμενος· ἡμεῖς δὲ καὶ ταῖς
τοῦ ζεφύρου κουφοτάταις πνοαῖς ἴσον ἀν θέοιμεν· ἀλλ' εἴμαρ-
ται σοὶ γὰρ, ὦ Ἀχιλλεῦ, ὑπό τε θεοῦ καὶ ἀνθρώπου ἅμα τεθ-
θάναι. Ταῦτα δὲ εἰπόντος, ὑπολαβοῦσαι αἱ Ἑριννύες, κα-
τέσχον αὐτῷ τὴν φωνὴν τοῦ μηκέτι μηδὲν ἐπιφθέγξασθαι.

Ἀχιλλεὺς δὲ προσοχθίσας τοῖς εἰρημένοισι, ἔφη· Ἐάνθες,
τί μοι ταῦτα προλέγεις; εὔ γὰρ οἶδα καὶ γῶ, ὡς ἐνταυθά πη
μικρὰν τῶν τεκόντων τεθνήξομαι· ἀλλ' οὐκ ἀν παυσίμηνη
μαχόμενος, πρὶν ἀν ἐς κόρον ἐξέλᾶσω τοὺς Τρῶας· καὶ ταῦτα
εἰπὼν, ἐκέλευσεν ἐλάσαι σὺν βοῇ ὁμόσε ἐπὶ τοὺς πολεμίους.

417. Θεῶ τε καὶ ἀνέρι] τῷ Ἀπόλλωνι καὶ τῷ Ἀλεξάνδρῳ. 421. ὅμοι] ἔπι μαι. 424. Ἰάχων ἔχων] ἐσθίας ἴθυνα.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΕΝ παρατάξει τῶν τε Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐκ-
κλησίας τῶν θεῶν γενομένης, ἐπιτρέπει αὐτοῖς ὁ Ζεὺς,
κατελθόντας βοηθεῖν, ὁποτέροις ἂν ἕκαστος βούληται,
Ἦρα μὲν οὖν καὶ Ἀθηναῖα καὶ Ποσειδῶν καὶ Ἥφαιστος
καὶ Ἑρμῆς ἐλθόντες, ἴστασαν μετὰ τῶν Ἑλλήνων. Ἀ-
φροδίτη δὲ, Ἄρτεμις, Ἀητῶ, Ἄρης, Σκάμανδρος, οὗτοι
ἔρχονται ἐπὶ θάτερα· ἐν δὲ τῇ μάχῃ βροσιῆς γενομένης,
σειέται οὕτως ἡ γῆ, ὥστε δέος κατέσχε τὸν πλούτωνα
κάτω, μὴ χανοῦσης τῆς γῆς, φανῆ αὐτοῦ τὰ βασίλεια.
Ἀπόλλων δὲ διεγείρει Αἰρεΐαν καὶ οἱ θεοὶ πάντες ἦσαν·

ΙΛΙΑΔΟΣ Υ.

ΩΣ οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσια θεωρήσονται
Ἀμφὶ σέ, Πηλέος υἱέ, μάχης ἀκώρητον, Ἄχαιοί·
Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμοῦ πεδίοιο.
Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε καλέσσαι
Κρατὸς ἀπ' Οὐλύμποιο πολυπτύχου· ἢ δ' ἄρα πάντη

† Θρωσμοῦ] ἐν τόπῳ ὑψηλῷ μεταξύ Σιμωνίου καὶ τῆς κόμης, φασί, τῆς

ΤΟΥ Υ.

χίαν ἄγορτες θεαταὶ γίγρονται τῶν δρωμένων. ἐν τούτοις
δ' ὁ Ποσειδῶν δεδιῶς περὶ τῷ Αἰρείᾳ, μὴ τι πάθοι ὑπὸ
Ἀχιλλέως, ὡς ὠρισμένῳ αὐτῷ βασιλευῖσαι ἐν Τροίᾳ,
ὑφαρπάζει τῆς μάχης, καταλιπὼν Ἀχιλλεῖα ἐν τῷ Ξίφει
διάκερον· ὁ δὲ τρεπόμενος ἐπὶ τοὺς ἄλλους ἀποκτείνει πολ-
λοὺς αὐτῶν, ἐν οἷς καὶ Πολύδωρον τὸν Πριάμου· περὶ δὲ
καὶ Ἐκτορι ἀκοτίσαντι ἐπήει σὺν ὀργῇ Ἀχιλλεύς· καὶ
εἰ μὴ Ἀπόλλων ῥέφει περιεκάλυψεν, κἂν ἀπόλωλεν· ὁ
δὲ ἐπ' ἄλλους αὖθις ἐπὶ τὸ πεδίου ἐλθὼν, ἀνήρει σὺν οὐ-
δεμιᾷ φειδοῖ πᾶν τὸ προστυχόν.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Υ.

Οἱ μὲν οὖν Ἕλληνες οὕτως ὠπλίζοντο παρὰ ταῖς ναυσίν· ἐν οἷς
σὺ μέσος, θεοεῖκελε Ἀχιλλεῦ, μάχης ἀκόρεσε. Οἱ δὲ Τρῶες αὖ-
θις καὶ αὐτοὶ ὁμοίως παρεσκευάζοντο ἐν ἀπόπτῳ τοῦ πεδίου χω-
ρίῳ· Ἐν τούτοις οὖν ὄντων τούτων, Ζεὺς κελεύει Θέμιν περιελθοῦ-
σαν, συγκαλέσαι πάντας τοὺς θεοὺς πανταχόθεν εἰς τὴν ἀγορὰν

καλουμένης τῶν Ἰλιῶν· ἔνθα καὶ τὰς θεὰς κριθῆναι λέγεται ὑπὸ τοῦ Πάρι-
δος περὶ κάλλους· 4. Θέμιστα] τὴν Θέμιδα, ἥτις ἐστὶ μία τῶν Τιτανίδων.

Φοιτήσασα, κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι·
 Οὔτε τις οὖν Ποταμῶν ἀπέην, νόσφ' Ὠκεανοῖο,
 Οὔτ' ἄρα Νυμφάων, αἰτ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,
 Καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πῖσσα ποθέεντα.

Ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέτα,
 Ξεστῆς αἰθούσῃσιν ἐφίζανον, ἃς Διὶ πατρὶ
 Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίησι πραπίδεςσιν.

Ὡς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγηγέρατ'· οὐδ' Ἔννοσίχθων
 Νηκούστησε θεῶς, ἀλλ' ἐξ ἄλδος ἦλθε μετ' αὐτούς.

Ἰξε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν·

Τίπτ' αὐτ', Ἀργικέραυνε, θεοὺς ἀγορήδε κάλεσας;

Ἥ τι περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;

Τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχη πόλεμός τε δέδηεν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

Ἔγνως, Ἔννοσίγαιε, ἐμὴν ἐν στήθεσι βουλήν,

ἔννεκα ξυνάγειρα μέλουσί μοι, ὀλλύμενοί περ·

Ἄλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μενέω πτοχὶ Οὐλύμπιοι

ἦμενος, ἐνθ' ὀρόων φρένα τέρψομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι

ἔρχεσθ', ὄφρ' ἂν ἴκησθε μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαιοὺς·

Ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ', ὅπη νόος ἐστὶν ἐκάστου.

Εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἷος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται,

Οὐδὲ μίνυνθ' ἔξουσι ποδώκεα Πηλεΐωνα.

Καὶ δέ τέ μιν καὶ πρόσθεν ὑποτρομέεσκον ὄρωντες·

Νῦν δ', ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἐταίρου χῶεται αἰνῶς,

Δεῖδω, μὴ καὶ τεῖχος ὑπέρμορον ἐξαλαπάξῃ.

Ὡς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίσστον ἔγειρεν.

Βῆν δ' ἱμεναὶ πόλεμόνδε θεοὶ, δίχα θυμὸν ἔχοντες·

8. Νυμφάων] κατόικον δ' αὐταὶ ἐν ἄλσεσιν, ἐν δένδροις, ἐν ὑδάσιν, ἐν ἔσπεσσιν, ἐν ὄρεσι, καὶ ἐν ἔλασι, καλούμεναι. οἱ μὲν Ἀλαπίτιδες· οἱ δὲ

παρ' αὐτῷ· οὐ γένομένου, συνερρύησαν ἅπαντες ἄλλος ἄλλοθεν ἀπὸ τῶν κορυφῶν τοῦ Ὀλύμπου, καὶ ὄπηγε θεῶνέστι γένος· οὐ γὰρ ἔσθ' ὄστις, ἢ ἦτις τῶν νυμφῶν αὐτῶν τῶν τά τε ἄλση, τούς τε δρυμῶνας, τάς τε πηγὰς καὶ τοὺς λειμῶνας νεμομένων, οὐ παρεγένετο εἰς τὸ δῶμα, πλὴν Ὠκεανοῦ· Συνελθόντες δ' ἐκαθέσθησαν ἐπὶ τῶν στοῶν, ἄς Ἥφαιστος εὐφυῶς τῷ Διὶ ἐτεκτίνατο· ἀλλ' οὐδὰ Ποσειδῶν αὐτὸς παρήκοος ἐγένετο τῆς θεᾶς· ἀλλ' ἀνεδὺς τῆς θαλάσσης, καὶ καθεσθεὶς ἐν μέσοις τοῖς ἄλλοις, ἤρετο ταῦτα περὶ τῶν παρόντων. Τίνα λόγον ἔχεις, ὦ Ζεῦ, ταυτησὶ τῆς τῶν θεῶν ἐκκλησίας εἰπεῖν; νέον γάρ τι ἔοικας ἐθέλειν προστάξαι περὶ τῶν ἐκατέρωθεν ἐκείνων ἀντιπαρατεταγμένων· ἦ γάρ;

Ζεὺς δὲ πρὸς ταῦτα· Εὐστόχως σοι, ὦ Πόσειδον, εἴκασται μέλει μοι γὰρ ἐκείνων, καὶ κήδομαί γε οὕτως αὐτῶν φθειρομένων· οὐκοῦν ἐγὼ μὲν καθοδοῦμαι ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Ὀλύμπου, ὅθεν θεῶμενος τὰ γιγνόμενα, ἐνασμενῶ καταμόνας· ὑμεῖς δ' ἀπέλθετε βοηθήσοντες, ἐποτέροις ἂν ὑμῶν ἕκαστος βούληται· εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς μόνος Τρωσὶν ἐπιπέσοι, οὐκ ἂν ἀντισχοῖεν ἐκεῖνοι ἐπὶ πολὺ· καὶ γὰρ καὶ πρόην ὄρωντες, ἔτρεμον, μή τι γε δὴ νῦν πολλῷ τῷ ἐταίρου ἐξαπτόμενον πάθει· δέδισα γὰρ ἔγωγε, μὴ καὶ τὴν πόλιν αὐτὴν ἐξέλῃ, προσβαλὼν παρὰ μοῖραν.

Ταῦτα δὲ εἰπὼν, μέγαν ἤγειρε πόλεμον· τῶν οὖν ἄλλων δίχα διαιρεθέντων, τῶν μὲν ὡς τούτους, τῶν δὲ ὡς ἐκείνους,

δρυάδες· αἱ δὲ τῶν ὑδάτων, Ναΐδες, καὶ Ἰδριάδες· ὧν αἱ μὲν, Κρονίδες ἦσαν· αἱ δὲ, ἐπιποταμίδες· αἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἐσσημακίων, Ἐπιμηλίδες· αἱ δὲ ἐπὶ τῶν ὄρεων, Ὀρεστιάδες· αἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἐλῶν, Ἐλειονόμοι. 9. Πίσσα] τὰ ἐλώδη καὶ κάθυγρα χωρία, βοτάνας ἔχοντα. 14. Νηκούστης] οὐ παρήκουσα τῆς θέμιδος, καίτοι κεχωλημένος, ἐφ' οἷς ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ζεὺς. ἴδε ἀνωτέρω Ὁ. στίχ. 135. Καὶ ἐξῆς, 31. Ἀλίσστω] χαλεπὸν καὶ ἀφρευκτὸν. 33. Ἀγίονα

Ἦρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
 Ἦδὲ Ποσειδάων γαίηοχος ἠδ' ἐριούνης
 Ἑρμείας, ὃς ἐπὶ φρεσὶ πευκαλίμησι κέκασται. 35
 Ἦφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κίε, σθένει βλεμεαίνων,
 Χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥώοντο ἀραιαί.
 Ἔς δὲ Τρῶας Ἄρης κορυθαίολος· αὐτὰρ ἅμ' αὐτῷ
 Φοῖβος ἀκερσεκόμης ἠδ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
 Λητώ τε, Ἐάνθος τε, φιλομμειδῆς τ' Ἀφροδίτη. 40
 Εἴως μὲν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
 Τέως Ἀχαιοὶ μὲν μέγα κύδανον, οὔνεκ' Ἀχιλλεύς
 Ἐξεφάνη, δῆρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς·
 Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,
 Δειδιότας, ὄθ' ὄρῳντο ποδώκεα Πηλείωνα 45
 Τεύχεσι λαμπόμενον, βροτολοιγῷ ἴσον Ἄρηι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ἅμιλον Ὀλύμπιρι ἤλυθον ἀνδρῶν,
 Ἦρτο δ' Ἔρις κρατερῆ, λαοσσόος· αὔε δ' Ἀθήνη,
 Στᾶσ' ὅτῃ μὲν πρὰ τάρφρον ὄρυκτῆν τείχεος ἔκτος,
 Ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων, μακρὸν αὔτει. 50
 Αὔε δ' Ἄρης ἐτέρωθεν, ἐρεμνῆ λαίλαπι ἴσος,
 Ὄξυ κατ' ἀκροτάτης πόλιος Τρῶεσσι κελεύων,
 Ἄλλοτε παρ Σιμόεντι θέων ἐπὶ Καλλικολώνῃ.
 Ὡς τοὺς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύνοντες,
 Σύμβαλον, ἐν δ' αὐτοῖς ἔριδα ῥήγγυντο βαρσεῖαν. 55
 Δεινὸν δὲ βρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἰψόθεν· αὐτὰρ ἔνερθε Ποσειδάων ἐτίναξεν
 Γαῖαν ἀπειρεσίην, ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
 Πάντες δ' ἔσσειοντο πόδες πολυπίδακος Ἰδης,
 Καὶ κορυφαί, Τρῶων τε πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν. 60
 Ἐδδειςεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων, Αἰδωνεύς,
 Δείσας δ' ἐκ θρόνου ἄλτο, καὶ ἴαχε, μὴ αἰ ὑπερθεῖν

Ἦρα μὲν, καὶ Ἀθηνᾶ, καὶ Ποσειδῶν, καὶ Ἑρμῆς, καὶ Ἡ-
φαιστος, συχνότερον μὲν ὑποσκάζων ἐκ προθυμίας, ὑποκι-
νουμένων δὲ κάτωθεν τῶν κνημῶν, οὗτοι δὴ μετέστησαν
πρὸς τοὺς Ἕλληνας. Ἄρης δὲ, καὶ Ἀπόλλων, καὶ Ἄρτεμις,
καὶ Λητώ, καὶ Ἐάνθος, καὶ Ἀφροδίτη ἀπῆλθαν Τρῳαίην
τὴν βοήθειαν ποιητόμενοι.

Τέως μὲν οὖν οἱ θεοὶ ἦσαν πόρρω τῶν στρατῶν, πλέον
ἐλπίδος εἶχον οἱ Ἕλληνες, Ἀχιλλέως ἐκ πολλῆς ἀργίας προ-
μαχομένου. Τρῳάς δὲ τρόμος εἶλεν, ὀρῶντας Ἀχιλλέα ὄμοιον
Ἄρει τοῖς ὅπλοις ἀστράπτοντα· ὡς δὲ οἱ θεοὶ ἐπέμιζαν ἑκα-
τέροις, μέγας ἀνηγέρθη ἀγών· ἡ γὰρ Ἀθηνᾶ, ὅτε μὲν πρὸς
τῇ τάφρῳ τῇ παρὰ τῷ τείχει· ὅτε δὲ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκτῆς
ἰσταμένη, ἀνεκραύγαζε μέγα· ταῦτό δὲ ἐποίει καὶ Ἄρης ἐτέ-
ρωθεν πρὸς τοὺς Τρῳάς, ὅτε μὲν ὡσπερ λαίλαψ ἐπὶ τῶν τει-
χῶν τῶν τῆς πόλεως ἐπιτρέχων, ὅτε δὲ παρὰ τὸν Σιμοῦντα,
καὶ τὴν Καλλικολώνην.

Οὕτω τοίνυν οἱ θεοὶ παρακαλοῦντες, μεγίστην ἔριδ' ἑκα-
τέροις πρὸς ἀλλήλους ἐρήγνυσαν· ἐν δὲ τούτοις βροντῆ γέ-
γονεν ἄνωθεν βαρεῖα παρὰ τοῦ Διός· καὶ ὁ Ποσειδῶν ὁμοίως
καὶ αὐτὸς διέσεισε τὴν γῆν καρτερῶς ἔς τ' ἐπὶ τὰς κορυφὰς
τῶν ὄρέων, τὰς θ' ὑπὸ ὑψείας καὶ ἀκρωρείας τῆς πολυπηδάκου
Ἰδῆς, τὴν τε πόλιν τῶν Τρῳάων καὶ τὰς ναῦς τῶν Ἑλλήνων·
ἦν δ' ὁ σεισμὸς ἀήθης καὶ μέγας, ὡς καὶ τὸν Πλούτωνα κά-
τωθεν ἐκπηδῆσαι τοῦ θρόνου, δεδιότα, μὴ τῆς γῆς διαρῥα-

νεῶν] ἐν τῇ τῶν πλοίων ἀθρείσει. 34. Ἐριούνης] ὁ μεγάλη ἀνήσας. 35. Κέ-
καστο] κεκόσμητο ἢ προῦχει. 37. Ῥῶοντο] ἐκινούντο ἀραιαὶ καὶ χαλαραὶ
οὔσα. 39. Ἀκερσεκόμης] ὁ μὴ κειρόμενος τὴν κόμην. 43. Λαοσσός] ἢ τοὺς
λαοὺς σείουσα παρορμῶσα. — 45] Ἐβόησε. 50. Ἀύται] Ἐβόη. 51. Ἐρεμνῆ

Γαῖην ἀναρρήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 Οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανεῖη
 Σμερδαλέ, εὐρώεντα, τάτε στυγέουσι θεοὶ περ. 65
 Τόσσοι ἄρα κτύπος ὄρτο θεῶν ἔριδι ζυγιόντων.
 Ἦτοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος
 Ἰστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος, ἔχων ἰὰ πτερόεντα
 Ἄντα δ' Ἐνναλίιο θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ἥρη δ' ἀντέστη χρυσηλόκατος, κελαιδινή, 70
 Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη Ἐκάτοιο
 Λητοῖ δ' ἀντέστη σῶκος, ἐριφύμιος Ἑρμῆς·
 Ἄντα δ' ἄρ' Ἠραίοιο μέγας Ποταμός, βαθυδίνης,
 Ὀν Ἐχθρον καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.
 Ὡς οἱ μὲν θεοὶ ἄντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς 75
 ἔκτορος ἄντα μάλισα λιλαίετο δῶναι ὄμιλον
 Πριαμίδεω· τοῦ γὰρ ῥα μάλιστά ἐθυμὸς ἀνώγει
 Λῆματος ἄσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν.
 Αἰνεῖαν δ' ἰθύς λαοσσόος ὤρσεν Ἀπόλλων
 Ἀντία Πηλείωνος, ἐνῆκε δὲ οἱ μένος ἦδ'· 80
 Τίεϊ δὲ Πριάμοιο Λυκάονι εἴσατο φωνήν·
 Τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 Αἰνεῖα, Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαί,
 Ἄς Τρώων βασιλευσὶν ὑπέσχεο οἶνοποτάζων,
 Πηλείδεω Ἀχιλλῆος ἔναντίσιον πολεμίζειν; 85
 Τὸν δ' αὐτ' Αἰνεῖας ἀπαμειβόμενος προσέειπεν·
 Πριαμίδη, τίμε ταῦτα καὶ οὐκ ἐθέλοντα κελεύεις
 Ἀντία Πηλείωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;
 Οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδώκεος ἄντ' Ἀχιλλῆος
 Στήσομαι, ἀλλ' ἦδη με καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησεν 90
 Ἐξ Ἰδης, ὅτε βουσὶν ἐπήλυθεν ἡμετέρησιν,
 Πέρσε δὲ Λυρνησὸν καὶ Πήδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 κίρυσσ' ὅς μοι ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γούνα.
 Ἦ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος καὶ Ἀθήνης,
 Ἦ οἱ πρόσθεν ἰούσα τίθει φάος, ἠδ' ἐκάλευεν 95
 Ἐγγεῖ χαλκείῳ Λέλεγας καὶ Τρώας ἐναίρειν.
 Τῷ οὐκ ἔστ' Ἀχιλλῆος ἔναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·

γαίης φανῆ τοῖς ἄνω ἀθανάτοις τε καὶ θνητοῖς τὰ φοβερόα αὐτοῦ καὶ ζοφώδη βασίλεια· ἃ καὶ θεοὶ ἰδόντες, ἀποτροπιάζονται· τοιοῦτον γὰρ ἦν τὸ γενόμενον, θεῶν πρὸς ἀλλήλους ἀντιφιλοτιμουμένων περὶ τῆς νίκης· Ἐπὶ μὲν οὖν Ποσειδῶνα ἀντιπαρετάζαντο Ἀπόλλων σὺν πτερόεσι βέλεσιν· ἐπὶ δὲ τὸν Ἐννυάλιον, ἡ' Ἀθηναῖ· Ἄρτεμις δὲ ἡ χρυσηλάκατος, ἐπὶ τὴν Ἥραν· Ἐρμῆς δ' ἐπὶ τὴν Δητώ· ἐπὶ δὲ τὸν Ἡφαιστον, ποταμὸς ὁ βαθύβρυς, ὃν θεοὶ μὲν Ξάνθον, Σκάμανδρον δὲ καλοῦσιν οἱ ἄνθρωποι· Οὗτοι μὲν οὖν οὕτως ἀλλήλοις ἀντιπαρετάττοντο.

Ἀχιλλεὺς δὲ καθ' ἔκτορ' αὐτὸν ἔτεινεν εἰσβαλεῖν ἐς τὸ πλῆθος, τὸν Ἄρην αὐτὸν τῷ αἵματι ἐκείνου κορέσαι περὶ πλείστου ποιούμενος· Ἄλλ' Ἀπόλλων Λυκάωνι εἰκασθεὶς τῷ Πριάμῳ κινεῖ τὸν Δινειάν ἐπ' αὐτὸν, τοῖσδ' ἐπιθαρσύνας τοῖς ῥήμασιν· Αἰνεΐα, Τρώων βουληφόρε, ποῦ σοι νῦν αἰ ἀπειλαί, ἃς τοῖς τῶν Τρώων βασιλεῦσιν ὑπισχνοῦ παρὰ πότον, μόνος αὐτὸς ἀπαντήσῃν Ἀχιλλεῖ ἐν ταῖς μάχαις;

Αἰνεΐας δὲ πρὸς ταῦτα· Λυκάων, υἱὲ τοῦ Πριάμου, τί ποτέ με ἄκοντα παροτρύνεις Ἀχιλλεῖ συμπλακῆναι; οὐ γὰρ πρώτη ἤδε πείρα ἔσται μοι πρὸς ἐκεῖνον· ἀλλὰ καὶ ἄλλοτε ἐξεβιάσατό με φυγεῖν ἐκ τῆς Ἰδης ἐκεῖνος τῷ δορί, ταῖς ἡμετέραις ἐκεῖσε βουσίην ἐπιών, ὅτε Λυρνησὸν ἐξεῖλε καὶ Πηδάσον· καὶ εἰ μὴ Ζεὺς αὐτὸς ἰσχύν μοι ἐν τοῖς γόνασιν ἔθηκεν, ὥστε φυγῆ σωθῆναι, κἂν ἀπωλόμην ὑπ' αὐτοῦ τε καὶ τῆς Ἀθηναῖς· ἡ φῶς αὐτῷ ἄει προϊόντι τιθεῖσα, ἐκέλευεν ἀφειδῶς ἐπὶ Δέγας καὶ Τρώας χρήσασθαι τῷ δορί· διὸ θνητῷ γ' ἀνδρὶ οὐκ ἂν εἴη Ἀχιλλεῖ συμπλακῆναι εἰς μάχην·

φοβερῆ σκοτεινῆ. 72. Σώκος] ἰσχυρός. σώκειν γὰρ τὸ ἰσχύειν· σώζεται δὲ τὸ ὄνομα τοῦτο ἐπὶ ἐν τῇ συνήθειᾳ κατὰ τὸ Ζαχόριον ἐν Ἡπείρῳ φασὲν γὰρ περὶ

Αἰεὶ γὰρ πάρα εἰς γὰρ θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει.
 Καὶ δ' ἄλλως τοῦγ' ἰθὺ βέλος πέτετ', οὐδ' ἀπολήγει,
 Πρὶν χρόος ἀνδρομέοιο διελθεῖν. εἰ δὲ θεός περ 100
 Ἴσον τείνειεν πολέμου τέλος, οὐ με μάλα ρέα
 Νικήσει, οὐδ' εἰ παγγάλλεος εὐχεται εἶναι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱός, Ἀπόλλων·
 Ἦρως, ἀλλ' ἄγε, καὶ σὺ θεοῖς αἰειγενέτησιν
 Εὐχέο· καὶ δὲ σέ φασι Διὸς κούρης Ἀφροδίτης 105
 Ἐκγεγάμεν, κείνος δὲ χειρίονος ἐκ θεοῦ ἐστίν.
 Ἢ μὲν γὰρ Διὸς ἐσθ', ἢ δ' ἐξ ἀλίοιο γέροντος.
 Ἄλλ' ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδέ σε πάμπαν
 Δευγαλέοις ἐπέεσσιν ἀποτροπέτω καὶ ἀρειῇ.

Ὡς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν· 110
 Βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
 Οὐδ' ἔλαθ' Ἀγγίσαιο πᾶσις λευκώλενον Ἴηρην,
 Ἐντὶ Πηλείωνος ἰὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
 Ἢ δ' ἄμυδις καλέσσασα θεοὺς, μετὰ μῦθον ἔειπεν·
 Φράζεσθον δὴ σφῶϊ, Ποσειδάον καὶ Ἀθήνη, 115
 Ἐν φρεσὶν ὑμετέρησιν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
 Αἰνεῖας ὃδ' ἔβη, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
 Ἐντὶ Πηλείωνος ἀνῆκε δὲ φοῖβος Ἀπόλλων.

Ἄλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτροπῶμεν ὀπίσσω
 Αὐτόθεν· ἢ τις ἔπειτα καὶ ἡμεῖων Ἀχιλῆϊ 120
 Παρσαίη, δοίη δὲ κράτος μέγα, μηδέ τι θυμῷ
 Δευέσθω· ἵνα εἰδῆ, ὅ μιν φιλέουσιν ἄριστοι
 Ἀθανάτων, οἳ δ' αὖτ' ἀνεμῶλιοι, οἳ τὸ πάρος περ
 Τρῶσιν ἀμύνουσιν πόλεμον καὶ δῆϊότητα.

Πάντες δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιώωντες 125
 Τῆσδε μάχης, ἵνα μήτι μετὰ Τρῶεσσι πάθησιν
 Σήμερον· ὕστερον αὖτε τὰ πείσεται, ἄσσα οἱ Λῖσα
 Γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
 Εἰ δ' Ἀχιλεὺς οὐ ταῦτα θεῶν ἐκ πείσεται ὀμφῆς,

θεῶν γάρ τις αὐτῷ αἰεὶ φαίνεται παρακολουθῶν· ὅς αὐτῷ ἀπερύκει τὸν θάνατον· καὶ τὸ βέλος αὐτῷ, ὃ ἂν ἀφῆ, ἄπρακτον ἐπὶ γῆς οὐ πεσεῖται, πρὶν ἢ ἀνθρωπίνου σώματος ἄψασθαι· εἰ δέ γε Ζεὺς ἀδιαφόρως ἐφ' ἐκάτερα τὴν τοῦ πολέμου πλάστιγγα ταλαντεύσειεν, τότε δὴ οὐκ ἂν, οὐδ' ἂν παγγάλκειος ἦ, ἐμοῦ γε κρείττων ἐκεῖνος γένοιτο.

Ἄπολλων δὲ πρὸς ταῦτα. Ἄλλὰ τί μὴ οὐχὶ καὶ αὐτός, ὦ ἦρωε, εὐχῆ τοῖς θεοῖς; καὶ γὰρ Ἀφροδίτης καί σε γενέσθαι φασὶ, θυγατρὸς Διὸς οὔσης· ἐκεῖνον δὲ τῆς Νηρέως πολλῷ χεῖρονος οὔσης· λαβὼν οὖν τὸ δόρυ, ἴθι ὁμός' ἐπ' ἐκεῖνον· μηδὲ λόγων κόμπτοι καὶ ῥημάτων σὲ ἀπειλαὶ εἰς δειλίαν ἀγέτωσαν.

Ταῦτα δὲ εἰπὼν παρεθάρβυεν. Ἦρα δὲ κατιδοῦσα αὐτὸν προπηδήσαντα ἔνοπλον ἐν προμάχοις κατὰ Ἀχιλλεῖα, φωνήσασα τοὺς περὶ αὐτὴν τῶν θεῶν, Πόσειδον, ἔφη, καὶ Ἀθηναῖ, σκέψασθε ἤδη ἐν ὑμῖν αὐτοῖς, ὅπως τάδ' ἔσται ἔργα· ὄρω γὰρ ἐκείνον ἐκ παρακλεύσεως τοῦ Ἀπόλλωνος ἐλθόντα ἀντιταξόμενον Ἀχιλλεῖ· ἀλλ' ἄγεθ' ἴ· εἰς τὰναντία ποιῶμεν, ἀποτρέπωμεν αὐτὸν ἐπαναχωρῆσαι· εἴθ' ἡμῶν τις προσιῶν Ἀχιλλεῖ, δούτω κράτος καὶ δύναμις, ἵν' εἰδῆ σαφῶς, ὡς ὑπὸ κρείττωνων, ἢ οἱ Τρῶες, φιλεῖται θεῶν· ἡμεῖς γὰρ ἤκοομεν ἐξ οὐρανοῦ βοηθήσοντες αὐτῷ, ὥστε μηδὲν τήμερόν γε παθεῖν ἐν τῇ μάχῃ· ἔπειτα δ' ἐν ὑστέρω πείσεται καὶ αὐτός, ἅτθ' ἡ Μοῖρα αὐτῷ γειναμένῳ ἐπέκλωσεν· εἰ γὰρ μὴ ταῦτ' ἀκούσεις παρ' ἡμῶν, αὐτίκα, θεῶν τινὸς αὐτῷ ἐπιφα-

τινος ἰσχυροῦ, λέγοντες, σῶκος εἰσὺ. 126. Πάθησι | ὁ Ἀχιλλεὺς δηλ. 128. Ἐπένησε] ἐπέκλωσε. 129. Μομφῆς] εἰ γὰρ μὴ προμάθοι βοηθοῦντας ἑαυτῷ ἐκ τῆς φήμης, ἅμ' ἰδῶν ἡμῶς ὑστερον αὐτῷ παρισταμένους, φοβηθήσεται εἰκό-

Δείσεται ἔπειθ', ὅτι κέν τις ἐναντίϊον θεὸς ἔλθῃ
 Ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς. 130
 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 Ἥρη, μὴ χαλέπαινε παρέκ νόον· οὐδέ τί σε χρῆ.
 Οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι θεοὺς ἔριδι ζυνελάσσαι·
 [Ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰμεν.] 125
 Ἄλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζώμεσθα κίοντες,
 Ἐκ πάτου ἐς σκοπιήν, πόλεμος δ' ἄνδρεςσι μελήσει.
 Εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχωσι μάχης, ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ἢ Ἀχιλῆ' ἴσχωσι, καὶ οὐκ εἰώσι μάχεσθαι,
 Αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόφι νεῖκος ὀρεῖται 140
 Φυλόπιδος· μάλα δ' ὠκα διακριθέντας, οἷω
 Ἄψ ἴμεν Οὐλυμπόνδε, θεῶν μεθ' ὀμήγουριν ἄλλων,
 Ἡμετέρης ὑπὸ χερσὶν ἀνάγκη ἔφι δαμέντας.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο Κυανοχαίτης
 Τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο, 145
 Ἴψηλόν, τὸ ρά οἱ Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 Ποῖσον ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγὼν ἀλείοιτο,
 Ὅππότε μιν σεύαιτο ἀπ' ἠϊόνος πεδίονδε.
 Ἐνθά Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἔζετο, καὶ θεοὶ ἄλλοι,
 Ἄμφι δ' ἄρ' ἄρρηκτον νεφέλην ὠμοῖσιν ἔσαντο. 150
 Οἱ δ' ἐτέρωσε κάθιζον ἐπ' ὄφρῦσι Κολλικολώνης,
 Ἄμφι σέ, ἥτε Φοῖβε, καὶ Ἄρηα πτολίπορθον.

τως. 133. Παρέκ νόον] παρὰ λόγον. 137. Ἐκ πάτου] ἔξω τῆς πεπατημένης
 εἰδού. 140. Παρ' αὐτόφι] κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἢ τόπον, ἢ παρ' ἡμῶν αὐτῶν.
 145. Τεῖχος ἀμφίχυτον] τὸ πανταχόθεν κύκλῳ περιεχυμένον καὶ ὑψημένον.
 ἔκει δ' ἐκ γῆς χυτῆς εἶναι· οὗ ἡ θάσις πλατυτέρα τῆς κορυφῆς. Ποσειδῶν γὰρ
 καὶ Ἀπόλλων προστάξαντος τοῦ Διὸς θηπεῦσαι ἐπὶ μισθῷ Λαομέδοντι, κατε-
 σκεύασεν τὸ τεῖχος τῆς Τροίας. Λαομέδων δὲ παραστὰς τὰς συνθήκας, ἀπῆλθεν

γέντος παρά προσδοκίαν, καταπτήξει γε πάντως· ἐπιφάνεια γὰρ θεοῦ ἀπροκάλυπτος φοβερὸν γίγνεται τοῖς ἀνθρώποις.

Ποσειδῶν δὲ πρὸς ταῦτα. Ἥρα, ἔχ' ἀτρέμας, μηδὲ χαλέπαινε παρά λόγον· οὐ γὰρ χρή· ἔγωγε γὰρ οὐκ ἂν ἀξιώσαιμι εἰς χεῖρας ἡμᾶς ἔλθειν τοῖς χείροσι τῶν θεῶν τῷ κρείττονας αὐτοὺς εἶναι· μᾶλλον δὲ ἡμεῖς μεταστάντες ἐντεῦθεν, καθεζόμεθα ἐν σκοπιᾷ πη, τὰ τοῦ πολέμου τοῖς ἀνθρώποις καταλιπόντες· εἰ δὲ Ἄρης, ἢ Ἀπόλλων αὐτὸς ὑπάρξειε μάχης, ἀντισχὼν Ἀχιλλεῖ, τότε δὴ κατιόντες καὶ ἡμεῖς αὐτίκα μάλα ἀντιταξόμεθα· οὕτω δὲ, νικηθέντες ὑφ' ἡμῶν, ἀναβητόνται εὐθύς ἐς τὸν οὐρανὸν παρά τοὺς ἄλλους θεοὺς.

Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἠγεῖτ' αὐτοῖς πρὸς τὸ Ἡράκλειον τεῖχος, τὸ καὶ ἀμφίχυτον, ὃ Τρῶες σὺν Ἀθηνᾶ ὀικοδομήκεσαν Ἡρακλεῖ ἐπὶ τὸ κῆτος προπύργιον, ὑπὸτ' οὗτος ἐρεθίζων αὐτὸ ἐκ τῆς ἠϊόνος, ἐκίνει ἐξελθεῖν ἐπὶ τὸ πεδίων· ἐς τοῦτο δὴ ἔλθων πρῶτος Ποσειδῶν, ἐκθέζετο· ἔπειθ' οἱ ἄλλοι ἐξῆς, νεφέλην πυκνοτάτην περιβεβλημένοι· αὐτὸ δὲ τοῦτο ἐποίησαν καὶ οἱ ἄλλοι, καθεσθέντες ἐπὶ τῆς Καλλικολώνης, Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρην ἐν τῷ μέσῳ πεποιημένοι.

αὐτοὺς, μὴ δοῦς τὸν μισθὸν· ἐφ' ᾧ ἀγανακτήσας ὁ Ποσειδῶν, ἐπεμψε τῇ χώρᾳ κῆτος, ὃ ἀνθρώπους τε καὶ καρπὸς πᾶν τὸ προστυχὸν διέφθειρεν. Χρησμός οὖν ἐδόθη Λαομέδοντι μαντευομένῳ Ἡσιόνην τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα τῷ κῆτει ἐκδοῦναι, εἰ βούλοιο ἀπαλλαγῆναι τοῦ παρόντος δεινοῦ. ὁ δὲ μισθὸν τῷ τῆν κόρην σώσοντι προεικήρυξε τοὺς ἀθανάτους ἵππους δώσειν, ἀνελόντι τὸ κῆτος· οὗς Ζεὺς Τρωτὶ ἐδεδώκει ἀντὶ Γανυμήδους· Ἡρακλῆς δ' ἔλθων ὑπέσχετο καταρθῶσαι τὸν ἄθλον· τῆς δὲ Ἀθηνᾶς ποιησάσης αὐτῷ τὸ ἀμφίχυτον τεῖχος, εἰσδύς διὰ τοῦ στόματος εἰς τὰ σπάγγνα, διέφθειρεν αὐτῷ τοὺς λαγῶνας· καὶ οὕτω διέσωσεν Ἡσιόνην· Λαομέδων δὲ μεταμεληθεὶς, ἀντὶ τῶν ἀθανάτων θνητοὺς δίδωσιν ἵππους· ὁ δὲ στρατεύσας ἐκ τούτου, καὶ ἔλθων Τροίαν ἔλαβε καὶ τοὺς ἵππους. 147. Ἄλειτο] φυλάτταιτο. 148. Σεύατο] ὅτε τὸ κῆτος ἐφορμῶτο ἐπ' αὐτὸν ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ πρὸς τὸ παιδίον. 151. Ὀφρούσι] ἐν

ὧς οἱ μὲν ῥ' ἐκάτερθε καθείατο μητιόωντες
 Βουλᾶς· ἀρχέμεναι δὲ δυσηλεγέος πολέμοιο
 ἦκνεον ἀμφοτέροι· Ζεὺς δ' ἤμενος ὕψι κέλευεν. 155
 Τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον, καὶ λάμπετο χαλκῷ,
 Ἄνδρῶν ἠδ' ἵππων· κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσι
 Ὄρνυμένων ἄμυδις· δύο δ' ἀνέρες ἔζεχ' ἄριστοι
 Ἔς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην, μεμαῶτε μάχεσθαι,
 Αἰνεΐας τ' Ἀγχισιάδης καὶ δῖος Ἀχιλλεύς. 160
 Αἰνεΐας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκει,
ἔπιπυκν Νευστάζων κόρυθι βριωρῆ· ἀτὰρ ἀσπίδα θοῦριν
 Πρόσθεν ἔχε στέρνοιο, τίνασσε δὲ χάλκεον ἔγχος.
 Πηλείδης δ' ἐτέρωθεν ἔναντίον ὤρτο, λέων ὡς
 Σίντης, ὄντε καὶ ἄνδρες ἀποκτάμεναι μεμάασιν, 165
 Ἀγρόμενοι, πᾶς δῆμος· ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀτίζων
 Ἔρχεται, ἀλλ' ὅτε κέν τις Ἀρηϊθῶων αἰζηῶν
 Δουρὶ βάλῃ, ἐάλῃ τε χανῶν, περὶ τ' ἀφρὺς ὀδόντας
 Γίγνεται, ἐν δὲ τέ οἱ κραδίη στένει ἄλκιμον ἦτορ·
 Οὐρῆ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχίᾳ ἀμφοτέρωθεν 170
 Μαστίεται, ἐὲ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι·
 Γλαυκιοῶν δ' ἰθὺς φέρεται μένει, ἦν τινα πέφνη
 Ἄνδρῶν, ἢ αὐτὸς φθίεται πρώτῳ ἐν ὀμίλῳ·
 ὧς Ἀχιλῆ ὦτρυνε μένος καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,
 Ἄντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτορος Αἰνεΐαο. 175
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Αἰνεΐα, τί σὺ τόσσον ὀμίλου πολλὸν ἐπελθῶν
 Ἔστης; ἢ σέγε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
 Ἐλπόμενον Τρώεσσι ἀνάξειν ἵπποδάμοισιν 180

τῷ ἐξέχοντι, ἐκ μεταφορᾶς 152. Ἡε] τοξικῆ, παρὰ τὸ ἰέναι, ἀφίεναι τὸ ἐπὶ

Ἐπειδὴ δὲ ταῦτ' αὐτοῖς οὕτως ἔσχεν, ἄλλος ἄλλα κατὰ νοῦν ἀνεκύκλει πολέμου δὲ ἄψασθαι ἀμφοτέροι ἀπὸ τοῦ ἴσου ὤκνουν· Ζεὺς δὲ, καθήμενος ἄνω, ἤρει τὰ σημεῖα τῆς μάχης ἑκατέροις· Ἐν τούτῳ τοῖνυν ἦν ὄραν τὸ πεδῖον πλήρες ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων καταλαμπρομένων τοῖς ὄπλοις· ἐσονάχιζε δὲ καὶ ἡ γῆ κάτωθεν, τοῖς ποσὶ κροτουμένη· ἐν οἷς δύο μάλιστα ἑκατέρωθεν προϊόντες τῶν ἄλλων, Αἰνεΐας καὶ Ἀχιλλεύς, ἀπλέτῳ θυμῷ ἀντεβλέποντο· καὶ δὴ Αἰνεΐας μὲν πρῶτος ἐχώρει σὺν ἀπειλῇ προϊὼν ὑπ' ἀσπίδι, τὴν τε περικεφαλαίαν ἐνσειῶν, καὶ τὸ δόρυ κραδαίνων· Ἀχιλλεύς δὲ καὶ αὐτὸς ἀνθῶρια ἐτέρωθεν, ὥσπερ λέων αἰμοβόρος· ὃν πολλοὶ ἅμα ἐπιθυμοῦντες ἀπολέσαι, ἐπέρχονται· ὁ δὲ, τὰ μὲν πρῶτα μικρὰ ἀλεγίζων, ἀπέρχεται ἡσυχῇ· ὡς δὲ τις αὐτὸν βαλὼν τρώσειε, τότε ἐπιστραφεὶς κεχηνηώς, τοὺς τ' ὀδύοντας πλήρης ἀφροῦ προφαίνων, μύχιόν τε στένων, καὶ ὠριόμενος, καὶ τὰ τ' ἰσχία, καὶ τὰς πλευρὰς τῇ οὐρᾷ μαστιζόμενος, παραθήγων ἑαυτὸν εἰς τὸν κίνδυνον, ἐπιπίπτει σὺν ὄρμῃ τοῖς ἐχθροῖς, ὡς σπαράζων τὸν παρατυχόντα, ἢ αὐτὸς ὑπ' ἐκείνου ἀπολεσθησόμενος· Ἐκ τοιαύτης οὖν διανοίας ὤρματο καὶ Ἀχιλλεύς· ὡς δ' οὖν ἐγγὺς ἀλλήλων ἐγένοντο, πρῶτος Ἀχιλλεύς ἤρχε λόγου τοιοῦδε.

Αἰνεΐα, τί ποθ' οὕτω προβάς, ἔστηκας πρὸ τῶν ἄλλων ἐν μέσῳ; οὐ γὰρ ἂν ἔγωγε εἴποιμι, ὡς ἀξιώματι παρὰ τῶν Τρώων βουλόμενος μνήσασθαι σεαυτῷ, εἴπως ποτέ σοι εἶη

λος. 157. Κάρκαιρε] ἐκρίται, ὠνοματοπεποιημένον. 165. Σίντης] Βλαπτικός. 166. Ἀτίζων] καταφρονῶν. 165. Ἐάλη τε χανὸν] συνεσφάφη εὐθύς ἀνοικτῷ στόματι. 171. Μαστιζέται ἑκατέρωθεν τῇ οὐρᾷ] ἔχει γὰρ, ὡς φασι, κέντρον τι ἐν αὐτῇ, ᾧ κεντῶν αὐτὸς ἑαυτὸν, ἐξαγριοῖ. 172. Γλαυκιῶν] πῶρ βλέπων. 180. Ἀνάξειν] ἐλπίζων βασιλεύσειν Τρώων, τὴν τοῦ Προϊάμου τιμῆν

Τιμῆς τῆς Πριάμου ; ἀτὰρ εἴ κεν ἔμ' ἐξεναρίξῃς ,
 Οὐ τοι τοῦνεκά γε Πρίαμος γέρας ἐν χειρὶ θήσει.
 Εἰσὶν γὰρ οἱ παῖδες· ὁ δ' ἔμπεδος, οὐδ' ἀσιφρων·
 Ἦ νύ τί τοι Τρῶες τέμενος τάμον , ἔξοχον ἄλλων ,
 Καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμῃαι , 185
 Λῖ κεν ἐμὲ κτείνῃς ; χαλεπῶς δὲ σ' ἔολπα τὸ ρέζειν.
 Ἦδη μὲν σέγε, φημί, καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησα.
 Ἦ οὐ μέμνη, ὅτε πέρ σε, βοῶν ἄπο μούνων ἐόντα ,
 Σεῦα κατ' Ἰδαίων ὄρέων ταχέεσσι πόδεσσι
 Καρπαλίμως ; τότε δ' οὔτι μετατροπαλίζω φεύγων· 190
 Ἔνθεν δ' ἐς Λυρνησὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τὴν
 Πέρσα, μεθορμηθεὶς σὺν Ἀθήνῃ καὶ Διὶ πατρί·
 Ληϊάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἤμαρ ἀπούρας,
 ἦγον· ἀτὰρ σὲ Ζεὺς ἐρρύσατο, καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 Ἀλλ' οὐ νῦν σε ρύεσθαι οἴημαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ 195
 Βάλλεαι· ἀλλὰ σὲ ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
 Ἐς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἴστασ' ἐμεῖο ,
 Πρίν τι κακὸν παθέειν· ρεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.
 Τόν δ' αὐτ' Αἰνείας ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 Πηλεΐδη, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσί γε, νηπύτιον ὦς, 200
 Ἐλπῆο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς,
 Ἦ μὲν κερτομίας ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι.
 Ἰδμεν δ' ἀλλήλων γενεήν, ἴδμεν δὲ τοκῆας,
 Πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων·
 Ὄφει δ' οὔτ' ἄρ' πω σὺ ἐμοὺς ἴδες, οὔτ' ἄρ' ἐγὼ σούς. 205
 Φασὶ σὲ μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι,
 Μητρὸς δ' ἐκ Θετίδος, καλλιπλοκάμου ἁλοσύδνης.
 Ὑτὰ ρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτερος Ἀγχίσαο
 Εὐχομαι· ἐκγεγάμεν, μήτηρ δὲ μοί ἐστ' Ἀφροδίτη.
 Τῶν δὲ νῦν ἕτεροὶ γε φίλον παῖδα κλυδύσσονται 210

ἄρξαι ἀντὶ Πριάμου, εἰς τοῦτο ἀτοπίας ἐλήλυθας· οὐ γὰρ
 ἂν τούτου τύχοις, κἄν σοι γένηται ἐμὲ ἀνελεῖν· εἰσὶ γὰρ
 εἰσὶ Πριάμῳ παῖδες πολλοὶ οἱ τῆς τιμῆς ταύτης ἀμφισβη-
 τήσοντες· καὶ Πριάμος αὐτὸς οὐδέπω τοσοῦτον τὰς φρένας
 κεκίνηται· ἢ ἄλλως παρὰ τῶν Τρώων τέμενος ἔσται σοι
 γέρας ἐξαιρέτον, γεωργίσμιον, ὅπως ἐμὲ ἀνελών, εἴης τοῦτο
 καρπούμενος; ἀλλὰ χαλεπὸν σοι, οἴμαί γε, καταπράξασθαι
 τοῦτο· νῦν δ' οὖν μέμνησαι ἴσως καὶ ἄλλοτε τῷ ἐμῷ ὑπεί-
 ξας δορὶ, διωχθεὶς ἐκ τῆς Ἰδῆς, ὅποτε τὰς βοῦς ἐκείθεν ἐξή-
 λασα· σὺ δὲ φεύγων, οὐ πρότερον ἔτλης μεταστραφῆναι
 ὀπίσω ἰδεῖν, πρὶν ἢ καταλαβεῖν Λυρνησῶν· ἦν ἐγὼ σὺν
 Ἀθηναῖ καὶ Διὶ πατρὶ ἐπόρθησα ἐπιών, πολλὰς γυναῖκας
 αἰχμαλώτους λαβών· Ἀλλὰ τότε μὲν Ζεὺς καὶ οἱ ἄλλοι
 θεοὶ σε διέσωσαν· ἀλλ' οὐκ ἂν φαίης καὶ νῦν ὁμοίως, διὸ
 ἔγωγε μὲν βουλοίμην ἂν καταδύναί σε ἐς τὸ πλῆθος μετα-
 χωρήσαντα, πρὶν ἂν τι πάθῃς· τὸ γὰρ ἐπιμηθεύεσθαι ἄφ-
 ρονος, ὃ τὸ μὲν μέλειν οὐκ ἔστι, ἔνεστι δὲ τὸ μεταμέλειν.

Διεικνείας πρὸς ταῦτα· Ἀχιλλεῦ, μὴ βούλου λόγοις οὔτε
 διακένους με· ὡς νήπιον μορμολύξασθαι· καὶ γὰρ κἀγῶδ' αἰ
 εἰρωνείαις τε καὶ λαιδορίαις τοιαύταις χρῆσασθαι· ἀλλ' οὐκ
 ἂν ποιήσαιμι τοῦτο· ἴσμεν γὰρ γένος ἐκάτερος τὸ θατέρου,
 τοκέας αὐτοὺς ἐκ φήμης ἀκούσαντες ἄμφω, ὅφει δὲ οὐδέ-
 τερος· σὲ μὲν γὰρ φασὶ πατὴρ μὲν Πηλέως, μητὴρ δὲ
 Θέτιδος τῆς καλλιπλοκάμου γενέσθαι· ἐμοὶ δὲ πατὴρ ἐστ'
 Ἀγχίσις, μήτηρ δὲ Ἀφροδίτη· ἀμφοτέρων δὲ τούτων οἱ
 ἕτεροι τὸν ἐαυτῶν παῖδα κλαύσουσι τήμερον· οὐ γὰρ ἂν

προσκητῆσάμενος. 183. Ἀεσίφρων] ματαιόφρων. 198. Ῥεχβέν] ἴδε ἀνωτέρω ἐν
 τῷ p. στίχ. 32. — 200. Νηπύτιον ὡς] ὡς νήπιον. 202. Αἰσυλα] λαιδορίας
 καὶ ὕβρεις. 240. Πρὸ κλυτα] πάλαι πεφημισμένα. 207. Ἀλασύδνη:] ἐν θα-
 λάσσῃ κατοικούσης. 210. Ἡτερεὶ γε] τοῦλάχιστον θάτερον μέρος. 215. Δίγρ

Σήμερον' οὐ γάρ φημ' ἐπέεσσι γε νηπυτίοισιν
 ὦδε διακρινθέντε, μάχης ἐξ ἀπονέεσθαι.
 Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι· ὄφρ' εὖ εἰδῆς
 Ἡμετέραν γενεὴν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
 Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 215 Κτίσσε δὲ Δαρδανίην· ἐπεὶ οὐπω Ἴλιος ἰρή
 Ἐν πεδίῳ πεπόλιστο, πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
 Ἄλλ' ἔθ' ὑπωρείας ὄκεον πολυπίδακος Ἰδης.
 Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἷον Ἐριχθόνιον βασιλῆα,
 220 ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
 Τοῦ τρισχίλια ἵπποι ἔλος κάτα βουκολέοντο
 Θύλειαι, πῶλοισιν ἀγαλλόμεναι· ἀταλῆσιν, *τροφῶσιν*
 Τάων καὶ Βορέης ἠράσσατο βοσκομενάων,
 Ἴππῳ δ' εἰσάμενος παρελέξατο κυνοχαίτη·
 Αἰ δ' ὑποκυσάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πῶλους·
 225 Αἰ δ' ὅτε μὲν σκιρτῶεν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν,
αἰμαχίαν Ἄκρον ἐπ' ἀνθηρίκων καρπὸν θέον, οὐδὲ κατέκλων·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ σκιρτῶεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 Ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνος ἀλὸς πολιῶο θέεσκον.
 Τρῶα δ' Ἐριχθόνιος τέκετο Τρώεσσι ἀνακτα·
 230 Τρωὸς δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
 Ἰλὸς τ' Ἀσσάρακός τε καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης,
 ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
αἰμαχίαν Τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διὶ οἰνοχοεῦειν,
 235 Κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἔν' ἀθανάτοισι μετεῖη.
 Ἴλος δ' αὖ τέκεθ' υἷον ἀμύμονα Λαομέδοντα·
 Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο Πρίαμόν τε,
 Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἰκετάονά τ', ὄζον Ἄρηος·
 Ἄσσάρακος δὲ Κάπυν· ὁ δ' ἄρ' Ἀγχίσην τέκε παῖδα·
 240 Αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχίσης, Πρίαμος δ' ἔτεχ' Ἔκτορα δῖον.
 Ταύτης τοι γενιῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.
 Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἀνδρῶσιν ὀφείλει τε, μινύθει τε,
 Ὅπως κεν ἐθέλῃσιν· ὁ γὰρ κάρτιστος ἀπάντων.
 Ἄλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα, νηπύτιοι ὦς,

λόγοις ἡμῖν μόνοις τὰ τῆς μάχης εἶη διακριτέα· εἰδὲ καὶ ἐπὶ πλεόν ἐθέλεις τοῦμὸν γένος, ὁποῖόν ἐστι, μαθεῖν, ἐγὼ σοι τοῦτ' ἐρῶ, καίπερ πολλοῖς ἐστὶν ἐγνωσμένον· Διὸς μὲν γὰρ πρῶτον ἐγένετο Δάρδανος· ὃς ἔκτισε τὴν Δαρδάνην, μήπω μὲν τῆς Τροίας οὔτης, περὶ δὲ τὰς τῆς Ἰδης ὑπωρείας τῶν ἀνθρώπων διωκισμένων· Δαρδάνου δ' αὖ ἐγένετο Ἐριχθόνιος, ὁ πάντων ἀνθρώπων γενόμενος πλουσιώτατος· τρισχίλιοι γὰρ αὐτῷ ἵπποι θήλειαι ἦσαν ὑπὸ πώλοισι ἄρρεσιν ἐν νομῶ, οἶαι τὸ κάλει καὶ βορέα αὐτῶν ἐρασθῆναι, καὶ ἵππῳ μέλανι εἰκασθέντα αὐταῖς συμμιγῆναι· ἐξ οὗ δυωκαίδεκα ἕτεραι ἐγεννήθησαν· αἱ ὅτε δὴ ἐπὶ τῶν λειμώνων, ἧ καὶ τῶν ληϊῶν ἐσκίρτων, ἐπ' ἄλλων θέουσαι τῶν σαχύων, οὐ κατέκλων τῷ βάρει πιέζουσαι· οὐδ' ἐπὶ τῆς θαλάσσης κατεδύοντο τρέχουσαι· Ἐριχθονίου δ' αὖ Τρῶς ἐγένετο, Τρωτὶ βασιλεὺς καὶ αὐτός· οὗ παῖδες καὶ τούτου ἐγένοντο τρεῖς, Ἴλος, Ἄσσάρακος, Γανυμήδης· ὃς κάλλιπος ἦν ἀπάντων ἀνθρώπων· ἐφ' ᾧ καὶ ὑπὸ θεῶν ἀναρπασθεὶς, οἰνοχόος αὐτοῖς γενέσθαι ἠξιώται· Ἴλου δ' αὖθις ἐγένετο Λαομέδων· ἐξ οὗ Τιθωνός, Πρίαμος, Αἰμύριος, Κλυτίων, Ἰκετάων· Ἄσσαράκου δὲ, Κάπυς· ἐξ οὗ Ἀγχίσης, ὃς ἐμοῦ νῦν ἐστὶ πατήρ· Πριάμου δ' αὖ Ἔκτωρ τε καὶ αἱ ἄλλοι ἐγένοντο· τοῦτό μοι τὸ γένος εἰ βούλει μαθεῖν· τὴν δ' ἀρετὴν αὐτὴν Ζεὺς αὐτὸς αὖξει τε καὶ μειοῖ, ὡς ἐθέλει, ἐκάστοις· ἀλλὰ νῦν γ' οὐκέτι χρὴ λόγοις διαπληκτίζεσθαι, ὡς τὰ νήπια, ἐσῶτας ᾧδε ἐν τῷ

δανος ὁ Διὸς καὶ Ἥλέκτρας τῆς Ἄτλαντος θυγατρὸς διτῶν τὴν Σαμοθράκην, ἐπομβρίας γενομένης, κατασκευάσας σχεδίαν, καὶ ἀσκήν ἐκρυπὴν περιθεὶς, διακασίθη εἰς τὴν Ἰδην τῆς Τρωάδος, καὶ ἀποβὰς, Διὸς ὑπεθεμένου, κτίζει πόλιν

Ἔσταότ' ἐν μέσση ὑσμίνῃ δηϊοτῆτος. 245

Ἔστι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὀνειδέα μυθήσασθαι.

Πολλὰ μάλ' οὐδ' ἂν νηῦς ἑκατόζυγος ἄχθος ἄροιτο.

Στρεπτή δὲ γλῶσσο' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἐνὶ μῦθοι

Παντοῖοι ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἔνθα καὶ ἔνθα,

Ὅπποῖόν κ' εἶπῃσθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαις. 250

Ἀλλὰ τίη ἔριδας καὶ νείκεα νῶϊν ἀνάγκη

Νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥστε γυναῖκας,

Αἴτε χολωσάμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο

Νεικεῦσ' ἀλλήλησι μέσσην ἐς ἀγυιὰν ἰοῦσαι,

Πῆλλ' ἔτεά τε καὶ οὐκί· χόλος δέ τε καὶ τὰ κελεύει. 255

Ἀλκῆς δ' οὔ μ' ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις μεμαῶτα,

Πρὶν χαλκῷ μαχέσασθαι ἐναντίον. ἀλλ' ἄγε, θᾶσσον

Γευσόμεθα' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγγχείησιν.

Ἦ ῥα, καὶ ἐν δεινῷ σάκει ἔλασ' ὄβριμον ἔγχος,

Σμερδαλέω· μέγα δ' ἀμφὶ σάκος μύκε δουρὸς ἀκωκῆ. 260

Πηλείδης δὲ σάκος μὲν ἀπὸ ἕο χειρὶ παχείῃ

Ἔσχετο, ταρβήσας· φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἔγχος

Ῥέα διελεύσεσθαι μεγκλήτορος Αἰνείαιο·

Νήπιος, οὐδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,

Ὡς οὐ ρηίδι' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα 265

Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, οὐδ' ὑπείκειν.

Οὐδέ τούτ' Αἰνείαιο δαίφρονος ὄβριμον ἔγχος

Ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·

Ἀλλὰ δύο μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας, αἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς

Ἦσαν· ἐπεὶ πέντε πτύχας ἤλασε Κυλλοποδίων, 270

Τὰς δύο χαλκείας, δύο δ' ἐνδοθι κασσιτέροιο,

Τὴν δὲ μίαν χρυσέην· τῇ ῥ' ἔσχετο μείλινον ἔγχος.

Δεύτερος αὐτ' Ἀχιλεὺς προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,

μεταίχιμίῳ τῆς μάχης· εἶη γὰρ ἂν πολλὰ προφέρειν ἐκάτερον ἐκατέρῳ, ὅσα γε οὐδ' ἂν ναῦς ἑκατόζυγος ὑποσταίη· ἢ γὰρ τῶν ἀνθρώπων γλῶσσα εὐτράπελος εὐ μάλ' ἔστι βάζειν πᾶν ὅ,τι ποτ' ἂν τις βούληται ἐφ' ἐκάτερα εὔτε καὶ ὡς ἐτέρως· οἷον γὰρ ἂν εἴπῃς ἔπος, τοιοῦτον καὶ ἐπακούσεις. Ἄλλὰ τί ποθ' ἡμῖν ταῦτα βούλεται λόγοις πρὸς ἀλλήλους, καθάπερ αἱ γυναῖκες, διαπληκτίζεσθαι; ἐκεῖναι γὰρ, ἐπειδὴν ποτὲ θυμῷ ὑπερζέσωσι, καταβλασφημοῦσιν ἀλλήλων κατὰ μέσσην τὴν ἀγυιάν ὅ,τι ποτ' ἂν ὑπέλθῃ τὴν γλῶσσαν, ἀληθῆ καὶ ψευδῆ ἀναμίξ· τοιαῦτα γὰρ τὸ πάθος ἐκεῖναις νομοθετεῖ· αὐ δ' οὖν λόγοις με μετατρέψειν ἐντεῦθεν μηδέποτε οἷου, ἀπὸ τσαύτης προθυμίας πρὸς τὴν μάχην νῦν ὀρμηθέντα, πρὶν ἢ καὶ ἐς χεῖρας ἡμᾶς εἰλθεῖν· οὐκοῦν πειρώμεθα νῦν γε ἀλλήλων τοῖς δόρασι.

Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐφῆκε τὸ δόρυ ἐπ' Ἀχιλλέα· τὸ δὲ, σὺν ῥοίζῳ πολλῷ ἐνεχθὲν κατὰ τῆς ἀσπίδος, μέγαν ἀφῆκε φόρον. Ἀχιλλεὺς δ' ἐν τούτῳ ἀφίστη ἑαυτοῦ τὸ σάκος στιβαρᾶ τῇ χειρὶ, ὡς μὴ ἂν δυνησόμενον ὑποστῆναι τὸ βέλος· νήπιος! οὐδὲ γὰρ οἶδα τὰ δῶρα τῶν θεῶν ἀνδράσι θνητοῖς μηδέποθ' ὑπέικοντα· οὕτως ἄρ' ἔδει καὶ τὸν Αἰνεΐαν μὴ δι' ὄλου διαρρήξαι τὸ σάκος, τοῦ χρυσοῦ ἐνδοτέρω διακωλύοντος· δύο δὲ μόνας πτυχὰς ἐκ τῶν πέντε διήλασε (πέντε γὰρ Ἡρακλῆω πεποιήντο, δύο μὲν χαλκοῦ, δύο δὲ κασσιτέρου, καὶ μία χρυσοῦ, ἢ καὶ τὸ βέλος ἔσχε.) Ἐπειτα δὲ βαλὼν ἐν μέρει καὶ Ἀχιλ-

ἐπώνυμον Δαρδανίαν. 247. Ἐκατόζυγος] ὑπὸ ἑκατῶν ἐρεσσομένη ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῇ ζυγῶν, εἴθουν ἐδρῶν. 249. Νομός] ἀπόδοσις λόγων, ἀντεμβολή. 255. Ἐτεά τε καὶ οὐκί] ἀληθῆ καὶ ψευδῆ· τὸ δὲ, Χόλος δέτε καὶ τὰ, παρὰ Δίῳ χρυσοστόμῳ (τόμ. Β. Σελ. 9 ἐμῆ ἐκδ.) φέρεται, χόλος δὲ τὰ καὶ τὰ καλεῖται. ὅπερ καὶ ἄμεινον οἶμαι. 262. Ἐσχετε] ἐκτείνας τὴν χεῖρα, πορρωτέρω ἑαυτοῦ ἔσχε τὸ σάκος, δεδιώς, μὴ τὸ βέλος διαλάσας αὐτὸ ἀψήται ἑαυτοῦ. 270. Κυλλοπο-

BIBLIOTECA
M. Q. ALIATA

Καὶ βάλεν Αἰνεΐαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην ,
 Ἄντυγ' ὑπο πρῶτην , ἧ λεπτότατος θέε χαλκός , 275
 Λεπτοτάτη τ' ἐπέην ρινὸς βοός· ἡ δὲ διαπρὸ
 Πηλιάς ἦϊξεν μελίη , λάκε δ' ἀσπίς ὑπ' αὐτῆς·
 Αἰνεΐας δ' ἐάλη , καὶ ἀπὸ ἔθεν ἀσπίδ' ἀνέσχεν ,
 Δείσας· ἐγγεῖη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
 Ἔστη ἰεμένη , διὰ δ' ἀμφοτέρους ἔλε κύκλους 280
 Α'σπίδος ἀμφιβρότης· ὁ δ' ἀλευόμενος δόρου μακρὸν ,
 Ἔστη , κάδδ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσιν ,
 Ταρβήσας , ὃ οἱ ἄγχι πάγη βέλος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Ἐμμεμαῶς ἐπόρουσεν , ἐρυσσάμενος ξίφος ὄζυ ,
 Σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμαδίον λάβε χειρὶ 285
 Αἰνεΐας , μέγα ἔργον , ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρες φέροιεν ,
 Οἴοι νῦν βροτοὶ εἶσ'· ὁ δὲ μιν βέα πάλλε καὶ οἶος·
 Ἔνθα κεν Αἰνεΐας μὲν ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ ,
 Ἡ κόρυθ' , ἧε σάκος , τό οἱ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον·
 Τὸν δέ κε Πηλείδης σχεδὸν ἄρρι θυμὸν ἀπήνυρα , 290
 Εἰ μὴ ἄρ' ὄζυ νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον εἶπεν·
 ὦ πόποι , ἧ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνεΐαο ,
 Ὃς τάχα Πηλείωνι δαμείς Ἄϊδὸσδε κάτεισιν ,
 Πειθόμενος μῦθοισιν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο· 295

δίω] ὁ χολὸς Ἡφαιστος. 278. Ἐάλη] συνεπάλη. 282. Χύτο] περιεχύθη.
 283. Ὁ οἱ ἄγχι] ὅτι ἐγγὺς αὐτοῦ. 288. Ἐνθα κεν Αἰνεΐας μὲν. . . βάλε] Ἀπο-
 ρεῖται ἐνταῦθα, πότερον ἔβαλεν Αἰνεΐας τῷ λίθῳ τὸν Ἀχιλλεῦς, ἢ ἐμέλλουσε μὲν
 βαλεῖν, εἶθη δὲ Ἀπόλλων τῇ τῆς ἀχλὺς σκεδάσει διακωλύσας ἐκατέρους τὴν
 πράξιν; ἐφ' ἐκάτερα γὰρ δοκεῖ ἐπιρρέπειν ὁ λόγος ἀπὸ τοῦ ἴσου· καὶ δὴ πα-
 ραφραστῆον κατ' ἀμφω ὠδί. Ἐνταῦθα δὲ ὁ μὲν Αἰνεΐας ἔβαλεν ἂν ἐπιόντα
 τὸν Ἀχιλλεῦς τῷ λίθῳ κατὰ τὴν κόρυθα, ἢ τὴν ἀσπίδα· ἦτις καὶ ἀπύμουν
 ἂν αὐτῷ (τῷ Ἀχιλλεῦ) τὸν ὄλεθρον· ὁ δ' αὖ Ἀχιλλεὺς ἀπέκτειναν ἂν καὶ αὐ-

λαὸς ἐπ' Αἰνεΐαν, διήλασε σὺν κρότῳ πολλῶ ἄκραν αὐτῷ τὴν ἀσπίδα ὑπὸ τὴν ἄντυγα, ὅπου ὅ,τε χαλκὸς καὶ τὸ σκύτος ἐς τὸ λεπτότατον μάλιστα ἤλαστο. Αἰνεΐας δὲ κύψας, ἀνέσχε πρὸ ἑαυτοῦ τὴν ἀσπίδα τῷ δέει· τὸ δὲ βέλος διελθὼν δι' αὐτῆς τὸ πλεῖστον παρὰ τὸν ὦμον, ἐπηρείσθη εἰς τὴν γῆν περαιτέρω· ὁ δὲ, διαφυγὼν ἤδη τὸν προκείμενον κίνδυνον, ὡς εἶδε τὸ βέλος ἐγγὺς καταπεπηγὸς, σκοτοδινιάσας, ὡς ἐν ἀγωνίᾳ ἐδόκει εἶναι. Ἐν τούτῳ δ' οὖν ὁ μὲν Ἀχιλλεὺς, σπασάμενος τὸ ξίφος, ἔησιν ἐπ' αὐτὸν ὡς ῥαγδαῖος ἐπιπεσοῦμενος· ὁ δὲ αὖ Αἰνεΐας, λίθον καὶ αὐτὸς, ὃν οὐδ' ἂν δύο ὁμοῦ τουτωνὶ τῶν καθ' ἡμᾶς ἀνθρώπων συνάραιντο, ἀνελόμενος, ῥαδίως ἐχρῶτο. Ἐνταῦθα δὴ ἦν ἂν ἰδεῖν καὶ Αἰνεΐαν βαλόντ' ἂν τὸν ἀνταγωνιστὴν ἢ ἐπὶ τὴν κόρυθα, ἢ εἰς τὴν ἀσπίδα αὐτὴν, ἣτις ἀντισχοῦσα πρὸς τὴν προσβολὴν, ἀπήμυνεν ἂν αὐτῷ τὸν προκείμενον ὄλεθρον· καὶ Ἀχιλλεὺς αὐτὸν ἐν μέρει ἀποκτείναντ' ἂν ἐκαῖνον, ἐγγυτέρῳ τῷ ξίφει γενόμενον, εἰ μὴ Προσειδῶν, τάχιον ζυνεῖς τοῦτο, εἶπε στραφεῖς πρὸς τοὺς ἄλλους θεοὺς τοιάδε.

ὦ πόποι! οἷόν μοι ἐγγίνεται ἄχθος, Αἰνεΐαν αὐτὸν ὀρῶντι ἐν κινδύνῳ γεγενημένον, μὴ τι παθὼν κατέλθῃ εἰς Ἄδου, τοῖς Ἀπόλλωνος λόγοις ἀφρόνως πειθόμενος· οὐ νῦν οὐδὲν

τὸς τὸν Αἰνεΐαν ὁμοῖα τῷ ξίφει ἰδὼν, εἰ μὴ Προσειδῶν συνειδῶς τοῦτ', ἐκόλυσε κ τ λ. Τοῦτο μὲν τὸ πρῶτον· τὸ δὲ δεύτερον αὐτὸς οὕτως· Ἐνταῦθα δὴ ὁ μὲν Αἰνεΐας ἔβαλε μὲν τῷ λίθῳ τὸν Ἀχιλλεὺς, ἀλλ' ἔτυχεν αὐτοῦ εἰς τὴν κόρυθα, ἢ εἰς τὴν ἀσπίδα, ἣτις ἀπεσέβησε τὸν θάνατον ἀπ' αὐτοῦ· ὁ Ἀχιλλεὺς ὅμως καὶ ἀπέκτεινεν ἂν τὸν Αἰνεΐαν ἐπιὼν τῷ φασγάνῳ, εἰ μὴ Ἀπόλλων, τοῦτο προνοῶν, διεκόλυσε. οὕτω καὶ ταῦτα· σὺ δ' ἔλαῦ, εἰ ἂν δόξῃ σοι πιθανώτερον. πλείων δ' οὖν λόγος πείθει ἐλέσθαι τὸ πρῶτον. δοκεῖ γὰρ, ὡς οὐθ' ὁ Αἰνεΐας ἔφθη βαλεῖν τῷ λίθῳ, οὐθ' ὁ Ἀχιλλεὺς χρῆσασθαι τῷ ξίφει, μήπω γενόμενος ἐγγύς. Τίνες δ' ἀνάγουσι καὶ τὸ, Το οἰ ἤρηκσε, πρὸς τὸν Αἰνεΐαν, διαρμηνεύοντες ὡ· δι' τοῦτο δε τὸ βαλεῖν ἐκαῖνον κατὰ τὴν ἀσπίδα, ἀπεσέβησε τὸν θάνατον ἀπ' αὐτοῦ τοῦ Αἰνεΐου. ἀλλὰ τοῦτο οὐκ ἔχει λόγον. 289. Το οἰ ἤρηκσε] ὅπερ σάκος

Νήπιος, οὐδέ τι οἱ χραισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον.
 Ἀλλὰ τίη νῦν οὗτος ἀναίτιος ἄλγεα πάσχει,
 Μὰ ψ' ἔνεκ' ἄλλοτρίων ἀχέων, κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
 Δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν ;
 Ἄλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ὑπ' ἐκ θανάτου ἀγάγωμεν, 300
 Μήπως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, αἴ κεν Ἀχιλλεύς
 Τόνδε κατακτείνῃ· μόριμον δέ οἱ ἐστ' ἀλέασθαι.
 Ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται
 Δαρδάνου, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παίδων,
 Οἱ ἔθεν ἐξεγένοντο, γυναικῶν τε θυητάων. 305
 Ἥδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων
 Νῦν δέ δὴ Αἰνεΐαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει,
 Καὶ παίδων παῖδες, τοὶ κεν μετόπισθε γένωνται.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη.

Ἐννοσίγαι', αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῆσι νόησον. 310
 Αἰνεΐαν ἢ κέν μιν ἐρύσσειαι, ἢ κεν ἐάσεις.
 [Πηλείδῃ Ἀχιλλῆϊ δαμῆμεναι, ἐσθλὸν εἶοντα.]
 Ἥτοι μὲν γὰρ νῶϊ πολέας ὠμόσσαμεν ὄρκους
 Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν, ἐγὼ καὶ Πάλλας Ἀθήνη,
 Μήποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἡμᾶρ, 315
 Μηδ' ὀπότ' ἂν Τροίη μαλερῶ πυρὶ πᾶσα δάηται
 Δαιομένη, δαίωσι δ' Ἀρήϊοι υἱες Ἀχαιῶν.

Ἀτὰρ ἔπει τόγ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 Βῆ ῥ' ἔμεν ἂν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,
 Ἴξε δ', ὅθ' Αἰνεΐας ἠδ' ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς· 320
 Αὐτίκᾳ τῶ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλὺν,
 Πηλείδῃ Ἀχιλλῆϊ· ὁ δὲ μελίην εὐχαλκον
 Ἀσπίδος ἐξέρεσεν μεγαλήτορος Αἰνεΐαο·

ἐπίμυεν ἂν αὐτῶ τὸν θάνατον 302· Μόριμον. . . ἀλέασθαι] ἴμαρμῆνον ἴστιν.

αὐτῷ ὄφελος ἔσται πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ κινδύνου· ἀλλὰ πῶς ἂν δικαίως διακινδυνεύσειεν οὗτος, ἐφ' οἷς ἕτεροι ἐπλημμέλησαν ἀσελήσαντες; ὁ δὲ, οὐδὲ πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς τὰ νομισμένα ἀποφέρειν ἀπέλιπε πώποτε· Ἄγετε τοίνυν ὑπεξέλωμεν ἡμεῖς γε αὐτὸν τοῦ κινδύνου, καὶ τῷ Διὶ αὐτῷ κεχαρισμένα ποιῶντες· δέος γὰρ μὴ καὶ ἀπέχθηται ἐκεῖνος ἡμῖν, Αἰνείου πεσόντος· καὶ ταυθ' εἰμαρμένον αὐτῷ νῦν γ' ἐπιζῆσαι, ἵνα μὴ τὸ Δαρδάνου γένος, ὃν μάλιστα πάντων ὁ Ζεὺς τῶν ἐκ γυναικῶν αὐτῷ γενομένων, ἐφίλησε, ἀπόληται τὸ παράπαν χήτει διαδοχῆς· ἤδη γὰρ τὸ γένος τὸ Πριάμου μεμίσηται φανερῶς τῷ Διὶ· ἀντὶ δ' αὐτοῦ Αἰνείας ἐν Τροίᾳ, αὐτός τε καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ παῖδες παίδων αἰεὶ τὰς τῆς πολιτείας ἡνίας μεταχειρίζονται.

Ταῦτα δ' ἀκούσασα ἡ Ἥρα, σοὶ μὲν, ἔφη πρὸς τὸν Ποσειδῶνα μελήσει, ἥτοι συναρπάσαι Αἰνείαν τοῦ κινδύνου, ἀγαθὸν ἄνδρα ὄντα, ἢ εἶσαι ἀπολεσθῆναι ὑπὸ Ἀχιλλέως· ἡμεῖς γὰρ ἐγώ τε καὶ ἡ Ἀθηναῖ ἐπὶ μεγίστοις ὄρκοις ἐνώπιον τῶν θεῶν συνεθέμεθα, ἢ μὴν μηδέποτε Τρῶσιν ἀπαμυνεῖν τὰ κακὰ, μήτ' ὅταν ἡ πόλις αὐτῶν ὀφθῆ πυρὶ φθειρομένη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων.

Ταῦτα δ' ἀκούσας ὁ Ποσειδῶν, ὄχετο ἀπιών· καὶ δὴ εὐθύς ἦν ἐν τῇ μάχῃ παρά τε Αἰνείᾳ καὶ Ἀχιλλεῖ ἐν μέσοις τοῖς βέλεσι· καὶ παρελθὼν, Ἀχιλλέως μὲν πολλὴν τῶν ὀφθαλμῶν καταχεῖ τὴν ἀχλύν· τὴν τε μελίαν ἐξεκλύσας τῆς ἀσπίδος,

αὐτῷ διαφυγεῖν τὸν κίνδυνον. 307. Αἰνείας εἶη] ὁ Αἰνείας. χρησμοῦ γὰρ ὄντος, ὡς οἱ ἀπὸ τοῦ Ἀγχίσου Τρῶων ἀρξοῦσι, καταλυθείσας τῆς τῶν Πριάμων ἀρχῆς, Ἀφροδίτη συνευνάσθη Ἀγχίσῃ, ἤδη παρηκμακότη. τεκοῦσα δὲ Αἰνείαν, ἔρωτα Ἐλένην ἐμβάλλει τῷ Πάριδι, πρόφασιν παρέχουσα τῆς τοῦ Ἡρακλέους ἐκπληρώσεως· καὶ δοκεῖσθαι μὲν συμμαχεῖν τοῖς Τρῶσι, παρεθεροῦσθαι

Καὶ τὴν μὲν προπάρριθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἔθηκεν·
 Αἰνεΐαν δ' ἔσσευεν ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς' αἰείρας· 325
 Πολλὰς δὲ στίχας ἠρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἵππων
 Αἰνεΐας ὑπεράλτο, θεοῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας·
 Ἰξε δ' ἐπ' ἐσχατιὴν πολυαΐκος πολέμοιο,
 ἔνθα δὲ Καύκωνες πόλεμον μετὰ θωρήσσοντο.
 Τῷ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων, 330
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Αἰνεΐα, τίς σ' ὧδε θεῶν ἀτέοντα κελεύει
 Ἄντ' Ἰηλείωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι,
 ὃς σεῦ ἅμα κρείσσων καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν;
 Ἄλλ' ἀναχωρῆσαι, ὅτε κεν συμβλήσῃαι αὐτῷ, 335
 Μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄϊδος εἰσαφίκηαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' Ἀχιλεὺς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
 Θαρσήςσας δὴ ἔπειτα πρῶτοισι μάχεσθαι.
 Οὐ μὲν γὰρ τίς σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξεναρίζει.
 ὣς εἰπὼν λίπεν αὐτόθ', ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα. 340
 Αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασ' ἀχλὺν
 Θεσπεσίην· ὁ δ' ἔπειτα μέγ' ἔξιδεν ὀφθαλμοῖσιν·
 Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι·
 Ἐγὼς μὲν τόδε κεῖται ἐπὶ χθονὸς, οὐδέ τι φῶτα 345
 Λεύσσω, τῷ ἐφέηκα, κατακτάμεναι μενεαίνων.
 Ἥ ῥα καὶ Αἰνεΐας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Ἦεν' ἀτάρ μιν ἔφην μᾶψ αὐτίως εὐχετάσθαι.
 Ἐρρέτω· οὐ οἱ θυμὸς ἐμεῦ ἔτι πειρηθῆναι
 ἔσσεται, ὅς καὶ νῦν φύγεν ἄσμενος ἐκ θανάτοιο. 350
 Ἄλλ' ἄγε δὴ Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελεύσας,
 Τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἔλθῶν.
 Ἥ, καὶ ἐπὶ στίχας ἄλτο· κέλευε δὲ φωτὶ ἐκάστω·

ἄφηκεν αὐτοῦ πρὸ ποδῶν. Αἰνεΐας δὲ, μετέωρος ὄλωσ τῇ τοῦ
 θεοῦ ἀνακουφίσει γενόμενος, καὶ πολλῶν μὲν ἀνδρῶν, πολλῶν
 δὲ ἵππων ὑπερσχῶν, κατέστη ἔνθα Καύκωνες ἐν ἐσχάτῳ
 τῆς μάχης ἦσαν παρατεταγμένοι· ὅπου Ποσειδῶν εὐθύς προ-
 σιῶν αὐτῷ ἔφη τάδε. Αἰνεΐα, τίς σε τῶν θεῶν ἐξώρμησεν
 οὕτως ἀφρόνως ἐθέλειν μάχεσθαι Ἀχιλλεῖ, ᾧ καὶ ἀρετὴ ὁμο-
 λογουμένως, καὶ εὐνοία παρὰ τῶν θεῶν ὁμοίως μείζων, ἥ σοι
 τυγχάνει γε οὔσα; ὅρα τοίνυν τοῦ γε λοιποῦ, ὅπως ἐντυχῶν
 αὐτῷ, ἀποτρέψῃ· ἵνα μὴ καὶ παρὰ τὸ εἰμαρμένον εἰς Ἄδου
 κατέλθῃς· ἐπειδὴν δὲ Ἀχιλλεὺς ἀποθάνῃ, τότε δὴ ἐκ τοῦ
 προφανοῦς μάχου θαρρῶν ὅτῳ ἂν ἐν προμάχοις ἐντύχῃς
 πρώτῳ· οὐδεὶς γὰρ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἔσται σου κρείττων.

Ταῦτ' εἰπὼν αὐτῷ, ἐπανῆλθεν ὡς τὸν Ἀχιλλεῖα· οὐ ἀφελῶν
 καὶ αὐτοῦ τὴν ἀχλὺν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν, ἀπιὼν ὤχετο· ὁ δὲ,
 ἄμ' ἰδὼν λαμπρὸν φῶς, προσοχθίσας, ἀνέκραγεν. ὦ πόποι!
 μέγα τοῦτο θαῦμ' ὄρω ὀφθαλμοῖς· τὸ μὲν γὰρ δόρυ καῖται
 μοι πρὸ ποδῶν· τὸν δ' ἄνδρα, ὃν ἐξώρμησα ἀναιρήσων, οὐχ
 ὄρω, ὅποι γέγονεν ἀπ' ἐμοῦ· εἰόκασιν ἄρ' οἱ θεοὶ καὶ Αἰνεΐαν
 φιλεῖν· καὶ οὐ μάτην τοῦτ' ἐκεῖνος τυγχάνει γε σεμνυνόμενος·
 ἐγὼ δὲ οὐκ ἤδειν· ἀλλ' ἐρρέτω· οὐκέτι γὰρ οἶμαι τολμήσειν
 αὐτὸν πρὸς ἐμὲ ἀντιτάξασθαι, ἠδέως νῦν τὸν κίνδυνον ἀπο-
 πεφευγότα· ἐγὼ δὲ παρακλευσάμενος τοῖς Ἑλλήσιν ἤδη ἐρ-
 ρωμένως χωρεῖν πρὸς τὴν μάχην, ἐπ' ἄλλους τῶν Τρῶων
 τρέφομαι, ὅτῳ ἂν ἐντύχω.

Ταῦτα δὲ εἰπὼν διήκει τὰς τάξεις τῶν Ἑλλήνων, παρακε-

πειε μόνον, ἵνα μὴ ἀπογνόντες, ἀποδώσι τὴν Ἑλένην. 325. Ἔσσευε| ἐδίωξεν
 ἐκίνησε. 327. Ὀρούσας] ὀρμήσας. 329. Καύκωνες] ἡ δὲ πόλις Καύκωνος καὶ
 βασιλεὺς Λυκίας καὶ Καρίας. 332. Ἀτέοντα] ἐλαπττήμενον ἐκουσίως.

Μηκέτι νῦν Τρώων ἕκασ ἕστατε, δῖοι Ἀχαιοί,
 Ἄλλ' ἄγ', ἀνὴρ ἀντ' ἀνδρὸς ἴτω, μεμάτω δὲ μάχεσθαι. 355
 Ἀργαλέον δέ μοι ἔστι, καὶ ἰφθίμω περ ἔοντι,
 Τοσσούσδ' ἀνθρώπους ἐφέπειν, καὶ πᾶσι μάχεσθαι·
 Οὐδέ κ' Ἄρης, ὅσπερ θεὸς ἄμβροτος, οὐδέ κ' Ἀθήνη
 Τοσσῆσδ' ὑσμίνης ἐφέποι στόμα, καὶ πονέοιτο·
 Ἄλλ' ὅσπον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσίν τε ποσίν τε, 360
 Καὶ σθένει, οὐ μὲ τί φημι μεθησέμεν, οὐδ' ἠβαιόν·
 Ἄλλα μάλα στιχὸς εἶμι διαμπερὲς οὐδέ τιν' οἶω
 Τρώων χαιρήσειν, ὅστις σχεδὸν ἔγχεος ἔλθῃ.

Ὡς φάτ' ἐποτρύνων· Τρώεσσι δὲ φαίδιμος Ἔκτωρ
 Κέκλεθ' ὀμοκλήσας, φάτο γ' ἵμμεναι ἀντ' Ἀχιλλῆος· 365
 Τρῶες ὑπέρθυμοι, μὴ δεΐδῃτε Πηλείωνα.

Καὶ κεν ἐγὼν ἐπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην·
 Ἐγγεῖ δ' ἀργαλέον, ἐπειτὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
 Οὐδ' Ἀχιλλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιθήσει,
 Ἄλλα τὸ μὲν τελείει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὺ κολουεῖ. 370
 Τῷ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χειῖρας ἔοικεν,
 Εἰ πυρὶ χειῖρας ἔοικε, μένος δ' αἴθωνι σιδήρῳ.

Ὡς φάτ' ἐποτρύνων· οἱ δ' ἀντίοι ἔγχε' αἰεῖραν
 Τρῶες· τῶν δ' ἄμυδις μίχθη μένος, ὄρωτο δ' αὐτή.
 Καὶ τότε ἄρ' Ἔκτορα εἶπε παραστάς Φοῖβος Ἀπόλλων· 375
 Ἔκτορ, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῆϊ προμάχιζε,
 Ἄλλα κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,
 Μήπως σ' ἠὲ βάλῃ ἠὲ σχεδὸν ἄορι τύψῃ.

Ὡς ἔφαθ'· Ἔκτωρ δ' αὖτις ἐδύσατο οὐλαμὸν ἀνδρῶν,

359. Ἐφέποι στόμα] ἐπιδιώκοι τοσσούτων πρόσωπον μαχομένων. 362. Στιχὸς] ἀπὸ τῆς τάξεως αὐτῶν, 370. Μεσσηγὺ κολουεῖ] ἀτελεῖς μεταξὺ κατὰ πληθύν

λευόμενος ἐκάστοις τοιαῦτα. Ἄνδρες Ἕλληες, μηκέτι πόρρω ἴστασθε τῶν ἐχθρῶν· ἀλλ' ὁμόσε ἰόντες τοῖς δόρασιν, ἀνήρ πρὸς ἄνδρα συμπλέκεσθε· χαλεπὸν γὰρ ἔμοιγε μόνῳ, καίπερ ἀγαθῷ ἀνδρὶ τὰ πολέμια ὄντι, πανταχοῦ ἐπιπαριόντα, ἀμα συμπλέκεσθαι ἄπασιν· οὐδὲ γὰρ Ἄρης αὐτὸς, οὐδὲ Ἀθηναῖ τοσοῦτον ἂν στρατὸν ἀπονητὶ ὑποσταῖεν ἐκκρούσασθαι. Ἐγὼ δ' οὖν τόγ' ἐπ' ἐμοὶ χερσί τε ποσί τε, παντί τε σθέναί οὐδὲν παραλήψω διὰ πάσης τῆς φάλαγγος αὐτῶν διῶν· ὃς γὰρ ἂν τῶν ἐχθρῶν ὑποτλή ἀντιτάξασθαι πρὸς ἐμὲ, οὐ χειρήσει· οὗτος μὲν ταῦτα.

Ἐκτωρ δ' αὖ ἐτέρωθεν οὐκ ἐπαύετο καὶ αὐτὸς Τρῶας παραθήγων ἐπ' Ἀχελέα, λέγων τοιαῦτα. Ἄνδρες Τρῶες μὴ φοβεῖσθε τὸν τοῦ Πηλέως, οὗτω ῥημάτων ἀγλαϊσμῷ σεμνυόμενον· καὶ γὰρ λόγοις μὲν ἔγωγε κἂν ἀθανάτοις μαχοίμην· βραχίονι δὲ καὶ δορὶ χαλεπώτατον, ὡς πολλῶ τῷ μέσῳ κρείττουςιν οὖσιν· ὧν δὲ μεγαλοῤῥημονῶν αὐτὸς εἶρηκε, τούτων τάγε πλεῖστ' ἄπρακτα ἔσται, καὶ κόμπος κενός· ἐγὼ γὰρ ὁδ' αὐτὸς εἶμι ἰὼν ἐπ' αὐτὸν, καὶ εἰ πυρὶ χειρας ἔοικεν, εἰ πυρὶ μὲν τὰς χειρας, σιδήρῳ δὲ τὴν καρδίαν πεπυρακτωμένῳ.

Ταῦτα δ' αὐτοῦ εἰπόντος, πᾶς ἔρρωται Τρώων, σὺν ἀλλήτῳ ὁμόσε ἰόντες ὁμοθυμαδόν· τότε δὴ Ἀπόλλων, ἐπιφανεὶς Ἔκτορι, ἔφη πρὸς αὐτόν· Ἐκτωρ, μηκέτι θάρρει ἐν προμάχοις Ἀχιλλεῖ συμπλακῆναι· ἀλλ' αὐτοῦ ἐν τῷ πλήθει πηρὰ τὴν βοήν παραμένων, ἔξω κινδύνου μάχου· δέος γὰρ μήτι πάθης, ἥτοι πόρρωθεν βέλει βληθεὶς, ἢ καὶ ἐκ χειρὸς ξίφει τυπεῖς.

374. Ἄμυδις] ὁμοῦ αὐτῶν ἢ πολλῆ ἐμίγν, ὃ ἔστι συναπερρώσθησαν τῷ παρακαλουσμένῳ. 377. Ἐκ φλοίσβου] ἐκτὸς τῆς ταραχῆς. 379. Οὐλακιδὸν] εἰς

Ταρβήσας, ὅτ' ἄκουσε θεοῦ ὅπα φωνήσαντος. 380
 Ἐν δ' Ἀχιλεὺς Τρώεσσι θόρε, φρεσὶν εἰμένος ἀλκῆν,
 Σμερδαλέα ἰάχων· πρῶτον δ' ἔλεν Ἰφειτίωνα,
 Ἔσθλόν Ὀτρυντείδην, πολέων ἠγήτορα λαῶν,
 ὃν Νύμφη τέκε νηῆς Ὀτρυντῆϊ πτολιπόρθῳ,
 Τρώλῳ ὑπο νιφέντι, Ἰδης ἐν πίοιι δῆμῳ· 385
 Τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα βάλ' ἔγχει δῖος Ἀχιλλεὺς
 Μέσσην κακὴν κεφαλὴν· ἠ δ' ἀνδιχα πᾶσα κεάσθη·
 Δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεὺς·
 Κεῖσαι, Ὀτρυντείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·
 Ἐνθάδε τοι θάνατος· γυνεὴ δέ τοί ἐστ' ἐπὶ λίμνῃ 390
 Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρῴϊόν ἐστιν,
 Ἰλλῶ ἐπ' ἰχθυόεντι καὶ Ἔρμῳ δινῆεντι.

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν·
 Τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισσώτροις दाτέοντο ^{ματ' ἐπαρμένῳ}
 Πρώτῃ ἐς ὑσμίνῃ· ὁ δ' ἐπ' αὐτῷ Δηρολόοντα, ^{καὶ ἐπὶ λίμνῃ} 395
 Ἔσθλόν ἀλεξήτηρα μάχης, Ἀντήνορος υἱόν,
 Νύξε κατὰ κρόταρον, κυνέης διὰ χυλοπαρήου.
 Οὐδ' ἄρα χαλκείῃ κόρυς ἔσχεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
 Λιχμὴ ἰεμένη ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος· δὲ
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα. 400
 Ἴπποδάμαντα δ' ἔπειτα, καθ' ἵππων αἰῶσαντα,
 Πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὐτάσε δουρί.
 Αὐτὰρ ὁ θυμὸν αἴσθε καὶ ἤρυγεν, ὥς ὅτε ταῦρος
 ἤρυγεν, ἐλκόμενος Ἐλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα,

τὸ πλῆθος. 385. Ἰδης] τινὲς δὲ γράφουσιν, Ἰδης· Ἰδη δὲ πόλις Αὐδίας·
 αἱ ὕστερον λεγόμεναι Σάρδει· Ἐμῶλος δὲ ὄρος Αὐδίας· Γυγαίη δὲ, λίμνη

Ταῦτα δ' ἀκούσας Ἔκτωρ παρὰ τοῦ θεοῦ, ὀφροδύσας, κατέδου αὖ ἐς τὸ πλῆθος· Ἀχιλλεὺς δὲ σμερμαδαλέον ἄπαξ ἀνακεκραγῶς, προεσκήρτα, βαγδαίως τοῖς Τρῶσιν ἐπιπίπτων· καὶ βαλὼν, ἀνείλε πρῶτον μὲν Ἰφειτίωνα τὸν τοῦ Ὀτρυντέως, ἀνδρ' ἀγαθὸν καὶ ἡγεμόνα πολλῶν· ὃν νύμφη ἦ Νηΐς ἔτεκεν Ὀτρυντεῖ ὑπὸ Τρωῶν τῷ ὄρει, διάδοχον ἐσόμενον τοῖς Ἰδαίοις· ἀλλ' Ἀχιλλεὺς βαλὼν τῷ δορὶ, δίχ' αὐτῷ διεῖλε τὴν κεφαλὴν· εἶθ' οὕτω πεσόντας αὐτοῦ σὺν δούπῳ, κλέως διατεθείς, εἶπε ταῦτα. Πέπτωκας, Ἰφειτίων, πέπτωκας, ἀνδρῶν φοβερῶτατε πάντων, ἐνταῦθα καταστέψας· τὸ δὲ σὸν ἄρα γένος ἄλλη πῆ ἐν λίμνῃ τῇ Γυγαίᾳ ἐστὶ παρὰ τε τῷ Ἰλλῶ καὶ τῷ Ἰρμῶ τοῖς ποταμοῖς· ἐνθα σοὶ καὶ τέμενος πατρῶον λέγεται εἶναι.

Ἰφειτίωνος τοίνυν οὕτως ἀποθανόντος, καὶ ὑπὸ τῶν ὀχημάτων αὐτῶν κατακρεουργηθέντος, Ἀχιλλεὺς σραφείς, ἦει ἐπὶ Δημολέοντα, τιμωρὸν ἐπερχόμενον τῷ πεπτωκότε γένεσθαι· ἐπὶ τοῦτον βαλὼν, διήλασε διὰ τῆς περικεφαλαίας τὸ δόρυ, ὡςθ' ὁ ἐγκέφαλος, διαβράγენტος ἐντὸς τοῦ κρανίου, ἐξημάτωται ὄλως, καὶ οὕτω κατέστρεψεν. Ἐκ δὲ τούτου ἵπποδάμαντα κατακτάντα ἤδη ἀπὸ τῶν ἵππων, καὶ τρεπόμενον εἰς φυγὴν, βαλὼν τῷ δορὶ κατὰ τὸ μετάφρενον, διήλασε διαμπαξ' ὁ δὲ ἐκπνέων ἔστενεν, ὡςπερ ταῦρος ἐλκόμενος, θύμα Ποσειδῶνι τῷ Ἐλικωνίῳ ἐσόμενος ἡδιστον· ἐκ δ' αὖ τούτου

καὶ αὐτὴ ἐν Λυδίᾳ. 394. Δατέοντο] καταπατοῦντες, διέκοπτον τοῖς ἐπισώτοις, ἢ κανθοῖς. 395. Ἐπ' αὐτῷ] μεθ' αὐτόν. 400. Πεπάλακτο] ἐξημάτωται. 403. Ἄσθεν] ἐξέπνευσε, καὶ πνεῦμα ἀθρόον ἐκ θάουτος ἀφῆκε. 404. Ἐλικωνίον] ἐν Ἐλικῇ πόλει τῆς Ἀχαιῆς· παρὰ τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ ναὶς ἦν Ποσειδῶνος, ἐς ὃν οἱ Ἴωνες ἔθουον καρ' ἐνιαυτῶν ταῦρον· ὃς ἀγόμενος, ἐμυκάτο· ἦν δὲ τοῦτο κλισίη τοῖς θυεμένοις. ὕστερον δὲ ἐκ χρησμοῦ Νηλεῶς τοῦ Κρόνου εἰς τὴν Ἀσίαν ἀποικίαν ἀποστείλαντος, ἰδρύσαντο αὐτοῦ ἱερὸν Ποσειδῶνος προσαγορεύσαντες Ἐλικωνίον τοῦ πρώτου ἐμώγγυμον. 407. Ἡσῶν]

Κούρων ἐλκόντων· γάνυται δέ τε τοῖς Ἐνοσίχθων. 405
 Ὡς ἄρα τόνγ' ἐρυγόντα λίπ' ὄστέα θυμὸς ἀγήνωρ.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ σὺν δουρὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον,
 Πριαμίδην· τὸν δ' οὔτι πατὴρ εἶασκε μάχεσθαι,
 Οὔνεκά οἱ μετὰ παισὶ νεώτατος ἔσκε γόνιοιο,
 Καὶ οἱ φίλτατος ἔσκε, πόδεςσι δὲ πάντας ἐνίκα· 410
 Ἀὐτὸς δὲ νηπιέησι, ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων,
 Θῦνε διὰ προμάχων, εἴως φίλον ὤλεσε θυμόν.
 Τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 Νῶτα παραΐσσοντος, ὅθι ζωστήρος ὀχῆες
 Χρύσειοι σύνεχον, καὶ διπλὸς ἦν τετο θώρηξ· 415
 Ἀντικρὺ δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἔγχεος αἰχμῆ·
 Ἴνυξ δ' ἐριπ' οἰμώξας· νεφέλη δέ μιν ἀμπεκάλυψε
 Κυανάνη, προτὶ οἷ δ' ἔλαβ' ἔντερα χερσὶ λιασθεῖς.
 Ἐκτωρ δ' ὡς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον,
 Ἐντερα χερσὶν ἔχοντα, λιαζόμενον προτὶ γαίη, 420
 Κάρ ῥά ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 Διὸν ἐκάς στρωφᾶσθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλλῆϊ,
 Ὄζυ δόρυ κραδάων, φλογὶ εἴκελος· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 ὣς εἶδ', ὡς ἀνέπαλτο, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
 Ἐγγυς ἀνὴρ, ὅς ἐμόν γε μάλιστ' ἐσεμᾶσσατο θυμόν, 425
 Ὅς μοι ἐταῖρον ἔπερνε τιτιμένον· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 Ἀλλήλους πτώσσοιμεν ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.
 Ἢ, καὶ ὑπόδρα ἰδὼν προσεφώνεεν Ἐκτορα δῖον·
 Ἄσπον ἴθ', ὡς κεν θᾶσπον δλέθρου πείραθ' ἴκηαι.
 Τὸν δ' οὐ ταροθήσας προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ· 430
 Πηλείδην, μὴ δή μ' ἐπέεσσὶ γε, νηπύτιον ὡς,
 Ἐλπεῖθ δειδίξεσθαι ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτός,
 Ἡμὲν κερτομίας ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι.
 Οἶδα δ', ὅτι σὺ μὲν ἐσθλὸς, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χείρων,
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται, 435
 Αἶ κέ σε χειρότερός περ ἐὼν ἀπὸ θυμὸν ἔλωμαι,
 Δουρὶ βαλὼν· ἐπειθὶ καὶ ἐμόν βέλος ὄζυ πάροιθεν·
 Ἢ ῥά, καὶ ἀμπεπαλῶν προῖται δόρυ, καὶ τόγ' Ἀθήνη
 Πνοιῆ Ἀχιλλῆης· πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο,
 Ἡνα μάλα ψύξασα· τὸ δ' ἄψ' ἴκεθ' Ἐκτορα δῖον, 440
 Αὐτοῦ δὲ προπάρειθε ποδῶν πέσει· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς·

ἔπειθε ἐπὶ Πολύδωρον τὸν Πριάμου· ὃν ὁ μὲν πατήρ οὐκ εἶα
προελθεῖν εἰς τὴν μάχην, νεώτερον ὄντα, καὶ τὰ μάλισθ'
ὑπ' αὐτοῦ περιλημμένον· ὁ δὲ, ἐπὶ τάχει ποδὸς μέγα φρονῶν,
προῦπήδησεν ἀφρόνως ἐν τοῖς προμάχοις, ἔνθα κατέστρεψεν,
διαπαρεῖς δορὶ ὑπὸ Ἀχιλλέως κατὰ τὰ νῶτα παρὰ τὸν ζω-
στῆρα, ὅπου διπλοῦς ὁ θώραξ ἐστὶν ἐς τὸν ὀμφαλὸν διαμπαῖς.
πέπτωκε δὲ οἰμόζας, ἐνταῖς χερσὶν ἔμπροσθεν φέρων τὰ ἐν-
τερα· Ἔκτωρ δ' ὡς εἶδε τὸν ἐκυτοῦ ἀδελφὸν τοῖς ἰδίους ἐγ-
κάτοις ἐγκαλινδούμενον, εὐκέθ' οἷός τε ἦν ἐπισχεῖν, μὴ οὐχὶ
λιπὼν τὰς γωνίας, ἐς τὸ μέσον κατὰ Ἀχιλλέα γενέσθαι,
τότε δόρυ κραδαίνων, καὶ τὰ ἄλλα πυρὶ εἰκώς. Τοῦτον δ'
αὐτὸν ἐκ τοῦ ἐναντίου ἰδὼν Ἀχιλλεὺς ἐπιόντα, ἀνθρώρμα, τοιαῦτα
καθ' ἐαυτὸν ὑπειπών. Ἴδὼν ὦν ἦρ οὗτος, ὃς τὰ μέγιστά με πε-
ποίηκε τῶν κακῶν, τὸν ἐμὸν ἐταῖρον διαχορησάμενος· οὐκέτ'
οὖν τοῦ γε λοιποῦ ἀλλήλους ἐν τῇ μάχῃ ἄν πόνω ἐπιζητή-
σομεν· εἶτα δεινὸν ἐμβλέψας πρὸς Ἔκτορα, ἔφη. Οὗτος,
θᾶσσον ἔλθε, ἵνα τάχιον δίκην δῶς καταστρέψης.

Ἔκτωρ δὲ πρὸς ταῦτα, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἰστάμενος καταστά-
ματος, ἀπεκρίνατο· μηδέποτε οἷου αὐτὸς ῥηματίαις ὡς νη-
πιὸν με καταφοβήσῃν· καὶ γὰρ καὶ γὰρ αὐτὸς οἶδα, λοιδορίας
συλλέξας καὶ βλασφημίας, καθάπτεσθαι· σύνοιδα δ' οὖν καὶ
σου χείρων ὄν, ἀλλ' ἴσμεν κακεῖνο, ὅτι θεῶν ἐν γούνασι κεῖται
καὶ τὸν χεῖρῳ πολλάκις κρείττω γενέσθαι· ἐνεστι γὰρ καὶ
τῷ ἐμῷ δορὶ οὐκ ἔλαττον ὀξύτητος στόμωμα.

Ἐκ δὴ τούτων κραδάνας τὸ δόρυ, ἔβαλεν· ἀλλ' ἢ Ἀθηναῖ,
πνεύσασα, μάλ' ἠρέμα, ἔστρεψεν αὐτὸ ὡς ἐφ' Ἔκτορα πάλιν·
ἔπεσε δ' αὐτοῦ πρὸ ποδῶν· τότε δὲ Ἀχιλλεὺς, σμερδαλέα

δωρον] ἐν Εὐριπίδῃ ἐν Ἑκάθῃ παρίστανται ἀναιρεθέντα ὑπὸ Πελεμῆστορος
κρινιδῆ νέον ὄντα, καὶ παῖδα ὄντα Ἑκάθῃς· ἐν Ὀμηρῳ ἐν τοῖς ἐξῆς. (Φ.
στίχ. 91) ἐκ Λαοβόης φησὶ γενέσθαι Πριάμῳ. 414. Παραίσσοντας] παρα-
κλίνοντας. — Ὀξύτης] οἱ συνέχοντες τὸν ζωστῆρα ἱμάντες. 418. Προτὶ οἷ]
πρὸς ἐαυτὸν ἀνέλθε τὰ ἐντερα κλίνας. 427. Γεφύρας] ἴδε ἀνωτέρω ἐν
τῷ Δ'. στίχ. 371. 440. Ἦεν μᾶλλον φύσασα] ἠρέμα μᾶλλον καταπνεύσασα,
καὶ παρῶσα αὐτὸ τῷ πνεύματι ἵνα μὴ πλ.

Ἐρμεμαῶς ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μινεαίνων,
 Σμερδαλία ἰάχων· τὸν δ' ἐζήρπαξεν Ἀπόλλων
 Ῥῖα μάλ', ὥστε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῆ.
 Τρίς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς 445
 Ἐγγεῖ χαλκείῳ· τρίς δ' ἠέρα τύψε βαθεῖαν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος,
 Δεινὰ δ' ὀμοκλήσας, ἔπεια πτερόντα προσηύδα.
 Ἐξ αὖ νῦν ἐφυγες θάνατον, κύον' ἧ τέ τοι ἄγχι
 ἦλθε κακόν· νῦν αὐτέ σ' ἐρύσσετο Φοῖβος Ἀπόλλων, 450
 ὃ μέλεις εὐχεσθαι, ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
 Ἡ θήν σ' ἐξάνω γε, καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
 Εἴ πού τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστιν.
 Νῦν δ' αὖ τοὺς ἄλλοὺς ἐπιείσομαι, ὅν κε κιχέω.
 Ὡς εἰπὼν Δρύοπ' οὔτα κατ' ἀνγένα μέσσον ἄκοντι 455
 ἤριπε δὲ προπάροιθε ποδῶν· ὁ δὲ τὸν μὲν ἔασεν,
 Δηροῦγον δὲ Φιλητορίδην, ἧν τε μέγαν τε,
 Καὶ γόνου δουρὶ βαλὼν ἠρύκακε· τὸν μὲν ἔπειτα
 Οὐτάζων εἶφει μέγαλῳ, ἐξάνυτο θυμόν.
 Αὐτὰρ ὁ Λαόγονον καὶ Δάρδανον, ὣς Βίαντος, 460
 ἄμφω ἐφορμηθεῖς, ἐξ ἵππων ὥσε γαμάζε,
 Τὸν μὲν δουρὶ βαλὼν, τὸν δὲ σχεδὸν ἄσσι τύψας.
 Τρῶα δ' Ἀλαστορίδην· ὁ μὲν ἀντίος ἤλυθε, γούνων, 465
 εἶπὼς εὖ πεφίδαιτο, λαβῶν, καὶ ζῶν ἀφείη,
 Μηδὲ κατακτείνειεν, ὀμηλικίην ἐλεήσας·
 Νήπιος, οὐδὲ τὸ ἤδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμαλλεν.
 Οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, οὐδ' ἀγανόφρων,
 Ἀλλὰ μάλ' ἔρμεμαῶς· ὁ μὲν ἤπτετο χεῖρεσι γούνων,
 ἔμενος λίσσεσθ', ὁ δὲ φασγάνῳ οὔτα καθ' ἦπαρ·
 Ἐκ δὲ οἱ ἦπαρ ὄλισθεν, ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτοῦ 470
 Κόλπον ἐνέπλησεν, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν,
 Θυμοῦ δευόμενον· ὁ δὲ Μούλιον οὔτα παραστάς
 Δουρὶ κατ' οὔς· εἶθαρ δὲ δι' οὔατος ἦλθ' ἐτέροισα
 Αἰχμῆ χαλκείῃ· ὁ δ' Ἀγήνορος υἱὸς Ἐχεκλον
 Μέσσην κακὴν κεφαλὴν ξίφει ἤλασε κοπήεντι. 475
 Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
 ἔλλαθε πορφύρεος θάνατος καὶ Μῦτρα κροταυή.
 Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ζυνέχουσι τένοντες
 Ἀγκῶνος, τῆ τόνγε φίλης διὰ χειρὸς ἔπειραν

βοήσας, ἴησιν ὁμόσθε ἐπ' αὐτὸν ὡς ἀνελῶν. Ἄλλ' Ἀπόλλων
 ῥᾶσθ', οἷς θεὸς ὢν, πυκνῶ αὐτὸν ἐπεκάλυψε νέφει· ὥστε
 φῆρις μὲν ἐπῆει τῷ δορὶ Ἀχιλλεύς, τοσάκις δὲ ἔτυψε μάχην
 οὐδέν, ἀλλ' ἦ πυκνόταταν νέφος· ὡς δὲ καὶ τέταρτον ἐπῆει,
 ὡς ἄλλος θεός, εἶπε ταῦτα· Διέφυγες καὶ αὔθις, ὦ κύων, τὸν
 θάνατον, ἐγγύς σου ἦδη γεγενημένον. Ἀπόλλων γὰρ αὔθις
 διέσωσέσε, ὦ εὐχῆ, ἠνίκ᾽ ἂν ἐκάστοτ' ἐξίης εἰς μάχην·
 ἀλλ' εἶγε καὶ δεύτερον ἀλλήλοισ ἐντύχοιμεν, οὐ χαιρήσεις.
 εἴτις κάμοι θεῶν ἐστὶν εὐνοία· νῦν δ' ἐπ' ἄλλους ἔλθω τῶν
 Τρώων, οἷς ἂν ἐντύχω.

Καὶ ταῦτ' εἰπὼν, διήλασε Δρύοπα τῷ δορὶ κατὰ μέσον
 αὐχένα· καὶ πέπτωκεν οὗτος αὐτοῦ πρὸ ποδῶν. ὁ δὲ, κατα-
 λιπὼν τοῦτον, ἐπὶ Δημοῦχον τὸν Φιλήτορος ἀγαθόν τε καὶ
 μέγαν ὄντ' ἀκοντίσας, ἔβαλε αὐτὸν πρῶτον κατὰ τὸ γόνυ·
 εἶθ' οὕτως ἐπιθέμενος ξίφει, ἀπέκτεινεν· Ἐκ δὲ τούτου ἐπὶ
 Λαογόνον τε καὶ Δάρδανον τοὺς τοῦ Βίχντος ἐπιών, ἄμφω
 τε ἀνελῶν, τοῦ δίφρου κατέβαλε· τὸν μὲν, δορὶ τὸν δὲ, ἐκ
 χειρὸς ξίφει παίσας· Ἐν δὲ τούτῳ Τρῶς ὁ Ἀλάστορος, ἐπειδὴ
 ἄπορος ἦν ὄλωσ ἐπὶ τοῖς παροῦσι, προσιῶν Ἀχιλλεῖ, καὶ τῶν
 γονάτων ἀψάμενος, ἐδεῖτο, εἶπώς αὐτῷ τῆς ἡλικίας φεισά-
 μενος, ζωγρήσεις συλλαβῶν, μὴ ἀνηρηκῶς, κακῶς ἄρ'
 εἰδῶς τὴν φύσιν τοῦ ἀνδρός ἀπηνῆτε πάμπαν καὶ ἄτρεπτον
 οὔσαν· λιπαροῦντα γὰρ αὐτὸν περὶ τούτου διήλασε τῷ φα-
 γνήῳ διαμπᾶξ ἐς τὸ ἦπυρ· τὸ δ' αἶμα ἐκβρασθὲν, ἐνέπλησε
 τὸν κόλπον αὐτοῦ πεσόντος· Ἐκ δ' αὖ τούτου διήλασε Μού-
 λιον, βαλὼν παρὰ τὸ οὖς διαμπᾶξ· ἔπειτα Ἐχεκλον τὸν Ἀ-
 γήνορος ξίφει κατὰ μέσσην διήλασε κεφαλὴν· καὶ τὸ μὲν ξίφος
 πᾶν ἐθερμάνθη τῷ αἵματι, ὁ δὲ κατέστρεψεν εὐθύς πεπτωκῶς.
 Μετὰ δὲ τοῦτον Δευκαλίωνα βαλὼν, διήλασεν εἰς τὴν χεῖρα
 κατὰ τὸν ἀγκῶνα, ἐνθ' οἱ τένοντες ἐκατέρωθεν συγκολλῶνται·
 Δευκαλίω δ' ὡς ἠπῶρει τοῖς ὄλοις, βαρυνθείσης αὐτῷ τῆς
 χειρὸς, ὅ,τι δρώη, ὄρων καὶ τὸν θάνατον πρὸ πάδας, ἐν

Αίχμη χαλκείη ἣ δὲ μιν μένε χεῖρα ἑαυονθείς, 480
 Πρόσθ' ὀρόων θάνατον· ὁ δὲ φασγάνῳ αὐχένα θεΐνας,
 Τῆλ' αὐτῇ πῆληκι κάρη βάλε· μυελὸς αὐτῆ
 Σπονδυλίων ἔκπαλθ'· ὁ δ' ἐπὶ χθονὶ κεῖτο τανυσθείς.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετ' ἀμύμονα Πείρῳ υἱὸν,
 Ρίγμον, ὃς ἐκ Θρήκης ἐριβώλακος εἰληλούθει. 485
 Τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι, πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκός·
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων· ὁ δ' Ἀρηΐθῳσι θεράποντα,
 Ἄψ ἵππους στρέψαντα, μετάφρενον ὄξείῃ δουρὶ
 Νύξ', ἀπὸ δ' ἄρματος ὥσε· κυκλήθησαν δὲ οἱ ἵπποι.
 ὣς δ' ἀναμαιμάει βαθέ' ἄγκρα θεσπιδάες πῦρ 490
 Οὔρεος ἀζαλέοιο, βαθεῖα δὲ καίεται ὕλη,
 Πάντη τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει·
 ὣς ὅγε πάντη θῦνε σὴν ἔγχει, δαίμονι ἴσος,
 Κτεινομένους ἐρέπων ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
 ὣς δ' ὅτε τις ζεύξῃ βόας ἄρσενας εὐρυμετώπους, 495
 Τριβέμεναι κρὶ λευκὸν εὐκτιμένη ἐν ἄλωῃ·
 Ρίμφα τε λέπτ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ πῶσσ' ἐριμύκων·
 ὣς ὑπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἵπποι
 χτεῖβον ὀμοῦ νεκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄζων
 Νέρθεσιν ἄπξ' πεπάλακτο, καὶ ἄντυγες αἰ περὶ δίφρον, 500
 Νεσ' ἄρ' ἀφ' ἵππεύων ὀπλέων ραθάμιγγες ἔβαλλον,
 γίτ' ἀπ' ἐπισσώτρων· ὁ δὲ ἴετο κῦδος ἀρέσθαι
 Πηλεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.

480. Ἀναμαιμάει] ἀναφέρεται, ἐνθουσιᾶ, ἐπιμάνεται, νεμόμενον ἐν ταῖς βίαι-
 σις τὴν ὕλην. 491. Ἀζαλέοιο] ξηροῦ. 492. Εἰλυφάζει] περιαιλίσσει, συστρέ-
 φει. 494. Κτεινομένους ἀρέπων] τρέχων πρὸς τοὺς ἀναιρουμένους, ἀντὶ τοῦ,

τούτῳ δὲ παίσας αὐθις αὐτὸν Ἀχιλλεὺς τῷ φασγάνῳ κατὰ τοῦ τραχήλου, ἐποίησε τὴν κεφαλὴν ἄλληλη αὐτῇ περικεφαλαία ὀφθῆναι· καὶ ἐκ τῶν σπονδύλων πολὺς ἐξῆει αὐτῷ μυελός· Ἐκ δὲ τούτου αὐθις μεταβάς ἐκεῖθεν, ἐπεπήδησε Ρίγμῳ τῷ Πείρου, ἐκ Θράκης ἐληλυθότι· καὶ πῆζας τὸ δόρυ κατὰ μέσσην γάστρα, κατέβαλεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὀχήματος· αὐτὸ δὲ τοῦτ' ἔδρασεν εὐθύς καὶ τὸν ἠνίοχον, στρέψντα ἤδη τοὺς ἵππους, δορὶ διανύζας κατὰ τὸ μεταφορενον· οἱ δὲ ἵπποι ἐκ- παραχθέντες, ὤχοντο φεύγοντες.

Οὕτως οὖν Ἀχιλλεὺς μαινομένῳ ἑοικώς, ἠγωνίζετο ἐν τῇ μάχῃ· ἦν γὰρ ὄραν αὐτὸν ἐπερχόμενον ξίφει, ἴσαγε καὶ θεόν, ἀναιροῦντα τὸν παρατυγχάνοντα, ὥσπερ πῦρ ἐν ὕλῃ βαθείᾳ, ἐπιφόρου πνεύματος ἐπιγενομένου, νέμεται πᾶν τὸ προσυχὸν τῇ φλογί· ὡσθ' ἡ γῆ αὐτῇ κάτωθεν τῷ τῶν κτεινομένων αἵματι μεμελάνωται ὅλως· καθάπερ γὰρ βόες ἀλοῶντες, κατατρίβουσι τὴν κριθὴν εἰς λεπτότατα, οὕτω καὶ οἱ ἵπποι οἱ τοῦ Ἀχιλλέως, ἐκ τόπου παραθέοντες τόπον, νεκρούς τε ὄμοῦ καὶ ὄπλα κατεκερμάτιζον κατατρέχοντες· ὅτ' ἄζων καὶ οἱ ἄντυγες αἰεὶ περὶ τὸν δίφρον ἐφοινίσσοντο αἵματι, ὑπὸ τῶν τροχῶν καὶ τῶν ποδῶν τῶν ἵππων ἐκτινασσομένων· ὁ δὲ, καίπερ τὰς χεῖρας αἵματος καὶ λύθρου πλήρης γενόμενος, ἀλλ' οὖν κόρον τοῦ φόνου ἠγνόει τὸ σύνολον, ἐφ' ἑνὸς μόνον βλέπων, ὅπως δόξης λαμπροτάτης ἀξιοθήσεται.

ἔριπε κτείνων. 496. Τριβέμενα] ἀλωῶν ἐν τῇ ἄλλῳ κριθί. 397. Ἐρημέ-
ων] μεγάλως μυκωμένων. 501. Ραθάμιγγες] αἱ βανίδες· αἱ ἀπὸ τε τῶν
ἵππειων ἐπλῶν καὶ τῶν ἐπισώτρων ἀναπέδων.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΩΝ Τρώων δίχα τραπέντων εἰς φυγήν, τῶν μὲν εἰς τὴν πόλιν, τῶν δὲ πρὸς τὸν Σκάμανδρον, Ἀχιλλεὺς ἀφείκε τοὺς πρώτους, ἐπιδιώκει περιπαθῶς τοὺς δευτέρους καὶ καταλαβὼν, ζωγρεῖ αὐτῶν δυοκαίδεκα γενάρια ἐν τῷ ποταμῷ, οὓς ἤμελλεν ἔπειτα θύσειν ἐπὶ τῷ τοῦ Πατρόκλου τάφῳ ἀντίκωρον· ἔπειτ' ἀποκτείνει Λυκάονα, καὶ μετὰ τοῦτον Ἀστεροπαῖον καὶ τῶν ἄλλων πολλούς· ἐφ' οἷς ἀγαρακτῆσας ὁ Σκάμανδρος ἐπαφίησι τὰ κύματα ἐπ' αὐτὸν, ἀνασκηρτῆσας τῶν ὄρων ἀντιτελειότοιοι δ'

ΙΛΙΑΔΟΣ Φ.

Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον εὐβρέϊοι ποταμοῖο, Ἐάνθου δινήεντος, ἐν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς, ἔνθα διατμήξας, τοὺς μὲν πεδίονδε δίωκεν πρὸς πόλιν, ἤπερ Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο ἤματι τῷ προτέρῳ, ὅτε μαίνετο φαίδιμος ἔκτωρ· Ἔπειτ' οἷγε προχέοντο πεφυζότες ἠέρα δ' Ἥρη Πίτνα πρόσθε βαθεῖαν, ἐρυκέμεν' ἠμίσεες δὲ

4 Ἐπερ Ἀχαιοὶ] ἔνθα εἰ Ἕλληνας ἠτηθέντες τῇ προτεραίᾳ, ἐτράπησαν εἰς

ΤΟΥ Φ.

ἐκείνον καὶ τούτοις, ἐπικαλεῖται ὁ ποταμὸς καὶ Σιμοῦν-
τα· ἐφ' ᾧ Ἡραϊστος ὀργισθεὶς Ἡρας κελεύσει, καταφ-
λέγει αὐτὸν, ἐπαφείς τὸ πῦρ ἀφθονώτατον· οὕτω δὴ καὶ
τῶν ἄλλων θεῶν ἄλλως ἄλλω ἐπιπεσόντες, εἰς χεῖρας
ἦλθον· ὁ δ' Ἀχιλλεύς πολλοὺς τῶν Τρῶων ἀρεῖλεν·
τέλος δ' Ἀπόλλων, ὑπεξελθὼν Ἀγήνορα τοῦ κινδύνου,
καὶ προσβαλὼν τὰ εἶδος αὐτοῦ, ἀπάγει τὸν Ἀχιλ-
λέα πτόρῳ ἐξ ἀπάτης διώκοντα· ἕως οὗ ὁ στρατὸς τῶν
Τρῶων καιροῦ λαβόμενος, εἰσηλθε μόλις εἰς τὴν πόλιν
ἀποσωθεῖς.

ΙΛΙΑΔΟΣ Φ.

Ὡς οὖν παρὰ τὸν Ξάνθον ποταμὸν, ὃν Διὸς γενέσθαι φασίν,
οἱ Τρῶες ἐγένοντο διωκόμενοι, τότε δίχᾳ διελὼν αὐτοὺς
Ἀχιλλεύς, τοὺς μὲν ἐπεδίωκεν ὡς ἐπὶ τὴν πόλιν ἀνά τὸ πε-
δίον, ἐνθ' οἱ Ἕλληνες τῇ προτεραίᾳ φοβεροὶ γενόμενοι, ἐτρά-
πησαν εἰς φυγὴν· τῆς δ' οὖν Ἡρας νέφος πυκνὸν μεταξὺ ἐμ-
βαλοῦσης, ἐπέσχεν· οἱ δὲ ἕτεροι αὐτῶν, ἐλθόντες εἰς τὸν

φυγὴν. ἀντὶ δὲ τοῦ Ἀχαιοὶ οἱ ἄλλοι ἐν ἄλλοις κεῖται. γ. Πίτνα] ἐπέβαλε. —
ἔφυκέν] ἕνα κωλύθη Ἀχιλλεὺς διώκοντα πρὸς τὴν πόλιν, ἐν ἧς τραπήνη

Ἔς ποταμὸν εἰλαῦντο, βαθύροον, ἀργυροδίνην·
 Ἐν δὲ ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ· βράχῃ δ' αἰπὰ ρέεθρα,
 Ὅχθαι δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἴαχον· οἱ δ' ἀλαλητῶ 10
 ἔννεον ἔνθα καὶ ἔνθα, ἐλισσόμενοι περὶ δίνας·
 Ὡς δ' ὄθ' ὑπὸ ριπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἠερέθονται,
 Φευγέμεναι ποταμόνδε· τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ,
 ὄρμενον ἐξ αἰφνης, τὰ δὲ πτώσσουσι καθ' ὕδωρ·
 Ὡς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθου βαθυδινήεντος 15
 Πλήτο ρόος κελάδων ἐπιμιζ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν·
 Αὐτὰρ ὁ Διογενῆς δόρυ μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ' ὄχθη,
 Κεκλιμένον μυρίκησιν· ὁ δ' ἔσθορε δαίμονι ἴσος,
 Φάσγανον οἷον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα·
 Τύπτε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὠρνυτ' ἀεικῆς 20
 ἄορι θεινομένων, ἐρυθθαίνετο δ' αἵματι ὕδωρ·
 Ὡς δ' ὑπὸ δελφῖνος μεγακῆτεος ἰχθύες ἄλλοι
 Φεύγοντες, πιμπλάσι μυχοῦς λιμένος εὐόρμου,
 Δειδιότες· μάλα γὰρ τε κατῆσθίει, ὄν κε λάβησιν·
 Ὡς Τρῶες ποταμοῖο κατὰ δεινοῖο ρέεθρα 25
 Πγῶτσον ὑπὸ κρημονού· ὁ δ' ἐπεὶ κάμει χεῖρας ἐναίρων,
 Ζωοὺς ἐκ ποταμοῖο δωδέκα λέξατο κούρους,
 Ποιήν Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο θανόντας·
 Τοὺς ἐξῆγε θύραζε τεθηπότας, ἦύτε νεβροὺς,
 Δῆττε δ' ὀπίσσω χεῖρας εὐτμήτοισιν ἰαῶσιν, 30
 Τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ στεπτοῖσι χιτῶσιν·
 Δῶκε δ' ἑταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας·
 Αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπόρουσε, δαίζεμεναι μενεαίνων·
 Ἐνθ' οὐεῖ Πριάμοιο συνήντετο Δαρδανίδαο,
 Ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι, Λυκῶνι· τόν ῥά ποτ' αὐτὸς 35
 Ἦγε λαβῶν ἐκ πατρὸς ἀλωῆς οὐκ ἐθέλοντα,

ποταμόν, ἄλλος ἄλλω σὺν μεγάλῳ πατάγῳ ἐπέπιπτον, πα-
 ταγούντων μὲν τῶν κυμάτων βία, ἀντιπαταγούντων δὲ καὶ
 τῶν ὄχθων ἐξαισιώτερον· ἐνθα ἄλλος ἄλλη περιδινούμενοι
 ἐν τοῖς ὕδασι, φωνὰς ἠφίουν ἐλεεινάς· καθάπερ γὰρ ἀκρίδες,
 ἀναδοθείσης φλογὸς πολλῆς ἐν πεδίῳ, ἀναπτᾶσαι, βάλλουσιν
 ἑαυτὰς κατὰ τοῦ ποταμοῦ ἐπὶ κεφαλὴν· οὕτως ἄνδρες τε
 καὶ ἵπποι ἀναμιῶ δέει Ἀχιλλέως κατερρίπτουν ἑαυτοὺς πα-
 ραβόλως εἰς τὸν ποταμόν· τότε δὴ αὐτοὺς, προσερείσας τὸ
 δόρυ αὐτοῦ ἐπὶ ταῖς μυρिकाῖς, ἔθει ὁμόσε ξιφῆρης, ὡς ἄλλος
 Ἄρης, τὰ κάκιστα μελετῶν τοῖς ἐχθροῖς· ἦν οὖν ἐνταῦθα
 φόνος πολὺς, ἐφ' ἑκάτερα αὐτοῦ στρεφομένου καὶ κόπτοντος
 ἀφειδῶς ἐν τῷ ποταμῷ· στεναγμοῦς τε οὐχ ἦττον καὶ ὀλο-
 λυγῆ ἐλεεινῶς προσβάλλοντα εἰς τὰς ἀκοάς, ὥστε καὶ αὐτὸ
 τὸ τοῦ ποταμοῦ ἐκ τοῦ καταρρέοντος αἵματος ἐρυθραίνετο
 ρεῖθρον· καθάπερ γὰρ ἰχθύς ὑπὸ Δελφίνων διωκόμενοι, κατα-
 δύνονται φεύγοντες εἰς τοὺς μυχοὺς παρὰ τῷ λιμένι δέει, μὴ
 συλληφθέντες βορὰ αὐταῖς γένωνται· οὕτω Τρῶες παρὰ τὰς
 ὄχθας, εἴπη εἶεν σπῆλαιόν τι ἐκεῖ καταδύντες, ἐσώζοντο· ὁ δ'
 Ἀχιλλεύς, ὡς ἔκαμε ταῖς χερσὶ κατακαίνων, ἐλόμενος δυωκαί-
 δεκα νεανίσκους, ὥσπερ νεβροὺς καταπεπληγμένους, καὶ περια-
 γαγῶν τῷ χεῖρε ὀπίσω, ἔδησεν, ἀπὸ τῶν ἱματίων αὐτῶν περι-
 λῶν τὰ δεσμά· καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς τοῖς ἀμφ' αὐτὸν καταγα-
 γεῖν εἰς τὰς ναῦς, τῖσιν ἐσομένους Πατρόκλῳ· ὁ δὲ, ἐπι-
 τρέψας πάλιν εἰσεπήδησεν εἰς τὸν ποταμόν ἐπὶ φόνον· ἐνθ'
 ἐνέτυχε Λυκάονι τῷ Πριάμῳ φεύγοντι ἐκ τοῦ ποταμοῦ· ὃν
 ἐν τῷ κήπῳ ποτὲ νύκτωρ ξύλα ἐκ συκῆς ἀγρίας τέμνοντα πρὸς

πρὸς τοὺς κατὰ τὸν ποταμόν φερομένους. 16. Κελάδων] ἠχῶν, φωνῶν. 19.
 Οἶον] μόνον. 20. Ἐπιστροφάδην] ἔγθα, καὶ ἐγθα. 29. Τεθηπότας] ἐκπεπλη-
 γμένους. 36. Ἐκ πατρὸς ἀλωῆς] ἀπὸ τοῦ κήπου τοῦ ἑαυτοῦ πατρὸς Πριά-

ἀγρία

Handwritten note on the right margin.

ἄννυχιος προκολῶν· ὁ δ' ἐρινεὸν ἄξεί χαλκῷ
 Τάμνε, νέους ὄρπηκας, ἴν' ἄρματος ἄντυγες εἶεν·
 Τῷ δ' ἄρ' ἀνώϊστον κακὸν ἤλυθε δῖος Ἀχιλλεύς.
 Καὶ τότε μὲν μιν Λῆμνον εὐκτιμένην ἐπέρασσεν, 40
 Νηυσὶν ἄγων· ἀτὰρ υἱὸς Ἰήσονος ὄνον ἔδωκεν.
 Καίθην δὲ ξεῖνός μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
 Ἴμβριος Ἡετίων, πέμψεν δ' ἐς δῖαν Ἀρίσβην·
 Ἔνθεν ὑπεκπροφυγῶν, πατρῷον ἴκετο δῶμα,
 Ἐνδεκα δ' ἤματα θυμὸν ἐτέρπετο οἴσι φίλοισιν, 45
 Ἐλθὼν ἐκ Αἴημοιο· δυωδεκάτῃ δὲ μιν αὔτις
 Χερσαὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὃς μιν ἔμελλεν
 Πέμψειν εἰς Αἶδαο, καὶ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι.
 Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 Γυμνὸν, ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, οὐδ' ἔχεν ἔγχος· 50
 Ἀλλὰ τὰ μὲν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλς· τεῖρε γὰρ ἰδρῶς
 Φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ, κάματος δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα·
 Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι·
 Ἡ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, οὐσπερ ἔπεφνον, 55
 Αὐτὶς ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος·
 Οἴος δὴ καὶ ὄδ' ἤλθε, φυγῶν ὑπο νηλεὲς ἤμαρ
 Λῆμνον ἐς ἠγαθέην πεπερημένος· οὐδέ μιν ἔσχεν
 Πόντος ἄλγος πολιτῆς, ὁ πολέας ἀέκοντας ἐρύκει.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο 60
 Γεύσεται, ὄφρα ἰδῶμαι ἐνὶ φρεσὶν, ἠδὲ δαείω,
 Ἡ ἄρ' ὁμῶς καὶ καίθην ἐλεύσεται, ἦ μιν ἐρύξει
 Γῆ φυσίζοος, ἦτε κατὰ κρατερόν περ ἐρύκει.
 Ὡς ὠρμαινει μένων· ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἤλθε τεθηπῶς,
 Γούνων ἄψασθαι μεμαῶς· πέρι δ' ἤθελε θυμῷ 65
 Ἐκφυγεῖν θάνατόν τε κακὸν καὶ Κῆρα μέλαιναν.
 ἦτοι μὲν δόρου μακρὸν ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 Οὐτάμεναι μεμαῶς· ὁ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων,
 Κύψας· ἐγγεῖα δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ

κατασκευὴν ἄρματιῶν τροχῶν, παρὰ προσδοκίαν ἐπιφανεῖς Ἀχιλλεὺς, συλλαβῶν, καὶ εἰς Λῆμνον ἐπαγαγὼν, ἐπώλησεν Εὐνήῳ τῷ Ἰασιόνος. Ἡετίων δὲ ὁ ἐξ Ἰμβρου, πολλοῖς λύτροις λυσάμενος αὐτὸν, ἔπεμψεν εἰς Ἀρίσθην· ὅθεν ἐκεῖνος ὑπεκφυγὼν, ἦλθεν πάλιν εἰς Τροίαν· ἐφ' ᾧ ἔνδεχ' ὅλας ἡμέρας τοῖς φίλοις συνεώρτασε σῶσρα ἀπὸ τῆς δουλείας· τὴν δὲ δωδεκάτην ἐνέβαλεν αὐτὸν αὐθις ὁ θεὸς ταῖς χερσὶν Ἀχιλλέως· ὅς νῦν βίᾳ καὶ μάλ' ἄκοντα ἤμελλε καταπέμψειν αὐτὸν εἰς Ἄδου. Τοῦτον οὖν ὡς εἶδεν Ἀχιλλεὺς, μήτε κόρυθα, μήτ' ἀσπίδα, μήτε μὴν δόρυ φέροντα ἐν χερσὶ (μηκέτι γὰρ δυνάμενος φέρειν ταῦτα ἐν τῷ ποταμῷ, ὅπως ἀποκεκμηκῶς, πάντ' ἦν ἀποβεβληκῶς) ὀχθήσας, ἔφη καθ' ἑαυτόν. ὦ πόποι! τί τοῦτο βλέπω; Λυκάων αὐθις ἐν Τροίᾳ, ὃν ἐγὼ πρόην διαβιβάσας εἰς Λῆμνον, κατέλιπον ἐκεῖ; ἄρ' οὕτω καὶ οὖς νῦν κατέκτανον Τρώων, τοῦ Ἄδου ἐξαναστήσονται, ὥσπερ οὗτος εὐθύς ἀπὸ τῆς Λήμνου παρεγένετο ᾧδα, μηδὲν ὑπὸ τῆς θαλάσσης διακωλυθεῖς, ὥσπερ οἱ ἄλλοι πάντες; ἀλλὰ πειράσωμαι αὐτοῦ τῷ δορί, ἵν' εἰδῶμεν εἰ καὶ ἐξ Ἄδου οὕτως εἰς τὸ φῶς ἀνελεύσεται, ἢ καὶ αὐτὴ ἡ γῆ καθέξει, καλύψασα ἅπαξ, ἢ καὶ τῶν καρτερωτάτων αὐτῶν μείζον ἀεὶ δυναμένη.

Ταῦτα δ' αὐτοῦ διαλογιζομένου, Λυκάων πλησίον αὐτοῦ εὐθύς ἦν ὅπως τεθηπῶς, καὶ τῶν γονάτων πρὸς ἀπαφυγὴν τοῦ κινδύνου βουλόμενος ἄψασθαι· τοῦ δὲ ἀνατείναντος τὸ δόρυ ἐφ' ᾧ βαλεῖν, ὑποδραμῶν ἐκεῖνος αὐτὸ, ὑπὲρ τὰ νῶτα

Ἰμου. 37. Ἐρινεόν] συκὴν ἀγρίαν. 39. Ἀνώϊστον] ἀπροσδόκητον. 41 Ἰὸς τεῦ Ἰασόνος] ὁ Εὐνήος διὸς λύτρα, εἰσέθεν. Ἰδε ἀνωτέρω ἐν τῷ Η. στίχ. 464. Καὶ ἔ-

Ἔσθη, ἰαμένη χροὸς ἄμεναι ἀνδρομέσιο.
 Αὐτὰρ ὅ τῃ ἐτέρῃ μὲν ἐλὼν ἐλλίσσεται γούνων·
 Τῇ δ' ἐτέρῃ ἔχεν ἔγγος ἀκαχμένον, οὐδὲ μεθίει·
 Καί μιν φωνάσας ἔπαυ πτερόεντα προσήυδα·
 Γουνοῦμαί σ', Ἀχιλεῦ· σὺ δέ μ' αἶδεο, καί μ' ἐλέησον·
 Ἀντί τοί εἰμ' ἰκέταο, Διοτρεφῆς, αἰδοίοιο.
 Πᾶρ γὰρ σοὶ πρώτῳ πασάμην Δημήτερος ἀκτὴν,
 Ἡματι τῷ, ὅτε μ' εἶλες εὐκτιμένη ἐν ἄλωῃ,
 Καί μ' ἐπέρασσας, ἀνευθεν ἄγων πατρός τε φίλων τε,
 Λημνον ἐς ἠγαθέην· ἐκκτόμβοιον δέ τοι ἤλφον·
 Νῦν δέ λυμνῆν, τρεῖς τύσσα πορών· ἠὼς δέ μοι ἔστιν
 Ἦδε δωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα,
 Πολλὰ παθὼν· νῦν αὖ με τεῆς ἐν χερσὶν εἴθηκον
 Μοῖρ' ὀλοή· μέλλω που ἀπέχθεσθαι Διὶ πατρὶ,
 Ὅς μέ σοι αὐτίς ἔδωκε μινυρθάδιον δέ με μήτηρ
 Γείνατο Λαοβόη, θυγάτηρ Ἄλταο γέροντος,
 Ἄλτεω, ὅς Δελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει,
 Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ἐπὶ Σατνιόντι.
 Τοῦ δ' ἔχε θυγατέρα Πριάμος, πολλὰς δέ καὶ ἄλλας·
 Τῆσδε δὴ γένόμεσθα, εὐ δ' ἄμφω δειροτομήσεις.
 Ἦτοι τὸν πρώτοισι μετὰ πρυλέεσσι δάμασσας,
 Ἀντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ βάλες ὀξείῃ δουρί·
 Νῦν δέ δῃ ἐνθάδε μοι κακὸν ἔσσεται· οὐ γὰρ οἶω
 Σᾶς χειράς φεύξεσθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γε δαίμων.
 Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
 Μὴ με κτεῖν'· ἐπεὶ οὐχ ὁμογάστριος Ἔκτορός εἰμι,
 Ὅς τοί ἐταῖρον ἐπεφνεν ἐνῆέα τε κρατερόν τε.

Ὡς ἄρα μιν Πριάμοιο προσήυδα φαίδιμος υἱός,
 Λισσόμενος ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσεν·
 Πῆπιε, μὴ μοι ἄποινα πιφαύσκεο, μηδ' ἀγόρευε·

ἄσθην, ἐλάβετο τῇ μὲν ταῖν χερσῖν τῶν γονάτων· τῇ δέ, τοῦ
 δορός ὑπερτεταμένου ἀφύκτως, δεόμενος ταῦτα. Γονοῦμαί σε,
 ὦ Ἀχιλλεῦ, οἴκτειρόν με αἰδούμενος ὡς ἐκέτην· αἴσθα γάρ, ὅτι
 σοι πρόην καὶ ἄλων ἐκοινώνησα, ἠνίκ' αἰχμάλωτόν με ἐν
 τῷ κήφῳ συλλαβῶν, πόρρω πη τῶν φιλότατων πατρὸς καὶ
 μητρὸς ἀπαγαγὼν, διεπεραίωσας ἐς τὴν Λῆμνον· ἐνθα με
 ἑκατὸν βοῶν ἐπώλησας τῷ Ἰάσονος· νῦν δὲ τρεῖς τοσαῦτα
 λαβῶν, ἕα με ζῆν· δεκάτη γὰρ ἦδε ἡμέρα, ἀφ' ἧς πολλὰ
 παθὼν, εἰς Ἴλιον ἦλθον· καὶ νῦν αὖθις ταῖς σαῖς χερσὶν ἡ
 τύχη φέρουσά με παρέδωκε· καὶ εἰσὶ γέ ἀπέχθειά τις γε-
 νέσθαι μοι πρὸς τὸν Δία· καὶ ἡ Λαοβόη ὠκύμορόν με ἐγείνατο
 ἡ τοῦ Ἄλτου· ὅς ἐν Πηδᾶσῳ παρὰ τὸν Σατνιοῦντα Λεγέων
 ἄρχει· τούτου γὰρ θυγατέρα, μητέρα τὴν ἐμήν τε καὶ Πολυ-
 δώρου, Προίημος ἔσχεν· οὗς ἄμφω σὺ ἵπολεις, τὸν μὲν ἐν
 προμάχοις ἀρτίως ἀπεκτονῶς, ἐμὲ δὲ νῦν μέλλων αὖθις· οὐ
 γὰρ ὄρω· ὅπως φευξοῦμαι τοῦτο, τῆς μοίρας οὕτω παρὰ
 προσδοκίαν με προδιδούσης· ἀλλὰ κῆκεῖνο ἔτ' ἐγώ γε βουλοί-
 μην ἂν δεηθῆναί σου· σὺ δ' ἄκουσον· φεῖσαί μου, ὦ Ἀχιλλεῦ,
 ὡς μὴ ὄντος ὁμομητροῦ τοῦ Ἑκτορι, ὅς τὸν σὸν ἑταῖρον
 ἄνδρ' ἀγαθὸν ἀπέκτεινεν ἐπιών.

Τοιαῦτα μὲν ἔρη οὗτος· ἤκουσε δ' ὅμως παρ' ἐκείνου οὐ
 κεχαρισμένα· Νήπιε γάρ, φησὶν Ἀχιλλεὺς πρὸς αὐτὸν, τί με

τῆς. 70 ἄμμεναι] ἐν ἄλλοις ἄμμεναι κορεσθῆναι. ἐκ τοῦ ἄδω τὸ κορέννυμε
 76. Παρ' γὰρ σοι πρόω] μάλιστα γὰρ πρόην ἐγευσάμην καρπὸν γῆς.
 79. Ἐκατόμβαιον] τιμὴν ἑκατὸν βοῶν· διὰ γὰρ βοῶν τὰς συναλλαγὰς ἐν τῷ
 τότε ἐποίουν· εἶτα δὲ εὐρεθέντων τῶν νομισμάτων, ἐξετύπων ἐπ' αὐτῶν
 βοῶν· ἐξ οὗ ἡ παροιμία· βοῶν ἐπὶ γλώττης φασεῖ, περὶ τῶν δημηγορούντων
 ἐκ δωροληψίας, ἢ τῶν σιωπόντων ἐπὶ τούτῳ. — ἦλφον] εὐρον. 80. Λύ-
 μην] ἐλελύμην, ἐλύθην. 90. Μιστὰ προλέεσσι] ἐν τῆς πεζοῖς. 99. Προαύσασε]

Πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπεῖν αἷσιμον ἦμαρ, 100
 Τόφρα τί μοι περιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
 Τρώων, καὶ πολλοὺς ζωοὺς ἔλον, ἠδ' ἐπέρασσα.

Νῦν δ' οὐκ ἔσθ', ὅστις θάνατον φύγη, ὅν κε θεός γε
 Ἰλίου προπάροισεν ἐμῆς ἐν χερσὶ βάλῃσιν,

Καὶ πάντων Τρώων, πέρι αὖ Πριάμοιό γε παίδων. 105

Ἀλλὰ, φίλος, θάνε καὶ σύ· τίη ὀλοφύρεαι οὕτως;

Κάθθανε καὶ Πάτροκλος, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.

Οὐχ ὀράας, οἷος κἀγὼ καλός τε μέγας τε;

Πατρός δ' εἴμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ με γείνατο μήτηρ·

Ἀλλ' ἐπι τοι καὶ ἐμοὶ θάνατος καὶ Μοῖρα κρατανή 110

(Ἔσσεται ἢ ἠώς, ἢ δεῖλη, ἢ μέσον ἦμαρ)

Ὅππότε τις καὶ ἐμεῖο ἄρει ἐκ θυμὸν ἔληται,

ἢ ὄγε δουρὶ βαλὼν, ἢ ἀπὸ νευρῆφιν οἰστῶ.

Ὡς φάτο· τοῦ δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·

Ἐγγος μὲν ῥ' ἀφῆκεν, ὁ δ' ἔζετο χεῖρε πετάσσας 115

Ἄμφοτέρας· Ἀχιλεὺς δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὄξυ,

Τύψε κατὰ κληῖδα παρ' αὐχένα· πᾶν δέ οἱ εἴσω

Ἀὖ ξίφος ἄμφηκες· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ

Κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέε, δεῦτε δὲ γαῖαν.

Τὸν δ' Ἀχιλεὺς ποταμόνδε, λαβὼν ποδὸς ἦκε φέρεσθαι, 120

Καὶ οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·

Ἐνταυθοῖ νῦν κεῖσο μετ' ἰχθύσιν, οἱ σ' ὠτειλὴν

Ἄϊμ' ἀπολιχμήσονται ἀκηδέες· οὐδέ σε μήτηρ

Ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται· ἀλλὰ Σκάμανδρος

Οἴσει δινῆεις εἴσω ἄλός εὐρέα κόλπον. 125

Θρώσκων τις κατὰ κῦμα μέλαιναν φρεῖχ' ὑπαίξει

Ἰχθύς, ὅς κε φάγησι Λυκάονος ἀργέτα δημόν.

Φθαίρεσθ', εἰσόκεν ἄστου κειχέομεν Ἰλίου ἱρῆς,

Ἴμαῖς μὲν φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὄπιθεν κεραΐζων.

διόρις οὕτω πειρᾶ δελεάσαι· πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἰδεῖν
 τεθνεῶτα, ῥάων καὶ πρᾶτερος ἦν Τρώων φεῖδασθαι· κατ'
 πολλούς γ' αὐτῶν ζωγρήσας ἐπώλησα· νῦν δ' οὐκ ἔσθ' ὅς τόν
 θάνατον φεύξοιτο τῶν τ' ἄλλων Τρώων, τῶν τε παίδων μά-
 λιστα τοῦ Πριάμου, ὃν ἂν ὁ θεὸς πρὸ τῆς Τροίας ταῖς ἐμαῖς
 χερσὶν ἐμβαλὼν παραδῶ· οὐκοῦν δεῖ καὶ σε, ὦ γενναῖε, τε-
 θᾶναι καὶ μὴ θρηνεῖν, ἢ οὐχ ὄρᾳς καὶ μὲ αὐτὸν τόνδε, οἷον
 μὲν ὄντα καλὸν καὶ γαθόν, θεᾶς δὲ μητρὸς γεγονότα; ἀλλὰ
 καί μοι συμπαραθεῖ παρὰ πάδας ὁ θάνατος, ἢ ἄμ' ἔω, ἢ με-
 σοῦσης ἡμέρας, ἢ δειλῆς ὀψίας, ἢ νύκ' ἄν τις δορὶ, ἢ βέλει,
 ἀπὸ νευρᾶς ἀφείς, ἀποκτείνῃ.

Ταῦτα δὲ εἰπόντος αὐτοῦ, Λυκάων μονονουχὶ ἐτελεύτα.
 τὸ δὲ δόρυ ἀφείς ἀπὸ τῆς χειρὸς, καὶ καθεσθεῖς, ἀνέσχε
 μόλις τὰς χεῖρας. Ἀχιλλεὺς δὲ σπασάμενος τὸ ξίφος καθῆκε
 κατὰ τῆς κλειδὸς παρὰ τὸν αὐχένα· τὸ δ' αἷμα ἐκπηδῶν,
 ἐπέκλυζε πέριξ τὸ ἔδαφος· εἶθ' οὕτω λαβὼν αὐτὸν τοῦ ποδὸς,
 ἀπεσφενδόνησεν εἰς τὸν ποταμὸν, ἐπειπὼν ταυτί. Ἐνταῦθα
 δεῖσε κεῖσθαι μετὰ τῶν ἰχθύων· οἷσσι τὸ αἷμα περιλείξουσι
 τῶν τραυμάτων· οὐκέτι γὰρ ἡ μήτηρ, περισείλασά σε ἐν
 τῇ κλίνῃ, ὄλοφυρεῖται· ἀλλὰ Σκάμανδρος οὗτος περιδινήσας
 σε τὸ ἰκνούμενον εἰς αὐτὸν, ἐκβαλεῖ εἰς τὴν θάλασσαν, τῷ
 πρώτῳ ἐντυχόντισσι ἐν τοῖς κύμασι τῶν ἰχθύων βορὰν ἐσό-
 μενον λιπαρὰν· οὕτωγε ὑμεῖς ἐκφθειροσθε φεύγοντες ἅπαντες·
 ἐγὼ δὲ ἐπιδιώκων ὀπισθεν, κατακαίνομι, μέχρις ἂν αὐτῆς

περὶ λύτρων μηδὲν λέγει. 102. Ἐπέλασσα] περάσας, ἐπώλησα. 105.
 Περὶ δ' αὐ] καὶ μάλιστα τῶν Πριαμίδων. 112 Ἄρει] σιδήρῳ. 123
 Ἀκηδέες] ἀφρόντιστοι. 126. Φοῖξ] φοῖξ ἐστὶν ἢ κατ' ἐπιφανείαν ἡρεμαία
 τοῦ ὕδατος κίνησις. ὁ γὰρ ἰχθυὺς ἐκ τοῦ βάθους, ἀναδύς εἰς τὴν μά-
 λαικον φοῖκα τὴν ἐπιφανείαν, ἐθα τὸ πτόμα ἐπιπολάζει, ἐμφορηθήσεται

Οὐδ' ὑμῖν Ποταμός περ εὐβροος ἀργυροδίνης 130
 Ἀρκέσει, ᾧ δὴ δητὰ πολέας ἱερεύετε ταύρους,
 Ζωούς δ' ἐν δίνῃσι καθίετε μώνυχας ἵππους·
 Ἀλλὰ καὶ ὧς ὀλέεσθε κακὸν μέρος εἰσόκε πάντες
 Τίσετε Πατρόκλοιο φόνον καὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν,
 Οὗς ἐπὶ νηυσὶ θεῆσιν ἐπέφνετε, νόσφιν ἐμεῖο. 135

Ὡς ἄρ' ἔφη Ποταμός δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
 Ἦρμηνεν δ' ἀνά θυμὸν, ὅπως παύσειε πόνοιο
 Δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
 Τόφρα δὲ Πηλέος υἱός, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος,
 Ἄστεροπαίῳ ἐπᾶλτο, κατακτάμεναι μενεαίνων, 140
 Τίει Πηλεγόνος· τὸν δ' Ἄξιός εὐρυρέεθρος
 Γείνατο, καὶ Περίβοια, Ἀκασσαμένοιο θυγατρῶν
 Πρεσβυτάτη· τῷ γάρ ῥα μίγη ποταμός βαθυδίνης.
 Τῷ δ' Ἀχιλλεύς ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο
 ἔστη, ἔχων δύο δοῦρε· μένος δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκεν 145
 Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαΐνταμένων αἰζήτων,
 Τούς Ἀχιλλεύς ἐδάϊζε κατὰ ῥόνον, οὐδ' ἐλέαιρεν
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἴοντες,
 Τὸν πρότερον προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, ὃ μευ ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν;
 Δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιώσιν. 150

Τὸν δ' αὖ Πηλεγόνος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·
 Πηλείδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεεῖνεις;
 Εἴμ' ἐκ Παιονίης ἐριβόλου, τηλόθ' εὐούσης,
 Παιόνας ἄνδρας ἄγων δολιχεγχεάς· ἦδε δέ μοι νῦν 155
 Ἠὼς ἐνδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἄξιοῦ εὐρυρέοντος,
 Ἄξιοῦ, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἔησιν,
 ὃς τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγχει, τὸν δ' ἐμέ φασιν
 Γείνασθαι· νῦν αὖτε μαχώμεθα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ. 160
 Ὡς φασ' ἀπειλήσας· ὁ δ' ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεύς

πρατήσωμεν Τροίας· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς Σκάμανδρος ὁ βαθύρρους
 ὑμῖν ἀπαμυνεῖ τὴν φθοράν· ὧ δῶρα μάλᾳ πολλὰ τυγχάνετε
 καθ' ἑκάστην προσφέροντες, πολλοὺς μὲν θύοντες ταύρους,
 πολλοὺς δὲ καὶ ἵππους ζῶντας εἰς τὸ ρεῦμα καθιέντες· ἀλλὰ
 καὶ οὕτως ἀπόλοισθε ἄπκντες, τόν τε Πατρόκλου καὶ τῶν
 ἄλλων Ἑλλήνων, ὅσους ἐμοῦ γ' ἀπόντος τῆς μάχης, παρὰ
 ταῖς ναυσὶν ἀπεκτείνατε, ἐκτίοντες θάνατον.

Ταῦτα δ' αὐτοῦ εἰπόντος ἀκούσας ὁ ποταμὸς, ἐλήφθη ὀργῇ
 καὶ ἤδη ὑφωρμάτο ἀνασκιρτᾶν, ὅπως τόν τ' Ἀχιλλεῖα μα-
 χόμενον παύσειε, καὶ τῶν Τρώων τοῖς γε σωζομένοις τὸν
 κίνδυνον ἀλεξήσαιεν· ἐν τούτῳ δὲ Ἀχιλλεὺς ἐπέειπε ἐπ' Ἀστε-
 ροπαῖον τὸν τοῦ Πηλεγόνος· ὅς Ἀξίου μὲν πατὴρ ἐγένετο
 ποταμοῦ, Περιβοίας δὲ μητὴρ τῆς Ἀκασαμενοῦ πρεσβυτάτης
 θυγατρὸς· ὁ δὲ ἐδέξατο αὐτὸν ἐκ τοῦ ποταμοῦ, δύο δόρατα
 φέρων ἐν χερσὶ, τοῦ Ξάνθου ὀργῇ τῶν ὑπ' Ἀχιλλεῶς παρὰ
 πᾶν τὸ ρεῖθρον αὐτοῦ τεθνεώτων αὐτὸν παροτρύναντος· ὡς
 δ' οὖν πλησίον ἀλλήλων ἐγένοντο, πρῶτος Ἀχιλλεὺς εἶπε
 ταῦτα· Τίς; πῶθεν εἰς ἀνδρῶν, ὅς οὕτως ἐμέ γε ὑποστῆναι
 τετόλμηκας; ἢ οὐκ οἶσθ', ὅτι μόνοι δυστήνων παῖδες τὸν
 ἐμὸν ὑπομενοῦσι βραχίονα;

Ἄστεροπαῖος δὲ πρὸς ταῦτα· Ἀχιλλεῦ μεγαλόθυμε, τί
 ποτέ μοι τὸ γένος ἐθέλεις μαθεῖν; ἐγὼ γὰρ ἐκ Παιονίας ἦλθον,
 Παιόνας ἄγων ἀγαθούς· ἐνδεκάτη δὲ αὕτη, ἀφ' ἧς ἡμέρας
 ἐλήλυθα· τὸ δὲ γένος τοῦ μὲν ἀπὸ τοῦ Ἀξίου κατάγεται·
 ὅς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γῆς ἀναδίδωσι· τούτου γὰρ πρῶτος
 μὲν ἐγένετο Πηλεγών· Πηλεγῶνος δ' ἐγὼ αὐτός· ἀλλὰ νῦν
 γε μαχόμεθα.

Τοιαύτης δὲ μεγαλοφρονουμένης ἀκούσας ὁ Ἀχιλλεὺς, ἀ-

Πηλιάδα μελίην ὁ δ' ἀμαρτῆ δούρασιν ἀμφὶς
 ἦρωσ' Ἀστεροπαῖος· ἐπεὶ περιδέξιός ἦεν·
 Καί ῥ' ἐτέρω μὲν δουρὶ σάκος βάλεν, οὐδὲ διαπρὸ
 ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖσιν. 165
 Τῷ δ' ἐτέρω μιν πῆχυν ἐπιγράφειν βάλε χειρὸς
 Δεξιτερῆς, σίγῃ δ' αἷμα κελαινεφές· ἡ δ' ὑπὲρ αὐτοῦ
 Γαίῃ ἐνεστήρικτο, λιλαιομένη χροὸς ἄσαι·
 Δεύτερος αὐτ' Ἀχιλεὺς μελίην ἰθυπτεῖονα
 Ἀστεροπαίῳ ἐφῆκε, κατακτάμεναι μενεαίνων. 170
 Καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάρμαρτεν ὁ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην,
 Μεσσοπαλὸς δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθης μείλινον ἔγχος·
 Πηλείδης δ' ἄορ ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
 Ἄλτ' ἐπὶ οἱ μεμαῶς ὁ δ' ἄρα μελίην Ἀχιλλῆος
 Οὐ δύνατ' ἐκ κρημοῖο ἐρύσσαι χεῖρὶ παχείῃ. 175
 Τρεῖς μὲν μιν πολέμιζεν, ἐρύσσεσθαι μενεαίνων,
 Τρεῖς δὲ μεθῆκε βίῃ· τὸ δὲ τέτρατον, ἤθελε θυμῷ
 Ἄξει ἐπιγνάμψας δόρυ μείλινον Αἰακίδου,
 Ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλλεὺς σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπήυρα.
 Γαστέρα γὰρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι 180
 Χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν
 Ἀσθμαίνοντ'· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσιν ὀρούσας,
 Τεύχεά τ' ἐξενήριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος κῦδα·
 183
 Κεῖσ' οὕτω χαλεπὸν τοι ἐρισθενέος Κρονίωνος
 Παισὶν ἐριζέμεναι, ποταμοῖο περ ἐκγεγαῶτι. 185
 Φῆσθα σὺ μὲν Ποταμοῦ γένος ἔμμεναι εὐρυρέοντος·
 Αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου Διὸς εὐχομαι εἶναι.
 Τίχτε μ' ἀνὴρ πολλοῖσιν ἀνάσσων Μυρμιδόνεσσιν,
 Πηλεὺς Αἰακίδης· ὁ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν.
 Τῷ κρείσσω μὲν Ζεὺς Ποταμῶν ἀλιμύροθέντων,
 190
 Κρείσσω δ' αὐτὴ Διὸς γενεὴ Ποταμοῖο τέτυκται.

ἐνέτεινε παραχρῆμα τὸ δόρυ· ὁ δὲ φθᾶς (ἦν γὰρ δεξιὸς) ἄμ' ἄμφω ἀφῆκε τάκόντια, καὶ τῷ μὲν τὸ σάκος ἔβαλε μάτην· ὁ γὰρ χρυσὸς ἐντός, δῶρον ὦν θεοῦ, ἐπέσχε τὴν τελείαν διαλάσιν· τῷ δὲ ἤψατο τοῦ χρωτὸς αὐτῷ ἐπιλίγδην εἰς τὴν δεξιάν· καὶ αἷμα βυὸν ἀνεφάνη. τὸ δὲ θέλος διελθὼν ἐνεπάγη ὀπίσω τῇ γῆ. ἐκ δὲ τούτου ἀφῆκεν Ἀχιλλεὺς τὴν μελίαν. ὑπερβαλὼν δὲ, ἐφήμαρτε καὶ αὐτὸς. ἡ δὲ ὑπερπτάσα, ἐνεπάγη εἰς τὸ ἀντιπέρας κατὰ μέσσην τὴν ὄχθην· εἴθ' οὕτω τὸ ξίφος σπασάμενος, ἐπήει ὁμόσε Ἀστεροπαῖος δὲ ἐν τούτῳ ἐπειρᾶτο κρατεῖν τῆς μελίας· ἀλλὰ τρεῖς ἀναρρίπισας ἀπὸ τῆς ὄχθης, τοσάκις καθυφίη, δυνάμει ἔλαττον ἔχων· ὡς δὲ καὶ τέταρτον ὥρμησε καταθραῦσαι, φθᾶς Ἀχιλλεὺς ἀνείλε βαλὼν, ὥσας τὸ ξίφος κατὰ τῆς γαστρὸς πρὸς τῷ ὀμφαλῷ καὶ τὰ ἔγκατα ἔξω ἦσαν εὐθύς· ὁ δὲ ἐπιβᾶς τῷ ποδὶ ἐς τὸ στῆθος αὐτοῦ, ἀσθμαίνοντος ἔτι, τῶν θ' ὅπλων ἐκράτει, καὶ λόγους ἤψατο τοῖσδε· Οὐκοῦν σὺ ὁ ἐκ Παιονίας ὁ τοῦ Ἀξίου, κεῖσο ἐνταῦθα, ἵνα μάθῃς, ὅτι χαλεπὸν σοι ἦν τοῖς τοῦ Διὸς παισὶν ἀγωνίσασθαι, καίπερ ποταμοῦ γεγονὼς καὶ αὐτὸς. ἐγὼ γὰρ φημι ἄνωθεν μὲν τοῦ μεγάλου γενέσθαι Διὸς. καὶ γὰρ πατὴρ μὲν ὃς Μυρμηδόνων ἀνάσσει, Πηλέως τοῦ Αἰακίδου γεγέννηκε. Αἰακὸς δ' αὖ ἐκ Διὸς. ὅσον οὖν Ζεὺς ποταμῶν ἐστι κρείττων, τοσοῦτον αὐτὸς ἔμοῦ γένει ἦτ-

162. Ὀμαρτῆ] πρὶν ἂν ἀφῆ Ἀχιλλεὺς τὴν μελίαν, ἄμφω τάκόντια ἐκείνος ἐπ' αὐτὸν ἐφῆκε. 166. Ἐπιγράβδην] ἐπιπολαίως. 167. Στότο] ἐξήρχετο ἐφῆρη. — Ἡδὲ] αἰχμη. 168. Χρὸς ἄσκι] τῆς σαρκὸς κορεσθῆναι. 169. Ἰθυπτίωνα] τὴν κατ' εὐθείαν ἰπταμένην. 174. Ἐπὶ οἷ] ἐπ' αὐτῷ τῷ Ἀστεροπαίῳ. γραπτέον ἄρα, ἐπὶ Οἷ ἀνευ τόνου, ὡς μὴ ἔχοντας τοῦ λόγου το αὐτεπαθὲς. 178. Ἄξκι] συνθλάσαι κάμψας. 187. γενεὴν Διὸς] Αἰακὸς μὲν ἐγένετο ἐκ Διὸς Πηλλεὺς δὲ καὶ Τελαμῶν, Αἰακοῦ Πηλέως δὲ Ἀχιλλεὺς. Τελαμῶνος δὲ Αἰακ. 190. Ἀλιμυρήντων] τῶν εἰς θάλασσαν κα-

Μ. ΜΟΘΗΚΗ
Μ. ΦΑΛΤΑΤ

Καὶ γὰρ σοὶ Ποταμὸς γε πάρα, μέγας, εἰ δύναται τι
Χραιομεῖν· ἀλλ' οὐκ ἔστι Διὶ Κρονίῳνι μάχεσθαι.

Τῷ οὐδὲ κρείων Ἀχελώϊος ἰσοφαρῆζει,
Οὐδὲ βαθυρρέϊταιο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο, 195

Ἐξ οὐπερ πάντες ποταμὸν καὶ πᾶτα θάλασσα,

Καὶ πᾶσαι κρήναι καὶ φρέιατα μακρὰ νάουσιν·

Ἀλλὰ καὶ ὅς δειδοικε Διὸς μεγάλαιο κεραυνὸν,

Δεινὴν τε βροντὴν, ὅτ' ἀπ' οὐρανῶθεν σμαραγῆσσι.

Ἦ ῥα, καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσατο γάλκεον ἔγχρος, 200

Τὸν δὲ κατ' αὐτόθι λείπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπῆύρα,

Κείμενον ἐν ψαμάθοισι, θίαινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ.

Τὸν μὲν ἄρ' ἐγγέλυές τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπέναντο,

Δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπιπεφρίδιον κείροντες.

Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Παίονας ἰπποκορυστάς, 205

Ὅϊ ῥ' ἔτι πᾶρ ποταμὸν πεφοβήατο δινῆεντα,

ὣς εἶδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ

Χέρος' ὑπο Πηλεΐδαο καὶ ἄορι ἴφι δαμέντα.

Ἔνθ' ἔλε Θερσίλοχόν τε Μυδωνά τε Ἀστύφυλόν τε,

Μνησόν τε Θρασίον τε καὶ Αἴνιον ἠδ' Ὀφελέστην· 210

Καὶ νύ κ' ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,

Εἰ μὴ χλωσάμενος προσέφη Ποταμὸς βαθυδίνης,

Ἄνερὶ εἰσάμενος, βαθέης δ' ἐκ φθέγγατο δίνης·

ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις, περὶ δ' αἴσυλα ῥέζεις

Ἀνδρῶν αἰεὶ γὰρ τοὶ ἀμύνουσιν θεοὶ αὐτοί 215

Εἴ τοι Τρώας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,

Ἐξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίον κάτα μέρμερα ῥέζε.

Πλήθει γὰρ δὴ μοι νεκύων ἐραταινὰ ῥέεθρα·

Οὐδέ τι πη δύναμαι προχέειν ῥέον εἰς ἄλλα δῖαν,

Στεινόμενος νεκύεσσι· σὺ δὲ κτείνεις αἰδῆλως. 220

Ἄλλ' ἄγε δὴ καὶ ἕασον· ἄγῃ μ' ἔχει, ὄργισμε λαῶν.

των τυγχάνεις ὦν. καὶ γὰρ ἴδε ποταμὸς οὗτος πάρεστι μέγας, θέασαι, εἴτι σοι τούτου ἐγένετο ὄφελος· νῦν δ' οὐθ' οὗτος Διὶ μάχουτ' ἄν, οὔτ' Ἀχελῷος, οὔτε μὴν Ὠκεανὸς αὐτὸς ὁ θαθύρρους, ἐξ οὗ πάντες μὲν ποταμοὶ, πᾶσαι δὲ κρήναι τάτε φρέατα, καὶ ἡ θάλασσα πᾶσα, ἀνίσχοντα ναίουσι δέδοικε γὰρ καὶ οὗτος δεινῶς τὴν θροντὴν, ἤνικ' ἄν ἐκεῖνος οὐρανὸθεν ἀστράπτῃ.

Ταῦτα δὲ εἰπὼν, καὶ τὸ δόρυ ἀποσπάσας ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ, τὸν μὲν νεκρὸν κατέλιπεν αὐτοῦ κείμενον ἐν τῇ ψάμμῳ ὑπὸ τε τοῦ ὕδατος διαινόμενον, καὶ ἐκτεθειμένον εἰς βορᾶν ἰχθύσι τε καὶ ἐγγέλεσιν· αὐτὸς δὲ ἐπήει ὡς ἐπὶ τοὺς Παιόνας. οἱ ὡς εἶδον τὸν ἑαυτῶν ἡγεμόνα τεθνηκότα ὑπὸ Ἀχιλλέως, φοβεροὶ γενόμενοι, ἐτράπησαν εἰς φυγὴν· ὁ δὲ ἐπιδιώκων ἀνῆρει, Θρασύλογον ἀποκτείνας, καὶ Μύδωνα, Ἄστυπυλον Μνηῆσον, Θράσιον, Αἴνιον, Ὀφελέστην· ἀπέκτεινε δ' ἄν καὶ ἄλλους μυρίους, εἰ μὴ ὁ ποταμὸς, ἀδημονῶν ὄλωσ' ἐπὶ ταῖς γιγνομένοις, καὶ μηκέτι δυνάμενος φέρειν, εἰκασθεὶς ἀνδρὶ, τοιαῦτ' ἐκ βαθείας τῆς δίνης ἐφθέγγετο. Ἀχιλλεῦ, ὄρω σε ἤδη ὄλωσ' κρατοῦντα μάχῃ, καὶ τὰ κάκιστα ἐκ τοῦ περιόντος δρῶντα τοὺς πολεμίους· τοῦτο γὰρ τῆς τῶν θεῶν εὐνοίας σοι γίγνεται πλεονέκτημα· ἀλλ' εἴτι πάντα Τρῶας Ζεὺς σοι δέδωκεν ἀπολέσαι, ἐξελάσας αὐτοὺς ἀπ' ἐμοῦ ἀνὰ τὸ πεδίον, πρᾶττ' αὐτοῦ τῶν κακῶν, ὅ,τι ποτ' ἄν σοι φίλον ἦ· νῦν γὰρ ὄραξ' ὅπως μοι τὸ ρεῖθρον ἐπλήσθη νεκρῶν· δι' ὃ ἀμηχάνως ἔχω ὄλωσ' καταρρέειν ἐς τὴν θάλασσαν· σὺ δὲ οὐ παύῃ αἰεὶ κατακαίνων· ἀλλ' ἄγε μοι ἀπέχου, θεοεἰκέλλε Ἀχιλλεῦ· ἄλλοις γὰρ σοι τούτων· καὶ γὰρ θαυμ' ὄλωσ' ἔχει με εἰσορῶντα τὰ παρὰ σοῦ πεπραγμένα.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ἔσται ταῦτα, Σκάμανδρε Διοτρεφές, ὡς σὺ κελεύεις.
 Τρῶας δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἐναρίζων,
 Πρὶν ἔλσαι κατὰ ἄστῳ, καὶ Ἔκτορι πειρηθῆναι 225
 Ἀντιβίην, ἥ κέν με δαμάσσειται, ἥ κεν ἐγὼ τόν.
 Ὡς εἰπὼν Τρώεσσιν ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος.
 Καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη Ποταμὸς βαθυδίνης·
 Ἢ πόποι, Ἀργυρόταξε, Διὸς τέκος, οὐ σύγε βουλάς
 Εἰρύσαο Κρονίωνος, ὃ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν, 230
 Τρῶσιν παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν, εἰσόκεν ἔλθῃ
 Δαίελος ὀψὲ δῦων, σκιάσῃ δ' ἐρίθωλον ἄρουραν.
 Ἦ, καὶ Ἀχιλλεύς μὲν δουρικλυτὸς ἐνθόρε μέσσω,
 Κρημνοῦ ἀπαίξας· ὃ δ' ἐπέσσυτο, οἴδματι θύων·
 Πάντα δ' ὄρινε ρέεθρα κυκώμενος· ὥσε δὲ νεκροῦς 235
 Πολλοὺς, οἳ ῥα κατ' αὐτὸν ἄλις ἔσαν, οὐς κτάν' Ἀχιλλεύς·
 Τοὺς ἔκβαλεν θύραζε, μεμυκὸς, ἠύτε ταῦρος,
 Χέρσονδε· ζῶους δὲ σώω κατὰ καλὰ ρέεθρα,
 Κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθείῃσιν μεγάλῃσιν,
 Δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα κυκώμενον ἴστατο κῆμα, 240
 ὧθει δ' ἐν σάκει πίπτων ῥόος· οὐδὲ πόδεςσιν
 Εἶχε στηρίζασθαι. ὃ δὲ πετέλεν ἔλε χερσὶν
 Εὐφυσία μεγάλην· ἥ δ' ἐκ ῥιζῶν ἐριποῦσα,
 Κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ρέεθρα
 Ὀζοῖσιν πυκνοῖσι· γερφύρωσεν δὲ μιν αὐτὸν, 245
 Εἴσω πᾶσ' ἐριποῦσ'· ὃ δ' ἄρ' ἐκ δίνης ἀνορούσας,
 Ἥϊξεν πεδίοιο ποσὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι,

μ' ἔχει. 225. Ἐλσαι] συνελάσαι. 230. Εἰρύσαο] ἐφύλαξας. 232. Δαίε-
 λος δῦων] συνεπινοεῖται ὁ ἥλιος· δηλοῖ δὲ τὸν χρόνον κατὰ τὸ δειλινὸν πε-
 ρὶ βουλυτίν. 233. Ἐνθόρε μέσσω] εἰσεπήδησεν ἐν μέσσω τῷ ποταμῷ ἀπὸ

Ἀχιλλεύς δὲ πρὸς ταῦτα ἔσται ὅτε σοι ταῦτα ἔσται, ὦ Σκάμανδρε· νῦν δ' ὁμῶς οὐκ ἂν λήξαιμι Τρῶας ἀλαζόνας ἀναιρῶν τουτουσί, μέχρις ἂν ἐς τὴν πόλιν τειχῆρεις ποιήσας, αὐτῷ μόνῳ μαχήσωμαι Ἴκτορι· δεῖ γὰρ δὴ δυοῖν θάτερον, ἢ αὐτὸν ἐμὲ, ἢ ἐμὲ ἀποκτεῖναι ἐκεῖνον καὶ ταῦτ' εἰπὼν, ἦει ὁμόσε ἐπὶ Τρῶας, ὡς ἄλλος Ἄρης. Σκάμανδρος δ' ὄρων αὐτοῦ τὸ ἀκατάσχετον καὶ βραγδαῖον, ἔφη πρὸς Ἀπόλλωνα· φεῦ, Ἄπολλον ἀργυρότοξε, ὡς σφόδρα παρήκοος ἔοικας γενέσθαι Διός· ἢ οὐ μέμνησαι ὅπως τῶν ἐντεταλμένων, παρίστασθαί σε αἰεὶ Τρωσὶ βραβοῦντα ἐν τῇ μάχῃ ἐς δυόμενον ἥλιον;

Ἐν δὲ τούτοις αἰῶνας Ἀχιλλεύς κατὰ τῆς ὄχθης, εἰσεπήδησεν εἰς τὸν ποταμόν· ἐ δὲ οὐκ ἀνασχετὸν ποιησάμενος τοῦτο, ἤρξατο ἀνασκιρτᾶν ἐπ' αὐτὸν καὶ ὑπερχειλῆς τῇ δίνῃ γενόμενος, τοὺς μὲν νεκροὺς ἐξέβρασεν ἐπὶ τὴν ξηρὰν, ὡς ταῦρος, μυκόμενος· τοὺς δὲ σώζομένους περιστείλας τῷ βέβρω, κατέκρυψεν αἰετῶν δίναις· ἐπ' αὐτὸν δ' Ἀχιλλεῖα δεινὸν ἐπῆγε τὸ κύμα, κυκόμενον πάντη· ὃ ἐπιτροχάζον μάλιστα, καὶ πολὺ πολλῶ τῷ βέβρω ἐμπέπτον κατὰ τῆς ἀσπίδος, κατῶθει τῷ βάρει· ὥστ' ἐκεῖνος μηκέτι δυνάμενος ἀντισχεῖν, ἐπὶ μόνοις σπριζόμενος τοῖς ποσίν, ἐλάβετο πετλέας ἀπὸ τῆς ὄχθης· ἢ δὲ καὶ αὐτῇ, πρόρριζος κατασπασθεῖσα, ἠκολούθει τῇ χειρὶ, πολλὴν τῆς ὄχθης εἰς τὸ βέβρω συγκατασπάσασα· ὃ γενόμενον τότε βέβρω ἐπέσχε μαινόμενον, καὶ οἰοεὶ γεφύρας ἐνστάσης, ἐξεπήδησεν Ἀχιλλεύς μόλις σὺν φόβῳ ἐπὶ τὸ πεδίον, ἔνθα ἦν τοῖς αὐτοῦ ποσὶ μάλιστα πε-

τῆς ὄχθης ἕρησας. 234. Οἰδματι θύων] ἀναρμῶν τῇ πλημύρῃ. 242. Ἐβρωῖα] μεγάλῃν. — Ἐριπεῦσα] πεσεῦσα. 244. Δίωσεν] ἀνιμύχλυσεν

Δείσας. οὐδέ τ' ἔλπεγε μέγας θεός, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτὸν
 Ληροκελαινώων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο.

Δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκῃ. 250

Πηλεΐδης δ' ἀπόρουσεν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή,
 Λιέτου αἵματ' ἔχων μέλανος, τοῦ θηρητῆρος,

ὅσθ' ἄμα κάρτιτός τε καὶ ὠκιστος πετεηνῶν.

Τῷ εἰκὸς ἦϊξεν ἐπὶ στήθεσσι δὲ χαλκῆς

Σμερδαλέον κονάβιζεν· ὑπαιθα δὲ τοῖο λισθεῖς 255

Φεῦγ', ὁ δ' ὀπισθε ρέων ἔπετο μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ.

Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου

Ἄμ φυτὰ καὶ κήπους ὕδατι ρέον ἡγεμονεύη,

Χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης ἐξ ἔγχεα βάλλων.

Τοῦ μὲν τε προρέοντος, ὑπὸ ψηφίδες ἄπασχι 260

Ὀχλευνταί· τὸ δέ τ' ὄκα κατειβόμενον κελαρύζει

Χώρῳ ἐνὶ προαλαί, φθάνει δὲ τε καὶ τὸν ἄγοντα·

Ὡς αἰεὶ Ἀχιλλῆα κινύσαστο κῶμα ρόοιο.

Καὶ λαίψηρόν ἐόντα· θεοὶ δέ τε, φέρονται ἀνδρῶν.

Ὅσσάκι δ' ὀρμήσειε πιδάρκῃσι δῖος Ἀχιλλεύς 265

Στῆναι ἐναντίσιον, καὶ γινώμεναι, εἴ μιν ἅπαντες

Ἄθανάτοι φασέουσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,

Τοσσάκι μιν μέγα κῶμα Διυπετέος ποταμοῖο

Πλάζ' ὄμου; καθύπερθεν· ὁ δ' ὑψόσε πρῶσιν ἐπήδα,

Θυμῷ ἀνάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμανα 270

Ἀάβρος, ὑπαιθα ρέων, κονίην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖτι.

Πηλεΐδης δ' ὄμωξεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·

Ζεῦ πάτερ, ὡς οὔτις με θεῶν ἔλεεινὸν ὑπέστη

Ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι· ἔπειτα δὲ καὶ τι πάθοιμι.

ἀνέτριψεν. 249. Ληροκελαινώων] ἐξ ἐπιτολῆς τὸ κῶμα ἔχων μέλαν 250. ὄμματα] ὀρμήματα. — ὠκιστος] τάχιστος. 254. Τῷ εἰκὸς] ἐμείως τοῦ

ποιθώς· ἀλλ' οὐδ' ὡς ὁ ποταμὸς ἤθελε παύεσθαι· ἀλλ' ἐξιὼν εἰδὼκεν ἀνά τὸ πεδίον, τὸν μὲν ἀπονοστήσαι ὅλως τῆς μάχης. Τρωσὶ δὲ βουλόμενος ἐπαμύναι.

Ἀχιλλεὺς δὲ γηγαντιαίῳ ἔς τ' ἐπὶ βολὴν δορὸς χρώμενος βήματι, ἐχώρει ἀναχωρῶν, ὡς ἀετὸς θηρευτῆς διαθέων· ὃν ὠκυτότατον τε καὶ ἰσχυρότατον πτηνῶν ἀπάντων λέγουσιν εἶναι· τὰ δ' ὄπλα δεινὸν κατὰ τοῦ στήθους αὐτοῦ ἐκονάβιζεν· ἀλλ' ὅσῳ μᾶλλον οὗτος ἀφίστασθαι ἔσπευδεν ὅτῳ τρόπῳ, τοσοῦτω ὁ ποταμὸς λάβρος ἐπειγόμενος ὄπισθεν, μεγάλῳ καταλάμβανεν ῥόθῳ· καθάπερ γὰρ ὕδωρ ἐκ κρήνης εἰς κῆπόν τινα μετοχευεούμενον ἄνωθεν, σὺν πολλῷ κατὰ τοῦ πρηνοῦς κελαρυσμῷ καταρρέον, τὰς τε ψηφίδας κάτωθεν ἄλλας ἐπ' ἄλλαις μετακινῶν, φθάνει προῖόν καὶ αὐτὸν τὸν ὀχετεύοντα αὐτῇ τῇ δικέλλῃ· οὕτως Ἀχιλλεῖα, καίπερ ποδιώκην γε ὄντα τὸ τοῦ Σλαμάνδρου κατελάμβανε ρεῖθρον· θεοὶ γὰρ αἰεὶ ἰσχυρότατοι· ὁ δὲ, ὅσάκις ἐβούλετο καὶ μικρὸν ἀντιστῆναι, ὅσον γε γνῶναι, εἰ καὶ πάντες οἱ τὸν οὐρανὸν κατοικοῦντες θεοὶ ὁμοίως αὐτὸν λυμαίνεσθαι βούλονται, τοσάκις τὸ κῆμ' ἐπιὸν προσήρασεν αὐτῷ, ὑπεράνω καὶ τῶν ὤμων γενόμενον· ὁ δὲ, ἀνασχιρτῶν τοῖς ποσίν, ἀνεπήδα· ἀλλ' ὁ ποταμὸς λάβρος ὢν, καὶ ἐγκαρσίῳ τῷ ρεῖθρῳ χωρῶν, καὶ τὴν κόνιν ὑπὸ τοῖν ποδαῖν αἰεὶ ὑφαιρῶν, κατέκνα τὰ γόνατα· ὥστ' Ἀχιλλεὺς ὑπὸ τῶν παρόντων κακῶν, ἀπορῶν ὅτι δράσῃ, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, ἔφη τάδε. Ζεῦ πάτερ, ἄρ' οὐκέσθ' ὅστις τῶν θεῶν τῶν περιεστώτων κακῶν ἀπαλλάξει με; εἴτ'

τω· ἐπιρρήματικώτερον τὸ, εἰκόσ. 255. Ἰπαιθα] ἐκ πλαγίου. — Λιασθεῖς] ἐκκλίνας, χωρισθεῖς. 259. Ἐξ ἔχματα] ἐκβάλλον τὰ ἐμφράγματα. 262. Προαλεῖ] κάτωφερει· 271. Ἰπέρεπτε] ὑπέκλεπτε, εἴθουν ὑφῆραζεν ὑπίσμεν τὸν χεῖρ ὑπὸ ταῖς ποσίν αὐτοῦ, καὶ οὕτως εἴη ἑλασίμως στηρίζεσθαι.

Ἄλλος δ' οὔτις μοι τόσον αἴτιος Οὐρανίωνων, 271
 Ἄλλὰ φίλη μήτηρ, ἣ με ψεύδεσσιν ἔθελγεν·
 Ἢ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτάων
 Δαιψηροῖς ὀλέεσθαι Απόλλωνος βελέεσσιν.

Ὡς μ' ἔφελ' ἔκτωρ κτεῖναι, ὃς ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος·
 Τῷ κ' ἀγαθὸς μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸν δέ κεν ἐξενάριζεν. 280

Νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶναι,
 Ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὡς παῖδα συφορβόν,
 Ὃν ῥά τ' ἔναυλος ἀποέρση χειμῶνι περῶντα.

Ὡς φάτο· τῷ δὲ μάλ' ὤκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
 Στήτην ἐγγὺς ἰόντε, δέμας δ' ἄνδρεςσιν ἔκτεν· 285
 Χεῖρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες, ἐπιστώσαντ' ἐπέεσσιν.

Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 Πηλεΐδῃ, μήτ' ἄρ τι λῖνν τρέε, μήτε τι τάρβει·
 Τοίῳ γάρ τοι νῶϊ θεῶν ἐπιταρρόθω εἰμέν,
 Ζηνὸς ἐπαινήσαντος, ἐγὼ καὶ Πηλλὰς Ἀθήνη· 290

Ὡς οὐ τοι Ποταμῷ γε δαμήμεναι αἴσιμόν ἐσιν·
 Ἄλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφήσει, σὺ δὲ εἴσεαι αὐτός.
 Αὐτάρ τοι πυκινῶς ὑποθησόμεθ', αἰ κε πίθηαι·

Μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοῖου πολέμοιο,
 Πρὶν κατὰ Ἰλιόφι κλυτὰ τείχεα λαὸν ἐέλσαι 295
 Τρωϊκόν, ὃς κε φύγησι. σὺ δ' ἔκτορι θυμὸν ἀπούρας,
 Ἄψ ἐπὶ νῆας ἴμεν· δίδομεν δέ τοι εὖχος ἀρέσθαι.

Τῷ μὲν ἄρ' ὡς εἰπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβήτην.

Αὐτὰρ ὁ βῆ (μέγα γάρ ῥα θεῶν ὠτρυνεν ἐφετμή)
 Ἐς πεδίον· τὸ δὲ πᾶν πληθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο· 300

Πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαικταμένων αἰζήτων
 Πλώον καὶ νέκυες. τοῦ δ' ὑψόσε γούνατ' ἐπήδα
 Πρὸς ῥίον αἴσσοντος ἀν' ἰθύν· οὐδέ μιν ἔσχευ

ἴατω με ἔξω τούτου παθεῖν ὅ,τι βούλεται· οὐ γὰρ ἄλλος τις τῶν θεῶν ἐξηπάτησέ με, πλὴν ἡ μήτηρ, εἰποῦσα μὴ ἀληθῆ· ἐκείνη γὰρ ἔφη οὐκ ἄλλως, ἢ ὑπὸ τοῖς τῶν Τρώων τείχεσι τοῖς τοῦ Ἀπόλλωνός με ἀπολεσθήσεσθαι βέλεσι· νῦν δ' ὡς ὄφειλον αὐτοῦ ὑφ' Ἐκτορος καταστρέψαι, ὅς κρατίστος ἐστὶν ἀπάντων τῶν Τρώων· οὕτω γὰρ ἀγαθὸς ἂν ἀγαθὸν ἐμὲ ὄντ' ἀπέκτεινε· νῦν δέ μοι χαλεπωτάτῳ θανάτῳ συμβαίνει μοι ἀπαλλάξαι, ἐν μεγάλῳ ποταμῷ ἀπειλημμένον, ὡσπερ ὅτε συφορβὸν χειμάρρους πη καταράζας παρέσυρε·

Οὐκ ἔφθη δὲ ταῦτ' εἰπὼν, καὶ Ποσειδῶν σὺν Ἀθηνᾶ εὐθύς ἐγγὺς αὐτοῦ ἦσαν· οἱ καὶ λαβόντες αὐτὸν τῆς χειρὸς, ἐκέλευον θάρρειν· Ποσειδῶν δὲ ἦρξε μάλιστα λόγου τοιοῦτου· Ἀχιλλεὺς, θάρρει, μηδὲν δεδιώς· τοιοῦτοι γὰρ σοι ἡμεῖς γὰρ θεοὶ ἤκομεν βοηθήσοντες, ἐγὼ τε καὶ Ἀθηνᾶ ἦδε, καὶ τοῦ Διὸς τοῦτ' ἀξιώσαντος· οὐ γὰρ τοῦτό σοι τοῦ βίου εἵμαρτα πέρας, ὡς καὶ σὺ αὐτὸς αὐτίκα ὄψει λωφήσαντα Σκάμανδρον· σὺ δ' οὖν, εὖ ποιῶν, οὐ λήξεις μαχόμενος, πρὶν ἂν Τρώας ἅπαντας, ὅπη ἂν σώζωνται, πρὸς τῷ τείχεϊ ἀναγκάσης γενέσθαι· κάπειδ' αὐτοῦ τάχιστα ἀποκτείνης τὸν Ἐκτορα, μέμνησο εὐθύς κατελθεῖν ἐς τὰς ναῦς· δίδομεν γὰρ σοι τοῦτο τὸ κλέος ἔχειν.

Οὗτοι μὲν οὖν ταῦτ' εἰπόντες, ὄχοντο ἀπιόντες ὡς τοὺς ἄλλους θεούς· Ἀχιλλεὺς δ' ἐπιβρόσθεις τοῖς παρακεκελευσμένοις, προῆει κατὰ τὸ πεδίον, πλῆρες ὑδάτων ὄν' ἐφ' ὧν πολλὰ μὲν ὄπλα ὀρώοντο νηγόμενα· πολλὰ δὲ καὶ σώματα ἀνδρῶν ἐπιπλέοντα· ὁ δὲ, ἀνασκιρτῶν ἀεὶ ἐν τοῖς ὕδασι, ἐχώρει κατ'

283. Ἐναυλος] χεῖμαρρος. — Ἀποέρσει] κολύσει. 303. Πρὸς ἴσον ἀίσσοντες] κῆρα [ἴσον] κατὰ τὸν ῥοὴν ἐκδίζοντες κατ' εἰθεῖαν.

Εὐρυρέων ποταμός· μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη·
 Οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγες τὸ ὄν μένος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον 305
 Χώετο Πηλείωνι, κόρουσσε δὲ κῦμα ρόοιο,
 Ὑψόσ' ἀειρόμενος· Σιμόεντι δὲ κέκλετ' αὔσας,
 Φίλε κασίγνητε, σθένος ἀνέρος ἀμφοτέροί περ
 Σχῶμεν· ἐπεὶ τάχα ἄπτω μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
 Ἐκπέρσει, Τρῶες δὲ κατὰ μόθον οὐ μενέουσιν. 310
 Ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, καὶ ἐμπίπληθι ρέεθρα
 Ἰδάτος ἐκ πηγέων, πάντας δ' ὀρόθυνον ἐναυλους·
 Στῆ δὲ μέγα κῦμα· πολὺν δ' ὀρυμαγδὸν ὄρινε
 Φιτρῶν καὶ λάων, ἵνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα,
 Ὃς δὴ νῦν κρατέει, μέμονεν δ' ὄγε ἴσα θεοῖσιν. 315
 Φημί γὰρ οὔτε βίην χραισμησέμεν, οὔτε τι εἶδος,
 Οὔτε τὰ τεύχεα καλὰ, τὰ που μᾶλα νεῖοθι λίμνης
 Κεῖσεθ' ὑπ' ἰλύος κεκαλυμμένα· κάδδ' ἐμιν αὐτὸν
 Εἰλύσω ψαμάθοισιν, ἄλις χέραδος περιχεύας
 Μυρίον, οὐδέ οἱ ὄστέ' ἐπιστήσονται Ἀχαιοὶ 320
 Ἀλλέξαι· τόσσην οἱ ἄσιν καθύπερθε κελύψω.
 Αὐτοῦ οἱ καὶ σῆμα τετεύξεται, οὐδέ τί μιν χεράς
 Ἔσται τυμβοχοῆς, ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί.
 Ἢ, καὶ ἐπῶρτ' Ἀχιλλῆϊ κυκώμενος, ὑψόσσε θύων,
 Μορμύρων ἀφρῶ τε καὶ αἵματι καὶ νεκύεσσιν. 325
 Πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα Διυπετέος ποταμοῦ
 Ἰστατ' ἀειρόμενον, κατὰ δ' ἤρεε Πηλείωνα.
 Ἦρη δὲ μέγ' αὔσσε, περιδδείσασ' Ἀχιλλῆϊ,
 Μὴ μιν ἀπόέρσειε μέγας Ποταμὸς βαθυδίνης.
 Αὐτίκα δ' Ἦραιττον προσεφώνεεν, ὄν φίλον υἷόν· 330

319. Ἄλις χέραδος] ἰκανὸν συρφετὸν ἰλύος, λίθων, ξύλων, καὶ ὄτου δῆποτε.

321. Ἀλλέξαι] ἀναλίσσαι. — ἄσιν] ἕλκον, ψάμμον. 323. Τυμβοχοῆς] οὐδεμία

εὐθὺ πρὸς τὸν ῥόον. Σκάμνδρος γὰρ οὔτε κατασχεῖν ἐκεῖνον ἐδύνατο ἔτι, ἐπιβρώσασθαι αὐτὸν τῆς Ἀθηνᾶς, οὔτ' αὖ καθυφίη· ἀλλ' ἔτι μᾶλλον ὀργῇ ἐξαφθεις, τόθ' ἑαυτοῦ κῦμα ἐπῆρ-
 εν ἐπὶ πολὺ, καὶ Σιμόεντα προσκαλούμενος, ἔφη ταῦτα· φίλα
 κασίγνητε, ἄγε δὴ συνεπίσχωμεν τὸν ἄνδρα τοῦτον γε μετ'
 ἀλλήλων, ὅπως μὴ τάχιστα τὴν τοῦ Πριάμου ἐξέλη πόλιν.
 Τρῶες γὰρ οὐκέθ' ἱκανοὶ τραπέσθαι πρὸς ἀλκὴν. Ἀνασκιρτή-
 σας τοίνυν τῶν ὄχθων, κατέβηθη λάβρος σὺν βραγδαίῳ τῷ
 ῥόθῳ, πάντα πληρῶν ὑδάτων, καὶ πάντας χειμάρρους κα-
 τεκρῶειν ἀναγκάζων, τότε κῦμα εὖ μάλ' ἀράμενος μέγα, καὶ
 βοὴν ὡς εἰκὸς διεγείρων τῷ λίθους τε καὶ δένδρ' ἀναμιξ
 καὶ πᾶν τὸ προστυχὸν κατασύρειν ἐξαίσιον, ὅπως παύσωμεν
 ἄνδρα τουτονὶ δίκην θεοῦ κρατοῦντα τε καὶ μαινόμενον· οἶομασ
 γὰρ ἔγωγε μηκέτι μηδὲν μήτ' ἰσχύειν, μήτε εἶδος καλὸν, μήτε
 μὴν τὰ ὄπλα αὐτῷ χρήσιμα ἔσεσθαι· ἀλλ' αὐτά τε ταῦτα
 αὐτοῦ ἐν τοῖς ὑδασιν ἐγκαλυφθήσονται ὑπὸ τῆ ἰλύϊ, καὶ
 αὐτὸν ἐκεῖνον ἐς τὸ παντελὲς ἀφανῆ ἐν τῇ ψάμμῳ ἐγκρύψω·
 ὥστ' ἀγνοῆσαι ὕλως τοὺς Ἕλληνας, ὅπη αὐτοῦ κεῖται τὰ
 ὀστᾶ πρὸς ἀναίρεσιν ὕστερον· καὶ τοῦτ' αὐτῷ τάφος ἔσται,
 ἵνα μὴ πόνον ἕτερον ἔχωσιν ἀνορύττοντες.

Ταῦτα δὲ εἰπὼν, ὠρμᾶτο ἀναβαίνειν κυκώμενος ὡς ἐπ'
 Ἀχιλλέα, ἀφρῶ τε πολλῶ ἐπιφερόμενος καὶ αἵματι καὶ νεκροῖς·
 τὸ δὲ κύμ' ἐπαυξόμενον κάτωθεν, ἐκινδύνευεν αἶρειν ἐκεῖνον
 μετέωρον. Ἦρα δὲ ὡς εἶδεν αὐτὸν ἐν τῷ στενῷ καθεστῶτα,
 περιδεῆς ἐπ' αὐτῷ γενομένη, φωνήσασα Ἥφαιστον τὸν φίλον

χρεῖα ἕτερον αὐτῷ χῶσαι τάφον, ἐπειδὴν αὐτῷ ποιῶσι τὰ νομιζόμενα·
 325. Μορμύρων] ἀναξέων, πλημμυρῶν. 327. Κατὰ δ' ἤρεια] κατελάμβανε.

Ὀρσοο, Κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος· ἄντα σέθεν γάρ
 Ξάνθον δινήεντα μάχη ἤσκομεν εἶναι.
 Ἄλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, πιφαύσκειο δὲ φλόγα πολλήν.
 Αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργέσταο Νότοιο
 Εἶσομαι ἐξ ἄλοθεν χαλεπὴν ὄρσουσα θύελλαν, 335
 Ἢ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κῆαι,
 φλέγμα καλὸν φορέουσα· σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ' ὄχθας
 Δένδρεα καί, ἐν δ' αὐτὸν ἴει πυρὶ· μηδέ σε πάμπαν
 Μειλιχίους ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῆ·
 Μηδὲ πρὶν ἀπόπαυε τεὸν μένος, ἀλλ' ὅπότε ἂν δῆ 340
 Φθέγξομ' ἐγὼν ἰάχουσα, τότε σχεῖν ἀκάματον πῦρ.
 Ὡς ἔφαθ'· Ἡφαιστος δὲ τιτύσκειτο θεσπιδαῆς πῦρ.
 Πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καίτε δὲ νεκροὺς
 Πολλοὺς, οἳ ῥα κατ' αὐτόθ' ἄλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς·
 Πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, σχέτο δ' ἀγλὸν ὕδωρ. 345
 Ὡς δ' ὄτ' ὀπωρινὸς Βορέης νεοαρδέ' ἄλωψ
 Δίψ' ἀνξηράνη· χαίρει δὲ μιν ὅστις ἐθείρη·
 Ὡς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, κάδδ' ἄρα νεκροὺς
 Κῆεν· ὁ δ' ἐς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανώωσαν.
 Καίοντο πτελέαι τε καὶ ἰτέαι ἠδὲ μυρῖκαι, 350
 Καίετο δὲ λωτός τ' ἠδὲ θρύον ἠδὲ κύπειρον,
 Τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα ἄλις ποταμοῖο πεφύκει.
 Τείροντ' ἐγγέλυές τε καὶ ἰχθύες, οἳ κατὰ δίνας,
 Οἳ κατὰ καλὰ ῥέεθρα κυβίστων ἔνθα καὶ ἔνθα,
 Πνοιῆ τειρόμενοι πολυμήτιος Ἡφαιστοιο· 355
 Καίετο δ' ἴς Ποταμοῖο, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

328. ἄντα σθέναντίον σου δοκεῖ Ξάνθος ἐκστρατεῦσαι. 335. Εἶσομαι] ἐρ-
 μήσω. 336. Κῆαι κάσαι. 338. ἴει πυρὶ] περίβαλε καὶ αὐτὸν πυρὶ. 342. Τιτύ-
 σκειτο] ἠτοίμαζε. 344. Κατ' αὐτόν] τὸν ποταμὸν. 346. νεοαρδέα] νεωστὶ ἀρ-
 θευθεῖσαν ἀμπελον, ἢ μᾶλλον κῆπον. 347. ἐθείρη] ἐπιμελεῖται αὐτῆς.

οὐκ ἂν μαχοίμην πρὸς σέ· χαλεπὸν γὰρ πρὸς τὰς τοῦ Διὸς ἀλόχους ἐθέλειν διαγωνίζεσθαι· ἴθι τοίνυν καυχῶ ὅτι βούλει, σεμνυνομένη παρὰ τοῖς θεοῖς, ὅτι κρείττων οὔσα ἐμοῦ, νενίκηκας.

Ταῦτα μὲν ἐκαίνοσ· Λητώ δὲ ἀνελομένη τὰ βέλη τῆς θυγατρὸς, ἄλλ' ἄλλη σποράδην κατακείμενα ἐν τῇ κόνει, καὶ τὰ τόξα λαβοῦσα, ὄχετο καὶ αὐτὴ ἀπιοῦσα· Ἄρτεμις δὲ γενομένη εἰς Ὀλυμπον ἐν τῷ δώματι τοῦ Διὸς, ἐκαθέσθη ἐπὶ τῶν γονάτων τοῦ πατρὸς, σφόδρα δεδακρυμένη, καὶ τὸν πέπλον ἄνωθεν ἐκ τῶν ὄλοφυρμῶν ἐπιτρέμοντα φέρουσα· ὁ δὲ προσαγόμενος αὐτὴν μετὰ μειδιάματος, ἐπυνθάνετο λέγων. Τίς τῶν θεῶν οὕτω σε διέθηκε, φίλον τέκνον, ὥς δῆθεν μέγα τι κακὸν φανερῶς πεπονηκυῖαν; Ἥρα ἐκαίνη, ὦ πάτερ, ἄλοχος ἢ σὴ ἔτυπέ με, ἐξ ἧς ἔρις παρὰ τοῖς οὐρανίαις τῶν θεῶν πολλὴ ἀνεφύη.

Οὔτοι μὲν οὖν ταῦτα διελέγοντο πρὸς ἀλλήλους. Ἀπόλλων δὲ ὑπεισῆλθεν εἰς Ἴλιον· πολὺ γὰρ αὐτῷ τούτου ἔμελε, μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν αὐθημερόν ὑπὸ τοῖς Ἕλλησι γένηται· οἱ δ' ἄλλοι τῶν θεῶν, ἐπικνεθόντες εἰς Ὀλυμπον, οἱ μὲν ἀθυμοῦντες, οἱ δὲ χαίροντες, ἐκαθέσθησαν παρὰ τῷ Διὶ· Ἀχιλλεὺς δ' ἐν τούτῳ οὐκ ἐπαύετο, Τρῶας ὅ' ἅμα καὶ ἵππους αὐτῶν κατακκίνων· ὥσπερ γὰρ πόλεως θεῶν ὀργῇ καιομένης, καὶ τοῦ καπνοῦ μέγαις οὐρανοῦ ἰκνομένου, οὐκ ἔσθ' ὅτου μὴ οὐχὶ πόνος καὶ ταλαιπωρία ἤψατο, ὥς ἐν τῷ τοιούτῳ οὕτως Ἀχιλλεὺς οὐδένα τῶν Τρῶων εἶα ἀνεπηρέαστον εἶναι· Πρίαμος οὖν ὁ γέρων, ὥς εἶδεν αὐτὸν μὲν πελώριον ἐπιόντα, Τρῶας δὲ κλονουμένους καὶ φεύγοντας ἤδη κατὰ τὸ παιδίον

τῆς θυγατρὸς. 507. Ἐάνος] ὁ πέπλος. — Πρὸς εἰ] πρὸς ἑαυτόν. 516.

Τρώες ἄρα κλονέοντο πεφυζότες, οὐδέ τις ἀλκή
 Γίγνεθ'· ὁ δ' οἰμώξας ἀπὸ πύργου βαῖνε χαμᾶζε,
 Ὀτρυνέων παρὰ τεῖχος ἀγακλειτοὺς πυλαωρούς·
 Πεπταμένας ἐν χερσὶ πύλας ἔχετ', εἰσέκε λαοὶ
 ἔλθωσι προτὶ ἄστυ πεφυζότες· ἦ γὰρ Ἀχιλλεύς
 ἔγγυς ὄδε κλονέων· νῦν οἴω λοιγὸν ἔσσεσθαι.

530

Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἐς τεῖχος ἀναπνεύσωσιν ἀλέντες,
 Αὐτίς ἐπανθέμεναι σανίδας πυκινῶς ἀραρυίας·
 Δείδια γὰρ, μὴ οὔλος ἀνὴρ ἐς τεῖχος ἄληται.

535

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄνεσάν τε πύλας, καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας·
 Λί δὲ πετασθεῖσαι τεῦξαν φάος. αὐτὰρ Ἀπόλλων
 Ἄντιος ἐξέθορε, Τρώων ἵνα λοιγὸν ἀλάλκοι.

Οἱ δ' ἰθὺς πόλιος καὶ τοίχεος ὑψηλοῖο,
 Δίψη καρχαλέοι, κεκονιμένοι, ἐκ πεδίουο

540

Φεῦγον· ὁ δὲ σφεδανὸν ἔφεπ' ἔγγει· λύσσα δὲ οἱ κῆρ
 Λιὲν ἔχε κρατερὴν, μενέαινε δὲ κῦδος ἀρέσθαι.

Ἔνθα κεν ὑψίπηλον Τροίην ἔλον υἷες Ἀχαιῶν,
 Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος Ἀγήνορα δῖον ἀνῆκεν,
 Φῶτ' Ἀντήνορος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε.

545

Ἐν μὲν οἱ κραδίη θάλε, παρ δὲ οἱ αὐτὸς
 ἔστη, ὅπως θανάτοιο θαρείας Κῆρας ἀλάλκοι,
 Φηγῶ κεκλιμένος· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.

Αὐτὰρ ὄγ' ὡς ἐνόησεν Ἀχιλλῆα πτολίπορθον,
 ἔστη, πολλὰ δὲ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοντι·
 Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

550

ὦ μοι ἐγὼν, εἰ μὲν κεν ὑπὸ κρατεροῦ Ἀχιλλῆος
 Φεύγω, τῆπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι κλονέονται,

καὶ οὐκ ἂν ἐς ἀλκὴν τρεπομένους, στενάξας ἦλθε παρακα-
 ταθὰς ὡς τοὺς πυλωροὺς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς ταῦτα· ἔχετε
 τὰς πύλας διὰ τῶν χειρῶν ἀναπεπταμένας ἕως οὗ εἰσέλθῃ
 ὁ λαὸς εἰς τὴν πόλιν, φεύγοντες ἤδη διὰ τοῦ πεδίου, Ἀχιλ-
 λέως ἐπιδιώκοντος· νῦν γὰρ ἔοικε μέγ' ἡμῖν ἔσσεσθαι κακόν·
 ἐπειδὴν δὲ τάχιστα ἐς τὴν πόλιν γενόμενοι ἀναπνεύσωσιν,
 ἐπιζυγώσατε αὐτῆς αὐτὰς, ἵνα μὴ ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος, συνελά-
 σας βαγδαίως, συνεπεισπέσῃ εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν ἐφ' ἡμᾶς!

Οὗτος μὲν ταῦτα· οἱ δὲ ἀπώσαντες τοὺς μοχλοὺς, καὶ
 τὰς πύλας ἀνοίξαντες, σωτηρίαν εὐθύς παρέσχον τοῖς φεύ-
 γουσιν· Ἀπόλλων δ' ἐν τούτῳ, προϊστάμενος αὐτῶν, ὤρ-
 μητο ἐπαμύνειν· οἱ δὲ φεύγοντες ἀπὸ τοῦ πεδίου, ἀνέβαι-
 νον εἰς τὰ τείχη, τῇ τε δίψῃ συνεχόμενοι καὶ τῷ πόνῳ, ὡς
 ἐν πολλῇ κεκοχούμενοι κόνε· Ἀχιλλεὺς δὲ ἐσκίρτα ἐπ' αὐ-
 τοὺς κραδαίνων τὸ δόρυ, καὶ πολλοὺς κατακαίνων ἐν τῷ
 καταδιώκειν κατόπιν· οἶα γὰρ μαινόμενός τις, οὐδὲν ἔβλε-
 πεν, ἢ ὅπως τούτους ἅπαντας ἀπολέσκει, δόξης τεύξεται
 ἀειμνήστου· καί πως ἄλλως ἐκράτησαν ἂν τῆς Τροίας οἱ
 Ἕλληνες, εἰ μὴ Ἀπόλλων, Ἀγήνορα παρεθάρρυνε, παρεγὼς
 αὐτῷ ὑπὸ τὴν δρῶν ὑπὸ νέφει μικρῷ, μῆτι πάθῃ· Ἀγήνωρ
 γὰρ ὡς εἶδεν Ἀχιλλέα μαινόμενον ὄλωσ, ἔστη πολλὰ ἀνακου-
 κλῶν κατὰ νῦν. τελευταῖον δὲ ἀναστενάξας, εἶπε τοιαύδε καθ'
 ἑαυτὸν. οἴμοι! πότερον δρῶ· εἰμὲν γὰρ φεύγων, Ἀχιλλέα ἀ-
 ποβλέψαιμι πρὸς τὴν πόλιν, εἰς ἣν καταφεύγουσι καὶ οἱ
 ἄλλοι σὺν πολλῷ τῷ θορύβῳ, καταλήψεταιί με ἐκεῖνος ἐπιδιώ-

γὰρ ὄρθον, ἀπῶσαν πρῶτον τοὺς ὀχέας, εἰθ' εὐτὼ τὰς πύλας ἀνώξαν. 538.
 Φάσ[ε] σωτηρίαν αὐτοῖς. 541. Καρχαλέοι] ἢ καρφαλέοι, κατάξηροι. 542.
 Σφεδανόν] ὀρμητικῶς, ἢ καταπληκτικῶς. 549. Κεκλιμένους] ὑπὸ τὸν φθῆγόν

- Αἰρήσαι με καὶ ὤς, καὶ ἀνάλκιδα δειροτομήσει. 555
 Εἰ δ' ἂν ἐγὼ τούτους μὲν ὑποκλονέεσθαι εἰάσω
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῆϊ, ποσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλη
 Φεύγω πρὸς πεδίον Ἰλῆϊον, ὄφρ' ἂν ἴκωμαι
 Ἰδης τε κνημοὺς, κατὰ τε ῥωπήϊα δύω
 Ἐσπέριος δ' ἂν ἔπειτα λοεσσάμενος ποταμοῖο, 560
 Ἰδῶ ἀποψυχθεὶς, ποτὶ Ἴλιον ἀπονεοίμην.
 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 Μὴ μ' ἀπαιρόμενον πόλιος πεδίωνδε νοήσῃ,
 Καὶ με μεταίξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν
 Οὐκέτ' ἔπειτ' ἔσται θάνατον καὶ Κῆρας ἀλύξαι· 565
 Αἴην γὰρ κρατερός περὶ πάντων ἔστ' ἀνθρώπων.
 Εἰ δέ κέν οἱ προπάροιθε πόλιος κατεναντίον ἔλθω.
 Καὶ γὰρ θην τούτῳ τρωτὸς χρώς ὀξείῃ χαλκῶ,
 Ἐν δέ ἴα ψυχῇ, θνητὸν δέ ἔφασ' ἀνθρώποι
 Ἐμμεναι· αὐτὰρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάξει. 570
 Ὡς εἰπὼν Ἀχιλλῆα ἀλεῖς μένεν· ἐν δέ οἱ ἦτορ
 Ἄλκιμον ὠρμάτο πτολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
 Ἦντα πάρδαλις εἴσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
 Ἄνδρὸς θηρητῆρος ἐναντίον, οὐδέ τι θυμῷ
 Ταρβεῖ, οὐδέ φοβεῖται, ἐπεὶ κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ· 575
 Εἴπερ γὰρ φθάμενός μιν ἠούτῃσῃ, ἠὲ βάλησιν,
 Ἀλλὰ τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει
 Ἀλκῆς, πρὶν γ' ἠὲ ξυμβλήμεναι, ἠὲ δαμῆναι·
 Ὡς Ἀντήνορος, υἱὸς ἀγαυοῦ, δῖος Ἀγήνωρ,
 Οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσασθαι Ἀχιλλῆος· 580
 Ἀλλ' ὄγ' ἄρ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντος· εἶσθη,
 Ἐγγεῖη δ' αὐτοῖο τιτύσκετο, καὶ μέγ' αὐτεῖ·
 Ἢ δὴ που μάλ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 Ἦματι τῷδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων.

Οἱ μὲν οὖν φίλοι γεννήτορες οὕτως ἐπειρῶντο ἔκτορα
 πείθειν εἰσελθεῖν εἰς τὸ τεῖχος· ὁ δὲ οὐκ ἔφη τὸ σύνολον, πε-
 ριμένων ἤδη Ἀχιλλέα πελώριον ἐπερχόμενον ὥσπερ γὰρ
 δράκων ἐν φωλεῷ περιεσπειραμένος, πολλῶν τε φαρφάκων
 ἐμπλησθεὶς καὶ ὄξυ δεδορκῶς, περιμένει αὐτοῦ θηρασόμενος
 ὄντινοῦν· οὕτως ἔκτωρ πολλῶ περιέμενε θυμῷ, μηδαμοῦ ὑπο-
 χωρεῖν ἀξίων· τελευτῶν δὲ προσερείσας τὴν ἀσπίδα τῷ
 τείχει, καὶ μύχιον ἐπιστενάξας, ἔφη καθ' ἑαυτόν· οἴμοι ἐγώ!
 πότερον ποιῶ; εἰ μὲν γὰρ ἐς τὸ τεῖχος εἰσελθόμενι, πρῶτον
 μὲν μου Πολυδάμας τοῖς ἐλέγχους καθάψεται· ὅς ἤξιού με
 ἡγεῖσθαι εὐθύς τοῖς Τρῶσι πρὸς τὴν πόλιν, ὅπότε Ἀχιλλεὺς
 προσδόκιμος ἦν ἐξιέναι τῆς σκηνῆς ἐφ' ἡμᾶς· ἐγὼ δὲ, κακῶς
 ποιήσας, οὐ παρέσχον ἑμαυτὸν πειθόμενον τοῖς εἰρημένοις
 ἐκείνῳ· ἦν γὰρ πολλῶ ἄμεινον τοῦτο· νῦν δὲ πολλοὺς ἀπο-
 λέσας τῶν Τρῶων ἀφρόνως, αἰσχύνομαι ἄνδρα τε καὶ γυ-
 ναῖκα κς ὁμοίως, μή τις ποτέ τῶν κακῶν εἴπη, ἔκτωρ τῇ ἑαυ-
 τοῦ ῥώμῃ πεπορθῶς, ἀπώλεσε τὸν λαόν· εἰρήσεται γὰρ ταῦτα·
 ἔμοιγε γοῦν νῦν ἂν κάλλιον εἶη, ὑποστάντ' Ἀχιλλέα εἰς
 μάχην, ἢ ἀνελόντ' αὐτόν, ἀνελθεῖν εἰς τὴν πόλιν ἐνδόξως,
 ἢ κρατηθέντα, ἀποθανεῖν εὐκλεῶς. Εἰ δ' αὖ πάλιν ἀσπίδα τε
 καὶ κόρυθα καθεῖς στιβαρὰν, καὶ τὸ δόρυ προσερείσας τῷ
 τείχει, προῖὼν ὡς Ἀχιλλέα, ὑποσχοίμην Ἑλένην αὐτὴν
 ἀποδώσειν τὴν ὑπάρξασαν τῶν παρόντων δεινῶν ἀπάντων
 αἰτίαν· καὶ κτήματα, ὅσα Ἀλέξανδρος σὺν αὐτῇ ἤκεν ἄγων,

λοχῶν, ἢ ἀνθρωπῶν, ἢ θῆρα, τὰς θανατηφόρους ἐσθίουσι ρίζας, καὶ τὰς πύας
 μέντοι τὰς τοιαύτας· οὐκ ἦν δὲ ἄρα εὐδὲ Ὀμηρος αὐτῶν τῆς τραγῆς ἁ-
 μαθῆς· φησὶ γοῦν ὅπως ἀναμένει περὶ τὸν φωλεὸν εἰλούμενος, προεμπλησθεὶς
 σιτίων πολλῶν φαρμακωδῶν καὶ κακῶν 100. Πολυδάμας] ἐπιθὶ τὰ ἐν τῷ

Δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμυ δ' ἅμυρις Ἀχαιοῖς
 Ἄλλ' ἀποδάσασθαι, ὅσα πτόλις ἦδε κέκευθεν.
 Τρωσὶν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιος ὄρκον ἔλωμαι,
 Μῆτι κατακρύψειν, ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δάσασθαι 120
 Κτῆσιν ὄσσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔέργει·
 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξκτο θυμός;
 Μῆ μιν ἐγὼ μὲν ἴωμαι ἰών· ὁ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει,
 Οὐδέ τί μ' αἰδέσεται, κτενάειν δέ με γυμνὸν ἔοντα,
 Αὐτως, ὥστε γυναῖκα, ἐπεὶ κ' ἀπὸ πεύχεα δύω. 125
 Οὐ μὲν πως νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης
 Τῷ ὀαρίζεσθαι, ἅτε παρθένος ἠΐθεος τε,
 Παρθένος ἠΐθεός τ' ὀαρίζετον ἀλλήλοισιν.
 Βέλτερον αὐτ' ἔριδι ζυγελαυνέμεν· ὅτι τάχιστα
 Εἶδομεν, ὅπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξει. 130
 Ὡς ὄρμαινε μένων· ὁ δέ σι σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεύς,
 Ἴσος Ἐνυαλίῳ, κρυθαΐκι πτολεμιστῇ,
 Σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὄμων,
 Δεινὴν· ἀμφὶ δέ χαλκὸς ἐλάμπετο εἴκελος αὐγῇ
 Ἡ πυρὸς αἰθομένου, ἢ ἡελίου ἀνιόντος. 135
 Ἐκτορα δ', ὡς ἐνόησεν, ἔλε τρόμος· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 Αὔθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, ἔῃ δὲ φοβηθείς.
 Πηλείδης δ' ἐπόρουσε, κοσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς.
 Ἡύτε κίρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν,
 Ῥηϊδίως οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν· 140
 Ἡ δὲ θ' ὕπαιθα φοβεῖται· ὁ δ' ἐγγύθεν ὄξυ λεληκώς
 Ταρφέ' ἐπαύσσει, ἐλέειν τέ ἐ θυμὸς ἀνώγει.

Σ. στίχ. 249. Καὶ ἐξῆς εἰρημένα. 119. Γερούσιον ὄρκον] τὸν ἐντιμώτατον ἀπὸ τῆς γερούσιας. 126. Ἀπὸ δρυὸς] δυσκατάληπτον δοκεῖ τὸ χωρίον, ἀδήλου ὄντος, ὅπως ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ ἐχρῶντο τῇ παροιμίᾳ· λέγεται δὲ, ὅτι νεμάδες ἔτι ὄντες οἱ ἄνθρωποι, ἔτικτον ὑπὸ σπηλαίοις καὶ κοιλώμασι

ταῦτα πάντα προσοίσειν αὐτὸν τοῖς Ἀτρεΐδαις· πρὸς δ' αὐ-
 τοὺς ἄλλους τῶν Ἑλλήνων δίγα ποιήσαντας ἀποδάσασθαι
 πάνθ', ὅσα γ' ὑπάρχει κείμενα ἐν τῇ πόλει, Τρῳᾶς δὲ δοκῶ
 γερούσιω καταναγκάσαι ἢ μὴν μηδὲν ἀποκρύψειν τῶν ἐν τῇ
 πόλει· ἀλλὰ δίγα πάντα ποιήσαντας, αἰρήσεσθαι ἑκατέρους
 τὸ μέρος. . . Ἀλλὰ τί μοι ταῦτ' ἐπῆλθεν ἀνακυκλεῖν; δέος
 γὰρ μὴ οὐχί με δέξεται προσιόντα, αἰδοῖ καὶ ἔλεει μὴ εἰδῶς
 δυσωπεῖσθαι· ἀλλὰ θυμῷ δουλεύων, μὴ ἀνέλη με μᾶλλον
 ἄοπλον ὄντα, ὡσπερ γυναῖκα· οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός, οὐδ' ἀπὸ
 πέτρας ἔοικε φῦναι, ὥστε πρὸς αὐτὸν ἡρέμα διαλεχθῆναι,
 καθάπερ ἦθεοί τε καὶ παρθένοι φιλοφρονούμενοι πρὸς ἀλλή-
 λους· οὐκοῦν ἄμεινον διαγωνίσασθαι πρὸς αὐτόν· νικάτω δὲ,
 ὃν ἂν ὁ Ζεὺς ἐβελήσῃ τιμῆσαι.

Οὗτος μὲν οὖν ὑπὸ τοιούτων ἐναντίων διανοιῶν κυματού-
 μενος, περιέμενεν· Ἀχιλλεὺς δ' ἐγγύς ἦν, ἐπιὼν ἐπ' αὐτόν,
 ὡς ἄλλος Ἄρης, τὴν μελίαν ἐπὶ τοῦ δεξιῦ φέρων τῶν ὤμων
 ἐπισειομένην, καὶ τοῖς ὅπλοις, ὡς αὐγὴ πυρός, ἢ σέλας ἡλίου
 ἀνίσχοντος, ἐξαστράπτων. Ἔκτορα δὲ, ἄμ' ἐπιδόντ' αὐτὸν
 ἐπερχόμενον, τρόμος ἔσχε· μήδ' ἔτλη ἔτι αὐτοῦ παραμεῖναι·
 ἀλλὰ καταλιπὼν τὰς πύλας ὀπίσω, ἔθει τοῦ πρόσω ἀμετα-
 στρεπτεῖ· ὁ δὲ, ἐπεδίωκε, πεποιθὼς τοῖς ποσὶν ἑαυτοῦ, ὡς
 ἰέραξ, ἐπὶ περιστεοῶν πολλῶ τῷ ῥοίζῳ φερόμενος· Ἐκτωρ

δένδρων· τὰ δὲ βρέφη εὐρίσκοντες οὕτως ἐκτεθειμένα, ἐνόμιζον ἐκ τῶν πετ-
 ρῶν καὶ τῶν δρυῶν γεγενῆσθαι· ὁ γοῦν Ἀχιλλεὺς οὐχὶ τοιοῦτός ἐστιν, οἷος
 τοιούτους μύθους ἀκούων ἐξαπατάσθαι, εἴους ἂν εἶπῃ νέος τις καὶ ἄφρων, ὡς
 οἱ τοιοῦτοι διαλέγονται πρὸς ἀλλήλους. 132. Κορυθαῖκι] κινουῦντι τὴν κέ-
 ρυθα. 140. Οἴμπος] ὄρυκται. 141. Ἰπαιθα φερέσθαι] πρὸ αὐτοῦ φεύγει.

ὧς ἄρ' ὄγ' ἐμμεμαῶς ἰθὺς πέτετο· τρέσσει δ' Ἴκτωρ
 Τείχος ὑπο Τρώων λαιψήρᾳ δὲ γούνατ' ἐνώμα.
 Οἱ δὲ παρὰ σκοπιῆν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα 145
 Τείχεος αἰὲν ὑπέκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο·
 Κρουνὸν δ' ἴκανον καλλιρρόον, ἔνθα δὲ πηγαὶ
 Δοιαὶ ἀναΐσσοσι Σκαμάνδρου δινήεντος.
 Ἡ μὲν γὰρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
 Γίγνεται ἐξ αὐτῆς, ὥσει πυρὸς αἶθομένοιο· 150
 Ἡ δ' ἐτέρη θέρεϊ προρέει εἰκυῖα χαλάζῃ,
 Ἡ χιόνι ψυχρῇ, ἣ ἐξ ὕδατος κρυστάλλω.
 Ἐνθα δ' ἐπ' αὐτῶν πλυνοὶ εὐρέες ἐγγύς ἔασιν
 Καλοὶ, λαΐνεσι, ὄθι εἴματα σιγαλόεντα
 Πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι, καλαί τε θύγατρες, 155
 Τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἔλθεῖν υἴας Ἀχαιῶν.
 Τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὁ δ' ὀπισθε διώκων·
 Πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δὲ μιν μέγ' ἀμείνων
 Καρπαλίμως· ἐπεὶ οὐχ ἱερήϊον, οὐδὲ βοεῖην
 Ἀρνύσθην, ἃ τε ποσσὶν ἀέθλια γίγνεται ἀνδρῶν, 160
 ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θεὸν Ἴκτορος ἵπποδάμοιο.
 ὧς δ' ὄτ' ἀθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι
 Ῥίμφα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἄθλον,
 Ἡ τρίπος ἠὲ γυνή, ἀνδρὸς κατατεθηῶτος·
 ὧς τὼ τρὶς Πριάμοιο πόλιν περιδινηθήτην 165
 Καρπαλίμοισι πόδεςσι· θεοὶ δέ τε πάντες ὀρῶντο.
 Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 ὦ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τείχος
 Ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
 Ἴκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρὶ ἔκχεν,
 Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὐτὴ
 Ἐν πόλει ἀχροτάτῃ· νῦν αὐτὴ ἐ δῖος Ἀχιλλεύς 170

ὁ δὲ προΐει φεύγων κύκλῳ παρὰ τὸ τεῖχος· ὡς δὲ ἐγένοντο κατὰ τὸν λόφον τὸν συνερεσφῆ, παρὰ μείψαντες τοῦτον, ἐτραπόnton τὴν ἀμαξωτὸν ὡς ἐπὶ τὰς πηγὰς τοῦ Σκαμάνδρου· εἰσὶ δ' αὐταὶ διτταί, ἡ μὲν ὑδάτων θερμῶν, ἐξ ἧς καπνὸς, ὡς ἐκ πυρὸς ὑποκαιομένου, ἀναθρώσκων ὁράται· ἡ δὲ, ψυχρῶν, ὡσπερ ἡ χιῶν, ἢ ἡ γάλαζα, θέρους ῥέουσα νάματα κρυσταλοειδῆ· ἐγγὺς δὲ τούτων δεξαμεναὶ λίθου ζεστοῦ τυγχάνουσιν οὔσαι εὐρεῖται· ἐν αἷς ἐπλυνον τὰ ἱμάτια αἱ Τρωάδες σὺν τοῖς θυγατράσιν ἑαυτῶν, τοῦ πολέμου μήπω ζυνεβρωγότες, καὶ πρὶν τοὺς Ἕλληνας ἐπιπλεῦσαι εἰς Τροίαν. Πρὸς ταῦτα τοίνυν παρετράπετο Ἔκτωρ ἐν τῇ φυγῇ· ὁ δὲ ἐπεδίωκεν ἄνδρα ἀγαθὸν πολλῶ ἀμείνων αὐτὸς ὢν, οὐ περὶ ἱερείου, οὐδὲ περὶ βύρσης, ἀ ἐξ ἔθους πρόκειται ἄθλα τοῖς περὶ φιλοτιμίας ἀγωνιζομένοις· ἀλλ' ὁ ἀγὼν ἦν αὐτοῖς ἀμφοτέροις περὶ ψυχῆς αὐτῆς τῆς τοῦ Ἐκτορος· καθάπερ γὰρ ἵπποι τόχει πολλῶ πρὸς τέρμα φέρονται τοῦ σταδίου ἐπ' ἄθλῳ τρίποδος, ἢ τὸ μέγιστον γυναικὸς ἐν κηδεῖα πη ποτε ἐνδόξου ἀνδρὸς τεθνεῶτος· οὕτως οὐτοί γε τοῖς τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν τάχει πολλῶ περιῆλθον· θεοὶ δὲ πάντες ἐπώπτευσαν ἄνωθεν τὰ γιγνόμενα· ἐν οἷς Ζεὺς μάλιστα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε ἤρξε λόγου τοιοῦδος.

ὦ πόποι! ὄρω ἄνδρ' ἐκεῖνον, φίλον ἔμοιγε ὄντα, περὶ τὸ τεῖχος ἐπισπερχῶς διωκόμενον· μέλει μοι γὰρ εὖ μάλα Ἔκτορος, ἅτε δ' ἡ πολλά μοι μηρία καύσαντος ἔντε ἀκροτάτῃ τῇ Ἰδῆ, καὶ ἐν ἀκροπόλει πολλάκις· νῦν δ' ὄρω αὐτὸν φεύγοντα

— Λαλιπῶς] ἦγον διὰ τῆς πτήσεως καὶ ῥαῖζον ποῖων. 147. Κρουνώ] ἐνθα πλύνουσι τὰ ἱμάτια. ἢ αὐτὰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ποταμοῦ φησι· ὧν τὴν θερμὴν μακρῆτι εἶναι ἐφ' ἑαυτοῦ φησι Στράβων. 160. Ἀρνούσθην] οὐ γὰρ παρ' μικρῶν ὁ ἀγὼν αὐτοῖς ἦν· τῷ μὲν, λαβεῖν· τῷ δὲ, ἀπιστώσαι· ἀλλὰ περὶ

Ἄστυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκει.
 Ἄλλ' ἄγετε, φράζεσθε, θεοὶ καὶ μητιάσθε,
 Ἥέ μιν ἐκ θανάτοιο σώσομεν, ἢέ μιν ἦδη 175
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῆϊ δαμάσσομεν, ἐσθλὸν ἔοντα.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ὦ πάτερ, ἀργικέραυνε, κελαινεφές, οἷον ἔειπες·
 Ἄνδρα θνητὸν ἔοντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
 Ἄψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηγέος ἐξαναλῦσαι; 180
 Ἔρδ' ἀτὰρ οὐ τοὶ πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
 Πρόφρονι μυθέομαι· ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι·
 Ἔρξον, ὅπῃ δὴ τοὶ νόος ἔπλετο, μηδέ τ' ἐρώει. 185

Ὡς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
 Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἴζασα.
 ἔκτορα δ' ἄσπερχές κλονέων, ἔφεπ' ὠκὺς Ἀχιλλεύς.

Ὡς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται,
 ὄρσας ἐξ εὐνῆς, διὰ τ' ἄγχεα καὶ διὰ βήσσας. 190
 Τὸν δ' εἶπερ τε λάθησι καταπτῆξας ὑπὸ θάμνω,
 Ἄλλά τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὖρη·
 Ὡς ἔκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλείωνα.

Ὅσσάκι δ' ὀρμήσεις πυλάων Δαρδανιάων
 Ἄντιον αἴζασθαι, εὐδμήτους ὑπὸ πύργους, 195
 Αἴ πῶς οἱ καθύπερθεν ἀλάλοισιν βελέεσσιν·
 Τοσσάκι μιν προπάρουθεν ἀποστρέψασκε παραφθᾶς
 Πρὸς πεδίον· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεὶ.
 Ὡς δ' ἐν ὀναίρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν·
 Οὐτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφεύγειν, οὐθ' ὁ διώκειν 200
 Ὡς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσὶν, οὐδ' ὃς ἀλύξαι.
 Πῶς δὲ κεν ἔκτωρ Κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,

Ἀχιλλέα, σὺν ὀργῇ ἐπ' αὐτὸν ἐπιόντα περὶ τὴν πόλιν· ἀλλ' ἄγεθ' ὑμεῖς σκέψασθε περὶ τῶν παρόντων, ὅπως ἄριστα ἐξεπότερον γὰρ σώζειν αὐτὸν χρῆ, ἢ εἶν' ἀπολέσθαι ὑπὸ Ἀχιλλέως, ἀγαθὸν ἄνδρα ὄντα.

Ἀθηναῖα δὲ πρὸς ταῦτα, τί φῆς, πάτερ; ἄνδρ', ὃ πάλαι εἴμαρται ἀποθανεῖν, τοῦτον νῦν ἐθέλεις ἐξαρπάσαι θανάτου; πρᾶττε· ἀλλ' ἡμεῖς γ' οἱ ἄλλοι θεοὶ οὐκ ἂν ἐπαινοῖμεν.

Ζεὺς δὲ πρὸς ταῦτα· θάρσει, τέκνον φίλον Τριτογένεια· οὐ γὰρ βούλομαι πάντως γενέσθαι ταῦτα· οὐδέ γε σοι χαλεπὸς ἐθέλω φανῆναι· πρᾶττε τοῖνον, ὅπως σοι φίλον ἔσται.

Ταῦτα δὲ εἰπὼν, ἐπέβρωσεν Ἀθηναῖν' ἢ δὴ καὶ ὄψετο εὐθύς κατιοῦσα κατὰ τοῦ Ὀλύμπου. Ἀχιλλεὺς δὲ αἰεὶ ἐπεδίωκε· καθάπερ γὰρ κύων, ἔλαφον ἐξ εὐνῆς ἀναστήσασα, οὐ παύεται διώκουσα διὰ τῶν βησσῶν καὶ ναπῶν, παραβόλως ἐν ἀνοδίᾳ σκιρτῶσα πολλῇ, καὶ εἶπου λάθοι τὸ κτῆνος ὑπὸ θάμνῳ πῆ τῷ φόβῳ κρυβέν, ἀνιχνεύουσα, ἕως ἂν εὔρη τοῦτο· οὕτως Ἔκτωρ οὐκ εἶχεν, ὅπως τὸν διώκοντα λάθῃ, ὅσάκις ὤρματο ὑπὸ τοῖς πύργοις γενέσθαι, ὅθεν ἂν ἀποσοβοῖεν τὸν πολέμιον ἄνωθεν τοῖς βέλεσι βάλλοντες· ὑποτέμνων γὰρ αἰεὶ Ἀχιλλεὺς, ἀπέτρεπεν αὐτὸν πρὸς τὸ πεδίον, μὴ συγχωρῶν ἐκείνῳ πρὸς τῷ τείχει γενέσθαι, ὃ ἦν αὐτῷ τὸ σκοπούμενον· καὶ τοῦτ' ἦν ἄρ' ἐκεῖνο ὅπερ καὶ ἡμῖν ἐν ὕπνοις πολλάκις συμβαίνει, ἐπειδὴν τις φαντάζεται διώκειν τινά· οὔτε γὰρ ὁ διώκων δύναται καταλαμβάνειν τὸν φεύγοντα· οὐδ' ὁ φεύγων πάμπαν μεταστῆνα ἐκείνου· τὸ αὐτὸ κἀκείνοις γενόμενον ἦν ἰδεῖν· Τέως δ' οὖν οὐδ' ἂν ὑπεξέφυγεν Ἔκτωρ τὸν θάνατον, εἰ μὴ Ἀπόλλων τὸ

τῆς Ἐκτορος ψυχῆς. 185. Μὴ δὲ τ' ἐρώει] μὴ παύου, μὴ συγχώρει. 189. Αἰήται] διώκων ζῆσι. 209. Ἐπίτασι τάλαντα] ἐπίθε ἀνωτέρω τῶ ἐν τῷ θ.

Εἰ μή κ' αἰ πύματόν τε καὶ ὕστατον ἔντετ' Ἀπόλλων
 Ἐγγύθεν, ὅς οἱ ἐπῶρσε μένος λαιψήρ' αὖτε γούνα;
 Λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρδίαι διὸς Ἀχιλλεύς, 205
 Οὐδ' ἔα ἰέμεναι ἐπὶ Ἴκτορι πικρὰ βέλεμνα.
 Μή τις κῦδος ἄροιτο βαλῶν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοὺς ἀφίκοντο,
 Καὶ τότε δὴ χρούσεια πατὴρ ἐτίπαινε τάλαντα
 Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανήλεγέως θανάτοιο, 210
 Τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἴκτορος ἵπποδάμιο,
 ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν· ῥέπει δ' Ἴκτορος αἴσιμον ἦμαρ,
 ὄρητο δ' εἰς Αἴδαο· λίπεν δὲ ἑ Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Πηλείωνα δ' ἔκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ἀγγοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 215
 Νῦν δὴ νῶϊ γ' ἔολπα, Διὶ φίλε, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 Οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι, προτὶ νῆας
 Ἴκτορα δρώσαντε, μάχης ἁτόν περ ἔόντα.
 Οὐ οἱ νῦν ἔτι γ' ἔσι πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
 Οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθῃ ἐκάεργος Ἀπόλλων, 220
 Προπροκυλινδόμενος πατρός· Διὸς αἰγιόχοιο.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στήθι καὶ ἄμπνευε· τόνδε δ' ἐγὼ τοι
 Οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
 ὣς φάτ' Ἀθηναίη· ὁ δ' ἐπέειθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ·
 Στῆ δ' ἄρ' ἐπὶ μελίης χαλκογλόχιμος ἐρεισθείς. 225
 Ἡ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κίχθησάτο δ' Ἴκτορα διόν,
 ἀπήφοβω εἰκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
 Ἀγγοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ἦθει, ἧ μάλα δὴ σε βιάζεται ὤκῃς Ἀχιλλεύς,
 ἄστυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων 230
 Ἄλλ' ἄγε δὴ στέωμεν, καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἴκτωρ·
 Διήροβ', ἧ μὲν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα
 Γνωτῶν, οὗς Ἐκάβῃ ἠδὲ Πριάμῳ τέκε παῖδας·

ἄστατον προσίων παρεθάρρουνεν. Ἀχιλλεύς δ' αὖ καὶ αὐτὸς ἐν τούτῳ ἀνένευε τοῖς Ἕλλησι, μὴ ἐφιέναι ἐφ' Ἔκτορα βέλῃ, ἵνα μὴ τις βαλὼν, πρὸ αὐτοῦ ἀποκτείνῃ ἐκεῖνον, καὶ γένηται ἐκείνου τάχωνισμα. Ἄλλ' ὅτε δὴ τέταρτον ἐγένοντο κατὰ τοὺς κρουνοὺς, τότε δὴ Ζεὺς λαβὼν τριτάνην χρυσῆν, ἐτίθει δύο μέλαινας ψήφους, τὴν μὲν Ἔκτορι, τὴν δὲ Ἀχιλλεῖ· καὶ λαβὼν ἀπὸ τοῦ μέσου, εἶλκε· καὶ περαχρῆμα ἔρροεφεν ἢ τοῦ Ἔκτορος οἰχομένη εἰς Ἄδου· ἀπῆλθε δὲ καὶ Ἀπόλλων ἀπολιπὼν Ἀθηνᾶ δὲ ἐλθοῦσα ὡς τὸν Ἀχιλλεῖα, ἔφη τοιαῦδε. Φαίδιμε Ἀχιλλεῦ, φίλε τοῦ Διός· νῦν γ' ἐλπίς μάλιστα μέγα κλέος οἴσειν ἡμᾶς τοῖς Ἕλλησιν, ἀποκτείναντας Ἔκτορα, ἄνδρα ἀγαθὸν ὁμολογουμένως γεγενημένον· οὐκέτι γὰρ τὰς χεῖρας ἡμῶν ἐκφευξείται· οὐδ' εἰ Ἀπόλλων αὐτὸς πάντα ποιοῖα δεόμενος καὶ προκαλινδούμενος ἐν τοῖς γόνασι τοῦ Διός· ἀλλὰ σύγε παραμείνας ὧδε, ἀνάπνευσον· ἐγὼ δὲ προῖοῦσα, πείσω ἐκεῖνον, ἐπιστραφέντα ἀντιτάξασθαί σοι.

Ἡ μὲν δὴ ταῦτα εἶπεν· ὁ δὲ, ἥδιστ' ἀκούσας, ἐπέθετο, ἐρεισάμενος τῷ δορί. Ἀθηνᾶ δ' ἐλθοῦσα, ὡς Ἔκτορα μεταλαβοῦσα τὸ εἶδος τοῦ Δηϊφόβου, καὶ προσιοῦσα αὐτῷ, ἔφη Ὀρῶ σε, ἀδελφε, σὺν βίᾳ διωκόμενον ὑπὸ Ἀχιλλέως· ἀλλὰ τί μὴ ὅτι συνάμφω στάντες μαχούμεθα πρὸς αὐτόν; Δηϊφοβε, Ἔκτωρ ἔφη, σύ μοι καὶ πρότερον μὲν πάντων τῶν ἀδελφῶν, ὅσοι Πριάμου καὶ Ἐκάβης ἐγένοντο, φίλτατος ἦσθα, καὶ

στ. 69. 220. Εἶκεν πάθοι] καὶ Ἀπόλλων πάντα λίθον κινῆσθαι, πρὸ τοῦ Διός κυλινδούμενος καὶ ἰκετεύων, ἕπως κολύσῃ. 222. Ἄμπνυς] ἀναπαύσει μικρὸν. 234. Γνωστῶν] πάντων τῶν ἀδελφῶν. 254. Ἐπιδοῦμεθα] μάρτυρας

Νῦν δ' ἔτι μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμῆσασθαι,
Ὅς ἔτλης ἐμεῦ εἶνεκ', ἐπεὶ ἴδες ὄφθαλμοῖσιν,
Ταίχεος ἐξελεθεῖν, ἄλλοι δ' ἔντοσθε μένουσιν.

235

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἥθεῖ', ἧ μὲν πολλὰ πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
Δίσσονθ', ἐξείης γουνούμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι,
Αὐτὴ μένειν· τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες·
Ἄλλ' ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθει λυγρῷ.

240

Νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδέ τι δούρων
Ἔστω φειδωλῆ, ἵνα εἶδομεν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς
Νῶϊ κατακτείνας, ἔναρα βροτόεντα φέρηται.
Νῆας ἐπι γλαφυράς, ἧ κεν σῶ δουρὶ δαμήη.

245

Ὡς φαμένη, καὶ κερδουσὴν ἠγήσατ' Ἀθήνη.

Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·

Οὐ σ' ἔτι, Πηλέος υἱέ, φοβήσομαι, ὡς τὸ πάρος περ.
Τρίς περὶ ἄστρῳ μέγα Πριάμου δῖον, οὐδέ πωτ' ἔτλην

250

Μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὐτέ με θυμὸς ἀνῆκεν,
κτῆμεναι ἀντία σείο· ἔλοιμί κεν, ἧ κεν ἀλοίην.

Ἄλλ' ἄγε, δεῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
Μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἀρμονιάων·

255

Οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἐκπύχλον ἀεικίω, αἶ κεν ἐμοὶ Ζεὺς
Δώη καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀρέλωμαι.

Ἄλλ' ἐπεὶ ἄρ' ἐκέσε συλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,
Νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὧς δὲ σὺ βέξεις.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδραϊδῶν προσέφη πόδας ὠκίως Ἀχιλλεύς·
Ἔκτορ, μή μοι, ἄλαστε, συνημοσύνας ἀγόρευε.

260

Ὡς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὄρκια πιστὰ,
Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
Ἄλλὰ κκχὰ φρονέουσι διαμπερές ἀλλήλοισιν·

Ὡς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὔτε τι νῶϊν

265

νῦν ἔτι μᾶλλον παρ' ἐμοῦ τιμῆς τεύξῃ, ὅτι μόνος τῶν ἄλλων ἔτλης βοηθός μοι γενέσθαι.

Ἀθηναῖα δὲ πρὸς ταῦτα. Ὁ μὲν πατήρ καὶ ἡ μήτηρ σὺν τοῖς φίλοις ἐδέοντό μου πάντες μὴ ἐξελεῖν τῶν τειχῶν, δεδιότες ὅλως περὶ ἐμοί· ἀλλ' αὐτὸς, ὄρων τὰ γιγνόμενα ἔξω, μονονουχὶ ὠδυρόμην, τῷ πάθει τηκόμενος· ἀλλ' ἄγε νῦν μαχώμεθα πρὸς ἐκείνον, ἀκοντίων φειδῶ μηδεμίαν ποιούμενοι, ἴν' εἰδῶμεν, πότερον Ἀχιλλεύς ἡμᾶς ἀνελὼν, τὰ ὄπλα κητακομίσεται εἰς τὸν ναύσταθμον, ἢ αὐτὸς τῷ σφῆδρῳ καταστρέψει;

Ταῦτα δὲ εἰποῦσα, ἤγεῖτο, ἵνα τῷ ἔργῳ μᾶλλον ἐξαπατήρῃ γενομένων δὲ πλησίον ἀλλήλων πρῶτος Ἔκτωρ ἐφώνει τοιαῦτα. Οὐκέτ' ἐγώ γ', ὦ Ἀχιλλεῦ, δεῖσω σε ὡς τὸ πάρος, τρὶς μὲν περὶ τὴν πόλιν ἀπὸ σοῦ διωκόμενος, μηδαμοῦ δὲ δέξασθαί σε δυνάμενος ἐπερχόμενον· νῦν δὲ συνεπίσταμαι ἐμαυτῷ οἷώ τε ὄντι ἀνταγωνίσασθαί σοι μέχρις ἂν ἡ ἐγὼ, ἢ αὐτὸς ἐμὲ κτείνῃς· ἀλλ' ἄγε πρῶτον μάρτυρας ποιώμεθα τοὺς θεοὺς, ὅπως δέοι μᾶλλον ταῦτα γενέσθαι· ἐγὼ μὲν γάρ, εἴ μοι Ζεὺς δῶῃ νίκην, σῶμα μὲν τὸ σὸν οὐδὲν ἐξυθρίσω· τὰ δ' ὄπλ' ἀνελόμενος, ἀποδώσω τὸν νεκρὸν τοῖς Ἕλλησιν ἀνελέσθαι· ταῦτά τοίνυν ἀξιῶ καὶ παρὰ σοῦ ὁμολογηθῆναι.

Ἀχιλλεύς δὲ πρὸς ταῦτα. Ἔκτωρ ἔχθιστε πάντων, οὐκέτι καιρὸς συνθηκῶν μνημονεύειν· οὐ γάρ ἐστιν, οὐκ ἔστι λείουσι καὶ ἀνδράσι ὄρκια πιστά· οὐδέ γε λύκοι ἀκινδύνως συνευάζουσι τ' ἂν προβάτοις, ἀλλήλοισι ἀεὶ κακὰ βουλευόμενοι· οὕτως οὐδ' ἂν ἡμῖν γ' ἐξῆς ταῦτ' ἔμπεδα εἴη, οὐ φιλία, οὐχ ὄρκος,

ποιώμεθα. 257. Καμμονίην] τὴν ἐκ τῆς καταμονῆς νίκην. 261. Ἄλαστει] ἀνύπιστε, ἄχληρέ, ἐχθρέ. — Συνημοσίαι] συνθήκαι. 260. Ἠεῖδα:] σφῆδρῳ.

ἔμπεδα
ἐπιπέδα
ἐπιπέδα
ἐπιπέδα
ἐπιπέδα

Ὀρχια ἔσσονται, πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
 Αἵματος ἄσαι Ἄρνα, ταλαύρινον πολεμιστήν.
 Παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκει· νῦν σε μάλα χρῆ
 Λίχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
 Οὐ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις· ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη 270
 Ἐγγεῖ ἐμῷ δαμάα· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις
 Κῆδ' ἐμῶν ἐτάρων, οὐς ἔκτνες ἔγγεῖ θύων.

Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος.
 Καὶ τὸ μὲν ἄντα ἰδὼν, ἠλεύατο φαίδιμος Ἔκτωρ·
 Ἐζετο γὰρ προΐδων, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος, 275
 Ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνά δ' ἤρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,
 Ἄψ δ' Ἀχιλλῆϊ δίδου, λάθε δ' Ἔκτορα, ποιμένα λαῶν.
 Ἐκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλείωνα·
 Ἦμβροτες, οὐδ' ἄρα πῶ τι, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 Ἐκ Διὸς ἠεΐδης τὸν ἐμὸν μόρον, ἧτοι ἔφης γε· 280
 Ἀλλὰ τις ἀρτιεπῆς καὶ ἐπίκλοπος ἔπλεο μύθων,
 Ὄφρα σ' ὑποδδείσας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι.
 Οὐ μὲν μοι φεύγοντι, μεταφρένω ἐν δόρυ πῆξις,
 Ἄλλ' ἰθὺν μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,
 Εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλευαι 285
 Χάλκεον· ὧς δὴ νιν σῶ ἐν χροῖ πᾶν κομίσειο.
 Καὶ κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρῶεσσι γένοιτο,
 Σεῖο καταφθιμένοιο· σὺ γὰρ σφισι πῆμα μέγιστον.

Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 Καὶ βάλε Πηλείδαο μέσον σάκος, οὐδ' ἀφάμαρτεν· 390
 Τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκεος δόρυ· χῶσατο δ' Ἔκτωρ,
 Ὅτι ῥά οἱ βέλος ὦκ' ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός·
 Στῆ δὲ κατηφῆσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μείλινον ἔγχος·
 Διήφοβον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα, μακρὸν αὔσας,

οὐθ' ὅτι ἂν εἴπης, πρὶν ἂν ἄτερος ἡμῶν πεσὼν τῷ ἑαυτοῦ
αἵματι κορέσῃ τὸν Ἄρη· οὐκοῦν ἀλκῆς ἤδη μέμνησο· νῦν
γάρ σε χρὴ ἄνδρ' ἀγαθὸν γενέσθαι· ὡς γὰρ μηκέτι μηδεμιᾶς
ἐλπίδος σοὶ ὑπαρχούσης τοῦμὸν νῦν γε δόρου ἀποφευξείσθαι,
τοῦτο ἴσθι σαφῶς· Ἀθηνᾶς γὰρ ταῦτα διαπραξαμένης, αὐ-
τίκα δὴ μάλα ἀποτίσεις πάντα σὺν τόκῳ, ἃ τοὺς ἐμοὺς
ἐταίρους ἐποίησας ἀνελών.

Καὶ ταῦτ' εἰπὼν, ἐφῆκε τὸ δόρου· Ἐκτωρ δὲ προφυλαξά-
μενος, οἷα εἰκὸς, κατεκλίθη· τὸ δὲ ὑπερβαλὸν, ἐνεπάγη ὀπί-
σω τῇ γῆ· ὁ ἀναλαβοῦσα ἡ Ἀθηνᾶ, δέδωκε πάλιν Ἀχιλλεῖ,
λαβοῦσα τὸν Ἐκτορα· Ἐκτωρ δ' αὐτὸς, ἐκφυγὼν ἤδη τὸν
κίνδυνον οὕτως, ἔφη τοιαῦτα· Ἀφήμαρτες, ὦ οὔτος· οὐκ ἄρα
σοι οὐμὸς θάνατος προεῖρηται παρὰ τοῦ Διός, ὅπερ ἔφθης
εἰπὼν, σεμνυνόμενος ἐπὶ τούτῳ· ἀλλ' ἴν' ἐς φόβον ἐμβαλῶν
με λυπήσειας, πλαστολόγος γενέσθαι ἠξίωσας, ὅπως μηκέτ'
ἐς ἀλκὴν τολμῶμι τραπέσθαι· ἀλλ' ἴσθι καλῶς τοῦθ', ὡς οὐ-
κέτι μου τὸ μετάφρενον σκοπήσεις βαλεῖν· ἀλλ' εἴσοι θεὸς
νίκην δῶη, πάρεστι στήθος τόδε, διέλασον δι' αὐτοῦ· νῦν
δ' ἐν μέρει τοῦμὸν δόρου φύλαξαι· γένοιτο δέ μοι εἰς τὸ σῶμ'
αὐτό σε τοῦτο δέξασθαι ὅλως· τάχα γὰρ ῥάων οὕτως ὁ πό-
λεμος τοῦ λοιποῦ τοῖς Τρωσὶν εἴη, σοῦ γε τοῦ μεγίστου
αὐτοῖς κακοῦ καταστρέψαντος.

Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐφῆκε τὸ δόρου ἐπὶ Ἀχιλλεῖα κατὰ
μῆσιν ἀσπίδα· τὸ δὲ προσβαλὸν ἀντιτύπῳ καὶ σκληρῷ τῷ
σιδήρῳ, ἐκκρουσθὲν, ἐξέπεσεν ἄπρακτον κατὰ γῆς· Ἐκτωρ
δὲ λυπηθεὶς ἐπὶ τούτῳ, καὶ γενόμενος κατηφής, ἤτει Δηί-

ἔδειξεν τὴν ἐμὴν εἰμαρμένην, καί μοι ἔφης γε τοῦτο. 281. Ἀρτιεπίης καὶ ἐπι-
κλεπος] οὐκ ἐκ πολλοῦ μετὰ λόγου, ἀλλ' ἄρτι τὸν λόγον τοῦτον ἐπέδειξας

ἤτεέ μιν δόρυ μακρόν· ὁ δ' οὔτι οἱ ἐγγύθεν ἦεν. 295
 Ἔκτωρ δ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·
 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με θεοὶ θανάτόνδε κάλεσαν·
 Διήροβον γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἦρωα παρεῖναι·
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.
 Νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακός, οὐδέ τ' ἀνευθεῖν, 300
 οὐδ' ἀλέη· ἦ γὰρ ῥα πάλαι τόγε φίλτερον ἦεν
 Ζηνὶ τε καὶ Διὸς υἱεῖ, Ἐκηβύλω, οἳ με πάρος γε
 Πρόφρονες εἰρύατο· νῦν αὐτὲ με Μοῖρα κυχάνει·
 Μὴ μὰν ἀσπουδί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
 Ἄλλα μέγα βέεζα, τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι. 305
 ὣς ἄρα φωνήσας εἰρύσσατο φάσγανον ὀξύ,
 τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε στιβαρόν τε.
 Οἷμησεν δὲ αἰεὶς, ὥστ' αἰετὸς ὑψιπετής,
 ὅστ' εἰσιν πεδίοινδε διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν,
 Ἀρπάζων ἢ ἄρ' ἀμαλῆν, ἢ πτώκα λαγῶν. 310
 ὣς ἔκτωρ αἷμησε, τινάσσων φάσγανον ὀξύ.
 Ὀρμήθη δ' Ἀχιλεὺς, μένος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
 Ἀγρίου· πρόσθεν δὲ σάκος στέρνοιο κάλυψεν
 Καλὸν, δαιδάλεον· κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇ,
 Τετραφάλῳ· καλαὶ δὲ περισσεῖοντο ἔθειρα. 315
 Χρῦσαι, ἃς Ἥφαιστος ἔει λόφον ἀμφὶ θαμειάς·
 Οἷος δ' ἀστὴρ εἰσι μετ' ἄστρασι νυκτὸς ἀμολγῶ·
 Ἔσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἴσταται ἀστὴρ.
 ὣς αἰγμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεος, ἣν ἄρ' Ἀχιλεὺς
 Πάλλεν δεξιτερῇ, φρονέων κακὸν ἔκτορι δίῳ, 320
 Εἰσπορώων χροῶν καλόν, ὅπη εἴξειε μάλιστα.
 Τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χροῶν γάλκεα τεύχη,

φοβον ἕτερον δόρυ (οὐ γὰρ ἦν αὐτῷ ἄλλο παρ' ἃ ἐβεβλήκει)
 οὐδὲ οὐκέτι φανερός ἦν· τῆνικαῦτα οὖν Ἔκτωρ ἐπιγνοὺς τὴν
 ἀπάτην, ὤμωξεν εἰπών. ὦ πόποι! νῦν μοι ἀναπόδραστος
 ὁ θάνατος ἔοικεν ἐψηφίσθαι παρὰ τοῖς θεοῖς· ἐγὼ δὲ νήπιος
 Διίφοβον ὤμην ἀρωγόν μοι παρεῖναι· νῦν δ' ἐκεῖνος μὲν ἐστίν
 ἐν τῇ πόλει· Ἀθηναῖ δὲ ἔοικεν οὕτω με φενακίσαι· καὶ μονο-
 νουχί ὄρω τὸν θάνατόν μοι προκείμενον, ἀποστροφὴν δ' οὐδα-
 μοῦ. Ζεὺς δὲ καὶ Ἀπόλλων ἦν ὅτε περὶ πολλοῦ ἐποιοῦντό με
 σώζειν· νῦν δέ μοι δοκοῦσί γε καὶ αὐτοὶ καταπροέσθαι με ὄλωσ
 τῷ ἀλάστορι δαίμονι. Ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τούτοις μή μοι γένοιτο
 ἀκονητὴ καὶ ἀδόξως ἀποθανεῖν, ἀλλά τι δράσαντα πρότερον,
 καὶ ἄνδρα γενόμενον ἀγαθόν, ἵνα τις μνήμη μου, καὶ τοῖς
 ὕστερον εἴη.

Ταῦτα δ' εἰπὼν, καὶ τὸ στιβαρὸν ξίφος σπασάμενος παρὰ
 τοῦ μηροῦ, ἐφόρμα Ἀχιλλεῖ ἐπιθέσθαι, ὡς αἰτὸς ὑψηπέτης·
 ὅς πολλῷ τῷ ροίῳ διαθεῖ ἄνωθεν ἀπὸ τῶν νεφῶν διὰ τοῦ
 πεδίου, ἄρνα ἀναρπάσων, εἶπη εὐροι, ἢ λαγῶν συλληψύ-
 μενος. Ἀχιλλεὺς δὲ καὶ αὐτὸς ἀνεσκίρτα, ἐρρωμένως ὅτι
 μάλιστα τὴν ψυχὴν, τότε στῆθος εὔτε καλυψάμενος τῇ
 ἀσπίδι, καὶ τὴν περικεφαλαίαν ἄνωθεν ἐφ' ἑκάτερα ἐπι-
 νεύων, τῆς χρυσῆς κόμης ἐπ' αὐτῆς σὺν χάριτι πολλῇ
 ἐπισειομένης, ἣν ὁ πολύτεχνος Ἥφαιστος ἐνεπεφυτεύκει
 περὶ τὸν λόφον· τῆς δ' αἰχμῆς τοῦ δορός, οἷόν ἐστιν Ἐσπέ-
 ρω τὸ σέλας, ὅς κάλλιστος ἀπάντων τῶν ἀστέρων περι-
 πολεῖ, τοιοῦτο καὶ αὐτῆς ἀπέστιλβέτι ἐν τῇ δεξιᾷ τοῦ Ἀ-
 χιλλέως· ὅς κραδαίνων τοῦτο, τὰ κάκιστα τῷ Ἐκτορι ἐβου-
 λεύετο· δεσκέπτετο γὰρ ἤδη, ἢ τρωτὰ μάλιστ' εἶη, ὅπλων

πρὸς ἀπάτην. 3οι. Ἀλέη] ἀπαλέξῃσι, φυλακῆ. 322. Τοῦ δὲ] τοῦ δὲ Ἐ-
 κτορος τὸ μὲν ἄλλο σῶμα πᾶν κατεκλύπτον τὰ ὅπλα· ἐφαίνεται δὲ

Καλὰ τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς·
 Φαίνεται δ', ἡ κληΐδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσιν,
 Λαυκανίην, ἵνα τε ψυχῆς ὠκιστος ὄλεθρος·

325

Τῆ ῥ' ἐπὶ οἱ μεμαῶτ' ἔλασ' ἔγγει δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκῆ.

Οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
 ὄφρα τί μιν προτιείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.

ἤριπε δ' ἐν κονίῃς. ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς·

330

Ἔκτορ ἀτάρ που ἔφης, Πατροκλῆ' ἐξεναρίζων,
 Σῶς ἔσσεσθ', ἐμέ δ' οὐδὲν ὀπίζω νοσφιν ἐόντα·

Νήπιε, τοῖο δ' ἀνευθεν ἀοσσητῆρ μέγ' ἀμείνων

Νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμμην,

Ὃς τοι γούνατ' ἔλυσα· σὲ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοὶ

335

Ἐλκήσουσ' αἰκῶς, τὸν δὲ κτεριπῦσιν Ἀχαιοί.

Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·

Λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων, σῶν τε τοκῆων,

Μή με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν·

Ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκὸν τε ἄλις χρυσὸν τε δέδεξο,

340

Δῶρα, τὰ τοι δώσουσι πατῆρ καὶ πότνια μήτηρ·

Σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με

Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

Μή με, κύον, γούνων γουνάζω, μηδὲ τοκῆων·

345

Αἶ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη,

Ὡμ' ἀποταμνόμενον κρέα ἐδμεναι, οἳά μ' ἔοργας·

Ὡς οὐκ' ἔσθ' ἐς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι·

μόνον ἢ κλείς. 325. Λαυκανίην] ὅ καὶ λευκανία λέγεται. ἐστὶ δὲ κυρίως
 ἡ οἰσοφάγος· νῦν δ' ἀπλῶς ὁ λαίμοδος, ἐνθ' οἱ ἄμοι σενέχονται αὐτῆ. 328.
 Ἀσφάραγον] τὸν φάρυγγα, ἐσφάγγον· ὅ ἐστὶν ἐξῆν αὐτῆ ἐπὶ λαλεῖν. 332.

τοιούτων, ἃ ἐκεῖνος Πάτροκλον ἀφείλετ' ἀνελὼν, πάντη πε-
 ρικαλυπτόντων αὐτόν· ταῦτα δὴ διασκεπτομένῳ ἐδόκει αὐτῷ
 ἔλητέα εἶναι μάλιστα τὰ περὶ τὴν κλεῖν, ἣ ὁ αὐχὴν τοῖς ὤ-
 μοις συνέχεται· καὶ καίριον τοῦτ' ἐστὶ τὸ χωρίον. Ἐπὶ τοῦ-
 το τοίνυν ἐφείς τὸ ἀκόντιον, διήλασε διαμπᾶς εὐστοχῆσας,
 μὴ μέντοιγε τῆς τραχείας ἀψάμενος, οἷον καταλιπὼν αὐτῷ,
 εἴτι βούλοίτο εἰπεῖν ἐν ἐσχάτοις. Τέλος δὲ πεπόντος οὕτω
 τοῦ ἥρωος Ἔκτορος ἐν τῇ κόνει, ἐπιγαυριῶν Ἀχιλλεὺς, ὡς
 εἰκὸς, ἐπὶ τούτῳ, ἔφη πρὸς ἐκεῖνον τοιαῦτα· Ἔκτορ, πῶς
 ἐπῆλθέ σοι προσδοκᾶν ἐπιζήσειν, ἀποκτείναντα Πάτροκλον,
 καὶ ἐμοῦ ἐν ταῖς ναυσὶν οὐδένα λόγον ὀπίσω ποιούμενον;
 ὦ μῶρε, οὐδ' οἴσθ' ἄρ' ἐμὲ οἷόν γε τιμωρὸν ἐκείνῳ ἐν
 ὑστερῷ ἐσόμενον· οὐκοῦν σὺ μὲν κυσί τε καὶ οἰωνοῖς προ-
 κείσῃ βορὰ παρὰ ταῖς ναυσί· τὸν δὲ, Ἕλληνες εὖ περιστεί-
 λαντες, εὐκλεῶς ταφῇ παραδώσουσι.

Ἐκτωρ δὲ πρὸς ταῦτα λειποψυχῶν καὶ μόλις· Ἀχιλλεῦ,
 γονοῦμαί σε, πρὸς τῆς σῆς ψυχῆς, πρὸς γονέων τῶν σῶν,
 μὴ μου ἐάσης τὸ σῶμα τοῖς κυσὶ καταδάψαι παρὰ τῆς ναυ-
 σίν· ἀλλὰ δεξάμενος ἐπεικῶς δῶρα χρυσὸν καὶ χαλκὸν πα-
 ρὰ τῶν τοκέων, ἀπόδος τούτοις τὸν νεκρὸν ταφῆς ἀξιώσαι.

Ἀχιλλεὺς δὲ πρὸς ταῦτα ὑπόδρα ἰδὼν. Ἐὶ κύων αὐτὸς,
 μήτε γονάτων ἄπτου, μήτε μὴν τοκέων τῶν ἐμῶν οὕτω γι-
 πρὸς με μιμνίσκου· ἐγὼ γάρ, εἴμοι δυνατὸν τοῦτο ἦν, αὐτίκα
 ἥδιστ' ἂν τὰς σάρκας κατατεμὼν, κατέτρωξε πάσας, ἂνθ'
 ὦν ἔφθης μὲ πεποιηκῶς· ὥστ' οὐκ ἂν, οὐδ' ἂν εἷς τῶν ἀ-

Ἐμὲ οὐδὲν ἐπιζῆσο] ἐσέξου, ἐμὲ οὐδὲν ἐποιεῖ. 333. ἀοσηπτήρ] βουθῆς, τιμωρός
 336. Ἀίχθης] ὑβριστικῶς καὶ ἀτίμως. 343. Γούνων] μὴ με πρὸς τῶν γού-

Οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἄποινα
 Στήσας ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσγωνται δὲ καὶ ἄλλα 350
 Οὐδ' εἴ κεν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαί ἀνώγει
 Δαρδανίδης Πρίαμος· οὐδ' ὡς σέγε πότνια μήτηρ
 Ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὄν τέκεν αὐτῇ,
 Ἄλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσσονται.
 Τὸν δὲ καταβνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἴκτωρ 355
 Ἥ σ' εὖ γιγνώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον
 Πείσειν· ἦ γὰρ σοίγε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμὸς.
 Φράζεο νῦν, μὴ τοί τι θεῶν μῆνιμα γένωμαι,
 Ἥματι τῷ, ἔτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Ἐσθλὸν ἔόντ', ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῆσιν πύλῃσιν. 360

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτου κάλυψεν·
 Ψυχὴ δ' ἐκ βθέων πταμένη Ἰδύσδε βεβήκει,
 ὄν πότμον γούωσα, λιποῦσ' ἀδροτῆτα καὶ ἦβην.
 Τὸν καὶ τεθνηῶτα προσπύδα δῖος Ἀχιλλεύς·

Τέθναθι. Κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὀππότε κεν δὴ 365
 Ζεὺς ἐθέλη τελέσαι, ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι·

Ἢ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῦ ἐρύσατο χάλκεον ἔγχος.
 Καὶ τόγ' ἀνευθεν ἔθηχ', ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα
 Λιματόεντ' ἄλλοι δὲ περίδρομον υἷες Ἀχαιῶν,
 Οἳ καὶ θηήσαντο φυὴν καὶ εἶδος ἀγαθὸν 370
 Ἴκτωρος· οὐδ' ἄρα οἳ τις ἀνουτητί γε παρέστη.
 Ὡδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 Ὡ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάσθαι
 Ἴκτωρ, ἢ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέω.

ναν, καὶ τοκέων λιτάνευε αὐτῷ. 349. Εἰκοσινήριτα] εἰκοσάκις ἐριζόμενα
 ὡς πρὸς τὸ σῶμα σου. ταύτέστιν εἰκοσάκις ἐριζόμενα. 351. Ἐρύσασθαι]

πάντων ἀνθρώπων κωλύσεις τοῦ μὴ τὸν σὺν νεκρὸν βορὰν τοῖς κυσὶ γενέσθαι, οὐδ' εἴτις δεκάκις, οὐδ' εἴτις εἰκοσάκις τσαυθ' ὑπόσχοιτο δώσειν· οὐδ' ἂν Πρίαμος αὐτὸς χρυσὸν ἴσῃ σοι ἔχοντα ὀλκὴν καταβάλῃ· οὐδ' οὕτω σε ἡ μήτηρ ἐν κλίνῃ ὀλοφυρεῖται· ἀλλ' αὐτίκα σε μάλα κύνες τε καὶ οἰωνοὶ ἐπικλαύσουσι, τῷ κόρῳ ῥηγνύμενοι.

Ἐκτωρ δὲ πρὸς ταῦτα, ἤδη ψυχρῶραγῶν ἤδειν μὲν χαλεπὸν ὄν πείθειν σε σιδήρειον ὄντα καὶ ἀπηνῆ· ἀλλὰ σύγε μέμησο, ἢ μᾶλλον καλῶς ἐπιφράσθητι, μήτις σοι ἐκ τούτου ἀπέχθεια γένηται πρὸς θεοὺς, ἐπειδὴν Πάρις σὺν Ἀπόλλωνι πικρὰ τὰς Σκαιᾶς ἀποκτείνει σε πύλας.

Ταῦτα δὲ εἰπὼν, ἀπέψυξεν· ἡ δὲ ψυχὴ, ἀπολιποῦσα τότε σῶμα αὐτοῦ καὶ τὴν Ῥώμην, ἀπέπτη εἰς ἄδου. Ἀχιλλεὺς δὲ πρὸς τὸν νεκρὸν αὐτοῦ, σὺ μὲν, ἔφη, κατάστρεψον οὕτως· ἐγὼ δ' ὅποτε Ζεὺς, καὶ οἱ ἄλλοι θεοὶ τέλος μοι θεῖεν τοῦ βίου, τότε δὴ κῆγῶ τὴν αὐτὴν βαδιοῦμαι. Καὶ ταῦτ' εἰπὼν ἀπέσπα τὸ δόρυ τοῦ σώματος, καὶ κκταθεὶς παρὰ μέρος ἀπεσύλα τὰ ὄπλα· συνεῤῥύησαν δ' αὐτοῦ παραχρῆμα καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων· οἱ τὴν τε φύτιν αὐτοῦ καὶ τὸ εἶδος θαυμάζοντες, ἴσταντο· καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἦν, ὃς οὐχ ὑβρίζε τὸν νεκρὸν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ πάθους, αἰκίζων· καὶ τις πρὸς τὸν πλησίον ἰδὼν, ἐκείνοις τοῖς λόγοις καθήπτετο· ὦ πόποι! ὧς ἠπιωτέρῳ καὶ μετριωτέρῳ τῷ Ἴκτορι νῦν ἐστὶ προσιέναι, ἢ ὅτε ἐνεπίμπροχ τὰς ναῦς.

[συγστατῆσαι. 356. Καὶ προπίσσομαι] προορῶ, προγινώσκω σε. 358 Μήνιμα] ἐκδικος, μή σοι αἴτιος καταστῶ ὧν μέλλεις πείσεσθαι μετ' οὐπολύ. δοξα γὰρ ἦν τὰς ψυχὰς μελλούσας καταλείψειν τὰ σώματα προλέγειν τιτῶν μελλόντων, εἶον καὶ νῦν Ἐκτωρ τὸν Ἀχιλλεὺς θάνατον ὑπὸ τίνων. καὶ ἔπει. 371. Ἄνουπτι] ἄνευ τοῦ πρῶσαι τὸν νεκρὸν. 373 Ἀμφαφάσσαι]

ὣς ἄρα τις εἶπεςκε, καὶ οὐτήσασκε παραστάς. 375
 Τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 Στάς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
 Ὅς κακὰ πόλλ' ἔρρεξεν, ὅσ' οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι. 380
 εἰ δ' ἄγετ', ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,
 ὄφρα κέ τι γινῶμεν Τρώων νόον, ὅντιν' ἔχουσιν·
 ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην, τοῦδε πεσόντος,
 ἢ ἐμένειν μεμκάσι, καὶ ἔκτορος οὐκέτ' εὐντας.
 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός; 385
 κεῖται παρ νήεσσι νέκυς ἄκλαυτος, ἄθραπτος,
 Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
 Ζωοῖσιν μετέω, καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη,
 εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Αἴδαο,
 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἑταίρου. 390
 Νῦν δ' ἄγ', αἰείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιοῖν,
 Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν.
 Ἡράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν ἔκτορα δῖον,
 ὦ Τρῶες κατὰ ἄστρῳ, θεῶ ὦς, εὐχετόωντο.
 ἢ ῥα, καὶ ἔκτορα δῖον αἰεκέα μῆδετο ἔργα. 395
 Ἄμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
 Ἔς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέους δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας,
 Ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε· κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασεν·
 Ἔς δίφρον δ' ἀναβὰς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' αἰείρας,
 Μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην. 400
 Τοῦ δ' ἦν ἐλκομένοιο κονίσσαλος· ἀμφὶ δὲ χαῖται
 Κυάνεαι πύλναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίησιν

τοῦτον παραχρῆμα, ἔφη. Τέκνον Ἥφαιστε, κυλλοπόδιον, ἀνάστα ἐν τάχει, μηδὲ μέλλε· ὅρῳ γὰρ Ξάνθον ὄλον ἐπὶ σὲ ἐπερχόμενον. Ἄγε τοίνυν ἀντιπαραταξάμενος, ἔξιθι ἐπ' αὐτὸν ὅσον τάχος, ἀθρόαν τὴν φλόγ' αὐτῷ ἐπαφαίς· ἐγὼ δ' αὖ εἰμι, πολλὴν Ζεφύρου τε καὶ Νότου ἐκ θαλάσσης διεγερούσα θύελλαν· ἥ τις ἐπίφορος τῆς φλογὸς γενομένη, τὰς τε κεφαλὰς τῶν Τρώων καὶ τὰ ὄπλα αὐτὰ πυρπολήσει ὁμοίως· σὺ δὲ τὰ τε δένδρα παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Ξάνθου, καὶ αὐτὸν τοῦτον φλέγε, ὡς ἀφθόνῳ χρώμενος τῷ πυρὶ· μηδὲ φείδου μηδὲν, μήτε λόγοις ἐπεικῆσι δελεαζόμενος, μήτ' ἀπειλαῖς αὐτῷ εἶκων· ἀλλ' αἰεὶ τὸ σαυτοῦ ποιῶν, ὅση δύναμις, πῦρ ἐπ' αὐτὸν ἀκάματόν τε καὶ ἀφθονὸν ἐπιπέμπων, μέγρις ἂν ἀκούσης ἐμοῦ ἐπισχούσης τοῦτο.

Ταῦτα μὲν ἐκείνη. Ἥφαιστος δ' ὡς ἐπαφῆκεν εὐθὺς τὸ πῦρ, πρῶτον μὲν κατὰ τὸ πεδίον πάντες ἐκαίοντο οἱ ὑπ' Ἀχιλλέως ἀνηρημένοι· ἔπειτ' ἐπισχεθέντος τοῦ ρείθρου, ἐξηράνθη πᾶν τὸ παιδίον οὐχ ἥττον, ἢ καὶ κῆπος ἰλώδης ἠδέως τῷ κεκτημένῳ, ἑορέως πνεύσαντος· ἐκ δὲ τούτου σρέψας τὸ πῦρ, ἐπ' αὐτὸν ὄλως ἐπαφῆκε τὸν ποταμὸν ἀθρόον, πτελέας, ἰτέας τε, καὶ μυρῖκας, λωτόν τε, καὶ θρύον, καὶ κύπειρον, ἃ πολλὰ πεφύκει παρὰ τὰς ὄχθας αὐτοῦ, πάνθ' ἐξῆς καταφλέγον· ἦν δ' ἰδεῖν αὐτοῦ καὶ τοὺς ἐγγέλεις αὐτοῦ καὶ γθύας ἐν ταῖς δίναις ἄλλους ἄλλη ἀντικυβιστῶντας, τῇ τοῦ πυρὸς βασανιζομένης φορᾷ· ὥσθ' ὁ ποταμὸς ὄρων τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν φθειρομένην, φωνήσας Ἥφαιστον, εἶπε ταῦτα·

351. Θρύον καὶ κύπειρον] Θρύον μὲν, ὁ σχεῖνος κύπειρον δ' οὐ πάνυ τί ἐστι γνωστόν. ἑλώδην δὲ ἑοράκη φασὶν εἶναι χρήσιμον ἵπποις τε καὶ βοσεί.
355. Πηγαῖ] τῷ πυρὶ τῷ διὰ τῶν φωσῶν πνευμένῳ. 356. Ἰς] ἡ δύναμις

Ἡφαιστ', οὔτις σοίγε θεῶν δύνατ' ἀντιφερίζειν,
 Οὐδ' ἂν ἐγὼ σοίγ' ὤδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην·
 Λῆγ' ἔριδος· Τρώας δὲ καὶ αὐτίκα δῖος Ἀχιλλεύς
 Ἄστεος ἐξελάσσει· τί μοι ἔριδος καὶ ἀρωγῆς; 360

Φῆ, πυρὶ καιόμενος· ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ρέεθρα.
 ὧς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον, ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ,
 Κνίσσῃ μελδόμενος ἀπαλοτρεφῆος σιάλοιο,
 Πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ζύλα κάγκανα κεῖται·
 ὧς τοῦ καλὰ ρέεθρα πυρὶ φλέγετο, ζεε δ' ὕδωρ· 365

Οὐδ' ἔθελε προρέειν, ἀλλ' ἴσχετο· τεῖρε δ' αὐτμῆ,
 Ἡφαιστοιο βίηφι πολύφρονος· αὐτὰρ ὄγ' Ἴηρην,
 Πολλὰ λισσόμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἴηρην, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν
 Ἐξ ἄλλων; οὐ μὲν τοι ἐγὼ τόσον αἰτίος εἰμι, 370
 Ὅσσον οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοί.

Ἄλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύεις.
 Πανέσθω δὲ καὶ οὗτος· ἐγὼ δ' ἐπὶ καὶ τόδ' ὀμοῦμαι·
 Μῆποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἡμᾶρ,
 Μηδ' ὀπότ' ἂν Τροίην μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται, 375
 Καιομένη, καίωσι δ' Ἀρηῖοι υἱῆς Ἀχαιῶν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε θεὰ λευκώλενος Ἴηρην,
 Αὐτίκ' ἄρ' Ἡφαιστον προσεφώνεεν, ὃν φίλον υἱόν·
 Ἡφαιστε, σγέο, τέκνον ἀγακλεές· οὐ γὰρ ἔοικεν
 Ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτῶν ἔνεκα στουφελίζειν. 380
 ὧς ἔφαθ'· Ἡφαιστος δὲ κατέσβεσε θεσπιδαῆς πῦρ·
 Ἀψορρόν δ' ἄρα κῦμα κατέσσυτο καλὰ ρέεθρα.

360 Τί μοι ἔριδος] δεῖ· οὐ γὰρ δέομαι ἐσειθεῖν οὐδενί. 361. Ἀνέφλυε· ἐνέζει. 363. Κνίσσῃ μελδόμενος] ἀναλύων τὸ λίπος τοῦ εὐτραφοῦς χοίρου. 364. Ἀμβολάδην] τὴν ἀνω καὶ κάτω ἐνάβρασιν τοῦ ὕδατος, τοῦτο

Ἡφαιστε, οὐτ' ἄλλον τινὰ τῶν θεῶν ἴσον σοι οἶδ' ἐγωγέπω
 δυνάμει γενόμενον· οὐτ' ἂν αὐτὸς αὐδυναίμην σοι μάχεσθαι
 εὐκοῦν πέπαυσο ἤδη οὕτω μοι χαλεπῶς ἐπιθέμενος. Ἀχιλ-
 λεύς δ' αὐτὸς δράτω Τρωῶας ὅ,τι ἂν βούληται· τί γὰρ με-
 λήσειμοι, εἰ καὶ Τροίας αὐτοῦς ἐξελάσειε;

Ἐλεγε δὲ ταῦτα ἀναζέων ἤδη ὑπὸ τοῦ πυρός, αὐτὸς τε
 καὶ τὰ κύματα πάντα, ὡσπερ λέβης, ἀνεφομένῳ χοίρου,
 πολλῶ κάτωθεν ἐπειγόμενος τῷ πυρὶ, ζέων καὶ ἀνακκαχλά-
 ζων, ἐφ' ᾧ τὴν κνίσσαν διαλύσαι· τελευτῶν δ' ἐπέσχεν ὄλωσ
 τὸ ρεῦμα, τοῦ πυρός μηκέτι ἐπιτρέποντος καταρρέειν· εἶθ'
 οὕτως ὑπὸ τοῦ δεινοῦ στραφεῖς πρὸς τὴν Ἥραν, ἐδεῖτο τοιαῦ-
 τα λέγων· Ἥρα τί ποθ' ὁ σὸς υἱὸς παθὼν παραβόλως ἐμοὶ
 μόνῳ ἐξ ἀπάντων ἐπιθέμενος, ἐπέσχε τὸ ρεῦμα; οὐ γὰρ ἂν
 ἐγὼ τοσοῦτον αἴτιος εἶην τῶν πεπραγμένων, ὅσον γε οἱ ἄλλοι
 τῶν θεῶν· οἱ συνώμοσαν Τρωσὶ βοηθήσειν· ἐγὼ μὲν οὖν, εἰ
 τοῦτο βουλομένη σοι εἶη, ἀποπαύομαι ἤδη· παυέσθω δὴ καὶ
 οὗτος, καὶ σπονδαὶ ἡμῖν ἔσωσαν τοῦ λοιποῦ· ἐγὼ γὰρ ὀμοῦμαι,
 ἢ μὴν, μήτε Τροίας ὑστερόν ποτ' ἂν αὐτῆς καιομένης ὑπὸ
 τῶν Ἑλλήνων, μηδαμῶς Τρωσὶν ἐπαμυνεῖν.

Ἥρα δὲ, ὡς ἤκουσε ταῦτα, φωνήσασα Ἡφαιστον, ἔφη, Ἡ-
 φαιστε τέκνον ἐμὸν ἀγλαόν, μέθες ἤδη ἐπισχῶν· ἄλις ταῦ-
 τα· οὐ γὰρ δεῖ τηλικαύτην δίκην παρὰ θεοῦ ἕνεκ' ἀνθρώπων
 λαμβάνειν. Γοιαῦτα δὲ εἰπούσης ἐκείνης, παραχρηῖμα Ἡφαιστος
 κατέσβυ τὸ πῦρ· τὸ δὲ ρεῖθρον καθιζάνον ἤδη ἀπὸ τοῦ οἰδή-
 ματος, ἔθει καταρρέον ἡσύχως, ἐπανελθὼν εἰς τὴν κοίτην.

σημαίνει. — Κάγκκηνα] κατάζηρα. 366. Οὐκ ἤθελε] οὐκ ἠδύνατο. — Ἄ-
 τρη] ἡ φλόξ. 369. Ἐχραε κήδειν] ὤρμησε βιάσθαι, λυπήσαί με μόνον τῶν
 ἄλλων; 380. Στυφελίζειν] λυπεῖν. 382. Κατέσσυτα] μετέσχε τὸ κύμα πρὸς

Ἀὐτὰρ ἔπει Εὐάνθιο δάμη μένος, οἳ μὲν ἔπειτα
 Πausάσθην ἦρη γὰρ ἐρύκακε χωσμένη πέρ.
 Ἐν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις πέσε βεβριθυῖα, 385
 Ἀργαλέη δίχ' ἀεὶ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο·
 Σὺν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' εὐρέϊα χθών·
 Ἄμφι δὲ σάλπιγγεν μέγας οὐρανός· ἅϊε δὲ Ζεὺς,
 Ἥμενος Οὐλύμπῳ ἐγέλασσε δὲ οἳ φίλον ἦτορ
 Γηθοσύνη, ὅθ' ὄρατο θεοὺς ἔριδι ζυγιόντας. 390
 Ἐνθ' οἷγ' οὐκέτι δηρὸν ἀφέστασαν ἦρχε γὰρ Ἄρης
 Ῥινοτόρος, καὶ πρῶτος Ἀθηναίῃ ἐπύρουσεν,
 Χάλκειον ἔγχος ἔχων, καὶ ἐνειδέιον φάτο μῦθον·
 Τίπτ' αὐτ', ὦ κυνᾶμυια, θεοὺς ἔριδι ζυγελκύνεις,
 Θάρσος ἄητόν ἔχουσα, μέγας δὲ σε θυμὸς ἀνῆκεν; 395
 Ἥ οὐ μέμνη, ὅτε Τυδείδην Διομήδε' ἀνῆκατ
 Οὐτάμεναι; αὐτῇ δὲ πανόψιον ἔγχος ἐλοῦσα,
 ἰθὺς ἐμεῦ ὤσας, διὰ δὲ χροῖα καλὸν ἔδαψας;
 Τῷσ' αὖ νῦν οὕτω ἀποτισέμεν, ὅσσα μ' ἔοργας·
 ὣς εἰπὼν οὕτησε κατ' ἀσπίδα θυσσανόεσσαν, 400
 Σμερδαλέην, ἣν αὐτὸς Διὸς δάμνησι κεραυνός.
 Τῇ μιν Ἄρης οὕτησε μαιφόνος ἔγχρῃ μακροῦ.
 Ἢ δ' ἀναχασσαμένη λίθον εἴλετο χερσὶ παχείῃ,
 Κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε,
 Τὸν ῥ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι οὔρον ἀρούρης 405
 Τῷ βάλε θυῶρον Ἄρηα κατ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα.
 Ἐπτά δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσῶν, ἐκόνισε δὲ χαιίτας·
 Τεύχεά τ' ἀμφοράβησε· γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,

ἡ δὲ βεβριθυῖα ἡ Εὐάνθιος. 386. Δίχ' ἀεὶ. Ἄητε] διχῶς ἡ ψυχὴ αὐτῶν ὤρατο. 390
 Ῥινοτόρον] ὁ διακρίπτων καὶ διασχίζων τούτους ῥινοῦς, τὰς ἀσπίδας. 394. Ἐνει-

ὣς οὖν Ξάνθος ὠμολόγησε τὴν ἥτταν, οὗτοι μὲν διελύσαντο πρὸς ἀλλήλους τὴν ἔχθραν, κελευσάσης τῆς Ἥρας, καίπερ ἐχούσης ἔτι τῆς ὀργῆς πρὸς ἐκείνον· τοῖς δὲ ἄλλοις τῶν θεῶν ἕρις πρὸς ἀλλήλους ἐνέπεσε χαλεπή· ἐπιπεσόντων γὰρ ἀλλήλοις σὺν πολλῷ τῷ θορύβῳ, ἀντήχησε μὲν ἡ γῆ, ἐσάλπισε δ' ἄνωθεν καὶ αὐτὸς ὁ οὐρανός. Ζεὺς δ' ἐν Ὀλύμπῳ καθήμενος, ἐνησμένιζε τοῖς γιγνομένοις· ἀκούσας γὰρ οὐκ εἶχεν, ὅπως μὴ γελάσῃ, ὀρῶν τοὺς θεοὺς κοπτομένους ἕριδι πρὸς ἀλλήλους· τὸ δὲ δεινὸν τελευτῶν οὐκέτι λόγοις ἐταλαντεύετο· ἀλλ' εἰς ἔργον ἤδη ἐχώρει. Ἄρης γὰρ πρῶτος αὐτὸς μάχης ἤρχεν, ἐπ' Ἀθηναῖν αὐτὴν ἐπιὼν τῷ δορί, ἀπὸ λόγων ταιούτων ἀρχόμενος.

Τί ποθ' οὕτως, ὦ κυνόμυια σύγε, τοὺς θεοὺς ἀείποτε στυλαύνεις εἰς ἕριδας, παράβολος οὔσα, καὶ ὄλως ἀκάθεκτος; ἢ οὐ μέμνησαι, ὅτ' ἐφῆκας πρόφην κάπ' ἐμέ Διομήδην, βαλεῖν με κελεύσασα; σὺ δ' αὐτὴ ἔνυξας τὸν χρωτᾶ τούτονί τὸν ἐμὸν, ὥσασα τὸ ἐκείνου ζυστὸν ἐπ' ἐμέ; ἀντὶ τούτων τοίνυν καγῆτι νῦν ἀξίαν λήψομαι δίκην. Καὶ ταῦτ' εἰπὼν, ἐφῆκε τὸ δόρυ ἐπὶ τὴν ἀσπίδα· ἦν οὐδ' ἂν κεραυνὸς αὐτὸς διαρρόησειεν ὁ παρὰ τοῦ Διός. Ἀθηναῖα δὲ ἀποστᾶσα μικρὸν, λίθον ἄρασα παμμεγέθη κείμενον ἐν τῷ μέσῳ, ὃν τινες ἔτυγον ὄρον γῆς τεθειμένοι, ἔβαλεν ἐπ' ἐκείνον κατὰ τὸν αὐχένα· ὁ δὲ, πεσὼν σὺν μεγάλῳ τῶν ὄπλων ἀράβῳ, ἐπτὰ πλέθρα κατέσχε τῆς γῆς ἐκταθείς, τὴν τε κόμην συνέφυρεν ἐν τῇ κόνει· ἐφ' ᾧ ἐπιγελάσασα ἡ θεὸς, ἔφη πρὸς αὐτὸν καυχωμένη. Αἴ, νῆπιε! οὐπω

δειον] ἐπιτιμητικόν. 394. Κυνόμυια] ἀναίσχυντε. σύνθετον ἐκ δύο ἀναισχυντιῶν· καὶ γὰρ καὶ ἡ μυῖα οὐχ ἦπτον, ἢ ὁ κύων, ἀναίσχυντος. 395. Ἄπτον] ἄατον ἀκόραστον, ἐλαπτικόν. 397. Πινόφιον] ὑπὸ πάντων ὀρώμενον· ἴδε δὲ ταῦτα ἀνωτέρω ἐν τῷ Ε. στ' στίχ. 855. Καὶ ἐξ' ἧς. 403. Ἀναχλατμήν] ὑπαγορεύσασα

Καί μιν ἐπειγομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Νηπύτι, οὐδέ νύ πώ περ ἐπαφράσω, ὅσπον ἀρείων 410
 Εὖχομ' ἐγὼν ἔμεναι, ὅτι μοι μένος ἰσοφρίζεις.

Οὕτω κεν τῆς μητρὸς ἐρινύας ἐξαποτίνοισι,
 Ἢ τοι χωομένη κακὰ μῆδεσται, οὔνεκ' Ἀχαιοῦς
 Κάλλιπες, αὐτὰρ Τρωσὶν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις·

Ὡς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπεν ὅσσε φαεινῶ· 415
 Τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἐλοῦσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 Πυκνὰ μάλα στενάχοντα· μόγις δ' ἐσχαίρειτο θυμόν.
 Τὴν δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ὡ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἄτρυτώνη, 420
 Καὶ δ' αὖθ' ἠ' κυνάμνια ἄγει βροτολοιγὸν Ἄρκα
 Δηῖου ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε.

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
 Καὶ ῥ' ἐπιεισαμένη, πρὸς στήθεα χειρὶ παχείῃ
 Ἥλασε· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ. 425

Τῷ μὲν ἄρ' ἄμφω καῖντο ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
 Ἢ δ' ἄρ' ἐπειγομένη, ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
 Τοιοῦτοιοι νῦν πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἄρωγοι,
 Εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοίκατο θωρηκτῆσιν.

Ὡ δέ τε θαρσαλέοι καὶ τλήμονες, ὡς Ἀφροδίτη 430
 ἦλθεν Ἄρει ἐπίκουρος, ἐμῷ μένει ἀντιώσασα·
 Τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπαυσάμεθα πτολέμοιο,
 Ἰλίου ἐκπέροσαντες εὐκτίμενον πτολίεθρον.

Ὡς φάτο· μείδῃσεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
 Αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κοεῖων Ἐνοσίχθων· 435
 Φοῖβε, τίη δὴ νῶϊ δίοσταμεν; οὐδὲ ἔοικεν,
 Ἀρξάντων ἐτέρων· τὸ μὲν αἶσχιον, αἶ κ' ἀμαχητὶ
 Ἴομεν Οὔλυμπόνδε, Διὸς ποτὶ χαλκοδατῆς δῶ.
 Ἄργε· σὺ γὰρ γενεῆφι νεώτερος· οὐ γὰρ ἔμοιγε

γὰρ ἐθέλεις μαθεῖν, ὅσον ἐγὼ σου κρείττων εἰμί· σὺ δὲ οἶη
τὰ ἴσα μοι ἔχειν, εἰ μή τι καὶ πλεόν· τοιαῦτα γὰρ σοι τάπι-
τίμια τῶν ἀρῶν τῆς μητρὸς· ἧ σοι τὰς Ἐρινύας ἐπικαλεῖται,
καὶ πολλὰ βουλευέται κατὰ σοῦ, ἐφ' οἷς καταλιπὼν τοὺς Ἕλ-
ληνας, Τρωσὶν ἀλαζόσοι προσείλου βοηθεῖν ἐν ταῖς μάχαις.

Ταῦτα δὲ εἰπούσα, ἔτρεψε πάλιν τοὺς ὀφθαλμούς. Ἄρην
δὲ λαβοῦσα τῆς χειρὸς Ἀφροδίτην, ἐπῆγεν ἐκεῖθεν συνεχε-
στερον στένοντα, καὶ μόλις ῥᾶον σχόντα ἀπὸ τῆς πληγῆς·
Ἥρα δὲ εὐθύς, ὡς εἶδε τοῦτο γενόμενον, ἔφη πρὸς τὴν Ἀ-
θηνᾶν· ὦ πόποι, ἴδε ἡ κυνόμυια αὐθις ἐκείνη ὑπεξάγει Ἄρην
ἀπὸ τοῦ πολέμου· ἀλλ' ἄγε σύγ' ἐπέξιθι καὶ αὐτῇ.

Ταῦτα δὲ τῆς Ἥρας εἰπούσης, Ἀθηνᾶ ἤϊζεν ἐπ' αὐτήν. καὶ
δὴ προσαράξασα στιβαρᾶ τῇ χειρὶ αὐτῇ ἐς τὸ στῆθος, παρέ-
λυσε· καὶ εὐθύς ἔπεσον ἀμφοτέροι κατὰ γῆς· ἐφ' οἷς καλλυ-
νομένη ἡ Ἀθηνᾶ, καὶ ἀβρυνομένη, εἶθε τοιοῦτοι, ἔφη, πάντες
θρασεῖς τε καὶ τλήμονες ἦσαν οἱ τῶν Τρώων ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας
ἀρωγοί, οἷα δὲ ἡ Ἀφροδίτη ἐπ' ἐμὲ νῦν ἤλθε, χάριν φέρουσα
Ἄρει. πάλαι γὰρ ἄν, Τροίης ἀλούσης, ἐπειπαύμεθα πολεμοῦν
τες ἀλλήλοις.

Ταῦτα μὲν ἡ Ἀθηνᾶ. Ἥρα δὲ ἐμειδίασεν ἐπὶ τούτοις. Πο-
σειδῶν δὲ στραφεὶς πρὸς Ἀπόλλωνα, ἔφη. Ἄπολλον, τί ποθ'
οὕτως ἡμεῖς διῦσαντες, ἀργαῦμεν, τῶν ἄλλων ἀρξάντων μάχης;
αἰσχρὸν γὰρ ἀμυχητὶ εἰς Ὀλυμπον πρὸς τὸ τοῦ Διὸς ἡμᾶς ἐπα-
νήκειν δῶμα· Ἄρχε τοίνυν σὺ πρῶτος, ὡς νεώτερος ὢν· ἔμοιγε

Καλὸν, ἐπεὶ πρότερος γενόμεν, καὶ πλείονα οἶδα. 440
 Νηπύτι, ὡς ἄνσον κραδίην ἔχεις· οὐδέ νυ τῶν περ
 Μέμνηται, ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ἴλιον ἀμφί,
 Μοῦνοι νῶϊ θεῶν, ὅτ' ἀγήνορι Λαομέδοντι,
 Πῶρ Διὸς ἐλθόντες, θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν,
 Μισθῷ ἐπι ρήτῳ· ὁ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν. 445
 ἦτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν πέρι ταῖχος ἔδειμα,
 Εὐρύ τε καὶ μάλα καλὸν, ἔν' ἀρρήκτος πόλις εἴη·
 Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἔλικας βοῦς βουκολέεσκες
 Ἰδῆς ἐν κνημοῖσι πωλυπτύχου ὑληέσσης.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυγηθῆες ὤραι 450
 Ἐξέφερον, τότε νῶϊ βιήσατο μισθὸν ἅπαντα
 Λαομέδων ἔκπαγλος, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπεν.
 Σοὶ μὲν ὄγ' ἠπειλήσε πάδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν
 Λήσειν, καὶ περᾶν νήσων ἐπι τηλεδαπάων·
 Στεῦτο δ' ὄγ' ἀμροτέρων ἀποκόψειν οὐατα χαλκῷ. 455
 Νῶϊ δέ τ' ἄψορροι κίομεν κεκοτηότι θυμῷ,
 Μισθοῦ χωόμενοι, τὸν ὑποστάς οὐκ ἐτέλεσεν.
 Τοῦ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν· οὐδὲ μεθ' ἡμέων
 Πειρᾶ, ὡς κε Τρῶες ὑπερφίαλοι ἐπόλωνται
 Πρόχῳ κακῶς, σὺν παισὶ καὶ αἰδίης ἀλόχοισιν. 460
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων.
 Ἐννοσίγαι', οὐκ ἂν με σάφρονα μυθήσαιο
 ἔμμεναι, εἰ δὴ σοίγε βροτῶν ἔνεκα πτολεμίζω,
 Δειλῶν, οἱ φύλλοισιν ἐοικότες, ἄλλοτε μὲν τε
 Ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης κερπὸν ἔδοντες, 465
 Ἄλλοτε δὲ φθινύθουσιν ἀκήριοι· ἀλλὰ τάχιστα
 Πασσώμεσθα μάχης· οἱ δ' αὐτοὶ δηριαάσθων.
 ὣς ἄρα φωνήσας πάλιν ἔτερπετ'· αἶδετο γὰρ ῥα
 Πατροκασιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμῃσιν.

γὰρ οὐκ εὐπρεπές, πρεσβυτέρῳ γε ὄντι καὶ πλείω εἰδότε. Νήπιε! ὅσον σοι ἐνὶ τῆς ἀφροσύνης· οὐδὲ γὰρ οἶα συνάμφω ἐνταῦθα πεπόνθαμεν, μνημονεύεις, ἠνίκα ἐξελασθέντες ὑπὸ τοῦ Διὸς οὐρανόθεν, ἐθητεύσαμεν μισθῷ ἐνιαυτὸν ὅλον παρὰ Λαομέδοντι, τὸ προστεταγμένον αὐτῷ ποιῶντες, ἐγὼ μὲν, τὴν πόλιν κτίσας καὶ τὸ τεῖχος τουτί, σὺ δὲ τὰς θῆρας αὐτῷ βουκολῶν ἐν τοῖς ἀποτομωτάτοις τῆς Ἰδῆς· ὡς δὲ καιρὸς ποθ' ὕστερον ἐλάμβανεν ἀποδοῦναι ἡμῖν τὸν μισθόν, ἀπειπὼν ἀπέπεμψεν, ἀμφοτέροις ἐπαπειλήσας, σοὶ μὲν χεῖρας καὶ πόδας δῆσας, πόρρω πη εἰς νῆσον οὐκ οἶδ' ἠντιναοῦν τῶν μᾶλλον ἐντεῦθεν ἀπεσχοινημένων διαπεραιώσειν. ἀμφοτέροις δ' ἅμα, τὰ ὦτα ἀποτεμεῖν· οὕτω δὴ τότε ἀπῆλθομεν ἀθυμοῦντες διὰ τὴν τοῦ μισθοῦ ἀποστέρησιν. Πῶς οὖν σὺ νῦν τοῖς τούτου λαοῖς χαρίζομενος, ἐναντία βαίνεις ἡμῖν; ἀλλ' οὐχὶ μεθ' ἡμῶν ἰστάμενος μᾶλλον, συμπράττεις, ὅπως οἱ ἀλαζόνες οὗτοι Τρῶες, αὐτοὶ τε πάντες, καὶ γυναῖκες, καὶ παῖδες ἀπολεσθήσονται;

Ἀπόλλων δὲ πρὸς ταῦτα. Πόσειδον, οὐκέτ' ἂν εἴποις με εὐφροναῖν, εἰ ἀνθρώπων ἕνεκα, δειλῶν τε καὶ οὐδενὸς ἀξίων μαχοίμην σοι· οἱ ἄλλοτε μὲν θάλλουσιν, ὡς τὰ φύλλα, καρπὸν γῆς ἔδοντες· ἄλλοτε δὲ αὐτοὶ περὶ ἑαυτοῦς καταβρέουσι· νῦν δ' οὖν παυώμεθα ἡμεῖς γε πολέμου· οἱ δὲ μαχέσθωσαν.

Ταῦτα δὲ εἰπὼν ἀπετράπετο πάλιν, δεινὸν ποιησάμενος ἐς χεῖρας πρὸς τὸν θεῖον ἐλθεῖν. Ἄρτεμις δ' οὖν ἡ ἀδελφὴ οὐκ

σαμένη] ἐφορμήσασα. 441. ἄνοον] ἀνόητον φυγὴν. 444. ἐθητεύσαμεν] ἴδα ἀνωτέρω ἐν τῷ Γ. στίχ. 145. Καὶ ἐξῆς. 450. Πολυγηθῆες] αἱ πολλὰν χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις παρέχουσαι· εἰσὶ δ' ἦραι ἧδε οἱ τέσσαρες καιροὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ. 451. Βιήσατο] σὺν βίᾳ ἀπεστέρησε. 460. Πρόχην] προθέλιμναι, πρόβριζαι 465. Ζαφλεγῆες] ἔνθερμοι, δραστήριοι. 466. Αἰήριοι] ἀψυχοί, ἀδύνατοι. 467. Δηρικλάθων] φιλονεικίησασαν. 474. Μῆλεον] μάταιον. 480.

Τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νείκεσε, πότνια θηρῶν 470

Ἄρτεμις ἀγροτέρη, καὶ ὄνειδειον φάτο μῦθον·

Φεύγεις δὴ, Ἐκάεργε, Ποσειδάωνι δὲ νίκην

Πᾶσαν ἐπέτρεψας, μέλεον δὲ οἱ εὖχος ἔδωκας;

Μὴ σευ νῦν ἔτι πατρός ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσω 475

Νηπύτιε, τίني τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὐτως;

Εὐχομένου, ὧς τὸ πρὶν ἐν ἀθανάτοισιν θεοῖσιν,

Ἄντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.

Ὡς φάτο· τὴν δ' οὔτι προσέφη Ἐκάεργος Ἀπόλλων.

Ἀλλὰ γολωσαμένη Διὸς αἰδοίη παράκοιτις,

Νείκεσεν Ἰοχέαιραν ὄνειδείους ἐπέεσσιν· 480

Πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας, κύνον ἀδδεές, ἀντί· ἐμεῖο

Στήσεσθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφέρεσθαι,

Τοξοφόρῳ περ εἰούσῃ· ἐπεὶ σε λέοντα γυναιξίν

Ζεὺς θῆκεν, καὶ ἔδωκε κατακτάμεν, ἦν κ' ἐθέλησθα.

ἦτοι βέλτερόν ἐστι, κατ' οὔρεα θῆρας ἐναίρειν, 485

Ἀγροτέρας τ' ἐλάφους, ἢ κρείσσοσιν ἴφι μάχεσθαι.

Εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι· ὄφρ' εὖ εἰδῆς,

Ὅσπον φεορέρη εἴμ', ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις.

Ἢ ῥα, καὶ ἀμφοτέρας ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔμαρπτεν

Σκαιῆ, δεξιτερῆ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἶνυτο τόξα· 490

Λύτοισιν δ' ἄρ' ἔθαινε παρ' οὔατα μειδιόωσα

Ἐντροπαλιζομένην· ταχέες δ' ἔκπιπτον οἴστοι.

Δακρυόεσσα δ' ὑπαιθα θεὰ φύγεν, ὥστε πέλεια,

Ἢ ῥά θ' ὑπ' Ἴσηκος κοίλῃν εἰσέπττατο πέτρην,

Χηραμόν· οὐδ' ἄρα τῆγε ἀλώμεναι αἴσιμον ἦεν· 495

Ὡς ἢ δακρυόεσσα φύγεν, λίπε δ' αὐτόθι τόξα.

Δητῷ δὲ προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·

Ἐμαρπτε] συνέσφιγξε τὰς χεῖρας τῇ μὲν ἀριστερᾷ κατὰ τὸν καρπὸν, τῇ δὲ δεξιᾷ ἀφείλετο τὸ τόξον· ἢ ἔτυπτεν αὐτὴν ἐπειτα ἐπιστρέφουσαν τὴν κεφαλὴν ἐ-

εἶχεν ὅπως ἤσυχίαν ἄγη πρὸς αὐτὸν, λόγοις αὐτοῦ καταλιπομένη οὐκ ἐπιεικέσιν, φεύγεις, λέγουσα, φεύγεις, καταλιπὼν Ποσειδῶνι τὴν νίκην; ἀλλ' ἄρ' ἐκείνῳ μάτην ἔσαι τοῦτο καυχᾶσθαι; οὐκοῦν οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς· τί γάρ σοι βούλεται τὸ τόξον τῶν ὤμων, οὕτως ἀνεμώλιον ἐξαρθώμενον; Ὄρα τοίνυν, ὅπως μὴ ἀκούσω σου ἐν τῷ τοῦ Διὸς δώματι καυχωμένου καὶ μεγαλαυχούντος, ὡς ὑπέσθης ποτὲ καὶ αὐτὸς ἐν θεοῖς ἐναντία ἀγωνίσασθαι Ποσειδῶνι.

Τοιοῦτοις οὖν καταψαμένης αὐτοῦ τῆς Ἀρτέμιδος λόγοις, ὁ μὲν ἔφη πρὸς ταῦτα μηδέν. Ἦρα δὲ δυσανασχετήσασα ἐπὶ τούτοις ἐκείνη, ἔφη· πῶς σύγ', ὦ κύων, ἐμοῦ παρούσης, τετόλμηκας τοιαῦτα παρρησιάσασθαι; χαλεπὸν γάρ σοι, καὶ περ φερούσῃ τόξον, ἐμοὶ ἀντιβαίνειν· ἢ ὅτι Ζεὺς ἔθηκέ σε λέοντα πρὸς γυναῖκας θνητὰς, ὥστε τοξεύειν αὐτῶν, ἣν ἀνβούλη, διὰ ταῦτα καὶ παρὶ ἡμῖν δοκεῖς εἶναί τις; ἀλλὰ πολλῶ σοι βέλτιον ἦν, ὡς ἂν ἔγωγε φαίην, ἐλάφοις καὶ ἄλλοις θηρίοις ἀντεξετάζεσθαι ἐν ἐρήμοις, ἢ τοῖς κρείττοσιν ἐνταῦθα ἐρίζειν· εἰ δέ σοι τοῦθ' ἡδιον γίγνεται, δεῦρο θέασαι, ὅσον σοῦ ἐγὼ εἶμι κρείττων. Ταῦτα δὲ εἰπούσα, ἄμφω μὲν τὰς χεῖρας ἐκείνης τῇ εὐωνύμῳ ἀπὸ τοῦ καρποῦ συμπεριλαβοῦσα, ἀφελούσα δὲ τῇ ἑτέρῃ τὰ τόξα ἀπὸ τῶν ὤμων, ἔτυπτε τούτοις τὸ πρόσωπον αὐτῆς καὶ τὰ ὦτα, ὑπομειδιῶσα· τὰ δὲ βέλη ἐρρύησαν ἅπαντα πρὸ ποδῶν· ἐκ δὲ τούτων ἡ μὲν Ἄρτεμις, καταλιπούσα αὐτοῦ τὰ τ' ὄφιο ἀποπτόξαχε, ἄσα, ὡς περιστερεὰ ὑφ' ἰέρακος ἐπιδιωκομένη, εἰς κοίλην πη κατεδύσατο πέτραν, μήπω εἰμαρμένον αὐτῇ συλληφθεῖσαν ἀποθανεῖν. Ἐρμῆς δ' αὖ στραφεὶς πρὸς τὴν Δητῶ, εἶπε ταῦτα· Δητοῖ, ἔγωγε μὲν

Απτοῖ, ἐγὼ δέ τοι οὔτι μαχήσομαι· ἀργαλέον δὲ
 Πληκτίξασθ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·

Ἄλλὰ μάλα πρόφρασσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Εὐχεσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῆφι βίηφιν.

500

Ὡς ἄρ' ἔφη· Λητὼ δὲ συναίνυτο καμπύλα τόξα,
 Πεπτεῶτ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ στροφάλιγγι κονίης.

Ἢ μὲν τόξα λαβοῦσα, πάλιν κίε θυγατέρος ἧς.

Ἢ δ' ἄρ' Ὀλυμπον ἴκανε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ·
 Λακρυόεσσα δὲ πατρὸς ἐφέζετο γούνασι κούρη,

505

Ἄμφι δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἕανδ' ἔτρεμε· τὴν δὲ προτὶ οἶ
 Εἶλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνείρετο, ἠδὺ γελάσσας·

Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανίωνων
 Μαψιδίως, ὡσεὶ τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῆ;

510

Τὸν δ' αὐτε προσέειπεν εὐστέφανος κελαδεινῆ·

Σὴ μ' ἄλογος συφέλιξε, πάτερ, λευκώλενας Ἴηρ,
 Ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

Λυτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Ἴλιον ἱρήν·

515

Μέμβλετο γὰρ οἱ τεῖχος εὐδμήτοιο πόλως,

Μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπέρμυρον ἦματι κείνω.

Οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,

Οἱ μὲν, γωόμενοι, οἱ δὲ, μέγα κυδιώοντες·

Κάδδ' ἴζον παρ Ζηνὶ κελαινεφεῖ. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

520

Τρῶας ὁμῶς αὐτοὺς τ' ὄλεκεν καὶ μώνυχας ἵππους·

Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει

Ἄστεος αἰθομένοιο, θεῶν δὲ ἐμῆνις ἀνῆκεν·

Πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κῆδε' ἐφῆκεν·

Ὡς Ἀχιλλεὺς Τρῶεσσι πόνον καὶ κῆδε' ἔθηκεν.

525

Ἔστηκει δ' ὁ γέρον Πρίαμος θεῖου ἐπὶ πύργου,

Ἔς δ' ἐλόησ' Ἀχιλλεῖα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτοῦ

ξας, καὶ οὕτως ὡς κακὸν ἀναίρέσει με. εἰ δ' αὖ καταλιπὼν
 τούτους διωκομένους πρὸς τὴν πόλιν, αὐτὸς τὴν πρὸς τὸ
 τοῦ Ἴλου φέρουσαν σῆμα διὰ τοῦ πεδίου τραπόμενος, παρὰ
 τοὺς τῆς Ἰδης κρημνοὺς καταφύγοιμι, ἐξείη μοι ἴσως ἐπι-
 γιγνομένης ἤδη νυκτὸς, ἀπολουσαμένω τὸν ἰδρωτὰ ἐν τῷ
 ποταμῷ, ἐπανελθεῖν εἰς τὴν πόλιν· ἀλλὰ τί ταῦτα στρέφω;
 αὐτίκα γὰρ ἐκεῖνος ἰδὼν ἀπὸ τῶν τειχῶν με γενόμενον, καὶ
 πρὸς τὸ πεδίον χωροῦντα, μεταστρέψας ἐπιδιώξει· καὶ κατα-
 λαβὼν ταχυτῆτι, οὐκ ἔσθ' ὅπως ἐάσει με ζῆν, κορείττων
 βρώμη ἀπάντων ἀνθρώπων γενόμενος· βέλτιον ἄρα ἀντιτά-
 ξασθαι αὐτῷ πρὸ τῆς πόλεως, ὡς εἰκός· τρωτὸς γὰρ καὶ
 αὐτὸς ὢν τυγχάνει, καὶ μία οἱ ψυχὴ ἐνυπάρχει, θνητῷ γε
 ὄντι· πλὴν ὅτι Ζεὺς, βουλόμενος δόξαν περιβαλεῖν αὐτῷ,
 διασώζει.

Ταῦτα δὲ, εἰπὼν, ἔγνω ὑποστῆναι αὐτοῦ τὸν Ἀχιλλεῖα
 τεθαρσύνκως· σύνοιδε γὰρ ἐξυτοῦ προθυμίαν ἐνοῦσαν εἰς τὸ
 μάχεσθαι οὐ μικράν· καθάπερ γὰρ πάρδαλις, ἐξιοῦσά ποθεν
 τῆς ὕλης ἐπὶ θηρευτὴν, εἴπου τύχοι, οὐ ταράττεται, κυνῶν
 πέριξ ἀκούσασα ὑλακῆς· οὐδὲ εἰ τρωθεῖη βέλει ἢ δορὶ ἐκ
 χειρὸς, ἀποπαύεται μαχομένη, πρὶν ἢ συμπλακῆναι, ἢ ὅλως
 πεσεῖν· οὕτως Ἀγλήνωρ ἀπεῖπεν ὅλως τὸ φεύγειν πρότερον
 πρὶν ἢ Ἀχιλλέως ἀπόπειραν λάβῃ ἐν μάχῃ· Προβαλόμενος
 τοίνυν εὖ τὴν ἀσπίδα, καὶ τὸ δόρυ διηγκυλισμένος, ἐφώνησε
 πρὸς αὐτόν· Ἀχιλλεῦ φαίδιμε, σὺ μὲν ὤψῃθις εἰκότως αἰρε-
 τὴν εἶναι τὴν πόλιν τήμερον· τοῦτο δ' οὐκ οὕτως ἔχει· πολλῶν

κεκρυμμένος 558. [Πολίον] ἔνθα ἐστὶν τὸ μνημεῖον τοῦ Ἴλου. 559. Κατὰ τὴν
 ῥωπήϊα δύω] εἰσδύω εἰς τὴν ὕλην τὴν δασεῖαν. 562. Ἀλλὰ τί μοι] τὸ πά-
 θος διέκοψε τὴν τοῦ λόγου ἀπόδοσιν. 563. Ἀπαιρούμενον] ἐπαίροντα 564.
 Μάρφῃ] καταλάβῃ 570. Κύδος ὑπάξει] δεξάν αὐτῷ δίδωσιν. οὐκοῦν δώσει
 καί μοι ὁ αὐτός, εἴγε θέλει. 571. Ἄγεις] συστραφεῖς. 582. Ἀὔτει] ἔδωκα.

Νοτύτι, ἢ τ' ἔτι πολλά τετεύχεται ἄλγ' ἐπ' αὐτῇ. 585

Ἐν γάρ οἱ πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἄνδρες εἰμὲν,

Οἴκε πρόσθε φίλων τοκέων, ἀλόχων τε καὶ υἱῶν,

Ἴλιον εἰρῴμεσθα· σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις,

ὧδ' ἔκπαγλος ἐὼν καὶ θαρσαλέος πολεμιστής.

Ἡ ῥα, καὶ ὄζυν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν. 590

Καί ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γούνατος, οὐδ' ἀφάμαρτεν.

Ἀμφὶ δέ μιν κνημὶς νεοτεύκτου κασσιτέρου

Σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκῆς ὄρουσεν

βλημένου, οὐδ' ἐπέρησε· θεοῦ δ' ἠρύκακε δῶρα.

Πελεΐδης δ' ὠρμήσατ' Ἀγλήνορος ἀντιθέοιο 595

Δεύτερος· οὐδέ τ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,

Ἀλλὰ μιν ἐξήραξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,

Ἡσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἐκ πέμπε νέεσθαι.

Αὐτὰρ ὁ Πηλεΐωνα δόλω ἀποέργαθε λαοῦ.

Αὐτῷ γὰρ Ἐκάεργος, Ἀγλήνορι πάντα εἰκῶς, 600

ἔστη πρόσθε πυδῶν· ὁ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν.

Ἔως ὃ τὸν πεδίοιο διώκετο πυροφόροιο,

Τρέψας παρ ποταμὸν βαθυδινηέντα Σκάμανδρον,

Τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα· δόλω δ' ἄρ' ἔθελεν Ἀπόλλων,

ὣς αἰεὶ ἔλποιο κιχῆσθαι ποσὶν οἴσιν. 605

Τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὀμίλῳ

Ἀσπᾶσιοι προτὶ ἄστυ· πόλις δ' ἔμπλητο ἀλέντων.

Οὐδ' ἄρα τοίγ' ἔτλαν πόλιος καὶ τείχεος ἐκτὸς

Μεῖναι ἔτ' ἀλλήλους, καὶ γινώμεναι, ὅς τε πεφεύγοι,

ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἐσσυμένως ἐσέχυντο

ἔς πόλιν, ὄντινα τῶνγε πόδες καὶ γούνα σάωσαν.

ἀπολλομένους, καὶ θυγατέρας ἐλκομένας εἰς αἰχμαλωσίαν·
 καλὰ μους τ' ἀποσπώμενους, καὶ νήπια τέκνα βαλλόμενα πρὸς
 τῆ γῆ· νύμφαστε ἀρπαζομένας, καὶ δώματα ἀπορρέοντα
 πανταχόθεν· τελευτῶν δ' ἔσχατον ἐμαυτὸν κείμενον ἐν προ-
 θύροις, ὅποτε τις βάλῃ, ἢ βέλος ἀφείς, ἢ δορὶ ἐκ χειρὸς,
 βορᾶν τοῖς κυσίν, οὓς αὐτὸς ἐγὼ τρέφω νῦν, ἐφ' ᾧ μοι ἔσον-
 ται πυλωροί· οἱ τὰς ἐμὰς μὲν καταδάψαντες σάρκας, πιόντες
 δὲ καὶ τὸ αἷμα, κείσονται ἔπειθ' ἤσυχοι ἐν προθύροις, ὑπὸ
 τοῦ κόρου ρηγνύμενοι· νέω μὲν γὰρ ἐν πολέμῳ κειμένῳ ὑπὲρ
 τῆς πατρίδος ἔξεστι καὶ σεμνύνεσθαι, καὶ πάντῃ καλῶς
 αὐτῷ ἔχει· ἀλλ' ὅτε πολίαν κεφαλὴν, καὶ γένειον πολιώτε-
 ρον κύνες πολλῷ τῷ σπαραγμῷ ἐξυβρίζοιεν ἐν βορβόρῳ,
 ἔλειπνόν τοῦτ' ἰδεῖν, καὶ οἴκτιστον πάντων ἀκούειν.

Ἐν δ' οὖν τῷ λέγειν ταῦτ' ἀπέσπα ἄμα καὶ τὰς πρίχας
 τῆς κεφαλῆς, ἀποτίλλων· ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπαγαγέσθαι Ἔκτορα
 τοῦ πολέμου οἷός τε ἦν· ἐτέρωθεν δ' αὖ ἡ μήτηρ ταῦτ' ἀ-
 κείνη ἐπειρᾶτο πείθειν αὐτὸν, στήθη τε προφαίνουσα, καὶ
 μαστοὺς προῖσχομένη· κατάρρυτος γὰρ τοῖς δάκρυσιν οὔσα,
 ἰδεῖτο αὐτοῦ τοιαῦτα. Ἔκτορ, τέκνον ἐμὸν, αἰδοῦ ταυτὰ γέ,
 καὶ μὲ αὐτὴν ἐλέησον τὴν τεκοῦσαν· μέμνησο, εἴ ποτέ σοι λα-
 θιδηκέα τοῦτον μαστὸν σοι παρέσχον· φύγε ἄνδρα ἐκείνον
 ἀνυπόστατον ἐπιόντα, ἐντὸς τοῦ τείχους γενόμενος· μήδ'
 ὑποστῆς· σγέτλιος! εἰ γὰρ πάθῃς τι αὐτὸς ὑπ' ἐκείνου, οὐκ
 ἂν ἔγωγέ σοι, φίλον τέκνον, ἐν κλίνῃ ὀλοφυραίμην· οὐδ' ἡ
 σὴ γυνὴ ἢ πολύδωρος Ἀνδρομάχη· ἀλλὰ κυσὶ προκείσῃ βορᾶ
 μακρὰν παρὰ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων.

κόρῳ, δυσφορεῦντες τῇ πλυσμονῇ. 75. Αἰδῶ] πάτερον τὰ εἰδοῖα, ἢ τὴν τοῦ
 γέροντος σεμνοπρέπειαν; ἐγὼ μὲν αἶμαι τὸ δεύτερον. Λαθιδηκέα] τὸν λη-
 θην τῶν κακῶν τοῖς νηπίοις ποιοῦντα. 84. Ἄμυνε] ἀμύνου, ἀπόφευγε. 88.
 Πολύδωρος] συγγὼν τὸ ἐπιθέτων τοῦτο τῇ Ἀνδρομάχῃ ἀποδιδόμενον. αἶον πο-

ὣς τῶγε κλαίοντε προσαυδήτην φίλον υἷον, 9
 Πολλὰ λισσομένω· οὐδ' ἔκτορι θυμὸν ἔπειθον·
 Ἀλλ' ὄγε μῖν Ἄχιλῆα πελώριον ἄσπον ἰόντα.
 ὣς δὲ δράκων ἐπὶ χειρὶ ἡρέστερος ἄνδρα μένησιν,
 Βεβρωκῶς κακὰ φάρμακ'· ἔδου δέ τέ μιν χόλος αἰνός·
 Σμερδαλέον δὲ δέδορκεν, ἐλισσόμενος περὶ χειρὶ 9
 ὣς ἔκτωρ, ἄσβεστον ἔχων μένος, οὐχ' ὑπεχώρει,
 Πύργῳ ἐπιπροὔχοντι φαεινὴν ἀσπίδ' ἐρείσας.
 Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ μοι ἐγὼν, εἰ μὲν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
 Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχεῖν ἀναθήσει, 100
 ὅς μ' ἐκέλευε Τρῶσιν ποτὶ πτόλιν ἠγήσασθαι.
 Νύχθ' ὑποτῆνδ' ὀλοήν, ὅτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν·
 Νῦν δ' ἐπεὶ ὄλεσα λαὸν ἀτασθαλίησιν ἐμῆσιν,
 Αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρῳάδας ἐλκεσιπέπλους, 105
 Μήποτε τις εἶπησι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο,
 ἔκτωρ ἦφι βίηφι πιθήσας, ὄλεσε λαόν.
 ὣς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη,
 Ἄντην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντα νέεσθαι,
 ἢ κεν αὐτὸν ὀλέσθαι εὐκλειῶς πρὸ πόλης. 110
 Εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεσσαν,
 Καὶ κόρυθα θριαρῆν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας,
 Αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω,
 Καὶ οἱ ὑπόσχωμαι Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ,
 Πάντα μάλ', ὅσσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν 115
 Ἠγάγετο Τροίηνδ', ἦ τ' ἔπλετο νείκεος ἀρχή,

λύπρικοις. 93. Χειρῶν] σχισμῶν, φωλεῶν. 94. Φάρμακα] οἱ δράκοντες (φθ-
 ρῶν Αἰλιανὸς περὶ ζῴων ἰδιότητων βιβλ. 5. κεφ. δ.) μέλλοντες τὰ ἐλ-

Ἀχιλλεύς δὲ, ἀφελόμενος ἤδη τὰ ὄπλα, παριῶν ἐς τὸ μέσον τοῖς Ἕλλησιν, Ἄνδρες Ἕλληνες, ἔφη, φίλοι ἡγήτορες, καὶ πρόνοϊαν τῶν πολλῶν πλείστην ποιούμενοι· ἐπειδὴ οἱ θεοὶ παρέσχον ἡμῖν κρατῆσαι τούτου τοῦ ἀνδρός· ὃς τοσαυτὸ ἡμᾶς δέδρακε τῶν κακῶν, ὅσα οὐδὲ σύμπαντες οἱ ἄλλοι πολέμιοι, δεῦτε ἡμεῖς γε ὁμοθυμαδὸν ὁμόσει ἴοντες ἐπὶ τὸ τεῖχος, πειρώμεθα τῆς γνώμης αὐτῶν, τί ποτ' ἄρα διανοοῦντι ποιεῖν, νῦν γε τοῦ ἀρίστου πεσόντος; πότερον καταλείψουσιν οὕτω τὴν πόλιν, ἢ ἔτι ἐπιμενοῦσιν; ἀλλὰ τί ταῦτά μοι ἐπῆλθεν ἐνθυμηθῆναι; Πάτροκλος γὰρ ὁ ἑταῖρος κεῖταί μοι παρὰ ταῖς ναυσὶν, ἄκλαυστος, ἄταφος· τούτου γὰρ οὐκ ἂν ποτ' ἐγώ γε ἐπιλαθοίμην τέως ἐν τοῖς ζῶσιν εἰμὶ, καὶ τὰ γόνατά μου κινεῖται· εἰ δέ γ' ἐν Ἄδου, ὡς ὁ λόγος, τῶν ἀποθανόντων ἐπιλανθάνονται, ἀλλ' ἐγώ γε κάκει μεμνήσομαι τοῦ ἑμαυτοῦ ἑταίρου· ἀλλ' ἀγεθ' ἡμεῖς γε νῦν, ἀποκτείναντες τουτονὶ, ὦγε ὡς ἐπὶ θεῶ ἐσεμνύοντο Τρῶες, καὶ κλέος ἀράμενοι, ἐπανεέλθωμεν ἐς τὰς ναῦς παιανίζοντες, ἐπισυρόμενοι τοῦτον.

Ταῦτα δὲ εἰπὼν, ἕτερα ἔτι κακὰ, καινὰ ἐκ παλαιῶν τῶ Ἔκτορι ἐβουλεύετο· διαπεύρας γὰρ αὐτῷ ἀμφοτέρους τοὺς τένοντας κατὰ τὰ σφυρὰ, καὶ ἱμάντας διειρκῶς ἐκ τῆς πτέρυγης, ἀπήρτησεν αὐτοὺς ἐκ τοῦ δίφρου, τοὺς μὲν πόδας ἄνω, τὴν δὲ κεφαλὴν φέροντος ὀπισθεν ἐπισυρομένην· τὰ θ' ὄπλα αὐτοῦ ἐναπέθετο πάντα· κάπειδ' ἡ καλῶς αὐτῷ ἔσχε ταῦτα, ἐπιβὰς, ἐμάστιζεν· οἱ δὲ ἵπποι ἄσμενοι, εἴτις ἐφίοι, ὤρμηγτο ἵπτασθαι. Τέως δ' οὖν ἐλσεινὸν ἦν ὄρᾶν Ἔκτορα ἐλκόμενον ἐν τῇ κόνει, τήν τε μέλαιναν κόμην, ἣ χάρις πρότερον ἦν ἐπανθοῦσα, ἐπισυρομένην, καὶ τὴν κεφαλὴν, εὐτρεπεστάτην οὔσαν τὸ εἶδος, ἐγκαλινδομένην χαμαί· τοῦτο

Κεῖτο, πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσιν
 Ἀῶκιν ἀεικίσσασθαι ἔη ἐν πατρίδι γαίῃ.

- Ὡς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν· ἡ δὲ νυ μήτηρ 405
 Τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
 Τηλόσε· κώκυσεν δὲ μάλα μέγα, παῖδ' ἔσιδοῦσα.
 Ὠμῶξεν δ' ἔλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 Κωκυτῷ τ' ἔχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστυ·
 Τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον, ὡς εἰ ἅπανα 410
 Ἴλιος ὄφριόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης·
 Λαοὶ μὲν ῥα γέροντα μόγις ἔχον ἀσχαλῶντα,
 Ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων.
 Πάντας δ' ἔλλιτάνευε, κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
 Ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον 415
 Σχέσθε, φίλοι, καὶ μ' οἷον ἐάσατε, κηθόμενοί περ,
 Ἐξελθόντα πόληος, ἰκέσθ' ἐπι νῆας Ἀχαιῶν,
 Λίσσωμ' ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον, ὄβριμοεργόν,
 Ἦν πως ἡλικίην αἰδέσσεται, ἠδ' ἐλεήσῃ
 Γῆρας. καὶ δὲ νυ τῷδε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται, 420
 Πηλεὺς, ὃς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε πῆμα γενέσθαι
 Τρωσὶ· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλλε' ἔθηκεν.
 Τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας·
 Τῶν πάντων οὐ τόσπον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
 Ὡς ἐνός, οὐ μ' ἄχος ὄξυ κατοίσεται Ἄϊδος εἴσω, 425
 Ἐκτορος· ὧς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῆσιν·
 Τῷ κε κορρῶσάμεθα κλαίοντέ τε, μυρομένω τε,
 Μήτηρ θ', ἡ μιν ἔτικτε, δυσάμμορος, ἠδ' ἐγὼ αὐτός.
 Ὡς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται·
 Τρωῆσιν δ' Ἐκάβη ἀδινού ἐξῆρχε γόοιο 430

γὰρ ἦν τὸ βούλημα τοῦ Διὸς παθεῖν αὐτὸν ἐν τῇ ἑαυτοῦ ὑπὸ
τῶν ἐχθρῶν.

Οὗτος οὖν οὕτως εἴλκετο ἐν τῇ κόνει· ἡ δὲ μήτηρ Ἐκάβη,
ἡ κακοδαίμων καὶ γηραιά, ἐπιδοῦσα τὸν παῖδα ἀπὸ τῶν
τειχῶν οὕτως ἔχοντα, ἐκόκυε σφόδρα, τὴν τε καλύπτραν τῆς
κεφαλῆς ἀπορρίψασα, καὶ τὴν κόμην, εἴτις ἦν ἔτι λοιπὴ,
ἀποτιλλομένη. ὤμωξε δ' οἰκτρῶς καὶ Πρίαμος ὁ πατὴρ· ὅ, τε
λαὸς ἅπας ἀνὰ πᾶσαν τὴν πόλιν ἐκόπτοντο κωκυτῶ· καὶ τὸ
πένθος ἐχώρει μέγα, ὡσπερὶ ἅπασα ἡ πόλις πυρὶ κατε-
φλέγετο. Ἐν δὲ τούτῳ ὀρμηθέντα Πρίαμον ἐξελθεῖν διὰ τῶν
Δαρδανίδων πυλῶν, μόλις ἐπέσχον οἱ περὶ αὐτόν· ὁ δὲ ἐδεῖ-
το, ἐξελιπάρει, καλινδούμενος ἐν τῇ κόπρῳ, καὶ ἕκαστον
ὀνομάζων· σχέσθε, φίλοι, λέγων, καὶ με μόνον εἴτε, ἐξελθεῖν
ἀφιζόμενον ὡς τοὺς Ἕλληνας· βούλομαι γὰρ ἐκείσε ἰὼν, δεη-
θῆναι τάνδρῳ ἐκείνου τοῦ ἀτασθάλου καὶ ἀπηνουῖς, εἴπωσ
τὴν πολιὰν αἰδεσθεῖς, καὶ εἰς οἶκτον ὄντινουῦν τραπίεις, οἰ-
κτεῖρειέ μου τὸ γῆρας· ἔστι γὰρ κακείνῳ πατὴρ, ἐς τοῦθ' ἡ-
λικίας προβεβηκώς ὁ Πηλεΐδης· ὅς τοῦτον γεινάμενος, μέγα
πῆμ' ἐγέννησε καὶ πᾶσι μὲν Τρωσὶν, ἐμοὶ δὲ καὶ πολλῶ
μεῖζον, ὡς πολλοὺς μοι τῶν παιδῶν ἀνηρηκότα· ἀλλὰ τῶν
μὲν ἄλλων ἔσθ' ὅτ' ἔσται τις λήθη, οὐδὲ τοσοῦτον ποιῶμαι
πένθος, καίπερ δεδηγμένος τὴν ψυχὴν ἐπὶ πᾶσιν, ὅσον γε
Ἔκτορος· οὐ τὸ πάθος ἤδη αἰσθάνομαι ἀναποδράστως εἰς
Ἄδου καθέλκον με· ὡς ὄφειλέ γε ἀποθανεῖν παρ' ἐμοί· ἦν γὰρ
ἄν τις οὕτω κόρος ἡμῖν τοῖς γεννήσασι τῶν δακρῶν.

Ταῦτα μὲν ὁ γεραιὸς, καταρρέόμενος δάκρυσιν, ἐπωδύ-
ρετο· συνωλοφύροντο δ' αὐτῷ καὶ αἱ Τρῶες· ἡ δὲ γεραιὰ
αἰθὴς μήτηρ παρὰ ταῖς Τρωάσι τοιοῦτου ἐξῆρχε θρήνου.

Τέκνον, ἐγὼ δειλὴ τί νυ βείεμαι, αἰνὰ παθοῦσα,
 Σεῦ ἀποτεθνηῶτος; ὁ μοι νύκτας τε καὶ ἡμῶρ
 Εὐχολὴ κατὰ ἄστρῳ τελέσκεο, πᾶσι τ' ὄνειρα,
 Τρωσὶ τε καὶ Τρωῆσι κατὰ πτόλιν, οἷ σε, θεὸν ὧς,
 Δειδέχατ'· ἢ γὰρ κέ σφι μέγα κῦδος ἔησθα, 435
 Ζωὸς ἑὼν· νῦν αὖ θάνατος καὶ Μοῖρα κυχάνει.

Ὡς ἔφατο κλαίουσ'· ἄλλογος δ' οὔπω τι πέτυστο
 Ἔκτορος· οὐ γάρ οἱ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν
 Ἥγγεϊλ', ὅτι ρά οἱ πόσις ἔκτοθι μίμνε πολιάων·
 Ἀλλ' ἤγ' ἰστὸν ὕφαινε, μυχῶ δόμου ὑψηλαῖο, 440
 Δίπλακα πορφυρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσεν.

Κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοις κατὰ δῶμα,
 Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, ὅφρα πέλοιτο
 Ἔκτορι θερμὰ λωετρὰ μάχης ἐκ νοστήσαντι·
 Νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν, ὅ μιν μάλα τῆλε λωετρῶν 445
 Χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Κωκυτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου,
 Τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς·
 Ἡ δ' αὖτις δρωῶσιν εὐπλοκάμοισι μετηύδα·
 Αεῦτε, δύω μοι ἔπεσθον, ἴδωμ', ὅτιν' ἔργα τέτυκται. 450
 Αἰδοίης ἐκυρῆς ὅπως ἔκλυον. ἐν δ' ἐμοὶ αὐτῇ

Στήθεσι πάλ्लεται ἤτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γοῦνα
 Πήγνυται· ἐγγὺς δὴ τι κυχὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.
 Αἶ γὰρ ἀπ' οὔατος εἶη ἐμεῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 Δεῖδω, μὴ δὴ μοι θρασὺν Ἔκτορα δῖος Ἀχιλλεύς, 455
 Μοῦνον ἀποτμήζας πόλιος, πεδίονδε δίπται,
 Καὶ δὴ μιν καταπαύσῃ ἀγνηορίης ἀλεγεινῆς,

λεθάνοντα] πάνυ θάλλοντα, καὶ ἀκαίους. 431. Τίνυ βείεμαι] τί με δεῖ ζῆν
 εἶτι; 433. ὄνειρα] ὀφέλεια. 441. Ἐπασσε] ἐποίησεν. 448. Ἐλελίχθη] ἐκ-
 λουήθησαν αὐτῇ τὰ μέλη, 451. Ὀπό:] τῆ; φωνῆ; τῆ; ἐμῆ; πανθερᾶ; ἀκήκοα
 459. Ἀπ' οὔατος] μακρὰν τῆ; ἐμῆ; ἀκηῆ; εἶη τὸ πρὸ μὴ μοι γένετο τοιαύ-

Τέκνον ἐμὸν, πῶς ἂν ἔτι ἐγὼ ἢ δειλαία ἴδοιμι τοῦτι τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, σοῦ τοῦμοῦ φωτὸς ὄντος ἐκλελοιπότης; ὅς νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέρας ἐμοί τε αὐτῇ καύχημά τε καὶ σέμνωμα ἐν τῷ βίῳ ὑπῆρχες, καὶ τοῖς ἄλλοις Τρωσὶ καὶ Τρωάσιν, οἳ ὡς θεὸν σε ἠλοῦντο, ὄφελος μέγα ἐγένου καὶ παραμύθιον· μέγα γὰρ κλέος αὐτοῖς περιῶν ἔτι ἦσθα· νῦν δ' ἢ ἀλάστωρ τοῦ θανάτου σε ἀφῆρπασε μοῖρα, ἀπεστέρησεν ἡμᾶς, συναπώλεσεν ὄλωσ.

Ταῦτα μὲν καὶ αὐτῇ ἐπωδύρετο κοπτομένη· τῇ δὲ Ἄνδρομάχῃ οὐπω τούτων ἔκπυστον ἦν οὐδὲν, οὐδενός πω αὐτῇ ἀπαγγείλαντος, οὐδέ γε τὴν ἐκτὸς τῶν τειχῶν τοῦ Ἴκτορος μόνωσιν· ἀλλ' ἐν τῷ δώματι ἐμφιλοχωροῦσα κατὰ τὸ μυχαίτατον, χλαμύδα ἐν πολλοῖς ἐξύφαινε τοῖς ποικίλμασιν· ἦν δὲ καὶ τὰς θεραπαίνας προκεκελευκυῖα λουτρὸν ἐν τρίποδι προπαρασκευάσαι τῷ Ἴκτορι ὡς ἀπὸ τῆς μάχης νηπία! οὐδὲ γὰρ ἤδειπω αὐτὸν πόρρω πη ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἤδη καταστρέψαντα· ἀλλ' ἐν τούτῳ ἀκούσασα κωκυτοῦ καὶ οἰμωγῆς ὡς ἀπὸ τοῦ πύργου, καταπέπληκται ὄλωσ, καὶ τῶν μελῶν αὐτῇ παραλυθέντων εὐθύς, ἐξέπεσε τῆς χειρὸς αὐτῆς ἢ κερκίς. λέγει δὲ μεταγραφεῖσα πρὸς τὰς θεραπαίνας. Δεῦτε δύο ἐξ ὑμῶν ἔπεσθέ μοι· δοκῶ γὰρ τῆς αἰδοίας μοι πενθερᾶς κοκυύσης ἀκούειν, ἐζίωμεν εἰσόμενοι ὅ,τι εἶη καινόν ποτε τοῦτο. γοερὸν τι ἔοικε καὶ τοῦτο τοῖς τοῦ Πριάμου παισὶ προστεθῆναι· αἰσθάνομαι γὰρ καὶ τὴν καρδίαν ἐμαυτῆς παλλομένην· ἀλλ' εἶη μοι τοῦτο μάτην ὑπονοούμενον μόνον· θεοὶ δ' ἀποτρέψειεν ἄλλη· πλὴν μέγας λαμβάνει με φόβος, μή τι Ἀχιλλεὺς ὑποτεμῶν τὸν εὐτολμάτατον Ἴκτορα, καὶ τῶν ἄλλων Τρώων ἀπολαβὼν μόνον, ὡς πρὸς τὸ πεδῖον, καταπύσῃ τῆς ἀκαίρου φιλοτιμίας

ἢ μιν ἔχεσκ' ἐπεὶ οὔ ποτ' ἐνὶ πληθυὶ μένεν ἀνδρῶν,
 Ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ δὲ μένος οὐδενὶ εἶκον.
 ὧς φαμένη μεγάροιο διέττυτο, μαιναδί ἴση, 460
 Παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῆ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἴζεν ὄμιλον.
 Ἔστη παππῆνας' ἐπὶ τείχεϊ· τὸν δ' ἐνόησεν
 Ἐλκόμενον πρόσθεν πόλιος· ταχέες δέ μιν ἵπποι
 ἔλκον ἀκηδέστως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. 465
 Τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν.
 Ἦριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσεν.
 Τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χεῖς δέσματα σιγαλόεντα,
 Ἄμπυκα, κεκρύφαλόν τ' ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην,
 Κρηδεμνον θ', ὃ ρά οἱ δῶκε χρυσῆν Ἀφροδίτῃ, 470
 Ἦματι τῷ, ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' Ἐκτωρ
 Ἐκ δόμου Ἠετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα·
 Ἀμφὶ δὲ μιν γαλόω τε καὶ εἰνατέρες ἄλλες ἔσταν,
 Αἷ ἔμετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι.
 Ἦδ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη, 475
 Ἀμφιλήδην γοῶσα, μετὰ Τρωῆσιν ἔειπεν.
 Ἐκτορ, ἐγὼ δύστηνος. ἰὴ ἄρα γεινόμεθ' αἴσῃ
 Ἀμφότεροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
 Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησιν ὑπὸ Πλάκῳ ὑλήεσση,
 Ἐν δόμῳ Ἠετίωνος, ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν εὐόσσαν, 480
 Δύσμορος αἰνόμορον ὧς μὴ ὠφελλε τεκέσθαι.
 Νῦν δὲ σὺ μὲν Ἀἴδαο δόμους, ὑπὸ καύθεσι γαίης,
 Ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῶ ἐνὶ πένθει λείπεις
 Χήρην ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὐτός.
 Ὀν τέχομεν σύ τ' ἐγὼ τε, δυσάμμοροι οὔτε σὺ τούτῳ 485
 ἔσσειαι, Ἐκτορ, ὄνειρ, ἐπεὶ θάναξ, οὔτε σοὶ οὔτος.
 Ἦν γὰρ δὴ πόλεμόν γε φύγη πολύδακρυν Ἀχαιῶν,
 Αἰεὶ τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κῆδε' ὀπίσσω
 ἔσσοντ'· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρίσσουσιν ἀρούρας.

τό τι ἀκοῦσαι. 467. Ἦριπε] ἔπεσε ὑπτιος ἐς τοῦπίσω, καὶ ἐλειποθύμησε.
 469. Ἄμπυκα] κόσμον τινὰ, ἀνέχοντα τὰς τρίχας· τῆς κεφαλῆς. 473. Γαλόω
 καὶ εἰνατέρες] ἀνδραδελφαὶ καὶ σύνομοι. 474. Ἀτυζομένην] δεδαικυῖαν, ἢ
 μᾶλλον δεδιέναι ποιῶσαν, μήπως ἀποθάνῃ, ἢ φοβουμένην λυπουμένην μέχρι

οἶδα γὰρ οἶδ' αὐτὸν ἀπαξιοῦντα παραμένειν τοῖς ἄλλοις,
ἀλλ' ἐν προμάχοις αἰεὶ παραβύλως φιλοτιμούμενον ἀγωνί-
ζεσθαι.

Ταῦτα δ' εἰπεῦσα, ἐξήει ὡσπερ μαινὰς, παλλομένη τὰ
στῆθος· εἶποντο δ' αὐτῇ καὶ θεράπαινοι δύο· ὡς δὲ ἀφίκετο
παρὰ πύργον, ἔθεατο πέριξ ἐπὶ τὸ πεδίον, καὶ διοπτεύσασα
Ἔκτορα, ὅπισθεν τοῦ δίφρου ἐλκόμενον ὑπὸ Ἀχιλλέως πρὸς
τὸν ναύσταθμον, ἰλιγγίασεν, ἀπέλιπε μονοῦ, ἔπεσεν ἡμι-
θανῆς ἐπὶ κεφαλὴν ἐν τῇ κόνει· οἱ δὲ ἀνάδεςμοι αὐτῆς ὄτε
ἄμπυξ, κεκρύφαλος τε, καὶ ἡ πλεκτὴ ἀναδέσμη, καὶ τὸ κρή-
δεμον αὐτὸ, ὃ παρ' Ἀφροδίτης λαβοῦσα ἔσχεν, ὑπὸθ' Ἐκτωρ
ἐπ' ἔδνοις πολλοῖς ἠγάγετο αὐτὴν παρ' Ἡετίονος οἴκαδε,
ταῦτα πάντα διέσπαρται ἄλλ' ἄλλοσε, ἐκ τῆς κεφαλῆς ἐκ-
πεσόντα· καὶ παραχρῆμα συνερρύησαν, αὐτῇ αἱ τοῦ ἀνδρὸς
ἀδελφαίτε καὶ νύμφαι, ὡς ἐν τῷ τοιούτῳ εἰκὸς ἦν, θερα-
πέουσάι τε καὶ παραμυθούμεναι τὰ μέγιστα πάσχουσαν· ὡς
δ' οὐν ποτε ἀναπνεύσασα, ἀνεφρόνησεν, ἤρξε τοιούτου θρήνου.

Ἐκτωρ, οἴμοι ἐγὼ, οἷά μοι ἀνθ' οἷων συνέθη· ἐλελήθειμεν
ἄρα ἐν ἴσῃ μαίρα γεννηθέντες ἀμφότεροι, σὺ μὲν ἐν Τροίᾳ ἐν
τοῖς τοῦ Πριάμου μελᾶθροις· ἐγὼ δὲ Θῆβησιν ἐν τοῖς Ἡε-
τίονος, ὅς με νεωτέραν οὔσαν ἀνέτρεφεν, ὡς μὴ ὄφελε, δυ-
στυχῆς δυστυχῆ καὶ δειλαίαν· νῦν δὲ σὺ μὲν εἰς Ἄδου νῦν
κατιῶν, χήραν με ἐν τοῖς δώμασι καταλείπεις, καὶ πένθος
μοι ἐν τούτοις ἀπαρამύθητον· παῖς δὲ νήπιος ἔτι, ὃν ἀμ-
φότεροι ἐγεινάμεθα, οὔτ' ἐκεῖνος σοι θανόντι ὄφελος ἔσται ἐκ
νηπίου βραχίονος, οὔτ' αὐτὸς σὺ ἐκείνω· κἄν γὰρ θῶμεν αὐτὸν
περιέσεσθαι, τὸν προκείμενον κίνδυνον ἐκφυγόντα· ἀλλ' ἐν
ὕστερῳ τὰ χεῖριστ' αὐτῷ προσδόκημα ὑπεστίν, ἄλλων ἄλλως
τῶν ἀγρῶν περιτεμνόντων τοὺς ὄρους· τὸ γὰρ πατρὸς ἀπε-

θανάτου. 475. Ἄμπυτο] ἐνέπνευσε. 476. Ἀμδλίδη] ἀδρόφ τῷ πνεύματι
ἢ διακεκομμένῳ πνεύματι μετὰ λυγρῶς. 477. Ἥ] μῆ. 490. Παναφήληκα]

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

Πένθος μέγα καὶ κοπετὸς γίγνεται ἐν μὲν Τροίᾳ Ἐκτορος· ἐν δὲ τῷ ναυστάθμῳ τῶν Ἑλλήνων, Πατρόκλου· οὐδὲ τὸν νεκρὸν τρεῖς περιΐασιν ἔφιπποι οἷτε Μυρμιδόνες καὶ Ἀχιλλεὺς· ὃ καὶ ἐν ὑπνοῖς τὸ εἶδωλον ἐπέστη τὸ τοῦ Πατρόκλου παρὰ τὸν αἰγιαλὸν, δεόμενον ταφῆς τυχεῖν· Ἄμματόντην ἔφ' ἑύλων συγκομισθέντων, καὶ τῆς πυρᾶς παρασκευασθείσης, ἐπιτίθεται ὁ νεκρὸς, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἄλλα τε

ΙΛΙΑΔΟΣ Ψ.

Ὡς οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο,
οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὼν ἐπὶ νῆα ἕκαστος.
Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἶα ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεὺς,
Ἄλλ' ὅγε οἷς ἐτάροισι φιλοπτολέμοισι μετηΐδα·
Μυρμιδόνες ταχύπωλοι, ἐμοὶ ἐρίηρες ἐταῖροι,
Μὴ δὴ πω ὑπ' ὄχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
Ἄλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσσον ἰόντες,
Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.

ΤΟΥ Ψ.

πολλά ἱερεῖα, καὶ τῶν Μυρμιδόνων αἱ κόμαι τέσσαρες
ἔτι ἵπποι, καὶ κύνες δύο, καὶ οἱ δυωκαίδεκα ρεαρίσκοι
τῶν Τρώων ἐπισφαγέστες· τούτων δὲ γεγομένων, ἀνήψε
τὸ πῦρ Ἀχιλλεὺς, ἐξαιτησάμενος ἐν σπορῇ καὶ τῆν τῶν
ἀνέμων προήν· παρελθούσης δὲ τῆς νυκτός, ἐπισβέσαρτες
τὸ πῦρ οἴῳ, καὶ συλλέξαρτες τὰ ὄστα, καὶ θέντες ἐν
κάλην χροσῆν, ἔθαψαν· ἔπειτ' ἀγῶν ἐπιτάφιος γίνεται,
ἐν οἷς νικᾷ ἄλλος ἄλλῃ.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ψ.

ΚΑΤΑ μὲν οὖν τὴν πόλιν ἐν τούτῳ πένθους τὰ πράγματα
ἦσαν· οἱ δ' Ἕλληες, ὡς ἀφίκοντο παρὰ τὸν Ἑλλήσποντον,
οἱ μὲν ἐσκεδάσθησαν εἰς τὰς νῆας, ὅπῃ ἐδόκει καλῶς αὐτοῖς
ἔχειν ἐκάστῳ· Μυρμιδόνας δ' Ἀχιλλεὺς μετακαλεσάμενος
πάντας, ἔφη αὐτοῖς τοιαῦτα. Ἄνδρες Μυρμιδόνες ταχύπωλοι,
καὶ ἐταῖροί μοι φίλτατοι, μήπω λύετε ἵππους· ἀλλ' ὡς ἔχο-
μεν προσιόντες Πατρόκλῳ, οὕτω σὺν αὐτοῖς τὸ πένθος ποιῶ-
μεθα, εἰκότα μάλιστα πράττοντες· τοῦτο γὰρ ἀγαθοῖς ἀν-
δράσι γέρας ἐστὶν ὀφειλόμενον· ἀπολοφυράμενος δὲ, τῆν-

Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὄλοιστο τεταρπόμεσθα γόοιο, 10
Ἴππους λυσάμενοι, δορπήσομεν ἐν ἰάδε πάντες.

ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ὤμωζον ἀολλέες· ἤρχε δ' Ἀχιλλεύς.
Οἱ δὲ τρεῖς περὶ νεκρὸν εὐτριχας ἤλασσαν Ἴππους,
Μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι Θέτις γόον ἤμερον ὄρσεν.
Δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν 15
Δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθειον μῆστωρα φόβοιο.

Τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινουῦ ἐξήρχε γόοιο,
Κεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσι ἐταίρου·
Καῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν' Αἴδαο δόμοισιν·
Πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην, 20
ἔκτορα δεῦρ' ἐρύσας, δῶσαι κυσὶν ὦμα δάσασθαι,
Δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν καταμένοιο χολωθείς.

Ἦ ῥα, καὶ ἔκτορα δῖον ἀεικέα μῆδετο ἔργα,
Πρηνέξ παρ' λεχέεσσι Μενoitιάδαο τανύσσας 25

Ἐν κονίῃς· οἱ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο ἕκαστος
Χάλκεα, μαρμαίροντα, λῖον δ' ὑψηχέας Ἴππους·
Κάδδ' ἔζον παρὰ νηὶ ποδώκεος Αἰακίδαο,
Μυρίοι· αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μενοεικέα δαίνυ·

Πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ δρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ, 30
Σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' οἶες καὶ μηκᾶδες αἶγες·

Πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕες, θαλέθοντες ἀλοιφῇ,
Εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἠφαιστοῖο·

Πάντη δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρῳτον ἔρρεεν αἶμα.

Αὐτὰρ τόνγε ἄνακτα ποδώκεα Πηλεΐωνα 35

Εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,

Σπουδῇ παρπεπιθόντες, ἐταίρου χωόμενον κῆρ.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἔζον ἰόντες,

Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυρὸλόγοισι κέλευσαν,

καῦτα δῆσαντες τοὺς ἵππους, τρεπώμεθα ἐπὶ δεῖπνον ἀθρόοι ἐνταῦθα.

Ταῦτα δ' αὐτοῦ εἰπόντος, ἀνωλόλυξαν ἅπαντες, προκατάρξαντος Ἀχιλλέως· ὡς δὲ τρὶς περὶ τὸν νεκρὸν τὴν ἔλασιν ἐποίησαντο, τότε Θέτις τοσοῦτον πένθους αὐτοῖς ἐπέβαλεν ἔρωτα, ὥστε κλαιόντων αὐτῶν, ψάμμος τε καὶ ὄπλα ἀναμιξῆ κατερρέοντο δάκρυσι· τοιοῦτος πόθος αὐτοῖς ἐνεφύη Πατρόκλου. Ἀχιλλεὺς δὲ ἐπὶ τοῦ ἐταίρου τὰς χεῖρας ἐρείσας, ἐξῆρχε τοιούτου θρήνου. Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ ἐν ἄδου γενόμενος· πάντα γάρ σοι παρ' ἐμοῦ καλῶς ἔχει, ὅσα γε ὑπεσχόμην, τὸν θ' Ἔκτορα νεκρὸν ἀγαγὼν, κυσὶ βωρὰν παραθήσειν, καὶ δυωκαίδεκα Τρώων νέους πρὸ τῆς πυρᾶς σοι καρατομήσειν, τοῦ σοῦ θανάτου γενόμενος τιμωρός.

Ταῦτα δὲ εἰπὼν, ἕτερα χαλεπὰ ἐβουλεύετο Ἔκτορι, παρατείνας αὐτὸν πρηνῆ κείμενον ἐν τῇ κόνει παρὰ τῷ Πατρόκλῳ· οἱ δὲ ἄλλοι ἀποθέμενοι μὲν τὰ ὄπλα, λύσαντες δὲ καὶ τοὺς ἵππους, ἐκαθέσθησαν παρὰ τῇ τοῦ Ἀχιλλέως σκηνῇ πλῆθος ὅσον· ὁ δὲ παρεσκευάζεν αὐτοῖς τὸ περιδείπνον· καὶ ἦν γ' ἐνταῦθ' ἀκούειν μυκηθμὸν πολλῶν μὲν βοῶν σφαζομένων, πολλῶν δὲ προβάτων, πλείστων δὲ καὶ αἰγῶν, καὶ γαίρων λιπαρῶν ὀπτωμένων· τό δ' αἶμα τοσοῦτον ἦν περιρρέον ἀμφὶ τὸν νεκρὸν, ὥστε καὶ κοτύλη ἦν ἀρύσασθαι ἐκ τῆς γῆς. Ἐκ δὲ τούτου οἱ τῶν Ἑλλήνων ἡγεμόνες, παραπαίσαντες Ἀχιλλεῖα, ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα πα-

10. Ὁλοῖο τρεπώμεθα γόισι] ἐπειδὴν ἀναπνεύσωμεν, παραμυθησώμεθα ἐκ τοῦ θρήνου· ἀνακουφίσωμεν τὸ πένθος ἐκ τοῦ θρηνηεῖν. 14. Μυρόμενοι] τὸ παρ' ἡμῖν, μυρολογοῦντες. — Ἰμερον, ἐπιθυμίαν. 27. Ἰψηχέες] μεγαλόφωνοι, χρεματιστικοί, παρὰ τὸ ὑψοῦ αἰρεῖν τὸν ἦχον· ἕτεροι δὲ, ὑψαύχενες. 29. Τάφρον] τὸ περιδείπνον. 30. Ὀρέχθειον] ἐβῶν ἐλεεινῶς, σφαζόμενοι. 33. Εὐόμενοι] ψιλοῦμενοι ἐν τῷ πυρὶ. Εὐόμενοι τανύοντι] ἐναλλαγῇ, ἀντὶ τοῦ, εἴδοντο τανυόμενα. 34. Κοτυλήρυτον] ὥστε καὶ κοτύλη ἀρύσασθαι.

Ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, εἰ πεπίθαιεν 40
 Πηλεΐδην λούσασθαι ἄπο βρότον αἱματόεντα.
 Αὐτὰρ ὄγ' ἤρνεϊτο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὄρκον ὄμοσεν·
 Οὐ μὰ Ζῆν', ὅστις τε θεῶν ὑπατος καὶ ἄριστος,
 Οὐ θέμις ἐστὶ λοστρά καρήατος ἄσσαν ἰκέσθαι,
 Πρὶν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ, σῆμά τε χεῦναι, 45
 Κεῖρασθαι τε κόμην· ἐπεὶ οὐ μ' ἔτι δεύτερον ὦδε
 ἴζει ἄχος κραδίην ὄφρα ζωῶσι μετείω·
 Ἄλλ' ἤτοι νῦν μὲν στυγερῇ παιθώμεθα δαιτί·
 Ἠῶθεν δ' ὄτρυνον, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 Ἴλην τ' ἀξέμεναι, παρά τε σχεῖν, ὡς ἐπιεικὲς 50
 Νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα·
 Ὄφρ' ἤτοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγη ἀκάματον πῦρ
 Θᾶσσαν ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τράπωνται.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
 Ἔσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι 55
 Δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδούετο δαιτὸς εἴσης.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πάσιος καὶ ἐδῆτύος ἔξ' ἔρον ἔντο,
 Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος.
 Πηλεΐδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 Καῖτο βαρυστενάχῳ, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν, 60
 Ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠϊόνος κλύζεσκον·
 Εὗτε τὸν ὕπνον ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
 Νήδυμος ἀμφιχυθεὶς· μάλα γὰρ κάμε φαίδιμα γυῖα
 Ἐκτορ' ἐπαίστων προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.
 Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Πατροκλῆος δειλοῖο, 65
 Πάντ' αὐτῷ, μέγεθός τε καὶ ὄμματα κάλ' εἰκυῖα,
 Καὶ φωνήν, καὶ τοῖα περὶ χροῖ εἴματα ἔστο·
 Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Εὐδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ, Ἀχιλεῦ;
 Οὐ μὲν μευ ζώοντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος. 70

ραμυθησόμενοι· ὁ δὲ ὑποδεξάμενος, ἐκέλευσε τοὺς θεράποντας λουτρόν Ἀχιλλεῖ παρασκευάσαι, ἐφ' ᾧ τὸν λύθρον ἑαυτοῦ ἀπολούσασθαι· ὁ δὲ ἀπεῖπεν ὅλως ὁμόσας, οὐ μὲ Δία, εἰπὼν, ὅς ὑπατος θεῶν ἀπάντων ἐστίν, οὐκ ἂν ἔγωγε ὕδωρ καταχέοιμι ἐπὶ κεφαλῆς πρὶν ἢ Πατρόκλου τὸν νεκρὸν πυρὶ παραδοῦναι, καὶ σῆμα μέγιστον χῶται, τὴν κόμην ἀποκείραμενος· πένθους γὰρ τοιούτου, τέως ἂν ᾧ ἐν τοῖς ζῶσιν, ἐτέρου οὐδοκῶ μοι πειράσσεσθαι· ἀλλὰ νῦν ἐσθίωμεν κακῶς ὅπως ἔχομεν· Σὺ δὲ, ᾧ Ἀγάμεμνον, κέλευσον ξύλα πολὰ ἅμα ἔω τῷ νεκρῷ συμφορῆσαι, ὅπως τὴν ταχίστην ἀποπέμψωμεν αὐτὸν εἰς τὸν ζόφον, ὡς νομίζεται, ἄριστα· κἀπειδὰν ἡμῖν καλῶς ταῦτα σγῆ, ἰόντων ἕκαστοι, ὅποι αὐτοῖς ἔργον ἐστὶν ἐκάστω.

Ταῦτα δ' αὐτοῦ εἰπόντος, ἐπίεσθησαν καὶ δὴ τράπεζαν παραθέμενοι, ἤσθιον· ἐπειδὴ δ' αὐτοῖς καλῶς ἔσχεν, οἱ μὲν ἀπήεσαν ἕκαστοι ἐς τὰς ἑαυτῶν σκηναὶς κοιμησόμενοι· Ἀχιλλεὺς δὲ κατελθὼν ἐς τὸν αἰγιαλὸν σὺν πολλοῖς τῶν Μυρμιδόνων, ἐν χωρίῳ καθαρῷ, ἐνθα τὸ κῦμ' ἐπεζιὼν, περιπτύσσεται τὴν ξηρὰν, ἀνέστεινε κατακείμενος, ἕως οὖν ἐλθὼν νήδιμος ὕπνος, ἔσχεν αὐτὸν, ἐκ τῆς περὶ ἅπασαν τὴν πόλιν τοσαύτης περιελάσεως εὐρῶν κεκμηκότα· Ἐκεῖ οὖν κοιμωμένῳ αὐτῷ ἐπέστη ἡ ψυχὴ τοῦ Πατρόκλου, τότε μέγεθος καὶ τὸ εἶδος αὐτῷ εἰκασθεῖσα, καὶ ταῦτα περιβαλλομένη· ἐλθοῦσα δ' ἔστη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, λέγουσα ταῦτα. Καθεύδεις Ἀχιλλεῦ, καθεύδεις, ἐμοῦ θανόντος ἤδη ἐπιλελησμένος, ὁ ζῶντος ἐμοῦ οὐδὲ κατὰ δόκησίν ποτε δοκεῖς πεπονθέναι; ἀλλὰ

50. Παρά τε σγείν] καὶ παρασχεῖν πάντα τῷ νεκρῷ τὰ νομιζόμενα, εἴα δεῖ

Θάπτε με ὅττι τάχιστα, πύλα Ἄϊδαο περήσω.
 Τῆλέ με εἴργουσι ψυχαί, εἶδωλα καμόντων,
 Οὐδέ με πῶ μίσησθαι ὑπὲρ ποταμοῦ εἴωσιν.
 Ἄλλ' αὐτως ἀλάλημαι ἀν' εὐρυπυλῆς Ἄϊδος δῶ.
 Καί μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτίς 75
 Νίσομαι ἐξ Ἄϊδαο, ἐπὴν με πυρὸς λελάχητε.
 Οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἐταίρων
 Βουλάς ἐζόμενοι βουλευόμεν· ἀλλ' ἐμὲ μὲν Κῆρ
 Ἀμφέχανε στυγερῆ, ἥπερ λάχε γεινόμενόν περ·
 Καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ, 80
 Τείχει ὑπο Τρώων εὐηγενέων ἀπολέσθαι.
 Ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι, αἴ κε πίθηαι.
 Μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὅστέ', Ἀχιλλεῦ.
 Ἄλλ' ὁμοῦ, ὡς ἐτράφημεν ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
 Εὐτέ με τυτθὸν ἐόντα Μεινοίτιος ἐξ Ὀπόεντος 80
 Ἥγαγεν ὑμέτερόνδ', ἀνδροκτασίης ὑπο λυγρῆς,
 Ἥματι τῷ, ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος,
 Νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθείς·
 Ἔνθα με δεζόμενος ἐν δώμασιν ἱππότα Πηλεὺς,
 Ἔτραφέ τ' ἐνδυκέως, καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν· 90
 ὧς δὲ καὶ ὀστέα νῶϊν ὀμῆ σφοδρὸς ἀμφικαλύπτοι,
 Χρύσεος ἀμφιφρεῦς, τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πύδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς·
 Τίπτε μοι, ἠθείη κεφαλή, δεῦρ' εἰλήλουθας,
 Καί μοι ταῦτα ἕκαστ' ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγὼ τοι 95
 Πάντα μάλ' ἐκτελέω, καὶ πείτομαι, ὡς σὺ κελεύεις.
 Ἄλλὰ μοὶ ἄσπον στήθι· μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε

νεκρὸν ἔχοντα ἀπαλθεῖν εἰς τὸν ἄδην· 76. Νίσομαι] παραγενήσομαι, ἐπει-
 θὰν ἔπαξ τὸν ἐμὸν κήητε νεκρὸν. 79. Ἀμφέχανα] κατέπιε. 82. Ἐφήσομαι]

κρύψον με τῆ γῆ πρὸς Διὸς ὄτι τάχιστα, ἵνα θάσσον δυνάμην
 διαπορθμευθῆναι εἰς Ἄδου· αἱ γὰρ τῶν τεθνεώτων ψυχαὶ εἴρ-
 χουσαι, οὐ φησιν σὺν αὐταῖς με γενήσεσθαι διαπεπορθμευ-
 μένον· ἀλλ' εἰκῆ πλανῶμαι ἔτι ἐν τῷ τοῦ Ἄδου δώματι· Σὺ
 δ' οὖν δός μοι τὸ ὕστατον ἤδη ὀλοφυρομένῳ τὴν χεῖρα· σὺ
 γὰρ ἔτ' ἐξέσαι ταφῆς τυχόντ' ἀνελθεῖν. Χαῖρέ μοι, ὦ Ἀχιλ-
 λεῦ· οὐκέτι γὰρ ἡμῖν, ἀπὸ τῶν φίλων μικρὸν μεταστάντας,
 ἐξέσται βουλευέσθαι ζῶντας περὶ τῶν πρακτέων· ἀλλ' ἐγὼ
 κατέστρεψα ἤδη, ὅμοι γεννωμένῳ ἐπέκλωσε μοῖρα· σὺ δ'
 αὖ, θεοείκελε Ἀχιλλεῦ, ὁμοίᾳ τύχῃ ὑπὸ τοῖς τοῦ Ἴλου τεί-
 χεσιν εἰμαρμένον ἐστὶ τεθνᾶναι· νῦν δὲ κἀκεῖνό μου ἄκουσον,
 ὃ ὕστατον πάντων σου δεήσομαι μάλιστα· τάμ' ὅστ' ἄ ἐγγὺς
 τῶν σαυτοῦ κέλευσον θεεῖναι ποθ' ὕστερον ἐν καιρῷ, ἵν'
 ὡσπερ ζῶσιν, οὕτω καὶ τεθνεῶσιν ὁ δεσμός ἡμῖν τῆς φιλίας
 ἀδιάσπαστος εἴη· οἶσθα γὰρ, ὅτε με Μενόϊτιος ἤγαγεν ἐς τὸν
 ὑμέτερον οἶκον μικρὸν ἔτι ὄντα, ἐπειδὴ ἀνεῖλον οὐχ ἐκὼν
 παῖδα τὸν Ἀμφιδάμαντος περὶ Ἀστραγάλων ἐρ' σχιντος πρὸς
 ἐμέ· ἐνθά Πηλεὺς με δεξάμενος, ἔτρεφεν ἐπιμελῶς, θεράπον-
 τά σου ἀξιώσας καλεῖσθαι· οὕτω δὲ καὶ νῦν ἡμῖν ὁ αὐτὸς
 ἔσται τάφος, ὁ χρυσοῦς ἐκεῖνος ἀμφορεὺς, ὃν σοὶ ἡ πότνια
 μήτηρ παρέσχεν.

Ἀχιλλεὺς δὲ πρὸς ταῦτα· τί δή ποτε, ὦ θεῖα μοι καὶ ἱερὰ
 κεφαλῆ, δεῦρ' ἀνελθὼν, τριαῦτά με κελεύειν προεῖλου; ἐγὼ
 γὰρ πάντα σοι ταῦτα πειθόμενος πράξω· ἀλλὰ σύγε μοι πρό-

ἐντελοῦμαι· παρὰ τὸ ἐφίεσθαι ὅθεν ἐφετμή, καὶ ἐφημοσύνη· οὕτω δὲ καὶ Ὀδ.
 Ν'. στίχ. 7. 86. Ἰμέτερόν δέ] δῶμα, οἶκον. 91. Ὀμῆ] ἡ αὐτή. 92. Ἀμφι-
 φορεὺς] Διόνυσος ξενίσας Ἥφαιστον ἐν Νάξῳ, ἔλαβε παρ' αὐτοῦ δῶρον ἀμ-
 φορέα· διωχθεὶς δ' ὑπὸ Λυκούργου, καὶ καταφυγὼν εἰς θάλασσαν, εὐμενεῶς
 τῆς Θέτιδος ὑποδεξαμένης, ἔδωκεν αὐτῇ τὸν Ἥφαιστότεκτον ἀμφορέα· ἐν
 αὐτῇ ἔδωκεν ὕστερον τῷ παιδί, ἵνα μεταθάνατον ἐν αὐτῷ τεθῆ τὰ ὅστ' ἄ.
 94. Ἠθείη] ἀγαπατή. 99. ἠρέξατο] ἔπεινεν ἑαυτὸν πρὸς ἐκείνον. ἢ ἀπλῶς

Ἀλλήλους, ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλησιν,
 Οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς, ἥυτε καπνὸς, 100
 ὄχετο τετριγυῖα, ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,
 Χερσὶ τε συμπλατάγησεν, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·
 Ὡ πότοι, ἦ ῥα τίς ἐστι καὶ εἶν' Αἶδαο δόμοισιν
 Ψυχὴ καὶ εἶδωλον· ἀτὰρ φρένες οὐκ ἐνὶ πάμπαν.
 Παννυχίη γὰρ μοι Πατροκλῆος δειλοῖο 105
 Ψυχὴ ἐφεστήκει γοώσά τε μυρομένη τε,
 Καί μοι ἕκαστ' ἐπέτελλεν· εἶκτο δὲ θέσκελλον αὐτῶ.
 Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἕμερον ὤρσε γόοιο·
 Μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως
 Ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν· ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων 110
 Οὐρῆάς τ' ὠτρυνε καὶ ἀνέρας, ἀξέμεν ὕλην,
 Πάντοθεν ἐκ κλισιῶν· ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἐσθλὸς ὀρώρει,
 Μηριόνης θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενεῆος.
 Οἱ δ' ἴσαν, ὕλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
 Σειράς τ' εὐπλέκτους· πρὸ δ' ἄρ οὐρῆες κίον αὐτῶν· 115
 Πολλὰ δ' ἄναντα, κάταντα, πάραντά τε, δόχημά τ' ἤλθον.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἰδης,
 Αὐτίκ' ἄρα δρυὸς ὑψικόμους ταναήκει χαλκῶ
 Τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέουσαι
 Πίπτον· τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοὶ, 120
 ἔκδεον ἡμιόνων· ταὶ δὲ χθόνα ποσσὶ δατεῦντο,
 ἔλδόμεναι πεδίοιο, διὰ ῥωπήϊα πυκνά.
 Πάντες δ' ὕλοτόμοι φιτροὺς φέρον· ὥς γὰρ ἀνώγει
 Μηριόνης θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενεῆος.
 Κάδδ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισχερῶ, ἐνθ' ἄρ' Ἀχιλλεύς 125

τὰς χεῖρας. 101. Τετριγυῖσι] τρίζουσαι. 102. Συμπλατάγησεν] συνακρότησε.

σιθι ὅτι ἐγγυτάτω, ἴν' ἀλλήλους περιβαλόντες, ἐν κοπετῶ
 σὺν ἀλλήλοις παραμυθώμεθα. Καὶ ἅμα ταῦτα εἰπὼν, ὀρέγει
 τὰς χεῖρας· ἀλλ' ἐκαίνη τετριγυῖα, ὄχετ' ἀπιούσα εἰς Ἄδου·
 ὁ δὲ, ἀναστὰς, ἀνηγέρθη, καὶ δὴ κροτήσας πρὸς ἀλλήλας
 τὰς χεῖρας, ἔφη τάδε. Ὡ πόποι! ἤπού γε δὴ ἐν Ἄδου, ὃ λέ-
 γεται, ψυχὴ καὶ εἶδωλον μὲν ἐστί, σώματος δ' ὅλως ἐστε-
 ρημένη· ἢ γὰρ Πατρόκλου πάντ' αὐτῷ εἰκασθεῖσα, παννύχιος
 θρηνοῦσά μοι διελέγετο, ἕκαστά με, ὡς δεῖ, κελεύουσα πράττειν.

Ταῦτα δὲ εἰπὼν, αἰτίαν αὐθις τοῖς Μυρμιδῶσι παρέσχεν
 ὀλοφύρασθαι περὶ τὸν νεκρὸν ἐς ἀνίσχοντα ἥλιον· ἐκ δὲ
 τούτου Ἀγαμέμνων μετακαλεσάμενος πολλοὺς ἀπὸ τῶν
 σκηνῶν, προσέταξεν αὐτοῖς, λαβόντες τὰς ἡμιόνους κομίσαι
 ξύλα τῷ νεκρῷ, Μηριόνου, ὅς ἦν Ἰδομενέως ὑπασπιστής,
 ἡγουμένου· λαβόντες τοίνυν πελέκεις, σχοίνους τε, καὶ τὰς
 ἡμιόνους, διεπορεύοντο ἀνάντη τε καὶ κατάντη, γηλόφους τε
 ἀναμιξ καὶ χωρία ἐγκάρσια· ὡς δὲ παρὰ τοὺς κρημνοὺς
 κατὰ τὰς ὑπωρείας τῆς Ἰδῆς ἐγένοντο, προσβάντες ἄλλοι
 ἄλλοσε, ἔτεμον ὑψικόμους δρυῶς σὺν σπουδῇ· ὧν καταπιπτου-
 σῶν κρότος πολὺς ἦν ἐπὶ πολὺ διϊκνούμενος· ἄς περιαιροῦντες
 οἱ Ἕλληνες ἐς κορμούς, ἐξῆπτον αὐτάς ἐκ τῶν ἡμιόνων· αἱ
 δὲ ὁδοῦ εὐθύς εἶχοντο διὰ τῆς ὑλώδους ὡς πρὸς τὰ γυμνά·
 ὡς δ' αὐτως δὲ καὶ τῶν δρυοτόμων ἕκαστος, Μηριόνου κε-
 λεύσαντος, βλαστὸν εἶχε φέρων· κάπειδ' ἄταχιστα ἐγένοντο
 παρὰ τὴν ἀκτὴν, ἐνθ' Ἀχιλλεὺς τῷ θ' ἑταίρω καὶ ἑαυτῷ

104. Φρένες] καρδία, τὸ σῶμα ὅλον ἐννοητέον. 107. Ἕϊκτο] ὁμοίωτο. —
 Θεσκελον] θαυμασιῶς. 115. Σειράς] ἢ σχοινία ἀπλῶς, ἵνα τὰ ξύλα δη-
 σαντες, κομίσωσιν· ἢ ὑστριχίδας, αἶον ἱμάχτας, οἷς μαστίξουσι τὰς ἡμιό-
 νους. 121. Δατεῦντο] διεμέριζον, ἢ διέκοπτον τὴν γῆν τοῖς ποσὶ. 123.
 Φριτοῦς] κορμούς. 125. Ἐπισχερώ] ἐφεξῆς. 135. Κατακείνου] κατακαλύπτον

Φράσσατο Πατρόκλῳ μέγα ἥριον, ἠδὲ οἱ αὐτό.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πάντα παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην,
 Εἶατ' ἄρ' αὐθι μένοντες ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσεν,
 Χαλκὸν ζώννυσθαι, ζεῦξαι δ' ὑπ' ὄχεσφιν ἕκαστον 130
 Ἴππους· οἱ δ' ὠρνυντο, καὶ ἐν τεύχεσσι ἐδυνον.
 Ἄν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται, ἠνίοχοί τε·
 Πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν,
 Μυριοὶ ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἐταῖροι.
 Θριζὶ δὲ πάντα νέκυν καταεῖνυον, ἃς ἐπέβαλλον 135
 Κειρόμενοι· ὄπιθεν δὲ κάρη ἔχε δῖος Ἀχιλλεὺς,
 Ἀγνύμενος· ἔταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' Αἰδός δε.
 Οἱ δ' ὅτε χῶρον ἴκανον, ὅθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεὺς,
 Κάτθεσαν, αἶψα δὲ οἱ μενοεικέα νήσον ὕλην.
 Ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς· 140
 Στὰς ἀπάνευθε πυρῆς, ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,
 Τὴν ῥα Σπερχειῷ ποταμῷ τρέφε τηλεθόωσαν·
 Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν ἐπὶ οἴνοπα πάντον.
 Σπερχεῖ, ἄλλως σοίγε πατὴρ ἠρήσατο Πηλεὺς,
 Κεῖσέ με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαίαν, 145
 Σοί τε κόμην κερεῖν, ῥέξεινθ' ἱερὴν ἑκατόμβην·
 Πεντήκοντα δ' ἔνοργα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
 Ἐς πηγὰς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις,
 ὧς ἠρᾶθ' ὁ γέρων, σὺ δὲ οἱ νόον οὐκ ἐτέλεσσας.
 Νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαι γε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν, 150
 Πατρόκλῳ ἦρωϊ κόμην ὑπάσαιμι φέρεσθαι.
 — ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ κόμην ἐτάροιο φίλοι
 Ὄηκεν· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἴμερον ὤρσε γόοιο.

ἤρειον ἀναχοῦν προὔτετάχει, αὐτοῦ καταβαλόντες τὴν ὕλην ἀθρόαν, προσέμειναν, ἕως Ἀχιλλεὺς ἐκέλευσε Μυρμιδόνας περιθέσθαι τὰ ὄπλα καὶ ζευῆσαι τοὺς ἵππους· ὡς δὲ καὶ ταῦτα παραχρῆμα ἐγένοντο, ἐπιβάντων καὶ τῶν ἠνιώχων σὺν τοῖς παραβάταις, προήεσαν πρῶτοι μὲν οἱ ἱππεῖς, ἔπειτα δὲ τὸ πεζόν, ἐν δὲ τῷ μέσῳ Πάτροκλον αὐτὸν ἔφερον οἱ ἑταῖροι, οἱ καὶ τῶν ἑαυτῶν τριχῶν ἀποκειράμενοι, ἐπέβαλον τῷ νεκρῷ. Ἀχιλλεὺς δ' ἐχομένως ἐχώρει, ἀνέχων τὴν κεφαλὴν τοῦ νεκροῦ ὀπισθεν στυγνάζων καὶ τῷ πάθει θεβαρυμένος· εἰκότως· πομπὴ γὰρ ἑταίρου τοιοῦτου πρὸς τὸν Ἄδην αὐτῷ τὸ γιγνόμενον ἦν· ὡς δ' ἐγένοντο, ἔνθα προσέτακται θάπτειν, κατέθεντο μὲν τὸν νεκρὸν, συνένησαν δὲ καὶ τὴν ὕλην· Ἀχιλλεὺς δὲ μικρὸν μεταστάς, καὶ ἀποκειράμενος τὴν ἑαυτοῦ κόμην, ἣν ἔτρεφε Σπερχειῷ ποταμῷ, πρὸς τὴν θάλασσαν στραφεὶς, εἶπε ταῦτα. Σπερχεῖς, μάτην ἄρα Πηλεὺς οὐμὸς πατήρ· ὑπέσχετό σοι τὴν ἐμὴν κερεῖν κόμην, καὶ ἱερὰν ἐκατόμβην, ἅμα νοσήσαντα εἰς φίλην πατρίδα γαῖαν προσίσεις, καὶ πεντήκονθ' ἱερεῖα θύσεις παρὰ τὰς πηγὰς, ἔνθα σοι τὸ τέμενος, καὶ ὁ βωμὸς ὧν τυγχάνει· οὐ γὰρ ἐθέλησας αὐτῷ τὴν εὐχὴν ἐκτελέσαι· νῦν δ' ἐπεὶ μοι οὐκ ἔξεστιν ἔτι ἐπιδεῖν τὴν φίλην πατρίδα, Πατρόκλω τὴν κόμην ταυτηνὶ παρέχομαι φέρεσθαι.

Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐπέθηκεν αὐτὴν ταῖς χερσὶ τοῦ Πατρόκλου· ὁ νέου αὖ θρήνου τοῖς Ἕλλησιν αἰτίχ' ἐγένετο· καὶ

τῷ μένει, ὃ ἔστιν προσείκουσαν τῇ ψυχῇ. — Νέεον] ἐσώρευον. 144. Ἄλλως] μάτην· ἔθος δ' εἶναί φασι τοῖς ἀρχαίοις τὰς κόμης κείρασθαι τοῖς ποταμοῖς παρακμύσαντας, ὡς ἀνατροφεῦσι τῶν τέκνων· διὸ καὶ ὕδωρ αὐτοῖς ἐκόμιζον τῆς τε γενέσεως καὶ ἀνατροφῆς τῶν τέκνων τοῦτο σημεῖον ποιούμενοι. ἐκ τούτου ἄρα καὶ Πηλεὺς τὰς τοῦ Ἀχιλλεῦς κόμας τῷ Σπερχεῖ

Καί νύ κ' ὄδυρομένοισιν ἔδυ φάος Ἡελίοιο,
 Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αἰψ' Ἀγαμέμνονι εἶπε παραστάς· 155
 Ἄτρείδῃ· σοί γάρ τε μάλιστά γε λαὸς Ἀχαιῶν
 Πείσονται μύθοισι· γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἄσαι.
 Νῦν ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον, καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
 ὄπλεσθαι· τάδε δ' ἀμφιπονησόμεθ', οἷσι μάλιστα
 Κήδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἱ ταγοὶ ἄμμι μενόντων. 160
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας εἴσας.
 Κηδεμόνες δὲ παρ' αὔθι μένον, καὶ νῆσον ὕλην·
 Ποίησαν δὲ πυρὴν ἑκατόμπεδον ἔνθα καὶ ἔνθα,
 Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἀχνύμενοι κῆρ. 165
 Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βούς
 Πρόσθε πυρῆς ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
 Δημὸν ἐλών, ἐκάλυψε νέκυν μεγαθύμος Ἀχιλλεὺς
 Ἔς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματα νῆει·
 Ἐν δ' ἐτίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφοφορῆας, 170
 Πρὸς λέγεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους
 Ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ, μεγάλα στεναχίζων.
 Ἐννέα τῶγε ἀνακτι τραπεζῆς κύνες ἦσαν.
 Καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας·
 Δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς, 175
 Χαλκῶ δηϊῶν· κατὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα·
 Ἐν δὲ πυρὸς μένος ἦκε σιδήρεον, ὄφρα νέμοιτο.
 Ὠμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα· φίλον δ' ὀνόμηνεν ἐταῖρον·
 Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν·
 Πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην. 180

ἦν καθιερώς. 159. ὄπλεσθαι] παρασκευάσαι. 160. Κήδεος] φροντίδας
 ἀξίας. — Οἱ ταγοὶ] γράφεται δ' ἐτι καὶ, οἱ τ' ἀγοὶ οἱ ἡγεμόνες. 165.

δὴ κἄν ἐς ἥλιον δύναντα ὠλοφύροντο, εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς εἶπε πρὸς Ἀγαμέμνονα ταῦτα. Ἀγαμέμνον· σοὶ γὰρ ἂν μάλιστα πείθοιτο ὁ λαὸς τῶν Ἑλλήνων· κέλευσον αὐτοὺς ἀπελθόντας παρὰ τὰς σκηνάς ὡς ἐκάστους, ἀριστοποιεῖσθαι, ἐς ὕστερον αὔθις, ὅποτε τις ἐθέλοι, τὸν ὀλοφυρμὸν ἀναβαλλομένους· τὰ δὲ περὶ τὴν πυρᾶν, ὅπως καλῶς ἔξει, ἡμῖν μελήσει, οἷς καὶ μᾶλλον προσήκει· παραμενόντων δὲ σὺν ἡμῖν καὶ οἱ ἡγεμόνες.

Τούτων δ' οὕτως εἰρημένων, ἀπέλυσεν Ἀγαμέμνων τὸ πλῆθος ἐπὶ τὰς σκηνάς· οἱ δὲ ἡγεμόνες παραμείναντες ἐνήθουν τῆς ὕλης πρὸς πυρᾶν ἐκατέρωθεν ποδῶν ἑκατόν· ἧς ἐπ' ἀκροτάτης κατὰ τὸ κέντρον ἐπετίθουν στυγνάζοντες τὸν νεκρὸν· ἐκ δὴ τούτου προβάτων τε καὶ βοῶν πολλῶν σφαγὴ ἦν· ὧν τὸ στέαρ ἐκ πάντων λαβῶν Ἀχιλλεὺς ἐκάλυψε τὸν νεκρὸν δι' ὄλου ἀπὸ κεφαλῆς ἕως τῶν ποδῶν· τὰ δὲ σώματα αὐτῶν περιένησε, παραθεῖς καὶ ἀμφορέας δύο μέλιτος καὶ στέατος πλήρεις, μικρὸν πρὸς τὸ λέχος ἐπικεκλιμένους· ἐπὶ δὲ τούτοις ἵππους ἐριαύχενάς τε καὶ γαύρους ἐνέβαλε τῇ πυρᾷ σὺν πολλῷ στεναγμῷ· ἐκ δὲ τούτων αὔθις κατατομήσας καὶ δύο τῶν ἐννέα κυνῶν, ἃς ἔσχε λαβῶν ἐν μοίρᾳ λαφύρων, καὶ ταύτας ἐνέβαλε τῇ πυρᾷ· μετὰ δὲ ταῦτα δυοκαίδεκα νέους Τρώων καλοὺς καὶ γαθοὺς, τὰ κάκιστ' αὐτοῖς βουλευσάμενος, σφάζας, τῷ αὐτῷ πυρὶ παρέθηκε παρανάλωμα· ἐπεὶ δὲ ταῦτα καλῶς αὐτῷ ἔσχεν, οἰμώζας, εἶπε· Χαῖρέ μοι, Πάτροκλε, καὶ ἐν Ἄδου ἤδη γενόμενος· πάντα γάρ σοι ἤδη τὰ ὑπεσχημένα νῦν τέλος ἔχει· [δύω γὰρ καὶ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μ. ΟΥΛΙΑΝ

Ἰπάτη] ἐν τῷ ὑπερτάτῳ τῆς πυρᾶς κατὰ τὸ μεσαίτατον. 169. Δρατὰ] ἐκ μεταθέσεως ἀντὶ τοῦ δαρτᾶ, ἐκδεδοσμένα. 171. Πρὸς λέχεια κλίνων] κλίνων τὰ στόματα αὐτῶν πρὸς τὸν νεκρὸν. — Πίσυρας] τέσσαρας. 177. Μένος πυ-

Δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς,
 Τοὺς ἄμκ σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει· Ἐκτορα δ' οὔτι
 Δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.

Ὡς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφεπένοντο·

Ἀλλὰ κύνες μὲν ἀλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 Ἥματα καὶ νύκτας· ῥοδόεντι δὲ χρίεν ἐλαίῳ,
 Ἀμβροσίῳ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρύφοι ἐλκυστάζων.

185

Τῷ δ' ἐπὶ κυάνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
 Οὐρανόθεν πεδίοιενδε, κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,
 Ὅσσον ἐπείχε νέκυς· μὴ πρὶν μένος Ἡλείοιο
 Σκήλει ἄμαρ περὶ χροῖα ἴνεσιν ἠδὲ μέλεσσιν.

190

Οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλου ἐκαίετο τεθνηῶτος.
 Ἔνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρχης Διὸς Ἀχιλλεύς.
 Στάς ἀπάνευθε πυρῆς, δαιοῖς ἤρατ' Ἀνέμοισιν,

Βορέην καὶ Ζεφύρω, καὶ ὑπέσχετο ἱερὰ καλὰ·

195

Πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσῶν δέπαι, λιτάνευεν
 Ἐλθέμεν, ὅφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθοίαιτο νεκροί,
 Ἴλη τε σεύαιτο καήμεναι· ὠκέα δ' Ἴρις

Ἀράων αἴουσα μεταγγελοσ ἦλθ' Ἀνέμοισιν.

Οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσσεῖς ἀθροῖσι ἔνδον

200

Εἰλαπίνην δαίνυντο· θέουσα δὲ Ἴρις ἐπέστη

Βηλῶ ἐπι λιθέῳ· τοὶ δ' ὦς ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,

Πάντες ἀνήϊζαν, κάλεόν τέ μιν εἰς ἕ ἕκαστος·

Ἡ δ' αὐθ' ἔζεσθαι μὲν ἀνήνατο, εἶπε δὲ μῦθον·

Οὐχ ἔδος· εἶμι γὰρ αἴτις ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,

205

Διθιόπων ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέζουσ' ἑκατόμβας

Ἀθανάτοισι, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσουμαι ἱρῶν.

Ἀλλ' Ἀχιλλεύς Βορέην ἠδὲ Ζέφυρον κελαδεινὸν

Ἐλθεῖν ἀράται, καὶ ὑπίσχεται ἱερὰ καλὰ,

ΒΙΒΛΙΟΝ
 ΤΗΣ
 ΟΜΗΡΟΥ

δέκα τῶν Τρώων καλοὺς κάγαθούς νῦν μετὰ σοῦ τὸ αὐτὸ
κατανέμεται πῦρ· Ἔκτορα δ' αὐτὸν οὐκ ἂν πυρὶ, ταῖς δὲ
κυσὶ παραδώσω μάλιστα καταδάψαι.

Ὁ μὲν ταῦτ' ἠπήλει· Ἐκτωρ δ' ἀνέπαφος ἔκειτο ὄλωσ.
Ἀφροδίτης ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς τάς τε κύνας ἀποσοβούσης,
καὶ ἐλαίῳ ρόδου χρυσάσης αὐτὸν, ἵνα μὴ ἄλλοτ' ἄλλη ἐλκό-
μενος, καταξένηται ἔλκεσιν. Ἀπόλλων δ' αὐνέφος ἀναπετάσας
ἄνωθεν, ἐνεκάλυψε τὸν χῶρον ἐκεῖνον, ἵνα μὴ παραβλά-
πταιτο ὁ νεκρὸς ὑπὸ τοῦ ἡλίου. Ὡς οὖν τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ Πα-
τρόκλῳ οὐκ ἀξίαν ἐδόκει ἀνεῖναι φλόγα, μεταστὰς μικρὸν
Ἀχιλλεύς, ἐξήτειτο τὴν δύναμιν τῶν ἀνέμων, βορέουτε καὶ
Ζεφύρου, ἀφθονίαν αὐτοῖς προσοίσειν ὑποσχόμενος ἱερείων·
πολλὰ δὲ καὶ ἔσπενδεν ἐκ χρυσοῦ ποτηρίου, ὅπως τάχιστα
ἐλθόντες τῇ τοῦ πυρὸς κατεπήξει κατακαύσωσι τὸν νεκρὸν.
Ταῦτα δὴ ἡ Ἴρις ἀκούσασα, ἦγυτεν ὦς τοὺς ἀνέμους, παρὰ
τῷ Ζεφύρῳ ἤδη εὐωχουμένους, τὴν εὐχὴν αὐτοῖς ἀγγελοῦσα·
καὶ δὴ ὡς ἐγένετο παρὰ τὸν φλοιὸν, ἐξαναστάντων ἀπάντων,
καὶ ἀξιούντων ἐκάστων παρ' ἑαυτοῖς καθεσθῆναι, οὐκ ἔφη
καιρὸν τοῦτον εἶναι· ἐπείγομαι γὰρ, φησὶ, τὴν τῶν Διθιώ-
πων παρὰ τὸν Ὠκεανὸν καταλαβεῖν, ἵνα κἀγὼ ἐκατόμυθης
ἐκεῖ θυομένης, συμμετάσχῃ τῆς εὐωχίας· νῦν δὲ ὑμῶν Βο-
ρέαν καὶ Ζεφύρον Ἀχιλλεύς ἐξαιτεῖται ἐπ' οὐκ εὐκαταφρονή-
τοις ἱερείαις, ὅπως ἐπιφόρων ἡμῶν τῷ πυρὶ γενομένων, ἐπι-

ρὸς περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ ἐνῆκε πῦρ τῇ πυρᾷ. 186. Ρόδοντι] ἐκ ρόδων
το παρ' ἡμῖν ροδόσταγμα. 187. Ἀποδρῦφοι] κατακόπται αὐτὸν κατασύρων
Ἀχιλλεύς. 191. Σιλήη] σκληρόνη κατασκελιτεύση, ἐκ τοῦ σιέλλω. — [ἱ-
νεσιν] τάς ἵνας, τὰ νεῦρα, ὅσον παρ' Ὀμήρῳ. 198. ἐσσευοίτο] ὄρμην λάβοι
πρὸς τὸ κλιεσθῆαι. 200. Δυσαιῶς] σφοδρῶν πνέοντες. 202. Βηλῶ] ἐπὶ τῇ

Ὄφρα πυρὴν ὄρητε καήμεναι, ἣ ἔνι κείται 210
 Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοί.
 Ἡ μὲν ἄρ' ὧς εἰποῦσ', ἀπεβήσετο· τοὶ δ' ὀρέοντο
 Ἡχῆ θεσπεσίη, νέφεα κλονέοντα πάροιθεν.
 Λῖψα δὲ πόντον ἴκανον ἀήμεναι· ὦρτο δὲ κῦμα
 Πνοιῆ ὑπο λιγυρῆ· Τροίην δ' ἐρίβωλον ἰκέσθην, 215
 Ἐν δὲ πυρῇ πεσέτην, μέγα δ' ἴαχε θεσπιδαῆς πῦρ.
 Παννύχιοι δ' ἄρα τοίγε πυρῆς ἄμυδις φλόγ' ἔβαλλον,
 Φυσῶντες λιγέως· ὁ δὲ πάννουχος ὠκύς Ἀχιλλεὺς
 Χρυσέου ἐκ κρητῆρος, ἐλὼν δέπος ἀμφικύπελλον,
 Οἶνον ἀφυσσάμενος χαμάδις χέε, δευε δὲ γαίαν, 220
 Ψυχὴν κυκλήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο,
 ὧς δὲ πατὴρ οὐ παιδὸς ὀδύρεται ὀστέα καίων,
 Νυμφίου, ὅστε θανὼν δειλοὺς ἀκάχησέ τοκῆας.
 ὧς Ἀχιλεὺς ἐτάροιο ὀδύρετο ὀστέα καίων,
 Ἐρπύζων παρὰ πυρκαϊῆν, ἀδινὰ στεναχίζων. 225
 Ἡμος δ' Ἐωσφόρος εἴσι φόως ἐρέων ἐπὶ γαίαν,
 ὄντε μετὰ κροκόπεπλος ὑπεῖρ ἄλα κίδναται ἠώς,
 Τῆμος πυρκαϊῆ ἔμαραίνετο, παύσατο δὲ φλόξ.
 Οἱ δ' Ἄνεμοι πάλιν αὐτίς ἔβαν οἰκόνδε νέεσθαι
 Θρηϊκίον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔστενεν, οἷδματι θύων. 230
 Πυλείδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωσε λιασθεὶς
 Κλίνθη κεκμηῶς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν.
 Οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐωνα ἀολλέες ἠγερέθοντο,
 Τῶν μιν ἐπερχομένων ὀμαδος καὶ δοῦπος ἔγειρεν.
 Ἔζετο δ' ὀρθωθεὶς, καὶ σφεας πρὸς μῦθον ἔειπεν. 235
 Ἄτρεϊδῆ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῆν σβέσατ' αἴθοπι οἴνω
 Πᾶσαν, ὀπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
 Ὅστέα Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο λέγωμεν,

νεμεθῆ πᾶς ὁ ἐν τῇ πυρᾷ νεκρὸς τοῦ Πατρόκλου, οὐ μέγα πένθος νῦν ποιοῦνται οἱ Ἕλληνες.

Ἡ μὲν οὖν ταῦτ' εἰποῦσα, ὄχετο ἀπιοῦσα· οἱ δὲ, ὄρμηθέντες σὺν ἠχοῖ θεσπεσίᾳ, τά τε νέφη κλονοῦντες, καὶ τὸν πόντον κυκῶντες, ἀλλ' ἐπ' ἄλλοις προσωθοῦντες τὰ κύματα· ὡς δὲ κατὰ τὴν Τροίαν γενόμενοι, ἐπέπεσον τῇ πυρᾷ, ἐβρέμετο μὲν τὸ πῦρ ἐπειγόμενον κάτωθεν, πολλὴν ἅμα φλόγα ἀνιὲν ὑψοῦ μάλα διὰ πάσης τῆς νυκτὸς ἐκείνης πνεόντων. Ἀχιλλεὺς δὲ καὶ αὐτὸς παννύχιος, οἶνον ἐκ χουσοῦ κρατῆρος ἀρυόμενος κύλικι ἔχει κατὰ γῆς καταρθεύων, τὴν τε ψυχὴν τοῦ Πατρόκλου καλῶν συνεχῶς, καὶ τῇ πυρᾷ ὑποπροσιῶν, καὶ ἐποδύρομενος, ὡς πατὴρ καίων τὰ ὄσα ἐπιγάμου τεθνεῶτος παιδός· καὶ ἀσχολία πολλὴ ἦν αὐτῷ ἐπὶ τούτοις διὰ πάσης νυκτὸς· ἐπιτέλλοντος δὲ ἤδη τοῦ ἑωσφόρου, μεθ' ὃν ἡ ῥοδοδάκτυλος ἠὼς ἐπιχειῖται ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ἐμαράνθη ἡ φλόξ, κατὰ βραχὺ ἀπολήγουσα· καὶ οἱ ἄνεμοι εὐθύς ἀνεχώρησαν οἴκαδε διὰ τοῦ πόντου τοῦ Θρακιικοῦ· ὃν ἦν τηνικαῦτα ἑδεῖν αἰωρούμενον τοῖς κύμασιν, ὡς μαινόμενον· ὁ δ' Ἀχιλλεὺς μικρὸν ἀπὸ τῆς πυρᾶς γενόμενος, κατακλιθεὶς (ἦν γὰρ μάλιστα κεκμηκῶς) κατελήφθη ὕπνω· ὡς δὲ μετὰ μικρὸν ἤκουσε τῶν ἡγεμόνων συναγειρομένων αὐτοῦ, ἠγέρθη, καὶ καθεσθεις, εἶπε ταῦτα.

Ἀγάμεμνον, καὶ πάντες ὑμεῖς, ὅσοι γε τῶν ἀρίστων πάεστε, πρῶτον μὲν τὸ πῦρ, ὃ λοιπὸν ἔτ' ἐστι, δεῖ ἡμᾶς σθέσαι οἴνω· ἔπειτα τὰ τοῦ Πατρόκλου ὄστᾶ ἀναλέξαι, εὐ δια-

φλιζ. 214. [ἴκανον ἀήμεναι] ὠρμηγτο πνεῖν. 230. Ὁ δὲ ἔστενα] ὁ δὲ πόντος θύων τῷ εἶδηματι, ὃ ἐστὶ ὄρμων μανικῶς τῷ κύματι, ἔστενε. 244. Ἐ-

Εὖ διαγιγνώσκοντες ἀριφραδέα δὲ τέτυκται· 240
 Ἐν μέσση γὰρ ἔκειτο πυρῆ, τοὶ δ' ἄλλοι ἀνευθεν
 Ἐσχατιῇ καίοντ' ἐπιμιξ, ἵπποι τε καὶ ἄνδρες.
 Καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσῇ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ
 Θείομεν, εἰσόκεν αὐτὸς ἐγὼν Αἴδι κεύθωμαι.
 Τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα, 245
 Ἀλλ' ἐπεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὴν Ἀχαιοὶ
 Εὐρὺν θ' ὕψηλόν τε τιθήμεναι, οἳ κεν ἐμεῖο
 Δεύτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι λίπησθε.

ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπίθοντο ποδώκει Πηλείωνι.

Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῆν σβέσαν αἴθοπι οἴνω, 250
 Ὅσσον ἐπὶ φλόξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·
 Κλαίοντες δ' ἐτάριοι ἐνήεος ὀστέα λευκὰ
 Ἄλλεγον ἐς χρυσῆν φιάλῃν καὶ δίπλακα δημόν·
 Ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες, ἐανῶ λιτὶ κάλυψαν·
 Τορνῶσαντο δὲ σῆμα, θεμειλιά τε προβάλοντο 255
 Ἀμφὶ πυρῆν· εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαίαν ἔχευαν.
 Χεύαντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Αὐτοῦ λαὸν ἔρυκε, καὶ ἵζανεν εὐρὺν ἀγῶνα·
 Νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λεβητάς τε τρίποδάς τε,
 Ἴππους θ' ἡμίονους τε, βοῶν τ' ἴφθιμα κάρηνα, 260
 Ἡδὲ γυναῖκας εὐζώνους, πολίων τε σίδηρον.
 Ἴππεῦσιν μὲν πρῶτα ποδώκεσιν ἀγλά' ἄεθλα
 Θῆκε γυναῖκα ἄγεσθαι· ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαν,
 Καὶ τρίποδ' ὠτώεντα δυωκαιοῖκοσίμετρον,
 Τῷ πρῶτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν 265
 Ἐξέτε', ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κεύουσταν·
 Αὐτὰρ τῷ τρίτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα,

σάκεν κεύθωμαι] ἔως ἂν καὶ γὰρ εἰς τὴν ἄσθην κατακριθῶ, εἰ δὲ (ἐν εἰς καὶ

κρίνοντας τῶν ἄλλων, ῥάδιον δὲ τοῦτο, κατὰ τὸ μεσαίτατον
 τούτου κειμένου τῆς πυρᾶς, πόρρω τῶν κατὰ τὰ ἔσχατα ἀν-
 δρῶν τε καὶ ἵππων ἀναμιξ̄ συγκαέντων· συλλεγέντα δὲ, ἕνα
 ποτεθείσθωσαν κάλπιδι χρυσῇ, στέατι διπλῶ περικεκαλυμ-
 μένα, μέχρῃς ἀν̄ κἀγὼ συγγένωμαι αὐτῶ ἐν ἄδου· τάφον δὲ
 Πατρόκλῳ μέγαν μὲν οὐ, ἐπεικῆ δὲ καὶ μέτριον πρὸς γὰρ
 τὸ παρὸν γενέσθαι ἤξιώσα· ἐπειδὴν δὲ τάχιστα κἀγὼ ἀπκλ-
 λάξω, τότε δὴ ἐμοὶ χαριζόμενοι, οἷγ' ἐν τοῖς ναυσὶ πε-
 ριόντες, ἀνεγείρατε ὑψηλὸν τε καὶ εὐρὺν, ὡς εἰκός.

Ταῦτα δ' αὐτῶ εἰπόντι πεισθέντες, κατέσβεσαν τὴν πυρ-
 καῖν οἴνω, ὥστε καθιζῆσαι τὴν τέφραν· εἶθ' οὕτω συνέλεγον
 τὰ τοῦ Πατρόκλου ὄστα ἐν χρυσῇ φιάλῃ καὶ διπλῇ πιμελῇ,
 ὀδυρόμενοι· θέντες δ' ἔπειτα ἐν σκηνῇ, καὶ λεπτῇ σινδόνῃ
 περικαλύψαντες, καὶ μνημα περὶ τὴν πυρὰν χώσαντες, ἐ-
 πανῆλθον εἰς τὰς σκηνάς. Ἀχιλλεὺς δ' ἐκ τούτου ἀγῶνα
 ποιῶν, ἄθλα προὔτιθει, ἐκ τῶν νεῶν ἐκκομίζων, λέσθητάς τε
 καὶ τρίποδας, ἵππους τε καὶ ἡμιόους, ταύρους τε καὶ γυ-
 ναῖκας εὐζώνους, καὶ σίδηρον· ταῦτα δὲ τοῖς ἵππευσι προὔ-
 τίθει· τῷ μὲν πρώτῳ, γυναῖκα ἔργων πολλῶν εἰδημόνα ἄγε-
 σθαι, καὶ τρίποδα ἀμφιλαφῇ εἰκοσίμετρον· τῷ δὲ δευτέρῳ,
 ἵππον ἕξαετῆ ἄζυγον, καὶ κυροροῦσαν· τῷ δὲ τρίτῳ, λέσθη-

σχολιαστῆς) κλειύθωμαι ἀναγινώσκουσιν ἀπὸ τοῦ κλειεύθωμαι κατὰ συγκο-
 πτὴν γενομένου· ὃ σημαίνει τὸ πορεύομαι, 250. Ἐνθάδε] προσηνοῦς, πρῶτον
 συχρὸν δὲ τοῦτο μόνῳ Πατρόκλῳ ἀποδιδόμενον φαίνεται· 253. Ἄλλεγον]
 ἀνελέγοντο, 254. Ἐσθῶ λιτὶ] λεπτῶ ἱματίῳ. 255. Τορνώσαντο] περιέγραψαν
 κύκλῳ. 264. Ὠτόεντα] ὄστα ἔχοντα, καὶ εἰκοσιμέτρα χωροῦντα. 266. Βρα-
 φος κυέουσα] ἔγκυον, ἔβρουον ἔχουσαν ἐν γαστρὶ. 267. Ἄπυρον] μήπω εἰς πῦρ

Καλὸν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἔτ' αὐτῶς·
 Τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύω χρυσοῖο τάλαντα·
 Πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκεν. 270
 Στῆ δ' ὀρθῶς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 Ἰππῆας τάδ' ἄεθλα δεδεγμένα κείτ' ἐν ἀγῶνι.
 Εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοί,
 Ἥ τ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβῶν κλισίηνδε φεροίμην. 275
 Ἴστε γάρ, ὅσσον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι·
 Ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι Ποσειδάων δ' ἔπορ' αὐτοῦς
 Πατρὶ ἐμῷ Πηλεΐῃ, ὃ δ' αὐτ' ἐμοὶ ἐγγυάλιξεν,
 Ἄλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μενέω, καὶ μώνυχες ἵπποι·
 Τοίου γὰρ κλέος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἠνιόχοιο, 280
 Ἰπίου, ὃ σφωῖν μάλα πολλάκις ὑγρὸν ἔλαιον
 Χαιτᾶων κατέχευε, λοέσσας ὕδατι λευκῷ·
 Τὸν τῶγ' ἐσταότες πενθείετον, οὐδεὶ δέ σφιν
 Χαῖται ἐρηρέδαται, τῷ δ' ἔστατον ἀχθυμένῳ κῆρ.
 Ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατὸν, ὅστις Ἀχαιῶν 285
 Ἴπποισίν τε πέποιθε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.

Ὡς φάτο Πηλεΐδης· ταχέες δ' ἰππῆες ἄγερθεν.
 ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐμηλος,
 Ἀδμήτου φίλος υἱός, ὃς ἰπποσύνη ἐκέκαστο·
 Τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδῃς ὦρτο κρατερός Διομήδης, 290
 Ἴππους δὲ Τρωοὺς ὑπαγε ζυγόν, οὐς ποτ' ἀπηύρα
 Αἰνεΐαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσεν Ἀπόλλων.
 Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδῃς ὦρτο ξανθὸς Μενέλαος

Σεβλημένον· ἢ μὴ διὰ τὸ πῦρ. 270. Ἀμφίθετον] ἐκατέρωθεν, φασί, ἑάσιν
 ἔχουσαν· ἀλλ' οὐκ εἶδ' ὅπως τοῦτο· εἶη δ' ἂν εἰκότως ἀμφιλαφῆς, ἐκατέρωθεν
 λαβὴν ἔχουσαν. — ἀπύρωτον] ἄπυρον, ὡς ἀνωτέρω μικρὸν· ἀλλὰ

τα καλὸν, τετράμετρον, ἄπεφθον· τῷ δὲ τετάρτῳ, χρυσοῦ
 δύο τάλαντα· τῷ δὲ πέμπτῳ φίλῃν ἀμφίθετόν τε καὶ ἄπυρον.
 Ἐκ δὲ τούτων μεταστραφεὶς πρὸς τοὺς Ἕλληνας, εἶπε ταῦτα·
 Ἀγάμεμνον, καὶ πάντες ὑμεῖς, ὅσοι γε πάρεστε τῶν Ἑλλή-
 νων, θεάσασθε ταῦτα ἄθλα τοῖς ἵππεῦσι προκείμενα εἰς ἀ-
 γῶνα· ἴστε δ' οὖν τοῦτο δήπου ὑμεῖς γε, ὡς εἶπερ ἄλλῳ τῷ,
 ἢ Πατρόκλῳ προὔκειτο ἀγωνίζεσθαι, τὰ πρῶτ' ἂν αὐτὸς ἐ-
 νεγκάμην, τῶν ἐμῶν ἵππων ἐπ' ἀθανασία πολλῶ τῶν ἄλ-
 λων τάχει διαφερόντων· Πησειδῶν γὰρ αὐτοῦ, ἐστὶ τῷ ἐμῷ
 πατρὶ δεδοκῶς· νῦν δ' εἰς ἐμὲ περιήλθον· ἐμὲ μὲν οὖν καὶ τοὺς
 ἐμοὺς ἵππους ἐἴθ' ἠσυχάζειν· καὶ γὰρ καὶ ἀθυμία πολλῇ κα-
 τηφεῖς τυγχάνουσιν ὄντες, ἐπεικέστατον ἠνίοχον ἀπολέ-
 σαντες· ὅς, ἐπεὶ λούοι ὕδατι, ἔχρειεν ἔπειτα τὰς χαίτας αὐ-
 τῶν καὶ ἐλαίῳ· αὐτ' ὦν νῦν εἰκότως ἂν σκυθροπάζοιεν· καὶ
 εἰς γῆν κατανευκότες, καὶ τὰς χαίτας ὑποχάλασαντες μέχοι
 τοῦ ἐδάφους, ἐστάσι στυγνάζοντες· οἱ δὲ ἄλλοι, ὅσοι γε ὑ-
 μῶν πεποιθήατε τοῖς ἑαυτῶν ἵπποις καὶ ἄρμασιν, μεταστει-
 λάμενοι τούτους ἀπὸ τῶν σκηνῶν, ἀγωνίζεσθε.

Ὁ μὲν οὐκ ἔφθη ταῦτ' εἰπὼν, καὶ οἱ ἵππεῖς ἔτοιμοι ἦ-
 σαν· ὦν πρῶτος Εὐμήλος ὁ Ἀδμήτου, ἀνὴρ τὰ ἵππικὰ ἀ-
 γαθός· Δεύτερος δὲ τούτου Διομήδης ὑπέξευξε τοὺς ἀπὸ
 τοῦ Τρωῶς ἵππους, οὓς Δινείαν ἦν ἀφηρημένος ἐν μάχῃ, ὅπου
 Ἀπόλλων ἐξαρπάσας ἐκεῖνον ἀπὸ τοῦ κινδύνου, διέσωσε. Τρί-

καίκεῖνο ἀμφίβαλον· πότερον γὰρ, τὸ κρινὸν καὶ ἐστερημένον ἐπι πυρὸς ἢ
 τὸ μηδέποτε εἰς πῦρ τεθειμένον, ἀλλ' εἰς ἕτερα χηρῆσιμον ὄν, δηλοῖ ἢ καὶ τρί-
 τον τὸ ἐκλεκτὸν καὶ καθαρὸν τῆς ὕλης τῷ πολλὰ ἐκπεπρωσθαι καὶ κεχω-
 νεῦθαι ἐν τῷ πυρὶ, ἐπίτασιν σημαίνουσης τῆς καταρχούσης συλλαβῆς·
 ὡσεὶ εἶλεγε ἄπεφθον τὸ πολυπέπτον. 284. Ἐρηρέδαται] χαλασθεῖσαι, ἐρῆ-
 ρονταί· προς τῆ γῆ. 289. Ἐκέκαστο] κεκέσμητο. 291. Ἀππῶρα] ἴδε ἐν

Διογενής, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ὠκέας ἵππους,
 Αἴθην τὴν Ἀγαμεμνονέην, τὸν ἐόν τε Πόδαργον. 295
 Τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκ' Ἀγχισιάδης Ἐφέπωλος
 Δῶρ', ἵνα μὴ οἱ ἔποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμέσσαν,
 Ἄλλ' αὐτοῦ τέρποιτο μένων· μέγα γάρ οἱ ἔδωκεν
 Ζεὺς ἄφενος, ναίεν δ' ὄγ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι.
 Τὴν ὄγ' ὑπὸ ζυγὸν ἤγε, μέγα δρόμου ἰσχανώωσαν. 300
 Ἄντιλοχος δὲ τέταρτος εὐτριχας ὠπλίσαθ' ἵππους,
 Νέστορος ἀγλαῶς υἱός, ὑπερθύμοιο ἄνακτος,
 Τοῦ Νηληϊάδαο· Πυλοιογενέες δέ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες φέρον ἄρμα· πατήρ δέ οἱ ἄγχι παραστάς,
 Μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων, νοέοντι καὶ αὐτῶ· 305
 Ἀντίλοχ', ἦτοι μὲν σε, νέον περ ἐόντ', ἐφίλησαν
 Ζεὺς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἵπποσύνας ἐδίδαξαν
 Παντοίας· τῶ καὶ σε διδασκόμεν οὔτι μάλα χρεώ.
 Οἴσθα γὰρ εὖ περὶ τέρμαθ' ἐλισσέμεν· ἀλλά τοι ἵπποι
 Βάρδιστοι θεΐειν· τῶ τ' οἴω λοίγι' ἔσεσθαι. 310
 Τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοὶ
 Πλείονα ἴσασιν σέθεν αὐτοῦ μητίσασθαι.
 Ἄλλ' ἄγε δὴ σὺ, φίλος, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῶ
 Παντοίην, ἵνα μὴ σε παρεκπροσύγησιν ἄεθλα.
 Μῆτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων, ἧὲ βίηφιν· 315
 Μῆτι δ' αὐτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
 Νῆα θοὴν ἰθύνει, ἐρεχθομένην ἀνέμοισιν·
 Μῆτι δ' ἠνίοχος περιγίγνεται ἠνίοχοιο.
 Ἄλλ' ὅς μὲν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν οἴσι πεποιοῦως,
 Ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἐλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα, 320
 Ἴπποι δὲ πλανύονται ἀνά δρόμον, οὐδὲ κατίσχει·
 Ὅς δέ κε κέρδεα εἰδῆ, ἐλαύνων ἥσσονας ἵππους,
 Αἰεὶ τέρμ' ὀρώων, στρέφει ἐγγύθεν, οὐδέ ἐ λήθει,
 Ὅπως τὸ πρῶτον ταχύση βοέοισιν ἱμάσιν·
 Ἄλλ' ἔχει ἀσφαλέως, καὶ τὸν προὔχοντα δοκεύει. 325

τος δὲ Μενέλαος τόνθ' ἑαυτοῦ Πόδαγρον καὶ τὴν Αἴθην, ἣν Ἐχέπωλος ὁ Ἀγχίσου προῖκ' ἦν δεδωκώς Ἀγαμέμνονι, ἐφ' ᾧ ἐπὶ Τροίαν μὴ ἐπιστρατεῦσαι· ἤδιστον γὰρ ἦν αὐτῷ οἴκοι μείναντι, τὰ παρὰ τοῦ Διὸς αὐτῷ ὑπηρεγμένα ἀγαθὰ ἀπολαύειν ἐν Σικυῶνι. Μετὰ δὲ τοῦτον Ἀντίλοχος παρεσκευάσας τέταρτος, ὁ τοῦ Νέστορος· ὃς εὖ φρονῶν εὖ φρονοῦντι καὶ τῷ παιδὶ παραστάς, ἔφη τάδε. Ἀντίλοχε, σὲ μὲν καὶ νέον γ' ὄντα τοσοῦτον Ζεὺς καὶ Ἀπόλλων ἐφίλησαν, ὥστε καὶ τὴν ἱππικὴν παντοίως ἐδίδαξαν· διὸ οὐδέν σε πλέον χρὴ διδάχθῆναι, εἰδὸθ' ὅπως χρὴ περὶ τὰ τέρματα στρέφειν ἵππους· ὃ δὲ μόνον λυπεῖ· οὐ γὰρ ἵπποι βραδύτεροι τῶν ἄλλων δοκοῦσιν εἶναι· ἀλλ' ἐκεῖνοι αὐτοῦ σου ἐλλείπονται τέχνη· ἀλλ' ἄγε σὺ, φίλον τέκνον, ἐκ φρονήσεως τὸ πλέον ὀρμώμενος, ἀγωνίζου, ἵνα μὴ ἀποτύχῃς τῶν ἄθλων, εὖ εἰδὼς, ὡς μήτε δρυστόμος γ' ἰσχυρὸν τὸ πλέον εὐδοκίμησε, μήτε κυβερνήτης τὸ σκάφος ἄλλως ἐν πολλοῖς διαύλοις κυμάτων διέσωσε· μήτε μὴν ἡνίοχος ἡνιόχου περιεγέμετο, ἀλλ' ἕκαστοι ἐγαθῷ ἡγεμόνι χρώμενοι τῇ φρονήσει, τυγχάνουσιν, ὧν σοχάζονται· ὃς μὲν γὰρ τοῖς ἄρμασι καὶ τοῖς ἵπποις ἐπίπαν τεθάρρηκεν, ἔλαθεν αὐτὸς τε μάτην ἄλλοθεν ἀποπλανώμενος ἄλλοσε, καὶ τοὺς ἵππους παρεκτρεπομένους μὴ δυνάμενος ἐπισχεῖν· ὃς δ' ἐκ τέχνης πρὸς τὸ τέρμα ἐλαύνει, κἂν χεῖρους ἵππους ἐν ἐλάττονι στρέφει χωρὶς, τάςθ' ἡνίας παραλλάξ τείνων τε καὶ χαλῶν ἐν καιρῷ, καὶ τὸν προὔχοντα ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς

τῷ Ε. στίχ. 265. Καὶ ἐξῆς. 300. Ἰσχανίωσαν] ἐπιθυμοῦσαν. 310. Θεῖν] θεῖν, δ καὶ χαλεπὸν σοι ἔσται. 311. Ἀφάρτεροι] ταχύτεροι. 312. Μητίσασθαι] βουλεύσασθαι, κατορθώσασθαι. 315. Μήτι τοι] βουλή, συνέσει, μᾶλλον ἢ εἶα. 325. Δοκέουσι] παρατηρεῖ. 330. Ἐν ξυνοχῆσιν ὁδοῦ] ἐνθα συνάχονται

Σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσσει
 Ἔστηκε ξύλον αὔον, ὅσον τ' ὄργυι', ὑπὲρ αἴης,
 Ἢ δρυὸς ἢ πεύκης, τὸ μὲν οὐ καταπύθεται θυβρῶ·
 Λαεὶ δὲ τοῦ ἑκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκῶ,
 Ἐν ξυνοχῆσιν ὁδοῦ· λαῖος δ' ἵππόδρομος ἀμφί· 330
 Ἢ τευ σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθνηῶτος,
 Ἢ τόγε νύστα τέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,
 Καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
 Τῷ σὺ μάλ' ἐγχρίμψας ἐλάαν σχεδὸν ἄρμα καὶ ἵππους·
 Αὐτὸς δὲ κλινθῆναι εὐπλέκτω ἐνὶ δίφρῳ, 335
 Ἦκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖιν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
 Κένσαι ὁμοκλήσας· εἰζαί τέ οἱ ἦνία χερσίν.
 Ἐν νύσση δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχριμφθήτω,
 Ὡς ἂν τοι πλήμνη δοάσεται ἄκρον ἰκέσθαι
 Κύκλου ποιητοῖο λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν, 340
 Μήπως ἵππους τε τρώσης, κατὰ θ' ἄρματα ἄζης·
 Χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχείη δὲ σοὶ αὐτῷ
 Ἔσσειται· ἀλλὰ, φίλος, φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι·
 Εἰ γὰρ κ' ἐν νύσση γε παρέξ ἐλάσθηθα διώκων,
 Οὐκ ἔσθ', ὅς κέ σ' ἔλθῃσι μετάλμενος, οὐδὲ παρέλθῃ· 345
 Οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν Ἀρείονα δῖον ἐλαύνοι,
 Ἀδρήστου ταχὺν ἵππον, ὃς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
 Ἢ τοὺς Λαομέδοντος, οἳ ἐνθάδε γ' ἔτραφεν ἐσθλοί.
 Ὡς εἰπὼν Νέστωρ Νηληϊῖος ἄψ ἐνὶ χώρῃ

αἱ ὁδοὶ συμβαλοῦσαι ἢ ἐνθα ἀποστενοῦται ἢ ὁδός. 334. Εγχρίμψας] μονοουχὶ ἀψάμενος τοῦ τέρματος, κάμψον· δηλον δ' ὅτι δεξιόθεν περικάμπειν τὸν καμπτήρα τοῖς ἀγωνιζομένοις ἔθος ἦν· κελεύει οὖν ὁ γέρον, ἐπειδὴν τάχιστα πρὸς τὸν καμπτήρα γένηται, μικρὸν παρεγκλίνας πρὸς τὸ εὐώνυμον. πληζαίτε τὸν ἐν τῷ δεξιῷ ἵππον, ἵνα κάμψῃ ἐν τάχει ἐν ἐλάττονι διαστήματι ὡς περὶ τὸ τέρμα, τῶν ἄλλων ὡς ἐκ πλείονος τοῦ κύκλου ἀπολεί-

ἔποπτεύων· τὸ δὲ τέρμα, εἴτι σε τοῦτο λέληθε, ξύλον ἐστὶ δρυὸς, ἢ πεύκης, αὖον μὲν, ἄσηπον δὲ, ὀργυιάν τῆς γῆς ὑπερνεστηκός· ὧ̄ ἐκατέρωθεν λίθοι ἐπερείδονται δύο, ἐνθ' ἡ ὁδὸς μάλιστ' ἀποστενοῦται· ὁ δὲ ἵππόδρομος κύκλω λεῖως ἄγαν ἐστίν, εἴτε σῆμα ἦν τοῦτο ἀνδρὸς πάλαι ποτὲ τεθνηκότος, εἴτε καὶ νύσσα τοῖς πρὸ ἡμῶν· νῦν δ' ἀγῶνος τέρμα ὑμῖν αὐτὸ εἶναι προσέταξεν Ἀχιλλεύς. Ἐπειδὴν οὖν κατὰ τοῦτον τάχιστα γένη, αὐτός τ' ἐν τῷ δίφρῳ μικρὸν παρακλιθεὶς τῶν ἀμιλλωμένων ὡς πρὸς τὸ εὐώνυμον, πειρῶ παραλλάξαι, καὶ τὸν ἵππον τὸν δεξιὸν μάλιστα πληξὸν τῇ μάστιγι νῦν ἐν καιρῷ, χαλαρωτέροις αὐτῷ τὰς ἡνίας ἀνείς· ὁ δ' εὐώνυμος μονονουχὶ ἀψάμενος τοῦ καμπτήρος, παραμειβέτω, ὥστε σοι δόξαι τῆς τοῦ τροχοῦ ἀψίδος τὴν χαινικίδα ἐφάψασθαι· τέως δ' οὖν φυλάττεσθαι μάλιστα χρὴ τὴν τοῦ λίθου προσάραξιν, ἵνα μὴ καὶ τοὺς ἵππους τρώσῃς, καὶ τὸ ἄρμ' αὐτὸ συντρίψῃς, καὶ σε αὐτὸν ποιήσῃς τοῖς ἄλλοις γενέσθαι ἐπίχαρμα· διὸ φύλαξαι, φίλον τέκνον, τὰ γ' εἰρημένα φρονίμως· εἰ γὰρ οὕτω καὶ παραλλάξεις τὴν νύσσαν, οὐκ ἔσθ' ὅς τις σου περιγένοιτο, οὐτ' ἂν Ἀρείονα ἐλαύνη αὐτὸν, τὸν θεῖον τὸ γένος ἔλκοντα· ὅς Ἀδράστου τάχιστος ἵππων ἦν· οὐτ' ἂν τοὺς Λαομέδοντος, οἳ ὧ̄δε τραφέντες κῦζήθησαν·
 Τοιαῦτα τοίνυν ὁ Νέστωρ εἰσηγησάμενος τῷ παιδί, ε-

φομένων. 339. Πλήμνη] ἢ καὶ χαινικίς, ὁ τοῦ τροχοῦ ὀμφαλός, δι' οὗ ὁ ἄξων διέρχεται. οὐκ ἔχω δὲ κατανοῆσαι, ὅπως ἡ πλήμνη δύναται δόξαι τοῦ τῆς περιφερείας ἀπτεσθαι ἄκρου, πλὴν εἰ μὴ τις λέγει ἕτερον τροχὸν περὶ τὸν καμπτήρα δεῖ ἐννοεῖν. 340. Ἐπαυρεῖν] ἐπιψάσειν. 343. Πεφυλαγμένος] πεφύλαξο 346. Ἀρείονα] ἵππον οὕτως ὀνομαζόμενον, υἱὸν Ποσειδῶνος ἐκ τῆς Ἐρινύος, ἢ, ὁμοιωθεὶς ἵππῳ, συναγέμετο παρὰ τῇ Τελφοῦσῃ κρήνῃ ἐν Βοιωτίᾳ· Ἀρείων δ' ἐκλήθη παρὰ τὸ κρατιστεύειν· ἐν Ποσειδῶν ἔπειτα ἔδωκε Κοπρῆ τῷ βασιλεύοντι Ἀλιάρτου· παρ' οὗ αὖ πάλιν ἔλαβεν Ἡρακλῆς· αὐτός δὲ Ἀδράστῳ ἔδωκεν· ὅς ἐκ τοῦ Θεβαϊκοῦ πο-

Ἐξέτ', ἐπεὶ ὦ παιδὶ ἐκάστου πείρατ' εἶπεν. 350
 Μηριόνης δ' ἄρα πέμτος εὐτρίχας ὠπλίσαθ' ἵππους.
 Ἄν δ' ἔβην ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλοντο.
 Πάλλ' Ἀχιλλεύς, ἐκ δὲ κλῆρος θόρε Νεστορίδαο
 Ἀντιλόχου· μετὰ τὸν δ' ἔλαχε κρείων Εὐμηλος·
 Τῶ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρείδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος· 355
 Τῶ δ' ἐπὶ Μηριόνης λάχ' ἐλαυνέμεν ὕστατος αὐτε
 Τυδεΐδης, ὅχ' ἄριστος ἐὼν, λάχ' ἐλαυνέμεν ἵππους.
 Στὰν δὲ μετασοιχί· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς,
 Τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· παρὰ δὲ σκοπὸν εἶσεν
 Ἀντίθεον Φοῖνικα, ὀπάονα πατρὸς ἐοῖο, 360
 Ὡς μεμνέωτο δρόμου, καὶ ἀληθείην ἀποεἶποι.
 Οἱ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποισιν μάστιγας ἄειραν,
 Πέπληγόν θ' ἱμάσιν, ὁμόκλησάν τ' ἐπέεσσιν,
 Ἐσσυμένως· οἱ δ' ὦκα διέπρησσαν πεδίοιο,
 Νόσφι νεῶν, ταχέως· ὑπὸ δὲ στέρνοισιν κονίη 365
 Ἰστατ' ἀειρομένη, ὥστε νέφος ἢ θύελλα·
 Χαῖται δ' ἐρρώοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο.
 Ἄρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πύλνατο πουλιβοτείρῃ·
 Ἄλλοτε δ' αἰζασκε μετήρα· τοὶ δ' ἐλατῆρες
 Ἔστασαν ἐν δίφροισι· πάτασσε δὲ θυμὸς ἐκάστου, 370
 Νίκης ἰεμένων· κέκλοντο δὲ οἷσιν ἕκαστος
 Ἴπποις, οἱ δὲ πέτοντο κονιόντες πεδίοιο·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὠκέες ἵπποι
 Ἄψ ἐφ' ἄλλος πολιῆς, τότε δὴ ἀρετὴ γε ἐκάστου
 Φαίνεται, ἄφαρ δ' ἵπποισι τάθη δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα 375
 Αἰ Φηρητιάδαο ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι.

καθέσθη κατὰ χώραν ἡσύχως· πέμπτος δ' αὖ μετὰ τὸν Ἀντίλοχον ἔξευξε Μηριόνης· κἀπειδὴ καλῶς αὐτοῖς εἶχεν, ἐπιβάντες τῶν δίφρων, προῦβάλλοντο κλήρους, ὅς τις πρῶτος, ὅς τις δεύτερος λάχοι, ὅς τις ἐξῆς· καὶ πάλλοντος Ἀχιλλεύς, ἀνεπήδησεν πρῶτος ὁ τοῦ Ἀντιλόχου· δεύτερος δὲ, ὁ Εὐμήλου· τρίτος δὲ, ὁ τοῦ Μενελάου· τέταρτος δὲ, ὁ τοῦ Μηριόνου· πέμπτος δὲ, ὁ καὶ ὕστατος πάντων ὁ τοῦ Διομήδους. Τούτων οὖν οὕτως ἐχόντων καλῶς, ἔστησαν ἅπαντες ἐφεξῆς, ἢ ἔλαχεν ἕκαστος· ὁ δ' Ἀχιλλεύς ἐδείκνυ τὰ χωρίον πόρρω πη ἐπὶ πολὺ τοῦ πεδίου, ἔνθα ἦν ὁ καμπτήρ· ὅπου Ἀχιλλεύς ἐκάθισε Φοίνικα τὸν πατρῶον θεράποντα, ὅπως ἰδὼν ἐκ τοῦ ἐγγυτάτω τὰ γιγνόμενα ἀκριβῶς, ἀπαγγείλῃ.

Ἐκ δὲ τούτου εὐθύς ἤλαυνον, πολλῇ ἀπειλῇ καὶ μάστιγι χρώμενοι· οἱ δὲ ἵπποι, ἅμ' ἀφεθέντες, ἐδόκουν ὅλως ἵπτασθαι διὰ τοῦ πεδίου, πολλῆς μὲν κόνιος, ὥσπερ θύελλα, πρὸ αὐτῶν αἰρουμένης· τῶν δὲ χαιτῶν αὐτοῖς ὑπὸ τῶν ἀνέμων ἀναρρίπιζομένων, καὶ τῶν ἀρμάτων ὅτε μὲν ἄπτεσθαι, ὅτε δὲ πολὺ τῆς γῆς ὑπεράνω δοκούντων ἐξάλλεσθαι ὡς ἐν μετεώρῳ. Οἱ δὲ ἡνίοχοι ἀσφαλῶς εἶχοντο ἐν ταῖς δίφροις, πρὸς τὴν νίκην ἀσπαίροντες ἕκαστος, καὶ τοὺς ἵππους πρὸς τοῦτο ἐπισπέρχοντες ὄση, δύναμις· οἷδ' ἔτεινον αἰεὶ ὡς ὑπόπτεροι ἐγκονοῦτες διὰ τοῦ πεδίου· ἀλλ' ὅτε μάλιστα τὸν δρόμον ἀνύσαντες, ἦσαν παρὰ τὴν ἀκτὴν, τότε δὴ ἀμφοτέρων, ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων, ἡ ἀρετὴ κατεφαίνετο· οἱ γὰρ Εὐμήλου πρῶτοι ἦνυτον, παραλλάξαντες τάχει· μεθ'

μμήσ, οὐμὴν δὲ ἐφεξῆς κατὰ βάθος, ἀλλὰ καταπλάτος Ἀντίλοχον γενέσθαι ἐν δεξιᾷ. 36γ. Μεμνέμετο] μεμνώτο, ἐπιμελεῖτο. 376. Φηρητιάδου] τοῦ Εὐ-

Τὰς δὲ μετ' ἐξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι,
 Τρῳῆσι οὐδέ τι πολλὸν ἄνευθ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·
 Αἰεὶ γὰρ δίφρου ἐπιθησομένοισιν εἴκτην,
 Πνοιῆ δ' Εὐμήλοιο μετάρφρονον εὐρέε τ' ὦμο
 380
 Θέρμεν'· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καταθέντε πετέσθην.
 Καί νύ κεν ἢ παρέλασσε' ἢ ἀμφίριστον ἔθηκεν,
 Εἰ μὴ Τυδέος υἱὶ κοτέσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὅς ῥα οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μᾶστιγα φαεινὴν.
 Τοιοῦ δ' ὀφθαλμῶν γύτο δάκρυα χωμομένοιο,
 385
 Οὐνεκα τὰς μὲν ὄρα ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἰούσας,
 Οἱ δὲ οἱ ἐβλάφθησαν, ἄνευ κέντροιο θέοντες.
 Οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφηράμενος λάθ' Ἀπόλλων
 Τυδεΐδην, μάλα δ' ὄκα μετέσσυτο ποιμένα λαῶν·
 Δῶκε δὲ οἱ μᾶστιγα, μένος δ' ἵπποισιν ἐνήκεν.
 390
 Ἡ δὲ μετ' Ἀδμήτου υἱὸν κοτέουσε' ἐβεβήκει,
 Ἴππειον δὲ οἱ ἦξε θεὰ ζυγόν· αἰ δὲ οἱ ἵπποι
 Ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην, ῥυμὸς δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη.
 Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,
 Ἄγκωνάς τε περιδρύφθη, στόμα τε ῥινάς τε·
 395
 Θρυλλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι τῷ δ' οἱ ὅσση
 Δακρυόφι πληῆσθεν, θαλερὴ δὲ οἱ ἔσχετο φωνή.
 Τυδεΐδης δὲ παρατρέψας, ἔχε μῶνυχας ἵππους,
 Πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξέχμενος· ἐν γὰρ Ἀθήνη
 Ἴπποις ἦκε μένος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν.
 400
 Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης εἶχε ζανθὸς Μενέλαος.
 Ἄντιλογος δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρός ἐοῖο·
 Ἐβηθητον, καὶ σφῶϊ τιταίνετον ὅττι τάχιιστα.
 ἦτοι μὲν κείνοισιν ἐρίζεμεν οὐτι κελεύω,
 Τυδεΐδεω ἵπποισι δαίφρονος, οἷσιν Ἀθήνη
 405
 ἔνν ὄρεξε τάχος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν.

οὓς οἱ Διομήδους, τοσοῦτον ἐκείνων ἐχόμενοι, ὥστε τά τε
 νῶτα τοῦ Εὐμήλου τῷ ἄσθματι ὑπεθέρμαινον, μονοῦ προ-
 σαπτόμενοι, καὶ δόκησιν παρεῖχεν, ὡς ἤδη τοῦ προθέοντος
 ἐπιθήσονται δίφρου· καὶ δὴ παρήλασεν ἂν Διομήδης, εἰμὴ
 Ἀπόλλων, πάθει δουλεύων, ἐκάκωσε, ποιήσας τὴν μάστιγα
 ἐκπεσεῖν αὐτῷ τῆς χειρός· ὃ τοσοῦτον ἐλύπησε Διομήδη γε-
 νόμενον, ὡς καὶ δάκρυ τῶν ὀφθαλμῶν ἀποθλίψαι, ὑπόθ' ὄρωψ
 τοὺς μὲν Εὐμήλου προβαίνοντας τάχει· τοὺς δὲ ἑαυτοῦ-
 χήτει μάστιγος ὑπολειπομένους. Ἀθηνᾶ δὲ πρὸς τὴν τοῦ Φοί-
 βου κακοήθειαν δυσχεράνασα, αἴζασα παραχρῆμα, τήντε μά-
 στιγα παρέδωκεν ἀνελοῦσα, καὶ τοῖς ἵπποις πολὺ τῆς ἰσχύος
 ἐνῆκεν· εἰθ' οὕτως ὀργῇ ἐπ' Εὐμήλον μεταβάσα, κατέα-
 ξεν αὐτῷ τὸν ζυγόν· καὶ ἐντεῦθεν τῶν ἵππων παρεκτραπέν-
 των, κατεάγη καὶ ὁ ῥυμός· ὃ αἴτιον αὐτῷ ἐγένετο, ἀποσεισ-
 θέντα τοῦ δίφρου παρὰ τὸν τροχόν, τοὺς τ' ἀγκῶνας κατα-
 ξανθῆναι, καὶ τὸ πρόσωπον πᾶν κακῶς διατεθῆναι, τῶν τε
 ὀφθαλμῶν ἐμπλησθέντων δακρύων, καὶ τῆς φωνῆς ὄλωσ
 ἐπι-
 σχεθέεισης. Διομήδης δὲ παρελάσας ἐν τούτῳ, ἦνυτε ταχυτῆ-
 τι πολὺ πρὸ τῶν ἄλλων· Ἀθηνᾶ γὰρ τιμῆσαι αὐτὸν βουλομέ-
 νη, ἐνέβαλε τοῖς ἵπποις ἰσχύον.

Ἐπὶ δὲ τούτοις Μενέλαος καὶ Ἀντίλοχος ἔθεον· ὁ μὲν, ἡ-
 γούμενος· ὁ δὲ, ἐπόμενος, ὁ Ἀντίλοχος· ὅς τοὺς ἑαυτοῦ ἵππους
 ταιούτοις λόγοις παρώξυνεν. Ἴτε, χωρεῖτε προβαίνοντες, ὅσον
 τάχος· πρὸς μὲν γὰρ τοὺς τοῦ Διομήδους, οἷς Ἀθηνᾶ αὐτῇ
 δοκεῖ νῦν ἐνεῖναι πρὸς τάχος ἰσχύον, οὐκ ἔχω κελεύειν ὑμᾶς

Ἴππους δ' Ἀτρείδαο κιχάνετε, μηδὲ λίπησθον,
 Καρπαλίμως, μὴ σφῶϊν ἐλεγχείην καταχευή
 Αἴθη, θῆλυς εὐῶσα: τίη λείπεσθε, φέρισοι;
 Ὄδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται· 410
 Οὐ σφῶϊν κομιδὴ παρὰ Νέστορι ποιμένι λαῶν
 ἔσσεται, αὐτίκα δ' ὕμμε κατακτενεῖ ὄξει χαλκῶ,
 Αἷ κ' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα χειρὸν ἄεθλον·
 Ἄλλ' ἐφομαρτεῖτον, καὶ σπεύδεται ὅτι τάχιστα.
 Ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι, ἠδὲ νοήσω, 415
 Στεινωπῶ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι, οὐδέ με λήσει.

ὣς ἔφατ'· οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν,
 Μᾶλλον ἐπεδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἔπειτα
 Στεῖνος ὁδοῦ κοίλης ἴδεν Ἀντίλοχος μενεχάρμης·
 Ῥωχμὸς ἦν γαίης, ἧ χειμέριον ἄλὲν ὕδωρ 420
 Ἐξέρρηξεν ὁδοῖο, βάθυνα δὲ χῶρον ἅπαντα·
 Τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαος, ἀματροχιάς ἀλεείνων.
 Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας Ἴππους
 Ἐκτὸς ὁδοῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν.
 Ἀτρείδης δ' ἔδδειςε, καὶ Ἀντιλόχῳ ἐγεγώνει 425

Ἀντίλοχ' ἀφραδέως ἱππάζεαι· ἄλλ' ἄνεχ' Ἴππους·
 Στεινωπὸς γὰρ ὁδὸς, τάχα δ' εὐρυτέρη παρελάσσεις·
 Μήπως ἀμφοτέρους δηλήσῃαι, ἄρματι κύρσας.

ὣς ἔφατ'· Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαυεν,
 Κέντρῳ ἐπισπέρχων, ὡς οὐκ αἴοντι ἑοικώς. 430
 Ὅσσα δὲ δίσκου οὖρα κατωμαδίσιο πέλονται,
 ὄντ' αἰζῆδος ἀφῆκεν ἀνήρ, πειρώμενος ἦσθης,
 Τόσσον ἐπεδραμέτην· αἰ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω

τῆς ὁδοῦ. 413. Ἀποκηδήσαντε] ἀφροντιστήσαντες, ἀμελήσαντες. 420. Ῥωχμὸς] τόπος διεφθαρμένος, παραστειρωμένος ὑπὸ τοῦ ὕδατος. 422. Ἀματρο-

ἀμιλλᾶσθαι· πρὸς δὲ τοὺς Μενελάου σπεύσατε, ἐγκονεῖτε, παντοίας ταχυτῆτος πειρώμενοι, μηδὲ φείδεσθε ὀτιοῦν τῆς ἀκμῆς, ἵνα μὴ ἡ Αἴθη, θήλεια οὔσα, πολὺν ὑμῶν ἀρρένων ὄντων καταχέῃ τὸν γέλωτα· τί γὰρ ἂν ὑμεῖς, κρείττους ἐκείνων ὄντες, ἀπολείποισθε εὐπρεπῶς; νῦν δ' ἴστε κακεῖνο σαφῶς, ὡς εἰ τὸ ὕστατον τῶν ἄθλων ἐκ βραθυμίας ἀπενεγκοίμεθα, οὐ μόνον τῆς παρὰ Νέστορος πρόβην ὑπαρχούσης ὑμῖν θεραπείας ἀποστερήσεσθε, ἀλλὰ καὶ θανάτῳ ἂν βιαίῳ ζημιωθείτε· τείνατε οὖν, ὄση δύναμις, ἐπὶ μαῖλλον, μηδεμιάς ἀπολειπόμενοι προθυμίας· ἐν δὲ τοῖς στενοῖς, ἐπιδὰν ἐκεῖσε γενώμεθα, ἐμοὶ μελήσει, ὅπως δεῖ παραδῶνχι.

Ταῦτα δ' αὐτοῦ ἀπειλήσαντος ἀκούσαντες οἱ ἵπποι, ἔτειναν πολὺ ἐν ὀλίγῳ τὸ τάχος· ἔπειτα χαράδρας ὑποδεχομένης ἐν στενωπῷ, ἔνθα ὕδωρ συλλεγόν, ἐξετάφρευσε τὴν ὁδὸν ἐκκοιλάναν, ταύτῃ Μενέλαος προσιῶν, ἐπέσχε τοῦ τόνου, τὴν τῶν τροχῶν πρὸς ἀλλήλους φυλαττόμενος σύρραξιν· ἐν τούτῳ δὲ Ἀντίλοχος, παρατρέψας τοὺς ἵππους, ἐδίωκε, παραλάξαι ἀγωνιζόμενος τὸν Μενέλαον· ὁ δὲ, δείσας τοῦτο, Ἀντίλοχε, ἔφη παραβόλως ἐν οὗτῳ στενωπῷ ἐπισπέρχεις· ἀνάσχες τοὺς ἵππους μικρόν· κάπειδ' ἀν ἐν τῷ εὐρυτέρῳ γενώμεθα, τάχ' ἂν προελάσας με παραμείψεις, ἵνα μὴ συγκρουσθέντων ἡμῖν τῶν ἀρμάτων, ἀπολώμεθα ᾧδε.

Ἀντίλοχος δὲ προσπαιούμενος μὴ ἀκούειν, ἀφθονωτέρῳ τῷ κέντρῳ χρησάμενος, ἤλαυνε· καὶ ἔφθη γε παρελάσας δίσκου βολὴν, ὃν ἀνὴρ, τῆς ἑαυτοῦ ἰσχύος λαμβάνων ἀπὸ πειραν, ἀπὸ τῶν ὤμων ἀφήσιν ὀπισθοφανῶς. Μενέλαος δ'

χιάς] ἀποφεύγων τὰς τῶν τροχῶν συγκρούσεις. 431. Δίσκου οὖρα] οἱ ὄροι τοῦ δίσκου· γυμναζόμενοι γὰρ οἱ μίρκαες βάλλουσι τὸν δίσκον ὀπισθοφανῶς

Ἄτρεΐδῃ αὐτὸς γὰρ ἐκὼν μεθήκεν ἐλαύνειν,
 Μήπως συγκύρσειαν ὀδῶ ἔνι μώνυχες ἵπποι, 435
 Δίφρους τ' ἀνστρέψειαν εὐπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ
 Ἐν κονίησι πέσειεν, ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.
 Τὸν καὶ νεικείων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 Ἀντίλοχ', οὔτις σεῖο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
 ἔρρ'· ἐπεὶ οὐ σ' ἔτυμόν γε φάμεν πεπνῦσθαι Ἀχαιοί· 440
 Ἄλλ' οὐ μὲν οὐδ' ὣς ἄτερ ὄρκου οἴση ἄθλον.
 ὣς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε.
 Μή μοι ἐρύκεσθον, μηδ' ἔστατον ἀχνυμένω κῆρ.
 Φθήσονται τούτοισι πόδες καὶ γοῦνα καμόντα,
 Ἡ ὑμῖν ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος. 445
 ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν,
 Μᾶλλον ἐπεδραμέτην, τάχα δέ σφισιν ἄγχι γέγοντο.
 Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο
 Ἴππους· τοὶ δὲ πέτοντο κονίοντες πεδίω.
 Πρῶτος δ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἐφράσαθ' ἵππους· 450
 Ἦστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν περιώπῃ.
 Τοῖο δ', ἀνευθεν ἐόντος, ὁμοκλητῆρος ἀκούσας
 ἔγνω· φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα προὔχοντα,
 Ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοίνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
 Λευκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο περίτροχον, ἥύτε μήνη. 455
 Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργεῖοισιν ἔειπεν·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Οἷος ἐγὼν ἵππους ἀυγάζομαι, ἧὲ καὶ ὑμεῖς;
 Ἄλλοι μοι δοκέουσι παρτίτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
 Ἄλλος δ' ἠνίοχος ἰνδάλλεται· αἱ δὲ που αὐτοῦ 460
 ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἱ κεῖσέ γε φέρτεραι ἦσαν.
 Ἦτοι γὰρ τὰς πρῶτα ἶδον περὶ τέρμα βαλούσας,
 Νῦν δ' οὔπη δύναμαι ἰδέειν· πάντη δέ μοι ὄσσε

ἐνέδωκεν ἐκὼν, δεδιώς, μὴ συμβαλόντων ἐν τῷ αὐτῷ, τοὺς τε δίφρους ἀνατρέψωσι, καὶ αὐτοὶ τὰ κρανία κατσαγῶσι· καὶ δὴ τελευτῶν, Ἀντίλοχε, ἔφη, ἐπικινδυνώτερος ἀπάντων ἀνθρώπων μοι δοκεῖς γεγονέναι· ἔρρε· μάτην ἄρα φόβην σὲ εἴ φρονεῖν, ἀλλ' οὐδ' οὕτως ἀνώμοτός σὺ γὰρ τὸ ἄθλον ἀποίση· εἴθ' οὕτω στρέψας τὸν λόγον πρὸς τοὺς ἵππους τοὺς ἑαυτοῦ· ὑμεῖς, φησὶ, μὴ κωλύεσθε, μὴδ' ἴστασθε ἀνώμενοι, ἀλλὰ τείνατε νῦν, ὅση δύναμις· αὐτίκα γὰρ ὄψεσθε θᾶσσον ἐκεινουσὶ προκαμόντας, ἢ ὑμᾶς γ' αὐτούς· ἄμφω γὰρ παρήλικες τυγχάνουσιν ἤδη ὄντες.

Οἱ δὲ, τοῖς τοῦ δεσπότητος λόγοις ἐπιρρώσθέντες, ἐπεδαφιλεύσαντο τῷ τάχει, καί που γὰρ πλησίον τῶν προπαρραλλεζάντων ἐγένοντο. Ἐν δὲ τούτῳ οἱ Ἕλληνας, ἐν τῷ ἀγῶνι καθήμενοι, ἐθεῶντο πόρρωθεν ὥσπερ ἵπταμένους τοὺς ἵππους κατὰ τὸ πεδίον. Πρῶτος οὖν Ἰδομενεὺς, ἐν περιοπῇ καθήμενος ἐκτὸς τοῦ ἀγῶνος, ἤσθετο τοὺς ἵππους πόρρωθεν ἐπανήκοντας, τοῦ ἡνίοχου ἑαυτοῦ ἀκούσας φωνήσαντος· εὐθὺς δὲ κατεῖδε καὶ τὸν προῦχοντα ἵππον· ὃς τὰ μὲν ἄλλα ἦν ἐρυθρός· ἐν δὲ τῷ μετώπῳ ἐπίσημον ἦν αὐτῷ μάλιστα λεύκωμα κυκλωτέρως, ὥσπερ μῆνη· ἐκ δὴ τούτου μεταστροφείς πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἀγῶνι καθεζομένους, ὦ φίλοι, ἔφη, ἡγήτορες τῶν Ἑλλήνων, ἄρα μόνος ἐγὼ, ἢ καὶ ὑμεῖς ὄρατε ἐπανήκοντας ἵππους; δοκοῦσι γὰρ μοι ἕτεροι οὗτοι παρὰ τοὺς πρώτους, ὅθ' ἡνίοχος καὶ οὗτος ἕτερός μοι εἶναι δοκεῖ· καὶ ἔοικε τοὺς μὲν πρώτους ἐκείνους, καίπερ δόξαντας ὑπερβάλειν τῷ τάχει, ἀνατραπῆναί πη κατὰ τὸ πεδίον· ἐωρακῶς

εἶπουν ἐπὶ νῶτα. 443. Μὴ ἐρύκεσθον] μὴ κωλύεσθε, ἀλλ' ἀνύετε- 459.

Παροῖτεροι πρότεροι, μᾶλλον ἐμπροσθεν, ἀλλ' οὐχ εἰ τοῦ Εὐμήλου. 461. Ἐβλα-

βεν] ἐβλάβησαν αἰθαι ἐκείσε ἐν τῷ πεδίῳ περὶ τὴν καμπτήρα. 469. Ἀ-

Τρωϊκὸν ἄμ πεδίον παπταίνετον εἰσορόωντι.
 Ἡὲ τὸν ἠνίοχον φύγον ἠνία, οὐδὲ δυνάσθη 465

Εὐ σχεθέειν περὶ τέρμα, καὶ οὐκ ἐτύχησεν ἐλίξας·
 Ἐνθα μιν ἐκπεσέειν οἴω, σὺν θ' ἄρματα ἄξαι·
 Αἰ δ' ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμόν·
 Ἀλλὰ ἴδεσθε καὶ ὑμεες ἀνασταδόν· οὐ γὰρ ἔγωγε
 Εὐ διαγιγνώσκω· δοκεῖ δέ μοι ἔμμεναι ἀνήρ 470
 Αἰτωλὸς γενεήν, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἀνάσσει,
 Τυδεὸς ἵπποδάμου υἱὸς, κρατερὸς Διομήδης.

Τὸν δ' αἰσχυρῶς ἐνένισπεν Οἴλλῃος ταχὺς Αἴας·
 Ἰδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; αἰ δέ τ' ἀνευθεν
 Ἴπποι ἀερίποδες πολέος πεδίοιο διένται. 475

Οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργείοισι τοσοῦτον,
 Οὔτε τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκ δέρκεται ὄσσε·
 Ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι· οὐδέ τί σε χρὴ
 Λαβραγόρην ἔμμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.
 Ἴπποι δ' αὐταὶ ἕασι παροίτεροι, αἰ τὸ πάρος περ, 480
 Εὐμήλου, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὐληρα βέβηκεν.

Τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠΐδα·
 Αἴαν, νείκει ἀρίστε, κακοφραδὲς, ἄλλα τε πάντα
 Δεύεαι Ἀργείων· ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.
 Δευρὸ νυν, ἢ τρίποδος περιδόμεθον ἢ ἐλέθητος· 485

Ἴστορα δ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω,
 Ὀππότεραι πρόσθ' ἵπποι· ἵνα γνοίης ἀποτίνων.

Ὡς ἔφατ'· ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Οἴλλῃος ταχὺς Αἴας,
 Χωόμενος, χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν.
 Καὶ νύ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένητ' ἀμφοτέροισιν, 490
 Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ φάτο μῦθον.
 Μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν,

γὰρ αὐτοὺς γεγεννημένους ἤδη κατὰ τὸ τέρμα, νῦν πανταχοῦ
 περισκοπῶν τοῦ πεδίου, οὐκ ἔχω ἰδεῖν αὐτοὺς οὐδαμοῦ· εἰκὸς
 οὖν ἀτυχῆσαι τὸν ἠνίοχον περὶ τὸν καμπτήρα, ἐκφυγόντων
 τῆς χειρὸς τῶν ἠνίων· τάχα δὲ κατέαξε καὶ τὸ ἄρμα περι-
 τραπεῖς· οἱ δὲ ἵπποι ἀφελθέντες, πρρεξετράπησαν ἄλλη· ἄλλ'
 ἀναστάντες σκοπεῖτε καὶ ὑμεῖς, ὅπως ταῦτ' ἀτρεκέστερον
 ἔχει· ἔμοιγε γὰρ, καίτοι μὴ δυναμένῳ διαγινώσκειν, Διομή-
 δης οὗτος ὁ τοῦ Τυδέως εἶναι δοκεῖ.

Αἴας δ' ὁ τοῦ Οἴλέως πρὸς αὐτὸν δηκτικώτερον ἔφη τοιαῦ-
 τα· Τίποτε σὺ παθὼν οὕτω λαυροστομεῖς; Οἱ γὰρ ἵπποι
 πόρρω πη ἔτι κατὰ τὸ παιδίον ἀνύτουςιν ἢ σύγε νεώτερος
 καὶ ὀξυδερκέστερός τις ὢν τυγχάνεις τῶν ἄλλων, ὁ μὴθ'
 ὡς χρῆ εἰδῶς ἔνγε τοῖς ἀρίοισιν μὴ λαυρηγορεῖν; ἵπποι γὰρ
 ἐκεῖνοι οὗτοι εἰσίν, οἳ καὶ πρὶν ὁ θ' ἠνίοχος ὁ αὐτός ἐστιν
 Εὐμηλος, ὁ ἐπιβεβηκὼς ἤδη, καὶ τὰς ἠνίας κατέχων.

Ἰδομενεὺς δὲ πρὸς ταῦτα σὺν ὀργῇ· Αἴαν φιλόνεικε, κα-
 κηγόρε, τὰτ' ἄλλα χείρων εἰ τῶν Ἑλλήνων, καὶ δὴ καὶ
 νοῦς σοι ἔνεστιν αἰεὶ ἀπηνῆς· δεῦρ' εἰ βούλει, καταθώμεθα
 ἄθλον τρίποδα, ἢ λέβητα περὶ τῶν ἵππων τούτων, μάρτυρ'
 Ἀγαμέμνονα ποιούμενοι τουτονὶ, ἵν' ἀποτίσας μάθης μηκέτ'
 ἐρίζειν.

Ταῦτα δὲ εἰπόντος αὐτοῦ, ὤμηρται Αἴας σὺν πλείονε
 ἀπαντῆσαι ὀργῇ· καὶ δὴ ἐπὶ μέγα ἂν προῆλθεν ἡ ἔρις, εἰ
 μὴ Ἀχιλλεὺς ἀναστάς, ἔφη ταῦτα· Παύσασθε ὑμεῖς, ὦ Αἴαν

νασταδὸν] ἀναστάντες. 474. Λαβρεύεαι] λάβρωσ καὶ προπετιῶς ἀγορεύεις. 475
 Διέντας] διώκοντας, τρέχοντας. 481. Εὐληρα] τὰς ἠνίας. 483. Δεῦη] ἐκ-
 λείπη τῶν ἄλλων. 485. Περιδόμενον] συνθήκας ποιήσωμεν, ἢ τὸ παρ' ἡμῖν
 νῦν λεγόμενον, θῶμεν στοίχημα. 490. Προτέρω] πορρωτέρω ἐχώρει. 510.

Λίαν, Ἰδομενεῦ τε, κακοῖς ἐπαῖ οὐδὲ ἔοικεν.
 Καὶ δ' ἄλλω νεμεσᾶτον, ὅτις τοιαῦτά γε βέζοι.
 Ἀλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσοράσθε 495
 Ἴππους· οἱ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης
 Ἐνθάδ' ἔλευσονται· τότε δὲ γνώσεσθε ἕκαστος
 Ἴππους Ἀργείων, οἱ δεύτεροι, οἱ τε πάροισιν.
 ὣς φάτο. Τυδεΐδης δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυε διώκων,
 Μάστι δ' αἰὲν ἔλαυνε κατωμαδόν· οἱ δὲ οἱ ἵπποι 500
 Ἰφὸς' ἀειρήσθην ρίμφα πρήσσετε κέλευθον.
 Λαίῃ δ' ἠνίοχον κονίης βραθάμιγγες ἔβαλλον·
 Ἄρματα δὲ, χρυσῶ πέπυκασμένα κασσιτέρω τε,
 Ἴπποις ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον· οὐδέ τι πολλή 505
 Γίγνεται ἐπισσώτρων ἀρματροχίη κατόπισθεν
 Ἐν λεπτῇ κονίῃ· τῷ δὲ σπεύδοντο πετέσθην.
 Στῆ δὲ μέσῳ ἐν ἀγῶνι· πολὺς δ' ἀνεκτίκειν ἰδρῶς
 Ἴππων, ἕκ τε λόφων καὶ ἀπὸ στέρνοιο χαμαῖζα.
 Αὐτὸς δ' ἐκ δίφοιο χαμαὶ θόρε παμφανώωντος,
 Κλίνε δ' ἄρα μᾶστιγα ποτὶ ζυγόν· οὐδὲ μᾶτησεν 510
 Ἰφθιμος Σθένελος, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἄεθλον·
 Δῶκε δ' ἄγειν ἐτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναῖκα,
 Καὶ τρίποδ' ὠτώεντα φέρειν· ὁ δ' ἔλυεν ὑφ' ἵππους.
 Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχος Νηληϊῆος ἤλασεν ἵππους,
 Κέρδεσιν, οὔτι τάχει γε, παραθάμενος Μενέλαον· 515
 Ἀλλὰ καὶ ὡς Μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκείας ἵππους.
 Ὅσσαν δὲ τροχοῦ ἵππος ἀφίσταται, ὡς βρά τ' ἀνακτα
 Ἐλκισθῶν πεδίοιο τιτανόμενος σὺν ὄχεσφιν·
 Τοῦ μὲν τε ψαύουσιν ἐπισσώτρου τρίχες ἄκραι
 Οὐραῖαι· ὁ δὲ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, οὐδέ τι πολλὰ 520
 Χώρη μεσσηγύς πολέος πεδίοιο θέοντος·
 Τόσσον δὲ Μενέλαος ἀνύμονος Ἀντιλόχοιο
 Λεῖπετ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς δίσκουρα λέλειππο,
 Ἀλλά μιν αἴψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μένος ἠὲ
 Ἴππου τῆς Ἀγαμεμνονέης, καλλίτριχος Αἴθης. 525
 Εἰ δὲ κ' ἐτι προτέρω γένετο δρόμος ἀμφοτέροισιν,
 Τῷ κέν μιν παρέλασσ', οὐδ' ἀμφήριστον ἔθηκεν·
 Αὐτὰρ Μηριόνης, θεράπων εἰς Ἰδομενεῆος,
 Λεῖπετ' ἀγακλήϊος Μενελάου δουρὸς ἐρωήν·
 Βῆρδιστοι μὲν γάρ οἱ ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι, 530

καὶ Ἰδομενεῦ, μηκέθ' οὕτως ἀλλήλων ἀνεπιεικέσι καθαπτόμενοι λόγοις· αἰσχρὸν γάρ· δεῖ δὲ ὑμᾶς καὶ ἄλλω τῷ εἴτις εἴη τοιαῦτα πράττων, ἐπιτιμᾶν σὺν ὀργῇ. νῦν δὲ καλὸν καθημένους ἡρέμα, καθορᾶν τὰ γιγνόμενα. ἐπειδὴν δὲ τάχιστα ἐπανήκωσιν οἱ ἀγωνιζόμενοι, τληνικαῦτα, ὅστις πρῶτος, ὅστις ἔσχατος εἴη, εὖ διαγνώσεσθε.

Οὗτος μὲν ταῦτα Διομήδης δ' ἐγγὺς ἦν ἐλαύνων τῇ μάστιγι. οἱ δὲ ἵπποι μονοουχὶ ἰπτάμενοι, διέτρεχον τὸ πεδίον, ἡ δὲ κόνις ὀπίσθεν ὑπεριπταμένη, ἐπεκάθητο τοῖς ὤμοις ἐκείνου. καὶ τὸ ἄρμα χρυσῷ καὶ κασιτέρῳ περιησκημένον, ἐλαχίστην ὀπίσθεν τὴν ἄρματοτροχίαν ἐλκόμενον, ὡς ἐν λεπτοτάτῃ τῇ κόνει, κατέγραφεν. Τέως δ' οὖν παρελθὼν Διομήδης ἐν μέσοις ἔστη τοῖς θεαταῖς, ἰδρωτὸς ἀπὸ τῶν ἵππων καταφρέοντος θαψιλοῦς· ὁ δὲ, θεὸς τὴν μάστιγα παρὰ τὸν ζυγὸν ἐν τῷ δίφρῳ, κατέβη· καὶ παραχρῆμα Σθέnelος δραμῶν ἔλαβε τὸ ἄθλον, γυναῖκα καλὴν καὶ τρίποδα δίωτον ἅ παραδούς τοῖς ἐταίροις φέρειν, αὐτὸς ἐνησχολεῖτο λύσαι τοὺς ἵππους. Μετὰ δὲ τοῦτον Ἀντίλοχος ἤλαυνεν, οὐ τάχει, τέχνη δὲ φθᾶς Μενέλαον· καίτοι γὰρ ὅσον δίσκου βολὴ ἦν αὐτοῖς πρότερον τὸ διάφορον· ἀλλὰ τελευτῶν, προθυμίας ἐμπιπταμένης τῆς Αἴθης, ἔλασας Μενέλαος, μονοουχὶ ἤπτετο τοῦ προθέντος δίφρου· καὶ εἰ παρετεῖνατ' αὐτοῖς ἔθ' ὁ δρόμος, κἄν πάρηλασεν. Ἐκ δὲ τούτου αὐθις ἀνεφάνη Μηριόνης, ὅσον βολὴ τόξου Μενελάου ὑπολειπόμενος· οἷτε γὰρ ἵπποι αὐτῷ νοθρεῖς ἦσαν, καὶ αὐτὸς οὐ πάνυ πεφυκὼς

Ἐμάτησεν] μάταιος ἔμεινεν καὶ ἀβράβευτες, Σθέnelος δ' ἦν ὁ ἡνίοχος τοῦ Διομήδους. 523. Δίσκουρα] δίσκου οὔρα, δίσκου βολήν. 553. Τὴν δ' ἐγὼ

Ἰκιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνόμεν ἄρμ' ἐν ἀγῶνι.
 Υἱὸς δ' Ἀδμήτῳ πανύστατος ἤλυθεν ἄλλων,
 Ἐλκων ἄρματα καλά, ἐλαύνων πρόσσοθεν ἵππους.
 Τὸν δὲ ἰδὼν ὄκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Στάς δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·

535

Λοῖσθος ἀνὴρ ὄριστος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους·
 Ἄλλ' ἄγε δή οἱ δῶμεν ἀέθλιον, ὡς ἐπιεικὲς,
 Δεύτερ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδέος υἱός.

Ὡς ἔραθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ὡς ἐκέλευεν.

Καί νύν κέ οἱ πόρην ἵππον (ἐπήνησαν γὰρ Ἀχαιοί)

540

Εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός,
 Πηλείδην Ἀχιλλῆα δίκη ἡμείψατ' ἀναστάς·

ὦ Ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἶ κε τελέσσης

Τοῦτο ἔπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἄεθλον,

Τὰ φρονέων, ὅτι οἱ βλάβεν ἄρματα καὶ ταχέ' ἵππω,

545

Αὐτὸς τ' ἐσθλὸς ἐὼν· ἄλλ' ὄφελεν ἀθανάτοισιν

Εὔγεσθαι· τό κεν οὔτι πανύστατος ἦλθε διώκων.

Εἰ δέ μιν οἰκταίρεις, καί τοι φίλος ἔπλετο θυμῷ,

Ἔστι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἔστι δὲ χαλκός,

Καὶ πρόβατ', εἰσὶ δέ τοι δμῳαὶ καὶ μώνυχες ἵπποι·

550

Τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μεῖζον ἄεθλον,

Ἡὲ καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.

Τὴν δ' ἐγὼ οὐ δώσω· περὶ δ' αὐτῆς πειρηθήτω

Ἄνδρῶν ὅς κ' ἐθέλησιν ἐμοὶ χεῖρεσσι μάχεσθαι.

Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,

555

Χαίρων Ἀντιλόχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἐταῖρος·

Καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δή με κελεύεις οἴκοθεν ἄλλο

Εὐμήλω ἐπιδουῖναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέσω.

560

Δώσω οἱ θώρηκα, τὸν Ἀστεροπαῖιν ἀπῆύρων,

Χάλκεον, ᾧ περὶ γεῦμα φαεινοῦ κασσιτέροιο

Ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιός ἐσται.

Ἡ ῥα, καὶ Αὐτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἐταίρω,

Οἰσέμεναι κλισίῃθεν· ὁ δ' ὄχετο, καὶ οἱ ἔνεικεν.

Εὐμήλω δ' ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.

565

τρέχειν στάδιον. Ἰστατος δὲ πάντων ἦκεν Εὐμήλος ἑ Αἰδμήτου· ὃν ἰδὼν Ἀχιλλεὺς ἐλέησε· καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ἔφη, ὁ πρῶτος πρὸ ὀλίγου γενόμενος, νῦν ἐπανήκων, παρίσταται ἕστατος· ἔμοιγε οὖν δοκεῖ δοτέον αὐτῷ εἶναι· τὸ δεύτερον γέρας, τὸ πρῶτον λαβόντος τοῦ Διομήδους.

Ταῦτα δ' αὐτοῦ ἀξιώσαντος, ἐπήνεσαν ἅπαντες· καὶ δὴ ἔδωκεν ἄν τὴν ἵππον αὐτῷ Ἀχιλλεὺς, εἰ μὴ Ἀντίλοχος παρελθὼν κατεμέμψατο, δίκαια πρὸς αὐτὸν προῖσχόμενος· καὶ φησι, Ἀχιλλεῦ, μέγα μοι τοῦθ' οὕτω γενόμενον πρὸς σὲ πάθος ἔσται· μέλλεις γὰρ με ἀφαιρήσεσθαι τὸ βραβεῖον, ὅτι ἀγαθὸς ὢν οὗτος, ἐχρήσατο ἀτυχία· ἀλλ' ὤφειλεν ἐκ θεοῦ ἀρξάμενος σταδιεῦσαι, ἵνα μὴ νῦν ἕστατος ἐπανέλθῃ· εἰδέ γε φιλεῖς αὐτὸν ἄλλος λόγος, καὶ φθόνος οὐδεὶς· ἔσι γὰρ σοι ἐν σκηναῖς πολλὰ ἀποκείμενα, χρυσός τε, χαλκός τε, πρόβατά τε, θεραπείαι πολλή, ἵπποι, ἄλλα μυρία· ὢν ἐπιδώσεις αὐτῷ ἅ σοι βουλομένῳ ἄν ἦ, καὶ ὁπότε, νῦν ἢ ἔπειτα ἐν ὄρωσι τοῖς Ἕλλησιν, ἵνα καὶ πλείονος παρ' αὐτῶν τύχης ἐπαίνου· ἄλλως γὰρ ἔγωγε οὐκ ἄν ἀποσχοίμην τῆςδε ἐκὼν, κἄν ἐς χεῖρας δεήσῃ με ἐλθεῖν ὄψομαι.

Ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος, ἐμειδίασεν Ἀχιλλεὺς, ἡσθεὶς ἐπὶ τούτοις· ὁ γὰρ ἄγων οὐχ ἑτέρου, ἢ ἀρετῆς καὶ φιλοτιμίας αὐτῷ ἕνεκ' ἦν· καὶ δὴ στραφεὶς πρὸς αὐτὸν, ἔφη ταῦτα· Ἐπειδὴ φησὶ δεῖν ἄλλοτι με δῶρον Εὐμήλῳ προσενεγκεῖν, ἔσται οἱ τοῦτο· δώσω γὰρ αὐτῷ θώρακα, ὃν κτείνας ἀφειλόμην Ἀστεροπαῖον, γάλκκιον ὄλως, τά τε περίε περιηλασμένον· ὃς αὐτῷ πολλῶν ἀντάξιός ἐσται· καὶ ταῦτ' εἰπὼν, ἐκέλευσεν Αὐτομέδοντα τὸν ὑπασπιστὴν ἐνεγκεῖν αὐτὸν ἀπὸ τῆς σκηνῆς· καὶ τούτου γενομένου, λαβὼν ἔθηκεν αὐτὸν ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ Εὐμήλου· ὁ δὲ ἐδέξαθ' ἠδέως.

οὐ δώσω] τὴν ἵππον, ἧτις δεύτερον ἦν ἄθλον. ὡς ἀνωτέρω. 265. 560. Ἀστεροπαῖον· ἴδε ἀνωτέρω ἐν τῷ Φ. στίχ. 140. Καὶ ἐξῆς.

Τοῖσι δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο, θυμὸν ἀχεύων,
 Ἄντιλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένος· ἐν δ' ἄρα κήρυξ
 Χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιωπῆσαι τ' ἐκέλευσεν
 Ἀργείους. ὁ δ' ἔπειτα μετρήδα ἰσόθεος φώς.

Ἄντίλοχε, πρόσθεν πεπνυμένε, ποῖον ἔρεξας.

570

Ἦσχυνας μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλάψας δέ μοι ἵππους,
 Τοὺς σοὺς πρόσθε βαλὼν, οἱ τοι πολὺ χεῖρονες ἦσαν.

Ἄλλ' ἄγετ', Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,

Ἔς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσατε, μῆδ' ἐπ' ἀρωγῆ·

Μήποτέ τις εἴπησιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,

575

Ἄντίλοχον ψεύδεσσι βηισάμενος Μενέλαος,

Οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἱ πολὺ χεῖρονες ἦσαν

Ἴπποι, αὐτὸς δὲ κρείστων ἀρετῆ τε βίη τε·

Εἰ δ' ἄγ', ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καὶ μ' οὔτινά φημι

Ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν· ἰθεῖα γὰρ ἔσται.

580

Ἄντίλοχ', εἰ δ' ἄγε δεῦρο, Διοτρεφές, ἧ Θέμις ἐστίν,

Στάς ἵππων προπάροιθε καὶ ἄρματος, αὐτὰρ ἰμάσθλην

Χερσὶν ἔχων ῥαδινην, ἧπερ τὸ πρόσθεν ἔλαυνες,

Ἴππων ἀψόμενος, γαιήοχον Ἴννοσίγαιον

Ὀμνυθι, μὴ μὲν ἐκὼν τὸ ἐμὸν δόλω ἄρμα πεδῆσαι.

585

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ἠύδα·

Ἄνσχεο νῦν· πολλὸν γὰρ ἔγωγε νεώτερός εἰμι

Σεῖο, ἀνάξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.

Οἴσθ', οἶαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσιν·

Κραιπνότερος μὲν γὰρ τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις.

590

Τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη· ἵππον δέ τοι αὐτὸς

Δώσω, τὴν ἀρόμην· εἰ καὶ νύ κεν οἴχοθεν ἄλλο

Μεῖζον ἐπαιτήσειας, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δοῦναι

Βουλοίμην, ἧ σοίγε, Διοτρεφές, ἧματα πάντα

Ἐξ θυμοῦ πεσέειν, καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλιτρός.

595

Ἢ ῥά, καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς

Ἐν χεῖρεσσι τίθει Μενελάου. τοῖο δὲ θυμὸς

Ἐπὶ δὲ τούτοις Μενέλαος παρῆει ἐν μέσοις, μέγα τι ἐνέ-
 χειν δοκῶν Ἀντιλόχῳ· καὶ δὴ σιγὴν τοῦ κήρυκος πᾶσι κη-
 ρύξαντος, λαβὼν τὸ σιγήπτον ἐν μέσοις, εἶπε Ἀντίλοχε, ὁ
 μάλιστα ἐπὶ φρονήσει πρότερον ἐπαινούμενος παρὰ πάντων,
 δεῦρ' εἶπέ τούτοις νῦν ἀληθῶς, οἷα ἐπραξάς, τήν τ' ἐμὴν
 ἀρετὴν κατασχύνας, καὶ τοὺς ἵππους τοὺς ἐμοὺς παραβλά-
 ψας, τοῖς σεαυτοῦ πολλῶ οὔσι χείροσιν ἐν οὐδέοντι παραλ-
 λάξας. Ἄλλ' ἄγεθ' ὑμεῖς οἱ τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονεύοντες,
 δικάσαθ' ἡμῖν ἀμφοτέροις τὰ δίκαια, μηδετέρῳ μὴδ' ὕπω-
 σοῦν χαριζόμενοι, ἵνα μή τις ὕστερον εἶπῃ, ὡς Μενέλαος,
 καὶ χειρόνων τῶν ἵππων ὄντων, αὐτὸς, ὅτι κρείττων ἦν,
 ἀφείλετο βίᾳ Ἀντίλοχον τὸ βραβεῖον· εἰ δὲ μὴ, δικάσω αὐ-
 τὸς ἐγὼ ὧδε· ὑμεῖς δὲ θεᾶσθε, εἰ δίκαια πάντα λέγω· οἶμαι
 γὰρ μηδέν' ὑμῶν, εἶναι ὃς μὴ δίκαια λέγειν μου καταγνώ-
 σεσαι. Ἀντίλοχε, δεῦρο, ἡ θέμις ἐστὶ, πρὸ τῶν ἵππων ἰστά-
 μενος καὶ τοῦ ἄρματος, καὶ τῆ μὲν τὴν μᾶστιγα, ἣ ἐλαύ-
 νων ἐτύγχανες, φέρων· τῆ δὲ ἑτέρα τῶν ἵπτων ἀπτόμενος,
 ὄμοσον Ποσειδῶνα γαιήοχον, μὴ ἐκὼν μοι καὶ δόλω τὸ ἄρμα
 κωλύσαι.

Ἀντίλοχος δὲ πρὸς ταῦτα ἀνάσχου, Μενέλαε, ταῦτα, συγ-
 γνωμονῶν νεωτέρῳ, τῆ τε ἡλικίᾳ πρεσβύτερος ὢν αὐτὸς,
 καὶ τῆ ἀρετῆ πολλῶ διαφέρων· οἶσθα γὰρ νεωτέρων ὑπερ-
 βολὰς, τοῦ τε νοὸς αὐτοῖς κουφοτέρου γε ὄντος, καὶ τῆς συ-
 νέσεως οὔπω καθεστηκυίας· ἐφ' οἷς σε χρὴ ἀνασχέσθαι, γεν-
 ναῖον ὄντα· ὅσον δὲ περὶ τῆς ἵππου ἕνεκα, ἣ ἐμὴ ἤδη γί-
 γνεται ὡς ἐκ τοῦ ἀγῶνος, ταύτην αὐτήν, καὶ εἴτι προσα-
 παιτήσειας ἔτι μείζον, καὶ τοῦτο βουλοίμην ἂν μᾶλλον
 δοῦναι, ἢ σου ἐν ὕστερῳ ἐκπεσεῖν τῆς εὐνοίας, καὶ τοῖς θεοῖς
 ἀληθῆριος δόξαι. Ταῦτα δὲ εἰπὼν, παρέδωκε Μενελάῳ τὴν

Ἰάνθη, ὥσεί τε περὶ σταχέσσιν ἔερση
 Λήτου ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι.
 Ὡς ἄρα σοί, Μενέλαε, μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη. 600

Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἀντίλοχε, νῦν μὲν τοι ἐγὼν ὑποείζομαι αὐτὸς,
 Χωόμενος· ἐπεὶ οὔτι παρήγορος, οὐδ' ἀεσίφρων
 ἦσθα πάρος· νῦν αὖτε νόον νίκησε νεοίη.

Δεύτερον αὐτ' ἀλέασθαι ἀμείνονας ἠπεροπεύειν· 605

Οὐ γάρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιῶν.
 Ἀλλὰ σὺ γάρ δὴ πόλλ' ἔπαθες, καὶ πόλλ' ἐμόγησας,
 Σὸς τε πατὴρ ἀγαθὸς καὶ ἀδελφεὸς, εἶνεκ' ἐμεῖο·

Τῷ τοι λισσομένῳ ἐπιπέισομαι, ἠδὲ καὶ ἵππον
 Δώσω, ἐμήν περ εὐῶσαν· ἴγα γνώωσι καὶ οὔδε, 610

ὧς ἐμὸς οὔποτε θυμὸς ὑπερφιάλος καὶ ἀπηνής·

Ἢ ῥα, καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἑταίρω

Ἴππον ἄγειν· ὁ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἔλε παμφανόωντα.

Μηριόνης δ' ἀνάειρε δύω χρυσοῖο τάλαντα.

Τέτρακτος, ὧς ἔλασεν· πέμπτον δ' ὑπελείπετ' ἄεθλον, 615

Ἀμφίθετος φιάλη· τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεύς,

Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων, καὶ εἶπε παραστάς·

Τῇ νῦν, καὶ σοι τοῦτο, γέρον κειμήλιον ἔστω,

Πατρόκλοιο τάφου μνήμ' ἔμμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὸν

ὄψει ἐν Ἀργείοισι· δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον 620

Αὐτως· οὐ γὰρ πύξ γε μυχθήσει, οὐδὲ παλαίσεις,

Οὐδέ τ' ἀκοντιστὴν ἐσδύσει, οὐδὲ πόδεσσι

Θεύσει· ἦδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπέειπε.

Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων,

ἵππον· ὁ δὲ, ἰσθεὶς τὴν ψυχὴν οὐχ ἦτιον, ἢ οἱ στάχυες ἐν
 ληΐῳ κατ' ἀνομβρίαν, δρόσου καταπεσούσης, ἐδέξατο· εἶτα
 στραφείς πρὸς τὸν Ἀντίλοχον ἔφη. Ἀντίλοχε, νῦν γε καθυ-
 φίμί σοι τῆς ὀργῆς· πρότερον γὰρ ἀρτίφρων ὢν, νῦν δοκεῖς
 νεότητι παρὰ τρόπον ἐπαρθεὶς πλημμελῆσαι· ἀλλὰ φυλάττου
 σύγε τοῦ λοιποῦ πικρωζύνειν τοὺς κρείττους· εἰ γὰρ ἄλλος τις
 τῶν Ἑλλήνων οὕτως ἐξύβριζεν εἰς ἐμέ, οὐκ ἂν ἐπεισέ με
 ἀφιέναι αὐτῷ τὸ ἀδίκημα τοῦτο· νῦν δ' ἐπειδὴ αὐτὸς τε σὺ,
 καὶ ὁ σὸς πατήρ, ὡς δ' αὐτως καὶ ὁ σὸς ἀδελφὸς πολλὰ ἐμοῦ
 ἕνεκα ἐστὲ πεπονθότες, πείθομαι δεομένῳ σοι διαλλάξασθαι·
 καὶ τὴν ἵππον ταυτηνὴ ἐμαυτοῦ ἤδη οὔσαν, σοὶ δίδωμι
 ταύτην ἔχειν, ἵνα καὶ παρὰ τούτοις ὁ ἐμὸς τρόπος, ἐπιεικῆς
 ὢν καὶ μέτρος καταδήλος γένηται. Τοιαῦτα δὲ εἰπὼν, τὴν
 μὲν ἵππον δέδωκεν εὐθύς τῷ Νοήμονι, ὃς ἐταῖρος ἦν Ἀντι-
 λόγου, ἄγειν ἐς τὴν σκηνὴν· αὐτὸς δὲ ἔσχε λαβῶν λέβητα
 τὸν λαμπρόν.

Μηριόνης δὲ κρείττος τῶν ἀνταγωνιστῶν ὢν, εἴληψε
 χρυσοῦ δύο τάλαντα· ὁ δ' ὅτι πέμπτον ὑπόλοιπον ἦν, φιάλα
 ἀμφίθετος, ταύτην λαβὼν Ἀχιλλεὺς, δέδωκε Νέστορι ἐν
 ὄρωσι τοῖς Ἑλλήσιν, εἰπὼν ταυτί. Σὸν τοῦτο δῶρον, ὦ γέροντα,
 κειμήλιον ἔσται, Πατρόκλου θαπτομένου μνημόσυνον· οὐκέτι
 γὰρ αὐτὸν ἐν τοῖς Ἑλλήσιν ὄψει· δίδωμι δέ σοι τοῦθ', ὅτι
 οὐκέτι σοι ἡλικία οὔτε πῦξ διαπληκτίζεσθαι πρὸς ἀντίπαλον,
 οὔτε παλαίειν, οὔτ' ἀκοντίζειν, οὔτε μὴν τρέχειν στάδιον.

Ταῦτα δὲ εἰπὼν, ἐνεχείρησεν αὐτῷ τὴν φιάλην· ὁ δὲ μάλ'

598. Ἰάνθη] διεχύθη. — Ἐέρση] δρόσος. 599. Ἀλδήσκοντος] αὐξομένου. — Φρίσ-
 σουσιν] ἀνίστανται οἱ στάχυες. 603. Παρήφορος] παράφρων, καὶ κοῦφος ταῖς φρεσίν.
 604. Νεισίη] ἡ νεότης ἐνίκησε τὸν νουν σου ἄστονον πρᾶξι. 605. Αὐ ἀλέα
 σθαι] τοῦ λοιποῦ φυλάττεισθαι. 615. Πέμπτον ἀέθλον] τῷ γὰρ Εὐμήλῳ, ὃς
 ἕστατος ἦν δίδεται θῶραξ ὁ Ἀσπιροπαίου. ἴδε στίχ. 580. μικρὸν ἀνωτέρω.

Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 625
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 Οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα, φίλος, πόδες, οὐδ' ἔτι χεῖρες
 ἡμῶν ἀμφοτέρωθεν ἐπαΐσσονται ἐλαφραί.
 Εἴθ' ὡς ἠβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
 ὡς ὁπότε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτον Ἐπειοὶ 630
 Βουπρασίῳ, παῖδες δ' ἔθεσαν βασιλῆος ἄεθλα·
 ἔνθ' οὔτις μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένηετ', οὔτ' ἄρ' Ἐπειῶν,
 οὔτ' αὐτῶν Πυλίων, οὔτ' Ἀτωλῶν μεγαθύμων.
 Πῦξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα, Ἴνοπος υἱόν.
 Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέστη 635
 Ἰφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον, ἐσθλὸν ἔοντα.
 Δουρὶ δ' ὑπαιρέβαλον Φυλῆά τε καὶ Πολύδωρον.
 Οἴοισί μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε,
 Πλήθει πρόσθε ἐαλόντες, ἀγασσάμενοι περὶ νίκης,
 οὐνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόφει λείπετ' ἄεθλα. 640
 Οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἔμπεδον ἠνιώχευεν,
 ἔμπεδον ἠνιώχευ', ὁ δ' ἄρα μάλιστα κέλευεν.
 ὣς πότε ἔον· νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιοώντων
 ἔργων τοιούτων· ἐμὲ δὲ χρὴ γήραϊ λυγροῦ
 Πείθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἠρώεσσιν. 645
 Ἄλλ' ἴθι, καὶ σὸν ἐταῖρον ἀέθλοισι κτερεῖζε.
 Τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,
 ὣς μευ αἰεὶ μέμνησαι ἐνηέος, οὐδέ σε λήθω
 Τιμῆς, ἥστέ μ' ἔοικε τιμηῆσθαι μετ' Ἀχαιῶν.
 Σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν. 650
 ὣς φάτο· Πηλεΐδης δὲ πολὺν καθ' ὄμιλον Ἀχαιῶν
 ὤχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλεΐδαι.
 Αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλα.
 Ἡμίονον τελαεργὸν ἄγων κατέδησ' ἐν ἀγῶνι

ἠδέως δεξάμενος, ἔφη. Ναί, φίλτατον τέκνον, ἀληθῆ σοι εἶρηται ταῦτα· τὰ γὰρ μέλη μου ταῦτα πάντα οὐκ οἶδα ὅπως ὑποσαλεύεται, κούδέν αὐτῶν βέβαιον, οὐ πόδες κάτωθεν ἔμπεδοι, οὐ χεῖρες ἀκίνητοι ἄνωθεν· ἀλλ' εἴθε ἦν μοι τηιοῦτον νῦν εἶναι, οἶος ἦν; ὅτε, τῶν Ἐπειῶν Ἀμαρυγκέα τῶν ἑαυτῶν ἡγεμόνα θαπτόντων ἐν Βουστασίῳ, οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀγῶνα ποιήσαντες, προὔτιθεσαν ἄθλα· ἐνθ' οὐδείς μοι οὔτε τῶν Ἐπειῶν, οὔτε Πυλίων, οὔτ' Αἰτωλῶν ἐξιώθη· πύξ μὲν γὰρ νενίκηκα Κλυτομήδην τὸν Ἴνοπος· πάλῃ δέ, Ἀγκαῖον τὸν Πλευρώμιον· δρόμῳ δέ, Ἴφικλον· ἀκοντίῳ δέ, Φυλέα τε καὶ Πολύδωρον· μόνῳ δέ ἄρματι ἔλαττον ἔχων ἀπήλλαξα· οἱ γὰρ τοῦ Ἄκτορος παῖδες, φθόνῳ ἐπὶ μεγίστοις ἄθλοις δουλεύοντες, καὶ δύο ὄντες αὐτοὶ ἐν τῷ δίφρῳ, ὁ μὲν τὰς ἡνίας κατέχων βεβαίως, ὁ δέ, τῇ μᾶστιγι χρώμενος, ὄπη δέοι, ὑπερέβαλον παραλλάζαντες. Οὕτως οὖν ἦν ὅτε ἦν καί μοι τὰ τοιαῦτα λαμπρὰ λάπισημά ποτε ἐν τοῖς ἥρωσι· νῦν δέ νεωτέρων τὰδ' ἐστὶν ἐγωνίσματα ἄξια πρὸς φιλοτιμίαν· ἐμοὶ δέ λοιπὸν θεραπεύειν τὸ γῆρας· σὺ δέ νῦν ἴθι τιμήσων τὸν σαυτοῦ ἑταῖρον καὶ τοῖς λοιποῖς· τοῦτο δ' ἐγώ γε ἠδέως δεξάμενος χαίρω, ὅτι σὺγ' ἐμοῦ ἀεὶ μνεῖαν μεγίστην τυγχάνεις ποιούμενος, τοῦτό μοι γέρας εἶναι τὸ παρὰ τοῖς Ἕλλησὶ με τιμᾶσθαι, ἠγούμενος ὀφειλόμενον· ἀλλ' ἀντὶ τούτων εἶη σοι παρὰ τῶν θεῶν χαριέστερα.

Ὁ μὲν ταῦτ' εἶπεν. Ἀχιλλεὺς δ' ἐπεὶ πάντ' ἦν ἀκούσας παρὰ τοῦ Νέστορος, ὄχετ' ἀπιὼν διὰ τοῦ θεάτρου· ἔπειτα δ' ἔλθων πυγμαῆς ἄθλα προὔθηκεν· ἡμίονον γὰρ ἀγαθὴν, ἐξαετῆ,

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ρω. 639. Πλήθει] χειρῶν, ἢ προσώπων· δύο γὰρ ἦσαν οὗτοι. — Ἀγασάμενοι] φθονήσαντες τῆς νίκης, ὅτι πολλὰ ἄθλα ἦν ἐπιπαρ' αὐτόφει, ἐν τῷ ἀγῶνι, ἢ παρὰ τοῖς ἀγωνοθέταις, ἢ τοῖς ἀγωνιζομένοις. 660. Φόρβας, φασί,

Ἐξέτε, ἀδμήτην, ἥτ' ἀλγίστη δαμάσασθαι· 655
 Τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον.
 Στῆ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν.
 Ἄτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 Ἄνδρες δύο περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίστῳ,
 Πῶξ μάλ' ἀγασχομένῳ πεπληγέμεν· ᾧ δέ κ' Ἀπόλλων 660
 Δῶη καμμονίην, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί,
 Ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων, κλισίηνδε νεέσθω·
 Λυτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον.

Ὡς ἔφατ'· ὠρνευτο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἧς τε μέγας τε,
 Εἰδὼς πυγμαχίης, υἱὸς Πανοπῆος Ἐπειός· 665
 Ἄφατο δ' ἠμιόπου ταλαεργοῦ, φώνησέν τε·
 Ἄσσον ἴτω, ὅστις δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον·
 Ἡμίονον δ' οὐ φημί τιν' ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν,
 Πωγμῆ νικήσαντ'· ἐπεὶ εὐχομαι εἶναι ἄριστος.
 Ἢ οὐχ' ἄλις, ὅττι μάχης ἐπιδύομαι; οὐδ' ἄρα πως ἦν 670
 Ἐν πάντεσσ' ἔργοισι δαήμονα φῶτα γενέσθαι.
 Ὡδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 Ἀντικρὺ χροῖα τε ῥήξω, σὺν τ' ὅστέ' ἀράξω.
 Κηδεμόνες δέ οἱ ἐνθάδ' ἀολλέες αὐθι μεόντων,
 Οἱ κέ μιν ἐξοίσουσιν, ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμέντα. 675

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.
 Εὐρύαλος δὲ οἱ οἶος ἀνίστατο, ἰσόθεος φῶς,
 Μηκιστέος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος,
 Ὃς ποτε Θήβασδ' ἦλθε δεδοπότος Οἰδιπόδαο
 Ἔς τάφον· ἐνθα δὲ πάντας ἐνίκα Καδμείωνας. 680
 Τὸν μὲν Τυδεΐδης δουρικλυτὸς ἀμφεπονεῖτο,
 Θαρσύνων ἔπεσιν, μέγα δ' αὐτῷ βούλετο νίκην.
 Ζῶμα δὲ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα

ἄζυγόν τε καὶ γαύρην ἀγαγών, κατέδησεν ἐν τῷ μέσῳ· εἶτα
καὶ ποτήριον προὔθει χωρίς· καὶ ἀναστὰς, ἔφη τάδε. Ἀ-
τρεῖδαί τε καὶ πάντες ὑμεῖς οἱ παρόντες· ἄνδρες δύο παρελ-
θόντες, οἱ ἂν ἄριστοι ὣσι πυγμῇ· καὶ ὃ μὲν ἂν Ἀπόλλων
δῶ νίκην, οὗτος ἀγαγέσθω λαβὼν τὴν ἡμίονον. ὅς δ' ἂν
ἔλαττον σχῆ, λαβέτω τὸ δέπας.

Ἐκ δὴ τούτου ἀνκστὰς Ἐπειὸς ὁ τοῦ Πανοπέως, ἀνὴρ
οὐχ ὅπως μέγας τε καὶ εὐρύς, ἀλλὰ καὶ μάλα δεξιὸς πυγ-
μαχῆσαι· ὅς καὶ λαβόμενος παραχοῆμα τῆς ἡμίονου, ἔφη·
ὅς ἂν τῶν ἀπάντων ὑμῶν βούληται τὸ δέπας λαβεῖν, ἰέτω
θάσσον αὐτὸ ληψόμενος· ἡμίονου δὲ ταυτησί ἀπογνώτω πᾶς
τις παντάπασι· μηδένα γὰρ ἔσεσθαι τὸν νικήσοντα, ὥστε
καὶ ἀπολαβεῖν, ἐμοῦ κρατιστεύοντος· ἢ οὐχ ἄλις μοι τοῦθ'·
ὅτι ἐν μάχαις ἤττων πολλῶν εἰμί; καίτοι καὶ τοῦτ' εἰκότως
συμβαίνει· ἄλλος γὰρ ἄλλου ἄλλω τῷ ἔστιν αἰεὶ δεξιώτερος·
ἐμοὶ δ' ἐν πυγμῇ ὑπάρχει τὸ πνεονέκτημα· διὸ εἰρήσεται
ἀποτόμως τάληθές πρὸς ὑμᾶς· ὅς ἂν μοι ἀντίπαλος ἔλθῃ,
τάς τε σάρκας αὐτῷ παραρρήξω, καὶ τὰ ὀστέα κατὰξω· καὶ
παρέστωσαν αὐτῷ ἐγγύς οἱ ἑταῖροι, οἱ θανόντα ἐξοίσουσιν.

Τούτων οὕτως εἰρημένων, σιγῇ διὰ πάντων τὸ πρῶτον
ἦν· ἔπειτα δὲ Εὐρύαλος ὁ τοῦ Μηκιστέως παιδὸς Ταλαοῦ
τοῦ πάλαι ποτὲ ἐν Θήβαις, θαπτομένου τοῦ Οἰδίποδος,
πάντας νικήσαντος τοὺς Θηβαίους, οὗτος ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν,
καὶ ὑπὸ Διομήδους (διέφερε γὰρ αὐτῷ νικᾶν μάλιστα) πα-
ραπειθόμενος λόγῳ, περιζώματά τε τοῖς αἰδοίοις, καὶ ἱμάν-

ἀνδρείοτατος τῶν καθ' αὐτὸν γενόμενος, ἐνίκα πάντας πυγμῇ· ὡς δὲ καὶ πρὸς
θεοῦς παρρησιάζασθαι ἠθέλε, συστὰς Ἀπόλλων αὐτῷ, ἀπέκτεινεν. καὶ τού-
του ἔφορος πικτικῆς ὁ θεὸς ἐνομήσθη. 661. Καμμενίην] νίκην ἐξ ἐπιμονῆς

Δῶκεν ἱμάντας· εὐτμήτους βοὸς ἀγραύλοιο.

Τὼ δὲ ζῶσαμένω βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα· 685

Ἄντα δ' ἀνασχομένω χερσὶ στιβαροῖσιν ἄμ' ἄμφω,
 Σύν ῥ' ἔπεσον, σὺν δέ σφι βαρεῖαι χεῖρες ἔμιχθεν.
 Δεινὸς δὲ χρομάδος γενύων γένετ', ἔρρεε δ' ἰδρῶς
 Πάντοθεν ἐκ μελέων· ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Ἐπειὸς,
 Κόψε δὲ πικτήναντα παρήϊον· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν 690
 ἔστηκειν· αὐτοῦ γὰρ ὑπήριπε φαίδιμα γυῖα.

Ὡς δ' ὄθ' ὑπὸ φρικτὸς Βορέω ἀναπάλλεται ἰχθύς
 Θιν' ἐν φυκιόεντι, μέγα δὲ ἐκῦμα κάλυψεν
 ὧς πληγεῖς ἀνέπαλτ'· αὐτὰρ μεγάλθυμος Ἐπειὸς
 Χερσὶ λαβῶν ὄρθωσε· φίλοι δ' ἄμφεσταν ἑταῖροι, 695
 Οἳ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκρμένοισι πόδεσσιν,
 Αἶμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ' ἐτέρωσσε·
 Κάδδ' ἄλλοφρονέοντα μετὰ σφίσιν εἶσαν ἄγοντες,
 Αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.

Πηλείδης δ' αἰψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα, 700
 Δεικνύμενος Δαναοῖσι, παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς·
 Τῷ μὲν νικήσαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,
 Τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσι τιόν Ἀχαιοί·

Ἄνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναῖκ' ἐς μέσσον ἔθηκεν,
 Πολλὰ δ' ἐπίστατο ἔργα, τιόν δὲ ἐτεσσαράβοιον. 705
 Στῆ δ' ὄρθος, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Ὅρνυσθ', οἱ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθον.

Ὡς ἔφατ'· ὤρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 Ἄν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις ἀνίστατο, κέρδεα εἰδώς.
 Ζῶσαμένω δ' ἄρα τώγε βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα, 710

ταῖς ἐκ Βύρσης λαβὼν παρ' αὐτοῦ ταῖς χερσὶ προκαλύμματα, ἀνέστη πρὸς ἐκεῖνον διαπληκτίσασθαι.

Περιζωσάμενοι τοίνυν ἑκάτεροι τὴν ὄσφυν, παρῆλθον ἐν μέσοις· καὶ δὴ ἀνασχόντες χεῖρας ἑκάτεροι τριβαράς, ἐπέπεσον ὅλῳ σθένει ἀλλήλοις· ἦν δὲ κρότος τῶν σιαγόνων πολὺς, καὶ ἰδρῶς τῶν μελῶν καταρρέων ἑκατέρωθεν θαυσιέστατος· ἐν δὲ τούτῳ Ἐπειὸς ἐπιπηδήσας παραβολώτερον, κατήνεγκε κατὰ τῆς παρειάς Εὐρυάλῳ σφοδρότερα φορᾶ, ἢ ὥστε ἐνεγκεῖν ἐστηκότα· ἀλλ' ἅμα τυπαῖς κάτω ἦν· ὁ δ' Ἐπειὸς λαβῶν ἀνώρθωσε παραχρῆμα οὐχ' ἦττον, ἢ καὶ κύμα θαλάσσης ἐκβρασθέντα ἰχθὺν ἀναλαβὼν, διέσωσεν εἰς τὸ βάθος· οἱ δὲ φίλοι δραμόντες ἐκ τοῦ ἐγγυτάτω, ἐξεκόμισαν διὰ τοῦ θεάτρου μόλις τοῖς ποσὶ παρασυρομένοις, αἶμα πτύοντα, τὴν κεφαλὴν κεκλιμένον, καὶ ἑαυτοῦ ὅλως ἐξεστηκότα· οἱ ἀπιόντες, ἔλαβον καὶ τὸ δέπας.

Ἐπὶ δὲ τούτοις τρίτον ἄθλον πάλης ἐτίθει ὁ τοῦ Πηλέως, τῷ μὲν νικήσαντι μέγαν τρίποδα ἐμπυριβάτην· ὃν δυοκαίδεκα βοῶν τιμῶνται οἱ Ἕλληνας· ἠττηθέντι δὲ γυναῖκα καλλὴν, πολλὰ ἔργα ἐπισταμένην εἰς τὸ μέσον τιθείς· ἧς τίμημα καὶ αὐτῆς ἦσαν βόες τέσσαρες· καὶ δὴ παρελθὼν ἐν τῷ μέσῳ, ἔφη ταῦτα. Τρίτον ἄθλον τίθεμαι τοῦτο· δεῦτε τοίνυν ὑμεῖς πειρᾶσθε καὶ τούτου, οἵτινες βούλοισθε. Ταῦτα δὲ εἰπόντος αὐτοῦ, εὐθύς ἄνω ἦσαν Λῆας ὁ Τελαμώνιος, καὶ ὁ Πολύμητις Ὀδυσσεύς. Ἀναζωσάμενοι τοίνυν εἰς τὸ μέσον, συνέ-

εἰς τὴν παρεϊάν. 69α. Φρικὸς] φριξ ἡ ἐπιπόλαιος τοῦ κύματος κίνησις. 69β. Θιν' ἐπὶ] ἐπὶ θίγι φυκίοντι, φυκία ἔχοντι· ἐστὶ δὲ φύκος, ἡ τῆς θαλάσσης ἡ ἀγνη, ἡ πόα τις ἀντίθε οὕτως ὀνομαζομένη. 70α. Ἐμπυριβάτης] ὁ θαίνων ἐπὶ τοῦ πυρός, ὅ ἐστι τιθέμενος πρὸς διαφορὰν τοῦ ἄπυρος, ἢ ἀπύρωτος.

Ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαρῆσιν·
 ὧς ὄτ' ἀμείβοντες, τούστε κλυτὸς ἦραρε τέκτων,
 Δώματος ὑψηλοῦ, βίας ἀνέμων ἀλεείνων.
 Τετρίγει δ' ἄρα νῶτα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
 ἔλκόμενα στερεῶς· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρώς· 715
 Πυκναὶ δὲ σμῶδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὤμου·
 Αἵματι φοινικίεσσαι ἀνέδραμον· οἱ δὲ μάλ' αἰεὶ
 Νίκης ἰέσθην, τρίποδος πέρι ποιητοῦ.
 Οὔτ' Ὀδυσσεὺς δύνάτο σφῆλαι, οὔδεις τε πελάσσαι,
 Οὔτ' Αἴας δύνάτο, κρατερή δ' ἔχεν ἰς Ὀδυσῆος. 720
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνιάζον εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
 Ἀὐτὸς μὲν προσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Ἢ ἐμ' ἀνάειρ', ἢ ἐγὼ σέ· τά δ' αὖ Διὶ πάντα μελήσει.
 ὧς εἰπὼν ἀνάειρε· δόλου δ' οὐ λήθετ' Ὀδυσσεύς· 725
 Κόψ' ὄπιθεν κώληπα τυχῶν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
 Κάδδ' ἔβαλ' ἐξοπίσω· ἐπὶ δὲ στήθεσσιν Ὀδυσσεύς
 Κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θεῦντό τε, θάμβησάν τε.
 Δεύτερος αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 Κίνησεν δ' ἄρα τυθὸν ἀπὸ χθονός, οὔδ' ἑ τ' ἄειρεν· 730
 Ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
 Πλησίοι ἀλλήλοισι, μιάνθησαν δὲ κονίη.
 Καὶ νῦν κε τὸ τρίγων αὐτὶς ἀναΐξαντ' ἐπάλαιον,
 Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ κατέρουκεν·
 Μηκέτ' ἐρείδεςθον, μηδὲ τρίβεσθε κακοῖσιν· 735
 Νίκη δ' ἀμφοτέροισιν· ἀέθλια δ' ἴσ' ἀνελόντες
 ἔρχεσθ', ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί.
 ὧς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλ' ἀμείνων, ἠδ' ἐπίθοντο,
 Καὶ ῥ' ἀπομορξάμενω κονίην, δύσαντο χιτῶνας.

πλακῆσαν, στιβαραῖς χερσὶν ἀλλήλους περιλαμβάνοντες. Ἐνταῦθ' ἄρα ἦν ὄραν τὰ νῶτ' αὐτῶν ἐλκόμενα, τρίζοντά, ὡσπερ οἱ ἐν ταῖς οἰκίαις ὑπὸ τῶν τεκτόνων πρὸς ἀπαλέξουσιν τῶν ἀνέμων τεθειμένοι ἀμείβοντες καὶ συστάται, ἰδρῶτας καταρρέοντας, μώλωπας ἐξανισταμένους ἀπὸ τῶν πλευρῶν πελιδνούς· ἀλλ' οὐδ' ὡς ἐκεῖνοι ἐπαύοντο, τῆς νίκης καὶ τοῦ τρίποδος ἀμφοτέροι μὲν ἀφιέμενοι, ἀλλ' οὐδέτερος τοῦ ἐτέρου περιγενέσθαι δυνάμενος· ἀντεῖχε γὰρ Ὀδυσσεὺς ἐρρώμενως· ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ θεώμενοι περίξ δῆλοί γε ἦσαν ἐπὶ τοῖς παροῦσι συγνάζοντες, τότε δὲ Αἴας φησὶ πρὸς τὸν Ὀδυσσεά· Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχανε Ὀδυσσεῦ, ἦ μ' ἀνέειρε, ἦ ἐγὼ σε· καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἀνῆρε πρῶτος τὸν Ὀδυσσεά· ὁ δὲ ἄμ' ἀρθείς, ἐμνήσθη δόλω περιγενέσθαι· κόψας γὰρ τὸν Αἴαντα τῷ ποδὶ ὕπισθεν κατὰ τὴν ἰγνύαν, παρέλυσεν αὐτῷ, τῶν γονάτων καμφθέντων, τὸν τόνον· καὶ πτερόντος ἐπὶ τὰ νῶτα ὑπίως, συγκατέπεσε καὶ Ὀδυσσεὺς ἐπὶ τοῦ στήθους ἐκείνου πρηγῆς σὺν ἐκπλήξει τῶν θεωμένων· ἔπειτα δὲ πειραθεὶς καὶ Ὀδυσσεὺς ἐν μέρει ἀνάραι τὸν Αἴαντα, μόλις ἀπὸ τῆς γῆς ἀναμοχλεύσας μικρὸν, καὶ καμφθεὶς τῷ βάρει, κατέπεσε, συγκατασπάσας παραλλήλως εἰς τὴν κόνιν καὶ τῶν ἀντίπαλον· Ἐκ δ' οὖν τούτου καὶ τρίτον ἂν ἐρθωθέντες ἐπάλαισαν, εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς ἀναστῆς διεκώλυσεν, εἰπὼν· Ἄλις ἔχει μηκέθ' ὑμεῖς κατατρίβεσθε· ἦ γὰρ νίκη ἴση ἐστὶν ἀμφοτέροις· ἴσα τοίνυν καὶ τὰθλα λαβόντες ἀπέργεσθε, ἵνα καὶ ἄλλοι εἰς τὸν ἀγῶνα προέλθοιεν.

712. Ἀμείβοντες] οἱ συστάται, αἱ δύο δοχοὶ ἐκατέρωθεν τῆς οἰκίας εἰς ὄψιν κατὰ κορυφὴν συνιόντες, ἐφ' ὧν ὁ λοιπὸς ἐπιστηρίζεται ἄροφος. 711. Ἀνίστατον ἐσέγναζον, ἠθύμενον. 716. Κώλωπαι] τὴν ἰγνύαν, καὶ ἀργύλην

Πηλείδης δ' αἰψ' ἄλλα τίθει ταχυτήτος ἄεθλα, 740
 Ἀργύρεον κρητῆρα, τετυγμένον· ἔξ δ' ἄρα μέτρα
 Χάνδανεν, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 Πολλόν· ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι· εὖ ἤσκησαν,
 Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἠεροειδέα πόντον,
 Στῆσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν· 745
 Υἱὸς δὲ Πριάμοιο Λυκάνοιο ὦνον ἔδωκεν
 Πατρόκλω ἦρωϊ Ἰησονίδης Εὐνήος.
 Καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς θῆκεν ἀέθλιον οὐ ἐτάροιο,
 ὅστις ἐλαφρότατος ποσὶ κραιπνοῦσι πέλοιτο·
 Δευτέρω αὖ βοῦν θῆκε μέγαν καὶ πύονα δημῷ· 750
 Ἡμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λισσῆϊ ἔθηκεν.
 Στῆ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Ὄρνυσθ', οἳ καὶ ταύτου ἀέθλου πειρήσεσθε.
 ὣς ἔφατ'· ὄρνυτο δ' αὐτίκ' Οἴληος ταχύς Αἴας,
 Ἄν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱός, 755
 Ἀντίλοχος· ὁ γὰρ αὐτε νέους ποσὶ πάντας ἐνίκα.
 Στὰν δὲ μεταστοιχί' σήμενε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεὺς.
 Ταῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
 ἔκφερ' Οἰλιάδης· ἐπὶ δ' ὄρνυτο δῖος Ὀδυσσεὺς
 Ἄγχι μάλ'· ὡς ὅτε τίς τε γυναικὸς εὐζώνοιο 760
 Στήθεός ἐστι κανῶν, ὄντ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσση,
 Πηνίον ἐξέλικουσα παρὲκ μίτον, ἀγγύθι δ' ἴσχει
 Στήθεος· ὡς Ὀδυσσεὺς θέεν ἐγγύθεν· αὐτὰρ ὀπισθεν
 ἴχνια τύπτε πόδεσσι, πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι.

λεγόμενον, τὴν ὑπὸ τὸ γόνυ κάμψιν. 745. Θόαντι] τῷ τῆς Δήμου βασιλεῖ
 747. Ἰήσονος] ὁ τοῦ Ἰάσονος. ἴδε ἀνωτέρω ἐν τῷ Φ. στίχ. 40. Καὶ ἐξῆς
 751. Λισσῆϊ] ὁ λισσθεὺς. λισσθεῖος, λισσθεῖ, καὶ λισσῆϊ· οἳ δὲ λισσῆϊ
 ἴησθεῖ λισσῆϊα, ἔσχατα γράφουσι· ἔσχατος. 758. Ἀπὸ νύσσης] λαμβάνεται ἄρα ἡ

Ὁ μὲν ταῦτα εἶπεν· οἱ δὲ πεισθέντες, ἀπέσχοντο· καὶ ἀπο-
 μορξάμενοι τὸν κονιορτὸν, ἐνεδύσαντο· Ἀχιλλεὺς δὲ αὖ ἕτε-
 ᾶθλα προὔτιθει δρόμου, κρατῆρ' ἀργυροῦν ἐξάμετρον· ὅς
 κάλλει καὶ τορεία οὐκ ἔσθ' ὄτω τῶν ἐπὶ γῆς ὑπερβολὴν ἀπο-
 λείλοιπε· Σιδόνων γὰρ τῶν πολυτέχνων ἦν ἔργον· ὃν Φοίνι-
 κες οἱ φιλέμποροι ἐκεῖθεν κατακομίσαντες, δῶρον προσή-
 νεγκαν Θόαντι· ἔπειτα δὲ εἰς Εὐνῆον κατελθὼν τὸν Ἰάσονος,
 λύτρα παρ' αὐτοῦ Λυκάνοσ τοῦ Πριαμίδου δέδοται τῷ Πατ-
 ρόκλῳ. Τοῦτον οὖν Ἀχιλλεὺς νῦν ἄθλον ἔθηκε, Πατρόκλου
 θαπτομένου, τῷ προὔχοντι τάχει· τῷ δὲ δευτέρῳ, βῶν πά-
 χιστον· καὶ τῷ ὑστάτῳ, αὔθις χρυσοῦ ἡμιτάλαντον. Ἀναστὰς
 τοίνυν εἶπεν· Ἰτ', ὦ ἄνδρες, οἳ γε βουλόμενοι καὶ τούτου πει-
 ραθεῖναι τοῦ ἄθλου. Αὐτίκα δ' ἀνέστη Αἴας ὁ τοῦ Οἰλέως,
 Ὀδυσσεὺς τε, καὶ Ἀντίλοχος ὁ τοῦ Νέστορος· ὅς δόξαν μά-
 λισ' εἶχε πάντας νέους ὑπερβάλλειν τῷ τάχει. Σημανθέντος
 τοίνυν τοῦ τέρατος παρ' Ἀχιλλέως, ἔθεον ἅμ' ἀπὸ τῆς
 νύσσης, προθυμούμενος ἕκαστος ἕκαστον παρευδοκημῆσαι·
 προὔλαβε δὲ προθέων ὁ Αἴας· ἀλλ' οὐδ' Ὀδυσσεὺς πολὺ
 ἀπελείπετο· ὅσον γὰρ τοῦ στήθους τῆς ὑφαινούσης γυναι-
 κὸς ἀπέχων ἐστὶν ὁ κανὼν, ᾧ τὸ ὕφος τανύεται, τοσοῦτον
 Ὀδυσσεὺς ἐλείπετο Αἴαντος· τοσοῦτῳ γὰρ τάχει τὰ τοῦ
 προκαταθέντος ἐπικατελάμβανεν ἴχνη, ὥστε ἔφθαν' ὑπερ-

νύσσα καὶ ἀντὶ τῆς ἀφετηρίας, καὶ ἀντὶ τοῦ κυμπήρους, καὶ ὁ ἀφ' οὗ
 καὶ ὁ πρὸς ὃν ὄρος, 759. Ἐκφερε] προὔβαινε. 761. Κανὼν] οἱ μὲν τὸν κά-
 λαμον φασι κανὼνα εἶναι, περὶ ὃν ἠλίσσεται τὸ πνίγιον, ὃ ἐστὶ τὸ νῆμα, ὃ
 ἢ συνήθεια Μασούριον εὐρεστικῶς ἀνομάζει· οἱ δὲ ἄλλο ὄργανον ἀγνοῶσιν
 ἡμῖν εἰκάζουσιν εἶναι· τάχα δ' ἂν εἴη, ὡς ἐμοίγε δοκεῖ, ἢ τὸ Ἄντιον, περὶ
 ὃ εἰλίσσεται τὸ ὕφασμα, ἢ (ὃ καὶ μᾶλλον) ὁ σιδηροῦς πῆχυς, ᾧ τις, ἐνθαῖς
 πρὸ ἑαυτοῦ, τανύει τὸ ὑφαινόμενον αἶψι, ὥστε ἰσοπλατεῖς καὶ ὅμοιον ἐν τῷ ὑ-
 φαίεσθαι γίγνεσθαι· 764. Πᾶρος κόνιν] πρὶν ἀρῆσθαι τὴν κόνιν. 765. Χέε

Καδ' δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χέ' αὐτμένα δῖος Ὀδυσσεύς, 765
 Αἰεὶ ῥίμφα θεῶν ἴαχον δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
 Νίκης ἰεμένῳ, μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευον.

Ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεύς
 Εὖχετ' Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι ὄν κατὰ θυμόν·
 Κλυθι, θεά, ἀγαθή μοι ἐπίβροθος ἔλθε ποδοῖν, 770

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
 Γυῖα δ' ἔθηκεν ἑλαφρά, πόδας, καὶ χεῖρας ὑπερθεν·
 Ἀλλ' ὅτι δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαῖζασθαι ἄεθλον,

ἔνθ' Αἴας μὲν ὄλισθε θεῶν· βλάβην γάρ Ἀθήνη.
 Τῇ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων, 775
 Οὓς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνεν πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς.

Ἐν δ' ὄνθου βοέου πλήτο στόμα τε ρῖνας τε.
 Κρητῆρ' αὐτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ὣς ἦλθε φθάμενος· ὁ δὲ βοῦν ἔλε φαίδιμος Αἴας.

Στῆ δὲ κέρως μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο, 780
 ὄνθον ἀποπτύων, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 ὦ πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἦ τὸ πάρος περ,

Μήτηρ ὦς, Ὀδυσσῆϊ παρίσταται, ἠδ' ἐπαρήγει·
 ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἠδὺ γέλασαν.

Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λαισθήϊον ἔκφερ' ἄεθλον, 785
 Μειδιόων, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν.

Εἰδόσιν ὑμῖν ἑρέω πᾶσιν, φίλοι, ὡς ἔτι καὶ νῦν
 Ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιότερους ἀνθρώπους.

Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῖ' ὀλίγον προγενέστερός ἐστιν·
 Οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς, προτέρων τ' ἀνθρώπων. 790

Αὐτμένα] ἐξέπνει ἀτμὴν ἐπὶ τὴν τοῦ Αἴαντος κεφαλῆν. 775. Ἐριμύκων] μέ-

ἑάλλων τὴν κόνιν ἐγειρομένην, καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἄπ-
σθεν συχρῶ τῷ ἄσθματι ὑπεθέρμαινεν· Ἐκ δὴ τούτου ἔχαιρον
βοῶντες οἱ Ἕλληνες, ὁρῶντες αὐτὸν φιλοτιμότερον τείνοντα
πρὸς τὴν νίκην, καὶ παρακελευόμενοι προσθεῖναι τῷ τάχει·
Ὡς οὖν πρὸς αὐτῷ τῷ τέρματι γένοιτο, ἠὔξατο Ὀδυσσεὺς
Ἀθηνᾶ ταυταί· Ἄκουσόν μου ὦ θεά, καὶ τάχος, ὅσον τάχος
τοῖς ποσὶν ἐμβαλοῦσα, ἐπίτεινε βῶμῃ.

Ταῦτα δ' αὐτοῦ εἰπόντος, ἐπακούσασα ἡ θεός, ἀνεκούφισα
παραχρῆμα χειρᾶς τε πόδας τε καὶ πάντα τὰ μέλη· γενο-
μένων δὲ πλησίον τοῦ τέρματος παρ' αὐτὴν τὴν τοῦ ἄθλου
ἐλπίδα, ὀλισθήσας ὁ Αἴας Ἀθηνᾶς συνεργείᾳ, καὶ κατα-
πεσὼν, ἔνθ' ἡ ὄνθος τῶν Πατρόκλῳ σφαγέντων βοῶν ἐξε-
κέχυτο, ἀνεπλήσθη τό, τε γόμα καὶ τὰς βίνας τῆς ὄνθου·
Οὕτως οὖν ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς παραλλάξας, καὶ πρῶτος ἐλθὼν
ἐγκρατῆς ἐγένετο τοῦ κρατῆρος· Αἴας δὲ, ὡς δεύτερος, τοῦ
βοός· οὗ τοῦ κέρως λαβόμενος, τὴν τε ὄνθον ἀποπτύων,
ἔλεγε πρὸς τοὺς Ἕλληνας ταῦτα. Οἴμοι! Ἀθηνᾶ γὰρ, ὅσα καὶ
μήτηρ αἰεὶ παρισταμένη τῇ Ὀδυσσεῖ βοηθός, αὐτὰ ἔοικεν,
οὐκ ἄλλος ἐμὲ ἀνατρέψαι.

Ταῦτα δ' αὐτοῦ εἰπόντος, ἄπλετος παρὰ πᾶσι κελίηται
γέλως· Ἐκ δὲ τούτων ἔσχατος Ἀντίλοχος ἐλθὼν, ἀπείληψε
καὶ αὐτός, ὁ ἔσχατον τῶν ἄθλων ὑπόλοιπον ἦν κείμενον ἐν
τῷ μέσῳ· λάβων δὲ, ἔρη στραφεὶς πρὸς τοὺς Ἕλληνας· Ἀ-
κούσατέ μου, ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, ὁ καὶ πάντες ἴστε μάλισθ'
ὑμεῖς· θεοὶ δὲ πού εἰκόσιν ἔτι καὶ νῦν τιμᾶν τῶν ἀνθρώπων
τοὺς πρεσβυτέρους· αὐτίκα γὰρ Αἴας μὲν μικρὸν ἐμοῦ προ-
γενέστερος· Αἴαντος δ' αὖ, πολλῶ Ὀδυσσεύς· ἀλλὰ καίτοι

Ὀμογέροντα δέ μιν φασ' ἔμμεναι ἀργαλέον δὲ
Ποσσὶν ἐριδῆσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεΐ.

Ὡς φάτο· κύδηνεν δὲ ποδώκεα Πηλείωνα.

Τὸν δ' Ἀχιλεὺς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Ἀντίλοχ', οὐ μὲν τοι μέλεος εἰρήσεται αἶνος, 795

Ἀλλὰ τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῦ ἐπιθήσω.

Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.

Αὐτὰρ Πηλείδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος

Θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν,

Τεύχεα Σαρπηδόντος, ἃ μιν Πάτροκλος ἀπηύρα. 800

Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

Ἄνδρες δῦα περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὡπερ ἀρίστω,

Τεύχεα ἐσσαμένω, ταμείχροα χαλκὸν ἐλόντες,

Ἀλλήλων προπάροιθεν ὀμίλου πειρηθῆναι.

Ὀππότερός κε φθῆσιν ὀρεζάμενος χρῶα καλὸν, 805

Ψαύσῃ δ' ἐνδίνων, διὰ τ' ἐντεα, καὶ μέλαν αἶμα·

Τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσγανον ἀργηρόηλον,

Καλὸν, Θρηήκιον, τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων.

Τεύχεα δ' ἀμφοτέροι ζυνήϊα ταῦτα φερέσθων·

Καί σφιν δαίτ' ἀγαθὴν παραθήσομεν ἐν κλισίῃσιν. 810

Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,

Ἄν δ' ἄρα Τυδεΐδης ὦρτο, κρατερὸς Διομήδης.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὀμίλου θωρήχθησαν,

Ἐς μέσον ἀμφοτέρω συνίτην, μεμαῶτε μάχεσθαι,

Δεινὸν δερκομένω· θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιοὺς. 815

Ἄλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

Τρὶς μὲν ἐπήϊζαν, τρὶς δὲ σχεδὸν ὠρμήθησαν.

Ἐνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν

γα μυκωμένων. 791. Ὀμογέροντα] οἶον μήπω ὄριμον γενόμενον ἐν γῆρῳ.

ἠμογέροντ' αὐτὸν εἶναι λέγουσιν, ἀλλ' οὐδείς ἂν αὐτῷ, πλὴν Ἀχιλλεύς, ἀγωνίσαιτο στάδιον.

Ταῦτα δὲ εἰπὼν, πολὺν ἔδοξεν Ἀχιλλέως ἔπαινον πεποιῆσθαι, ὅθεν ἐκείνος ἠσθείς τῷ λόγῳ μάλιστ', Ἀντίλοχε, ἔφη, οὐκ ἐς μάτην ἔρρίπταί σοι ὁ βόλος οὗτος· ἄξιον γὰρ ἐξοίσει σοι λαύρακκ' καὶ ταῦτ' εἰπὼν, ἐπέθηκεν αὐτῷ ἀσμένῳ χρυσοῦ ἡμιτάλαντον. Ἐκ δὲ τούτου πανοπλίαν προὔτιθει αὐθις ὁ ἀγωνοθέτης, δόρυ μακρὺ, ἀσπίδα τε, καὶ περικεφαλαίαν, ἃ Πάτροκλος ἀποκτείνας ἀφήρητο Σαρπηδόνα· καὶ ἀναστὰς εἶπε τάδε. Ἄνδρες τῶν ἀρίστων δύο, ἔνοπλοι παρελθόντες, πειράσθωσαν ἀλλήλων τοῖς ὅπλοις ἐν ὄρῳσιν ἡμῶν· ὁπότερος δ' ἂν αὐτῶν ρθᾶς ἄψηται τοῦ ἑτέρου, ὥστε καὶ αἶμα προφκίειν, τούτῳ δώσω τὸ φάσγανον τοῦτο τὰ θρακικόν, ἀργυρόηλον ὄλωσ, ὁ ἀφειλόμην ἀποκτείνας Ἀστεροπαῖον· τὰ δ' ὄπλα ταῦτα τὰ Σαρπηδόνος ἀμφοτέροις ἔσται κοινὰ, καὶ δεῖπνον λιπαρὸν παρ' ἑμαυτῷ μετὰ ταῦτα.

Ταῦτα δὲ εἰπόντος, ἀνέστη Αἴας ὁ Τελαμώνιος καὶ Διομήδης ὁ τοῦ Τυδέος· οἱ, ἐπειδὴ θέμενοι τὰ ὄπλα, συνέλθοιεν ἐκατέρωθεν ἐν τῷ μέσῳ· προθυμούμενοι μάχεσθαι, πῦρ ἀμφοτέροι βλέποντες, θάμβος τοῖς Ἕλλησιν ἐνεποίησαν· ὡς δ' ἐπ' ἀλλήλους ὠρμήθησαν, τρεῖς μὲν ἐπήεσαν πόρρωθεν ἀκοντίοις, τρεῖς δ' ἐκ χειρὸς κακ τοῦ ἐγγυτάτου· ἐνθα Αἴας μὲν διελάσας διὰ τῆς ἀσπίδος τῷ ἀνταγωνιστῇ, οὐχ ἤψατο

ὅλλ' ἐτι ὠμὸν, εἶπουν ἄωρον ὄντα. 795. Μέλεος] μάταιος ἔσται ἡ πρὸς με σοι ἔπαινος. 800. Σαρπηδόνας] τοῦ Σαρπηδόνος· ἴδε ἀνωτέρω ἐν τῷ Π, στίχ. 480, καὶ ἐξῆς. 805. Ὀρεξάμενος] ἐφικόμενος, ἐφαψάμενος τοῦ ἑτέρου τῷ ξίφει. 806. Ἐνδίνων] οἱ μὲν τῶν ἐντέρων καὶ σπλάγχχνων φαίν, οἱ δὲ τῶν ἐντός τῶν ὀπλων μελῶν. 808. Ἀστεροπαῖον] ἴδε ἀνωτέρω ἐν τῷ Φ, στίχ. 140. Καὶ ἐξῆς. 809. [τεύχεα] τὰ τοῦ Σαρπηδόνος. 821. Ἀδχέμ.] λέγεται

Νύξ', οὐδὲ γρὸ' ἴκανεν ἔρυτο γὰρ ἐνδοθι θώρηξ.
 Τυδείδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ σάκεος μεγάλοιο 820
 Αἰὲν ἐπ' αὐχένι κῦρε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκῆ.
 Καὶ τότε δὴ ῥ' Λίαντι περιδδείσαντες Ἀχαιοί,
 Παιυσαμένους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἴσ' ἀνελέσθαι.
 Αὐτὰρ Τυδείδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἦρωσ
 Σὺν κολεῶ τε φέρων καὶ εὐτμήτῳ τελαμῶνι. 825
 Αὐτὰρ Πηλείδης θῆκεν σόλον αὐτογώωνον,
 ὃν πρὶν μὲν ρίπτασκε μέγα σθένος Ηετίωνος.
 Ἄλλ' ἦτοι τὸν ἔπεφνε ποδάρχης δῖος Ἀχιλλεύς,
 Τὸν δ' ἄγετ' ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσιν.
 Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν. 830
 Ὅρνυθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.
 Εἴ οἱ καὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι πίονες ἀγροί,
 Ἔξει μιν καὶ πέντε περιπλομένους ἐνιαυτοῦς
 Χρεώμενος· οὐ μὲν γὰρ οἱ ἀτεμβόμενός γε σιδήρου
 Ποιμῆν, οὐδ' ἀροτῆρ, εἷς' ἐς πόλιν, ἀλλὰ παρέξει. 835
 ὧς ἔφατ' ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 Ἄν δὲ Λεοντῆος κρατερόν μένος ἀντιθέοιο,
 Ἄν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης καὶ δῖος Ἐπειός.
 Ἐξείης δ' ἴσταντο· σόλον δ' ἔλε δῖος Ἐπειός,
 Ἦκε δὲ δινήσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί· 840
 Δεύτερος αὐτ' ἀφῆκε Λεοντεύς, ὄζος Ἄρης·
 Τὸ τρίτον αὐτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 Χειρὸς ἀπο στιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντων.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ σόλον εἶλε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 Ὅσσον τίς τ' ἔρριψε καλαύροπα βουκόλος ἀνὴρ· 845
 Ἡ δὲ θ' ἐλισσομένη, πέταται διὰ βουῖς ἀγελαίας.
 Τόσσον πυχτὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε τοῖ δ' ἐβόησαν.

τοῦ χρωτὸς, τοῦ θώρακος ἀντισχόντος πρὸς τὴν βολὴν ἰσχυρῶς· Διομήδης δὲ καὶ αὐτὸς κατὰ τὸν αὐχένα ὑπεράνω τοῦ σάκουσ αὐτοῦ καταστοχασάμενος, οὐκ ἀφήμαρτε· τότε δὴ οἱ Ἕλληνες δείσαντες περὶ Αἴαντι, διέλυσαν τὴν μονομαχίαν, δίχα τὰ δπλα κελεύσαντες ἀνελέσθαι· ὁ δ' οὖν Ἀχιλλεὺς δέδωκε φέρων Διομήδει τὸ ξίφος σὺν τῷ κολεῷ καὶ τῷ τελαμῶνι.

Ἐκ δὴ τούτου σόλον αὐθις σιδηροῦν, μέγα χρῆμα, προτίθησιν Ἀχιλλεὺς· ὃν Ἡετίων μὲν ποτὲ ἀγωνιζόμενος ἔβαλλε, νῦν δ' εἶχε λαβὼν σὺν ἄλλοις πολλοῖς Ἀχιλλεὺς, ἀποκτείνας ἐκείνον· καὶ δὴ ἀναστὰς εἶπε ταῦτα· Ἔρχεσθε οἱ βουλόμενοι κἀπὶ τοῦτον τὸν ἄθλον, τῆς ἑαυτῶν δυνάμεως ἕκαστος πειρασόμενοι· ὁ ἀντὶ πολλοῦ τῷ νικήσαντι ἔσται· εἰ γὰρ ἀγροὶ εἰσὶν αὐτῷ οἴκοι, οὐκέτι οὔτε ποιμὴν αὐτῷ, οὔτε γεωργὸς πένθ' ὄλα ἔτη σιδήρου δεήσεται·

Ταῦτα δ' αὐτοῦ εἰπόντος, ἀνέστησαν τέσσαρες, Πολυποίτης, Λεοντεὺς, Αἴας ὁ τοῦ Τελαμῶνος, καὶ ὁ Ἐπειὸς· Στάντων τοίνυν ἐξῆς, Ἐπειὸς πρῶτος ἔβαλεν, ἠδομένων τῶν θεωμένων· δεῦτερος Λεοντιεύς· τρίτος δὲ Αἴας, ἀπὸ ἰσχυρατέρου βραχίονος βαλὼν, ὑπερέβαλε τὰ τῶν ἄλλων σημεῖα· ὡς δὲ περιῆλθεν ἡ τάξις ἐπὶ Πολυποίτην, τοσοῦτον οὗτος ὑπερίκόντισε τὰ τῶν ἄλλων σημεῖα, ὅσον ῥάβδος, ὑπὸ βουκόλου βαλλομένη, ἐξικνεῖται μακρὰν διὰ τῆς ἀγέλης· ἐφ' ᾧ κρότος

Ἡρακλέα ἐλθόντα εἰς Σαλαμίνα, ἀναλαβόντα τὸν Αἴαντα· ἤδη γεννηθέντα περιβαλεῖν αὐτὸν τῇ λεοντῇ· ἐφ' ᾧ κῆρατο ἄτρωτον αὐτὸν διαμείναι· τὸν δὲ γενέσθαι, πλὴν ἐπὶ τοῦ αὐχένος, ἐν ἡ λεοντῇ ἔτυχε μὴ περιβαλοῦσα. 826. Σόλον] δίσκον σφαῖραν αὐτοχώνευτον, ἄνευ περιεργείας τῆς ἀπὸ τῆς τέχνης· καὶ δίσκος μὲν ἐστὶ πλατύς· σόλος δὲ σφαῖρα ὄλωσ ἐστὶ. 845, Καλαύροπα]

Ἀνστάντας δ' ἔταρα Πολυποίταο κρατεροῖο,
 Νῆας ἐπι γλαφυράς, ἔφερον βασιλῆος ἄεθλον.

Αὐτὰρ ὁ τοξευτῆσι τίθει ἰόντα σίδηρον, 850
 Κὰδ δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα.
 Ἰστὸν δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπρόροιο

Τηλοῦ ἐπι ψαμάθοις· ἐκ δὲ τρήρωνά πελείαν
 Λεπτῇ μῆρινθῳ δῆσεν ποδὸς, ἧς ἄρ' ἀνώγει
 Τοξεύειν. ὅς μὲν κε βάλλη τρήρωνά πελείαν, 855

Πάντας ἀειράμενος πελέκεας, οἰκόνδε φερέσθω·
 Ὃς δὲ κε μῆρινθοιο τύχη, ὄρνιθος ἀμαρτῶν,
 (Ἥσων γὰρ δὴ κείνος) ὁ δ' οἴσεται ἡμιπέλεκκα,

ὧς ἔφατ'· ὦρτα δ' ἔπειτα βίη Τεύχροιο ἄνακτος.
 Ἄν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἰδομενεῆος, 860

Κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες·
 Τεῦχος δὲ πρῶτος κλήρω λάχεν. αὐτίκα δ' ἰὼν
 Ἦκεν ἐπικρατέως, οὐδ' ἠπέιλησεν ἄνακτι

Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
 Ὅρνιθος μὲν ἄμαρτα· μέγχε γὰρ οἱ τόγ' Ἀπόλλων· 865

Αὐτὰρ ὁ μῆρινθον βάλε παρ πόδα, τῇ δέδεσ' ὄρνις·
 Ἀντικρὺ δ' ἀπὸ μῆρινθον τάμε πικρὸς οἰστός·

Ἡ μὲν ἔπειτ' ἦιξε πρὸς οὐρανόν, ἠ δὲ παρείθη
 Μῆρινθος ποτὶ γαῖαν· ἀτὰρ κελάδυσαν Ἀχαιοί.

Σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσε χεῖρὸς 870
 Τόξον· ἀτὰρ δὴ οἷστὸν ἔχεν πάλαι, ὡς ἴθυεν.

Αὐτίκα δ' ἠπέιλησεν ἐκτιθόλω Ἀπόλλωνι
 Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.

Ἰψι δ' ὑπὸ νεφέων εἶδε τρήρωνά πελείαν·

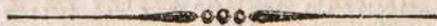
πολὺς αὐτῶν παρὰ πάντων ἐγένετο· οἱ δὲ ἑταῖροι ἀναλαβόντες τὴν σφαῖραν κατεκόμισαν εἰς τὰς ναῦς.

Ἐκ δ' αὖ τούτου καὶ ἕτερον Ἀχιλλεὺς προτίθησιν ἄθλον, σίδηρον τοξόταις χρήσιμον πρὸς κατασκευὴν βελῶν· πελέκεις ἀμφιστόμους μὲν δέκα, τοσοῦτους δὲ καὶ ἡμιπελέκεις Στήσας τοίνυν ἰστὸν νεῶς μακρὰν ἐν τῇ ψάμῳ, ἔδησε περιστῆραν ἐπ' αὐτοῦ μηρίνθῳ ἀπὸ τοῦ ποδός· καὶ πὶ ταύτην τοξεῦειν ἐκέλευε· καὶ ὅς μὲν ἂν αὐτῆς τῆς ὄρνιθος τύχῃ καταστοχασάμενος, ἀποισεται λαβὼν τοὺς πελέκεις· ὅς δὲ τῆς μηρίνθου μόνης, τὰ δεύτερα, τοὺς ἡμιπελέκεις

Τούτων δ' οὕτως εἰρημένων, ἀνέστη Τεῦκρος, καὶ Μηριόνης ὁ τοῦ Ἰδομενέως ὑπασπιστής. Παλέντων τοίνυν τῶν κλήρων, ἔλαχε πρῶτος Τεῦκρος· ὃς ἀμελήσας τοῦ Ἀπόλλωνος ὄλως, μήδ' ἠγτινοῦν ἑκατόμβην πρωτολόγων ἄρνῶν ὑποσχόμενος δώσειν, ἔβαλεν· ἀλλ' αὐτῆς μὲν τῆς ὄρνιθος, τοῦ θεοῦ ὀργισθέντος, ἀφήμαρτε· διέτεμε δὲ τὴν μηρίνθον, ἣ ὁ τῆς περιστῆρας περιειλίσσετο ποῦς· τούτου δ' οὕτω συμβάντος, ἡ μὲν ὄρνις ἀπέπτῃ, ἡ δὲ μηρίνθος κατέπεσεν εἰς τὴν γῆν· ἐφ' ᾧ γέλως πολὺς κεκίνηται ἐν τοῖς θεαταῖς. Μηριόνης δὲ ἔτοιμον φέρων ἐν ταῖς χερσὶ τὸ βέλος, ἀποσπάσας εὐθὺς καὶ τὸ τόξον ἀπὸ τῆς τοῦ Τεῦκρου χειρός· καὶ δὴ εὐζάμενος Ἀπόλλωνι πρωτολόγων ἄρνῶν προσάσειν κλειτὴν ἑκατόμβην, καὶ βαλὼν ἐπὶ τὴν πέλειαν, περιίπταμένην κατὰ τὸν αἰθέρα,

διὰ τὸ μέτρον· εἰσι δὲ μονόστομον τοῦτο ἀντιδιαιρούμενον πρὸς τὸ δίστομον καὶ ἀμφιστόμον, ἢ ἥτις τῶν πρώτων καὶ βραχύτερον πέλεκκον ἔχοντα, ὃ ἐστὶ σταλεῖν, εἰ μὴ τις σταθμὸς τοῦτο εἴη, ὡς τὸ τάλαντον, καὶ ἡ μνᾶ. 863. Ἡπῆλησεν] ἠῆζατο. 870. Ἐξείρυσσε τῆς χειρός] ἔλαβε τὸ τόξον ἐκ τῆς χειρός.

Τῆ ρ' ὄγε διναύουσαν ὑπὸ πτέρυγος βάλε μέσσην· 875
 Ἄντικρὺ δὲ διῆλθε βέλος· τὸ μὲν ἄψ ἐπὶ γαίῃ
 Πρὸσθεν Μηριόναο πάγη ποδός· αὐτὰρ ἠ ὄρνις
 Ἰστῶ ἐφεζομένη νηὸς κυανοπορώροιο,
 Αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, σὺν δὲ πτερά πικνὰ λίασθεν.
 Ὠκὺς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ 880
 Κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε, θάμβησάντε.
 Ἄν δ' ἄρα Μηριόνης πελέεας δέκα πάντας ἄειρον,
 Τεῦκρος δ' ἠμιπέλεκκα φέρεν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 Αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος,
 Καδ δὲ λέβητ' ἄπυρον, βοὸς ἄξιον, ἀνθεμόεντα· 885
 Θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων· καὶ ρ' ἤμονες ἄνδρες ἀνέστησαν·
 Ἄν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 Ἄν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἰδομενῆος.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἀτρεΐδη· ἴδμεν γὰρ, ὅσαν προβέβηκας ἀπάντων, 890
 Ἦδ' ὅσσον δυνάμει τε καὶ ἤμασιν ἔπλευ ἄριστος·
 Ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας.
 Ἔρχευ, ἀτὰρ δόρυ Μηριόνη ἥρωϊ πόρωμεν,
 Εἰ σύγε σῶ θυμῷ ἐθέλοισ· κέλομαι γὰρ ἔγωγε.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων. 895
 Δῶκε δὲ Μηριόνη δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὄγ' ἥρωος
 Ταλθυβίῳ κήρυκι δίδου περικαλλές ἄεθλον.

ἔτυχεν αὐτῆς κατὰ μέσσην τὴν πτέρυγα· καὶ τὸ μὲν βέλος κατεπεσεν ἐπικατιὸν πρὸ αὐτοῦ τοῦ ἀφέντος· ἡ δὲ ὄρνις, καταπτᾶσα ἐφ' ἴστοῦ τῶν νεῶν, τήντε κεφαλὴν εὐθύς ἔκλινα, καὶ τὰς πτέρυγας ὑπεχάλασε παραλύσασα· καὶ τελευτῶσα κατέπεσεν ἐν πολλῷ θάμβει τῶν θεωμένων. Οὕτω δὲ Μηριόνης μὲν, τοὺς πελέκει· Τεῦκρος δὲ τὰ ἡμιπέλεκκα λαβὼν, ἀπηνέγκαντο ἑκάτερος τὸ ἑαυτοῦ εἰς τὴν ναῦν.

Ἰστατον δὲ πάντων ἄθλον προτίθησιν Ἀχιλλεὺς ἀκοντισταῖς δολιχόσκιον δόρυ· καὶ λέβητα ἄπυρον, ἄξιον βοῶς, πολλῇ περιττότητι καὶ τορεῖα περισηκημένον· ἐφ' ᾧ ἀνέστησαν ἅμα Ἀγαμέμνων καὶ Μηριόνης· οὗς ἰδὼν Ἀχιλλεὺς, ἀναστάς, ἔφη· Ἀτρεΐδῃ, ἴσμεν ἅπαντες, ὅσον ἀπάντων οὐ μᾶλλον δυνάμει, ἢ καὶ ἀκοντίῳ προῦχων τυγχάνεις. Λαβὼν οὖν τουτὶ τὸ βραβεῖον ἴθι παρὰ τὰς ναῦς. Μηριόνης δ' ἔξει λαβὼν τὸ δόρυ, εἰ καὶ σοι τοῦτο δόξῃ· δόξαν δὲ τοῦτο, ἔλαβεν ὁ μὲν τὸ δολιχόσκιον ἔγχος. Ἀγαμέμνων δὲ τὸν Λέβητα Ταλθυβίῳ τῷ κήρυκι δέδωκε.

τοῦ Τεύκρου. 886. Ἡμίονος] ἀκοντισταῖ· ὡς καὶ τὸ Ἡμασι, κατωτέρω, ἀκοντισμασι βούλεται λέγειν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΕΠΙΤΙΜΑ Ἀπόλλων τοῖς ἄλλοις τῶν θεῶν, ἐφ' οἷς
ὁ τοῦ Ἑκτορος νεκρὸς ἀραξίως ὑβρίζεται. Ζεὺς δὲ πέμπει
Θέτιν μὲν παρὰ τὸν Ἀχιλλεῖα, ἐροῦσαν ἀποδοῦναι τὸν
νεκρὸν Πριάμῳ τῷ πατρὶ· τὴν δὲ Ἴριον πρὸς αὐτὸν Πρία-
μον, παροτρυνοῦσαν αὐτὸν ἐλθεῖν ὡς Ἀχιλλεῖα ἐξακτη-
σόμενον τὸν νεκρὸν· σπονδὰς οὖν ὁ γεραῖος τῷ Διὶ ποιη-
σάμενος, καὶ ἐξίῳν, ἐντυγχάνει Ἑρμῆ κατὰ τὸ πεδίον·
ὃ χρησάμενος ὁδηγῶ, εὔρειν Ἀχιλλεῖα ἄρτι δεδειπνηκότα
καὶ προσπεσῶν ἀπροσδοκῆτῳ, ἐκλιπαρεῖ λῦσαι αὐτῷ τὸ

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Ω.

ΛΥΓΟ δ' ἀγών, λαοὶ δὲ θεῶς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι
Ἑσκίδνατ' ἰέναι· τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο
Ἴπνου τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Κλαῖε, φίλου ἐτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὕπνος
ἦρει πανδαμάτωρ· ἀλλ' ἐστρέφει· ἔνθα καὶ ἔνθ, 5
Πατρόκλου ποθέων ἀδρῶτῆτά τε καὶ μένος ἦ·
ἠδ' ὅπόσα τολύπευσε σὺν αὐτῷ, καὶ πάθεν ἄλγεα,
Ἀνδῶν τε πτολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
Τῶν μιμνησχόμενος, θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶδεν,

ΤΟΥ Ω.

ἄσπια τοῦ Ἑκτορος, δεξάμενον Λύτρα· ὁ δὲ αἰδεῖται τὴν
πολιὰν, καὶ ὑπισχνεῖται πληρώσειν αὐτῷ τὴν ἀξίωσιν.
Ἐκ δὴ τούτου δειπρήσας ὁ γέρον, τρέπεται εἰς ὕπνον·
ἅμα δὲ ἔφ' ἐπιφανεῖς αὔθις ὁ Ἑρμῆς, διῦπνίζει αὐτόν·
καὶ ἠγησάμενος αὔθις αὐτῷ μέχρι πρὸς τὸ ἀσφαλές, ἀπέρ-
χεται Ὀλυμπόνδε· ἐκ δὲ τῆς πόλεως πᾶς ὁ λαὸς ἐξελ-
θὼν, κόπτεται ὑποδεχόμενος τὸν νεκρόν· οὗ προτεθειμέ-
νου ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς, ὀλοφύρονται Ἀνδρομάχη, Ἑκά-
βητε, καὶ Ἑλένη· ἐκ δὲ τούτου γίνεται τὸ περιδείπνον
μετὰ τὴν ταφὴν.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ω.

ΤΟΥΤΩΝ μὲν οὖν σχόντων οὕτω πάντων καλῶς, λέλυται
ὁ ἀγὼν· καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ὄχοντο ἔς τὰς ναῦς ἀπιόντες,
δείπνου τε καὶ ὕπνου ἐπιμελησόμενοί τε καὶ ἀπολαύσοντες·
Ἀχιλλεὺς δὲ ἡσυχίας τυχεῖν οὐκ ἠδύνατο, τῆς τοῦ φίλου
ἀρετῆς καὶ ἀκμῆς μεμνημένος· οὐδὲ μὲν ὕπνου τυγχάνειν
ἐδύνατο· σρεφόμενος δ' ἄλλοτε ἄλλη, τῷ τε πόθῳ τηκόμενος,
καὶ τῷ πάθει περιαλγῶν, ἀνεκύκλει κατὰ νοῦν, διαμνημο-
νεύων ἕκασθ', ὅσα τε συναμφοτέροι διεπράξαντο τολυπεύσαν-
τες, ὅσα τε κατὰ τε ξηρὰν καὶ θάλασσαν ἔπαθον ἐν πολέμοις·
τούτων μεμνημένος κατερρέετο τοῖς δάκρυσιν, ἄλλοτ' ἄλλως

Ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακαίμενος, ἄλλοτε δ' αὐτε 10
 ὕπτιος, ἄλλοτε δὲ πρηνής· τότε δ' ὀρθὸς ἀναστὰς,
 Δινεύεσκ' ἀλύων παρὰ θίν' ἀλός· οὐδὲ μιν Ἡὼς
 Φαινομένη λήθεσκεν ὑπὲρ ἄλα τ' ἠΐονας τε.
 Ἀλλ' ὄγ' ἐπεὶ ζεύζειεν ὑφ' ἄρμασιν ὠκείας ἵππους,
 Ἔκτορα δ' ἔλκεσθαι δησάσκετο δίφρου ὀπισθεν· 15
 Τρίς δ' ἐρύσας περὶ σῆμα Μενoitιάδαο θανόντος,
 Ἄυτις ἐνὶ κλισίῃ παυέσκετο· τόνδε δ' ἔασκεν
 Ἐν κόνι ἐκτανύσας προπρηνέα· τοῖο δ' Ἀπόλλων
 Πᾶσαν ἀεικείην ἄπεχε χροῖ, φῶτ' ἐλεαίρων,
 Καὶ τεθνηόταπερ· περὶ δ' αἰγίδι πάντα κάλυπτεν 20
 Χρυσεῖη, ἵνα μὴ μιν ἀποδρύφοι ἐλχυστάζων.
 Ὡς ὁ μὲν Ἔκτορα δῖον ἀεΐκιζεν μενεαίων·
 Τὸν δ' ἐλεαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,
 Κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον εὐσκόπον Ἀργειφόντην.
 Ἐνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐήνδανεν, οὐδέ ποθ' Ἥρη, 25
 Οὐδὲ Ποσειδάων', οὐδὲ γλαυκώπιδι κούρη·
 Ἀλλ' ἔχον, ὡς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρή,
 Καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς, Ἀλεξάνδρου ἐνεκ' ἄτης·
 Ὃς νείκεσσε θεὰς, ὅτε οἱ μέσσαυλον ἴκοντο,
 Τὴν δ' ἤνησ', ἧ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν· 30
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἠὼς,
 Καὶ τὸν ἄρ' ἀθανάτοισι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Σχέτλιοί ἐστε, θεοὶ, δηλήμονες· οὐ νύ ποθ' ὑμῖν
 Ἐκτωρ μηρί' ἔκλε βοῶν αἰγῶν τε τελείων;

19 Πᾶσαν ἀεικείην] κακότητα τῆς σαρκός. 21. Ἀποδρύφοι] διασπαράττει ἔλκων. 22. Ἀεΐκιζε] ἐκάκου μνηίων. 24. Κλέψαι] ὡς ἐπιτήδειον εἰς τὸ κλέπτειν τὸν Ἑρμῆν ἐκείνουν εἰς τοῦτο· Ζεὺς γὰρ Μαΐας ἐραστὴς τῆς τοῦ Ἀτλαντος, κλέψας Ἥραν, εἰμίγη αὐτῇ ἐν Κυλλήνῃ τῆς Ἀρκαδίας. ἡδὲ συλλαβεῖσα

στρεφόμενος, καὶ τὸ μένειν οὐκ ἔχων ἐν τῷ αὐτῷ, ὅτ' ἐμὲν ἐπὶ πλευρᾶς, ὅτ' δὲ ὕπτιος, καὶ ἄλλοτε προηγῆς κατακείμενος· τελευτῶν δ' ἀναστὰς, ἐβάδιζε παρὰ τὴν ἀκτὴν ἀνιῶμενος καὶ ἀλύων· ἅμα δὲ ὑποφαινομένη τῇ ἡμέρᾳ ζεύξας τοὺς ἵππους, τόν τε νεκρὸν τοῦ Ἑκτορος ὀπίσθεν ἐξαρτήσας τοῦ δίφρου, περιήει τρίς καθ' ἐκάστην τὸν τάφον τοῦ Πατρόκλου· ἔπειτα λύσας, τὸν μὲν κατέλειπεν αὐτοῦ κείμενον ἐν τῇ κόνει ἐπὶ κεφαλῇ, αὐτὸς δ' ἐπανιών εἰς τὴν σκηνὴν, ἀνεπαύετο· Ἀπόλλων δ' οὖν μεγίστην πρόνοιαν τοῦ νεκροῦ ἐπεποίητο, πᾶσαν τε ἄλλην ἀπαλέξων κακότητα, καὶ αἰγίδι περικαλύπτων χρυσεῇ, ὅπως μὴ ἐπισυρῶμενος καταξένηται.

Οὗτος μὲν οὖν οὕτω τὸν νεκρὸν ὑπ' ὀργῆς κακῶς διατίθει· οἱ δὲ θεοὶ ὀργῶντες τὰ πραττόμενα, καὶ οἰκτείραντες, οἱ μὲν αὐτῶν παρώτρυνον τὸν Ἑρμῆν, ἵν' ἔλθων ὄτῳ τρόπῳ ὑφαρπάσει τὸν νεκρὸν. Ἥρα δὲ, Ἀθηνᾶ τε, καὶ Ποσειδῶν οὐκ ἔφασαν, τὴν τε Τροίαν ἔτι καὶ νῦν, τόν τε Πριάμον, καὶ τὸν τοῦ Πριάμου λαὸν μισοῦντες, ἐφ' οἷς Ἀλέξανδρος αὐταῖς ἐν μεσαύλῳ αὐτῷ συνελθούσαις ἀφρόνως ἐδίκασεν, ἀποδοῦς τὸ καλλιστεῖον ἐκείνη· ἢ αὐτὸν ἐς τοσοῦτον ἤλασεν ἀσελγείας. Τέως δ' οὖν δυωκαίδεκάτῃ ἦν ἀπὸ τῆς ταφῆς, καὶ Ἀπόλλων παρελθὼν ἐς τὸν σύλλογον τῶν θεῶν, ἔφη ταῦτα. Ἥπού γε ὑμεῖς, ὦ θεοὶ, ἀμειλίχοις τισὶ, καὶ σιδηρείοις τὴν καρδίαν τυγχάνετε εἰοκότες· ἄρ' οὐκ ἔκχυσας καὶ Ἑκτωρ πόθ' ὑμῖν μῆρῖα αἰγῶν τε καὶ ταύρων τελείων;

ἐγέννησε τὸν Ἑρμῆν ὅς ἐπιθυμίαν εὐθύς ἔσχε τοῦ κλέπτειν, ὡς τοῦ Διὸς κλέψαντος τὴν Ἥραν ἐν τῇ ἐκείνου συλλήψει. καὶ δὴ ποτε τῆς μητρὸς σὺν ταῖς ἀδελφαῖς λουομένης, λαθὼν τὰς ἐσθῆτας ὑφείλετο· ἐκείνων δὲ μὴ ἐχουσῶν ὅτι καὶ ποιήσῃσι, μετὰ γέλωτα πολὺν ἔλθων, ἐπέδωκεν ἐκάστη τὰ ἴδια, ἔκλεψε δὲ καὶ τὰς τοῦ Ἀπόλλωνος εὐσῆς, καὶ ἕτερα πολλὰ ἄλλων ἄλλα. 29. Με-

Τὸν νῦν οὐκ' ἔτλητε, νέκυν περ ἑόντα, σαῶσαι, 35
 Ἢ τ' ἀλόχῳ ἰδέεην καὶ μητέρι καὶ τέκει ᾧ,
 Καὶ πατέρι Πριάμῳ, λαοῖσί τε τοί κέ μιν ὄκα
 Ἐν πυρὶ κήαιεν, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσαιεν.
 Ἀλλ' ὀλοῦ Ἀχιλῆϊ, θεοὶ, βούλεσθ' ἐπαρήγειν,
 Ὡ οὔτ' ἄρ φρένες εἰσὶν ἐναΐσιμοι, οὔτε νόημα 40
 Γναμπτόν ἐνὶ στήθεσσι· λέων δ' ὧς, ἄγρια οἶδεν,
 Ὅστ' ἐπεὶ ἄρ μεγάλη τε βίη καὶ ἀγήνορι θυμῷ
 Εἷζας, εἰς' ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβῃσιν·
 Ὡς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπίωλεσεν, οὐδέ οἱ αἰδῶς
 Τίγγνεται, ἥτ' ἄνδρας μέγα σίνεται, ἠδ' ὀνίνησιν. 45
 Μέλλει μὲν πού τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσει,
 Ἢε κασίγνητον ὁμογάστριον, ἠὲ καὶ υἷόν·
 Ἀλλ' ἦτοι κλαύσας καὶ ὀδυράμενος μεθέηκεν.
 Τλήτῳ γὰρ Μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.
 Αὐτὰρ ὄγ' ἔκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα, 50
 Ἴππων ἐξάπτων, περὶ σῆμ' ἐτάροιο φίλοιο
 ἔλκει· οὐ μὴν οἱ τόγε κάλλιον, οὐδέ τ' ἄμεινον.
 Μὴ ἀγαθῷ περ ἑόντι νεμεσσηθῶμέν οἱ ἡμεῖς·
 Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζεῖ μενεαίνων.
 Τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη 55
 Εἴη κεν καὶ τοῦτο τεὸν ἔπος, Ἀργυρότοξε,
 Εἰ δὴ ὀμῆν Ἀχιλῆϊ καὶ ἔκτορι θήσετε τιμῆν.
 ἔκτωρ μὲν θνητὸς τε, γυναῖκά τε θήσατο μαζόν·
 Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐστι θεᾶς γόνος, ἦν ἐγὼ αὐτῇ
 Θρέψα τε καὶ ἀτίτηλα, καὶ ἀνδρὶ πόρον παράχοιτιν, 60

σφυλον] εἰς τὸν ποιμενικὸν σταθμὸν. 30. Τὴν ἦνεσε] τὴν Ἀφροδίτην καλλίῳ
 ἔκρινε. 45. Σίνεται] βλάπτει μὲν ἀποῦσα ἢ αἰδῶς· σώζει δὲ παροῦσα. ἢ βλά-
 πτει μὲν ἀποῦσα, ἔνθα παρῆναι δέοι. ὠφελεῖ δὲ παροῦσα, ὅθεν οὐδεὶ ἀπειναι
 51. Οὐμῆν εἰ τόγε κάλλιον] οὐκ ἔδοξεν αὐτῷ κάλλιον εἶναι μὴ ὀργισθῆναι

ἡ προσέφη μετὰ τὸν
 πρὸς αὐτὸν

ὅν οὐχ ὅπως ἀπῆξιώσατε, νεκρὸν γοῦν ἀποσώσαντες, παρα-
 δοῦναι τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, καὶ πατρὶ, καὶ μητρὶ, καὶ υἱῷ,
 καὶ παντὶ τῷ λαῷ, ὅπως πενθήσαντες αὐτὸν, ποιοῖεν τὰ νο-
 μιζόμενα· ἀλλὰ καὶ Ἀχιλλεῖ, ἀθέμνητα πράττοντι, βοηθεῖτε
 ἀνδρὶ ὀλοῷ, ὃς τάς τε φρένας ἐξέστη ἑαυτοῦ, καὶ τὴν καρ-
 δίαν οἴασθ' ἐπιεικείας καὶ πραότητος τὸ παράπαν ὑπάρχει
 ἀμέτοχος, ἑλεόν τε ἀποθέμενος πάντα, καὶ τὸ αἰδεῖσθαι, ὃ
 σώζειτε πολλοὺς καὶ ἀπόλλυσιν, ἀμφοτέρω κατὰ τὰ ξυμβαί-
 νοντα, τὸ σύνολον ἀπολωλεκῶς, καὶ ὅλως ἀγρίῳ λένοντε
 ἔοικώς· ὃς, τῇ ἑαυτοῦ ῥώμῃ πεπειθώς, ὄρμῃ ἀδυσωπήτῳ
 ἕνεκα τροφῆς ἐπιπηδᾷ τοῖς ποιμνίοις· εἰσὶ γὰρ καὶ ἄλλοι,
 οἷς καὶ προσφιλεστέρους συνέβη ποτὲ ἀπολέσαι, ἀδελφόν,
 ἢ παῖδ' αὐτόν· ἀλλ' οὗτοι πενθήσαντες τὰ εἰκότα, καὶ ὀλο-
 φυράμενοι, ὅσον μέτριον, παύονται· πολλὴν γὰρ μοῖραν δυ-
 γάμεως ὑπομένειν ἀνθρώποις αἱ Μοῖραι δεδώκασιν· οὗτος δὲ
 ἀδυσωπήτως τῷ τοῦ Ἑκτορος νεκρῷ καταχρῆται, τοῦ τε
 δίφρου ὀπισθεν αὐτὸν ἐξαρτῶν, καὶ περὶ τὸ μνήμα τοῦ Πα-
 τρόκλου ἄθλιον ἔλκων ἐπὶ τῆς γῆς, ἀγνοῶν ὡς ἔοικεν, ὅτι
 τοῦτ' οὐδ' ἂν αὐτῷ συνενέγκοι μῆδ' ὑπονοῶν ὅλως, μή τις
 αὐτῷ, καίπερ ἀγαθῷ ὄντι, πρὸς ἡμᾶς ἀπέχθεια γένηται·
 μῆδ' ὅτι γῆν ἤδη κωφὴν καὶ ἀναίσθητον ὑπ' ὀργῆς αἰκίζων
 διατελεῖ.

Ἦρα δὲ πρὸς ταῦτα σὺν χαλεπότητι. Εἶη ἂν τοῦθ' οὕτως
 ἔχον, ὦ Ἄπολλον, εἴ γ' Ἑκτωρ τῆς αὐτῆς Ἀχιλλεῖ τιμῆς
 ἔτυχεν· νῦν δ' ὁ μὲν, θνητὸς ἐκ θνητῶν· ὁ δὲ θεῶν ἐστὶ γε-
 γονώς, ἦν ἐγὼ αὐτῇ ἀναθρέψασα, ἐξέδωκα ἀνδρὶ θνητῷ τῷ

ἡμᾶς αὐτῷ. 54. Κωφὴν γαίαν] ἀναίσθητον σῶμα κακοῖ· 58, Θῆσατο] ἐθα-
 λασει, παρὰ τὸ θάω· τὸ δὲ Γυναῖκα ἀντὶ τοῦ, θνητὸν μαζὴν κατὰ τὸ, τὴν Ἑλ-
 λάδα φωνίαν θεοῦ Ἀτίτυλα] γῆπιον θεοῦ. 63. Ἀποσώσαντες] ἐργάζω. 73.

Πηλεί, ὃς πέρι κῆρι φίλος γέγνετ' ἀθανάτοισιν·
 Πάντες δ' ἀντιάσθε, θεοὶ, γάμου· ἐν δὲ σὺ τοῖσιν
 Δαίνυ', ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἔταρ', αἰὲν ἄπιστε.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ἦρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμιναι θεοῖσιν.

65

Οὐ μὲν γὰρ τιμὴ γε μί' ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ ἔκτωρ
 Φίλιπτος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν, οἳ ἐν Ἰλίῳ εἰσίν·

Ὡς γὰρ ἔμοιγ'· ἐπεὶ οὔτι φίλων ἡμάρτανε δῶρων·

Οὐ γὰρ μοί ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης,

Λοιβῆς τε, κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.

70

Ἄλλ' ἦτοι κλέψαι μὲν ἑάσομεν (οὐδέ πη ἔστιν

Λάθρη Ἀχιλλῆος) θρασὺν ἔκτορα· ἧ γὰρ οἱ αἰεὶ

Μήτηρ παρμέβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμαρ.

Ἄλλ' εἴ τις καλέσειε θεῶν Θέτιν ἄσσον ἐμεῖο,

ὄφρα τί οἱ εἴπω πυκινὸν ἔπος, ὥς κεν Ἀχιλλεὺς

75

Δῶρων ἐκ Πρ.άμοιο λάχῃ, ἀπὸ θ' ἔκτορα λύσῃ.

Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα·

Μεσσηγύς δὲ Σάμου τε καὶ Ἰμβρου παιπαλοέσσης

ἔνθορε μείλανι πόντῳ· ἐπεστονάχησε δὲ λίμνη.

Ἢ δὲ, μολυβδοαῖνῃ ἰκέλη, ἐς βυσσὸν ὄρουσεν,

80

ἦτε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβαυῖα,

ἔρχεται ὠμηστῆσιν ἐπ' ἰχθύσι Κῆρα φέρουσα.

Εὖρε δ' ἐνὶ σπηΐ γλαφυρῷ Θέτιν, ἀμφὶ δὲ τ' ἄλλαι

Ἐἴαθ' ὀμηγερέες ἄλλαι θεαί· ἧ δ' ἐνὶ μέσσης

Κλαῖε μόρον οὐ παιδὸς ἀμύμονος, ὃς οἱ ἐμελλεν

85

φθίσεισθ' ἐν Τροίῃ ἐριβόλακι, τηλόθι πάτρης·

Ἄγχου δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·

Παρμέβλωκε] παρακάθηται, ἢ παρατηρεῖ. 80. Μολυβδοαῖνῃ] σφαῖρα μολυβ-

Πηλεΐ· ὃς τοσοῦτον κεχαρισμένος ἐστὶ τοῖς θεοῖς, ὥστε καὶ τὸν γάμον αὐτοῦ κληθέντες ἐτίμησαν τῇ ἑαυτῶν παρουσίᾳ· ἐν ὅῃς καὶ σὺ αὐτὸς συνεστιώμενος ἔτυχες, τὴν φόρμιγγα ἔχων· ἀλλὰ σύγε καὶ πάλαι μὲν καὶ νῦν φίλος μὲν εἶ τῶν κακῶν, ἄπιστος δὲ τοῖς ἀγαθοῖς.

Ζεὺς δὲ πρὸς ταῦτα· μὴ οὕτως, ὦ Ἥρα, σύγε διατείνου πρὸς τοὺς ἀθανάτους· τῆς μὲν γὰρ τιμῆς πολὺ ἑκατέροις αὐτῶν ἐστὶ τὸ διάφορον· ἀλλὰ καὶ Ἔκτωρ φίλτατος πάντων τῶν ἐν Ἰλίῳ ἐστὶ τοῖς θεοῖς, μηδέποτε τὰ δῶρ' ἐκλιπὼν, ὅσα καὶ εἰδέναι· οὐμὸς γὰρ βωμὸς γ' οὐδέποτε ἀπεσέρηται, οὐκ εὐωχίας, οὐ σπονδῆς, οὐ κνίσσης, ὃ ἡμῖν τοῖς θεοῖς τὸ μέγιστόν ἐστι γέρας. Κλέψαι τοίνυν Ἔκτορα οὐμοὶ δοκαῖ· οὐ γὰρ ἂν λάθοιμεν Ἀχιλλεῖα, τῆς μητρὸς οἱ παρακαθημένης· ἀλλ' ἴτω τις τῶν θεῶν τὴν Θέτιν μετελευσόμενος ὧδε· βούλομαι γὰρ διδάξαι αὐτὴν, ὅπως χρὴ Ἀχιλλεῖα πολλῶν λύτρων τὸν τοῦ Ἔκτορος νεκρὸν ἀπολύσαι Πριάμῳ.

Ταῦτα δ' εἰπόντος αὐτοῦ, ἀπῆλθε παραχορῆμα ἡ Ἴρις ἀγγελοῦσα τὸ προστεταγμένον· προήει δὲ μεταξὺ Σάμου τε καὶ Ἰμβρου ἐν κυμαινομένῃ καὶ ἠχούσῃ θαλάσσῃ· ἐνθα καταδύσα ἐς τὸ βάθος ὡς μολυβδίδις, ἣτις ὑπὸ κέρα βοῶς, ὄλεθρον ἐπιφέρει ἰχθύσιν, εὔρε Θέτιν ἐν τῷ σπηλαίῳ, ὑπὸ τῶν θαλασσίων κυκλουμένην θεῶν, καὶ κλαίουσαν Ἀχιλλεῖα, ὡς ὠκύμορον ἐν Τροίᾳ ἐσόμενον· καὶ πηρελθοῦσα, ἔφη πρὸς αὐτὴν ταῦτα.

δῆ· ἐστὶ δὲ τὸ ριπτόμενον παρὰ τῶν πλωϊζομένων εἰς τὴν θάλασσαν πρὸς κατμήτρησιν τοῦ βάθους, ὃ βολίς· μάλιστα λέγεται. ἐνταῦθα δὲ τὸν ἐπὶ τῆς ὀρμιάς δηλοῖ μολυβδίδιν. 81. Βοῶς κέρας] ὅπως τοῦτ' εἶχεν, οὐ δῆλον, δοκαῖ δὲ κέρατός τι περικεῖσθαι τῷ ἀγρίστρῳ, ἵνα μὴ τὴν ὀρμιάν παραβλάπτωσιν

Ὄρσο, Θέτι, κάλει Ζαῦς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς.
 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 Τίπττε με κείνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ 90
 Μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄκριτα θυμῷ
 εἶμι μὲν οὐδ' ἄλιον ἔπος ἔσσεται, ὅττι κεν εἶπα·

Ὡς ἄρα φωνήσασα κάλυμ' ἔλε δῖα θεῶν
 Κυάνιον, τοῦ δ' οὔτι μελάντερον ἔπλετο ἔσθος.
 Βῆ δ' ἰέναι, πρόσθεν δὲ ποδῆνεμος ὤκεια Ἴρις 95
 ἠγεῖτ' ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῶμα θαλάσσης·
 Ἀκτὴν δ' εἰσαναεῶσαι, ἐς οὐρανὸν αἰχθήτην·
 Εὐρον δ' εὐρύσπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες
 εἶαθ' ὀμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἑόντες.

Ἢ δ' ἄρα παρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, εἶξε δ' Ἀθήνη· 100
 ἤρη δὲ χρύσειον καλὸν δέπας ἐν χερσὶ θῆκεν,
 Καί ῥ' εὐφρην' ἐπέεσσιν· Θέτις δ' ὠρέξε πιούσα.
 Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

Ἢλυθες Οὐλυμπόνδε, θεὰ Θέτι, κηδομένη περ,
 Πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσίν· οἶδα καὶ αὐτός· 105
 Ἀλλὰ καὶ ὧς ἐρέω, τοῦ σ' εἴνεκα δεῦρο κάλεσα.

Ἐννῆμαρ δ' ἠ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
 Ἔκτορος ἀμφὶ νέκυϊ καὶ Ἀχιλλῆϊ πτολιπόρθω·
 Κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον εὐσχοπον Ἀργειφόντην·
 Αὐτὰρ ἐγὼ τότε κῶδος Ἀχιλλῆϊ προτιάπτω, 110
 Αἰδῶ καὶ φιλότητα τεῆν μετόπισθε φυλάσσων.

Δίψα μάλ' ἐς στρατὸν ἔλθε, καὶ υἱεὶ σῶ ἐπίτειλον.
 Σκύζεσθαί οἱ εἶπε θεοὺς, ἐμὲ δ' ἔζοχα πάντων
 Ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν
 Ἔκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδ' ἀπέλυσεν· 115
 Δὲ κέν πως ἐμὲ τε δείσῃ, ἀπὸ θ' Ἐκτορα λύσῃ.

Ἄναστα θεΐτις· Ζεὺς γὰρ ὁ βουλῆ τε καὶ γνώμῃ ἅπάντων
 προὔχων, κελεύει σε παρ' αὐτῷ τὴν ταχίστην γενέσθαι. Τί
 ποτέ μοι, ἔφη ἐκείνη, βούλεται κείνος; ἔμοιγε γὰρ ἀνάγκη,
 ὡς ἐν μεγίστοις κακοῖς γενομένη, αἰδεῖσθαι ἐν τοῖς ἀθανάτοις
 ἐπιφανῆναι· ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦτ' ἀξιοῖ ἐκείνος, εἴμι· οὐ γὰρ ἔν
 μάτην μοι μεταπέμποιτο.

Ἐκ δὲ τούτων λαβοῦσα τὸ κάλυμμα, ὃ ἦν αὐτῇ θιάσδη-
 ποτοῦν ἐσθῆτος μελάντερον, ἀνήει, Ἴριδος ἡγουμένης, καὶ
 θαλάσσης ὑποχωρούσης αὐταῖς ἀνιούσαις· ὡς δὲ κατὰ τὴν
 κίονα ἐγένοντο, ἤνυτον αὐθις πρὸς τὸν οὐρανὸν διὰ τοῦ αἰ-
 θέρου· ἔνθα εὔρον Δία καθήμενον ἐν μέσοις τοῖς ἄλλοις θεοῖς·
 καὶ δὴ προσελθοῦσα παρὰ τῷ Διῷ, μεταστάσης μικρὸν Ἀθη-
 νᾶς, ἐκαθέσθη· καὶ τῆς Ἥρας δούσης αὐτῆς ἔκπωμα, καὶ
 λόγοις προσηνέσι παραμυθησαμένης, λαβοῦσα, ἔπιε· καὶ
 πιούσα, ἀπέδωκε πάλιν· καὶν τούτῳ Ζεὺς ἔφη τάδε.

Ἦλθες τοίνυν ὡς ἡμᾶς, ὦ θεΐτι, καίπερ πένθος ἄληκτον
 ἔχουσα· οὐδὲ γὰρ ἐμὲ τοῦτο λέληθεν, ἀλλ' οὐκ ἔν ἀποκρυ-
 ψαίμην σε, δι' ὃ μετεκαλεσάμην σε δεῦρο· ἴσθι τοίνυν ἐννά-
 ττην ἡμέραν ταύτην μεγίστην στάσιν περί τε Ἀχιλλέως καὶ
 Ἔκτορος τοῖς θεοῖς τουτοισὶ πρὸς ἀλλήλους διεγνηγευμένην·
 ἔν τινες ἐκέλευον Ἑρμῆν ἰόντα κλέψαι τὸν νεκρὸν· ἐγὼ δ'
 οὐκ αἰδοῦς ἐνεκα καὶ φιλότητος τῆς πρὸς σέ βούλωμαι ἔτι
 καὶ νῦν Ἀχιλλέα τιμῆσαι· ἴθι τοίνυν ὡς αὐτὸν τὴν ταχίστην,
 ἠγανακτηκένας εἰπέ αὐτῷ τοὺς θεοὺς, καὶ μάλιστα πάντων
 ἐμὲ, ἐφ' οἷς τοσαύτη ἐπηρεία καὶ λύσση ἄταφον κατέχων
 τὸν Ἔκτορα παρὰ ταῖς ναυσὶν, οὐκ ἀπέλυσεν· οὕτω γὰρ ἔν,
 θείσας ἐμὲ, ἀποδώσεις τὸν νεκρὸν τοῖς τοκεῦσιν· ἐγὼ δ'

εἰ ἰχθύες. 96. Αἰχίετο] δίστατο αὐταῖς παρ' ἑκάτερα. 102. Ὁρεῖε] ἀπέδωκε

Αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμφ μεγαλήτορι Ἴριν ἐφήσω,
 Λύσασθαι φίλον υἷον, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἴηνη.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα· 120
 Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἴζασα.

Ἰξεν δ' ἐς κλισίην οὐ υἱός· ἐνθ' ἄρα τόνγε
 Εὐρ' ἀδινὰ στενάχοντα· φίλοι δ' ἄμφ' αὐτὸν ἐταῖροι
 Ἔσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντο ἄριστον·
 Τοῖσι δ' οἷς λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἱέρευτο. 125

Ἡ δὲ μάλ' ἄγγ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
 Χειρὶ τέ μιν κατέρεζεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν.

Τέκνον ἔμῶν, τέο μέχρῃς ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
 Σὴν ἔδδει κραδίην, μεμνημένος οὔτε τι αἵτου,

οὔτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότῃτι 130
 Μίσγεσθ'· οὐ γὰρ μοι δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἤδη
 Ἄγγι παρέστηκεν θάνατος καὶ Μοῖρα κραταιά.

'Αλλ' ἐμέθεν ζύνες ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι.
 Σκύζεσθαι σοὶ φησι θεοὺς, ἐε δ' ἕζοχα πάντων

Ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν 135
 Ἔκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδ' ἀπέλυσας.

Ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον', νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

Τῆδ' εἴη· ὅς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,
 εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Οὐλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει. 140

Ὡς οἶγ' ἐν νηῶν ἀγύρει μήτηρ τε καὶ υἱὸς
 Πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.

Ἴριν δ' ὠτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἱρήν·
 Βάσκι' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, λιποῦσ' ἔδος Οὐλύμποιο,
 Ἄγγελιον Πριάμφ μεγαλήτορι Ἴλιον εἶσω, 145
 Λύσασθαι φίλον υἷον, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,

αὐτῶν πέμψω Ἴριν πρὸς τὸν Πρίαμον, ἐροῦσαν αὐτῶν,
 ἰόντα ὡς τὸν Ἀχιλλέα, λύσασθαι τὸν παῖδα, δῶρ' αὐτῶν
 ἄζια φέροντα.

Ταῦτ' οὖν εἰπόντι αὐτῶν πεισθεῖσα ἡ Θέτις, παραχρῆμα
 αἰξασα κατὰ τοῦ Ὀλύμπου, ἦκεν εἰς τὴν σκηνὴν, ἐνθ' Ἀχιλ-
 λεὺς ὠλοφύρετο. Οἱ δ' ἑταῖροι αὐτοῦ πέριξ, παραμυθούμενοι
 αὐτὸν, παρεσκευάζοντο ἄριστον, κριοῦ μεγάλου ἐκ σφαγῆς
 προκειμένου· ἡ δὲ προσιοῦσα καὶ περιψήσασα αὐτὸν τῇ χει-
 ρὶ σὺν φιλοφροσύνῃ, ἤρχε λόγου τοιοῦδε. Τέκνον ἐμὸν μέ-
 χρι τίνος ὀδυρόμενος ἄχθη, τὴν καρδίαν οὕτω τηκόμενος,
 οὔτε σίτου, οὔτε ποτοῦ, οὔτε μὴν εὐνῆς μεμνημένος; καλὸν
 γὰρ καὶ γυναικί ὀμιλῆσαι, καὶ ταῦτ' οὐκέτι ἐπὶ πολὺ ἐ-
 πιζήσοντα, τοῦ θανάτου σοι προσιόντος ἐκ τοῦ ἔγγυτάτω·
 ἀλλ' ἄκουσόν μου, τέκνον, ὅτι καὶ νῦν Ζεὺς αὐτὸς ἔπεμψέ
 με ἐροῦσάν σοι, ὅτι οἱ θεοὶ ἀπήχθοντο πρὸς σέ, καὶ
 μάλισθ' οὗτος αὐτὸς τῶ ὠμότερον, ἢ προσῆκε, καὶ λύσση πολ-
 λῇ κχτέχειν Ἔκτορα ἄταφον παρὰ ταῖς ναυσίν· ἀλλ' ἄγ'
 αὐτὸς δεξάμενος λύτρα, λύσον. Καὶ τίς, ἔφη Ἀχιλλεύς,
 ἐστὶν ὃ τὰ λύτρ' ἀποδώσων; κομισάτω, εἰ ἄληθῶς προστε-
 ταγμένα ταῦθ' ἐστὶ παρὰ τοῦ Διὸς, ἵνα τὸν νεκρὸν ἐκκομίση.
 Τοιαῦθ' οὐτοί γε διελέγοντο πρὸς ἀλλήλους παρὰ ταῖς ναυσί.

Ζεὺς δ' ἐν τούτῳ φωνήσασα Ἴριν, ἴθι, ἔφη, ὦ Ἴρι, ἐς Ἴλιον
 ἱερὸν, εἰπέ Πριάμῳ, δῶρ' ἀνελόμενον ἄζια, ἵεναι τὴν τα-
 χίστην ὡς Ἀχιλλέα λυσόμενον Ἔκτορα, ἕνα μόνον ἐπαγόμε-

κε πάλιν τὸ ποτήριον. 124. Ἐντύνοντο] παρεσκευάζον ἄριστον, τὸ μετὰ ταῦτα
 λεγόμενον ἀκράτισμα, πρῶτον τροφήν. τὸ δὲ ἄριστον παρ' ἡμῖν παρὰ τῶ ποιητῆ
 λέγεται δεῖπνον. δόρυπος δὲ τὸ ἐσπερινόν. 131. Βέη, βίωση. 134. Σκύζεσθαι
 φργίεσθαι, χαλεπαίνειν. — αὐτὸν δὲ, τὸν Δία. 139. Τῆδ' εἶη] ὧδε ἐλθέτω
 τίς, ὅς] 141. Ἐν νεῶν ἀγύρει] ἐν τῇ τοῦ στρατοπέδου ἀθροίσει· ὁ ἀλλαγῆ,

Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνη,
 Οἶον, μηδέτις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνὴρ.
 Κήρυξ τίς οἱ ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνει
 Ἡμιόνους καὶ ἅμαξεν εὐτροχόν, ἠδὲ καὶ αὐτίς 150
 Νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
 Μηδέ τί οἱ θάνατος μελέτω φρεσὶ, μηδέ τι τάρβος·
 Τοῖον γάρ οἱ πομπὸν ὀπάσσομεν Ἀργειφόντην,
 ὅς ἄξει, εἴως κεν ἄγων Ἀχιλλῆϊ πελάσση·
 Αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος, 155
 Οὔτ' αὐτὸς κτενέει, ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρούζει.
 Οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων, οὔτ' ἄσκοπος, οὔτ' ἀλιτῆμων,
 Ἄλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτεω περιδῆσεται ἀνδρός.
 Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα·
 Ἰξεν δ' ἐς Πριάμοιο· κίχεν δ' ἐνοπήν τε γόνυ τε. 160
 Παῖδες μὲν πατέρ' ἄμφι καθήμενοι ἔνδοθεν αὐλῆς,
 Δάκρυσιν εἴματ' ἔφυρον· ὁ δ' ἐν μέσοισι γεραίος
 Ἐντυπᾶς ἐν χλαίῃη κεκαλυμμένος· ἄμφι δὲ πολλῆ
 Κόπρος ἦν κεφαλῆ τε καὶ αὐχένι τοῖο γέροντος,
 Τὴν ῥα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἐῆσιν. 165
 Θυγατέρες δ' ἀνά δῶματ' ἰδὲ νοοὶ ὠδύροντο,
 Τῶν μιμνησκόμεναι, οἳ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
 Χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.
 Στῆ δὲ παρὰ Πριάμον Διὸς ἄγγελος, ἠδὲ προσηύδα,
 Τυτθὸν φβεγξαμένη· τὸν δὲ τρώμος ἔλλαβε γυῖα· 170
 Θάρσει, Δαρδανίδη Πρίαμε, φρεσὶ, μηδέ τι τάρβει·
 Οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὄσσομένη τὸδ' ἰκάνω,
 Ἄλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὅς σευ, ἄνευθεν ἔων μέγα κήδεται ἠδ' ἐλεαίρει.
 Λύσασθαί σε κέλευσεν Ὀλύμπιος Ἐκτορα δῖον, 175
 Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνη,
 Οἶον, μηδέτις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνὴρ.
 Κήρυξ τίς τοι ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνει
 Ἡμιόνους καὶ ἅμαξεν εὐτροχόν, ἠδὲ καὶ αὐτίς
 Νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς. 180

νον κήρυκα γεραιὸν, ὃς τὰς θ' ἡμιόνοὺς αὐτῷ ἐλάσει, καὶ τὸν νεκρὸν ἀνακομίσει ἐπὶ τὴν πόλιν· δέος δὲ μηδὲν, μή τι πάθῃ. Ἑρμῆς γὰρ γενόμενος αὐτῷ πομπὸς, εἰσάξει πρὸς τὸν Ἀχιλλέα, καὶ πειδᾶν τάχιστα εἴσω γένηται τῆς σκηνῆς, οὔτ' αὐτὸς ὁ Πηλεΐδης, οὔτ' ἄλλον ἐάσει παραβλάψαι αὐτὸν ὅτιοῦν. οὐ γὰρ ἄφρων ὦνῆρ, οὐδ' ἀπερίσκεπτος οὕτως ἐστίν· ἀλλὰ καὶ μάλα φεισάμενος, αἰδήσεται τὸν ἱκέτην. Ὁ μὲν ταῦτ' εἶπεν.

Ἴρις δὲ αἰζῶσα, ὤχετο εἰς Τροίην· ἔνθα γενομένη παρὰ τῷ Πριάμῳ, εὗρεν αὐτοῦ γιγνόμενον πένθος μέγα, τοὺς μὲν παῖδας περὶ τὸν πατέρα καταρρέομένους τοῖς δάκρυσιν, αὐτὸν δὲ τὸν πρέσβυν ὑπὸ χλαίνῃ χαμαὶ κατακείμενον, καὶ ἐν συρφετῷ καὶ κόπρῳ συμπεφυρμένον, πολλῇ ἂν αὐτὸς ὑπὸ τοῦ πάθους ἐπὶ τῆ κεφαλῇ καὶ τὸν αὐχένα ἀμφοτέραις κατηρύσσοτο ταῖς χερσὶ· θυγατέρας δ' αὖ καὶ νύμφας μνήμη τῶν ἀπολωλότων καλῶν καγαθῶν ἀπάντων ἐν τῷ πολέμῳ οἴκοι ὀλοφυρομένας· ἡ δὲ, προσιοῦσα Πριάμῳ, ἐφθέγγετο μάλ' ἡρέμα· καὶ καταπτήξαντος, θάρρει γέρον, ἔφη· ἀγαθὴ γάρ σοι ἄγγελος ἦκω παρὰ τοῦ Διὸς· ὃς καὶ πόρρω ὦν, κήδεταί σου ἔτι καὶ νῦν τὰ εἰκότα, ὡσπερὶ ἦν ἐξ ὑπογειοτάτου· κελεύει δέ σε νῦν ἰόντα παρὰ τὸν Ἀχιλλέα ἀξίους λύτροις λυσόμενον ἔκτορα, μὴ δὲν ἕτερον, ἢ ἔνχ κήρυκα παρήλικα ἔχοντα, ὅς σοι τὰς θ' ἡμιόνοὺς ἐλάσει, καὶ τὸν νεκρὸν ἀνακόμισαι.

ἐν νεῶν ἀγῶνι, εἴρησεν. 150. Ἀμαζῶν] διὰ τὸν νεκρὸν ταύτην, παρὰ τὸ δ-
χημα, ἐφ' οὗ αὐτὸς ἦκε. 157. Ἀλιτῆμων] ἀναρτωλὸς, σφαλερός. 163. Ἐν-
τυπᾶς] ἐξηπλωμένος, ὡς τύπον ἀνθρώπου φέρεσθαι μόνον. 165. Καταμή-
εκτε] ἐπέχει ἐκρυπῶ. 172. Ὀσσομένη] σηματοῦσα. 190. Πείρινθος] ἡ ἔσση

Μηδέ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσὶ, μηδέ τι τάρβος·

Τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἄμ' ἔψεται Ἀργειφόντης,

Ὃς σ' ἄξει εἰως κεν ἄγων Ἀχιλλῆϊ πελάσση.

Αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος,

οὔτ' αὐτὸς κτενέει, ἀπό τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει. 185

οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων, οὔτ' ἄσκοπος, οὔτ' ἀλιτήμων·

Ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτεω περιδήσεται ἀνδρός.

Ἡμὲν ἄρ' ὧς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις.

Αὐτὰρ ὄγ' υἱᾶς Ἀμαζαν εὐτροχὸν ἡμιονεῖην

Ὀπλίσαι ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς· 190

αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηῶεντα,

Κέδρινον, ὑφόροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει·

Ἐς δ' ἄλοχον Ἐκάβην ἐκαλέσσατο, ρώνησέν τε.

Δαιμονίη, Διόθεν μαι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθεν,

Δύσασθαι φίλον υἱὸν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 195

Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήη.

Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ, τί τοι φρεσὶν εἶδεται εἶναι;

Αἰνῶς γάρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἀνώγει,

Κεῖσ' ἰέναι ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.

Ὡς φάτο· κώκυσεν δὲ γυνή, καὶ ἀμείβετο μύθῳ· 200

ὦ μοι, πῆ δὴ τοι φρένες οἴχονθ', ἧς τὸ πάρος περ

ἔκλε' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους, ἠδ' οἷσιν ἀνάσσεις;

Πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,

Ἄνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὃς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς

Υἱέας ἐξενάριξε, σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ. 205

Εἰ γάρ σ' αἰρήσει καὶ ἐσόψεται ὀφθαλμοῖσιν

ὦμηστῆς καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὄδε, οὗ σ' ἐλεήσει,

οὔδέ τί σ' αἰδέσεται· νῦν δὲ κλαίωμεν ἀνευθεν

Ἥμενοι ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ὧς ποθὶ Μοῖρα κραταιή

Γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτῇ, 210

μίσει οἴκαδε· φόβος δ' οὐδείς μή τι πάθῃς, αὐτοῦ τοῦ Ἑρμοῦ
 σοι ἐσομένου ἡγεμόνος μέχρι τῆς σκηνῆς· εἴσω δ' ἄπαξ γενό-
 μενον, οὔτ' Ἀχιλλεὺς αὐτός, οὔτ' ἄλλος δι' ἐκεῖνον τολμήσει
 σε βλάψαι· οὐ γὰρ ἄφρων ἔσθ' ὦνήρ, οὐδ' ἀνόσιος, οἷος καὶ
 παρανομήσαι τοιαῦτα· μᾶλλον δὲ καὶ φείσεται οἴκῳ, ὡς
 εἰκὸς, τοῦ ἰκέτου.

Ἡ μὲν δὴ ἐκ τούτων, ὄχητο ἀποπτᾶσα· ὁ δὲ κελεύσας
 τοὺς παῖδας ζευξαι τὴν ταχίστην τὰς ἡμιόλους καὶ τὴν πεί-
 ρινθον περιδῆσαι τῇ ἀπήνῃ, ἐνθέντας, αὐτὸς ὑποκαταβάς
 εἰς ταμεῖον κέδρινον καὶ ὑπερεφές, ἐνθ' ἦν κειμήλια μάλα
 πολλὰ ἀποκείμενα, καὶ μεταπεμψάμενος τὴν Ἑκάβην, ἔφη
 πρὸς αὐτήν. [Δαιμονία, ἄγγελός μοι Διόθεν ἦκεν, ἰέναι με
 κελεύων λυσόμενον Ἐκτορα, δῶρα χαρίεντα Ἀχιλλεῖ ἀπο-
 δόντ'· ἀλλ' ἄγε δὴ εἰπέ, τί σοι δοκεῖ περὶ τούτων; ἐμὲ γὰρ
 ἰσχυρὸς αἰρεῖ πόθος περάναι τὸ προστεταγμένον· Ἡ δὲ κω-
 κύσασα ἄπαξ πρὸς ταῦτα, οἴμοι, ἔφη, ποῦ δήποτε σοι
 ὄχητο σύνεσις, ἧς πρότερον λόγος πολὺς ἐγένετο παρὰ πᾶσι,
 καὶ δι' ἦν Τρώων αὐτῶν ἤρχες σὺν δόξῃ; τί φῆς; ὡς τοὺς
 Ἕλληνας μᾶνος ἐθέλεις ἰέναι, ἄνδρα ἐκεῖνον ὀψόμενος, ὃς
 πολλοὺς κάγαθοὺς τῶν σῶν παιδῶν ἀπώλεσεν; ἦπού γε σι-
 δήριον ἦτορ ἔχεις· εἰ γὰρ γένοιο ἐπὶ τούτῳ, πῶς ἂν σου αἰ-
 δούμενος φείσαιο, ἀνὴρ ὠμότατος πεφυκῶς καὶ τὸ σύνολον
 ἄπιστος; οὐκοῦν κλαίμεν καθ' ἑαυτοὺς ἐν τῷ ἀσφαλεῖ καθή-
 μενοι οἴκοι· ὅσον δέ γε Ἐκτορος ἔνεκα, ταῦθ' ἢ Μοῦρα ἐπέ-
 κλωσε γειναμένῳ, κυσὶ γενέσθαι βροτῶν μακρὰν τῶν τεκόν-

σθεν τῆς ἀμάξης πλεκτὸν ψιαθῶδες. 192. Γλήνεα] κειμήλια ἐκλεκτά, καὶ
 πολυτίμα περιέχει. 202. Ἐάλειο] κλέεις εἶχες πρὸς πάντα, παρὰ τὸ κλέομαι

Ἀργίποδας κύνες ἄσαι, ἐὼν ἀπάνευθε τοκίων,
 Ἄνδρὶ παρὰ κρατερῶ, τοῦ ἐγὼ μέσον ἦπαρ ἔχοιμι
 Ἐσθέμεναι προσφῦσα· τότ' ἄντιτα ἔργα γένοιτο
 Παιδὸς ἐμοῦ· ἐπεὶ οὐ ἐ καχιζόμενόν γε κατέκτα,
 Ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωϊάδων βαθυκύλπων 215
 Ἔστατότ', οὔτε φόβου μεμνημένον, οὔτ' ἀλεωφῆς.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε γέρον Πρίαμος θεοειδής·
 Μή μ' ἐθέλοντ' ἰέναι κατέρυκχνε, μηδέ μοι αὐτὴ
 Ὀρνις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλει· οὐδέ με πείσεις.
 Εἰ μὲν γάρ τις μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν, 220
 Ἢ οἱ μάντιές εἰσι, θουσκῶοι, ἢ ἱερῆες,
 Ψευδὸς κεν φαίμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
 Νῦν δ' (αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ, καὶ ἐσέδρακον ἄντην)
 Εἶμι, καὶ οὐχ ἄλιον ἔπος ἔσσεται· εἰ δέ μοι αἶσα
 Τεθνάμεναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν γαλλοχιτώνων, 225
 Βούλομαι· αὐτίκα γάρ με κατακτείναιεν Ἀχιλλεύς,
 Ἀγκὰς ἐλόντ' ἐμὸν υἱόν, ἐπὴν γόου ἐξ ἔρον εἶην.

Ἢ, καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνέωγεν.
 Ἔνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους,
 Δώδεκα δ' ἀπλαϊδας χλαίνας, τόσους δὲ τάπητας, 230
 Τόσσα δὲ φάρεα καλὰ, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας.
 Χρυσῷ δὲ στήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα·
 Ἴκ δὲ δὴ αἶθωνας τρίποδας, πύσυρας δὲ λέβητας,
 Ἐκ δὲ δέπας περικαλλῆς, ὃ οἱ Θρηῆκες πόρον ἄνδρες
 Ἐξεσίην ἐλθόντι, μέγα κτέρας· οὐδέ νυ τοῦπερ 235
 Φείσατ' ἐνὶ μεγάροισι ὁ γέρον· πέρι δ' ἤθελε θυμῶ
 Λύσασθαι φίλον υἱόν· ὁ δὲ Τρώας μὲν ἅπαντας

212. Ἐχοιμι] εἶθε μοι ἦν προσφῦσιν κατασθίειν αὐτοῦ μέσον ἦπαρ· τότε γὰρ ἄντιτα, ἀντιμώρῃτα ὁπωσοῦν αὐτῶ ἦν τοῦ παιδὸς μου. 219. Ὀρνις

των παρ' ἀνδρὶ καρτερῷ· οὐ ἐγὼ βουλομένη ἔν μαλίστα προσφῦσα ἐντός, μέσον τοῖς ὁδοῦσι κατατρῶξαι τὸ ἦπαρ· οὕτω γὰρ ἂν Ἔκτορι τῷ φιλότατῳ τιμωρὸς ἀξίως γενοίμην· οὐ γὰρ κακὸν αὐτὸν ὄντα, ἀλλὰ Τρώων προμαχόμενον καὶ Τρωάδων, μήτε φόβου, μήτε φυγῆς μεμνημένον, ἀπώλεσε.

Πρίαμος δὲ πρὸς ταῦτα· μή με διακώλυε σύγε, προθυμούμενον ταῦτα πράξει κατὰ τὸ παριστάμενον· μηδὲ μάντις μοι γίνου κακῶν· εἰ μὲν γὰρ ἄλλος ἐκέλευε ταῦτα, ἢ μάντις, ἢ ἱερεὺς, ἢ θυοσκοπός, τάχ' ἂν ψευδῆ οἴομενοι ταῦτ' εἶναι, ἀποφαίημεν εὐπρεπῶς· νῦν δ' αὐτὸς ὁδ' ἐγὼ τοῖς τ' ὤσιν ἀκούσας, καὶ ἰδὼν ὀφθαλμοῖς, οὐκ ἔσθ' ὅπως μὴ οὐχὶ ἐκείσε γενήσομαι· οὐδ' ὅπως ξυμβαλῶ τοῦπος τοῦτο ψευδὲς μοι ἐξελεγχθησόμενον· εἰ δ' αὖ εἵμαρταί μοι αὐτοῦ τελευτὴν τοῦ βίου εὐρεῖν, καὶ τοῦτό μοι ἄμεινον εἶναι· εἴη γὰρ μοι περιπτύξανθ' Ἔκτορα, καὶ ἀπολοφυράμενον τὰ εἰκότα, ἐπ' αὐτῷ τεθνᾶναι ὑπὸ Ἀχιλλέως.

Ταῦτα δ' εἰπὼν ἀνοίγνυ τὰς κιβωτούς, ἐν αἷς ἀπέκειντο τὰ κειμήλια ἐξ' ὧν ἐξεῖλε δυωκαίδεκα μὲν πέπλους περικαλλεῖς, δυωκαίδεκα δὲ χλαίνας ἀπλᾶς, τοσοῦτους δὲ τάπητας, ἴσας δὲ καὶ ἄλλας ἐσθῆτας, καὶ χιτῶνας ἄλλους ὡσαύτως· ἐπὶ δὲ τούτοις χρυσοῦ στήσας τάλαντα δέκα, ἐξήνεγκε· τρίποδας δὲ, δύο· λέβητας δὲ, τέσσαρας· καὶ ἐπὶ πᾶσι δέπας περικαλλές, ὁ Θραῖκες ἐλθόντι ποτὲ ὡς αὐτούς, προσήνεγκαν αὐτῷ φιλοφρόνως· μέγα μὲν ἦν τοῦτο καὶ θαυμαστόν· ἀλλ' ὁ γέρον περι ἐλάττενος τοῦ λύσασθαι τὸν φίλον παῖδα

κακός] κακὸς αἰωνός. 221. ἱερῆς] ὁ μὲν θύων, ἱερεὺς λέγεται ὁ δὲ παρατηρῶν, θυοσκοπός· ὁ δὲ γνώμας ἐκ τούτων ἐκφέρων, μάντις. 222. Νοσφιζοίμεθα] ἀποτρεποίμεθα. 223. Ἐσείδρακον] εἶδον. 227. Ἐξ ἔρον εἶν] ἐξείκον τὴν ἔρον, ἐπειδὴν πληρώσω, ἢ ἀκαδύωμαι πῆν ἐπιθυμίαν. 228. Φυριαμῶν] κιβωτῶν πώματα ἀσπιζόμενα. 230. Ἀπλείδας] ἀπλᾶς. 235. Ἐξείκον ἐλ

Αἰθούσης ἀπέεργεν, ἔπεσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων.
 Ἐρρέτε, λωβητῆρες, ἐλεγχέες οὐκ οὐ καὶ ὑμῖν
 Οἴκοι ἔνεστι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσοντες; 240
 Ἥ οὐκ ἐστὶ, ὅτι μοι Κρόνιδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν,
 Πικρὸν ὄλεσαι τὸν ἄριστον; ἀτὰρ γινώσσετε καὶ ὑμεῖς.
 Ῥηίτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε,
 Κείνου τεθνηῶτος, ἐναίρεμέν. αὐτὰρ ἔγωγε,
 Πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν κεραϊζομένην τε, 245
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαίην δόμον Ἰῖδος εἶσω.
 Ἡ, καὶ σκηπανίῳ διέπ' ἀνέρας· οἱ δ' ἴσαν ἔξω,
 Ἀπερχομένοιο γέροντος. ὁ δ' υἷασιν οἷσιν ὁμόκλα,
 Νεικείων Ἐλενὸν τε, Πάριν τ', Ἀγάθωνα τε δῖον,
 Πάμμονά τ', Ἀντίφονόν τε, βοῆν ἀγαθὸν τε Πολίτην, 250
 Δηϊφοβὸν τε καὶ Ἰππόθοον καὶ Δῖον ἀγαυόν·
 Ἐννέα τοῖς ὁ γεραιὸς ὁμοκλήσας ἐκέλευεν·
 Σπεύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, κατηφόνες. αἴθ' ἄρα πάντες
 ἔκτορος ὠφέλετ' ἀντὶ θεῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι·
 Ὡ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους 255
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐτινά φημι λελεῖφθαι·
 Μήστορά τ' ἀντίθεον καὶ Τρωΐλον ἵππιοχάρμην,
 ἔκτορά θ', ὅς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ ἐφκει
 Ἄνδρός γε θνητοῦ παῖς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο·
 Τοὺς μὲν ἀπόλεσ' Ἄρης· τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται, 260
 Ψεῦσταί τ' ὄρχησταί τε, χοροῖτυπίησιν ἄριστοι,
 Ἄρνων ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες·
 Οὐκ ἂν δὴ μοι ἄμαξαν ἐφοπλίσσατε τάχιστα,
 Ταῦτά τε πάντ' ἐπιθεῖτε, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο;
 Ὡς ἐφασθ'· οἱ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν 265

ἐτίθετο πάντῃ. Τρῶας δὲ συνειλεγμένους ἤδη κατὰ τὴν αἴθουσαν, ἐξήλασεν εἰπὼν σὺν ὀργῇ. Ἐρρέετ' ἀπ' ἐμοῦ, λωβοτῆρές τε καὶ δειλοί· τί γὰρ συνήλθετε δεῦρο; συνολοφυρούμενοι; ἀλλ' ἔστιν ἐκάστῳ ἰδίᾳ οἶκος ὃ,τι καὶ θρηνήσει ἢ ἐφήδεσθε, ὅτι Ζεὺς οὕτω με ἔχει διατεθεικῶς, τὸν παῖδ' ἀπολέσας; ἀλλ' ἔχετε ἀτρέμας· νῦν γὰρ πάντες εὐληπτότεροι ἔσεσθαι τοῖς ἐχθροῖς, Ἐκτορος καταστρέψαντος· ἔμοιγε δ' οὖν εἶη πρὶν ἰδεῖν τὴν πόλιν ἐκπορθουμένην, κατελθεῖν ἐν Ἄδου ἀναπαυσόμενον· καὶ τοῦτ' εἰπὼν, ἀπεσόβει τῷ σκήπτρῳ· οἱ δὲ ἐξήεσαν παραχρῆμα ἀθρόοι, τὴν τοῦ γέροντος ὀργὴν ὑπεκφεύγοντες.

Ἐκ δὲ τούτου καλέσας τοὺς παῖδας ἐννέα τοὺς πάντας ὄντας, Ἐλενον, Πάριν, Ἀγάθωνα, Πάμμωνα, Ἄντιφον, Πολίτην, Δηίφοβον, Ἰππόθου, καὶ Δῖον ἀγαυόν· τούτους καλέσας ἐπετίμα, σπεύσατέ μοι, λέγων, τέκνα δειλὰ, καὶ μηδενὸς λόγου ἄξια· εἴθ' ὑμεῖς γ' ἀνθ' Ἐκτορος ἐνὸς σύμπαντες ὠλώλατε παρὰ ταῖς ναυσί· οἴμοι τῷ ἀθλίῳ! τῶν γὰρ ἀρίστων μοι παίδων οὐκέτι λοιπὸς οὐδὲ εἷς· οὐ Μνήστωρ, οὐ Τρώϊλος, οὐχ Ἐκτωρ αὐτός· ὃς διέπρεπεν ὡς θεὸς ἐν ἀνδράσι, θεοῦ, ἀλλ' οὐκ ἀνδρὸς παῖς δοκῶν εἶναι· ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν θύματ' ἀγερόνασιν ἄρει· οἱ δὲ λειπόμενοι, ψεῦσται, χορευταί, ἀρνῶν τε καὶ ἐρίφων βίαιοι ἄρπαγες· ἀλλ' οὐχ ὑμεῖς γε παρσκευάσετέ μοι τὴν ἄμαξαν τήμερον; οὐδ' ἐπιθήσετε ταυτὶ, ἵν' ὡς τάχιστ' ἀπίωμεν; τί ποθ' οὕτω μοι ἀναβάλλεσθε;

Ταῦτα δ' αὐτοῦ εἰπόντος, δείσαντες καινὴν ἤδη αὐτῷ

σοντες] πενήσοντες. 241. Οὐνεσθε] ἀντὶ ὄνασθε, ἐπιχαίρετε, ἐφ' οἷς πάσχω. 244. Ἐναιρέμεν] κτείνειν ἡμᾶς. 253. Κατηφόνες] ἄξιοι φόνου. 254. Πεφάσθαι] φανευθῆναι πάντας ἀντὶ τοῦ Ἐκτορος. 262. Ἐπιδήμιοι] ἐντὸς τῆς πό-

Ἐκ μὲν ἄμαξαν ἄειραν εὐτροχόν ἡμιοναίην,
 Καλὴν, πρωτοπαγέα· πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς·
 Καὶ δ' ἀπὸ πασσαλόφι ζυγὸν ἤρεον ἡμιόνειον,
 Πύξινον, ὀμφαλόεν, εὖ οἰήκεσσι ἀρηρός·
 Ἐκ δ' ἔφερον ζυγὸδεσμον ἄμα ζυγῶ ἐννεάπηχυ. 270
 Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκαν εὐξέστω ἐπὶ ῥυμῶ,
 Πέζῃ ἐπι πρώτῃ, ἐπὶ δὲ κρίκον ἔστορι βάλλον·
 Τρὶς δ' ἐκάτερθεν ἔδησαν ἐπ' ὀμφαλόν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Ἐξείης κατέδησαν, ὑπὸ γλωχίνα δ' ἔκαμψαν.
 Ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες, εὐξέστης ἐπ' ἀπήνης 275
 Νήεον Ἐκταρέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα·
 Ζευῆαν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας, ἐντεσιεργούς,
 Τούς ῥά ποτε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα.
 Ἴππους δὲ Πριάμῳ ὑπαγον ζυγὸν, οὓς ὁ γεραῖος
 Αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν εὐξέστη ἐπὶ φάτῃ· 280
 Τῷ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
 Κῆρυξ καὶ Πριάμος, πυκινὰ φρεσὶ μῆδε' ἔχοντες.
 Ἄγχιμόλον δὲ σφ' ἦλθ' Ἐκάβῃ τετιηότι θυμῶ,
 Οἶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφιν,
 Χρυσέῳ ἐν δάπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην. 285
 Στῆ δ' ἵππων προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Τῆ, σπεῖσον Διὶ πατρὶ, καὶ εὐχεο, οἴκαδ' ἰκίσθαι
 Ἄψ ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν· ἐπεὶ ἄρ' σέγε θυμὸς
 Ὀτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμεῖο μὲν οὐκ ἰθελούσης.
 Ἄλλ' εὐχεο σύγ' ἔπειτα κελαινεφεῖ Κρονίωνι, 290
 Ἰδαίῳ, ὅστε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὀράται.
 Αἴτει δ' οἰωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅστε οἱ αὐτῶ
 Φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὖ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
 Δειζιόν· ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
 Ἴδῃ πίσεινος ἐπὶ νῆας ἴης Δαναῶν ταχυπόλων. 295

παρεσκευάζον ἄμαξαν, τὴν τε πείρινθον δείσαντες ἐπ' αὐτῆς, καὶ τὸν ζυγὸν καθελόντες ἀπὸ τοῦ πασσάλου, πύξινον ὄντα ὄλως καὶ σὺν ὀμφαλῷ, κρίκοις περιηρμοσμένον· τὸν τε ζυγόδεσμον λαβόντες ἐννεάπηχυν ὄντα, ἐπιθέντες τε αὐτὸν κατ' ἄκρον τὸν ῥυμὸν, καὶ τὸν κρίκον ἐπιβαλόντες τῷ ἄσσορι. ἐπὶ δὲ τούτοις τρεῖς τὸν ζυγόδεσμον περιενεγκόντες, κατέδησαν περὶ τὸν ὀμφαλόν· τὰς τ' ἄκρας αὐτοῦ, ἤδη παρελκούσας, δι' ἀλλήλων ἐπεμβαλόντες, ἔν' αὐτοῖς ὕστερον εὐλυτα εἶη. Ταῦτα δὴ πάντα παρασκευάσαντες, καὶ ἃ ἦν ἐξηρημένα ἔκτορος λύτρα, ἐκκομίσαντες τοῦ θαλάμου, ἐπετίθουν· εἶθ' οὕτως ὑπέβαλον ἀγαγόντες τὰς ἡμιόνας, οὓς αὐτὸς ὁ γέρον διετέλει, θεραπεύων ἐν φάτνῃ· ἐν δὲ τούτῳ ἐπέζεύγνυσαν καὶ τοὺς ἵππους ἐν ἐτέρῳ ὀχήματι ὅτε Πρίαμος καὶ ὁ κήρυξ, ἄμφω συνετοί· κἀν τούτῳ παρελθοῦσα Ἐκάβη σὺν πολλῇ ἀθυμίᾳ, οἶνον ἐν ἐκπώματι φέρουσα χρυσῷ πρὸς σπονδὴν, καὶ στᾶσα πρὸ τῶν ἵππων, ἔφη τάδε. Ἐπειδὴ αὐτὸς ἐκὼν, ἀκούσης ἐμοῦ, ἐθέλεις εἰς τὸ τῶν Ἑλλήνων καταδύναϊ στρατόπεδον, λαβὼν σύ γε τοῦτο πρῶτον, σπεῖσον Διὶ πατρὶ τῷ Ἰδαίῳ, ὡς ἐφόρῳ Τροίας ἀπάσης, εὐχόμενος εὖ οἴκαδ' ἐπανελθεῖν· ἐξαιτοῦ δὲ μάλισθ' ὅπως ἰδὼν πρότερον παρ' αὐτοῦ οἰωνὸν δεξιὸν, ὃς κράτιστος αὐτῷ καὶ φίλτατός ἐστι πάντων, ὃ πεποιθὼς εἶης, οὕτως ἐς τοὺς

λεως. 266. Πρωτοπαγῆ] νεοπαγῆ. 269. Οἰήκειαι] τοῖς οἴαξι, εἴτουν κρίκοις. 272. Πέξῃ] τῇ ἀρχῇ τοῦ ῥυμοῦ. 274. Γλωχίνα] τὸ ἄκρον τοῦ ἱμάντος, συστρέψαντες ἐν πολλαῖς κατέδησαν καμπαῖς. 277. Ἐντισσεργεῖς] ὑποζυγίους, οὐ νωτοφόρους· ἔντεα γὰρ τὴν ἄμαξαν καὶ τᾶλλα φησι. 285. Λεῖψαντες] σπείσαντες ἐκ τοῦ λείπειν. 287. Τῆ] λάξε. 303. Ἀκέρτατον] ἀδιάφορον.

Εἰ δέ τοι οὐ δώσει ἔον ἄγγελον εὐρύοπα Ζεὺς,
 οὐκ ἂν ἔγωγέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελοίμην
 Νῆας ἐπ' Ἀργείων ἰέναι, μάλα περ μεμαῶτα.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πρίαμος θεοειδής·
 ὦ γύναι, οὐ μὲν τοι τόδ' ἐφιεμένη ἀπιθήσω. 300

Ἐσθλὸν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἴ κ' ἐλεήσει.

Ἡ ῥα, καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὄτρυν' ὁ γεραιὸς,
 χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦθαι ἀκράτον· ἡ δὲ παρέσθη,
 χέρνιβον ἀμφίπολος πρόχρον θ' ἅμα χερσὶν ἔχουσα·
 Νιψάμενος δὲ, κύπελλον ἐδέξατο ἧς ἀλόχοιο. 305

Εὐχετ' ἔπειτα στάς μέσῳ ἔρκει, λείβε δὲ οἶνον,
 οὐρανὸν εἰσανιδῶν καὶ φωνήσας ἔπος ἠΐδα·

Ζεῦ πάτερ, Ἰδῆθεν μηδέων, κύδιστε μέγιστε,

Δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἔλθειν, ἠδ' ἐλεεινόν·

Πέμψον δ' οἰωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅστε σοὶ αὐτῷ 310

Φίλτατος οἰωνῶν καὶ εὐκράτος ἐστὶ μέγιστον,

Δεξιόν· ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,

Τῷ πίσυρος ἐπὶ νῆας ἴω Δαναῶν ταχυπόλων.

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς.

Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν, 315

Μόρφνον, θηρητῆρ', ὃν καὶ περκνὸν καλέουσιν.

Ὅσση δ' ὑφορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται

Ἄνερος ἀφνειοῦ, εὐκλήϊς, ἀραρυῖα·

Τόσσ' ἄρα τοῦ ἐκάτερθεν ἔσαν πτερά· εἶσατο δὲ σφιν

Δεξιὸς αἴζας ὑπὲρ ἄστεος· οἱ δὲ ἰδόντες 320

Γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.

Σπερχόμενος δ' ὁ γεραιὸς εἰς ἐπεβήσαστο δίφρου·

Ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰθρούσης ἐριδούπου.

Πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἔλκον τετράκυκλον ἀπήνην,

Τὰς Ἰδαίος ἔλκυνε δαίφρον· αὐτὰρ ὀπισθεν 325

Ἴπποι, τοὺς ὁ γέρων ἐφέπων μάλιστα κέλευεν

Καρπαλίμως κατὰ ἕστυ· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἔποντο,

Ἕλληνας κατέλθης θαρρῶν· πρὶν δὲ τοῦτό σοι παρ' ἐκείνου
γένηται τὸ σημεῖον, ἔγωγ' οὐκ ἂν φαίην δεῖν οὕτω σε πα-
ραβόλως ἐπὶ τοῖς πολεμίοις γενέσθαι.

Πρίαμος δὲ πρὸς ταῦτα· πέπειχάς με, ὦ γύναι· καί μοι
γὰρ ξυνοκεῖ, ἀνασχόντα τὰς χεῖρας, σωτηρίαν εὐζασθαι
ἑμαυτῷ παρὰ τοῦ Διός· καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐκέλευσε τὴν θε-
ράπαιναν ἐπιχέαι ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ὕδωρ καθαρὸν· τῆς δὲ
χέρνιβόν τε καὶ πρόχοον εὐθύς ἐνεγκούσης, νιψάμενος, καὶ
τὸ ἔκπωμα παρὰ τῆς Ἑκάβης ἀναλαβὼν, καὶ τὰ ὄμματα
ἀνατείνας πρὸς τὸν οὐρανὸν ἐν μέσῃ τῇ προαυλίῳ, ἔσπευδε
λέγων τάδε· Ζεῦ πάτερ, ὁ ἐξ Ἰδῆς κηδόμενος Τροίας, κύδιζε,
μέγιστε, δός μοι διὰ φιλίας ὡς Ἀχιλλεῖα ἀκινδύνως ἐλθεῖν·
πέμψον δέ μοι πρὸς τοῦτου ἄγγελον οἰωνὸν δεξιόν· ὃς κρά-
τιστος καὶ φίλτατος πάντων ἐστὶ παρὰ σοι· ὃ πεποιθὼς
ὀφθαλμοῖς, θαρρῶν ἀπελεύσομαι.

Ταῦτα δ' αὐτοῦ εὐζαμένου, ἐπακούσας ὁ Ζεὺς, προῆκε
παραχρῆμ' οἰωνὸν τὸν τελειότατον πάντων τῶν οἰωνῶν,
Φαίον, θηρευτήν, ὃν καὶ περκνὸν προσηγόρευσαν· οὐ αἱ πτε-
ρυγες ἐκατέρωθεν ὑπεραναπέπτανται, ὥσπερ θύραι ὑψορό-
φου οἰκίας· ἐφάνη δ' αὐτοῖς ὡς ἀπὸ τῆς Ἰδῆς ὑπεράνω τῆς
πόλεως ἐπιπτάμενος δεξιός· οἱ δὲ, ἰδόντες, ἥδιστα διετέ-
θησαν· τότε δὴ ὁ γέρον ἐπιφύσθαις, εὐθύς ἐπέβη τοῦ δίφρου.
καὶ δὴ ἐξελάσαντες, ὁ μὲν Ἰδαῖος κατέχων τὰς ἡνίας ἐπὶ
τῆς ἀμάξης, ὁ δὲ γέρον διφρηλατῶν ἀκολούθως, ὡς ἐγέ-
νοντο κατὰ τὸ πεδίον, ἤνυτον τοῦ πρόσω ἰόντες· οἱ δὲ παῖδες

311. Καὶ εὖ] καὶ οὐ τὸ κράτος. 315. Τελειότατον] ἐπιτελεστικώτατον. 316. Μορφόν] φονικόν, ταχύν, μέλανα. ξανθόν, πάντα ἐξ εἰκασίας λέγουσι. τὸ δὲ Περκνὸν τὸν μέλανα μᾶλλον ἂν δηλοῖ· διὸ καὶ τὸ Μερκνός ταχτέον μᾶλλον ἐπὶ τοῦ φονικῆς παρὰ τὸ μόνον φέρειν, ἢ φονεύειν. 319. Εἴσατο] ἐφάνη,

Πόλλ' ὀλοφυρόμενοι, ὡσεὶ θανάτῳδε κιόντα·
 Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,
 Οἱ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο, 330
 Παῖδες καὶ γαμβροί· τῷ δ' οὐ λάθον εὐρύοπα Ζῆν',
 Ἐς πεδίον προφανέντε· ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα.
 Λῖψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν, υἷον φίλον, ἀντίον ἠΐδα·
 Ἑρμεία· σοὶ γάρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστιν
 Ἄνδρῖ ἐταιρίσσαι, καὶ τ' ἔκλυες, ὧ κ' ἐθέλησθα· 335
 Βάσκ' ἴθι, καὶ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ὣς ἄγαγ', ὡς μῆτ' ἄρ τις ἴδῃ, μῆτ' ἄρ τε νοήσῃ
 Τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλείωνα δ' ἰκέσθαι.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος Ἀργειφόντης·
 Αὐτίκ, ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, 340
 Ἀμβρόσια, χρύσεια, τά μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὑγρῆν,
 Ἡδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο·
 Εἶλετο δὲ ῥάβδον, τῆτ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
 ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὐτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
 Τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργειφόντης. 345
 Λῖψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκανεν·
 Βῆ δ' ἰέναι, κούρω αἰσσητῆρι ἰοικῶς,
 Πρῶτον ὑπηνήτη, τοῦπερ χαριστάτη ἦβη.
 Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν μέγα σῆμα παρέξ Ἴλοιο ἔλασσαν,
 Στῆσαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους, ὄφρα πίοιεν 350
 Ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλυθε γαῖαν.
 Τὸν δ' ἐξ ἀγχιμῶλοιο ἰδὼν ἐφράσσατο κήρυξ
 Ἑρμείαν, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο, φώνησέν τε·
 Φράζεο, Δαρδανίδη· φραδέος νόου ἔργα τέτυκται.
 Ἄνδρ' ὀρώω· τάχα δ' ἅμμε διαρράϊσσεσαι οἴω. 355
 Ἄλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων, ἧ μιν ἔπειτα
 Γούνων ἀψάμενοι λιτανεύσομεν, αἷ κ' ἐλεήσῃ.

καὶ οἱ γαμβροὶ, αἱ ἠκολούθουν ὀλοφυρόμενοι, ὡς δῆθεν ἀπερχόμενον τὸν γέροντα ἐπὶ θάνατον, ἐπανήρχοντο οἴκαδε. Ζεὺς δ' οἰκτείρας, λέγει πρὸς τὸν Ἑρμῆν· Ἑρμῆ· σὺ γὰρ ἠδέως ἐπακούεις ἀνθρώπων, καὶ ἄρωγός, οἷς ἂν αὐτῶν ἐθέλης, πρόθυμος εἶ· ἔθι τοίνυν ἡγοῦ καὶ Πριάμῳ αὐτῷ πρὸς τὸν ναύσταθμον τῶν Ἑλλήνων, λαθὼν οὕτως, ὥστε μηδέν' αὐτῶν μήτ' ἰδεῖν, μήτ' αἰσθέσθαι, πρὶν ἢ ἀφικέσθαι πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖα.

Ταῦτα δὲ εἰπόντος αὐτοῦ ἀκούσας Ἑρμῆς, ἐπεδήσατο πέδιλα καλὰ, ἄφθαρτα, ὅλως χρυσᾶ· οἷς τήν τε θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν διήει ἴσῳ τάχει ταῖς τῶν ἀνέμων πνοαῖς· λαβὼν δὲ τῇ χειρὶ καὶ τὴν ῥάβδον, ἧ τῶν μὲν κλείει, τῶν δὲ ἀνοίγει τὰ ὄμματτα, ὧν ἂν ἐθέλη, ὄχετο καταπτάς· ὡς δὲ κατὰ τὸν Ἑλλήσπονδον πρὸς τῇ Τροίᾳ ἐγένετο, νέῳ ἐξομοιωθεὶς ὑπηνήτη, ἤνυε προΐων· ἐτέρωθεν δ' αὐ οἱ ἄμφι τὸν Πριάμον, τὸ πρὸ τῆς πόλεως μνηῆμα παραμειψάμενοι, ἔστησαν μικρὸν ἐν τῷ ποταμῷ, ὅσον ταῖς κτήνεσιν ἐξεῖναι πιεῖ ἀπ' αὐτοῦ· ἤδη δὲ καὶ ἐσκόταζεν· ἐνθ' ὁ κήρυξ ἰδὼν τὸν Ἑρμῆν προσιόντα· νῦν σοι καιρὸς, ἔφη, Πρίαμε, καθεστηκότος ἀνδρὸς ἔργον δεῖξαι· ὄρω γὰρ ἄνδρα ἐκείνονι, ὡς ἐφ' ἡμᾶς σὺν σπουδῇ ἐπιόντα· πότερον οὖν, φεύγωμεν, ἀναθάντες ἄμφω ἐπὶ τοὺς ἵππους, ἢ μένωμεν ὧδε, δεόμενοι, εἴπως ἐλεήσεις;

ἄρηκτον ἄμφω γὰρ σημαίνει. 335. ἑταιρίσαι] ἑταιρικῶς ἐσθηῆσαι. 347. Αἰσητηῆρι] ἀνδρὶ ἑσσιλικῷ. παρὰ τῆ αἰσημηῶν τὸ ἄρχειν. 348. Πρῶτον ὑπηνήτη] ἀρχομένῳ ὑπαγενηαῖζεν. 351. Φραδέος] συνατοῦ νοός ἔργον πρόκειται, τρυτέσι φρονήσεως ἡμῖν δεῖ ἐτι μάλιστα. 355. ἀνάρσαι] ἐχθροὶ ἔ-

ὡς φάτο· σὺν δὲ γέροντι νόος γύτο, δεΐδιε δ' αἰνῶς·
 Ὄρθαι δὲ τρίχες ἔσταν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι·
 Στῆ δὲ ταφῶν· αὐτὸς δ' Ἐριούνιος ἐγγύθεν ἔλθων, 360
 Χεῖρα γέροντος ἔλων, ἐξείρετο καὶ προσέειπεν.

Ἠῆ, πάτερ, ὧδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις
 Νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὐδοῦσι βροτοὶ ἄλλοι;
 Οὐ δὲ σύγ' ἔδδειςας μένεα πνεύοντα Λχαιούς,
 Οἳ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγύς ἔασιν; 365

Τῶν εἴ τις σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
 Τοσσάδ' ὄνειάτ' ἄγοντα, τίς ἂν δῆ τοι νόος εἴη;
 Οὐτ' αὐτὸς νέος ἔσσι, γέρων δέ τοι οὗτος ὀπηδεῖ,
 Ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνη·
 Ἄλλ' ἐγὼ οὐδὲν σε ρέζω κακὰ, καὶ δέ κεν ἄλλον 370
 Σεῦ ἀπαλεξήσαιμι· φίλω δέ σε πατρὶ εἴσκω.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
 Οὕτω πῆ τάδε γ' ἐστὶ, φίλον τέκος, ὡς ἀγορεύεις.
 Ἄλλ' ἔτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,
 Ὃς μοι τοιόνδ' ἤκεν ὕδοιπόρον ἀντιβολῆσαι, 375
 Αἴσιον, οἷος δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγητὸς,
 Πέπνυσαί τε νόω, μακάρων δ' ἐξ ἔσσι τοκῆων.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος, Ἀργειφόντης·
 Ἥαί δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν εἶπες·
 Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον, 380
 Ἥε πῃ ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς, ἵνα περ τάδε τοι σὺά μίμνη;
 Ἥ ἤδη πάντες καταλείπετε Ἴλιον ἱρὴν
 Λειδιότες; τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὄριστος ὄλωλεν

Σὸς παῖς· οὐ μὲν γάρ τι μάχης ἐπεδεύετ' Ἀχαιῶν. 385

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
 Τίς δὲ σὺ ἔσσι γέριστε, τέων δ' ἐξ ἔσσι τοκῆων,
 Ὃς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμου παιδὸς ἐνίσπες;
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος, Ἀργειφόντης·

Ἐκ τούτων οὖν Πρίαμος ἰδὼν, ἐξέστη ὄλωσ ἑαυτοῦ, πεφρικῶς τῷ δέει κατὰ πάντα τὰ μέλη· κὰν τούτῳ παρελθὼν ὁ Ἑρμῆς, καὶ τῆς χειρὸς αὐτοῦ λαβόμενος, ἔφη. Ποῖ δὴ ποθ' οὕτως, ὦ πάτερ, ἐλαύνεις διὰ νυκτὸς, ἠνίκ' ἄλλοι καθεύδουσιν; πῶς οὐ φοβῆ ἑγγύς ὄντας τοὺς πολεμίους, ἀνδρας ἐχθίστους, καὶ τὰ μάλιστα πρὸς ἡμᾶς ἀπηχθημένους; εἰ γὰρ τις αὐτῶν αἴσθοιτό σε τοσαῦτα χρήματα νύκτωρ ἄγοντα, τί ἂν εἴποις πρὸς αὐτόν; οὐ γὰρ ὀρῶ ὑμᾶς, ἄμφω ἤδη γεγηρακότας, ἱκανοὺς ἐσομένους ἀντᾶραι χεῖρ' ἐπ' ἐκεῖνον, εἴτι πρότερος χαλαιπήνειεν· ἀλλ' ἐμοῦ γε νῦν δέος ὑμῖν οὐδέν· μάλιστα δὲ καὶ ἀμόναιμι, εἴτις ὑμᾶς ἐθέλοι βλάβῃ· σέβομαι γὰρ τὴν σὴν πολιάν, ὡς δὴ ὀρῶν ἐν σοί τὸν ἑμαυτοῦ πατέρα τὰ πάντα ἀπαράλλακτον.

Πρίαμος δὲ πρὸς ταῦτα. Ταῦτα μὲν, ὦ τέκνον, ἀληθῆ φῆς· ἀλλ' εἴτι κήδεταίτις κάμοῦ τῶν θεῶν, ὀπόθ' ὀδοιπόρον μοι πέμπει τοιοῦτον, αἴσιον, δεξιὸν, οἶος αὐτὸς τυγχάνεις· ὅς τό, τε σῶμα, τό, τε εἶδος, τὴν τε ψυχὴν ἐκ θεῶν γενέσθαι δοκεῖς. Ταῦτα μὲν, ὦ γέρον, ἔφη ὁ Ἑρμῆς, καλῶς μοι δοκεῖς εἰπεῖν· νῦν δ' ἐκεῖνο ἐρήσομαι σε· πότερον εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ποι τάδ' ἐξάγεις, ἵνα σοι ἐφόδιον ταῦτ' ἦ ἐν ὑστέρω· ἢ πάντες ὁμοίως ἐκλιπόντες τὴν πόλιν, ἀποσώζεσθε ἕκαστος, ὅποι δύνηται; ἔκτωρ γὰρ ὁ σὸς παῖς, ὅς μόνος ἄριστος ὢν, οἷός τε ἦν ἀντιστῆναι τοῖς Ἕλλησι, πέπτωκεν ἐν τῇ μάχῃ, ἀνὴρ γενόμενος ἀγαθός.

Πρίαμος δὲ πρὸς ταῦτα. Τίς δή ποτ' εἶ, ἀνδρῶν ἄριστε, τίνες δὲ οἱ τεκόντες; ὅς οὕτω φιλανθρώπως καὶ ἀξίως

- Πειρᾶ ἐμειῖο, γεραιέ, καὶ εἶρες Ἴκτορα δῖον· 390
 Τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
 Ὀφθαλμοῖσιν ὄπωπα, καὶ εὖτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας
 Ἀργεῖους κτείνεσκε, δαΐζων ὄξεί χαλκῷ·
 Ἡμεῖς δ' ἑσταότες θαυμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεὺς
 Εἶα μάρνασθαι, κεχολωμένος Ἀπρείωνι. 395
 Τοῦ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἤγαγε νηὺς εὐεργής·
 Μυρμιδόνων δ' ἐξ εἰμι, πατὴρ δέ μοι ἐστι Πολύκτωρ.
 Ἀφνειὸς μὲν ὄδ' ἐστὶ, γέρων δὲ δὴ, ὡς σὺπερ ὤδε·
 Ἐξ δὲ οἱ υἱες ἕασιν, ἐγὼ δὲ οἱ ἑβδομὸς εἰμι.
 Τῶν μετὰ παλλόμενος, κλήρω λάχον ἐνθάδ' ἔπεσθαι· 400
 Νῦν δ' ἤλθον πεδίονδ' ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γὰρ
 Θήσονται περὶ ἄστῳ μάχην ἐλίκωπες Ἀχαιοί.
 Ἀσχαλώσι γὰρ οἶδε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται
 Ἴσχειν ἐσσυμένους πολέμου βασιλῆες Ἀχαιῶν.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής· 405
 Εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος
 Εἴς, ἄγε δὴ μοι πᾶσαν ἀληθείην ἀτάλεξον,
 Ἥ ἔτι πὰρ νήεσσιν ἐμὸς παῖς, ἠέ μιν ἤδη
 Ἔσι κυσὶν μελεῖστί ταμῶν προὔθηκεν Ἀχιλλεὺς.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος, Ἀργειφόντης· 410
 ὦ γέρον, οὐπω τόνγε κύνες φάγον, οὐδ' οἰωνοί·
 Ἄλλ' ἔτι κεῖνος κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νηῖ
 Αὐτῶς ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτη δὲ οἱ ἠὼς
 Κειμένῳ οὐδέ τί οἱ χρῶς σήπεται, οὐδέ μιν εὐλαὶ
 ἔσθουσ'· αἶ ῥά τε φῶτας Ἀρηϊφάτους κατέδουσιν. 415
 Ἥ μὲν μιν περὶ σῆμα ἐοῦ ἐτάροιο φίλοι
 ἔλκει ἀκηδέστως, ἠὼς ὅτε δῖα φανήῃ·
 Οὐδέ μιν αἰσχύνει· θηοῦ κεν αὐτὸς ἐπελθῶν,
 Οἶον ἑρσήεις κεῖται· περὶ δ' αἶμα νένιπται,
 Οὐδέ ποθι μιάρός· σὺν δ' ἔλκεα πάντα μέμυκεν, 420

σεαυτοῦ μέμνησαι Ἔκτορος; τοῦτο γὰρ μοι πρῶτόν ἐστι βουλο-
 μένω εἰδέναι. Πειραῖ μου, ὦ γέρον, ἔφη ὁ Ἑρμῆς, ὅσον
 περὶ Ἔκτορος ἔνεκα· ἐγὼ γὰρ ἄλλο τε πολλάκις κὰν τῇ μάχῃ
 εἴωρακα αὐτὸν ἀποκτείναντα Ἕλληνας, ἔστ' ἐπὶ τὰς ναῦς
 ἐπιδιώξαντ' αὐτούς· ἡμεῖς δ' ἰσάμενοι ἀργοὶ διὰ τὸ πρὸς
 Ἀγαμέμνονα πάθος τοῦ Ἀχιλλέως, ἐθαυμάζομεν βλέποντες·
 ἐκ γὰρ τῶν Μυρμιδόνων εἰμὶ, ἐν τῇ αὐτῇ νηϊ Ἀχιλλεῖ
 συστρατεύσας· Πατὴρ δέ μοι ἐστὶ Πολύκτωρ ὁ πλούσιος,
 γέρον δὲ κομιδῆ, ὥσπερ σύ· ἔβδομος δ' ἐγὼ αὐτῷ παῖς·
 κλήρω δὲ λαχὼν ἐκ πάντων μόνος ἀπέπλευσα· νῦν δ' ἤκω
 ἀπὸ τοῦ ναυστάθμου τὰ κατὰ τὴν πόλιν κατασκοπήσων· οἱ
 γὰρ Ἕλληνες ἅμα ἔω, μέλλουσιν ἡμῖν ἐπιθήσεσθαι· ἀσχάλ-
 λουσι γὰρ ἐπὶ τῇ ἀργίᾳ, καὶ οἱ ἡγεμόνες οὐκέτι δύναντ'
 ἂν αὐτοὺς κατασχεῖν.

Πρίαμος δὲ πρὸς ταῦτα· Εἰ οὖν τῶν τοῦ Ἀχιλλέως εἶ,
 ὡς φῆς, δεῦρ' εἰπέ ἡμῖν, ἔκτωρ οὐμὸς παῖς, πότερον παρὰ
 ταῖς ναυσὶν ἐτι κεῖται, ἢ διατεμὼν αὐτὸν Ἀχιλλεὺς μεληδὼν,
 παρέθηκεν βορὰν τοῖς κυσίν; Οὐκ, ἔφη ὁ Ἑρμῆς· δυωκαί-
 δεκάτην γὰρ ταύτην κεῖται παρὰ ταῖς ναυσὶν, οὔτε σεση-
 πῶς, οὔτ' εὐλῶν, ὁ συμβαίνει πᾶσι, κατεσθιουσῶν· καίτοι
 γὰρ καθ' ἐκάστην ἅμα ὑποφαινομένη ἡμέρα, τρεῖς περὶ τὸν
 τάφον Πατρόκλου Ἀχιλλεὺς περιέλκει, οὐδ' ὡς αὐτῷ αἰσχρός
 τι καὶ κηλῖδα προστρίψαι δεδύνηται· ὄψει δ' αὐτὸς ἐλθὼν
 οἶον δροσῶδες τὸ σῶμα, καὶ λύθρου πάντη ἀπηλλαγμένον
 παντός· τά τε τραύματα αὐτὰ πολλὰ ὄντα, πολλῶν νυξάν-

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 Μ. ΘΑΛΤΑ

ἀφροντίστως, καὶ ὑβριστικῶς. 418. Οὐδέ μιν αἰσχύνει] οὐ μέντοι αἰκίζει.
 — Θηοῖο] θαυμάσιας καὶ αὐτὸς ἐλθὼν 419. Ἐαρσῆις] νεαρὸς, δροσερός.
 420. Συν. : . μέμνηκα] συνεκλείσθησαν, ἐκ τοῦ μῦθου. 436. Συλαῖαν] κλέπτειν.

Ὅσσ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐν αὐτῷ χαλκὸν ἔλασσαν.
 Ὡς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ υἱὸς ἔησ,
 Καὶ νέκνός περ εὐόντος· ἐπεὶ σφι φίλος πέρι κῆρι.

Ὡς φάτο· γήθησεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 ὦ τέκος, ἦ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα διδοῦναι 425
 Ἀθανάτοισ'· ἐπεὶ οὔ ποτ' ἐμὸς παῖς, εἴ ποτ' ἔην γε,
 Δῆθετ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν·
 Τῷ οἱ ἀπερνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴση.

Ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλεισον·
 Αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με σὺν γε θεοῖσιν, 430
 ὄφρα κεν ἐς κλισίην Πηληϊάδεω ἀφίκομαι·

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος, Ἄργειφόντης·
 Πειρᾶ ἐμεῖο, γεραιέ, νεωτέρου, οὐδέ με πείσεις.
 Ὅς με κέλεαι σέο δῶρα παρῆξ Ἀχιλλῆα δέχεσθαι.
 Τὸν μὲν ἐγὼ δείδοικα, καὶ αἰδέομαι πέρι κῆρι 435
 Συλεύειν, μή μοι τι κακὸν μετόπισθε γένηται.
 Σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καὶ κλυτὸν Ἄργος ἰκοίμην,
 Ἐνδυκέως ἐν νηϊ θοῇ ἢ πεζὸς ὀμαρτέων·
 Οὐκ ἂν τίς τοι, πομπὸν ὀνοσσάμενος, μαχέσαιτο.

Ἢ, καὶ ἀναΐξας Ἐριούνιος ἄρμα καὶ ἵππους, 440
 Καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἠνία λάζετο χερσίν·
 Ἐν δ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἠΰ.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἴκοντο,
 Οἱ δέ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρες πονέοντο·

Τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχευε διάκτορος, Ἄργειφόντης, 445
 Πᾶσιν· ἄφαρ δ' οἷζε πύλας, καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας,
 Ἐς δ' ἄγαγε Πριάμόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπήνης.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληϊάδεω ἀφίκοντο

Ἰψηλὴν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι,
 Δοῦρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ κηθύπερθεν ἔρεψαν, 450
 Λαχνηέντ' ὄροφον λειμωνόθεν ἀμήσαντες·

των, μονονουχί συνουλοῦνται· οὕτως οἱ θεοὶ τοῦ σοῦ παιδὸς κήδονται καὶ πεσότος· εὖ γὰρ μάλλα κεχαρισμένος αὐτοῖς ἦν.

Ὁ δὲ γέρον, ἥδιστα πρὸς ταῦτα διατεθεὶς, ὡς καλὸν, ἔφη, καὶ αἴσιον μάλιστα θύειν τοῖς θεοῖς· αὐτίκα γὰρ οὐμὸς παῖς ἐπιμεληθεὶς αὐτῶν τῶν τὸν οὐρανὸν μάλιστα κατοικούντων, ἀνταξιούται νῦν καὶ τεθνηκῶς τῆς ἐκείνων προνοίας καὶ ὠφελείας. Ἀλλὰ σὺ γ', ὦ τέκνον, δέξαι μοι τὸ ἔκπωμα τοῦτο, καὶ με σὺν θεοῖς σῶζε εἰς τὴν σκηνὴν τὴν τοῦ Ἀχιλλέως.

Ἐρμῆς πρὸς ταῦτα· πειρᾶσθαί μου ἔοικας, ὦ γέρον, ὡς νεωτέρου, εἰ καὶ ἄνευ Ἀχιλλέως δεξαίμην δῶρα· ἀλλ' οὐκ ἂν με πείσεις τοῦτο· αἰδοῦμαι γὰρ ἐκεῖνον, δεδιώς, μή τις μοι ἀπέχθεια ὡς τι κεκλοφῶτι γένηται πρὸς ἐκεῖνον· ἀλλὰ σοῦ γ' ἕνεκα κἂν ἐπὶ τὸ Ἄργος αὐτὸ κατὰ τὴν Ἑλλάδα, εἴτε πλέων, εἴτε βράδην ἔγωγέ σοι ἥδιστα ἠγησαίμην, καὶ οὐκ ἂν τις ἐμοῦ παρόντος πρό σε τολμῶη μαχήσασθαι.

Ταῦτα δὲ εἰπὼν, ἐπέβη τοῦ ὀχήματος· καὶ τὰς ἠνίας μεταχειρισάμενος, ἤλαυγεν, ἰσχὺν τοῖς τε ἵπποις καὶ ταῖς ἡμιόνοις ἐνθεῖς· ὡς δὲ κατὰ τὰς πρώτας ἐγένοντο φυλακὰς, τὰ πρὸς δεῖπνον ἤδη παρὰ τὸ τεῖχος παρασκευαζούσας, θέλξας αὐτῶν ὁ Ἐρμῆς τῆ ῥάβδῳ τὰ ὄμματα, ἐκείνους μὲν εἰς ὕπνον τραπέσθαι ἐποίησεν· αὐτὸς δ' ἀπώσαμενος τοὺς μοχλοὺς, καὶ τὰς πύλας ἀνοίξας, εἰσῆγαγε Πρίαμον καὶ τὰ δῶρα μάλ' ἡσύχως· ἐκ δ' αὐ τοῦτου, γενομένων ἤδη κατὰ τὴν σκηνὴν, ἦν Μυρμιδόνες τῷ ἑαυτῶν βασιλλεῖ ὑφόροφον μάλιστα ἦσαν ὠκοδομηκότες, ξύλα τε πῆξαντες ἐξ ἐλάτης, καὶ καλάμοις ἐκ τοῦ λειμῶνος στεγάσαντες ἄνωθεν· εἶτα

τὸ γὰρ ἄνευ ἀδείας τοῦ στρατηγοῦ γενόμενον κλέπτειν εἶναι φησι. 436. Ὁ νοσῶμενος] καταφρονήσας ἐμὲ τὸν πομπόν. 446. ὠξεν] ἀνέφξεν· προθύστερον δὲ τὸ σχῆμα. 450. Δειμωνόθεν] ἐκ λειμώνων· ἐνοσεῖ δὲ τὸν κάλιμον, ὃ

Ἀμφὶ δέ οἱ μεγάλην αὐλήν ποίησαν ἄνακτι
 Σταυροῖσιν πυκνοῖσι· θύρην δ' ἔχε μούνος ἐπιβλής
 Εἰλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιρρήσσεσκον Ἀχαιοὶ,
 Τρεῖς δ' ἀναοίγεςκον μεγάλην κληῖδα θυράων, 455
 Τῶν ἄλλων Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐπιρρήσσεσκε καὶ οἶος·
 Ἀή ρα τόθ' Ἑρμείας ἐπιούνιος ὥξε γέροντι,
 Ἔς δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ Πηλείωνι.
 Ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθονί, φώνησέν τε·

ὦ γέρον, ἦτοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλουθα, 460
 Ἑρμείας· σοὶ γάρ με πατὴρ ἅμα πομπὸν ὄπασσεν.
 Ἄλλ' ἦται μὲν ἐγὼ πάλιν εἶσομαι, οὐδ' Ἀχιλλῆος
 Ὀφθαλμοὺς εἴσειμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἶη,
 Ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν ἄντην.
 Τύνη δ' εἰσελθὼν λαβὲ γούνατα Πηλείωνος, 465
 Καί μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος ἠυκόμοιο
 Δίσσεο καὶ τέκεος, ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνης.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον
 Ἑρμείας· Πρίαμος δ' ἐξ ἵππων ἄλτο χαμαῖζε, 470
 Ἰθαῖον δέ κατ' αὔθι λίπεν· ὁ δὲ μίμνεν ἐρύκιων
 Ἴππους ἡμιόνους τε· γέρων δ' ἰθὺς κίεν οἴκου,
 Τῆ ρ' Ἀχιλεὺς ἴζεσκε, Διὶ φίλος· ἐν δέ μιν αὐτὸν
 Εὖρ· ἔταροι δ' ἀπάνευθε καθείατο· τῷ δὲ δὴ οἶω,
 Ἥρωσ Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος, ὄζος Ἄρης, 475
 Ποίπνυον παρεόντες· νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς,
 ἔσθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.
 Τοὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, ἄγχι δ' ἄρα στάς
 Χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα, καὶ κύσε χεῖρας
 Δεινὰς, ἀνδροφόνους, αἷ οἱ πολέας κτάνον υἱάς.
 Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἄνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβη, ὅστ' ἐνὶ πᾶτρῃ 480
 Φῶτα κνας, τακτε ἄλλων ἐξίκετο δῆμον,
 Ἄνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχει εἰσορόντας·
 Ὡς Ἀχιλεὺς θάμβησεν, ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα·

καὶ χωρίον οὐ σμικρὸν εἰς αὐλὴν εἶναι σταυροῖς ἀπολαύον-
 τες ἐπιμήκεσι καὶ πυκνοῖς, καὶ μοχλὸν ὀπισθεν τῆς θύρας
 ἐξ ἐλάτης ἐνθέντες· ὃν τῶν μὲν ἄλλων μόλις ἂν τρεῖς ἅμα
 μετακινήσαντες, τὴν θύραν ἀνεπετάνυσαν· Ἀχιλλεὺς δὲ καὶ
 μόνος. Ἐνταῦθα τοίνυν ἐλθόντων, ἀνοίξας τὴν θύραν ὁ Ἑρ-
 μῆς, εἰσήγαγε Πρίαμον καὶ τὰ δῶρα, καὶ καταβάς, ἔφη
 πρὸς αὐτόν. Ἐγὼ μὲν, ὦ γέρον, θεὸς εἰμι ὁ Ἑρμῆς, Διὸς πέμ-
 ψαντος ἡγεμόνασσι μέχρι δεῦρο γενέσθαι· νῦν δ' ἄπειμι
 πάλιν· οὐ γὰρ εὐπροπές μοι εἰς ὄψιν ἐλθεῖν Ἀχιλλεῖ· εἴγ'
 αἰσχρὸν ἐκ τοῦμφανοῦς θεὸν ὄντα ὀμιλεῖν τοῖς ἀνθρώποις·
 σὺ δ' οὖν εἰσελθὼν, ἄπτου τῶν γονάτων αὐτοῦ, ἱκετεύων,
 λιπαρῶν, ἀντιβολῶν πρὸς πατρός καὶ μητρός καὶ υἱοῦ, ἵνα
 τύχῃς πλείονος τοῦ ἐλέου· καὶ οὗτος μὲν ταῦτ' εἰπὼν, ἀπῆλ-
 θεν εἰς Ὀλυμπον.

Πρίαμος δὲ καταβάς, Ἰδαῖον μὲν κατέλιπεν αὐτοῦ κατέχειν
 τὰ ὑποζύγια· αὐτὸς δ' εἰσῆει εἰς τὴν σκηνὴν, ὅπου εὔρεν
 Ἀχιλλεῖα καθήμενον, ὑπὸ Αὐτομέδοντος καὶ Ἀλκίμου ὑπη-
 ρετούμενον (οἱ γὰρ ἄλλοι τῶν ἐταίρων ἔτυχον χωρὶς ὄντες)
 ἀρτίως δεδειπνηκότα, τῆς τραπέζης μήπω ἀρθείσης. Πρία-
 μος δὲ λαθὼν τοὺς ἄλλους, εἰσῆει· καὶ προσίων Ἀχιλλεῖ,
 τῶν τε γονάτων ἀψάμενος, καὶ τὰς χεῖρας καταφιλῶν,
 ὅφ' ὧν πολλοὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἀπωλώλεσαν, ἐδεῖτο· ὁ δὲ
 θαύμασεν ἰδὼν Πρίαμον εἰσιόντα· ὥσπερ γὰρ, ὅποτε τις,
 ἀτυχία χρησάμενος, ἀποκτείνῃ τινὰ ἐν τῇ οἰκείᾳ, φεύγων
 ἄλλοι εἰς ἀλλοδαπὴν παρά τῳ τῶν πλησίον καὶ δυνατῶν,
 πάντες πρὸς τοῦτον ἀφορῶσι σὺν θάμβει· οὕτω καὶ οἱ ἄμφι

Θάμβησάν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ ἴδοντο.

Τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπεν

485

Μνηῆσαι πατρός σοῖο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Τηλίκου, ὡσπερ ἐγών, ὀλοῶ ἐπὶ γήραος οὐδῶ.

Καὶ μὲν πού κεῖνον περιναιέται ἀμφὶς ἐόντες

Τείρουσ', οὐδέ τις ἐστὶν ἀρῆν καὶ λοιγὸν ἀμῦναι·

Ἄλλ' ἦτοι κεῖνός γε, σέθεν ζώοντος ἀκούων,

490

Χαίρει τ' ἐν θυμῶ, ἐπὶ τ' ἔλπεται ἤματα πάντα

Ὀψεσθαι φίλον υἱὸν, ἀπὸ Τροίηθε μολόντα.

Αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἱας ἀρίστους

Τροίῃ ἐν εὐρείῃ. τῶν δ' οὔτινά φημι λελεῖσθαι.

Πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἤλυθον υἱες Ἀχαιῶν·

495

Ἐννεακαίδεκα μὲν μοι ἱῆς ἐκ νηδύος ἦσαν,

Τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.

Τῶν μὲν πολλῶν θοῦρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·

Ὅς δέ μοι οἶος ἔην, εἴρυτο δὲ ἄστῃ καὶ αὐτοὺς,

Τὸν σὺ πρόην κτείνας, ἀμυνόμενον περὶ πάτρης

500

Ἐκτορα· τοῦ νῦν εἵνεχ' ἰκάνω νῆας Ἀχαιῶν,

Λυσόμενος παρὰ σείο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα.

Ἄλλ' αἰδεῖτο θεοὺς, Ἀχιλλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον,

Μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δὲ ἐλεεινότερός περ,

Ἔτλην δ', οἱ οὔπω τις ἐπιγθόνιος βροτὸς ἄλλος,

505

Ἄνδρὸς παιδοφόνου ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.

Ὡς φάτο. τῷ δ' ἄρα πατρός ὑφ' ἡμερῶν ὄρσε γόοιο·

Ἀψάμενος δ' ἄρα χειρὸς, ἀπώσατο ἦκα γέροντα.

Τῷ δὲ μνησαμένῳ, ὁ μὲν Ἐκτορος ἀνδροφόνου,

Κλαῖ' ἀδινὰ, προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἔλυσθείς·

510

Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἐὼν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὐτε

Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δώματ' ὀρώρει.

τὸν Ἀχιλλέα, ἐξέστησαν πρὸς ἀλλήλους, ὀρῶντες αὐτόν· ὁ δὲ
δεόμενος, ἔφη ταῦτα.

Μέμνησο τοῦ πατρός σου, θεοεἰκελε Ἀχιλλεῦ, ἐν γήρωσ
οὐδῶ, ὡς ἐγὼ ὄδ' αὐτός, τρυχομένου· τάχα γὰρ κάκεινον
ἐνοχλοῦσί τινες τῶν ὁμόρων πολέμῳ, μηδενὸς ἀμύνοντος·
ἀλλ' ἐκεῖνος ζῶντά σε καὶ νικῶντα ἀκούων, ἦδεταί, ὄψε-
σθαί σε προσδοκῶν ἐπανήκοντα· ἐγὼ δὲ κακοδαιμονέστατός
εἰμι πάντων· τῶν γὰρ παίδων, οἱ πολλοὶ καὶ ἄριστοὶ μοι
γεγένηνται, λοιπὸς οὐδὲ εἷς, πεντήκοντα ὄντων συμπάντων
ἐν ἀρχῇ τοῦ πολέμου· ὦν ἐννεακαίδεκα μὲν ἐκ μιᾶς γαστροῦ·
τῶν δ' ἄλλων ἄλλοι μοι ἐξ ἄλλων γεγένηνται γυναικῶν· ὦν
τοὺς πλείους ἀπώλεσεν Ἄρης ὁ βροτολοιγός· ὅς δ' ἐμοὶ λοι-
πὸς ἦν, οἷος σώζειν Τροίαν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ, τοῦτον αὐτὸς
ἀμυνόμενον περὶ πάτρης, ἀπέκτεινας. Τοῦτον οὖν ἦκω νῦν
δεῦρο λυσόμενος παρὰ σοῦ, θεοεἰκελε Ἀχιλλεῦ, δῶρα μυρία
προσενεγκῶν· οὐκοῦν αἰδοῦ μὲν θεοὺς τοὺς ἱκετηρίους, οἴκ-
τειρον δὲ κάμει, τοῦ σαυτοῦ πατρός μεμνημένος· οὐ ἐγὼ
πολλῶ τῷ μέσῳ τυγχάνω ἐλεεινότερος ὢν, τοιαῦτα καὶ το-
σαῦτα πάθων, οἷα καὶ ὅσ' οὐδεὶς τῶν ἀπάντων ἀνθρώπων·
οὐδεὶς γάρ πω τῶν ἀπάντων ἐώρακεν ἄνθρωπον οὕτω τὴν
παιδοκτόνον χεῖρα προσαγόμενον εἰς τὸ ἑαυτοῦ στόμα, ὥστε
καταφιλεῖν.

Οὕτως οὖν ὁ γέρον ἐν πολλοῖς ἄλλοις μνησθεὶς καὶ τοῦ
Πηλέως πρὸς τὸν Ἀχιλλέα, πολὺ τὸ πάθος αὐτῷ ἐνεποίησε·
διὸ λαβόμενος αὐτοῦ τῆς χειρὸς, μετέστησε μικρὸν ἡσυχῇ·
καὶ ἦν ἄρ' ἐκ τούτων στεναγμὸς πολὺς καὶ κλαυθμὸς ἐκά-
τέροις· τῷ μὲν, παρὰ τοῖς τοῦ Ἀχιλλέως ποσὶ θρηνοῦντι

ἐκίνησεν] ἐπιθυμίαν τοῦ θρήνου. 510. Ἐλυσθεὶς] παραλυθεὶς πεσὼν ἀπὸ τοῦ
ἐλύω. 512. Τῶν δε] ἀμφοτέρων τούτων, Ἀχιλλέως καὶ Πηλέως, 513. Τε-

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα γόοιο τετάρπετο δῖος Ἀχιλλεύς ,
 Καὶ οἱ ἀπὸ πρᾶπίδων ἦλθ' ἕμερος ἠδ' ἀπὸ γυίων ,
 Αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ἔωρτο , γέροντά δὲ χειρὸς ἀνίστη , 515
 Οἰκτεῖρων πολίων τε κάρη , πολίων τε γένειον .
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἄ δεῖλ' , ἧ δὴ πολλὰ κάκ' ἄνσχεο σὸν κατὰ θυμόν·
 Πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος ,
 Ἄνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς , ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς 520
 Υἷεας ἐξενάριζα ; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ·
 Ἄλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔζευ ἐπὶ θρόνου ἄλγεα δ' ἔμπης
 Ἐν θυμῷ κατακεῖσθαι ἐάσομεν , ἀχνύμενοί περ .
 Οὐ γὰρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο·
 ὧς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσιν , 525
 Ζῶειν ἀχνυμένοις· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσίν .
 Δοιοὶ γὰρ κε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει ,
 Δώρων , οἷα δίδωσι , κακῶν , ἕτερος δὲ , ἐάων·
 Ὡ μὲν κ' ἀμμίξας δοίη Ζεὺς τερπικέραυνος ,
 Ἄλλοτε μὲν τε κακῷ ὄγε κύρεται , ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ· 530
 Ἡ δὲ κε τῶν λυγρῶν δοίη , λωβητὸν ἔθηκεν·
 Καὶ ἐ κακῇ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα διὰν ἐλαύνει·
 Φοιτᾶ δ' , οὔτε θεοῖσι τετιμῆνος , οὔτε βροτοῖσιν .
 ὧς μὲν καὶ Πηληϊῆ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
 Ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο 535

τάρπετο] ἐτέρφθη, ἐκορέσθη. 514. Ἀπὸ πρᾶπίδων] ἀπῆλθε τῶν φρενῶν καὶ
 τῆς καρδίας αὐτοῦ ὁ ἕμερος τῶν θρήνων. 526. Ἀκηδέες] ἄλυποι. 538. ἕτερος δὲ
 ἐπὶ ἐάων] ἐννοητέον τὸ ἐλλειπτικὸν ὑπὸ κοινοῦ ὠδί. ὁ μὲν τῶν κακῶν, ἕτερος δὲ
 τῶν ἐάων. καὶ μὴν τὰ κακὰ αὐτοὺς ἐφ' ἑαυτοὺς ἐπισπᾶσθαι (ἐν Ὀδυσσεΐ·
 Ἄ. στίχ. 32) ὁ αὐτὸς φησὶν Ὀμηρος.

Ἐξ ἡμέων γὰρ φησι κάκ' ἔμμεναι· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
 Σφῆσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μέρων ἄλγε' ἔχουσι.

τὸν Ἑκτορα· τῷ δὲ, τὸν τε πατέρα καὶ Πάτροκλον κλαίοντι·
 ὡς δὲ ἀπωλοφύρατό ποτε Ἀχιλλεύς, ἐξαναστὰς τοῦ θρόνου,
 ἀνίστη καὶ τὸν γεραῖον, λαβόμενος αὐτοῦ τῆς χειρὸς, τήν
 τε πολιὰν κεφαλὴν, καὶ τὸ γένειον ἐπὶ πολὺ καθειμένον αἰ-
 δούμενος· καὶ τότε δὴ στραφεὶς πρὸς αὐτὸν, ἔφη ταῦτα. Ὡ
 τῆς δυστυχίας, εἰς ἣν ὀρώσῃς ἐλάσαντα! ἀλλὰ πῶς τετόλ-
 μηκας οὕτω μέχρι δεῦρο διὰ πολεμίας εἰσδύναι, καὶ εἰς
 ὄψιν ἔλθειν ἀνδρῶς, ὃς πολλοὺς καλοὺς κἀγαθοὺς τῶν σῶν
 υἰέων ἀπέκτεινε; σπηδύρειος ἄρα σοὶ ἐστὶν ἡ καρδιά· ἀλλὰ
 καθέξου ἐπὶ τῆς ἔδρας ἐκεινησί· θρήνους δὲ νῦν, καίτοι ἀμ-
 φοτέροις τὰ πράγματά ἐστι πενθιμώτατα, ταῦτ' ἐῷμεν·
 ἐκ γὰρ τῶν γόων οὐδὲν ἂν ἡμῖν πλέον γένοιτο, τῶν θεῶν
 ἀλύπων μὲν ὄντων αὐτῶν τὸ παράπαν, τοῖς δὲ ἀνθρώποις ἐπι-
 κλωσάντων ἀεὶ ἐν λύπαις διαβιῶναι· παρὰ γὰρ τῷ θρόνῳ
 τοῦ Διὸς δύο πίθοι δῶρων τυγχάνουσι κείμενοι, ὁ μὲν τῶν
 καλῶν, ὁ δὲ τῶν κακῶν· ὧν μεταδίδωσιν αἰεὶ τοῖς ἀνθρώ-
 ποις, ὡς βούλεται· καὶ ὧ μὲν ἂν μίξας ἐξ ἀμφοῖν μεταδῶ,
 οὗτος ὅτε μὲν εὖ, ὅτε δ' ὡς ἐτέρως τὸν βίον πορεύσεται·
 ὧ δ' ἂν ἀκράτως τῶν κακῶν μεταδῶ, τούτῳ ἅπας ὁ βίος
 ἀβίωτος ἔσται, ὡς ἐνδείξῃ πολλῇ καὶ ὀδύναϊς βιωσομένῳ,
 τιμῆς τε πάσης ὑπὸ τε θεῶν καὶ ἀνθρώπων στερησομένῳ·
 αὐτίκα γὰρ πατρὶ τῷ ἐμῷ ἐκ γενετῆς αὐτῆς οἱ θεοὶ τῶν

Πῶς οὖν ἐνταῦθα ἄμφοι κατηγορεῖ τῶν θεῶν; ἢ ὅτι ἐκεῖ μὲν Ζεὺς ἀποφαίνε-
 ται, ὅδε δὲ ἀνθρώπος ἐπισηπάλως καὶ ἡμαρτημένως τὴν αὐτὴν δὲ ἰδέαν εὐ-
 ρίσκωμεν καὶ παρὰ τῷ Δαβὶδ· Ὅτι ὁ θεὸς κριτῆς ἐστὶ, ταῦτον ταπινοῖ, καὶ τοῦ-
 τον ὑψοῖ, ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ Κυρίου αἴνου ἐκράτου πλήρες κεράσματος,
 καὶ ἔκλινεν ἐκ τούτου εἰς τοῦτου, πλήν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκωνώθη· πίνον-
 ται πάντες οἱ ἀμμρωτοὶ τῆς γῆς. ψαλμ. 55. Ὁ γὰρ πίθους ἔφη ὁ τῶν μύ-
 θων ποιητής, τοῦτο ποτήριον ἐποίησεν ὁ τῶν ὕμνων. 530. Κύρεται] ἐτυγχά-
 νει. 532, Βούβρωστις] λοιμὸς καὶ φθορά, ἢ ἀπλῶς λύπη πολλή.

Ὀλβῷ τε πλούτῳ τε, ἄνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσιν·
Καί οἱ θνητῶ ἔόντι θεῶν ποίησαν ἄκοιτιν·

Ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακὸν, ὅττι οἱ οὔτι
Παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένετο κρειόντων.

,Ἀλλ' ἓνα παῖδα τέκεν παναώριον· οὐδέ νυ τόνγε 540

Γηράσκοντα κομίζω· ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
Ἡμαὶ ἐνὶ Τροίῃ, σέ τε κήδων ἠδὲ σά τέκνα.

Καὶ σέ, γέρον, τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι·

Ὅσσον Δέσφοσ ἄνω, Μάκαρος ἔδος, ἐντὸς ἑέργει,

Καὶ Φρυγίῃ καθύπερθε καὶ Ἑλλήσποντος ἀπέιρων, 545

Τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ υἰάσι φασὶ κεκάσθαι·

Αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον Οὐρανίῳνες,

Αἰεὶ τοι περὶ ἄστῳ μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε·

Ἄνσχεο, μῆδ' ἀλίσστον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν.

Οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος υἱὸς εἴησ, 550

Οὐδέ μιν ἀνστήσεις, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθῃσθα.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·

Μῆ μέ πω ἐς θρόνον ἵξε, Διοτρεφές, ὄφρα κεν ἔκτωρ

Κεῖται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδής· ἀλλὰ τάχιστα

Αὔσον, ἴν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω· σὺ δὲ δέξαι ἄποινα 555

Παλλὰ, τά τοι φέρομεν· σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, καὶ ἔλθοις

Σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας.

Αὐτόν τε ζῶειν καὶ ὄραν φάος Ἡελίοιο.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλεὺς·

Μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς 560

Ἐκτορά τοι λῆσαι· Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθεν

Μήτηρ, ἣ μ' ἔτεκεν· θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος.

Καὶ δέ σε γινώσκω, Πρίαμε, φρεσὶν, οὐδέ με λήθεις,

Ὅττι θεῶν τίς σ' ἤγε θοᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

ἀγαθῶν εἰσὶ μεταδεδωκότες· ὄλβου τε γὰρ αὐτῶ καὶ πλούτου λόγος πρὸς πάντας ἀνθρώπους ἦκε πολὺς, καὶ βασιλεία μόνιμος Μυρμιδόνων· ἔπειτα θνητὸς ὢν, ἀθανάτου ἠξίωται γαμετῆς· ἀλλ' ἐν τούτοις κἄκτου ἑτέρου πίθου αὐτῶ ἐκοινώνησαν, ἓνα μόνον παῖδα ἐμὲ δόντες αὐτῶ γεννῆσαι, καὶ τοῦτον ὠκύμορον· οὐ γὰρ ἔγωγ' ἐλπίζω νοστήσας οἴκαδε, τὰ πράγματα διαδέξασθαι· ἀλλ' ἐμὲλλον ἄρ' ὦδ' ἐπιπλεύσας, σέ τε καὶ τοὺς σοὺς παῖδας βλάβειν· ἀλλὰ καὶ σε, ὦ γέρον, ἀκούομεν ὡς μάλιστ' εὐδαίμονα γεγονέναι, τῆς ἄνω Δέσβου πολλῆς, τῆς τοῦ Μάκαρος ἔδρας, τῆς τε κάτω Φρυγίας, καὶ τοῦ πόντου τὰ περὶ τὸν Ἑλλησποντον ἄρξαντα· πλοῦτόν τε πολὺν κεκτημένον, καὶ παῖδας γεννήσαντα καλοὺς κἀγαθοὺς ὅτι πλείστους· νῦν δέ, ἐπειδὴ σοι τὰ πράγματα περιέστη ὑπὸ τῶν θεῶν εἰς μάχας καὶ φόνους, ἀνέχου, μηδὲν τηκόμενος μάτην· τί γὰρ ἂν σοι πλέον γένοιτο ἐκ τῶν θρήνων; οὐ γὰρ ἂν ἀναστήσειας τούτοις τὸν παῖδα, οὐδ' ἄλλως ἂν ἴδοις, πρὶν ἂν καὶ ἄλλο τι τῶν κακῶν παθῶν, αὐτὸς εἰς ἄδου κατέλθῃς.

Πρίμοις πρὸς ταῦτα· Ἐδρας μὲν μεμνησθαί σε πρὸς ἐμὲ θεοείκελε Ἀχιλλεῦ, νῦν οὐχ' ὄρω τὸν καιρὸν, μέχρις ἂν Ἔκτωρ πρόκειται πῆ ἄταφος τε καὶ ἀκλεής· ἀλλὰ λῦσον αὐτὸν ὅτι τάχιστα τῶ πατρὶ, καλὰ παρ' αὐτοῦ δεξάμενος ἄποινα, ὢν ὄναιό τε καὶ ἐς φίλην πατρίδα ἦλοις ἀπονοστήσας, ὅτι κάμοι τὸ ζῆν, ὡςθ' ὄραῖν ἔτι τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, χαρισάμενος εἶπας.

Ἀχιλλεὺς δέ, δεινὸν ἐμβλέψας πρὸς αὐτὸν, ἔφη· Μηκέτι με παρόξυν' ὦ γέρον· Οἶδα γὰρ κἀγὼ καθῆκόν μοι ἦδη τοῦτο γινόμενον, λύσει σοι Ἔκτορα, τῆς ἐμῆς μητρὸς ὡς παρὰ τοῦ Διὸς κελευσάσης· ἀλλ' οὐδ' ἄλλως λανθάνεις με παράτινος τῶν θεῶν ἐνταυθοῖ εἰσαχθεῖς· τίς γὰρ ἂν τῶν

Οὐ γὰρ κε τλαίη βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδὲ μάλ' ἤσῶν, 565
 Ἔς στρατόν· οὐδὲ γὰρ ἂν φυλάκους λάθοι, οὐδέ κ' ὄχθας
 Ἰεῖα μετοχλίσσειε θυράων ἡμετεράων.

Τῷ νῦν μὴ μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνης·
 Μὴ σε, γέρον, οὐδ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν ἐάσω,
 Καὶ ἰκέτην περ ἐόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἐφετμάς· 570

Ὡς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἐπέειθετο μῦθῳ.
 Πηλεΐδης δ' οἴκοιο λέων ὦς, ἄλτο θύραζε,

Οὐκ οἴος· ἅμα τῷ γε δύο θεράποντες ἔποντο,
 Ἴρωσ Αὐτομέδων ἠδ' Ἄλκιμος, οὓς ῥα μάλιστα 575
 Τῷ Ἀχιλεὺς ἐτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.

Οἱ τὸτ' ὑπὸ ζυγόφιν λύον ἵππους ἡμιόνους τε,
 Ἔς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῦ γέροντος·
 Κὰδ' δ' ἐπὶ δίθρου εἶσαν· εὐξέστου δ' ἀπ' ἀπήνης
 Ἦρεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.

Κὰδ' δ' ἔλιπον δύο φάρες, εὐννητόν τε χιτῶνα, 580
 Ὄφρα νέκυν πυκῆσας δῶη οἰκόνδε φέρεσθαι.

Δμῶας δ' ἐκκαλέσας λοῦσαι κέλετ', ἀμφὶ τ' ἀλείψαι,
 Νόσφιν ἀειράσας, ὡς μὴ Πρίαμος ἴδοι υἴόν·
 Μὴ ὁ μὲν ἀχνυμένην κραδίη χόλον οὐκ ἐρύσαιτο,
 Παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλῆϊ δ' ὀρινθείη φίλον ἦτορ, 585
 Καὶ ἐκατακτείνεις, Διὸς δ' ἀλίτηται ἐφετμάς.

Τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῶαι λοῦσαν καὶ χριῶσαν ἐλαίῳ,
 Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλε ἠδὲ χιτῶνα,
 Αὐτὸς τόνγ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν αἰείρας,
 Σὺν δ' ἔταρρι ἦειραν εὐξέστην ἐπ' ἀπήνην. 590

Ὡμῶξεν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηγεν ἐταῖρον·
 Μὴ μοι, Πάτροκλε, σκυδμυνέμεν, αἶ κε πύθῃαι
 Εἰν Ἄϊδός περ εἶων, ὅτι Ἐκτορα δῖον ἔλυσαι
 Πατρὶ φίλῳ· ἐπεὶ οὐ μοι αἰεκέα δῶκεν ἄποινα.

Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι, ὅσ' ἐπέοικεν· 595

ἀπάντων, κἄν τὰ μάλιστα τύχη ὦν ἐν ἀκμῇ, ἐτόλμησεν εἰς τὸ στρατόπεδον καταδύνασι, τὰς τε φυλακὰς λαθῶν, καὶ τοὺς ὀχέας τῶν ἡμετέρων θυρῶν ἐκκινήσας; διὸ μηκέτι μοι τὸ πάθος ἐρέθιζε, ἵνα μή τι παραβᾶς τῶν παρὰ τοῦ Διὸς, χειρόν τι βουλευσώμαι περὶ σοῦ, καὶ περ γενομένου ἱκέτου.

Τούτοις οὖν τοῖς λόγοις καταπλήξας τὸν πρέσβυν, ἐξεπήδησεν εἰς τὴν αὐλὴν, ὥσπερ λέων, ἐπαγόμενος ἅμα καὶ δύο τῶν ἐταίρων, οὓς μάλιστ' ἐτύγχανε φιλῶν μετὰ Πάτροκλον ἀπαλλάξαντα, Αὐτομέδοντά τε καὶ Ἄλκιμον· οἱ παραχρῆμα, τὰ θ' ὑποζύγια ἔλυσαν, καὶ τὸν κήρυκα εἰσαγαγόντες, ἐκάθισαν ἐπὶ θρόνου· καὶ τούτου τὰ λύτρα τοῦ Ἴκτορος ἄραντες ἀπὸ τῆς ἀπήνης, κατέλιπον αὐτοῦ χιτῶνα λεπτὸν, καὶ δύο φάρη, βουλομένου τοῦ Ἀχιλλέως τούτοις περιεσταλμένον τὸν νεκρὸν, εὐπάρυφον ἀποδοῦναι αὐτὸν τῷ πατρὶ ἐκκομίσασθαι οἴκαδε· διὸ ἐκέλευσε καὶ τὰς θεραπαίνας ἀπολοῦσαι τὸν νεκρὸν καὶ ἀλείψαι ὡς μάλιστ' ἀφανῶς τῷ πατρὶ· ἵνα μήτι πρὸς τὴν πρώτην δυσχεράνας ὄψιν, ἀποφθέγξῃται τι οὐκ ἐπιτήδειον πρὸς τὸν Ἀχιλλέα· ἐφ' ᾧ ἐκεῖνος ἀγανακτήσας, πράξοι τι αὐτῷ ἀπεικταῖον, τὰ παρὰ τοῦ Διὸς παραβᾶς.

Ἐπειδὴ τοίνυν τάχισθ' αἱ θεράπαιναι ἀπολούσασαι, καὶ ἀλείψασαι, περιέστειλαν αὐτὸν τῷ τε φάρει καὶ τῷ χιτῶνι, τότε αὐτὸς Ἀχιλλεὺς ἄρας, ἐπέθηκεν αὐτὸν ἐν τῇ κλίνῃ· εἶθ' οὕτω καὶ οἱ ἐταῖροι συνάραντες τὴν κλίνην, ἔθηκαν ἐπὶ τῆς ἀπήνης· κἄν τούτῳ οἰμόξας Ἀχιλλεὺς, Πάτροκλε, ἔφη, μή μοι προσοχθίσῃς ἐν ἄδου ἀκούσας, ὅτι ἔλυσα Ἴκτορα τῷ πατρὶ· πολλὰ γὰρ καὶ καλὰ ἄποινα ἤγε φέρων· ὦν καὶ σοὶ αὐτῷ πολλ' ἔγωγε, ὡς εἰκὸς ἀπονεμῶ.

Ἦ ῥα, καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἦε δῖος Ἀχιλλεύς.
 Ἔξετο δ' ἐν κλισίῳ πολυχαιδάλῳ, ἐνθεν ἀνέστη,
 Τοίχου τοῦ ἐτέρου, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο μῦθον·
 Υἱὸς μὲν δὴ τοι λέλυται, γέρον, ὡς ἐκέλευες,
 Κεῖται δ' ἐν λεχέεσσ' ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφιν. 600
 Ὀψεαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπου.
 Καὶ γάρ τ' ἠύκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,
 Τῆπερ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
 Ἐξ μὲν θυγατέρες, ἐξ δ' υἱέες ἠβώοντες,
 Τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο, 605
 Χωόμενος Νιόβη, τὰς δ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
 Οὔνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρῆφ'
 Φῆ δοιῶ τεκέειν, ἠ δ' αὐτῇ γείνατο πολλούς.
 Τὼ δ' ἄρα, καὶ δοιῶ περ ἐόντ', ἀπὸ πάντας ὄλεσαν.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἐννήμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν. 610
 Κατθάψαι· λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
 Τοὺς δ' ἄρα τῆ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ Οὐρανίωνες.
 Ἡ δ' ἄρα σίτου μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δακρυχέουσα.
 Νῦν δὲ που ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὔρεσιν οἰοπόλοισιν,
 Ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνάς 615
 Νυμφάων, αἴτ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐβρώσαντο,
 Ἔνθα, λίθος περ ἐοῦσα, θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.
 Ἄλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα, δῖε γεραῖε,
 Σίτου ἔπειτ' ἀνὰ κεν αὐτε φίλον παῖδα κλαίοισθα,
 Ἴλιον εἰς ἀγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται. 620
 Ἦ, καὶ ἀναΐξας οἶν ἀργυρον ὠκύς Ἀχιλλεύς
 Σφάξ'· ἔταροι δ' ἔδερὸν τε καὶ ἄμφεπον εὔ κατὰ κόσμον,
 Μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πεῖρ' ἂν τ' ὀβελοῖσιν,
 Ὀπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.

Ἐκ δὲ τούτων ἐπανελθὼν εἰς τὴν σκηνὴν, καὶ καθεσθεις ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἑδρας αὐθις ἀπέναντι τοῦ Πριάμου, ἤρξε πρὸς αὐτὸν λόγου τοιοῦδε. Ὁ μὲν παῖς, ὦ γέρον, ὁ σὺς λέλυται ἤδη, καθάπερ ἤξιώσας, αὔριον δ' ὄψει καὶ αὐτὸς αὐτὸν κείμενον ἐπὶ κλίνης· νῦν δὲ ὥρα δειπνοποιεῖσθαι· καὶ γὰρ καὶ Νιόβη ἐκείνη, δυωκαίδεκα παίδων αὐτῇ τῶν πάντων ἀπολωλότων, ἤψατο σίτου· ἐρίσασα γὰρ τῇ Λητοῦ περιευτεκνίας, ὠνείδισεν ἐκείνη τὴν ὀλιγοτεκνίαν, πολύτεκνος αὐτῇ γενομένη· ἐφ' οἷς οἱ ἐξ ἐκείνης, καὶ δύο γε ὄντες, ἀπέκτειναν τοὺς ἐξ αὐτῆς, καίπερ δυωκαίδεκα ὄντας· τοὺς μὲν, Ἀπόλλων· τὰς δὲ ἐξ θηλείας, ἡ Ἄρτεμις τόξῳ· καὶ ἐννέα μὲν ἡμέρας ἔκειντο ἐν τῷ λύθρῳ, μηδενὸς δυναμένου θάψαι αὐτούς, ἀπολιωθέντων ἀπάντων ὑπὸ τοῦ Διός· τῆς τε δεκάτης ἐνστάσης, ἔθαψαν αὐτοὺς οἱ θεοί· ὁπότε δὴ καὶ Νιόβη ἀπολοφυραμένη, ἐμνήσθη σίτου τε καὶ ποτοῦ· νῦν δὲ κεῖται ἐν πέτραις ἀποτόμοις κατὰ τὸ Σίπυλον, ἵνα φασὶ τὰς τε νύμφας εὐνάζεσθαι, καὶ τὰς πηγὰς εἶναι τοῦ Ἀγελώου, ἔνθα καί περ εἰς τὴν τῶν λίθων μετέβαλε φύσιν, ἀλλ' οὐκ ἀπολήγει τὸ πάθος δακρύουσα. Οὐκοῦν ἐλώμεθα καὶ ἡμεῖς, αἰδέσιμε γέρον, νῦν γε σῆτον· ἐπειδὴν δὲ ἐπανελθῆς οἴκαδε, ἐπικλύσεις τὸν παῖδ' ἀξίως καὶ καθ' ἡσυχίαν.

Ἐκ δὲ τούτων ἀναπηδήσας, ἔσφαξε κριόν· οἱ ἐταῖροι δὲ ἔδειραν· εἶτα κοσμήσαντες πάντα, καὶ διατεμόντες εἰς μοίρας, περιέπειραν ὀβελοῖς· καὶ ὀπτήσαντες, ἐξέϊλον τοῦ πυροῦ.

βο2. Νιόβη θυγάτηρ αὐτῆς Γαντάλου, ἐπαρθεῖσα τῇ πολυτεκνίᾳ (δυωκαίδεκα γὰρ ἔτεκε) πρὸς τὴν Λητῶν, δύο μόνους γεννήσασαν, ἐχθροὺς ἐποίησεν ἐκ τῆς αὐτῆς παίδας κυνηγετοῦντας ἐν Κιθαρῶνι. Ἄρτεμις δὲ τὰς θηλείας ἐν οἴκῳ· τοῦτο δὲ θρηνοῦσαν τὴν Νιόβην ἀπαρραμυθήτως, ἐλεήσας ὁ Ζεὺς, εἰς λίθον μετέβαλε. [Πολλοὶ γὰρ ἐξισχυοῦσι. Οἱ γὰρ λίθους] ἀσπλάγγους πρὸς τὸ μὴ θάψαι. βο2.

Ἄυτομέδων δ' ἄρα σῖτον ἔλων ἐπένειμε τραπέζῃ 625

Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα ναῖμεν Ἀχιλλεύς.

Οἱ δ' ἐπ' ὀνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.

Ἄυτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

ἦτοι Δαρδανίδης Πρίαμος θαύμαζ' Ἀχιλλῆα,

Ὅσσοις ἔην, οἷός τε· θεοῖσι γὰρ ἅντα ἐόκει. 630

Ἄυτὰρ ὁ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς,

Εἰσορώων ὄψιν τ' ἀγαθὴν καὶ μῦθον ἀκούων.

Ἄυτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὀρώωντες,

Τὸν πρότερος προσέειπε γέρον Πρίαμος θεοειδής·

Λέξον νῦν με τάχιστα, Διοτρεφές, ὄφρα κεν ἤδη 635

Ἰπνῷ ὑπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες.

Οὐ γάρ πω μύσαν ὅσσοις ὑπὸ βλεφάρουσιν ἐμοῖσιν,

Ἐξ οὗ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς παῖς ὤλεσε θυμόν·

Ἄλλ' αἰεὶ στενάχω, καὶ κήδεα μυρία πέσσω,

Ἀυλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον. 640

Νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην, καὶ αἴθοπτα οἶνον

Λαυκανίης καθέηκα· πάρος γε μὲν οὔτι πεπάσμην.

Ἢ ῥ', Ἀχιλλεύς δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμωῆσι κέλευσεν,

Δέμν' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ

Πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας, 645

Χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἔσασθαι.

Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·

Αἰψα δ' ἄρα στόρεσαν δοιῶ λέχε' ἔγκονέουσαι.

Τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

Ἐκτὸς μὲν δὴ λέξον, γέρον φίλε· μήτις Ἀχαιῶν 650

Ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βουληφόρος, οἷτε μοι αἰεὶ

Βουλὰς βουλευούσι παρήμενοι, ἧ θέμις ἐστίν·

Τῶν εἰ τίς σε ἴδοιτο θεὸν διὰ νύκτα μέλαιναν,

Ἀυτίκ' ἀν' ἐξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,

Αὐτόμεδων δ' αὖ ἄρτον παρετίθει ἀπὸ τῶν κανῶν ἐπὶ τῆς
 τραπέζης· ἐκ δὴ τούτου διανείμαντος Ἀχιλλέως τὰ κρέα,
 ἤσθιον· κάπειδ' ἂν αὐτοῖς καλῶς εἶχεν, ἐκαθέσθησαν ἀντικρὺ,
 θαυμάζοντες ἀλλήλους. Πρίαμος μὲν Ἀχιλλέα ἠλίκος καὶ
 οἶος ἦν. Ἀχιλλεὺς δ' αὖ Πρίαμον, ἀπό γε τῆς ὄψεως καὶ τῆς
 ἐπιεικειᾶς τῶν λόγων· ὡς δὲ κόρος ἦν ἀλλήλων τῆς θέας,
 πρῶτος Πρίαμος ἤρξε λόγου τοιοῦδε· Δός μοι νῦν, θεοεί-
 κελε Ἀχιλλεῦ, τραπέσθαι εἰς ὕπνον· ἐξ' οὐ γάρ μοι ὁ παῖς
 κατέστρεψεν ὑπὸ σοί, οὔπω τοῖς ἑμαυτοῦ ὀφθαλμοῖς ἐπέ-
 θηκα ὕπνον, στένων καὶ ὀδυρόμενος, πολλὰ τλῶν, κἄν χόρ-
 τοις καὶ κόπροις κατὰ τὴν αὐλὴν καλινδούμενος· νῦν γὰρ
 σίτου καὶ οἴνου ὡς ἀπὸ πολλοῦ τοῦ διαλείμματος καλῶς ἐμοὶ
 ἔχει.

Ταῦτα δ' αὐτοῦ εἰπόντος, ἐκέλευσεν Ἀχιλλεὺς σρωμνάς
 ἐν τῇ αἰθούσῃ σρωννύναι παχείας, ἄλλα τε πορφυρᾶ καὶ τά-
 πητας ἐπιβαλεῖν ἐπὶ πᾶσιν· εἶτ' αὖ χλαίνας χωρὶς, ἐπιβ-
 λήματα καλύψασθαι καθαρὰ· αἱ δὲ θεράπαιναι, ἐκόσμησαν
 εὐ μᾶλ' αὐτοῖς στρωμνάς δύο.

Ἀχιλλεὺς δὲ δόκησιν δῆθεν φόβου τῷ γεραιῷ σὺν ἐπιει-
 κείᾳ βουλόμενος παρασχεῖν, ἔφη πρὸς αὐτόν· Ἐξω σε ἠξίω-
 σα ἀναπαύσασθαι, αἰδέσιμε γέρον, ἵνα μή τις τῶν βουλη-
 φόρων Ἑλλήνων ἐλθὼν (σύνειθες γὰρ τοῦτ' αὐτοῖς παρ' ἐμοὶ
 συλλεγομένους βουλευέσθαι περὶ τῶν δεόντων) ἴδῃ σε κα-
 θεύδοντα ἐν νυκτὶ παρ' ἐμοί· εἶτ' ἐπανιών, Ἀγαμέμνονι

Ἀργυρον] λευκόν. 635. Λέξον] κοίμισόν με, κέλευσόν με κατακλιθῆναι. 641
 Πησάμην] ἐγευσάμην. 642. Λαυκαίνας] κατὰ τοῦ φάρυγγος ἔθηκα. 649. Ε-

Καί κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῦ γένηται. 655

Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Ποσσῆμαρ μέμονας κτερεῖζέμεν Ἴκτορα δῖον,
Ὅφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·
Εἰ μὲν δὴ μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἴκτορι δῖω, 660

Ὡδέ κέ μοι ῥέζων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θείης.
Οἴσθα γάρ, ὡς κατὰ ἄστυ ἐέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
Ἄξεμεν ἐξ ὄρεος· μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.

Ἐννῆμαρ μὲν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροις γοάοιμεν,
Τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν, δαίνυτό τε λαός· 665
Ἐνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἔπ' αὐτῷ ποιήσαιομεν,
Τῇ δὲ δωδεκάτῃ πολεμίζομεν, εἴπερ ἀνάγκη.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἔσται τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πρίαμ', ὡς σὺ κελεύεις. 670
Σχήσω γὰρ τόσσον πόλεμον χρόνον, ὅσσον ἄνωγας.

Ὡς ἄρα φωνήσας, ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
ἔλλαβε δεξιτερῆν, μήπως δείσει' ἐνὶ θυμῷ.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο,
Κήρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μῆδ' ἔχοντες.
Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς εὐδὲ μυχῷ κλισίης εὐπήκτου· 675
Τῷ δ' ἄρ' Βρισηῖς παρελέξατο καλλιπάρης.

Ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἵπποκορυσταὶ
Εὐδον παννύχιοι, μαλσκιῶ δεδμημένοι ὕπνω·
Ἄλλ' οὐχ ἔρμειν ἐριούνιον ὕπνος ἔμαρπτεν,
Ὀρμαίνοντ' ἀνά θυμὸν, ὅπως Πρίαμον βασιλῆα 680
Νηῶν ἐκπέμψειε, λαθὼν ἱερούς πυλαωρούς.

Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ὡ γέρον, οὐ νύ τι σοίγε μέλει κακὸν, οἷον ἔθ' εὐδεις
Ἄνδράσιν ἐν δῆτοισιν, ἐπεὶ σ' εἶσεν Ἀχιλλεύς.
Καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσχο, πολλὰ δ' ἔδωκας· 685
Σεῖο δέ κε ζωοῦ καὶ τρὶς τόσα δοῖεν ἅποινα

ἐξαγγείλη· ἐξ οὗ ἀνάγκη ἔσται ὑπερθέσθαι τὴν τοῦ νεκροῦ λύσιν· ἀλλ' ἄγε σὺ εἰπέ ἡμῖν, πόσον τοῦ χρόνου ἱκανόν σοι ἔσται τὰ νομιζόμενα ποιῆσαι Ἔκτορι, ἵν' ἐγὼ τε μάχης ἐς ταῦτα ἀπόσχωμαι, καὶ τοὺς ἄλλους κελεύσω.

Πρίαμος πρὸς ταῦτα· τάφον μὲν θεασείκελε Ἀχιλλεῦ, εἴγ' ἐπιτρέψεις μοι Ἔκτορι ποιῆσαι, κεχαρισμένα μοι ἔση πεποιηκῶς ἐς τὸν ἅπαντα χρόνον· οἶσθα δ' ὅμως, ὅση ἡμῖν κατὰ τὴν πάλιν ἐστὶ ξύλων ἔνδεια, καί γε ἀνάγκη πόρρωθεν τὴν ὕλην κομίτασθαι· Τρωῶας δὲ φόβος ἔσχεν. Ἐννέα τοίνυν ἡμέραι ἡμῖν ἱκαναὶ πενθῆσαι τὸν παῖδα· τὴν δὲ δεκάτην θάψαντες ποιήσασθαι τὸ περιδείπνον, κοινὸν τοῦτο παντὶ τῷ λαῷ· τὴν δὲ ἑνδεκάτην χῶσαι τάφον, καὶ ἀπὸ ταύτης μαχούμεθα, εἴτις ἀναγκάζοι.

Ἀχιλλεὺς δὲ πρὸς ταῦτα· ἔσται σοὶ ταῦτ', ὦ γέρον· καὶ πρᾶττ' ἐν ταύτῃ τῇ προθεσμίᾳ τὸ παριστάμενον. Ταῦτα δὲ εἰπὼν, συνέβαλε πρὸς τὸν πρέσβυν δεξιᾶν δεξιᾶ, ἵνα μὴ αὐτῷ ἀμφίβολα γένηται. Ἐκ δὴ τούτου οἱ μὲν ἀμφὶ Πρίαμον ἕπνον εἶλοντο ἐν προδόμῳ. Ἀχιλλεὺς δ' ἐν τῷ ἐνδοτέρῳ τῆς σκηνῆς, ὅπου συμπαρεκλίθη καὶ ἡ καλλιπάρειος Βρισηΐς.

Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι θεοὶ καὶ ἄνδρες ἐκοιμῶντο παννύχιοι· Ἐρμῆν δ' αὐτὸν οὐκ εἶχεν νήδυμος ὕπνος, φροντίζονθ' ὅπως λαθὼν τοὺς πυλωροὺς, ἀσφαλῶς ἐκπέμψει Πρίαμον· καὶ δὴ στάς αὐτῷ ὑπὲρ κεφαλῆς, ὦ γέρον, ἔφη· σὺ δ' εἰκας μηδὲν ἐννοεῖν ἐν οἴοις εἶ τῶν κακῶν, ὅς παρ' ἀνδράσιν ἐχθίστοις, ἐνὸς τοῦ Ἀχιλλέως ἐπιτρέψαντος, ἠδέως ὑπνώττεις· εἰ γὰρ τοῖς περὶ τὸν Ἀγαμέμνονα αἰσθησὶς τούτων γένοιτο, τρεῖς

πικερτομένων] οὐχ' ὑβρίζων· ἀλλ' ἐκφοβίζων προσποιητῶς, ὅσα. ἐξήμεθα] ἐν-

Παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἶ κ' Ἀγαμέμνων
Γνώη σ' Ἀτρείδης, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί·

ὣς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρον, κήρυκα δ' ἀνίστη.

Τοῖσιν δ' Ἑρμείας Ζεῦς ἵππους ἡμίονους τε 590.

Ῥίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατὸν, οὐδέ τις ἔγνω.

Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴζον εὐρρέϊος ποταμοῦ,

Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,

Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον.

Ἦώς δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἴαν. 595.

Οἱ δ' εἰς ἄστυ ἔλων οἴμωγῇ τε στοναχῇ τε

Ἴππους, ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον· οὐδέ τις ἄλλος

ἔγνω πρόσθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν·

Ἄλλ' ἄρα Κασσάνδρην, ἱκέλη χρυσῆ Ἀφροδίτῃ,

Πέργαμον εἰσαναβάσα, φίλον πατέρ' εἰσενόησεν, 700.

Ἔσταότ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἀστυβοώτην·

Τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμίονων ἴδε κείμενον ἐν λεχέεσσιν·

Κώκυσέν τ' ἔπειτα, γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ἄστυ·

Ὀψεσθε, Τρῶες καὶ Τρωάδες, ἔκτορ' ἴοντες,

εἴποτε καὶ ζῶντι μάχης ἐκ νοστήσαντι 705.

Χαίρετ'· ἐπεὶ μέγα χάρμα πόλει τ' ἦν, παντί τε δήμῳ·

ὣς ἔφατ'· οὐδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλει λίπετ' ἀνὴρ,

οὐδὲ γυνή· πάντας γὰρ ἀάσχετον ἴκετο πένθος·

Ἀγχοῦ δὲ ξύμβληντο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.

Πρῶται τόνγ' ἄλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ 710.

Τιλλέσθην, ἐπ' ἄμαξαν εὐτροχον αἰΐσασαι,

Ἀπτόμεναι κεφαλῆς· κλαίων δ' ἀμφίσταθ' ὄμιλος·

καὶ νύ κε δὴ πρόπαν ἤμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα

ἔκτορα δακρυχέοντες ὀδύροντο πρὸ πυλάων,

θεεῖς ἰσμεν πολλῶν. 701. ἀστυβοώτην] τὸν κατὰ τὸ ἄστυ βοῶντα, κερύττην.

ποσαῦτ' οὐχ ἱκανὰ τοῖς παισὶ τοῖς σοῖς ἔπειτα λύτρα σου ζῶντος δοῦναι.

Ταῦτα δ' αὐτοῦ εἰπόντος, φοβηθεὶς ὁ γέρον, ἀνίστη τὸν κήρυκα Ἑρμῆς δ' ἔζευξε παραχρῆμα τούσθ' ἵππους, καὶ τὰς ἡμιόνους· καὶ δὴ ἐλάσας, ἐξῆλθε ταχέως διὰ τοῦ στρατοπέδου, μηδενὸς αἰσθομένου· ὡς δ' ἐπὶ τὸν πόρον τοῦ Εἰάνθου ἦν, ὃς Διὸς ἐγένετο παῖς, Ἑρμῆς μὲν ὄχρετ' ἀπιῶν ἐς τὸν οὐρανόν· οἱ δὲ ἡμέρας ἤδη ὑπογελώσης ἤλαυνον ἐπὶ Τροίαν, θρηνοῦντες καὶ ὀδυρόμενοι τὸν νεκρὸν ἀποκομιζόμενον ἐν ταῖς ἡμιόνοις· τῶν δ' οὖν ἐν τῇ πόλει πρώτη πάντων ἦσθετο Κασάνδρα ἢ καλλιπάρειος· ἀναβᾶσα γὰρ ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν, διέγνω τὸν τε πατέρα ἐν τῷ δίφρῳ καθήμενον, καὶ τὸν κήρυκα ἐπὶ τῆς ἀπῆνης νεκρὸν φέροντα ἐν τῇ κλίνῃ· καὶ τούτου κωκυτὸς ἦν αὐτῇ καὶ θρήνος πολὺς κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν· σπεύσατε, φωνούσης αὐτῆς, ὦ Τρῶες, σπεύσατε, ὦ Τρωάδες, ὀψόμενοι Ἴκτορα· εἴγ' ἐχαίρετέ ποθ' ἐρῶντες τὸν ἄνδρ· ἀληθῶς ἐπανήκοντα ἐκ τῆς μάχης· χαρὰ γὰρ ἦν τότε παντὶ τῷ λαῷ. Ταῦτα μὲν αὐτή.

Οἱ δὲ ἄμ' ἀκούσαντες ὤρμησαν ἄθροοι, ὡς προὔχωρει ἐκάσῳ, ἀπαντᾶν τῷ νεκρῷ, μηδενὸς μείναντος ἐν τῇ πόλει, οὐκ ἀνδρὸς, οὐ γυναικὸς· ἀπάντων δὲ κατὰ τὰς πύλας· ὅπου ἦτε γυνή, καὶ ἡ μήτηρ πρῶται τῇ σορῷ προσιοῦσαι, καὶ τῆς τοῦ νεκροῦ ἀψάμεναι κεφαλῆς, ἐτίλλιντο τὰς τρίχας, κωκύουσαι, ὀδυρόμεναι, κοπτόμεναι, τί οὐχὶ ποιοῦσαι· συνωλοφύρετο δὲ καὶ πᾶς ὁ λαὸς κύκλῳ ἐστῶς· οἱ καὶ εἰς ἥλιον δύνονθ' ὑπερέτειναν ἂν τὸ πένθος, εἰ μὴ Πρίαμος καταβὰς τοῦ δίφρου, ἐκέλευσεν αὐτοῖς ἀφιέναι εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν·

τα. 720. Τὴν δ' ἄρα] τὸν νεκρὸν τοῦ Ἴκτορος. 717. Ἄσασθε] κορεσθήσεσθε.

Εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέριον λαοῖσι μετηύδα· 715
 Εἴζατέ μοι οὐρεῦσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Ἄσασθε κλαυθμοῖο, ἐπὴν ἀγάγωμι δόμονδα.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ διέστησαν, καὶ εἶζαν ἀπήνη.
 Οἱ δ' ἐπεὶ εἰσαγάγον κλυτὰ δῶματα, τὸν μὲν ἔπειτα
 Τρητοῖς ἐν λεχέεσσι θέσαν, παρὰ δ' εἶσαν αἰοιδούς, 720
 Ὀρήνων ἐξάρχους, οἵτε στονόεσσαν αἰοιδὴν
 Οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
 Τῆσιν δ' Ἄνδρομάχη λευκώλενος ἦρχε γόοιο,
 Ἔκτορος ἀνδροφόνιοι κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
 Ἄναρ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὦλεο, κὰδ δέ με χήρην 725
 Λεῖπεις ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς,
 Ὀν τέκομεν σύ τ' ἐγώ τε, δυσσάμοροι, οὐδέ μιν οἴω
 ἦβην ἕζεσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἦδε κατ' ἄκρης
 Πέρσεται. ἦ γὰρ ὄλωλας ἐπίσκοπος, ὅσπερ μιν αὐτὴν
 Ῥύσκει, ἔχες δ' ἀλόχους κεδνάς καὶ νήπια τέκνα· 730
 Αἰ δὴ τοι τάχα νηυσὶν ὀχθήσονται γλαφυρῆσιν,
 Καὶ μὲν ἐγὼ μετὰ τῆσι· σὺ δ' αὖ, τέλος, ἦ ἔμοι αὐτῆ
 ἔψαι, ἔνθα κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο,
 Ἄεθλεύων πρὸ ἀνακτος ἀμειλίχου· ἦ τις Ἀχαιῶν
 ῥίψει, χεῖρὸς ἐλὼν, ἀπὸ πύργου, λυγρὸν ὄλεθρον, 735
 Χωόμενος, ᾧ δὴ πῦρ ἀδελφὸν ἔκτανεν Ἔκτωρ,
 Ἡ πατέρ', ἠὲ καὶ υἱόν· ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 Ἔκτορος ἐν παλάμησιν ὀδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὐδας.
 Οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατὴρ τεὸς ἐν δαί λυγρῆ·
 Τῷ καὶ μιν λαοὶ μὲν οὐδύρονται κατὰ ἄστῃ. 740
 Ἄρητὸν δὲ τοκεῦσι γόνον καὶ πένθος ἔθηκας,
 Ἔκτορ'· ἐμοὶ δὲ μάλιστα λελείψεται ἄλγεα λυγρὰ.
 Οὐ γὰρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χεῖρας ὄρεζας·
 Οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, οὔτε κεν αἰεὶ
 Μερνήμην νύκτας τε καὶ ἡμέματα δάκρυχέουσα· 745

720. Αἰοιδούς] θρηνητοῦς, τότε Κλείτων, φασί, καὶ Ἐπιμηδῆν. 729. Ἐπίσκοπος] φύλαξ. 730. Ῥύσκει] ἔρρύου. διέσωζες. — ἔχες] ἐφύλακτες. — Κεδνάς

ἔπιχωρήσατε, φήσας, ὑμεῖς ταῖς ἡμιόνοις μικρὸν διελθεῖν·
 κἀπειδὴν δὲ τάχιστα γενώμεθα οἴκοι, τηνικαῦτα θρηνήσατε
 ἐπ' ἀδείας.

Ἐκ δὴ τούτων εὐθὺς διαστάντες, ὑπεχώρησαν τῇ ἀπήνῃ·
 κἀπειδὴ εἰσαγάγοιεν ἐς τὴν οἰκίαν, πρῶτον μὲν προὔθεντο
 αὐτὸν ἐν σορῶ δινωτῇ καὶ περιττῇ· ἔπειτα τάξαντες ἐκάθισαν
 θρηνηδούς· οἱ τῶν θρήνων κατάρχοντες ἐπωδύροντο· αἱ δὲ
 γυναῖκες ἐκόπτοντο στένουσαι· ἐν αἷς Ἀνδρομάχῃ τῆς τοῦ
 νεκροῦ κεφαλῆς λαβομένη, ἐξῆρχε γόου τοιούτου. Ἄνερ, νέος
 μὲν αὐτὸς τοῦ φωτὸς ἀπεστέρησαι· ἐμὲ δὲ χήραν ἐν οἴκῳ
 κατέλιπες· ὁ δὲ παῖς, ὃν συνάμφω ἐπὶ χρυσταῖς ἐγεινάμεθα
 ταῖς ἐλπίσι, νήπιος ἔτ' ἐστίν, καὶ οὔμοι δοκεῖ ἐς ἥβην ἂν
 ἐλάσαι ποτὲ, τῆς πόλεως ὑποφόβου οὔσης προαλωθήσεσθαι·
 σὺ γὰρ ὁ ταύτης καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἀπάντων γενόμενος πρό-
 μαχός τε καὶ φύλαξ, οἴμοι! ἀπόλωλας ἤδη· καὶ νῦν ἴδοιτις
 ὃν ἐμέ τε καὶ τὰς Τρωάδας πάσας ἀγομένας ἐς τὰς ναῦς
 τῶν Ἑλλήνων. Σὺ δὲ, φίλον τέκνον Ἀστυάναξ, ἦτοι σὺν
 ἐμοὶ ἀπαχθήσῃ, ἐνθ' ὑπὸ τυράννωτῳ τυχὸν ἀμειλίκτῳ γε-
 νόμενος, τὰ τῶν δούλων πράξεις· ἢ τῶν πολεμίων τις, οὔ
 ἀδελφόν, ἢ πατέρα, ἢ παῖδα ἔκτωρ ἐστίν ἀπεκτονώς, χο-
 λωθείς ἐπὶ τούτῳ, ἀποσφενδονήσεις, λαβὼν τῆς χειρὸς,
 ἐκ τοῦ πύργου ἄνωθεν κατὰ τοῦ πεδίου, ἐλεεινόν σοι τοῦτο
 τέλος ἐπενεγχών· πολλοὶ γὰρ κἀκεῖνων ἀπώλοντο ὑπὸ ἔκτο-
 ρος· ὁ γὰρ πατὴρ ὁ σὸς ἦν οὐκ ἀνασχετὸς, οὐδὲ μείλιχος ἐν
 ταῖς μάχαις ἐσόθει· ἐφ' ᾧ νῦν πᾶς ὁ λαὸς αὐτῷ μέγα ποιεῖ-
 ται πένθος. Ἄλλ' ὦ ἔκτορ, ἄληκτον τὸ πάθος τοῖς γε το-
 κεῦσι κατέλιπες, ἐμοὶ δὲ καὶ μάλιστα· οὐ γὰρ παρ' ἐμοὶ
 ἀποθνήσκων, οὐδὲ τὴν χειρὸν ὀρέγων ἀπὸ τῆς κλίνης, ἔπος
 μοι ὕστατον εἶπας· οὔ μειννημένη, παρεμυθούμην ἂν κλαίου-
 σα ἴσαί.

ὣς ἔφατο κλαίουσα· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες·
 Τῆσιν δ' αὖθ' Ἐκάβη ἀδινού ἐξῆρχε γόοιο·
 Ἐκτορ, ἐμῶ θυμῶ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων,
 Ἡ μὲν μοι ζωὸς περ ἐὼν, φίλος ἦσθα θεοῖσιν·
 Οἱ δ' ἄρα σεῦ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴσῃ. 750
 Ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἐμοὺς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
 Πέρνασχε', ὄντιν' ἔλεσκε, πέρην ἄλως ἀτρυγέτιο,
 Ἔς Σάμον, ἔς τ' Ἴμβρον καὶ Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν·
 Σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταναήκει χαλκῶ,
 Πολλὰ ῥυστάζεσκεν ἐοῦ περὶ σῆμ' ἐτάριοι, 755
 Πατρόκλου, τὸν ἔπαφνες· ἀνέστησεν δέ μιν οὐδ' ὧς.
 Νῦν δέ μοι ἐρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισιν
 Κεῖσθαι, τῶ ἵκελος, ὄντ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 Οἷς ἀγανοῖς θελέεσθιν ἐποیحόμενος κατέπεφνε.
 ὣς ἔφατο κλαίουσα, γόον δ' ἀλίσστον ὄρινεν. 760
 Τῆσι δ' ἔπειθ' Ἑλένη τριτάτη ἐξῆρχε γόοιο·
 Ἐκτορ, ἐμῶ θυμῶ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων,
 Ἡ μὲν μοί πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
 Ὃς μ' ἀγαγε Τροίηνδ' ὧς πρὶν ὄφελλον ὀλέσθαι.
 Ἦδη γὰρ νῦν μοι τόδ' εἰκοστὸν ἔτος ἐσὶν, 765
 Ἐξ οὗ κείθεν ἔβην, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης·
 Ἄλλ' οὐπω σεῦ ἄκουσα κακὸν ἔπος, οὐδ' ἀσύφηλον·
 Ἄλλ' εἴ τίς με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίπτοι
 Δαέρων, ἢ γαλόων, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
 Ἡ ἐκυρή· ἐκυρὸς δὲ, πατὴρ ὧς, ἦπιος αἰεὶ. 770
 Ἄλλα σὺ τόνγ' ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρυκες,
 Σῆ τ' ἀγανοφροσύνη καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσθιν.
 Τῶ σέ θ' ἅμα κλαίω καὶ ἐμ' ἄμμορον, ἀχθυμένη κῆρ·
 Οὐ γάρ τίς μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
 Ἠπιος, οὐδὲ φίλος· πάντες δέ με πεφρίκασιν. 775

φρονίμου, κηδεμονικῆς. 752. Πέρνασχε] ἐπέρα, ἐπόλει. — Πέρην] εἰς τὸ
 ἀντιπέρας. 753. Ἀμιχθαλόεσσαν] τὴν ἀπρόσιτον διὰ τὸ ἐλίμενον ἢ διὰ τὸ

Τοιαῦτά μὲν αὐτῇ ὠλοφύρετο· ἔστενον δὲ αἱ ἄλλαι κα-
τόπιν· ἐν αἷς ἡ Ἑκάβη ἐθρήνει τοιαῦτα. Ἴκτορ φίλτατε
πάντων· καὶ πρότερον ἄρα φίλος ἦς ταῖς θεαῖς, καὶ νῦν οὐχ
ἥμιστ' ἐκεῖνοί σου κήδονται· τοὺς μὲν γὰρ ἄλλους τῶν
παίδων, ἐς τὰς νήσους Ἀχιλλεὺς διαπορθμεύων, Σάμον τε
καὶ Ἰμβρον, καὶ Λῆμον, ἐπώλει· σὲ δ' ἀνελὼν ζῆρει,
εἶλκε περὶ τὸν Πατρόκλου τάφον, ὃν αὐτὸς, ὦ τέκνον, ἀπέ-
κτεινας· καίτοι οὐδ' ὧς αὐτὸν ἀναστῆσαι δεδύνηται· νῦν δὲ
πρόσφατος καὶ ὧς ἐκ δρόσου μοι πρόκεισαι, ὧς εἴτις ἀρτίως
ὑπ' Ἀπόλλωνος κατέστρεψε τοξευθεῖς.

Ταῦτα δὲ εἰποῦσα μέγα πένθος ἐνήκε ταῖς περὶ αὐτὴν
γυναῖξιν· ἐν αἷς Ἑλένη ἐν μέρει τρίτῃ αὐτῇ διεδέξατο τὰ τοῦ
θρήνου, λέγουσα τάδε. Ἴκτορ τῶν Ἀλεξάνδρου ἀδελφῶν φίλ-
τατ' ἔμοιγε· οἶδα μὲν γὰρ Ἀλέξανδρον τὸν ἐκ τῆς Ἑλλάδος
ἀγαγόντα με δεῦρο, καίτοι ὠφελον ἐκεῖ ἀπολέσθαι, σύνευνόν
μοι γεγενημένον· ἀλλ' εἰκοστὸν ἤδη ἔτος τοιτὶ οὐδέπω, οὐ
μικρὸν, οὐ μέγα κακῶς ἀκήκοα παρὰ σοῦ· ἀλλ' εἴτις ἕτερός
ποτε ἦτοι τῶν δαέρων, ἢ τῶν γελῶων, ἢ τῶν εἰνατέρων, ἢ καὶ
ἡ πενθερά (ὁ γὰρ πενθερὸς αἰεὶ πατὴρ ἦν ἡπίος) εἴτις τούτων,
φημί, καθήπετό μου ποτὲ, καὶ τούτῳ σὺ ἐπετίμας· διὸ
θρηνώ ἐπίτέ σοι, κάμοι αὐτῇ γενομένη ἀθλία· οὐκέτι γὰρ
ἄλλος ἐν Τροίᾳ ὑπόλοιπος ἔμοιγε ἡπίος, ὧς παρὰ πάντων
γε μισουμένη.

τῶν ἐνοικούντων ἄγριον ἢ τὴν ὀμιχθώδη. 755. ῥυστάχασκεν] εἶλα. 756.
ἀνίστησεν οὐδ' ὧς] καθάπτεται τοῦ ἥρωος εἰς τὸν θάρβαρον τρόπον. 795.
Ἄγανοίς] ἡμέροις. τὸ γὰρ ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀποφανεῖν οὐκ ἂν ἄλλο δηλοθῆ, ἢ
τὸν φυσικὸν θάνατον. 762. Δαέρων] ἀνδραδέλων. 767. Ἀσύφηλον] ἀπατη-
λόν, ὑβριστικόν. 798. Ἐνίπτοι] ἐπιτιμῶν 769. Δαέρων] τῶν ἀνδραδέλων,
ἢ τῶν συγγάμβρων, ἢ τῶν συννύμφων, ἢ πενθερά. 771. Παιφράμεας] πα-
ρακείθων. 775. Παφρίκασι] μισοῦσί με καὶ ὀδελίττονται.

ὣς ἔφατο κλαίους· ἐπὶ δ' ἔστνε δῆμος ἀπείρω·

Λαῖσιν δ' ὁ γέρον Πριάμος μετὰ μῦθον ἔειπεν·

Ἄξεται νῦν, Τρῶες, ξύλα ἄστυδε, μηδέ τι θυμῷ

Δείσῃτ' Ἀργείων πυκινὸν λόγον· ἧ γὰρ Ἀχιλλεύς

Πόμπων μ' ὠδ' ἐπέτελλε μελανιάων ἀπὸ νηῶν,

780

Μὴ πρὶν πημανέειν, πρὶν δωδεκάτη μόλη Ἠώς.

ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ὑπ' ἀμάχῃσιν βόας ἠμιόνας τε

Ζεύγυσαν· αἶψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄστεος ἠγερέθοντο.

Ἐνῆμαρ μὲν τοίγῃ ἀγίνεον ἄσπετον ὕλην·

Ἄλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη φασσίμβροτος ἠώς,

785

Καὶ τότε ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἴκτορα δακρυχέοντες,

Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτη νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.

Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοθάκτυλος Ἠώς,

Τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὸν κλυτοῦ Ἴκτορος ἔργετο λαός·

Ἀυτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἠγερέθην, ὀμηγερέες τ' ἐγέναντο,

790

Ἐρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἴθιοπι οἴνω

Πᾶσαν, ὀπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα

Ὅστέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοὶ θ' ἔταροί τε,

Μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ κατεΐβετο δάκρυ παρειῶν.

Καὶ τάγῃ χρυσεῖν ἐς λάρνακα θῆκαν ἐλόντες,

795

Πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν·

Ἀἶψα δ' ἄρ' ἐς κοίλην κάπετον θέσαν· αὐτὰρ ὑπερθεῖν

Πυκνοῖσιν λάεσσι κατεστόρεσαν μεγάλοισιν·

Ῥίμφα δὲ σῆμ' ἔχεαν, περὶ δὲ σκοποὶ εἶατο πάντη,

Μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.

800

Κεύαντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα

Ἐὺ συναγεϊρόμενοι, δαίνοντ' ἐρικυδέα δαῖτα

Δώμασιν ἐν Πριάμῳ, Διοτρεφῆος βασιλῆος.

ὣς οἴγ' ἀμφιάπον τάφον Ἴκτορος ἱπποδάμοιο.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΤΟΜΟΥ.

Ἡ μὲν ταῦτ' ἔλεγε κλαίουσα· στόνος δὲ καὶ κλαυθὺς πολὺς ἦν πάντῃ γε πάντων· καὶ τούτῳ παρελθὼν Πρίαμος ἔφη. Ἄγετ', ὦ Τρῶες, ζύλα, ὅθεν ἂν ἕκαστος οἶός τε μηδὲν δεδιότες τοὺς Ἕλληνας· ὁπότε γὰρ Ἀχιλλεὺς ἐξέπειρσέν με ἀπὸ τῶν νεῶν, συνέθετό μοι, μὴ ἂν ἐπιέναι εἰς δυοκαίδεκάτην ἀπ' ἐκείνης ἡμέραν. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος, εὐθὺς ζευζάντες τοὺς βόας καὶ τὰς ἡμιόλους ὑπὸ ταῖς ἀμάξαις, συνελέγοντο πρὸ τῆς πόλεως· ἔνθα ἐνῆμαρ ὅλον συνῆγον ὕλην πολλήν· ἐκ δὲ τούτου, τῆς δεκάτης ἐνστάσης, ἐξήνεγκεν Ἔκτορ πᾶς ὁ λαὸς κλαίων καὶ ὀδυρόμενος· καὶ ἐπιθέοντες τὸν νεκρὸν ἐν μέσῃ τῇ πυρᾷ κατὰ τὸ ἀκρότατον, ἀνῆψαν τὸ πῦρ.

Τῇ δ' ἐνδεκάτῃ, ἠνίκ' ἐφάνη ἡ ῥοδοδάκτυλος ἠώς, ἀθρόοι γενόμενοι κατὰ τὴν πυράν, πρῶτον μὲν ἔσβεσαν τὸ πῦρ οἴνω πολλῷ χεομένῳ ἐφ' ὅσον ἐκείνο ἐπιείχεν· ἔπειθ' οἱ κῆδελφοὶ καὶ ἐταῖροι διελέγον τὰ ὄστα, στυγνάζοντες, καὶ δάκρυα χέοντες· συλλέξαντες δὲ πάντα, καὶ εἰς λάρνακα καταθέντες χρυσῆν, πέπλοις ἀμφοκάλυψαν πορφυροῖς· εἶθ' οὕτω καταθέντες ἐν τάφῳ, καὶ λίθους μεγάλους καταστρώσαντες ἄνωθεν, ἔχωσαν ἐπισημότατον σῆμα· σκοποὶ δὲ πνιταχοῦ ταχθέντες, ἐφύλαττον, μή τις προσβολὴ γένηται ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων· καὶ παιδὴ ταῦτ' αὐτοῖς καλῶς εἶχε πάντα, συνελθόντες ἐν τοῖς βασιλείοις, ἐδαίνοντο τὸ περιδείπνον· τοιοῦτος οὖν καὶ τῷ Ἔκτορι ὁ τάφος ἐγένετο.

776. Ἄπειρων] ὁ πολὺς, ἄπειρος. 785, Φαλαίμβροντος] ἡ φέρουσα τὸ φῶς εἰς βροτοὺς 786. Ὑπέτη] ἀκροτάτη, κατὰ κορυφήν.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Εἰς τὸν Γ τόμον τοῦ Ὀμήρου,

Σελ. 10. στίχ. 25. σύν. σὺ 26. 10. Ἐλλ' Ἄλλ'. 23. 22. ὁ. ὁ. 162. 152.
 ἐς ὑσμίνη. ἐν ὑσμίνη. 164. 17. κυανέη. κυανέη. 241. μέμησσο. μέμησσο.

